

SUMARIUSZ METRYKI KORONNEJ

SERIA NOWA
TOM IV

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Digitalizacja i udostępnienie w ramach Otwartej Biblioteki Narodowej w ramach ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o kształcie i sposobie tworzenia dzieł i świadczeń kulturowych, Wyższego przeznaczonego na działalność upowszechniającą nauki.

SUMARIUSZ METRYKI KORONNEJ

SERIA NOWA

TOM IV

Pod redakcją
Wojciecha Krawczuka

Księga wpisów podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego z okresu marzec 1588–grudzień 1590 MK 135 z Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie

opracowanie
Wojciech Krawczuk i Michał Kulecki

Warszawa 2010

Praca naukowa finansowana ze środków na naukę w roku 2007
jako projekt badawczy Nr 108 031 32/1536 — Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Publikacja dofinansowana przez Ministra Nauki i Szkolnictwa
Wyższego (Umowa 583/DWB/P/2010)

Redakcja: Maria Żurek

Na okładce: Pieczęć mniejsza koronna Zygmunta III z dokumentu
papierowego z 20 IV 1591 r., AGAD ApP 7, t. I, s. 95, (s. 52)

© Copyright by Wydawnictwo DiG, 2010

ISBN 978-83-7181-660-4 (tom IV)

Skład i łamanie: Mercurius, Olsztyn

Wydawca: Wydawnictwo DiG Sp. j.
01-524 Warszawa, Al. Wojska Polskiego 4
tel./fax: (+48 22) 839 08 38
e-mail: dig@dig.pl, <http://www.dig.pl>

Druk cyfrowy: TOTEM w Inowrocławiu

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Digitalizacja i udostępnianie w formacie elektronicznym w ramach umowy o WSPÓLNOTNIE z Instytutem Nauk i Szkolnictwa Wyższego, promowanej na działalności opromieniującej naukę.

Wstęp

Czwarty tom *Sumariusza* dotyczy końca pewnej epoki w panowaniu Zygmunta III Wazy i pracach kancelarii koronnej. To kres trudnego początku, tworzenia własnego stronnictwa, nagradzania zasłużonych w pierwszym okresie rządów. *Bezkrólewie r. 1587, pierwsze lata rządów Zygmunta III oraz Sejm Inkwizycyjny słusznie traktowane są przez historiografię jako okres przełomowy dziejów polskich*, pisał Kazimierz Lepszy¹. Podkreślić należy, że właśnie na roku 1588 urywa się niestety monumentalne wydawnictwo *Archiwum Jana Zamoyskiego* — od niemal 60 lat wznowienie tej tak ważnej serii pozostaje tylko postulatem edytorskim.

Grudzień roku 1590 i styczeń roku 1591 niosą zmianę na kancelaryjnych szczytach — wtedy kończy urzędowanie podkanclerzy Wojciech Baranowski, biskup przemyski, wierny stronnik Jana Zamoyskiego. Księga wpisów MK 135 jest ostatnią, która powstała w kancelarii Baranowskiego. Na urzędzie podkanclerskim pozostawał on od roku 1585, i to na jego kancelarię mniejszą koronną przypadała większa część prac urzędowych. Jego następcą został Jan Tarnowski, przedtem referendarz duchowny. Kancelaria większa koronna Jana Zamoyskiego działała w tym czasie w bardzo ograniczonym wymiarze, przede wszystkim podczas sejmów. Odejście Baranowskiego oznaczało zatem dla kanclerza Zamoyskiego poważne ograniczenie wpływów oraz dostęp do informacji płynących z dworu.

¹ K. Lepszy, *Rzeczpospolita polska w dobie sejmu inkwizycyjnego (1589–1592)*, Kraków 1939, s. 1.

Księga MK 135 odbija wyraźnie proces kształtowania się grupy regalistów wokół młodego króla. Zauważyć można faworytów, zaczynających czasem od małych nadań, lecz szybko pnących się w górę. Widać też wyraźnie grupy spraw przedstawianych królowi przez jedną osobę: np. starosta załatwia nadania dla swoich klientów, wielkie rody regulują swoje sprawy spadkowe itp. Czasem wiadomość o protekcji przedostaje się nawet do tekstu narracji — np. w dokumencie nr 1006 dowiadujemy się, że król, za wstawiennictwem Wojciecha Baranowskiego, podkanclerzego koronnego, zgadza się, by Wojciech Sękowski, należący do rodziny (prawdziwej lub do klientów) biskupa, mógł wykupić wójtostwo miasta Rypin.

Jest też MK 135 księgą wyjątkową — pod względem objętości. Zawarto w niej ponad 1080 dokumentów. Co było przyczyną takiej kumulacji? Wydaje się, że nie była to decyzja świadoma. Metrykantem, a więc urzędnikiem odpowiadającym za rejestrację i za księgi Metryki, był od 1586 roku Stanisław Radecki, prepozyt lubelski. Przejął obowiązki od Macieja Becha, doświadczonego kancelisty. Być może na promocję Radeckiego wpłynęły jakieś związki z Bechem, który od 1580 roku był proboszczem w Kazimierzu Dolnym, niedalekim w końcu od Lublina. Jak się zdaje, Radecki nie orientował się w praktykach kancelarii koronnej, zresztą po 1590 roku karierę robił już tylko w instytucjach kościelnych². Może po prostu nie wiedział, że warto zamykać i oprawiać tomy co roku? A być może zwlekano z oprawą i, skoro odwołanie Baranowskiego było nagłe, zebrano wszystkie akta luźne jego kancelarii w jeden tom?

Dokumenty przynoszą też czasem ocenę konkretnego człowieka — jest to szczególnie ciekawe, kiedy nie chodzi o wybitnego męża stanu. W protokole dokumentu nr 169, dotyczącym nadania dla sekretarza królewskiego Jana Skrzetuskiego, napotykamy jego pochwałę, udało mu się bowiem przeżyć godnie młody, „śliski” wiek (*lubricam aetatem*), w jakim człowiek skłonny jest raczej do odpoczynku. Skrzetuski natomiast gorliwie pogłębiał swoją wiedzę, a gdy uznał, że może pu-

² W. Krawczuk, *Metrykanci koronni. Rozwój registratury centralnej od XVI do XVIII wieku*, Kraków 2002, s. 117, 144.

blicznie przedstawić owoce swoich studiów, zwrócił się do kancelarii królewskiej, podejmując w niej pracę. Rozbudowana pochwała — występująca niemal wyłącznie w wielkich przywilejach dla magnatów lub w nobilitacjach — świadczy o wspieraniu się pracowników kancelarii koronnej, o swoistym *esprit de corps*.

Opis projektu

Wśród archiwów Rzeczypospolitej Obojga Narodów Metryka Koronna jest zespołem bardzo ważnym. Składają się nań księgi, w których pisarze kancelarii koronnej rejestrowali dokumenty z kancelarii wychodzące i niektóre do niej wpływające. Rejestracja ta nie była pełna — duża część dokumentów nie została zapisana w księdze, a korespondencję królewską zaczęto rejestrować na większą skalę dopiero w wieku XVIII.

Sumariusz Metryki Koronnej. Seria Nowa to projekt, którego głównym celem jest uprzystępnienie dokumentów zarejestrowanych w Metryce Koronnej w czasach panowania Zygmunta III Wazy (1587–1632).

Założenia wydawnicze *Sumariusza* różnią się od serii *Matricularum Regni Poloniae Summaria*, stworzonej przez Teodora Wierzbowskiego. Przede wszystkim streszczenia są opracowywane w języku polskim, a nie po łacinie; ma to przybliżyć je możliwie jak najszerszemu kręgowi odbiorców. W *Sumariuszu* streszczenia są ułożone wedle kolejności, w jakiej występują w księdze. Z jednej strony oznacza to możliwość pojawienia się zaburzeń w chronologii — daty późniejsze występują czasem przed wcześniejszymi. Jednak z drugiej strony takie ułożenie odpowiada oryginalnemu, można dzięki niemu wychwycić rytm pracy kancelarii, grupowanie spraw.

Podkreślić należy, że streszczenie nigdy nie zastąpi oryginału dokumentu, jest jego interpretacją. Ma opisać akcję prawną, przedstawić strony, zidentyfikować miejscowości. Wiele dodatkowych informacji pozostaje w oryginalnym wpisie do księgi, zawsze warto do niego sięgnąć.

Kursywą oddano te nazwy własne i cytaty z oryginału, które albo nie zostały zidentyfikowane, albo modernizacja ich pisowni nie jest oczywista, lub też oddają jakiś aspekt sprawy, np. polską nazwę przedmiotu czy akcji prawnej. W nawiasach kwadratowych [...] podawane są informacje pochodzące od wydawcy.

Streszczenia są czasem opatrywane przypisami — szczególnie wówczas, kiedy w literaturze przedmiotu czy w źródłach znajdują się istotne uzupełnienia do treści dokumentu. W miarę możliwości podają także informacje o druku danych dokumentów — ze względu na znaczne rozproszenie wydawnictw dla tej epoki są to z pewnością informacje niepełne. Przypisy odnoszące się do serii *Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej* pod redakcją Antoniego Gąsiorowskiego są umieszczane tylko wtedy, kiedy w przypadku danego nadania urzędu informacje zawarte w streszczeniu uzupełniają informacje ze *Spisów...*

Na końcu pracy zamieszczono indeksy: geograficzny, osobowy i indeks nadań urzędów. Zawierają one pewne informacje, które nie występują w tekście. W indeksie geograficznym dążono do zidentyfikowania miejscowości na poziomie powiatu, w indeksie osobowym wprowadzono informację o przynależności stanowej — umieszczenie jej w streszczeniu nadmiernie by je rozbudowało. Indeks nadań urzędów pozwala na szybkie odnalezienie tych informacji, do pozostałych spraw można szybciej dotrzeć poprzez opcję wyszukiwania tekstowego w Internecie (www.agad.archiwa.gov.pl/pomoce/MK_135.xml).

Przy opracowywaniu tomu MK 135 przyjęto zasadę, że najpierw zostanie on zaprezentowany w Internecie, na stronach Archiwum Głównego Akt Dawnych.

W tym miejscu chciałbym podziękować zespołowi AGAD, a w szczególności dyrektorowi Hubertowi Wajsovi i współautorowi, doktorowi Michałowi Kuleckiemu, za okazaną mi wielką życzliwość. Bez ich pomocy ten sumariusz nie mógłby powstać.

W grudniu 2009 roku przekazałem projekt sumaryzacji Metryki Koronnej profesorowi Krzysztofowi Chłapowskiemu, któremu pragnę podziękować za wsparcie.

Wojciech Krawczuk

AGAD MK 135 — opis księgi

Księga wpisów o sygnaturze MK 135 jest przechowywana w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie w zespole Metryki Koronnej. Opis księgi wpisów MK 135 podają wg podstawowego opracowania przedmiotu, tj. *Inwentarza Metryki Koronnej. Księgi wpisów i dekretów polskiej kancelarii królewskiej z lat 1447–1795*, w opr. Ireny Sułkowskiej-Kurasiowej i Marii Woźniakowej, wydane w Warszawie w 1975 roku:

MK 135

[Daty wpisów] 1588 — 4 III, IV, 19 V–1590 31 XII

Księga wpisów za podkanclerstwa Wojciecha Baranowskiego

Opr. skóra XIX w.

k. 1 nlb + 1 — 886, między kartami 234–235 luka w tekście

Dawne sygnatury: *Inscriptiones et privilegia sub eodem Sigismundo III, vicecancellario rndo Alberto Baranowski, annorum 1588, 9 et 1590, rubro corio obvolutae, crassae sub literis WM No 106 (XVII w. Synopsis) Liber centesimus quintus sub literis WM No 106 (XVIII w.)*

135 WM, 1589–1590 (XVIII/XIX Oboleński)

135 WM, 1588–1590 (XIX w., Powstański, Bentkowski)

Mikrofilm 160

Brak wpisów z MK 135 w protokołach inskrypcji AGAD MK 342–347 i następujących.

Wykaz skrótów

Literatura, źródła, instytucje

- AGAD — Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie
- BHO I — *Baltisches Historisches Ortslexikon*. Begonnen von Hans Feldmann, Her. von. Heinz von zur Mühlen, Teil I, *Estland*, bearb. Gertrud Westerman, Köln–Wien 1985
- BHO II — *Baltisches Historisches Ortslexikon*. Her. von Hans Feldmann u. Hans von zur Mühlen, Teil II, *Lettland (Südlivland und Kurland)*. Bearb. von Hans Feldmann, Richard von Kymmel, Dagmar Lydike, Hans von zur Mühlen, Clara Redlich, Sigrid Weihert–Girgensohn, Köln–Wien 1990
- MK — Metryka Koronna w AGAD — księgi wpisów
- PSB — *Polski słownik biograficzny*, t. I–XXXVIII, Kraków 1935–
- SMK — *Sumariusz Metryki Koronnej*
- VL — *Volumina Legum*, t. I–II, nakładem Jozafata Ohryzki, Petersburg 1859

Inne skróty w regestach

- b.m. — bez miejsca
- b.d. — bez daty

in.	— inaczej
jęz. łac.	— dokument po łacinie
jęz. pol.	— dokument w języku polskim
k.	— karta
v.	— verso (strona niepaginowana karty)
wyd.	— wydawca
zob.	— zobacz

REGESTY

1.

k. 1–1v.

Kraków, 19 maja 1588

Król¹ nadaje w dożywocie Stefanowi Lepsenowi (in. *Lepsin, Lepsein*), królewskiemu serwitotorowi, dom² w Krakowie położony pod zamkiem królewskim. Dom ten uprzednio posiadał zmarły Marian Przyłęcki, sędzia grodzki krakowski³. Podaje się do wiadomości Michała Maleczkowskiego, wielkorządcy krakowskiego, który ma przekazać budynek Lepsenowi.

jęz. łac.

¹ Tytułacja wyodrębniona nad dokumentem:

Sigismundus tertius Dei gratia Rex Poloniae Magnus Dux Lithuaniae Russiae Prussiae Masouiae Samogitiae Livoniaeque etc nec non eadem gratia designatus Rex Sueciae Magni Ducatus Finlandiae haeres.

² Chodzi tu zapewne o dworek na Podzamczu, opodal kanału odprowadzającego nieczystości z zamku krakowskiego; zob. F. Leśniak, *Wielkorządcy krakowscy XVI–XVIII wieku*, Kraków 1996, s. 68, zob. też dok. 286.

³ Marian (Marcjan) Przyłęcki zmarł w 1583 r.; zob. PSB, t. XXIX, s. 197–199.

2.

k. 1v.–3

Kraków, 28 maja 1588

Król potwierdza przywilej dla miasta Bielska, wydany przez królową polską Annę Jagiellonkę, ciotkę monarchy, w Warszawie 8 marca 1583 r. Przywilej dotyczył nadania mieszczanom lasu o powierzchni odpowiadającej 120 włókom, która została im kiedyś odebrana po pomiarach gruntu, dekretem królowej. Mieszczanie uzyskali w sprawie rekompensaty zapewnienia Zygmunta Augusta i Stefana Batorego. Królowa potwierdza zatem obietnicę, którą już dała na piśmie, uwzględnia też dekret wydany na sejmie warszawskim w sprawie między Stanisławem Trojanowskim¹, leśniczym bielskim, a mieszczanami. Obszar pod zamianę wyznaczyli komisarze królowej, którzy objechali teren. Królowa zostawiła sobie prawo do *drzewa wolnego* na tym terenie [prawo do wolnego wyrębu drzew z przeznaczeniem na tzw. towary leśne]. Jednak ponieważ jest go bardzo mało, ustępuje mieszczanom z tego prawa. Mieszczanie bielscy, *siedząc przy wielkim gościńcu*, ponoszą bo-

5.

k. 5v.–6v.

Kraków, 28 maja 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Stanisława Kuczkowskiego i Stanisława Rusinowskiego. Zapisali oni na wszystkich dobrach 1500 złotych, które są winni Stanisławowi Makowieckiemu, kanonikowi gnieźnieńskiemu i pisarzowi skarbu koronnego. Zobowiązują się spłacać dług w ratach po 500 złotych na każde święto Tomasa Apostoła [21 XII], począwszy od roku 1588. Spłata nastąpi w urzędzie grodzkim krakowskim. Wadium w sprawie odpowiada sumie długu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

6.

k. 6v.–7v.

Kraków, 28 maja 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Jana Rusinowskiego z powiatu inowrocławskiego. Rusinowski zapisał na swoich dobrach 5 tysięcy złotych Janowi Dulskiemu, kasztelanowi chełmińskiemu, podskarbiemu wielkiemu koronnemu, staroście brańskiemu, rogoźnieńskiemu, suraskiemu, świeckiemu. Zobowiązał się też do spłaty tej sumy w urzędzie grodzkim warszawskim w święto Narodzenia św. Jana Chrzciciela [24 VI]. Wadium w sprawie odpowiada kwocie zapisu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

7.

k. 7v.–8v.

Kraków, 30 maja 1588

Król udziela zgody Wojciechowi Granowskiemu na wykup dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Łopuchowa, w starostwie dobczyckim. Granowski zasłużył się jako żołnierz za Stefana Batorego. Brał udział we wszystkich wyprawach na Moskwę. Prawa może odkupić od spadkobierców zmarłego Jaźwieckiego (*Jazwiczki*), który był ostatnim prawnym posiadaczem Łopuchowej.

jęz. łac.

8.

k. 8v.–9v.

Kraków, 30 maja 1588

Król nadaje urząd wojewody rawskiego Stanisławowi Gostomskiemu z Leżenic, kasztelanowi sochaczewskiemu, staroście radomskiemu. Gostomski zasłużył się szczególnie w czasie bezkrólestwa, broniąc Rzeczypospolitej przed wichrzycielami. Udzielił też pomocy nowo obranemu królowi, walcząc w Krakowie na czele zaciągniętej na swój koszt jazdy. Urząd wojewody obejmuje po swoim zmarłym ojcu, Anzelmie Gostomskim z Leżenic.

jęz. łac.

9.

k. 9v.–10v.

Kraków, 30 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Hieronima Gostomskiego z Leżenic, podkomorzego rawskiego, syna zmarłego Anzelma Gostomskiego, wojewody rawskiego, złożone osobiście przed aktami kancelarii koronnej. Gostomski skwitował w nim Aleksandra [Olelkowicza], księcia śluckiego, z sumy 10 tysięcy złotych. Sumę tę książę był winny Anzelmowi Gostomskiemu na mocy zapisu w księgach Trybunału Koronnego w Lublinie. Gostomski w związku z wypłatą stosownej sumy zobowiązuje się chronić księcia śluckiego przed dalszymi pretensjami z nią związanymi. Wadium w przypadku podniesienia bezprawnych roszczeń w sprawie wynosi 10 tysięcy złotych. Właściwy do jej rozpatrzenia będzie sąd grodzki stężycki lub lubelski.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

10.

k. 10v.–12

Kraków, 30 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Stanisława Ligęzy, starosty opoczyńskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Ligęza zapisał w nim na wszystkich swoich dobrach swój dług wobec Katarzyny Sierakow-

skiej z Bogusławic, wdowy po Wincentym Przerembskim, kasztelanie rozpirskim. Dług ten wynosił 2 tysiące złotych. Ma zostać spłacony na przyszłe święto Obrzezania Pańskiego [1 I] roku 1589 w urzędzie grodzkim Nowego Miasta Korczyna. Wadium odpowiada wysokości długu. Ligęza zobowiązał się także, że jego żona, Katarzyna z Obrazowa, w ciągu roku stanie z dwoma krewnymi z rodu ojca i zezna zapis tego długu na swojej oprawie. Wadium odpowiada i w tej sprawie sumie zadłużenia. Ligęza zobowiązuje się też stanąć przed sądem grodzkim radomskim lub piotrkowskim i uznać pierwszy termin za „zawity”.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego
jęz. łac.

11.

k. 12–12v.

Kraków, 30 maja 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Stanisława Ligęzę, starostę opoczyńskiego, i Katarzynę Sierakowską (*Szierakowska*) z Bogusławic, wdowę po Wincentym Przerembskim. Zawarli oni pewną umowę dotyczącą spraw majątkowych w Krakowie 23 maja 1588 r. (*feria secunda ante festum Ascensionis Domini in Coelum*). Wadium w sprawie wynosi 3 tysiące złotych. Strony zobowiązują się, że w sprawie wadium staną w pierwszym terminie w sądzie grodzkim radomskim lub piotrkowskim.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego
jęz. łac.

12.

k. 13

Kraków, 30 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Jana Olbieckiego złożone przed aktami kancelarii koronnej. Skwitował on Dominika Alemaniego, kuchmistrza Stefana Batorego, z długu 3 tysięcy złotych. Dług ten został zapisany w księdze kancelarii mniejszej koronnej pod datą 19 lipca 1585 r.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego
jęz. łac.

13

k. 13v.

Kraków, 30 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Jana Olbieckiego złożone przed aktami kancelarii koronnej. Olbiecki, wyprzedzając czas upływu dzierżawy wsi Psary, którą wdzierżawił od Dominika Alemaniego, kuchmistrza Stefana Batorego, oddaje ją Alemaniemu z powrotem w posiadanie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego

jęz. łac.

14

k. 13v.–14v.

Kraków, 31 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Fanella, pana na Bystrzycy (*in Bystrzycze*), stolnika lubelskiego i dworzanina królewskiego. W celu odebrania zeznania do chorego został wysłany Stanisław Sיעiński, prepozyt lubaczowski i sekretarz królewski, który wniósł je do akt kancelarii koronnej. Troszcząc się o bezpieczeństwo swoich dóbr i o córkę Annę, którą ma ze związku ze zmarłą Heleną Rokosząwną, Fanello ustanawia opiekunów córki. Głównym opiekunem (*defensor*) wszystkich dóbr ma być Jan Dulski, kasztelan chełmiński, podskarbi koronny. Pozostałymi opiekunami i kuratorami (*tutores vero et curatores*) mają być: matka zeznańca, Barbara z Charłęży (*de Charlez*) Stadnicka, która będzie wychowywać Annę aż do jej zamążpójścia, a także Dominik Alemani, żupnik olkuski; Krzysztof Krupka, dworzanin królewski; Jakub Dembołęcki i Piotr Żaboklicki, powinowaci ¹.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. też zeznanie Mikołaja Fannella w *Sumariuszu Metryki Koronnej*, t. III, nr 302.

15

k. 15–5v.

Kraków, 31 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Fanella, pana na Bystrzycy (*in Bystrzycze*), stolnika lubelskiego i dworzanina królewskiego. W celu ode-

brania zeznania do chorego został wysłany Stanisław Sieciński, prepozyt lubaczowski i sekretarz królewski, który wniósł je do akt kancelarii koronnej. Fanello zeznał zapis swoich wszystkich dóbr na korzyść swojej córki Anny. Zapis obejmuje też dobra, które uzyskał od zmarłej żony, Heleny RokoszoŹwny. Fanello zastrzega sobie tylko dożywocie na tychże dobrach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

16

k. 15v.–16

Kraków, 31 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Fanelła, pana na Bystrzycy (*in Bystrzycze*), stolnika lubelskiego i dworzanina królewskiego. W celu odebrania zeznania do chorego został wysłany Stanisław Sieciński, prepozyt lubaczowski i sekretarz królewski, który wniósł je do akt kancelarii koronnej. Fanello zeznał, że wydzierżawia pewne dobra swojej matce, Barbarze z CharleŹ Stadnickiej, córce zmarłego Mikołaja Stadnickiego ze Źmigrodu, burgrabiego zamku krakowskiego. Dobra te to wsie królewskie: OstroŹec (*Ostrocze*), Mistice (*Mistice*), Sanniki, połoŹone w ziemi przemyskiej, a takŹe wieś Borunice, połoŹona w ziemi krakowskiej. Fanello posiada je doŹywotnio mocą nadania królewskiego. WydzierŹawia je, za zgodą króla, wydaną w Krakowie 23 kwietnia 1588 r., na okres trzech lat, do Zielonych Źwiąt 1591 roku.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

17

k. 16v.–17

Kraków, 30 maja 1588

Król potwierdza zeznanie ur. Katarzyny Sierakowskiej (*Szirakowska*) z Bogusławic, wdowy po Wincentym Przerembskim, kasztelanie rozpirskim i staroście opoczyńskim, złoŹone przed aktami kancelarii koronnej. Sierakowska zeznała cesję przysługujących jej praw do pew-

nych sum na dobrach starostwa opoczyńskiego na rzecz Stanisława Ligęzy, nowego starosty¹. Zapisy te dotyczyły wsi Demba, Dembo-rzeczka, Brudzewice, Wola Brudzewska, Malszyce, Radzice, Domasno, Świerczynka i Klonna, oddanych staroście w dożywocie przez Henryka Walezego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. *SMK*, t. II, nr 40. Stanisław Ligęza uzyskał starostwo opoczyńskie z prawem wykupu starych sum od spadkobierców Przerembskiego 10 stycznia 1588 r.

18

k. 17–17v.

Kraków, 30 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Stanisława Marcinowskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Marcinowski, za zgodą króla, zeznał zrzeczenie się swoich dożywotnich praw do wsi Bogucice (*Boguczicze*), w ziemi sandomierskiej, nadanej mu przez Stefana Batorego. Zrzeka się tych praw na korzyść Andrzeja Rogulskiego, dworzanina królewskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

19

k. 17v.–18v.

Kraków, 30 maja 1588

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Rogulskiego, dworzanina królewskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Rogulski zeznał dług w wysokości 3700 złotych, który jest winien Stanisławowi Marcinowskiemu. Zapisuje tenże dług na wszystkich swoich dobrach, zobowiązuje się go spłacić w urzędzie grodzkim krakowskim. Pierwsza spłata w wysokości 700 złotych ma nastąpić po najbliższym święcie Narodzenia św. Jana Chrzciciela [24 VI], następna, w wysokości 2 tysięcy złotych, po święcie Trzech Króli w roku 1589. Trzecia i ostatnia, w wysokości 1000 złotych, na święto Narodzenia

św. Jana Chrzciciela w roku 1589. Wadium w sprawie odpowiada sumie długu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

20

k. 18v.–21v.

Kraków, b.d.¹, kwiecień 1588

Król nadaje prawem dziedzicznym miasto *Czeszybiesz* w województwie ruskim rotmistrzowi Jakubowi Potockiemu. Potocki od lat młodości służył jako żołnierz Stefanowi Batoremu, potem bronił Węgier przed Turkami. Zasłużył się też, broniąc Krakowa przed arcyksięciem Maksymilianem Habsburgiem, walcząc pod Byczyną, gdzie przełamał swoim oddziałem szyk jazdy niemieckiej. Potocki otrzymuje *Czeszybiesz*, które należały kiedyś prawem dziedzicznym do Krzysztofa Zborowskiego. Dobra te zostały zabrane Zborowskiemu za zbrodnię obrazy majestatu i zdradę kraju. Dekret w sprawie został ogłoszony na sejmie za panowania Stefana Batorego. Kwestię odpowiedniego wynagrodzenia Potockiego za zasługi podnosili różni dostojni mężowie, w tym Jan Zamoyski, kanclerz i hetman koronny. Lista świadków.

Datum per manus Alberti Baranowski.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

21

k. 21v.–22v.

Kraków, 1 czerwca 1588

Król wynagradza żołnierską służbę Kaspra Trembińskiego (*Trembinski*) pod komendą rotmistrza Bujwida (*Buywith*)¹. Nadaje Kasprowi prawo wykupu wójtostwa we wsi Staropol w dzierzawie sannickiej (*Sannicensem*), która wróciła do skarbu po śmierci Mikołaja Trembińskiego, podstarościego szydlowskiego. Kasper może wykupić sumy zapisane na wójtostwie lub wynikające z wyceny komisarzy z rąk

spadkobierców Mikołaja, otrzymuje też dożywotnie prawo do tego wójtostwa.

jęz. łac.

¹ Wolne miejsce na imię.

22

k. 22v.–23

Kraków, 1 czerwca 1588

Król wynagradza zasługi Stanisława Lanckorońskiego, starosty skalckiego, w zwalczaniu Tatarów na Podolu. Nadaje mu zatem w dożywocie wieś Piątniczany w powiecie kamienieckim. Upřednio dzierżył te dobra Jan Korycki, który został ich pozbawiony na mocy dekretu królewskiego za niepłacenie kwarty na obronę państwa.

jęz. łac.

23

k. 23–23v.

Kraków, 1 czerwca 1588

Król aprobuje sprzedaż młyna zwanego *Głowienkow*, położonego w dobrach wsi Osiek w starostwie wieluńskim. W sprawie tej zwracali się do króla pewni doradcy. Młyn sprzedał Grzegorz Maciej zwany Głowienka, mający prawa do młyna po ojcu, Walentemu Wójcikowi (*Woyczik*), młynarzowi. Akt sprzedaży został wpisany do ksiąg grodzkich wieluńskich.

jęz. łac.

24

k. 24–24v.

Kraków, 1 czerwca 1588

Król powierza administrację żupami bydgoskimi w dożywocie Maciejowi Węgierskiemu, burgrabiemu gnieźnieńskiemu. W sprawie zwracali się do króla pewni doradcy. Węgierski towarzyszył orszakowi królewskiemu zmierzającemu do Krakowa, dowiódł swego oddania monarsze. Urząd wakuje po śmierci Stefana Grudzińskiego

(*Grodzinski*), kasztelana nakielskiego i starosty wałeckiego. Węgierski ma zarządzać nie tylko żupami bydgoskimi, ale i solą przywożoną tam z żup Rusi. Pensja zarządcy ma pozostać na dotychczasowym poziomie, niezmienione też zostają zasady rozliczania się ze skarbem.

jęz. łac.

25

k. 24v.–25

Kraków, 2 czerwca 1588

Król zgadza się, by Wojciech Kochlewski, pisarz mniejszej kancelarii koronnej, za zasługi mógł wykupić kuźnicę (lub kopalnię rudy: *minera feraria*) zwaną Błonie we wsi Braszowicze w powiecie sieradzkim. Może ją wykupić od spadkobierców zmarłego Sebastiana Klobera. Po wykupieniu będzie ją dzierżyć prawem dożywotnim.

jęz. łac.

26

k. 25–26v.

Kraków, 2 czerwca 1588

Król nadaje starostwo zatorskie z wszelkimi przynależnościami Marcinowi Leśniowskiemu z Obór, kasztelanowi podlaskiemu, staroście łosickiemu. Leśniowski wspierał króla w pierwszym, najtrudniejszym okresie, po jego przybyciu do Rzeczypospolitej. Starostwo wakuje po śmierci Andrzeja hrabiego (*comes*) na Tęczynie, wojewody krakowskiego, starosty zatorskiego i hrubieszowskiego.

jęz. łac.

27

k. 26v.–27v.

Kraków, 3 czerwca 1588

Król, w uznaniu zasług, nadaje Andrzejowi Borkowskiemu z Borkowic, pisarzowi ziemskiemu lubelskiemu, pewne dobra w dożywocie. A mianowicie wsie: Bałutów, Skoki i Nieciecza w ziemi i powiecie lubelskim oraz dwa młyny: jeden zwany *Jagielka* na rzece Wieprz, dru-

gi, położony w lasach przynależnych do wymienionych wsi w miejscu zwanym *Roszończacz*. Nadanie obejmuje wszystkie przynależności z prawem przewozu przez rzekę Wieprz we wsi Skoki i pobierania tam przewoźnego. Dobra te wróciły do skarbu po śmierci Andrzeja hrabiego na Tęczynie, wojewody krakowskiego.

jęz. łac.

28

k. 27v.–28v.

Kraków, 4 czerwca 1588

Król, na prośbę chorej Anny Sarcandi, wdowy po zmarłym Kasprze Bekieszu, żony Franciszka Wesseliniego, wysłał do niej Stanisława Siecińskiego, prepozyta lubaczowskiego, sekretarza królewskiego, celem odebrania zeznania. Anna Sarcandi złożyła je w kamienicy przy Rynku krakowskim, gdzie znalazła gościńcę. Uwolniła w nim Franciszka Wesseliniego z zapisu w aktach kancelarii koronnej dotyczącego jej praw do starostwa i wójtostwa w Lanckoronie oraz sum i dożywocia na wójtostwie w Makowie, w tymże starostwie lanckorońskim¹. Swoje prawa do tych dóbr zapisuje Mikołajowi Zebrzydowskiemu z Zebrzydowic, staroście generalnemu krakowskiemu, staroście bolesławskiemu i lanckorońskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego

jęz. łac.

¹ Zob. *SMK*, t. III, nr 87, 228, 229.

29

k. 28v.–29v.

Kraków, 4 czerwca 1588

Król przyjmuje zeznanie Mikołaja Zebrzydowskiego z Zebrzydowic, starosty generalnego krakowskiego, starosty bolesławskiego i lanckorońskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zebrzydowski ustanowił opiekunów prawnych dla swoich dzieci ze związku z Dorotą [z Herburtów] z Fulsztyna; dla syna Jana i córek Zofii i Anny, a także dla wszystkich swoich dóbr. Jako głównego opiekuna ustanowił żonę,

Dorotę z Fulsztyna, dla spraw nie dotyczących drugiego związku małżeńskiego ustanowił jako tutora Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana koronnego, a także Bernarda Maciejowskiego, biskupa łuckiego, Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego i starostę łosickiego. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

30

k. 29v.–30 Kraków, 5 czerwca 1588
Król wyraża zgodę, by Stanisław Kwilecki, posesor wsi Lipków, położonej w dobrach starostwa barskiego, nad rzeką Wolczek, mógł zrzec się swoich praw do tejże wsi na rzecz Jakuba Łabęckiego (*Labczki*). Po dokonaniu takiej cesji przez Kwileckiego w księgach urzędowych, Łabęcki będzie mógł dożywotnio posiadać te dobra.
jęz. łac.

31

k. 30–31 Kraków, 7 czerwca 1588
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, wynagradza zasługi rotmistrza Piotra Łaszczka. Zasłużył się on tak za panowania Stefana Batorego, jak i w początkach rządów Zygmunta III, walczył pod Byczyną. Otrzymuje w dożywocie wsie Libinia, Litynka, Pultowcze, Ilikowcze w województwie podolskim, wakujące po śmierci Stanisława Łaszczka, ojca Piotra.
jęz. łac.

32

k. 31–31v. Kraków, 7 czerwca 1588
Król nadaje kasztelanię nakielską Hieronimowi Gostomskiemu z Leżenic, staroście wałeckiemu. Urząd ten wakował po śmierci Stefana Grudzińskiego.
jęz. łac.

33

k. 31v.–33

Kraków, 7 czerwca 1588

Król zgodza się, by Hieronim Gostomski, kasztelan nakielski, mógł wykupić prawa do starostwa nakielskiego z rąk spadkobierców jego ostatniego posesora, Stefana Grudzińskiego. Gostomski zasłużył się jako żołnierz, wspierał króla w trudnych początkach jego panowania. Na swój koszt zebrał rotę jazdy, z którą przeprowadził króla z Prus do Krakowa. Działał też energicznie na rzecz króla podczas nieobecności marszałka wielkiego koronnego Andrzeja Opalińskiego.

jęz. łac.

34

k. 33–34

Kraków, 7 czerwca 1588

Król, w uznaniu zasług Hieronima Gostomskiego, kasztelana nakielskiego i starosty wałęckiego, nadaje mu pewne dobra w dożywocie: dzierżawę zwaną Mosina (*Moszina*), w skład której wchodzi miasto Mosina z przynależnymi wioskami, które król uzyskał na sejmie koronacyjnym mocą konstytucji. Z dóbr tych Gostomski ma płacić pensję roczną w wysokości 1000 złotych Stanisławowi Przyjemskiemu, marszałkowi nadwornemu, staroście konińskiemu. Pensja ta ma być płaconą na święto Obrzezania [1 I], każdego roku.

jęz. łac.

35

k. 34–34v.

Kraków, 8 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, wyraża zgodę, by Jan Radziejowski mógł wykupić połowę miasta Mszczonów i połowę wsi Zator, a także połowę wójtostwa Mszczonowa. Dobra te są nieobsadzone po śmierci Andrzeja Radziejowskiego, wojskiego czerskiego, ojca Jana. Może je wykupić z rąk pozostałych spadkobierców i posiadać dożywotnio.

jęz. łac.

36

k. 35–35v.

Kraków, 9 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, wyraża zgodę, by Feliks Wojciechowski i Anna Froczkówna, jego żona, mogli ustąpić swoich praw do wójtostwa w Stobnicy na rzecz Jana Pieniążka z Witowic (*Withowicze*) przed jakimikolwiek księgami urzędowymi Królestwa. Kiedy taka cesja dojdzie do skutku, Jan Pieniążek i jego żona, Dorota Kłodnicka, uzyskają dożywotnie prawa do tego wójtostwa.

*jęz. łac.***37**

k. 35v.–36

Kraków, 8 czerwca 1588

Król, w uznaniu zasług, wyraża zgodę, by Stanisław Tarnowski (*a Tarnow*), kasztelan sandomierski, starosta buski i stobnicki wykupił kuźnicę [lub kopalnię rudy] zwaną *Goworzinska*, położoną w dzierżawie klonowskiej. Po wykupie kasztelan wraz z żoną, Zofią z Ocieszyna, będą mieli dożywotnie prawa do tej kuźnicy.

*jęz. łac.***38**

k. 36–37

Kraków, 8 czerwca 1588

Król przyjmuje zeznanie Piotra z Potulic, wojewody kaliskiego i starosty wyszogrodzkiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Wojewoda zeznał dług w wysokości 1200 złotych, które jest winien Hieronimowi Gostomskiemu, podkomorzemu rawskiemu. Dług ten zapisuje na wszystkich swoich dobrach, zobowiązuje się spłacić go w urzędzie grodzkim poznańskim w święto Jana Chrzciciela [24 VI], w roku bieżącym. Zobowiązuje się stanąć w sprawie przed sądem grodzkim poznańskim lub kaliskim. Wadium odpowiada sumie długu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

39

k. 37–38

Kraków, 8 czerwca 1588

Król przyjmuje zeznanie Barbary Popławskiej, żony Andrzeja Boksy Radoszowskiego, chorążego wieluńskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zeznała ona dług w wysokości 1400 złotych, jaki ma u Hieronima Bużeńkiego. Zapisuje tę sumę na wszystkich swoich dobrach, zobowiązuje się ją spłacić na święto Jana Chrzciciela [24 VI] 1589 roku w urzędzie grodzkim krakowskim. Wadium odpowiada sumie długu. Zobowiązuje się też stanąć w sprawie przed sądem grodzkim krakowskim lub sieradzkim w przypadku niezapłacenia tej sumy. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

40

k. 38–39

Kraków, 9 czerwca 1588

Król zgadza się, by Hieronim Gostomski z Leżenic, kasztelan nakielski, starosta wałecki, mógł odstąpić swoje dożywotnie prawa do królewskich dóbr Strzelce i Gąbin (*Gambin*), a także sumy zapisane na tychże dobrach za Zygmunta Augusta w ramach pożyczki 500 tysięcy złotych¹. Prawa te, nabyte za Stefana Batorego, może odstąpić swojemu synowi, Janowi Gostomskiemu.

jęz. łac.

¹ Chodzi tu o pożyczkę dla króla z roku 1565.

41

k. 39–40

Kraków, 9 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Jan Krużyński, harcerz (*stipator*) Stefana Batorego, mógł odstąpić Stanisławowi Żorowskiemu dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Żórowo (*Zorowo*), przynależącej do starostwa bieckiego. Prawa te uzyskał od Stefana Batorego.

jęz. łac.

42

k. 40–40v.

Kraków, 10 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem licznych doradców, wynagradza Wacława Gwiazdowskiego, który zasłużył się przez wiele lat za panowania Stefana Batorego, służąc Wojciechowi Baranowskiemu, biskupowi przemyskiemu, podkanclerzemu koronnemu. Król nadaje mu w dożywocie wieś Kleszczów (*Klesczow*) w województwie kaliskim, której dotychczasowy posiadacz utracił do niej prawa na mocy konstytucji sejmu koronacyjnego¹.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 64.

43

k. 40v.–41

Kraków, 10 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Kasper Chronovius, proboszcz radziejowski, mógł ustanowić wykupny czynsz roczny w wysokości 6 złotych z sumy zasadniczej 100 złotych, na dobrach miejskich i pozamiejskich Wojciecha Pigieła, mieszczanina radziejowskiego. Czynsz ten będzie przeznaczony na potrzeby kaznodziei kościoła parafialnego w Radziejowie.

jęz. łac.

44

k. 41–41v.

Kraków, 10 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Stanisław Mileński, żołnierz królewski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa przynależnego do miasta Kłeczko (*Kleczo*). Może je wykupić z rąk Piotra, Jana i Heleny Czarnkowskich, synów i córki zmarłej Zofii ze Zbąszyna Czarnowskiej.

jęz. łac.

45

k. 42– 42v.

Kraków, 10 czerwca 1588

Król przyjmuje zeznanie Olbrachta Łaskiego z Łaska, wojewody sieradzkiego. Łaski zeznał skasowanie skargi i procesu sądowego, w imieniu swoim i jako spadkobierca zmarłej matki, Anny z Kurozwęk, żony zmarłego Hieronima Łaskiego, wojewody sieradzkiego. Skarga i proces były wytoczone przeciw Stanisławowi Rusockiemu z Rusocic, kasztelanowi biechowskiemu, oraz Janowi Tarle ze Szczekarzowic, wojewodzie lubelskiemu, i innym. Sprawa dotyczyła uwolnienia od zobowiązania 1400 złotych, zapisanych na sejmie w Krakowie przez Annę z Kurozwęk Mikołajowi z Rusocic na jej dobrach dziedzicznych Rudniki i Okrągła na zasadzie czynszu wykupnego zwanego wyderkaff. Sprawa została wszczęta w sądzie ziemskim sandomierskim, kontynuowano ją w sądzie wyższej instancji. Zapisu dokonano w aktach sejmowych (*inscriptione conventionali generali Cracoviensi*).

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

46

k. 42v.–43

Kraków, 10 czerwca 1588

Król, przestrzegając pozwolenia wydanego przez Stefana Batorego, zgadza się, by Jan Tomasz z Drohojowa Drohojowski, starosta przemyski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa przemyskiego. Wykupić je może z rąk spadkobierców zmarłego Walentego Nichowskiego. Dokument Stefana Batorego w tej sprawie został wydany w Grodnie 6 grudnia 1586 r.

jęz. łac.

47

k. 43v.–44v.

Kraków, 10 czerwca 1588

Król potwierdza dokument papierowy królowej polskiej Anny Jagielonki dla Łukasza Chojeckiego. Starosta rajgrodzki i augustowski Mar-

cin Dulski powiadomił listem królową, że z napomnienia lustratorskiego i komisarzy królowej, wysłanych do Rajgrodu i Augustowa dla osadzania pustek zarosłych, podjął działania w celu przysporzenia dochodów skarbowi królowej. We wsi Jeziorki, w wójtostwie rudkowskim, dzierzawie augustowskiej, znalazł kąt zarosły mierzący sześć włók. Te sześć włók dał Łukaszowi Chojeckiemu, swojemu słudze i pisarzowi. Ponieważ pustka wymaga dużej pracy, Chojecki uzyskał dożywotnie zwolnienie od obciążeń. Po jego śmierci potomkowie będą płacić po pół kopy groszy z każdej włóki co roku. Sześć włók było położone w Jeziorkach obok miedzy poddanego Oszmiana, w stronę Żarnowa. Królowa zgadza się na to nadanie, *maiacz baczenie na posługi iego, które tam nam około wycziągania y odnoszenia czynszow, także zlawiania ieziorczyny*, i potwierdza je swoim dokumentem danym w Warszawie 20 września 1577 r.

jęz. łac. [potwierdzenie dokumentu], *jęz. pol.* [dokument królowej].

48

k. 44v.–45v.

Kraków, 10 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zatwierdza prawa dożywotnie Jana Wierzbowskiego (*Wirzbowski*) i jego żony Anny Kolbuszówny do wsi Czaple, opuszczonej wsi *Lodzizencze* i wsi Iwonice w powiecie latyczowskim. Wierzbowski otrzymał prawa do tych dóbr od Mikołaja Iwonia Czaplińskiego za zgodą Stefana Batorego. Suma zapisana na tychże dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

49

k. 45v.–46

Kraków, 11 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zatwierdza prawa dożywotnie Stanisława Głoskowskiego do wójtostwa we wsi *Kazom Wieżowa Wola* w starostwie zakroczymskim. Prawa te nadała Głoskowskiemu królowa Anna Jagiellonka, dysponująca nimi na mocy

rozporządzeń prawa oprawnego. Wójtostwa nie były obsadzone od śmierci Andrzeja Mniszewskiego.

jęz. łac.

50

k. 46–46v.

Kraków, 11 czerwca 1588

Król zatwierdza dożywotnie prawa Leszka Śnietkowskiego do części wsi Snietowka (in. *Snietkowka*) w powiecie kamienieckim, którą Leszek trzyma po śmierci brata, Iwana Śnietkowskiego. Suma zapisana na tychże dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

51

k. 46v.–47v.

Kraków, 12 czerwca 1588

Król nadaje urząd kasztelana rawskiego Janowi Gostomskiemu z Leżenic. Gostomski zasłużył się jako rotmistrz. Urząd wakował po wyniesieniu na wojewodę lubelskiego Mikołaja Firleja z Dąbrowicy (in. Dambrowicy).

jęz. łac.

52

k. 47v.–48v.

Kraków, 12 czerwca 1588

Król nadaje Piotrowi z Potulic, wojewodzie kaliskiemu, dzierżawę, czyli starostwo, Ujście (*Uscie*) i miasto Piłę w dożywocie. Nadanie obejmuje należące do tych miejscowości dobra tak w województwie poznańskim, jak i kaliskim. Wojewoda zasłużył się jako senator już za panowania Zygmunta Augusta i Stefana Batorego. Z dóbr tych ma wypłacać co roku 2 tysiące złotych jako pensję dla Stanisława Przyjemskiego, marszałka dworu i starosty konińskiego. Tysiąc złotych ma płacić na święto Obrzezania Pańskiego [1 I], a drugi tysiąc na święto Jana Chrzciciela [24 VI].

jęz. łac.

53

k. 48v.–50

Kraków, 13 czerwca 1588

Król nadaje urząd marszałka nadwornego koronnego Stanisławowi Przyjemskiemu, staroście konińskiemu¹. Już za panowania Zygmunta Augusta Stanisław Przyjemski zasłużył się Rzeczypospolitej, prowadząc na wojnę z Moskwą oddział liczący 300 jeźdźców. W czasach Stefana Batorego brał udział w wyprawie na Gdańsk i przeciw Moskwie, a także w oblężeniu Pskowa. Był aktywny w czasie bezkrólewia, wspierał króla elekta w drodze z Gdańska, towarzysząc mu z oddziałem.

jęz. łac.

¹ Andrzej Zborowski, poprzednik Przyjemskiego na urzędzie, został go pozbawiony w 1588 r. za sympatię prohabsburskie, zob. *Urzędnicy centralni i nadworni Polski XIV–XVIII wieku. Spisy*, pod red. A. Gąsiorowskiego, opr. zespół, okres 1573–1648 E. Opaliński, Kórnik 1992, nr 454.

54

k. 50v.–51

Kraków, 13 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, nadaje w dożywocie Janowi Sariuszowi Łukowskiemu z Łukowa wieś Pierzchowice (*Pierzchawiec*), położoną w województwie krakowskim. Wieś ta nie była obsadzona po śmierci Stanisława Czuryły.

jęz. łac.

55

k. 51–51v.

Kraków, 13 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Wojciech Łubieński mógł ustąpić swoich dożywotnich praw do sołectwa we wsi Sabaszczewo w powiecie pyzdrowskim na rzecz Mikołaja Chwalikowskiego i jego żony Urszuli Skrzetuskiej. Cesji może dokonać w urzędzie grodzkim.

jęz. łac.

56

k. 51v.–53

Kraków, 13 czerwca 1588

Król nadaje dobra biskupstwa kurlandzkiego (kurońskiego) Baltazarowi Batoremu z Somlio, bratankowi Stefana Batorego. Baltazar Batory zasłużył się podczas wypraw na Moskwę i w sprawach węgierskich. W czasie bezkrólestwa wsparł działania elekta Zygmunta Wazy, przyprowadził mu posiłki pieszych i jazdę, wziął udział w bitwie pod Byczyną. Wstawiały się za nim stany sejmu walnego. Dobra biskupstwa kurońskiego otrzymuje w dożywocie. Kiedyś były one w posiadaniu księcia holsztyńskiego, ciąży na nich zastaw zmarłego króla Danii, w sprawie tej toczył się proces¹. Batory ma spłacić sumę księciu pruskiemu Jerzemu Fryderykowi.

jęz. łac.

¹ Dobra biskupstwa przez pewien czas posiadał królewicz duński Magnus, tytułujący się „królem inflanckim”. Następnie król duński Fryderyk II zastawił je Jerzemu Fryderykowi Hohenzollernowi.

57

k. 53–53v.

Kraków, 13 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Wawrzyńca Latoszka, woźnego generalnego Królestwa. Zeznał on wprowadzenie Krzysztofa Ilmanowskiego, pisarza kancelarii koronnej, w posiadanie sołectwa wsi Krzczów, w kasztelanii krakowskiej. Wprowadzenie nastąpiło 11 kwietnia (*feria secunda ante festum Paschalis*) 1588 r., na mocy dekretu między Ilmanowskim, powodem, a Eustachym Kąckim (*Kanczki*), pozwanym, w obecności przedstawiciela Kąckiego, Stanisława Krauszowskiego. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

58

k. 53v.–55

Kraków, 14 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Anny Gorzkowskiej, wdowy po Macieju Branwickim. Dla zeznania ustanowiła ona tutora w osobie stryjecznego

brata, Sebastiana Gorzkowskiego. Zeznała dług w wysokości 1200 złotych, które jest winna spadkobiercom Macieja Branwickiego z pierwszego małżeństwa: Janowi Szumskiemu z żoną Jadwigą, Pawłowi Dreznerowi z żoną Katarzyną, Marcinowi Ćwiklińskiemu z żoną Anną oraz Adamowi Branwickiemu. Zobowiązuje się spłacić dług w dwóch ratach: 600 złotych w oktawę święta Bożego Ciała 1588 roku [23 VI 1588 r.] i w czwartek po święcie nawrócenia św. Pawła 1589 roku [26 I]. W sprawie wyrokować mogą sądy miejskie sandomierskie i osieckie.
jęz. łac.

59

k. 55–56

Kraków, 13 czerwca 1588

feria secunda post festum S. Trinitatis

Król potwierdza zeznanie Kaspra Sadłochy (*Sadlochius*), prepozyta warszawskiego, występującego jako pełnomocnik siostrzeńca, Adama Branwickiego, syna zmarłego Macieja Branwickiego i zmarłej Anny Sadłoszanki, siostry Kaspra. Zeznanie złożono za pośrednictwem Jana Szczalapskiego. Zeznanie złożył Jan Szumski i jego żona Jadwiga oraz Paweł Drezner i jego żona Katarzyna, wymienieni zeznawali też jako pełnomocnicy Marcina Ćwiklińskiego i jego żony Anny. Opiekunem sprawy był wyznaczony Jan Szczalapski. Strony zeznały sprzedaż i odstąpienie praw do wszystkich dóbr po matce Annie Branwickiej, położonych w mieście Osieku i pod tym miastem, a także koło Sandomierza, Annie Branwickiej, drugiej żonie Macieja Branwickiego. Suma sprzedaży wyniosła 1200 złotych, z której to sumy Anna uzyskuje pokwitowanie. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

60

k. 56–57

Kraków, 13 czerwca 1588

feria secunda post festum S. Trinitatis proxima

Król potwierdza zeznanie Kaspra Sadłochy (*Sadlochius*), prepozyta warszawskiego, występującego jako pełnomocnik siostrzeńca, Ada-

ma Branwickiego, syna zmarłego Macieja Branwickiego i zmarłej Anny Sadłoszanki, siostry Kaspra. Zeznanie złożono za pośrednictwem Jana Szczalapskiego. Zeznanie złożył Jan Szumski i jego żona Jadwiga oraz Paweł Drezner i jego żona Katarzyna, wymienieni zeznawali też jako pełnomocnicy Marcina Ćwiklińskiego i jego żony Anny. Opiekunem sprawy był wyznaczony Jan Szczalapski. Strony zeznały uwolnienie Anny Branwickiej, drugiej żony Macieja Branwickiego, od wszelkich sądów i procesów związanych z roszczeniem spłaty wadium w wysokości 2 tysięcy złotych, kwitując ją z tej sumy. Sprawa toczyła się w Osieku, potem została przekazana do sądu królewskiego przez Stanisława Pękosławskiego, starostę sandomierskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

61

k. 57–57v.

Kraków, 14 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Batorego z Somlio, kardynała (*tituli S. Adriani*). Kardynał zeznał ustanowienie pełnomocnika w osobie Baltazara Batorego, swojego brata. W szczególności Baltazar ma zajmować się sprawami kardynała w Transylwanii, uzyskaniem dóbr Zwiedin, które zostały zapisane kardynałowi przez Stefana Batorego. Ma zająć się ich przejęciem, intromisją, może też podjąć decyzję o ich zamianie, gdyby książę Transylwanii ją zaproponował.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

62

k. 57v.–58v.

Kraków, 14 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Jakub Kostka ze Stangenbergu mógł odstąpić dożywotnie prawa do wsi Jankowice, w województwie chełmińskim, powiecie rogozińskim, swojemu syno-

wi Janowi. Cesji Jakub ma dokonać przed którymkolwiek aktami urzędowymi koronnymi. Suma zapisana na tych dobrach zostanie wówczas pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

63

k. 58v.–59

Kraków, 14 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem doradców, nadaje Andrzejowi Boksie Radoszowskiemu dożywocie na dochodach z młyna proszowickiego, tzw. trzecią część. Prawa do tych dochodów miała Barbara Popławska, żona Radoszowskiego, która uzyskała je jako oprawę od swojego poprzedniego męża, Walentego Gruszczyńskiego. Nadanie to było też zatwierdzone przez króla.

jęz. łac.

64

k. 59–59v.

Kraków, 14 czerwca 1588

Król zgadza się, by Wacław Gwiazdowski mógł wykupić wójtostwo, zwane też sołectwem, we wsi Kleszczów, w województwie kaliskim, z rąk spadkobierców poprzedniego właściciela, nieprawnie je trzymającego¹. Wójtostwo to wolno mu użytkować dożywotnio, potem może ono zostać wykupione z rąk jego spadkobierców.

jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsca na nazwisko owego właściciela i jego spadkobierców. Zob. też dok. 42.

65

k. 60

Kraków, 15 czerwca 1588

Król nadaje Mateuszowi Boguszkowskiemu stację, czyli dochód pieniężny, w wysokości 25 grzywien z klasztoru sieciechowskiego. Stacja ta przynależy monarsze na mocy konstytucji sejmu koronacyjnego.

Upřednio pobierał ją Jan Żeliński. Ma być wypłacana Boguszkowskiemu na św. Marcina [11 XI].

jęz. łac.

66

k. 60–61

Kraków, 15 czerwca 1588

Król zachowuje Jana Bieleckiego w dożywotnich prawach do wsi Kalincze w powiecie latyczowskim. Bielecki zasłużył się, broniąc granic państwa. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

67

k. 61–61v.

Kraków, 15 czerwca 1588

Król rozciąga na Annę Herburtównę z Fulsztyna prawo dożywotnie do starostwa drohobyckiego. Starostwo to uzyskał od Stefana Batorego w uznaniu zasług Paweł Uchański, wojewoda bełski i starosta drohobycki, mąż Anny. Król udziela tego prawa, oceniając wysoko działania Uchańskiego w czasie bezkrólewia i początkowym okresie panowania.

jęz. łac.

68

k. 61v.–63

Kraków, 15 czerwca 1588

Król nadaje Pawłowi Uchańskiemu, wojewodzie bełskiemu i staroście drohobyckiemu, starostwo gnieźnieńskie, pobór podymnego (zwanego też poradnym) w województwach poznańskim i kaliskim, a także cło w Kościanie. Uchański zasłużył się królowi i Rzeczypospolitej, posłował na swój koszt do króla elekta. Poprzedni posiadacz dóbr został ich pozbawiony na mocy konstytucji sejmu koronacyjnego.

jęz. łac.

69

k. 63–63v.

Kraków, 15 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Aleksandra Buczyńskiego. W celu odebrania zeznania do chorego w Krakowie został wysłany Stanisław Sieciński, prepozyt lubaczowski i sekretarz królewski, który wniósł je do akt kancelarii koronnej. Buczyński zeznał dożywocie na swoich dobrach na rzecz żony Zofii Wiernkównej z Łososin. Po jej śmierci dobra te mają przyspaść spadkobiercom Buczyńskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

70

k. 63v.–64v.

Kraków, 15 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Aleksandra Buczyńskiego. W celu odebrania zeznania do chorego w Krakowie został wysłany Stanisław Sieciński, prepozyt lubaczowski i sekretarz królewski, który wniósł je do akt kancelarii koronnej. Buczyński zeznał ustanowienie opieki dla swoich córek: Anny, Lidy, Zuzanny, Zofii, w osobie ich matki Zofii Wiernkównej z Łososin. Obrońcami (*defensores*) ustanawia swoich braci rodzonych Jana i Hieronima Buczyńskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

71

k. 64v.–65

Kraków, b.d., 1588

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Pieniążka z Krużlowej i jego żony Zofii z Fulsztyna Herburtówny. Małżonkowie zeznali przed księgami kancelarii koronnej wzajemny zapis dożywotnich praw do swoich dóbr dziedzicznych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

72

k. 65–66

Kraków, 15 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Kraszowskiego, szlachcica z powiatu ciechanowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Kraszowski zeznał dług w wysokości 100 złotych, które jest winien Janowi Gałczyńskiemu, kantorowi gnieźnieńskiemu i sekretarzowi królewskiemu. Dług ten zapisuje na wszystkich swoich dobrach i zobowiązuje się go spłacić w kancelarii koronnej w dzień Narodzin NMP [8 IX] 1588 roku.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

73

k. 66–67

Kraków, 16 czerwca 1588

Król zgadza się, by Mikołaj Herburt z Fulsztyna, wojewoda podolski, mógł odstąpić przed księgami Królestwa dożywotnie prawa do starostwa (*praefectura*) Tłumacz Mikołajowi Tworowskiemu z Buczacza, staroście barskiemu.

jęz. łac.

74

k. 67–67v.

Kraków, 16 czerwca 1588

Król zgadza się, by Mikołaj Tworowski z Buczacza, starosta barski, mógł odstąpić przed księgami Królestwa swoje dożywotnie prawa do starostwa barskiego Mikołajowi Herburtowi z Fulsztyna, wojewodzie podolskiemu, staroście tłumackiemu.

jęz. łac.

75

k. 67v.–68v.

Kraków, 16 czerwca 1588

Król podwyższa pensję roczną Pawła Uchańskiego ze Służewa, wojewody bełskiego, starosty drohobyckiego, z 2 do 4 tysięcy złotych. Uchań-

ski zasłużył się ostatnio, ponosząc znaczne koszty na poselstwo do sułtana. Otrzymywał na mocy przywileju pensję z dochodów z dzierżawy medycznej, jakie pozostały po zapłaceniu warty i sum należnych Piotrowi Słostowskiemu, jednak nie była ona dostateczna. Dlatego pensja Uchańskiego, w wysokości 2 tysięcy złotych, została przeniesiona na dochody z ceł ruskich, teraz zostaje ona podwojona. Ma być wypłacana na święto Oczyszczenia NMP [2 II].

jęz. łac.

76

k. 69–69v.

Kraków, 16 czerwca 1588

Król daje Mikołajowi Mniszchowi z Wielkich Kunczyc, staroście łukowskiemu, prawo wykupu wójtostwa w Wólce Poznańskiej (*Pozniowska Wola*) z rąk jego ostatniego posiadacza, Trojana Głoskowskiego. Mniszech otrzymuje dożywotnie prawa do wójtostwa.

jęz. łac.

77

k. 69v.–70

Kraków, 15 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, nadaje w dożywocie Janowi Cieklińskiemu pasiekę zwaną *Pasieka Cienkowa*. Położona jest w lesie *Schar* w powiecie łatyckowskim. Nie ma dzierżawcy po śmierci Jaszki Śnietowskiego, syna Hryćka.

jęz. łac.

78

k. 70–70v.

Kraków, 15 czerwca 1588

Król zgadza się, by Jacek Ciekliński mógł odstąpić przed aktami urzędowymi koronnymi swoje dożywotnie prawa do opuszczonego gruntu Kozimin synowi, Andrzejowi. Będzie on cieszył się takimi samymi dożywotnimi prawami na tych dobrach, jak Jacek Ciekliński, który

uzyskał nadanie od Stefana Batorego. Ma wypełniać zobowiązania finansowe wobec króla i starosty chmielnickiego. W razie wyprawy wojennej ma stawić się u starosty z jednokonnym pocztem.
jęz. łac.

79

k. 70v.–71

Kraków, 17 czerwca 1588

Król, w uznaniu zasług, nadaje dożywotnie prawa do części wsi Barhinowce Janowi Cieklińskiemu i jego żonie Katarzynie Goślickiej. Wieś była położona w starostwie kamienieckim, powiecie latyczowskim.
jęz. łac.

80

k. 71–71v.

Kraków, 17 czerwca 1588

Król nadaje Andrzejowi Rzeczyckiemu, instygatorowi królewskiemu i pisarzowi ziemskiemu łukowskiemu, wieś Czerchawa w dożywocie. Wieś była położona w starostwie samborskim przy wsi Olszanik, którą Rzeczycki też otrzymał w dożywocie.
jęz. łac.

81

k. 71v.–72v.

Kraków, 17 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Jana Krasieńskiego z Krasnego (*Kraszne*), kantora krakowskiego i sekretarza królewskiego, w którym ten odstąpił wierzytelności należne jego ojcu, zmarłemu Andrzejowi Krasieńskiemu, sędziemu ziemi ciechanowskiej, na rzecz brata Stanisława Krasieńskiego, kasztelana ciechanowskiego.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

82

k. 72v.–73v.

Kraków, 17 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Stanisława Krasieńskiego, kasztelana ciechanowskiego, na rzecz brata Jana Krasieńskiego z Krasnego (*Kraszne*), kantora krakowskiego i sekretarza królewskiego. Stanisław odstąpił mu swoją część dziedziczną kamienicy w Warszawie. Dom ten położony był na ulicy [Jezuickiej, nr 8] od strony Wisły, idąc w kierunku zamku, pomiędzy domami sławetnego mieszczanina warszawskiego Filipa Szlichtynga i Łukasza z Kościelca, biskupa poznańskiego. Zrzeczenie się nastąpiło w imieniu wszystkich spadkobierców. Wadium ustalono na 200 złotych. Właściwymi do rozstrzygnięcia sporów są sądy ziemski lub grodzki ciechanowski.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

83

k. 73v.–75v.

Kraków, 17 czerwca 1588

Król zgadza się, by Wojciech Ręczajski, kasztelan warszawski, mógł wykupić starostwo kowalskie na Kujawach z rąk spadkobierców ostatniego jego posiadacza, zmarłego Łukasza Działyńskiego, podczaszego koronnego, starosty brodnickiego i kowalskiego. Stefan Batory nazначył Ręczajskiemu starostwo dorpackie, które ten odstąpił z powodu zbyt dużej odległości. Wojciech Ręczajski zasłużył się jako żołnierz. Brał udział w wyprawie Zygmunta Augusta na Inflanty (pod Janem Mieleckim, wojewodą podolskim), w walkach z Tatarami pod Białą Cerkwią (pod Mikołajem Sieniawskim, hetmanem polnym koronnym), walczył pod Newlem z Moskwą (pod Stanisławem Leśniowskim, kasztelanem ciechanowskim), walczył pod Smoleńskiem, pod Stanisławem Cikowskim z Wojsławic walczył pod Nowogrodem. Brał udział w wyprawie Stefana Batorego na Gdańsk, a także w ekspedycjach tego króla na Moskwę, odznaczył się pod Janem Zamoyskim pod Pskowem, a także pod Dorpatem. Suma zapisana na tychże dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

84

k. 75v.–76v.

Kraków, 17 czerwca 1588

Król nadaje starostwo dorpackie (in. derpskie) Janowi Zamoyskiemu, kanclerzowi koronnemu¹. Zamoyski ma trzymać starostwo takim samym prawem, jakim trzymali je poprzedni starostowie Zygmunt Rozen i Wojciech Ręczajski, kasztelan warszawski, oraz ekonom Stanisław Łoknicki.
jęz. łac.

¹ Dokument zarejestrowany także w AGAD, MK 133, k. 255–255v. Druk: *Archiwum Jana Zamoyskiego*, t. IV, wyd. K. Lepszy, Kraków 1948, s. 436–438.

85

k. 76v.–77

Kraków, 18 czerwca 1588

Król nadaje Markowi¹ Piaseckiemu, słudze królewskiemu w kancelarii koronnej, dobra po Pawle gręplarzu (*pectinarius*), obywatelu krakowskim. Paweł zmarł bez potomstwa i prawnych spadkobierców, jego majątek przypadł skarbowi prawem kaduka. Dobra te to dom za bramą Mikołajską w Krakowie, położony w obwarowaniach.
jęz. łac.

¹ W tekście nazwany raz Wojciechem.

86

k. 77–78

Kraków, b.d.¹, czerwiec 1588

Król zgadza się, by Katarzyna Drohojowska, wdowa po Janie Herburcie z Fulsztyna, kasztelanie sanockim i staroście przemyskim, mogła wykupić prawa do wsi Lubinie z rąk spadkobierców ostatniego dzierzawcy, Walentego Fredry, podczaszego przemyskiego. Jednocześnie król nadaje jej tę wieś w dożywocie. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą. Katarzyna zasłużyła się jako dama dworu Anny Jagiellonki, pozostając u niej wiele lat.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

87

k. 78–79

Kraków, 18 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Stanisława Przyjemskiego, marszałka nadwornego koronnego, starosty konińskiego i Hieronima Gostomskiego z Leżenic, kasztelana nakielskiego i starosty waleckiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zeznali oni potwierdzenie umowy zawartej w Krakowie 15 czerwca 1588, podpisanej przez nich i opieczętowanej. Wadium w sprawie wynosi 2 tysiące złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

88

k. 79–80

Kraków, 18 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Piotra z Potulic, wojewody kaliskiego, i Stanisława Przyjemskiego, marszałka nadwornego koronnego, starosty konińskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zeznali oni zawarcie pewnej umowy w dniu 18 czerwca 1588 r. Wadium w sprawie wynosi 2 tysiące złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

89

k. 80–81

Kraków, 20 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Piotra z Potulic, wojewody kaliskiego i starosty wyszogrodzkiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Wojewoda zeznał dług 500 złotych, które jest winien Wacławowi Gwiazdowskiemu. Dług ten zapisuje na wszystkich dobrach w imieniu swoim i spadkobierców. Zobowiązuje się go spłacić na św. Jakuba 1589 roku [25 VII].

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

90

k. 81–81v.

Kraków, 18 czerwca 1588

Król potwierdza Stanisława Kiszewskiego na opactwie lubińskim. Kiszewski, prepozyt jeżewski i sekretarz królewski, uzyskał urząd koadiutora opactwa, za zgodą konwentu, powagą miejscowego ordynariusza, za zgodą Stefana Batorego oraz za zgodą i aprobatą Stolicy Apostolskiej. Miał pomagać opatowi Andrzejowi Chrzczonowskiemu, który był w podeszłym wieku. Po śmierci Chrzczonowskiego zajmuje jego miejsce. Nominat zostaje przedstawiony biskupowi poznańskiemu Łukaszowi Kościeleckiemu, który ma go wprowadzić na urząd.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

91

k. 81v.–82v.

Kraków, 19 czerwca 1588

Król zgadza się, by Weronika Siedliszczyńska mogła wykupić sołectwo we wsi Bystrzyca w dzierzawie pilzneńskiej z rąk spadkobierców Teofila Dzika. Dokument w tej sprawie wydał już Stefan Batory.

jęz. łac.

92

k. 82v.–83

Kraków, 19 czerwca 1588

Król zatwierdza Bogusława Słupskiego, dowódcę załogi blokhausu¹, w dożywotnich prawach do ośmiu haków ziemi, zwanych Kierwer Moyza, w starostwie lajskim, w Inflantach. Słupski otrzymał tę ziemię od Andrzeja Orzechowskiego, starosty lajskiego, na polecenie Stanisława Pękosławskiego, starosty sandomierskiego i marienburskiego w Inflantach.

jęz. łac.

¹ Chodzi zapewne o blokhaus w Rydze.

93

k. 83–84

Kraków, 20 czerwca 1588

Król zgadza się, by Stanisław Witosławski, żołnierz straży królewskiej (*stipator*), mógł wykupić wsie Malkowska Wola i Malkowice w powiecie (*tractu*) sandomierskim z rąk wdowy po Mikołaju Zborowskim, staroście szydłowskim, która trzyma je bezprawnie. Witosławski zasłużył się jako strażnik już za panowania Stefana Batorego, brał udział w ekspedycji mającej stłumić rozruchy w Gdańsku i w wyprawach moskiewskich. Dobra uzyskuje w dożywocie. Suma zapisana na nich zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

94

k. 84–84v.

Kraków, 20 czerwca 1588

Król zgadza się, by Franciszek Wesselini mógł wykupić prawa do wójtostwa, czyli sołectwa, we wsi Marskienice z rąk obecnych posesorów, i nadaje mu je w dożywocie. Jeśli okaże się, że na wykupywanym wójtostwie nie jest zapisana żadna suma, cenę należy ustalić według przepisów prawa i przyjętego zwyczaju.

jęz. łac.

95

k. 84v.–85

Kraków, 20 czerwca 1588

Król potwierdza dożywotnie prawa Franciszka Wesseliniego i jego żony Anny Sarcandi do miasta Lipnica i wójtostwa tamże oraz do wsi Rajbrot (*Raybroth*), Dolna Wieś, Górna Wieś i Jadowniki z folwarkiem oraz do wsi Sudków i Marskienice (*Marskiewieze*), które Wesselini uzyskał od Stefana Batorego tytułem starych sum zastawu.

jęz. łac.

96

k. 85–86

Kraków, 20 czerwca 1588

Król decyduje o powiększeniu rocznej pensji Jana Bornomissy, dowódcy piechoty węgierskiej, z 1 do 2 tysięcy złotych. Bornomissa zasłużył się za panowania Stefana Batorego w uśmierzaniu niepokojów w Gdańsku, brał udział we wszystkich wyprawach moskiewskich, ostatnio zaś odznaczył się w bitwie pod Byczyną przeciw arcyksięciu Maksymilianowi. Do tej pory pobierał pensję z ceł ruskich na święto Jana Chrzciciela. W 1588 roku ma pobrać tysiąc złotych na święto Jana Chrzciciela, drugi tysiąc na Boże Narodzenie. Od roku 1589 ma pobierać pensję 2 tysięcy złotych na święto Jana Chrzciciela. Podaje się do wiadomości Pawła Orzechowskiego, podkomorzego ziemskiego chełmskiego, i Mikołaja Uhrowieckiego, dzierżawcy Góry i Ropczyc, administratorów ceł ruskich.

jęz. łac.

97

k. 86–88

Kraków, 20 czerwca 1588

Król nadaje Jerzemu Mniszchowi z Wielkich Kunczyc, kasztelanowi radomskiemu, staroście sanockiemu i sokalskiemu, starostwa samborskie i ozimińskie w dożywocie. Mniszech zasłużył się na dworze Zygmunta Augusta, był najpierw kuchmistrem, potem krajczym nadwornym. Za Stefana Batorego posłował na własny koszt, oddał usługi w sprawie Gdańska, brał udział w oblężeniu Pskowa. W czasie bezkrólewia dbał na własny koszt o zabezpieczenie granicy z Węgrami. Osobiście witał króla na wybrzeżu, towarzyszył mu w podróży do Krakowa. Poprzednio dzierżawa tych dóbr została mu udzielona na pięć lat, obecnie dożywotnio. Winien płacić zabezpieczone na tych starostwach pensje, w razie poniesienia strat losowych zostaną tam przysłani rewizorowie. Z tytułu dzierżawy ma wpłacać 30 tysięcy złotych: 10 tysięcy na św. Bartłomieja Apostoła [24 VIII], 10 tysięcy na Boże Narodzenie, 10 tysięcy na Zielone Świąta.

jęz. łac.

98

k. 88–90v.

Kraków, 20 czerwca 1588

Król nadaje Jerzemu Mniszchowi z Wielkich Kunczyc, kasztelanowi radomskiemu, staroście sanockiemu i sokalskiemu, dzierżawę żup ruskich dożywocie. Mniszech zasłużył się na dworze Zygmunta Augusta, był najpierw kuchmistrem, potem krajczym nadwornym. Za Stefana Batorego posłował na własny koszt, oddał usługi w sprawie Gdańska, brał udział w oblężeniu Pskowa. W czasie bezkrólewia dbał na własny koszt o zabezpieczenie granicy z Węgrami. Osobiście witał króla na wybrzeżu, towarzyszył mu w podróży do Krakowa. Dzierżawa obejmuje żupy w Drohobyczu i Kołomyi, a także przynależne dobra: wójtostwo w Solcu, wsie Hulicz, Hołomicz, Dobra, Kiełpecie. Żupy Mniszech ma objąć najpóźniej 25 sierpnia 1588 r. Winien płacić zabezpieczone na tych starostwach pensje, w razie poniesienia strat losowych zostaną tam przysłani rewizorowie. Z tytułu dzierżawy ma wpłacać do skarbu co roku 20 tysięcy złotych: 10 tysięcy na Zielone Świąta, 10 tysięcy na święto Oczyszczenia NMP [2 II].

*jęz. łac.***99**

k. 90v.–91v.

Kraków, 20 czerwca 1588

Król zgadza się, by Zofia Herburtówna z Fulsztyna, żona Mikołaja Pieniążka z Krużlowej, mogła odstąpić dożywotnie prawa do wsi Krzeszowo w województwie łęczyckim Marcinowi Gawrońskiemu, żołnierzowi. Prawa te, które uzyskała od Zygmunta Augusta, może odstąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

*jęz. łac.***100**

k. 91v.–93v.

Kraków, 21 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Piotra Myszkowskiego, biskupa krakowskiego. Myszkowski przeniósł wpis z ksiąg grodzkich starościńskich krakowskich z dnia 11 września 1585 r.

(*feria quarta post festum Nativitatis BMV*), przeniesienie do jakichkolwiek aktów urzędowych koronnych było zawarowane w tymże wpisie pod wadium 4500 złotych¹. Wpis dotyczył odstąpienia przez biskupa praw do wierzytelności 4500 złotych. Sumę tę był winien biskupowi Jan Maciejowski, kasztelan zawichojski, starosta łęczycki. Pierwotnie jego zadłużenie wynosiło 9 tysięcy złotych, co zostało zapisane w księgach piotrkowskich, jednak połowa długu została spłacona. Biskup zapisuje pozostałe 4500 złotych Piotrowi Myszkowskiemu, staroście oświęcimskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Wypis z akt grodzkich krakowskich został zamieszczony w całości.

101

k. 93v.–96

Kraków, 21 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Jerzego Mniszcha z Wielkich Kunczyc, kasztelana radomskiego, starostę sanockiego i sokalskiego. Mniszech zastawił na jeden rok Andrzejowi Baranowskiemu z Marcinkowa wsie Łęki (*Leki*), Przybowka, Wojkówka i Rzepnik w ziemi sandomierskiej i powiecie pilźnieńskim, ze wszystkimi przynależnościami, za 11 tysięcy złotych. Sumę tę zapisuje w imieniu własnym i spadkobierców na swoich dobrach dziedzicznych pozyskanych od Jana Mniszcha z Wielkich Kunczyc, starosty krasnostawskiego, na wymienionych wsiach, ze wszystkimi przynależnościami. Zobowiązuje się spłacić sumę na dzień św. Jana Chrzciciela 1589 roku. Zgadza się na natychmiastowe wwiązanie Baranowskiego przez woźnego ziemskiego w dobra Łęki, Przybowka, Wojkówka i Rzepnik. Wadium w sprawie wynosi 11 tysięcy złotych. Mniszech obiecuje, że w ciągu pół roku przed aktami urzędowymi koronnymi stanie jego żona, Jadwiga z Tarłów, wraz z dwoma krewnymi z linii męskiej dla aprobaty tego zeznania. Sądami właściwymi do rozpatrywania sporów będą sądy grodzkie w Bieczu, Nowym Mieście Korczynnie i Przemyślu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

102

k. 96v.–97v.

Kraków, 21 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Jerzego Mniszcha z Wielkich Kunczyc, kasztelana radomskiego, starostę sanockiego i sokalskiego, i Andrzeja Baranowskiego z Marcinkowa. Zeznali oni zawarcie dzisiaj pewnej umowy, w której dokonali wzajemnego zapisu na wszystkich swoich dobrach. Wadium w sprawie wynosi 11 tysięcy złotych. Jerzy Mniszech dokonuje też zapisu w imieniu żony Jadwigi ze Szczekarzowic i zobowiązuje się, że w przeciągu pół roku zezna ona wraz z dwoma świadkami ze strony ojca odpowiedni zapis w księgach wieczystych Królestwa. Wadium w tej sprawie wynosi także 11 tysięcy złotych. Mniszech zobowiązuje się stanąć w sprawie przed sądem grodzkim bieckim, nowokorczyńskim lub przemyskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

103

k. 97v.–99

Kraków, 21 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Andrzeja Baranowskiego z Marcinkowa. Zeznał on przeniesienie umowy z Jerzym Mniszchem, kasztelanem radomskim, starostą sanockim i sokalskim, zawartej w grodzie sanockim 30 marca (*feria quarta post Dominicam Laetare dict[am] Quadragesimae*) 1588 r.¹ Zawarta została przez Jerzego Mniszcha, kasztelana radomskiego, w imieniu którego wystąpił Waclaw Pobidziński, podstarości sanocki, a Andrzejem Baranowskim z Marcinkowa, w obecności Stanisława Tarnawskiego, chorążego sanockiego. Zeznali oni potwierdzenie umowy dotyczącej pewnych dóbr i umów. Wadium ustalono na 8 tysięcy złotych. Ustalono także obowiązek przeniesienia umowy do ksiąg wieczystych Królestwa. Jerzy Mniszech zobowiązał się też, że umowę potwierdzi osobnym zeznaniem jego żona Jadwiga ze Szczekarzowic pod osobnym wadium 8 tysięcy złotych. Strony zobowiązują się też do stawienia się na pozew

w sprawie przed sądem grodzkim bieckim, nowokorczyńskim lub przemyskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Wypis z akt grodzkich sanockich został zamieszczony w całości.

104

k. 99v.–101v.

Kraków, 21 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Andrzeja Baranowskiego z Marcinkowa, podkomorzego kaliskiego, w powiecie kcyńskim. Zeznał on odstąpienie swoich dóbr dziedzicznych, czyli części w obu wsiach Marcinkowo [Małe i Wielkie]¹, bratu, Maciejowi Baranowskiemu. Wadium w sprawie ustalono na 3 tysiące złotych. Andrzej Baranowski zobowiązuje się też, że zrzeczenie się zezna jego żona Dorota Fredrówna, wraz z dwoma krewnymi ze strony ojca, do najbliższego święta Jana Chrzciciela, pod wadium 3 tysięcy złotych. Zobowiązuje się też do stawienia przed właściwym sądem na pierwsze wezwanie w sprawie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. *SMK*, t. II, nr 258.

105

k. 101v.–102

Kraków, 21 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Baranowskiego z Marcinkowa, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jerzego Mniszcha, kasztelana radomskiego i starosty sanockiego i sokalskiego, z sumy 8 tysięcy złotych długu, zapisanego w księgach grodzkich starościńskich sanockich. Suma ta była zapisana na wsiach Łęki (*Lunki*) i Przybówka.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

106

k. 102–103

Kraków, 22 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Rzeczyckiego, instygatora królewskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Rzeczycki zeznał dług 3500 złotych, które jest winien Janowi Olbieckiemu i jego spadkobiercom. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach i zobowiązuje się ją spłacić na święto Jana Chrzciciela roku 1591 w grodzie sandomierskim. Wadium wynosi 3500 złotych. Zobowiązuje się stanąć w sprawie na pierwsze wezwanie do sądu grodzkiego krakowskiego lub sandomierskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

107

k. 103–103v.

Kraków, 22 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Jerzego Mniszcha z Wielkich Kunczyc, kasztelana radomskiego, starostę sanockiego i sokalskiego, i przez Jana Olbieckiego, który zeznawał też w imieniu żony, Reginy Podhoreckiej (*Podoreczka*). Zeznali oni zobowiązanie dotrzymania warunków umowy zawartej w dniu 22 czerwca 1588 r. i wzajemny zapis na dobrach. Wadium wynosi 600 złotych. Zobowiązują się do stawienia na pierwsze wezwanie w sprawie w sądzie grodzkim krakowskim lub sandomierskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

108

k. 103v.–104

Kraków, 22 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Seweryna Bonara, starostę rabsztyńskiego i jurborskiego. Zeznał on pokwitowanie Baltazara Porembskiego z Wielkiej Poręby ze spłaty pierwszej raty, 4 tysięcy złotych długu, z sumy 14 tysięcy.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

109

k. 104–104v.

Kraków, 21 czerwca 1588

Król nadaje Stanisławowi Sobockiemu, komandorowi [komandorii joannitów] poznańskiemu i łożnemu królewskiemu, dożywotnią pensję w produktach i pieniądzech ze wsi pozostających pod tymczasowym zarządem (*commendae*) w beneficjum poznańskim oraz z żeńskiego klasztoru [cysterszek] we wsi Owińska.

jęz. łac.

110

k. 104v.–109v.

Kraków, 22 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Marcina Skorutę, syna zmarłego Jerzego Skoruty. Skoruta przynosi zapis z grodu przemyskiego¹ z czasu bezkrólewia i konfederacji generalnej ziem ruskich, z 6 lutego 1587 r. (*feria sexta post festum Purificationis BVM*), czyniąc zadość wymaganiom zeznania w sprawie darowizny na rzecz Jana Łączyńskiego, pisarza grodzkiego krakowskiego. Skoruta ustąpił Łączyńskiemu wieś dziedziczną Bybło (*Bibel*) z folwarkiem Borszowice, fortalicję zwaną *Czwierdza* z folwarkiem, staw i młyn, oraz część zwaną Gaj, położoną między fortalicją a wsią *Bibel*. Dobra te zostały pozyskane od zmarłego Tomasza Grochowskiego lub od innych posiadaczy dóbr dziedzicznych *Zrwotowicze*, czyli *Hrusiatycze*, zgodnie zapisem w księgach ziemskich przemyskich lub innych. Oddaje też prawo swobodnego odprowadzania wody z rzeki *Wiar* i swobodnego wykorzystywania jej brzegów oraz swobodnego przejazdu przez dobra komorowskie. Odstąpione dobra były obciążone sumami zastawnymi, 5672 złotych na Stefana Fredrę, 3000 na Seweryna Skowrona i 3000 na Aleksandra Zarzeckiego, które to sumy Jan Łączyński uznaje. Skoruta przyznaje Łączyńskiemu i jego spadkobiercom prawo intromisji, zapisując mu jako zabezpieczenie swoją część Nowego Miasta, zwanego dawniej *Bibel*, i wsie przynależne: *Posada*, *Komorowice*, *Paczkowice*, *Grudzisko* i wszystkie inne dobra dziedziczne, ruchome i nieruchome. Zobowiązuje się do stawienia na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim przemyskim lub

nowokorczyńskim. Ustąpienie zaaprobowała żona Skoruty, Elżbieta, w obecności ojca, Mikołaja Trzebińskiego, i brata Jana. Zeznanie ma być przeniesione do ksiąg wieczystych Królestwa w przeciągu roku. Zeznanie w grodzie przemyskim potwierdził Mikołaj Ostrowski, podstarości przemyski.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Wypis z akt grodzkich przemyskich jest podany w całości.

111

k. 109v.–111

Kraków, 22 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed aktami kancelarii koronnej przez Marcina Skorutę z Młodatycz. Zeznał on przeniesienie zeznania z ksiąg grodzkich przemyskich¹, dotyczącego zatwierdzenia pewnej umowy z 4 lutego między Skorutą i Janem Łączyńskim, pisarzem grodzkim krakowskim. Obaj zeznali to porozumienie w grodzie przemyskim 4 lutego 1587 r. (*feria quarta post festum Purificationis BVM*), było ono podpisane i opieczątowane także przez Macieja Dunikowskiego z Orzeka i Marcina Łyczkę z Ryglic, stolnika sanockiego. Wadium w sprawie wynosiło 10 tysięcy złotych.

jęz. łac.

¹ Wypis z akt grodzkich przemyskich jest podany w całości.

112

k. 111–112

Kraków, 22 czerwca 1588

Król nadaje Medykę Piotrowi Słostowskiemu w dożywocie. Słostowski zasłużył się jako dworzanin za panowania Stefana Batorego, brał udział w wyprawach moskiewskich, dostał się do niewoli. Należał do straży przybocznej Stefana Batorego. Brał udział w poselstwie do Turcji. Wykazał się w administrowaniu ekonomią samborską.

jęz. łac.

113

k. 112–113

Kraków, 22 czerwca 1588

Król zgadza się, by Jadwiga Grudzińska z Cerekwicy, wdowa po Stefanie Grudzińskim, kasztelanie nakielskim, mogła odstąpić dożywotnie prawa do miasta Mieścisko i wsi Wielawieś swojemu synowi, Zygmunтови Grudzińskiemu, przed dowolnymi księgami wieczystymi Królestwa. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

114

k. 113–113v.

Kraków, 22 czerwca 1588

Król potwierdza ustalenie dzierżawy wsi Strzeżów (Strzeżowa) w starostwie łukowskim dla Andrzeja Rzeczyckiego, instygatora królewskiego i pisarza ziemskiego łukowskiego, dokonane przez Mikołaja Mniszcha, starostę łukowskiego, i wpisane do ksiąg kancelarii koronnej za panowania Stefana Batorego.

jęz. łac.

115

k. 113v.–114

Kraków, 24 czerwca 1588

Król nadaje Annie z Oporowa wójtostwo we wsi Strzeżów w starostwie łukowskim w dożywocie. Czyni to w uznaniu zasług męża Anny, Andrzeja Rzeczyckiego, instygatora królewskiego i pisarza ziemskiego łukowskiego, który oddał ich wiele tak za panowania Stefana Batorego, jak i jego następcy.

jęz. łac.

116

k. 114–115

Kraków, 25 czerwca 1588

Król kwituje Franciszka Wesseliniego, wolnego barona na Hadad, szambelana Stefana Batorego, starosty siemneńskiego (*siemnen*)

i meteleńskiego (*metelen*), z rzeczy Stefana Batorego opisanych w dwóch inwentarzach. Pierwszy dotyczył rzeczy króla z zamku krakowskiego, został sporządzony w czasie bezkrólewia przez Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, starostę brańskiego, suraskiego, rogoźnieńskiego i świeckiego. 7 marca 1588 r. Wesselini przekazał wszystkie rzeczy opisane tamże Dulskiemu. Drugi inwentarz dotyczył rzeczy króla zostawionych na zamku grodzieńskim, spisanych 28 kwietnia 1588 r. przez Teodora Skumina, podskarbiego litewskiego, starostę brasławskiego i olickiego; Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego koronnego, dzierżawcę krzczowskiego i piaseczyńskiego i Dymitra Haleckiego, podskarbiego nadwornego litewskiego; został opieczętowany przez Młodziejowskiego.

jęz. łac.

117

k. 115–120v.

Kraków, 25 czerwca 1588

Król zatwierdza granice posiadłości opactwa tynieckiego. W imieniu Andrzeja Brzechwy, opata tynieckiego i całego klasztoru, zostały w kancelarii królewskiej okazane dokumenty pergaminowe, wydane i opieczętowane przez Piotra Zborowskiego ze Zborowa, wojewodę i starostę generalnego krakowskiego; Krzysztofa Komorowskiego z Żywca, kasztelana oświęcimskiego; Stanisława Cikowskiego z Wojsławic, podkomorzego; Feliksa Czerskiego z Czerska, sędziego, i Jana Kmitę z Woli, pisarza ziemi krakowskiej, występujących w charakterze komisarzy rozgraniczających dobra. Dokumenty zawierały rozgraniczenie wsi Skotniki, przynależnej do dóbr wielkorządcy zamku krakowskiego Michała Maleczkowskiego, i Kostrza (*Kostrzecz*), Tyńca i części Sidziny, przynależnych do klasztoru tynieckiego. Komisja królewska, ustanowiona przez Stefana Batorego w Warszawie na sejmie 28 stycznia 1578 r., a także wezwanie królewskie wystawione przez komisarzy dla Michała Maleczkowskiego, wielkorządcy krakowskiego, z dnia 14 maja (*feria quarta post Dominicam Exaudi proxima*) 1578 r. oraz mandat królewski do tegoż wielkorządcy, dany w Warszawie 28 stycz-

nia 1578 r., zostały ogłoszone przez woźnego ziemskiego Benedykta Pająka z Tyńca w obecności stron na łące koło rowu, zwanego *przekopy*, gdzie zbiegają się granice trzech miejscowości: Kostrza, Skotnik i Pychowic. Następnie komisja dokonała rozgraniczenia dóbr, wydając w miejscu rozdzielenia dokument 19 czerwca (*feria quinta ante festum S. Joannis Baptistae*) 1578 r.

jęz. łac.

118

k. 120v.–121v.

Kraków, 27 czerwca 1588

Król potwierdza zeznanie Franciszka Wesseliniego, wolnego barona na Hadad, pana na Dembnie, starosty siemnieńskiego i meteleńskiego, i Władysława Bekiesza z Korniat, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zeznali oni unieważnienie umowy dotyczącej wsi Gdów, Grzybowa, Stadniki, Kwapinka i Kędzierzynka, a także wsi Strzyżowa (in. Stryszowa), które to wsie zostały wydzierżawione przez Władysława Bekiesza działającego w imieniu małoletniego brata, Gabriela Bekiesza, Franciszkowi Wesselinemu na 12 lat, do roku 1595¹. Umowa została zapisana w aktach kancelarii większej koronnej pod datą: Kraków, 21 lipca (*feria quinta ante festum Sanctae Magdalenae*) 1583 r. Wadium w sprawie wynosi 2500 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. *SMK*, t. III, dok. 190.

119

k. 122

Kraków, 27 czerwca 1588

Król rozszerza dożywotnie prawa do wsi Drozdowce Turlicze w ziemi przemyskiej na Annę Podwerbecką, żonę Krzysztofa Łysakowskiego, który otrzymał ongiś te dobra w dożywocie.

jęz. łac.

120

k. 122v. Kraków, 28 czerwca 1588
Król potwierdza dożywotnie prawa Piotra, Pawła, Jerzego i Kostii Telepianów do użytkowania i posiadania połowy sołectwa wsi Kriuka (in. Krziwka) w starostwie samborskim. Prawa te Telepianowie otrzymali od Stefana Batorego. Prawa dotyczą wszystkich przynależnych do sołectwa ziem i obszarów położonych przy wsi Krziwka w Roztokach, a także folusza, karczmy, zagrodników i ogrodników części sołectwa.
jęz. łac.

121

k. 122v.–123 Kraków, 28 czerwca 1588
Król zgadza się, by Steczko Telepei mógł odstąpić dożywotnie prawa do sołectwa we wsi Niżne Usne swoim synom Fiedkowi i Wasylowi przed dowolnymi koronnymi aktami urzędowymi. Będą oni mogli korzystać z dożywotnich praw do sołectwa ze wszelkimi przynależnościami, ziemiami i obszarami, zwłaszcza do tego zwanego Belenduthowski, i do Roztoki Waniłowej nad Górnym Usznym przy potoku Mienczulski.
jęz. łac.

122

k. 123v.–124 Kraków, 28 czerwca 1588
Król potwierdza dożywotnie prawa braci Iwana i Mikołaja Wysoczyńskich do użytkowania i posiadania sołectw we wsiach Botelka, Borinia i Jablunow (in. Jabłonów), należących do starostwa samborskiego, z przynależnościami. Do sołectw należą też części zwane obszarami, jeden nad rzeką Dolhe i drugi zwany Sole z osadnikami nad potokiem Mołdawski przy Jabłonowie.
jęz. łac.

123

k. 124–124v.

Kraków, 28 czerwca 1588

Król potwierdza dożywotnie prawa Mikołaja Wysoczyńskiego i jego żony Małgorzaty do wójtostwa we wsi Wysokie [w or. zamiennie: *Visokie* lub *Wysoczkie*], położonej w starostwie samborskim. Dożywocie to otrzymali już od Zygmunta Augusta. Nadanie dotyczy wszystkich przynależnych do wójtostwa ogrodników i osadników tej wsi, a także ziem i części zwanych *obszary* nad rzeką Stryj, młynów, foluszy, karczmy i wszystkich innych przynależności.

jęz. łac.

124

k. 124v.–125

Kraków, b.d.¹, czerwiec 1588

Król zgadza się, by Andrzej Leszczyński mógł wykupić wójtostwa: w mieście Osiek, we wsiach Zbygniew i Pysznica (*Pysnicza*) w starostwie sandomierskim z rąk obecnych posiadaczy. Zgodę taką Leszczyński uzyskał już od Stefana Batorego, ale z powodu śmierci tego króla nie zdołał przeprowadzić wykupu. Może także wykupić inne wójtostwa, we wsi Suchawola, Długa Łąka (*Długolenka*), Kurzyna i Jarocino, z rąk dziedziców zmarłego Andrzeja Firleja, kasztelana lubelskiego, starosty sandomierskiego lub innych obecnych posiadaczy. Dobra te po wykupie będzie trzymał dożywotnio.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

125

k. 125–126

Kraków, 28 czerwca 1588

Król zgadza się, by Elżbieta Adamanówna, żona Stanisława Krzyżtoporskiego (*Christoporski*), mogła ustąpić przed dowolnymi aktami urzędowymi Królestwa swoich dożywotnich praw do wsi Lubień w ziemi łączyckiej i położonego tam wójtostwa. Prawa te może scedować na Wojciecha (*Alberta*) Zaleskiego, łowczego ziemi sieradzkiej.

Suma zapisana na tych dobrach zostanie wówczas pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

126

k. 126–126v.

Kraków, 28 czerwca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, nadaje Mikołajowi Wydzdze z Rzeczycy pewne dobra, które przypadły do dyspozycji królewskiej prawem kaduka. Były to dobra dziedziczne i zastawne we wsiach Lichów i Rzeczyca po zmarłym bezpotomnie Danielu Tręczyńskim (*Treczinski*).

jęz. łac.

127

k. 126v.–127v.

Kraków, 28 czerwca 1588

Król zgadza się, by Marcin Dulski, starosta rajgrodzki, który zasłużył się Zygmuntowi Augustowi, mógł ustąpić dożywotnich praw do wójtostwa tajeńskiego w starostwie augustowskim swojemu starszemu synowi Piotrowi Dulskiemu przed dowolnymi aktami urzędowymi. Wójtostwo to ma 100 łanów ziemi uprawianej i zasiedlonej we wsiach Tajno, Bargłówka, Woźna Wieś i Orzechówka. Uzyskuje też Piotr prawo pozyskiwania drewna z lasów starostwa rajgrodzkiego na budowę i na opał, a także prawo do łowienia ryb w jeziorze Tajno.

jęz. łac.

128

k. 127v.–128

Kraków, 1 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Stanisława Marcinowskiego, dworzanina królewskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Marcinowski zeznał, iż otrzymał od Andrzeja Rogulskiego, dworzanina królewskiego, 700 złotych tytułem spłacenia pierwszej raty długu, wynoszącego 3700 złotych. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

129

k. 128–130v.

Kraków, 2 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Władysława Bekiesza z Korniat, syna zmarłego Kaspra Bekiesza, starosty lanckorońskiego, dowódcy piechoty węgierskiej. Bekiesz złożył zeznanie przed aktami kancelarii koronnej, w imieniu swoim i jako opiekun Gabriela Bekiesza, młodszego brata. Zeznał wydzierżawienie Franciszkowi Wesseliniemu, wolnemu baronowi na Hadad, panu na Dembnie, staroście siemneńskiemu i meteleńskiemu, dóbr dziedzicznych Bekieszów: wsi Gdów z folwarkiem, wsi Grzybowa z folwarkiem, wsi Stadniki z folwarkiem, wsi Kwapinka i Kędzierzynka z folwarkiem a także wsi Sieraków z folwarkiem, położonych w ziemi i powiecie krakowskim, a także wsi Strzeszowa (in. Strzyżowa). Dzierżawa ma zacząć się z dniem 5 lipca 1588 i trwać cztery lata do 5 lipca 1592 r. Każdego roku tytułem dzierżawy ma zostać wypłacone 2 tysiące złotych, w dniu 5 lipca, w Krakowie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

130

k. 131

Kraków, 4 lipca 1588

Król zatwierdza uczciwego Hryczka Ilnickiego i jego żonę Annę w dożywotnich prawach do sołectwa we wsiach Ilnik Królewski i Ziemiański, przynależnych do starostwa samborskiego. Potwierdzenie obejmuje też przynależności sołectwa: młyn, folusz, karcznię, ogrodników, osadników oraz ziemię, łąn *Subelikowski* na górze, a także obszary nad rzeką *Bahnewati*.

jęz. łac.

131

k. 131–131v.

Kraków, 4 lipca 1588

Król zgadza się, by Łazarz, pop w Ilniku, mógł ustąpić z dożywotnich praw do popstwa we wsi Ilnik w starostwie samborskim, z przynależnościami, na rzecz swojego syna Iwana, przed aktami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

132

k. 131v.–132

Kraków, 4 lipca 1588

Król zatwierdza popa Łazarza Homicza w użytkowaniu i posiadaniu popstwa wsi Łopuszanka w starostwie samborskim, ze wszystkimi przynależnościami.

jęz. łac.

133

k. 132–132v.

Kraków, 5 lipca 1588

Król nadaje Krzysztofowi Jordanowi z Zakliczyna prawem dziedzicznym wsie Bogucice i Czarnochowice w powiecie krakowskim. Wsie te posiadał Krzysztof Zborowski, lecz utracił je mocą dekretu Stefana Batorego za obrazę majestatu. Jordan miał na tych wsiach zapisane pewne sumy.

jęz. łac.

134

k. 133

Kraków, 5 lipca 1588

Król zachowuje sławetnego Marcina Ciemierza, mieszczanina wiszeńskiego, w dożywociu na dochodach tzw. trzeciej części z odbudowanych młynów, zwanych *Urbankowski* i *Na Mnichu*, w Wiszni.

jęz. łac.

135

k. 133–134

Kraków, 6 lipca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zatwierdza Szymona Dobromirskiego w dożywotnim posiadaniu i użytkowaniu połowy wsi Prosiatków (*Prosziatkow*) w powiecie kamienieckim na Podolu. Prawa do tej wsi Dobromirski uzyskał od Stefana Batorego. Na mocy deklaracji sejmu koronacyjnego suma zapisana na tych dobrach zostanie wówczas pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

136

k. 134–138

Kraków, 7 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Stabrowskiego ze Stabrowa złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie umowy zawartej w grodzie warszawskim¹ z bratem, Piotrem Stabrowskim, zgodnie z poczynionymi ustaleniami. Umowa została zawarta w urzędzie grodzkim na zamku królewskim w Warszawie 18 lipca 1587 r. (*in crastino festi Sancti Alexii*). W urzędzie umowę zeznał Wojciech Stabrowski ze Stabrowa, pisarz polny Wielkiego Księstwa Litewskiego i starosta płotelski. Zeznał on ustąpienie bratu, Piotrowi Stabrowskiemu, dóbr dziedzicznych we wsiach Gdeszyn i Zeborze w województwie bełskim, powiecie grabowieckim, ze wszystkimi przynależnościami za 15 tysięcy złotych. Wojciech Stabrowski zobowiązuje się przenieść umowę do ksiąg wieczystych Królestwa z grodu warszawskiego w przeciągu roku. Wadium wynosi 15 tysięcy złotych. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

¹ Wypis z akt grodzkich warszawskich został podany w całości.

137

k. 138–138v.

Kraków, 7 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, starosty brańskiego, suraskiego, świeckiego, rogoźnińskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Dulski zeznał skwitowanie Jana Rusinowskiego z 5 tysięcy złotych długu. Rusinowski był zobowiązany do spłaty tej sumy w kancelarii mniejszej koronnej na święto Jana Chrzciciela [24 VI]. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

138

k. 138v.–139

Kraków, 7 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Władysława Bekiesza z Korniaty, syna zmarłego Kaspra Bekiesza, starosty lanckorońskiego, dowódcy piechoty wę-

gierskiej. Bekiesz zeznał przed aktami kancelarii koronnej, w imieniu swoim i jako opiekun Gabriela Bekiesza, młodszego brata. Kwitują obaj Annę Zarkandi (in. Sarcandi), wdowę po Kasprze Bekieszu, żonę Franciszka Wesseliniego, wolnego barona na Hadad, pana na Dembnie, starosty siemneńskiego i meteleńskiego ze wszelkich zobowiązań i dóbr ruchomych, które była im winna na mocy testamentu Kaspra, a także z rzeczy i ruchomości zapisanych w testamencie Gabrielowi, przez stryja, Gabriela Bekiesza. Podobnie kwitują i Franciszka Wesseliniego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

139

k. 139v.–140

Kraków, 7 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Władysława Bekiesza z Korniat, syna zmarłego Kaspra Bekiesza, starosty lanckorońskiego, dowódcy piechoty węgierskiej. Zeznał on, iż kwituje, w imieniu swoim i brata Gabriela, Franciszka Wesseliniego, wolnego barona na Hadad, pana na Dembnie, starostę siemneńskiego i meteleńskiego, i Annę Zarkandi (in. Sarcandi), wdowę po Kasprze Bekieszu, żonę Franciszka Wesseliniego, ze wszelkich praw, przywilejów, zapisów na dobrach ziemskich, miejskich i tytułów prawnych, służących Władysławowi i jego bratu Gabrielowi po śmierci Kaspra Bekiesza.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

140

k. 140–141

Kraków, 7 lipca 1588

Król potwierdza Walentego Dobrzyńka, syna Stanisława, w dożywotnim posiadaniu odbudowanego młyna Dobrzyńka w dobrach tuszyńskich w starostwie piotrkowskim. Czynnosc z młyna wynosi 10 złotych rocznie. Dobrzynek jest zobowiązany własnym kosztem sprawić potrzebne do młyna koła, kamienie młyńskie, smary i inne potrzebne ar-

tykuły, a to z tytułu dochodu z dwóch miar. Wyjątkiem ma być sypanie grobli, które jest bardzo pracochłonne i kosztowne, w tym wesprzeć ma go starosta, który wyznaczy do pracy chłopów.

jęz. łac.

141

k. 141–141v.

Kraków, 9 lipca 1588

Król, dążąc do wzmocnienia religii katolickiej w Inflantach, potwierdza prawa kolegium jezuitów w Dorpacie do użytkowania i posiadania pewnych dóbr w Inflantach. Kolegium założone zostało przez Stefana Batorego. Dobra te to: świątynia murowana pod wezwaniem św. Wawrzyńca z gruntem przy drodze ryskiej, położona o 2 mile od Dorpatu, a także wioski w pobliżu, a mianowicie Huggen z dwoma hakami zasiedlonymi i czterema opuszczonymi, następnie Moyze Kulla z jednym hakiem uprawianym, dwoma nieuprawianymi, Jeruite Kulla z jednym hakiem obsadzonym, które to dobra dał na potrzeby seminarium kolegium jezuickiego w Dorpacie Stanisław Łoknicki, sekretarz królewski, starosta dorpacki, na podstawie mandatu króla Stefana Batorego.

jęz. łac.

142

k. 141v.–143

Kraków, 9 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie (*nobiles ac famati*) Sebastiana i Marcina Miączyńskich, braci rodzonych, mieszczan krakowskich, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Złożyli oni zeznanie w imieniu własnym, a także Elżbiety i Małgorzaty, córek zmarłego Jana Miączyńskiego, swojego brata, nad którymi sprawują opiekę. Zeznali ustąpienie swoich części dziedzicznych we wsi Miączyno Wielkie (*Maior*) z polem zwanym Kamień Wojciechowi Miączyńskiemu zwanemu *Pyznicz*. Wadium w sprawie ustalono na 600 złotych.

jęz. łac.

143

k. 143–144

Kraków, 10 lipca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza Stanisława Wrzeczyckiego i jego żonę Felicję w dożywotnich prawach do użytkowania i posiadania pewnych gruntów uprawianych i nieuprawnych we wsi Wrzeczyca w starostwie krzepickim. Dobra te zostały opisane w przywileju Zygmunta Augusta, wuja Zygmunta III, potwierdzenie dotyczy także ziemi zwanej *Dambrowa*, którą przyłączył do gruntów wrzeczyckich Mikołaj Wolski z Podhajec, miecznik koronny, starosta krzepicki. Grunt ten zaczyna się od części lasu zwanego *Wierzbow* i ciągnie się do krańców gruntów kmieci tej wsi w polu *Kamionna Gorka* i do lasu zwanego *Spiny*, a od tego lasu aż do rzeczki zwanej *Glinicza*. Król pozwala na karczowanie i zabudowywanie zgodnie z wolą posiadaczy oraz na budowę młyna na rzeczce *Glinicza*, warzenie piwa i wytwarzanie gorzałki.

*jęz. łac.***144**

k. 144–144v.

Kraków, 10 lipca 1588

Król zgadza się, by Mikołaj Wolski z Podhajec, miecznik koronny, starosta krzepicki, mógł wykupić wszystkie sołectwa, czyli wójtostwa, i kuźnice w powiecie krzepickim. Dobrami tymi po wykupie będzie dysponował dożywotnio.

*jęz. łac.***145**

k. 144v.–145v.

Kraków, 10 lipca 1588

Król, w uznaniu zasług, zgadza się, by Jan Tomasz z Drohojowa, starosta przemyski, mógł wykupić wszystkie wójtostwa i sołectwa z przynależnościami w starostwie przemyskim. Drohojowski zasłużył się w czasie bezkrólewia, bronił Krakowa przed arcyksięciem Maksymilianem, walczył pod Byczyną.

jęz. łac.

146

k. 145v.–146

Kraków, 10 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Wawrzyńca Słupskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Słupski zeznał ustąpienie dwóch kamienic w Bydgoszczy na korzyść syna, Bogusza Słupskiego. Domy były położone w Bydgoszczy pomiędzy domem zwanym Smierdzinski i łąznią miejską, nad rzeką Brdą. Nadanie dotyczy wszystkich przynależności, dochodów, ogrodów, barci, łąk. Wawrzyniec zgadza się też na wwiązanie Bogusza w te dobra, za zgodą przełożonego ławy miejskiej.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

147

k. 146–146v.

Kraków, 10 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Wawrzyńca Słupskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Słupski zeznał ustąpienie wszystkich dóbr dziedzicznych we wsi Bartodzieje w powiecie bydgoskim, prawem dziedzicznym, na korzyść syna, Bogusza Słupskiego, i jego spadkobierców.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

148

k. 146v.–148

Kraków, 11 lipca 1588

Król potwierdza dokument wystawiony przez Jana Zamoyskiego, kanclerza koronnego i hetmana, starostę bełskiego, marienburskiego, knyszyńskiego, międzyrzeckiego i grodeckiego, w Zamościu 10 lipca 1588, podpisany ręką tegoż i opieczętowany. Zamoyski, na mocy swoich uprawnień jako dzierżawca jaworowski, zgodził się, by Fabian Młoddecki mógł ustąpić z wójtostwa we wsi Nowe Jeżowo, w starostwie jaworowskim, które uzyskał w dożywocie od Andrzeja hrabiego (*comes*) z Górki, kasztelana międzyrzeckiego, wałeckiego, gnieźnieńskiego i jaworowskiego starosty. Może ustąpić dożywocie Baltazarowi Napiórkowskiemu, który zasłużył się we wszystkich wojnach moskiewskich.

Nadanie obejmuje wójtostwo z przynależnościami, z dworem, folwarkiem, młynem, kmieciami, rolami, łąkami, stawami, czynszami, tak jak je trzymał urodzony Jan Miękowski, a po nim Fabian Młodecki.
jęz. łac. [potwierdzenie], jęz. pol. [dokument Jana Zamoyskiego].

149

k. 148–148v.

Kraków, 11 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Wawrzyńca Romana Gembickiego, sekretarza królewskiego, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż na podstawie zgody króla ustępuje z dożywotnich praw do dóbr Najdaka, położonych w starostwie kościańskim, które uzyskał od Stefana Batorego. Prawa te ceduje Janowi Orzelskiemu, staroście kościańskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

150

k. 148v.–152v.

Kraków, 12 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie¹ Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego, starosty zatorskiego i łosickiego. Leśniowolski, realizując postanowienia umowy zawartej w grodzie drohiczyńskim 11 października (*sabbato post festum Sancti Marci in Autumno*) 1586 r., przenosi zapis tej umowy do akt kancelarii koronnej. W grodzie drohiczyńskim umowę zeznali Anna Chądryńska, wdowa po Stanisławie Chądryńskim, podkomorzym drohickim; Zofia, wdowa po Mikołaju Kuszu, a także Piotr i Marcin Smorczewscy; Zofia, żona Jana Koszka, za zgodą i w obecności swojego męża; Katarzyna, żona Krzysztofa Korowickiego, za zgodą i w obecności męża. Zeznawali oni jako spadkobiercy zmarłej Doroty, córki zmarłego Aleksandra Hinczy, żony Jana Wodyńskiego. Zeznali oni ustąpienie dóbr dziedziczonych po Dorocie: Wierzchucza Ruska, Nadbużna, Łądzka, Mieńczewo, Chrolowicze, Putkowicze, Sipki, Młożewo, Chodkowicze i innych przynależnych dóbr ruchomych i nieruchomości w województwie podlaskim. Dobra

te ustępują Marcinowi Leśniowolskiemu z Obór, kasztelanowi podlaskiemu, staroście łosickiemu i jego spadkobiercom.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Wypis z akt grodzkich drohickich został podany w całości.

151

k. 152v.–155

Kraków, 12 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego, starosty zatorskiego i łosickiego. Leśniowolski, realizując postanowienia umowy zawartej ze zmarłą Dorotą, córką zmarłego Aleksandra Hinczy, żoną Jana Wodyńskiego, przenosi zapis tej umowy do akt kancelarii koronnej. Umowa została zawarta w grodzie drohickim wobec podstarościego Macieja Pobikrowskiego 11 października (*sabbato post festum Sancti Marci in Autumno*) 1586 r. Umowę zeznał Marcin Leśniowolski, kasztelan podlaski, starosta łosicki, z jednej strony i z drugiej Anna Chądzyńska (*Chandzinska*), wdowa po Stanisławie Chądzyńskim, podkomorzym drohiczynskim; Zofia, wdowa po Mikołaju Kuszlu, a także Piotr i Marcin Smorczewscy; Zofia, żona Jana Koszka, za zgodą i w obecności swojego męża; Katarzyna, żona Krzysztofa Korowickiego, za zgodą i w obecności męża. Zeznawali oni jako spadkobiercy zmarłej Doroty, córki zmarłego Aleksandra Hinczy, żony Jana Wodyńskiego. Zeznali oni umowę zwaną intercyzą zawartą w Drohiczynie 10 października 1586 r., podpisaną i opieczętowaną przez [Marcina] Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego; Arnolfa Hlebowicza Korczewskiego, chorążego drohickiego i mielnickiego; Jana Grotę, sędziego ziemskiego drohickiego, oraz Pawła Arciechowskiego (*Arczychowski*); Marcina i Piotra Smorczewskich; Krzysztofa Korowickiego i Jana Koszka. Strony zobowiązały się do wypełnienia wszystkich postanowień umowy. Wadium w sprawie zostało ustalone na 10 tysięcy złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

152

k. 155–157v.

Kraków, 12 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego, starosty zatorskiego i łosickiego. Leśniowolski, realizując postanowienia umowy zawartej ze zmarłą Dorotą, córką zmarłego Aleksandra Hinczy, żoną Jana Wodyńskiego, dotyczącej sumy 16 tysięcy złotych, przenosi zapis tej umowy do akt kancelarii koronnej. Umowa została zawarta w grodzie drohickim wobec podstarościego Macieja Pobikrowskiego 11 października (*sabbato post festum Sancti Marci in Autumno*) 1586 r. Umowę zeznali Anna Chądryńska, wdowa po Stanisławie Chądryńskim, podkomorzym drohiczyńskim; Zofia, wdowa po Mikołaju Kuszlu, a także Piotr i Marcin Smorczewscy; Zofia, żona Jana Koszka, za zgodą i w obecności swojego męża; Katarzyna, żona Krzysztofa Korowickiego, za zgodą i w obecności męża. Zeznawali oni jako spadkobiercy zmarłej Doroty, córki zmarłego Aleksandra Hinczy, żony Jana Wodyńskiego. Zeznali ustąpienie Marcinowi Leśniowolskiemu, kasztelanowi podlaskiemu, praw do długu Jana Wodyńskiego z Międzylesia, pana na Krzeszlinie (*Krzelin*), w wysokości 16 tysięcy złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

153

k. 157v.–160

Kraków, 12 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego, starosty zatorskiego i łosickiego. Leśniowolski, realizując postanowienia umowy zawartej ze zmarłą Dorotą, córką zmarłego Aleksandra Hinczy, żoną Jana Wodyńskiego, przenosi zapis tej umowy do akt kancelarii koronnej. Umowa została zawarta w grodzie drohickim wobec podstarościego Macieja Pobikrowskiego 11 października (*sabbato post festum Sancti Marci in Autumno*) 1586 r. Umowę zeznał Marcin Leśniowolski, kasztelan podlaski, starosta łosicki, z jednej strony i z drugiej Anna Chądryńska, wdowa po Stanisławie Chądryńskim, podkomorzym drohiczyńskim; Zofia, wdowa

po Mikołaju Kuszlu, a także Piotr i Marcin Smorczewscy; Zofia, żona Jana Koszka, za zgodą i w obecności swojego męża; Katarzyna, żona Krzysztofa Korowickiego, za zgodą i w obecności męża. Zeznawali oni jako spadkobiercy zmarłej Doroty, córki zmarłego Aleksandra Hinczy, żony Jana Wodyńskiego. Zeznali oni ustąpienie 36 tysięcy złotych zapisanych przez zmarłego Jana Wodyńskiego jako oprawa dla żony Doroty Hinczanki na połowie dóbr Krzeszlin, Liszowice i innych dobrach ruchomych i nieruchomych na korzyść Marcina Leśniowskiego, kasztelana podlaskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

154

k. 160–161

Kraków, 12 lipca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dożywotnie prawa szlachcica (*nobilis*) Jana Woszczyny, syna sławetnego (*famatus*) zmarłego Bartłomieja Woszczyny, mieszczanina krzepickiego. Potwierdzenie dotyczy praw do korzystania i posiadania młyna zwanego *Zaia* pod zamkiem krzepickim na rzece Liswarcie (*Istwartha*) wraz z przynależnościami. Młyn ten został odbudowany przez Bartłomieja. Jan Woszczyna jest zobowiązany oddawać co roku do zamku krzepickiego wszelkie pensje i daniny.

jęz. łac.

155

k. 161–161v.

Kraków, 13 lipca 1588

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Barbara Gosławska z Bebelna, wdowa po Walentym Dembińskim, kasztelanie krakowskim, mogła ustąpić ze swoich dożywotnich praw do miasta Warta na korzyść Hieronima Dembińskiego, syna. Zrzeczenia się ma dokonać przed którymkolwiek aktami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

156

k. 161v.–164v.

Kraków, 14 lipca 1588

Król zezwala Edwardowi Fortunatusowi, margrabiemu badeńskiemu (*marchio badensis*), hrabiemu (*comes*) Spanisein, krewnemu króla, i Gustawowi Brahe, hrabiemu Visingsborga i baronowi Lintdholmu, na prowadzenie poszukiwań wszelkich metali na Babiej Górze i w jej okolicach w starostwie lanckorońskim. Mogą prowadzić wszelkie badania, otwierać ziemię, kopać studnie, wydobywać znalezione metale, ustalać formy zarządzania kuźnicami. Będą mogli zatrzymać wszystkie dochody z produkcji przez trzy lata, bez żadnych obciążeń zwanych *Olbora*. Król przyznaje im także prawo do korzystania z lasów królewskich na potrzeby budowy domów, warsztatów, karczem, oraz wytwarzania węgla. Wszyscy, którzy zechcą zakładać kuźnice na Babiej Górze lub w jej pobliżu, będą musieli uzyskać od nich zgodę.

jęz. łac.

157

k. 164v.–165

Kraków, 12 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Anny, córki zmarłego Zygmunta Fanella, żony Piotra Żaboklickiego, złożone w obecności męża przed aktami kancelarii koronnej. Zeznała ona uwolnienie swojego brata, Mikołaja Fanella, stolnika ziemi lubelskiej i dworzanina królewskiego, z jego zobowiązania zapisanego w księgach grodzkich Nowego Korczyna. Związane ono było z pokwitowaniem zeznanym w grodzie krakowskim 31 października (*feria sexta pridie festi Omnium Sanctorum*) 1586 r., dotyczącym Andrzeja, Jana, Jerzego i Krzysztofa oraz Barbary, Katarzyny i Jadwigi Stadnickich, potomstwa i spadkobierców zmarłego Mikołaja Stadnickiego, burgrabiego krakowskiego, na sumę 3333 złotych i 10 groszy, z sumy całkowitej 10 tysięcy złotych. Był to dług zmarłego Mikołaja Stadnickiego u Mikołaja, Elżbiety i Anny Fanellów. Anna kwituje i uwalnia Stadnickich z tej spłaconej sumy.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

158

k. 165v.–166v.

Kraków, 15 lipca 1588

Król zgadza się, by Mikołaj Buczacki z Tworowa, podkomorzy kamieniecki, starosta barski, mógł odstąpić przed księgami wieczystymi Królestwa, grodzkimi lub ziemskimi, dożywotnie prawa do starostwa barskiego na korzyść Stanisława Gulskiego z Kobelówłoki, rotmistrza i strażnika obozowego, od lat trudniącego się sztuką wojenną. Buczacki złamał nieszczęśliwie rękę, co uniemożliwiało mu wypełnianie obowiązków w tym zagrożonym przez Tatarów starostwie.

*jęz. łac.***159**

k. 166v.–167

Kraków, 15 lipca 1588

Król nadaje uczciwemu Janowi Gajewskiemu opustoszały grunt za Bramą Wiślną w Krakowie prawem dziedzicznym. Grunt stanowi część obszaru zwanego Smoleńsk, podległego wielkorządcy. Grunt został wymierzony na mocy specjalnego mandatu króla przez wielkorządcę, Michała Maleczkowskiego. Mierzy on 100 łokci długości, 60 szerokości, ma na nim zostać zbudowane domostwo. Dwa domy Gajewskiego spłonęły podczas oblężenia miasta w czasie ostatniego bezkrólewia. Z gruntu tego ma płacić czynsz wielkorządcom w wysokości 12 groszy i nie ma podlegać innym ciężarom.

*jęz. łac.***160**

k. 167–167v.

Kraków, 15 lipca 1588

Król przyjmuje zeznanie Urszuli z Dembian, żony Stanisława Mińskiego, kasztelana zakroczymskiego. Zeznawała ona za przyzwoleniem swojego męża i braci: Kaspra, podkomorzego mielnickiego, i Hieronima Dembińskich. Zeznała zgodę na zeznanie Stanisława Mińskiego wpisane do akt kancelarii koronnej w Krakowie 17 lutego 1588 r. dla Jana Hlebowicza, wojewody trockiego, dotyczące rezygnacji z miasta

Mińsk [Mazowiecki] oraz wsi Dłuska, Brzozowica, Jasionka, Jakubów, Moczydła, Szczytnik, Jędrzejów, Nieszowo¹.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. *SMK*, t. III, dok. 185.

161

k. 168–168v.

Kraków, 15 lipca 1588

Król przyjmuje zeznanie Barbary z Bebelna (*Bembelno*), wdowy po Walentym Dembińskim, kasztelanie krakowskim, i Hermana Zurzusa oraz jego żony Anny, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Zeznali oni aprobatę i potwierdzenie pewnej umowy dotyczącej pewnych spraw, dzisiaj przez nich zawartej, podpisanej i opieczętowanej. Wadium ustalono na 2700 złotych. Sądem właściwym w sprawach dotyczących umowy będzie sąd grodzki krakowski.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

162

k. 168v.–169v.

Kraków, 15 lipca 1588

Król przyjmuje zeznanie Stanisława Mińskiego, kasztelana zakroczymskiego. Zeznał on zapis posagu swojej żony Urszuli, córki zmarłego Walentego Dembińskiego z Dembian, kasztelana krakowskiego, dzierżawcy Warty. Zapis wynosił 31 657 złotych posagu i tyleż samo przywianku na wszystkich dobrach Mińskiego, dziedzicznych i zastawnych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

163

k. 169v.–170v.

Kraków, 21 lipca 1588

Król potwierdza zgodę Anny Jagiellonki, by Jakub Lipski i jego żona Zofia z Gnojna mogli ustąpić dożywotnich praw do trzech łańów

kmiecych we wsi Bargłówka (*Barglowka*) w starostwie augustowskim w województwie podlaskim, z łąką zwaną Bielawka, połowę łąnu zwanego Urbanowski i opuszczone łąny kmiece, Chwiedorowski koło Urbanowskiego, Frelichowski koło granicy ze wsią Tajno, i półłanki, Maczueniski i Kowalewski koło gruntów *Voloss* oraz osiem mórg ziemi położonych nad jeziorem we wsi Starawieś zwanej Tajno, w starostwie augustowskim w ziemi podlaskiej. Dóbr tych te mogą ustąpić Stanisławowi Lince jedynie przed urzędowymi aktami Królestwa.

jęz. łac.

164

k. 170v.–172

Kraków, 22 lipca 1588

Król przyjmuje zeznanie Andrzeja Leszczyńskiego z Leszna, złożone przed aktami kancelarii koronnej. Leszczyński zeznał wydzierżawienie dóbr zastawnych: wsi Dobra w województwie lubelskim z folwarkiem, wsi Wólka oraz wsi do tych dóbr przynależnych, Janowi Dulskiemu, kasztelanowi chełmińskiemu, podskarbiemu koronnemu, staroście brańskiemu, surażskiemu, rogoźnieńskiemu, świeckiemu, posiadaczowi tytułem zastawu zamku i miasta Janowiec wraz z przynależnymi wioskami. Dobra te należały prawem dziedzicznym do zmarłego Andrzeja Firleja z Dąbrowicy, kasztelana lubelskiego, starosty sandomierskiego. Dzierżawa ma trwać do święta Jana Chrzciciela 1589 roku. Ustanowiona została pewna [niewymieniona w dokumencie — wyd.] suma czynszu. Wadium w sprawie ustalono na 4 tysiące złotych. Sądy właściwe w sprawie to sąd grodzki sandomierski lub radomski.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

165

k. 172–172v.

Kraków, 22 lipca 1588

Król, na prośbę chorego Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, wysłał do jego miejsca pobytu w Krakowie

Stanisława Siecińskiego, prepozyta lubaczowskiego, sekretarza królewskiego, w celu przyjęcia zeznania. Dulski zeznał, iż wydzierżawił wieś Dobra w województwie lubelskim z folwarkiem, wieś Wólka oraz wieś do tych dóbr przynależne od Andrzeja Leszczyńskiego na rok. Dobra te należały prawem dziedzicznym do zmarłego Andrzeja Firleja z Dąbrowicy, kasztelana lubelskiego, starosty sandomierskiego. Po roku Dulski odda wymienione dobra Leszczyńskiemu lub jego spadkobiercom.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

166

k. 172v.–173

Kraków, 22 lipca 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, rozszerza dożywocie na wójtostwie w mieście Grabów na Zofię Witowską, żonę obecnego posiadacza, Jana Kobylńskiego, który prawa te uzyskał od poprzednich władców.

jęz. łac.

167

k. 173–174

Kraków, 23 lipca 1588

Król przyjmuje zeznanie Jerzego Sapińskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Sapiński, sługa Krzysztofa Lanckorońskiego z Brzezia, kasztelana małogoskiego, zeznawał w imieniu swego pana. Zeznał, iż Krzysztof Lanckoroński ma zastaw na Oleśnicy i przynależnych do niej dobrach dziedzicznych Zborowskich, na których instygator królewski *prawo przewodzi*. Dlatego Lanckoroński od dawna trzyma i użytkuje te dobra. Sapiński protestował w imieniu Lanckorońskiego, iż przewody prawa instygatora nie mogą szkodzić prawu zastawnemu. Zaznaczył, iż nie protestuje przeciw działaniom instygatora dotyczącym *przezysków* [należności przyznanych wyrokiem sądu — wyd.] na wiecznych prawach Zborowskich.

jęz. pol.

168

k. 174–175

Kraków, 25 lipca 1588

Król nadaje Mikołajowi, podkomorzemu lwowskiemu, i Stanisławowi, dzierżawcy kałuskiemu, Żółkiewskiemu, synom niedawno zmarłego Stanisława Żółkiewskiego z Żółkwi, wojewody ziem ruskich, dożywotnie prawa do wsi *Turzinka* w województwie ruskim, powiecie lwowskim. Dobra te posiadał ojciec obdarowanych, Stanisław Żółkiewski, zasłużony dla Królestwa najpierw na Podolu, potem w Moskwie, oraz w sprawach wewnętrznych, podczas wojen prowadzonych przez Stefana Batorego, obrony Krakowa w czasie bezkrólewia przeciw arcyksięciu Maksymilianowi i w bitwie pod Byczyną.

jęz. łac.

169

k. 175–176v.

Kraków, 26 lipca 1588

Król nadaje Janowi Skrzetuskiemu, sekretarzowi królewskiemu, wsie Zegrze i Rataje w województwie i powiecie poznańskim w dożywocie. Wsie te zostały mocą decyzji sejmu koronacyjnego przyznane do dyspozycji króla. Skrzetuski służył już Zygmuntowi Augustowi tak w sprawach prywatnych, jak i publicznych Królestwa. Stefan Batory wykorzystał jego umiejętności dla potrzeb rewizji generalnej Inflant, wysłał go także do cesarza [Rudolfa II Habsburga] oraz do margrabiego brandenburskiego, księcia pruskiego [Jerzego Fryderyka Hohenzollerna] do Frankonii. Skrzetuski został również posłany do elektorów Rzeszy w celu poinformowania ich najpierw o elekcji, a potem o koronacji Zygmunta III.

jęz. łac.

170

k. 176v.–177v.

Kraków, 27 lipca 1588

Król nadaje Janowi Zamoyskiemu, kanclerzowi koronnemu, folwark Potarzyn w starostwie bełskim w dożywocie. Folwark ten posiadała uprzednio zmarła Anna z Orzechowiec Zamoyska, żona Stanisława

Zamoyskiego, kasztelana chełmskiego i starosty bełskiego. Zamoyski ustąpił jej dożywocia na tych dobrach w czasach Zygmunta Augusta.
jęz. łac.

171

k. 177v.–178v.

Kraków, 28 lipca 1588

Król nadaje w dożywotnie posiadanie starostwo marienburskie w Inflantach Olbrachtowi Łaskiemu, wojewodzie sieradzkemu, w uznaniu zasług. Starostwo wakuje po śmierci Stanisława Pękosławskiego, starosty sandomierskiego i marienburskiego. Łaski posłował do Francji do króla elekta Henryka Walezego, zasłużył się w czasie bezkrólewia, wraz ze szlachtą sieradzką przybył do Piotrkowa i wspierał króla Zygmunta Wazę w podróży do Krakowa. Nadanie obejmuje także przynależne zamki Kierepet i Swanenburg, wakujące po śmierci Stanisława Pękosławskiego.

*jęz. łac.***172**

k. 178v.–179v.

Kraków, 28 lipca 1588

Król zatwierdza dożywotnie prawa Jana Ostrowskiego do starostw djamenckiego (*Dunemonden*) i nowomłyńskiego z przynależnościami, które uzyskał od Stefana Batorego. Ostrowski zasłużył się podczas wojen Stefana Batorego i w czasie bezkrólewia.

*jęz. łac.***173**

k. 179v.–180

Kraków, 28 lipca 1588

Król potwierdza nadanie Anny Jagiellonki dla Krzysztofa Żerka, dworzanina Anny, dotyczące jej dóbr oprawnych na Mazowszu. Anna Jagiellonka nadała Żerkowi dożywotnie prawa do dóbr Dobrzanków w starostwie ciechanowskim, wakujące po śmierci Stanisława Pękosławskiego, starosty sandomierskiego. Żerek zasłużył się

także matce króla, królowej szwedzkiej Katarzynie Jagiellonce, i samemu królowi.

jęz. łac.

174

k. 180–181

Kraków, 29 lipca 1588

Król zgadza się, by Stanisław Sobocki, komandor poznański zakonu św. Jana Jerozolimskiego i łożny królewski, mógł wykupić połowy wsi Tykadłów, Russow i Tłokinia. Sobocki zasłużył się podczas wojen moskiewskich Stefana Batorego, w czasie elekcji oraz podróży króla do Krakowa. Dobra te są nieobsadzone po śmierci Stanisława Grudzieckiego, który posiadał je na mocy przywileju Stefana Batorego wraz z bratem Andrzejem. Sobocki może wykupić te dobra z rąk spadkobierców Grudzieckiego i trzymać je dożywotnio.

jęz. łac.

175

k. 181v.–182

Kraków, 29 lipca 1588

Król, na prośbę chorej Zofii z Padniewa, żony Macieja Drzewickiego, wysłał do jej miejsca pobytu w Krakowie Stanisława Siecińskiego, prepozyta lubaczowskiego i sekretarza królewskiego, w celu przyjęcia zeznania. Zofia zeznała pokwitowanie Sebastiana Lubomirskiego, żupnika i burgrabiego krakowskiego, starosty dobczyckiego, z sumy 4 tysięcy złotych. Suma ta była zapisana w aktach grodzkich krakowskich 14 marca (*sub actu sabbati post dominicam laetare*) 1587 r. Miała zostać spłacona w grodzie krakowskim 2 lutego (*pro festo Purificationis BVM*) [1590]¹ r.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 176.

176

k. 182–183

Kraków, 29 lipca 1588

Król przyjmuje zeznanie Sebastiana Lubomirskiego, żupnika i burgrabiego krakowskiego, starosty dobczyckiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Lubomirski zeznał dług 4 tysięcy złotych, które jest winien Zofii z Padniewa, żonie Macieja Drzewickiego. Dług ten zapisuje Zofii w imieniu swoim i spadkobierców na dobrach dziedzicznych Sułów i Grajów. Zobowiązał się go spłacić w grodzie krakowskim 2 lutego (*pro festo Purificationis BVM*) 1590 r. Wadium w sprawie ustalono na 4 tysiące złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

177

k. 183–184

Kraków, 29 lipca 1588

Król przyjmuje zeznanie Franciszka Wesseliniego, pana na Dembnie, starosty siemneńskiego i meteleńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie wszystkich praw do całej kamienicy, położonej w Krakowie przy ulicy Szewskiej (*Swieczka*), i do ogrodu w Krakowie za Bramą Wiślną, w miejscu zwanym *Zwierzyniec*, na tyłach domu zmarłego Jana Zborowskiego, koło ogrodu Rozyny Moczarskiej, z jednej strony i placem oraz ogrodem Jana Kizlinga z drugiej strony. Ustępuje także z zapisów zrzeczenia się stałego tych dóbr, które uzyskał od Kaspra Maciejowskiego, starosty łączyckiego, koniuszego koronnego, i które to zeznanie zostało wpisane do ksiąg kancelarii koronnej. Praw tych ustępuje Mikołajowi Firlejowi z Dąbrowicy, kasztelanowi bieckiemu, referendarzowi koronnemu, staroście nowokorczyńskiemu i kazimierskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

178

k. 184–184v.

Kraków, 29 lipca 1588

Król przyjmuje zeznanie Mikołaja Firleja z Dąbrowicy, kasztelana bieckiego, referendarza koronnego, starosty nowokorczyńskiego i ka-

zimierskiego, i Franciszka Wesseliniego, pana na Dembnie, starosty siemneńskiego i meteleńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni aprobatę zapisu wzajemnego na wszystkich swoich dobrach z powodu pewnego kontraktu ustalonego, podpisanego i opieczątowanego 28 lipca 1588 r. w Krakowie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

179

k. 184v.–185v.

Kraków, 30 lipca 1588

Król rozszerza dożywotnie prawa Krzysztofa Dzierzka, dworzanina i sekretarza królewskiego, chorążego trockiego, do wsi Tuczo w województwie inowrocławskim na żonę Dzierzka, Reginę Mielecką. Dzierżek zasłużył się w prowadzeniu spraw tureckich oraz moskiewskich Rzeczypospolitej.

jęz. łac.

180

k. 185v.–186v.

Kraków, 30 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Krzysztofa Rupniowskiego, syna zmarłego Jana Rupniowskiego z Rupniowa, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 200 złotych, które jest winien Marcinowi Dobrzyszowskiemu, burgrabiemu zamku krakowskiego i poborcy województwa krakowskiego. Sumę tę Rupniowski zapisuje Dobrzyszowskiemu na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się spłacić pierwszą ratę, w wysokości 100 złotych, na św. Bartłomieja Apostoła [24 VIII] 1588 r., następne 100 złotych na św. Andrzeja Apostoła [30 XI]. Wadium ustalono na 200 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

181

k. 186v.–187v.

Kraków, 30 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Stanisława Rupniowskiego, pana na częściach Kiebla i Mokrusza, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on skwitowanie i uwolnienie Marcina, Prokopa i Agnieszki, dzieci i spadkobierców zmarłego Jana Rupniowskiego, z powodu pozwu w grodzie krakowskim o wadium w wysokości 2 tysięcy złotych, dotyczącego ich ochrony przed pozwem pisemnym ziemskim lełowskim Andrzeja i Zofii, syna i córki Jerzego Rudzickiego i Heleny z Rupniowskich, dotyczącym dóbr Kieblo w związku z zapisem w księgach krakowskich i sądeckich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

182

k. 187v.–189

Kraków, 31 lipca 1588

Król potwierdza zeznanie Joachima Hałcnowskiego, pana na części wsi Hałcnów, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie i uwolnienie Stanisława Rupniowskiego juniora, pana na częściach Kiebla i Mokrusza, ze sprawy posagu, czy też spadku Andrzeja i Zofii, syna i córki Jerzego Rudzickiego i Heleny z Rupniowskich, przypadłego im po śmierci Heleny. W sprawie tego spadku toczyła się sprawa o gwałtowne zajęcie dóbr w Kieble i Mokruszu. Hałcnowski otrzymał od Rupniowskiego wystarczającą satysfakcję.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

183

k. 189–190

Kraków, b.d.¹, sierpień 1588

Król zgadza się, by Stanisław Miński, kasztelan zakroczymski, mógł wykupić miasto Osmolin, wsie Lubików, Czermno, Topolin i Osmolska Wieś w województwie rawskim z rąk spadkobierców wdowy po

Andrzeju Firleju z Dąbrowicy, kasztelanie lubelskim, staroście sandomierskim. Miński zasłużył się w czasie bezkrólewia, stanął na czele oddziału jazdy i piechoty, pomagając królowi elektowi w podróży do Krakowa. Dobra te otrzymuje Miński w dożywocie.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

184

k.190–191

Kraków, 1 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Franciszka Wesseliniego, pana na Dembnie, starosty siemneńskiego i meteleńskiego, i jego żony Anny Sarcandi, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni ustąpienie Marcinowi Dobryszowskiemu, burgrabiemu zamku krakowskiego, dożywotnich praw do dzierżawy: miasta Lipnicy i wsi Górna i Dolna Wieś i Rajbrot z przynależnościami, w ziemi krakowskiej, a także wójtostwa w mieście Lipnica. W dobra te ma on zostać wwiązany przez komornika królewskiego lub woźnego. Król nadaje Marcinowi Dobryszowskiemu te dobra w dożywocie. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

185

k. 191–191v.

Kraków, 1 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Franciszka Wesseliniego, pana na Dembnie, starosty siemneńskiego i meteleńskiego, i jego żony Anny Sarcandi, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni pokwitowanie Marcina Dobryszowskiego z sum zapisanych na mieście Lipnicy i wsiach Górna i Dolna Wieś i Rajbrot (*Raybrot*) z przynależnościami, w ziemi krakowskiej, a także na wójtostwie w mieście Lipnica, nadanych zeznającym w dożywocie przez Stefana Batorego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

186

k. 191v.–192v.

Kraków, 1 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Franciszka Wesseliniego, pana na Dembnie, starosty siemneńskiego i meteleńskiego, i jego żony Anny Sarcandi, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni ustanowienie pełnomocników w osobach Marcina Dobryszowskiego, burgrabiego zamku krakowskiego, i Jana Franksztyna (*Frankstin*). Działać mogą oni w sprawie 10 tysięcy złotych, które Bernard Maciejowski, biskup łucki, i Kasper Maciejowski, starosta spiski, koniuszy koronny, winni są wypłacić Franciszkowi Wesselinemu. Pełnomocnicy mają odebrać tę sumę nazajutrz po najbliższym święcie Oczyszczenia NMP [3 II 1589 r.] z rąk Mikołaja Firleja z Dąbrowicy, kasztelana bieckiego, referendarza koronnego, starosty nowokorczyńskiego i kazimierskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

187

k. 192v.–193

Kraków, 2 sierpnia 1588

Król nadaje w dożywocie wójtostwo we wsi Birtutowice (*Birtultowice*) w starostwie lanckorońskim Mikołajowi Zebrzydowskiemu, staroście generalnemu krakowskiemu, staroście lanckorońskiemu, bolesławskiemu. Może on je wykupić z rąk spadkobierców ostatniego dzierżawcy, Birtułowskiego¹.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

188

k. 193–194

Kraków, 2 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Krzysztofa Dzierzka, sekretarza i dworzani-
na królewskiego, i Mikołaja Leszczyckiego, rotmistrza królewskiego,
złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni wzajemny za-
pis na wszystkich dobrach w związku z pewną umową, zawartą dzisiaj

w Krakowie, którą to umowę potwierdzają we wszystkich punktach. Wadium w sprawie wynosi 1200 złotych.

jęz. łac.

189

k. 194–195

Kraków, 3 sierpnia 1588

Król potwierdza dożywocie Mikołajowi Zebrzydowskiemu, staroście generalnemu krakowskiemu, staroście lanckorońskiemu i bolesławskiemu, na pewne dobra w województwie sandomierskim, powiecie stężyckim, a mianowicie: Ryki, Babice, Zadyb, Brusów (*Bruszow*), Brzeziny, Ownia, Wargocin z przynależnymi wsiami, a także połowę lasu zwanego Splawie, spichlerz w Stężycy, które Zebrzydowski otrzymał w dożywocie od Stefana Batorego. Nadanie dotyczy żony Zebrzydowskiego Doroty Herburtówny z Fulsztyna. Zebrzydowski jest zobowiązany wypłacać roczną pensję z tych dóbr Janowi Bełzcekiemu, dworzaninowi królewskiemu, oraz Mikołajowi Grzybowskiemu, podkomorzemu warszawskiemu, którzy uzyskali je od Stefana Batorego¹.

jęz. łac.

¹ Regest dokumentu w *Regesty z Metryki Koronnej do dziejów powiatu opoczyńskiego, radomskiego, stężyckiego z lat 1574–1795*, cz. I, 1574–1659, pod red. Z. Pietrzyka, Radom 2001, s. 39.

190

k. 195–195v.

Kraków, 4 marca [sic.!] 1588

Król nadaje prawem dziedzicznym chłopcu pokojowemu Bartłomiejowi Kuczborskiemu i Pawłowi Bantkowskiemu, dworzaninowi pokojowemu królewskiemu, dobra przypadłe skarbowi królewskiemu prawem kaduka po zmarłym Jakubie zwanym Kiełczowskim, który zajmował się zarządzaniem i sprzedażą soli w składzie dobrzyńskim.

jęz. łac.

191

k. 195v.–196v.

Kraków, 4 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Wojciecha Kochlewskiego, pisarza kancelarii mniejszej koronnej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 300 grzywien polskich, które jest winien Andrzejowi Ruskowskiemu. Wartość jednej grzywny zostaje ustalona na 48 groszy. Dług ten zapisuje na wszystkich swoich dobrach i zobowiązuje się go spłacić w grodzie sieradzkim na święto Trzech Króli [6 I] 1589 roku. Wadium w sprawie ustalono na 300 grzywien.

*jęz. łac.***192**

k. 196v.–197

Kraków, 4 sierpnia 1588

Król, na prośbę chorego Marka Krzyszowskiego, wysłał do jego miejsca pobytu w Krakowie Stanisława Radeckiego, prepozyta lubelskiego, sekretarza kancelarii koronnej, w celu przyjęcia zeznania. Krzyszowski zeznawał w kamienicy Macieja Mieszkowskiego na Kleparzu koło Krakowa. Zeznał zapisanie dożywocia na wszystkich swoich dobrach żonie Annie z Mieszkowskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***193**

k. 197–198

Kraków, 4 sierpnia 1588

Król, na prośbę chorego Marka Krzyszowskiego, wysłał do jego miejsca pobytu w Krakowie Stanisława Radeckiego, prepozyta lubelskiego, sekretarza kancelarii koronnej, w celu przyjęcia zeznania. Krzyszowski zeznawał w kamienicy sławetnego Macieja Mieszkowskiego na Kleparzu koło Krakowa. Zeznał on ustanowienie opiekunami dzieci: braci Walentego i Adama Sokołów ze Sławic; Wojciecha Romiszowskiego, pana na Miroszowie, i swoją żonę Annę, córkę Stani-

sława Mieszkowskiego. Jeśliby Anna zawarła ponownie małżeństwo, to utraci opiekę.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

194

k. 198–199

Kraków, 4 sierpnia 1588

Król nadaje przywilej dla miasta Olkusza. Domy prywatne i publiczne oraz świątynie tego miasta zostały zniszczone przez pożar. Mieszczanie, burmistrzowie i rajcy prosili króla o pomoc w ich odbudowie. Król zapisuje na wieczne czasy miastu dochody z podatku od ważenia kruszców. Kupcy handlujący ołowiem przybywający do Olkusza mają od zakupu i zważenia każdego cetnara płacić pół grosza, czyli dziewięć denarów.

jęz. łac.

195

k. 199–199v.

Kraków, 5 sierpnia 1588

Król, za wstawiennictwem doradców, potwierdza dożywotnie prawa Anny Janczyńskiej, wdowy po Wacławie Janczyńskim, do wójtostwa w mieście Podgrodziu w starostwie rohatyńskim. Prawa te Janczyński uzyskał drogą cesji od Bartłomieja Krzyżanowskiego za zgodą Stefana Batorego.

jęz. łac.

196

k. 199v.–201

Kraków, 5 sierpnia 1588

Król nadaje starostwo sandomierskie Hieronimowi Mieleckiemu z Mielca. Zasłużył się on w czasie wojen prowadzonych przez Stefana Batorego i podczas bezkrólewia. Starostwo wakuje po śmierci Stanisława Pękosławskiego. Mielecki jest zobowiązany do wypłacania corocznie pensji 1300 złotych z tego starostwa Andrzejowi Firlejowi z Dąbrowicy. Ponieważ w roku bieżącym wpłacił do skarbu 8 tysięcy złotych, w latach następnych ma płacić taką sumę corocznie ze staro-

stwa w dwóch ratach: 4 tysiące na św. Jana Chrzciciela [24 VI] i 4 tysiące na św. Andrzeja Apostoła [30 XI].

jęz. łac.

197

k. 201–201v.

Kraków, 5 sierpnia 1588

Król zgadza się, by Paweł Szczawiński, kasztelan łączycki, ochmistrz i przełożony dworu królowej Anny Jagiellonki, mógł odstąpić dożywotnie prawa do dóbr Sanniki w województwie rawskim i ziemi gostyńskiej swojemu synowi Samuelowi. Dobra te dzierży tytułem zastawu w ramach pożyczki 500 tysięcy złotych dla Zygmunta Augusta¹.

jęz. łac.

¹ W 1565 roku na mocy konstytucji „nabycie pieniędzy” umożliwiającej królowi zaciągnięcie pożyczek pod zastaw dóbr do sumy 500 tysięcy złotych.

198

k. 201v.–202

Kraków, 5 sierpnia 1588

Król zgadza się, by Paweł Szczawiński, kasztelan łączycki, ochmistrz i przełożony dworu królowej Anny Jagiellonki, mógł odstąpić przed dowolnymi aktami urzędowymi Królestwa dożywotnie prawa do dóbr Czerwonka i Pleczowice oraz młyna na przedmieściu sochaczewskim swojemu synowi Pawłowi.

jęz. łac.

199

k. 202–207

Kraków, 5 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Joachima, Jakuba i Stanisława Mnichowskich, panów na Mnichowicy, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Składali oni zeznanie również w imieniu Jana Mnichowskiego, brata. Zeznali trzyletni zastaw 8120 złotych, które są winni Mikołajowi Ligęzie z Bobrka, kasztelanowi wiślickiemu, staroście bieckiemu i żyda-

czowskiemu. Sumę zapisują na swoich dobrach, na wsi Mnichowice Małe (*minor*) z folwarkiem i młynem, na Przybyśławicach z folwarkiem. Zobowiązują się spłacać ją na Boże Narodzenie poprzez kolejne lata. Wadium ustalono na 8120 złotych. Sądami właściwymi będą sąd grodzki krakowski i sąd grodzki nowokorczyński.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

200

k. 207–208

Kraków, 5 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Joachima, Jakuba i Stanisława Mnichowskich, panów na Mnichowicach, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Obiecują oni dotrzymać pisemnego zobowiązania, wystawionego w Krakowie 5 sierpnia 1588 r., pod zakładem 7 tysięcy złotych, na rzecz Mikołaja Ligęzy z Bobrka, kasztelana wiślickiego, starosty bieckiego i żydaczowskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

201

k. 208–208v.

Kraków, 5 sierpnia 1588

Król potwierdza zeznanie Zofii, córki zmarłego Stanisława Lasockiego, wdowy po Jakubie Mnichowskim, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznała ona ustąpienie Jakubowi Mnichowskiemu praw do zabezpieczenia posagu na połowie wszystkich dóbr zmarłego męża, Jakuba Mnichowskiego, i 2 tysięcy złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

202

k. 208v.–209

Kraków, 5 sierpnia 1588

Król potwierdza zeznanie Józefa Jozjasza, Żyda kazimierskiego, złożone przed księgami kancelarii królewskiej. Zeznawał on w obecności

szlachcica, Szymona Luzińskiego, opiekuna tego aktu. Zeznał pokwitowanie sławetnego Krzysztofa Szturma, mieszczanina gdańskiego, ze wszystkich pozwów, przypozwów, dochodów ze sporu prawnego, który miał ze Szturmem.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

203

k. 209–209v.

Kraków, 12 sierpnia 1588

Król, za wstawiennictwem doradców, potwierdza cesję, dokonaną wcześniej bez jego zgody przez Mikitę Ustrzyckiego, praw do popstwa wsi Koroszczeńska Wola w starostwie przemyskim na rzecz Jaczka Jurowicza z tej wsi, przed księgami grodu przemyskiego.

jęz. łac.

204

k. 209v.–210

Kraków, 12 sierpnia 1588

Król nadaje Maciejowi Liszewskiemu, słudze skarbu koronnego, prawo wykupu wójtostwa we wsi Cekcyn, w starostwie tucholskim, województwie pomorskim, i zapewnia mu tam dożywocie.

jęz. łac.

205

k. 210v.–211

Kraków, 13 sierpnia 1588

Król zgadza się, by Waśko Tyszowski mógł ustąpić dożywotnich praw do sołectwa we wsi Tyszowce w starostwie samborskim Iwanczowi i Iwankowi, synom, przed księgami wierzytelnymi Królestwa.

jęz. łac.

206

k. 211

Kraków, 13 sierpnia 1588

Król potwierdza dożywotnie prawa Ilka i Sienki, braci stryjecznych, do sołectwa zwanego też kniaźstwem we wsi Niedziela w starostwie samborskim.

jęz. łac.

207

k. 211–212

Kraków, 13 sierpnia 1588

Król nadaje Melchiorowi Bogusławskiemu trzy łany we wsi Linie, w starostwie dobrzyńskim, w dożywocie. Bogusławski zasłużył się jako poseł już za Zygmunta Augusta, jeździł do Włoch, Królestwa Neapolu, w czasach wojen Stefana Batorego zaś służył w kancelarii koronnej. Łany te trzymał dotąd Adam Rudnik, tytułem zastawu zmarłego Marcina Rudnika z Dobiegniewa (*Dobiegniw*), swojego ojca.

jęz. łac.

208

k. 212–212v.

Kraków, 13 sierpnia 1588

Król potwierdza zeznanie Stanisława Wilczopolskiego, proboszcza brańskiego, złożone przed księgami kancelarii królewskiej. Zeznał on ustanowienie plenipotenta i mandatariusza w osobie Wojciecha Lampartowicza, w sprawie długu w wysokości 200 złotych, jakie jest mu winien sławetny Jakub Zagora, mieszczanin wileński, który napisał skrypt dłużny.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

209

k. 212v.–213

Kraków, 13 sierpnia 1588

Król potwierdza zeznanie Stanisława Marcinowskiego, dworzanina królewskiego, złożone przed księgami kancelarii królewskiej. Zeznał

on otrzymanie 2 tysięcy złotych od Andrzeja Rogulskiego, dworzanina królewskiego, jako drugiej raty długu, z której to sumy kwituje tegoż Rogulskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

210

k. 213–214

Kraków, 13 sierpnia 1588

Król potwierdza zeznanie Marcina Rusiana z ziemi bełskiej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dokonanie zapisu na wszystkich dobrach na rzecz wójta i ławników krakowskich. Zapis dotyczy zabezpieczenia przed pretensjami osób trzecich rzeczy, które na mocy dekretu królewskiego otrzymał od tychże ławników; pozostawały one w depozycie zmarłego Stanisława Latkowskiego. Były to: zamknięta skrzynia na ubrania, futra lisie, worki z rzeczami, siodła robione na wzór włoski. Wadium w sprawie ustalono na 200 złotych. Zobowiązuje się on stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie w sądzie grodzkim bełskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

211

k. 214–214v.

Kraków, 15 sierpnia 1588

Król zgadza się, by Andrzej z Bnina Opaliński, marszałek wielki koronny, starosta generalny wielkopolski, starosta śremski i leżajski, mógł wykupić wieś Dominiki z jeziorom, w starostwie wschowskim, z rąk obecnych spadkobierców zmarłego Jana z Miłosławia Górskiego, starosty wschowskiego. Dobra te Opaliński otrzymuje w dożywocie. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

212

k. 214v.–215v.

Kraków, 15 sierpnia 1588

Król zgadza się, by Jerzy Mniszech, kasztelan radomski, starosta sądecki, samborski, sokalski, oraz jego żona Jadwiga Tarłówna ze Szczekarzowic mogli ustąpić swoich praw dożywotnich do wsi Mierzwica, Mokrocin, Tarchowiszce, Przedzrymiechy, Czaniów i Kamionobród w województwie ruskim, powiecie lwowskim, swojemu synowi Jerzemu Mniszchowi, staroście łukowskiemu i osieckiemu. Jerzy Mniszech, kasztelan radomski, zeznał przed księgami kancelarii koronnej ustąpienie jednej czwartej sum zapisanych na tych dobrach.

*jęz. łac.***213**

k. 215v.–216

Kraków, 15 sierpnia 1588

Król potwierdza zeznanie Pawła Szerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Stanisława Broniewskiego z Biedziedzy z 300 złotych. Dług ten był zapisany do spłaty w dniu 15 sierpnia 1588 r.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***214**

k. 216–218v.

Kraków, 16 sierpnia 1588

Król nadaje prawo magdeburskie miastu Wyszogród w ziemi samborskiej, które ma być założone przez Jerzego Mniszcha, kasztelana radomskiego, starostę sądeckiego, samborskiego, sokalskiego. Miasto ma powstać pomiędzy rzekami Stryj i Butla, nad traktem wiodącym z Polski na Węgry. Kasztelan radomski ma wytyczyć i opisać jego granice oraz układ miasta z przynależnościami. Król przyznaje mu i jego spadkobiercom wójtostwo tamże, miejsce na dom i ogród oraz dwa place na karczmy, wolne od wszelkich ciężarów. Dostaje także trzy łany z łąkami, trzecią część zasądzanych kar oraz szóstą część czynszu od

mieszczan po upływie wolnizny. Miasto ma się rządzić prawem magdeburskim. Jarmarki zostają ustanowione na św. Wojciecha [23 V], św. Wawrzyńca [11 VIII] i św. Andrzeja Apostoła [30 XI], targi mają się odbywać w soboty. W mieście zostaje ustanowiony skład soli wożonej z Polski na Węgry. Wolnizna od kontrybucji publicznych zostaje ustalona na cztery lata, od ciężarów królewskich na osiem lat. Po upływie tego czasu ciężary mają być takie jak w Samborze. W mieście ma być zbudowany kościół religii katolickiej (zwanej powszechnie rzymską). Na świątynię i plebanię ma być wyznaczony odpowiedni grunt, powinny przynależeć do nich dwa ogrody i cztery łany ziemi, mieszkańcy mają być zobowiązani do ustalenia czynszu na rzecz kościoła. Lista świadków obecnych przy akcie.
jęz. łac.

215

k. 218v.–219 Kraków, 16 sierpnia 1588
Król potwierdza Mikołaja Pobidzińskiego, żołnierza weterana, w dożywotnim posiadaniu Taraquie Moyzy (in. Taraquiem lub. Taraquier) w powiecie lajskim. Pobidziński zasłużył się w wojnach prowadzonych przez Stefana Batorego. Dobra te przypadły skarbowi prawem kaduka i zostały nadane temu żołnierzowi mandatem Stefana Batorego.
jęz. łac.

216

k. 219–222 Kraków, 17 sierpnia 1588
Król przyjmuje zeznanie Elżbiety z Bobrka, żony Mikołaja Firleja z Dąbrowicy, kasztelana bieckiego, referendarza koronnego, starosty nowokorczyńskiego i kazimierskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznała ona zapis zastawu 6720 złotych na swoich dobrach dziedzicznych: wsi Lubzina z folwarkiem, na Brzozowce, na swoich częściach wsi Słostowa w ziemi sandomierskiej, powiecie pilzneńskim, na korzyść Andrzeja Różanki, syna zmarłego Stanisława Różanki, doktora medycyny i rajcy krakowskiego. Przenosi ona ten

zapis z ksiąg grodzkich nowokorczyńskich do ksiąg kancelarii koronnej, potwierdzając go we wszystkich punktach. Zeznanie w urzędzie grodzkim nowokorczyńskim przed Janem Przybysławskim Bocianem jako subdelegatem miało miejsce 14 października (*feria tertia ante festum Sanctae Hedvigis Virginis*) 1586 r. Różanka ma trzymać wymienione dobra w okresach od Bożego Narodzenia do Bożego Narodzenia do czasu, kiedy nastąpi spłata długu lub przedłużenie jego dzierżawy. Ustalone zostają wadia w sprawie, każde w wysokości 6720 złotych. Zapis przyjął Jan Przybysławski; Tomasz Kowalkowski, pisarz grodzki nowokorczyński, podpisał się na ekstrakcie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

217

k. 222–224v.

Kraków, 17 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Mikołaja Firleja z Dąbrowicy, kasztelana bieckiego, referendarza, starosty nowokorczyńskiego i kazimierskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie pewnej umowy, zeznanej przez siebie i przez swoją żonę Elżbietę z Bobrka, z ksiąg grodzkich nowokorczyńskich. Dotyczy ona zapisu zastawu 6720 złotych na dobrach dziedzicznych Elżbiety z Bobrka: wsi Lubziny z folwarkiem w ziemi sandomierskiej, powiecie pilzneńskim, na korzyść Andrzeja Różanki, syna zmarłego Stanisława Różanki, doktora medycyny i rajcy krakowskiego. Przenosi on ten zapis z ksiąg grodzkich nowokorczyńskich do ksiąg kancelarii koronnej, potwierdzając go we wszystkich punktach. Zeznanie w urzędzie grodzkim nowokorczyńskim, przed Janem Przybysławskim Bocianem jako subdelegatem, miało miejsce 14 października (*feria tertia ante festum Sanctae Hedvigis Virginis*) 1586 r. Wadium w sprawie zostaje ustalone na 700 złotych. Zapis przyjął Jan Przybysławski; Tomasz Kowalkowski, pisarz grodzki nowokorczyński, podpisał się na ekstrakcie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

218

k. 224v.–225

Kraków, 19 sierpnia 1588

Król zgadza się, by Jerzy Kretkowski, dworzanin, starszy nad harcerzami [przełożony straży królewskiej], mógł wykupić starostwo wschowskie z rąk spadkobierców ostatniego starosty, [Jana]¹ Górskiego. Starostwo to otrzymuje w dożywocie. Nadanie obejmuje gród z jurysdykcją i przynależnościami, z wyjątkiem wsi Dominiki (*Dominicze*) z jeziorem². Kretkowski odznaczył się, chroniąc króla w Krakowie.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

² Zob. dok. 210, a także: *Ordynacja dworu Zygmunta III z 1589 roku*, opr. K. Chłapowski, Warszawa 2004, s. 59, przyp. 80.

219

k. 225–226v.

Kraków, 20 sierpnia 1588

Król potwierdza dożywocie na pewnych dobrach dla Jacka Młodziejowskiego z Młodziejowic, podskarbiego nadwornego koronnego, i rozszerza je na jego żonę Agnieszkę z Wielgiego. Dobra te to wsie Sierosławice, Śmiłowice i Moczierowice z przynależnościami. Młodziejowski zasłużył się już za Stefana Batorego podczas elekcji, wspierał obronę Krakowa przed arcyksięciem Maksymilianem. Młodziejowski otrzymał już Sierosławice w dożywocie od Stefana Batorego, jednak podczas bezkrólewia zajął je siłą Stanisław Ciołek z Żelechowa.

jęz. łac.

220

k. 226v.–227

Kraków, 20 sierpnia 1588

Król potwierdza Michała Maleczkowskiego, wielkorządcę na urządzie wielkorządcy zamku krakowskiego. Zasłużył się on na tym urządzie w czasie bezkrólewia, postępował w zgodzie z ordynacją Stefana Batorego. Roczna jego pensja z dochodów dóbr wielkorządów krakowskich ma wynosić 1200 złotych.

jęz. łac.

221

k. 227–228

Kraków, 22 sierpnia 1588

feria secunda ante festum S. Bartholomei Apostoli proxima

Król potwierdza zeznanie złożone przez Pawła Szczerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, na mocy zapisu zeznanego przez Katarzynę Salomonową przed księgami rady kazimierskiej w dniu 21 maja 1588 r. (*sabbato pridie Dominica Rogationum*). Szczerbic został wyznaczony do złożenia tego zeznania na podstawie plenipotencji Katarzyny Salomonowej udzielonej dla któregokolwiek z sekretarzy królewskich. Szczerbic zeznał zbycie przez Katarzynę Salomonową dóbr w postaci części kamienicy z browarem oraz sprzętem piwowarskim i przynależnościami w Krakowie zakonowi jezuitów u św. Szczepana w tymże mieście. Kamienica była położona na placu Szczepańskim, pomiędzy kamienicą zwaną Pieszkowska i cmentarzem kościoła św. Szczepana.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***222**

k. 228–229

Kraków, 22 sierpnia 1588

feria secunda ante festum S. Bartholomei Apostoli proxima

Król potwierdza zeznanie złożone przez Pawła Szczerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, na mocy zapisu zeznanego przez Barbarę Salomonównę, córkę zmarłego Mikołaja Salomona, pana na Benedyktowiczach, i Katarzyny, żonę Stanisława Kuczkowskiego z Kuczkowa, przed księgami rady kazimierskiej w dniu 21 maja 1588 r. (*sabbato pridie Dominica Rogationum*). Szczerbic został wyznaczony do złożenia tego zeznania na podstawie plenipotencji Barbary Salomonówny udzielonej dla któregokolwiek z sekretarzy królewskich. Szczerbic zeznał, że Barbara otrzymała całą sumę za zbycie dziedzicznych dóbr w postaci części kamienicy z browarem i sprzętem piwowarskim oraz przynależnościami w Krakowie zakonowi jezuitów u św. Szczepana w tymże mieście i ustępuje zakonowi wszystkich praw do tego majątku. Kamienica była położona na pla-

cu Szczepańskim, pomiędzy kamienicą zwaną Pieszkowska i cmentarzem kościoła św. Szczepana.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

223

k. 229–230

Kraków, 22 sierpnia 1588

feria secunda ante festum S. Bartholomei Apostoli proxima

Król potwierdza zeznanie złożone przez Pawła Szczerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, na mocy zapisu zeznanego przez Jadwigę Salomonównę, córkę zmarłego Mikołaja Salomona, pana na Benedyktowiczach, i Katarzyny, żonę Krzysztofa Miroszowskiego. Zeznanie złożone było z mężem i opiekunem przed księgami rady kazimierskiej w dniu 21 maja 1588 r. (*sabbato pridie Dominica Rogationum*). Szczerbic został wyznaczony do złożenia tego zeznania na podstawie plenipotencji Jadwigi Salomonówny udzielonej dla któregokolwiek z sekretarzy królewskich. Szczerbic zeznał zbycie przez Jadwigę Salomonównę dóbr w postaci całej przynależnej części kamienicy z browarem i sprzętem piwowarskim oraz przynależnościami w Krakowie zakonowi jezuitów u św. Szczepana w tymże mieście. Zeznał też otrzymanie należnej sumy. Kamienica była położona na placu Szczepańskim, pomiędzy kamienicą zwaną Pieszkowska i cmentarzem kościoła św. Szczepana.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

224

k. 230–231

Kraków, 22 sierpnia 1588

feria secunda ante festum S. Bartholomei Apostoli proxima

Król potwierdza zeznanie złożone przez Pawła Szczerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, na mocy zapisu zeznanego przez Urszulę Salomonównę, córkę zmarłego Mikołaja Salomona i Katarzyny, żonę Krzysztofa Dunina. Zeznanie było złożone przed księgami rady

kazimierskiej w dniu 21 maja 1588 r. (*sabbato pridie Dominica Rogationum*). Szczerbic został wyznaczony do złożenia tego zeznania na podstawie plenipotencji Urszuli Salomonówny dla któregokolwiek z sekretarzy królewskich. Szczerbic zeznał zbycie przez Urszulę Salomonównę dóbr w postaci całej przynależnej części kamienicy z browarem i sprzętem piwowarskim oraz przynależnościami w Krakowie zakonowi jezuitów u św. Szczepana w tymże mieście. Zeznał też otrzymanie należnej sumy. Kamienica była położona na placu Szczepańskim, pomiędzy kamienicą zwaną Pieszkowska i cmentarzem kościoła św. Szczepana.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

225

k. 231v.–232

Kraków, 22 sierpnia 1588

feria secunda ante festum S. Bartholomei Apostoli proxima

Król potwierdza zeznanie złożone przez Pawła Szczerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, na mocy zapisu zeznanego przez Zofię Salomonównę, córkę zmarłego Mikołaja Salomona i Katarzyny, żonę Andrzeja Lipskiego. Zeznanie było złożone w obecności męża i opiekuna przed księgami rady kazimierskiej w dniu 21 maja 1588 r. (*sabbato pridie Dominica Rogationum*). Szczerbic został wyznaczony do złożenia tego zeznania na podstawie plenipotencji Zofii Salomonówny dla któregokolwiek z sekretarzy królewskich. Szczerbic zeznał zbycie przez Zofię Salomonównę dóbr w postaci całej przynależnej części kamienicy z browarem i sprzętem piwowarskim oraz przynależnościami w Krakowie zakonowi jezuitów u św. Szczepana w tymże mieście. Zeznał też otrzymanie należnej sumy. Kamienica była położona na placu Szczepańskim, pomiędzy kamienicą zwaną Pieszkowska i cmentarzem kościoła św. Szczepana.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

226

k. 232–233

Kraków, 22 sierpnia 1588

feria secunda ante festum S. Bartholomei Apostoli proxima

Król potwierdza zeznanie złożone przez Pawła Szczerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, na mocy zapisu zeznanego przez Katarzynę Salomonową w imieniu Jana Gosławskiego, jej zięcia, opiekuna potomstwa ze zmarłej Doroty Salomonówny, córki wspomnianej Katarzyny. Zeznanie było złożone przed księgami rady kazimierskiej w dniu 21 maja 1588 r. (*sabbato pridie Dominica Rogationum*). Szczerbic został wyznaczony do złożenia tego zeznania na podstawie plenipotencji Katarzyny Salomonowej dla któregośkolwiek z sekretarzy królewskich. Szczerbic zeznał zbycie przez Katarzynę w imieniu Jana Gosławskiego dóbr w postaci całej przynależnej części kamienicy z browarem i sprzętem piwowarskim oraz przynależnościami w Krakowie zakonowi jezuitów u św. Szczepana w tymże mieście. Zeznał też otrzymanie należnej sumy. Kamienica była położona na placu Szczepańskim, pomiędzy kamienicą zwaną Pieszkowska i cmentarzem kościoła św. Szczepana. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

227

k. 233–234

Kraków, 22 sierpnia 1588

feria secunda ante festum S. Bartholomei Apostoli proxima

Król potwierdza zeznanie złożone przez Pawła Szczerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, na mocy zapisu zeznanego przez Katarzynę Salomonównę, córkę zmarłego Mikołaja Salomona, pana na Benedyktowiczach, i jego pierwszej żony Doroty, wdowę po Janie Mężyku, panie na Putniowicach. Zeznanie było złożone przed księgami rady kazimierskiej w dniu 21 maja 1588 r. (*sabbato pridie Dominica Rogationum*). Szczerbic został wyznaczony do złożenia tego zeznania na podstawie plenipotencji Katarzyny Salomonówny, udzielonej dla któregośkolwiek z sekretarzy królewskich. Szczerbic zeznał zbycie przez Katarzynę dóbr w postaci całej przynależnej części kamienicy z browarem i sprzętem piwowarskim oraz przynależnościami w Krakowie zakonowi jezuitów

u św. Szczepana w tymże mieście. Zeznał też otrzymanie należnej sumy. Kamienica była położona na placu Szczepańskim, pomiędzy kamienicą zwaną Pieszkowska i cmentarzem kościoła św. Szczepana.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

228

k. 233–235

Kraków, 23 sierpnia 1588

Król zgadza się, by wobec wakansu na kasztelanii krakowskiej Paweł Drezner, serwitor królewski, mógł wykupić dożywocie na wójtostwie we wsi Krzczonów (*Chrczonow*), przynależnej do teźże kasztelanii krakowskiej. Wykupić je może od Macieja Mleczki, obecnego posiadacza tych praw¹. Nadanie obejmuje żonę Dreznera, Katarzynę.

jęz. łac.

¹ Od karty 235 zapisy prowadzi inna ręka.

229

k. 235–235v.

Kraków, 23 sierpnia 1588

in vigilia festi Sancti Bartholomei

Król przyjmuje zeznanie małżonków: Jana Oleśnickiego i Zofii Sieniawskiej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zofia zeznała w obecności Prokopa Sieniawskiego, brata stryjecznego, i Piotra Gołuchowskiego, współrodowca herbowego. Małżonkowie zeznali unieważnienie wzajemnego zapisu dożywocia na dobrach z tytułu posagu i oprawy.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

230

k. 235v.–236

Kraków, 23 sierpnia 1588

in vigilia festi Sancti Bartholomei

Król przyjmuje zeznanie Jana Oleśnickiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zabezpieczenie na posagu żony, Zofii Sieniawskiej, w wysokości 5 tysięcy złotych posagu i drugie tyle przywianku na połowie wszystkich swoich dóbr dziedzicznych i zastawnych i na dobrach ruchomych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

231

k. 236–236v.

Kraków, 23 sierpnia 1588

in vigilia festi Sancti Bartholomei

Król przyjmuje zeznanie małżonków: Jana Oleśnickiego i Zofii Sieniawskiej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Małżonkowie zeznali wzajemny zapis dożywocia na wszystkich dobrach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

232

k. 236v.–237v.

Kraków, 23 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Zofii Sieniawskiej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zofia zeznała w obecności Prokopa Sieniawskiego, brata stryjecznego, i Piotra Gołuchowskiego, współrodowca herbowego. Powtórzyła aprobatę zeznaną przed aktami ziemskimi lwowskimi, zeznając zgodę na zapis swojego męża, Jana Oleśnickiego z Pińczowa, dla Stanisława Szafrąca z Pieskowej Skały, dotyczący zbycia części dóbr dziedzicznych: Nieznanowic z folwarkiem Wiśniowa Wola, karczmy zwanej Borowa Karczma, Zambrzezca i Młyńskiej Lagz. Zapis ten został zeznany w grodzie chęcińskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

233

k. 237v.–238v.

Kraków, 23 sierpnia 1588

in vigilia festi Sancti Bartholomei

Król przyjmuje zeznanie Jana Oleśnickiego z Oleśnicy złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznanie wynikało z wykonania punktu umowy zawartej przez Jana i jego brata Andrzeja Oleśnickiego z Piotrem Myszkowskim z Mirowa, biskupem krakowskim w grodzie krakowskim. Umowa dotyczyła zbycia zamku i miasta Pińczowa oraz wsi Koprzywnica z folwarkiem, wsi Brzeście, *Szczepiecz* z folwarkiem Śmiadochowski, folwarku Paszuwka, oraz folwarków pod miastem Pińczowem. Zofia Sieniawska zeznała zgodę na ten zapis swojego męża Jana Oleśnickiego. Zofia zeznawała w obecności Prokopa Sieniawskiego, podczaszego koronnego, brata stryjecznego, i Piotra Gołuchowskiego, współrodowca herbowego. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

234

k. 238v.–239v.

Kraków, 24 sierpnia 1588

Król, uznając zasługi Jakuba Niezabitowskiego, nadaje mu dożywocie na wsiach Kobakowce alias Koleczkowce, Podteremcze Słobódka, lokowanych na surowym korzeniu, a także na częściach wsi Bakota, Subocz oraz w opustoszałych Jeremikowcach, Śliwnej i Popowcach, na których ma dożywocie od Stefana Batorego żona Jakuba, Jadwiga, córka Stanisława Wolskiego, pisarza ziemskiego kamienieckiego. Sumy zapisane na tych dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą. Niezabitowski jako żołnierz brał udział we wszystkich wyprawach moskiewskich Stefana Batorego.

jęz. łac.

235

k. 239v.–240

Kraków, 23 maja [sic!] 1588

Król przyjmuje zeznanie Wacława Gwiazdowskiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Gwiazdowski zeznał zgodę na wszelkie umowy zawarte pomiędzy swoimi braćmi: Piotrem Gwiazdowskim, kano-

nikiem krakowskim i poznańskim, oraz Aleksandrem Gwiazdowskim z jednej strony, oraz małżeństwem: Piotrem Liaskownickim i Elżbietą Gierałtowską z drugiej strony. Umowa została zapisana w grodzie kcyńskim 22 sierpnia (*feria sexta ante festum Sancti Bartholomei*) 1587 r. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

236

k. 240–242 Kraków, 26 sierpnia 1588
Król przyjmuje zeznanie Walentego Tęgoborskiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Tęgoborski zeznał przeniesienie praw do 520 złotych, które jest mu winien Jan Kreza z Bobolic, zgodnie z zapisem w księgach ziemskich lełowskich z dnia 25 stycznia (*die festi conversionis S. Pauli Apostoli*) 1583 r. Jan Kreza zapisał tę sumę Tęgoborskiemu na swoich dobrach Tomiszowicach jako zastaw, na co zgodę wyraziła żona Krezy, Małgorzata Sienguszkówna, z przyzwoleniem dwóch świadków. Owe prawa Tęgoborski przenosi na Stanisława Fogelwedera, archidiacona warszawskiego, kanonika krakowskiego, wileńskiego, płockiego, sekretarza królewskiego.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

237

k. 242–243 Kraków, 27 sierpnia 1588
Król przyjmuje zeznanie Walentego Tęgoborskiego złożone przed księgami kancelarii koronnej, za aprobatą brata, Mikołaja Tęgoborskiego. Zeznał pokwitowanie 112 złotych, które zapłacił mu Jan Kreza z Bobolic, zgodnie z zapisem w księgach grodzkich krakowskich odstąpionym Walentemu przez Mikołaja Tęgoborskiego. Walenty zobowiązuje się też, że Mikołaj Tęgoborski pokwituje Jana Krezę w grodzie krakowskim na przyszłe święto Trzech Króli [I 1589]. Wadium ustalono na 112 złotych.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

238

k. 243v.–245

Kraków [27 sierpnia 1588]¹

Król przyjmuje zeznanie Jana Kuczkowskiego, komornika granicznego powiatu lełowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do 2700 złotych, które jest mu winien Jan Kreza z Bobolic zgodnie z zapisem w księgach ziemskich lełowskich. Suma ta zapisana jest jako zastaw na dobrach dziedzicznych Krezy, wsi Mzurów z folwarkiem i dwoma stawami rybnymi w opuszczonej wsi Niegowka w ziemi krakowskiej i powiecie lełowskim. Zgodę na ten zapis wyraziła żona Krezy Małgorzata Sienguszkówna, z przyzwoleniem dwóch krewnych. Kuczkowski przenosi te prawa na Stanisława Fogelwedera (*Wogielweder*), archidiakona warszawskiego, kanonika krakowskiego, wileńskiego, płockiego, sekretarza królewskiego, i jego najbliższych krewnych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Die et anno quibus supra.

239

k. 245–247

Kraków [27 sierpnia 1588]

Król przyjmuje zeznanie Stanisława Giebułtowskiego, pana na Lgocie, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do sumy 1300 złotych, które jest mu winien Jan Kreza zgodnie z zapisem w księgach ziemskich krakowskich z dnia 7 stycznia 1577 r. (*feria secunda post festum SS Trium Regum*). Suma ta została zapisana przez Krezę na jego dobrach dziedzicznych, wsi Żdów w ziemi krakowskiej, powiecie lełowskim. Zgodę na ten zapis wyraziła żona Krezy Małgorzata Sienguszkówna, z przyzwoleniem dwóch świadków. Giebułtowski przenosi te prawa na Stanisława Fogelwedera, archidiakona warszawskiego, kanonika krakowskiego, wileńskiego, płockiego, sekretarza królewskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

240

k. 247–249

Kraków [27 sierpnia 1588]

Król przyjmuje zeznanie Floriana Cieklińskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do sumy 400 złotych, które jest mu winien Jan Kreza z Bobolic zgodnie z zapisem w księgach grodzkich piotrkowskich. Suma ta została zapisana przez Krezę na jego dobrach dziedzicznych, wsi Ogrzelnik (*Ogorzelik*) z folwarkiem zwanym Stary Folwark lub Lgota w ziemi krakowskiej¹. Zgodę na ten zapis wyraziła żona Krezy Małgorzata Sienguszkówna z przyzwoleniem dwóch świadków. Ciekliński przenosi te prawa na Stanisława Fogelwedera, archidiacona warszawskiego, kanonika krakowskiego, wileńskiego, płockiego, sekretarza królewskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ *In terra Cracoviensi* dopisane na marginesie.

241

k. 249–251

Kraków [27 sierpnia 1588]

Król przyjmuje zeznanie Mikołaja Silnickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do sumy 1950 złotych, które jest mu winien Jan Kreza z Bobolic zgodnie z zapisem w księgach grodzkich krakowskich, przeniesionym z ksiąg sejmowych warszawskich, oraz do innej sumy, 250 złotych, które jest mu winien także Jan Kreza z Bobolic zgodnie z zapisem w księgach grodzkich krakowskich. Sumy te zostały zapisane przez Krezę na jego dobrach dziedzicznych, wsi Niegowa w ziemi krakowskiej, powiecie lelowskim. Zgodę na ten zapis wyraziła żona Krezy Małgorzata Sienguszkówna z przyzwoleniem dwóch świadków. Silnicki przenosi te prawa na Stanisława Fogelwedera, archidiacona warszawskiego, kanonika krakowskiego, wileńskiego, płockiego, sekretarza królewskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

242

k. 251–251v.

Kraków [27 sierpnia 1588]

Król przyjmuje zeznanie Jana Kuczковского, komornika granicznego powiatu lełowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jana Krezy z sumy 300 złotych zapisanych mu w księgach ziemskich lełowskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

243

k. 251v.–252

Kraków [27 sierpnia 1588]

Król przyjmuje zeznanie Stanisława Giebułtowskiego, pana na Lgocie, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jana Krezy z sumy 100 złotych zapisanych mu w księgach ziemskich lełowskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

244

k. 252–252v.

Kraków [27 sierpnia 1588]

Król nadaje w dożywocie Wojciechowi Sośnickiemu, truckczasemu koronnemu, wójtostwo w mieście Ujściu (*Uste*). Zostało ono skonfiskowane mocą konstytucji sejmu koronacyjnego.

jęz. łac.

245

k. 252v.–253v.

Kraków [27 sierpnia 1588]

Król potwierdza dokument oblatowany w kancelarii koronnej, podpisany i opieczętowany przez Jana Leśniowskiego z Obór, kasztelana zakroczymskiego i starostę parnawskiego. Dokument, sporządzony w Poznaniu 20 kwietnia 1588 r. na podstawie mandatu króla, dotyczył przeniesienia własności zamku Taurus z przynależnościami na Jerzego Farenbacha,

pana na Karkus, przełożonego załogi w Wenden i rycerstwa inflanckiego. Żołnierze pozostający w prezydencji felińskiej trzymali dobra Taurus, choć został im przedstawiony mandat króla, by z tych włości ustąpili. Żołnierze wskazali jednak na niewypłacony żołd i stwierdzili, że dochody z tych dóbr przeznaczają na uzyskanie należnych im pieniędzy. Leśniowski dał im trochę czasu do namysłu, ale nie mógł osobiście dokonać inwentaryzacji dóbr. Potem żołnierze wywieźli wszystkie ruchomości z dworu przy zamku i uzgodnili z Jerzym Farensbachem, że zapłaci im 500 złotych za poczynione zasiewy i budowle wzniesione po zburzeniu zamku Taurus. Leśniowski polecił Maciejowi Kalborskiemu, podstaroście parnawskiemu, przeprowadzenie ponownego wwiązania Farensbacha. Żołnierze uzyskali 350 złotych z miar dorpackich ustanowionych przez króla, a 150 złotych spadkobiercy Marcina Kazanowskiego, starosty felińskiego, dostali od Farensbacha. Ustąpili wówczas z dworu Taurus i opustoszałego zamku. Nie przekazano żadnych sprzętów ruchomych, zostały tam bowiem tylko budynki dworu, drewniane domki, stajnie, bez żadnych rzeczy, dlatego nie było potrzeby robienia inwentarza. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

246

k. 253v.–254

Kraków, 28 sierpnia 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, rozszerza dożywotnie prawa do wsi Niemierzewice w powiecie kamienieckim na Jadwigę, żonę Macieja Wierzbowskiego. Wierzbowski uzyskał prawa do tych dóbr od Stefana Batorego.
jęz. łac.

247

k. 254–255

Kraków, 30 sierpnia 1588

Król potwierdza dokument wystawiony przez zmarłego Stanisława Pękosławskiego, komisarza ordynaryjnego i generalnego królewskiego na Inflanty, starostę sandomierskiego i marienburskiego, wydany

w zamku Kierepec (*Kirempec*) 20 kwietnia 1586 r. Pękoślawski podaje do wiadomości Liberta Tepella, starosty helmeckiego, że dobra po zmarłym Jodoku Fürstembergu, kasztelanie wendeńskim, pozostające w powiecie rujeńskim i helmeckim, przypadają prawem dziedzicznym Prokopowi Pieniążkowi, staroście wendeńskiemu i rumborskiemu, i należy je przekazać Stanisławowi Kempanowskiemu, podstaroście wendeńskiemu, pełnomocnikowi Prokopa Pieniążka.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

248

k. 255–256

Kraków, b.d.¹, 1588

Król wydzierżawia dochód zwany *Wolbora* z kopalni olkuskich Żydom krakowskim, starszym Jakubowi Ezdrze i jego synom: Jakubowi oraz Wolfgangowi, którzy służyli także Stefanowi Batoremu. Dzierżawa zaczyna się na św. Jana Chrzciciela 1588 roku. Dzierżawa dotyczy wszystkich kopalń i sztolni obecnych i budowanych, w szczególności tych zwanych *Huthy*, *Rostowska*, *Abstiaki*, *Gierzyny*, i wszelakich kruszców i innych *krubin*. Dzierżawa ma trwać do św. Jana Chrzciciela roku 1595. Za pierwsze dwa lata mają zapłacić 7 tysięcy złotych do św. Jana Chrzciciela 1591 roku [24 VI], co pół roku 1750 złotych, w dwóch następnych latach 8 tysięcy złotych, co pół roku 2 tysiące złotych, w ciągu ostatnich dwóch lat, do roku 1595, mają zapłacić 10 tysięcy złotych, co pół roku 2500 złotych. Z dzierżawy tej mają wypłacać co roku pensję Dominikowi Alemaniemu, żupnikowi olkuskiemu, w wysokości 600 złotych, a także płacić prowizje podżupkowi.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną i miesięczną.

249

k. 256–257

Kraków, 30 sierpnia 1588

Król przyjmuje zeznanie Olbrachta Łaskiego, wojewody sieradzkiego i starosty marienburskiego w Inflantach, oraz Krzysztofa Czeglicza,

łożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni umowę dotyczącą pewnych rzeczy, podpisaną i przez nich opieczętowaną. Wadium w sprawie ustalono na 1000 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

250

k. 257–258

Kraków, 1 września 1588

Król potwierdza okazany dokument pergaminowy, wydany w Zamościu 3 marca 1587 r., podpisany i opieczętowany przez Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana wielkiego koronnego, starostę bełskiego, międzyrzeckiego, knyszyńskiego, malborskiego, grodeckiego, jaworowskiego, dotyczący nadania dożywocia na wójtostwie we wsiach Jeżowo i Zakrze w starostwie jaworowskim małżonkom Mikołajowi Herbultowskiemu i Annie, córce zmarłego Feliksa Grunckiego. Praw tych ustąpił Piotr Cielatyński z małżonką. Prawo to wynikało z przywileju wydanego w Piotrkowie 22 września 1456 r. przez króla Kazimierza, dotyczącego swobodnego nadawania wójtostw w starostwie jaworowskim przez tamtejszych starostów.

jęz. łac.

251

k. 258–258v.

Kraków, 4 września 1588

Król zatwierdza Aleksandra Streptowskiego, zasłużonego żołnierza, w dożywotnich prawach do opustoszałej wsi *Thamssynka Pustynia* nad rzeką *Thamssynką*, ze stawem i młynem, w okolicach Baru.

jęz. łac.

252

k. 258v.–259

Kraków, 5 września 1588

Król wyznacza pensję Andrzejowi Gonowskiemu. Był za poprzednich władców zatrudniony w kancelarii koronnej, w skarbie królewskim, a następnie jako pisarz dworu¹. Pensja ma być wypłacana z żup wie-

lickich, poprzednio mieli ją Serebrzeski², Trebald Ling i Maciej Wyszynski. Pensja wynosi 120 złotych i ma być wypłacana na 8 września — święto Narodzin NMP, począwszy od 1588 roku. Podaje się do wiadomości żupników krakowskich: Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego koronnego, starosty krzeczowskiego i Sebastiana Lubomirskiego, starosty dobczyckiego.

jęz. łac.

¹ Zob. *Ordynacja dworu Zygmunta III z 1589 roku*, opr. K. Chłapowski, Warszawa 2004, s. 74.

² Zostawiono puste miejsce na imię.

253

k. 259–260

Kraków [5 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Elżbiety, córki zmarłego Pawła Gniewosza z Leniowa, żony Jakuba Mnichowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Elżbieta zeznawała, mając zgodę męża oraz Stanisława i Mikołaja Gniewoszów z Wnorowa, krewnych z rodu ojczystego. Zeznała ona zgodę na zapis darowizny dokonany pomiędzy jej mężem i Stanisławem Mnichowskim, jego bratem, z jednej strony a Konradem Krupką Przeclawskim, sekretarzem królewskim, z drugiej strony. Zapis dokonany w księgach ziemskich wiślickich dotyczył części dziedzicznych wsi Mnichów, Mzurowa, Miąsowa, Osowa, Biezorządka (*Biczoi h |ka*) i opuszczonej wsi Czarnosin wraz z folwarkami w ziemi sandomierskiej, powiecie chełmińskim, a także dóbr w województwie krakowskim, powiecie ksiąskim. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

254

k. 260–260v.

Kraków, 6 września 1588

Król zgadza się, by Mikołaj Rogoziński mógł odstąpić Janowi Zaleskiemu prawa dożywotnie do wójtostwa we wsi Manicze w powiecie siedleckim, przed księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

255

k. 260v.–261

Kraków, 7 września 1588

Król potwierdza dokument okazany i oblatowany w kancelarii koronnej. Wystawił go w Samborze 20 lipca 1588 r., podpisał i opieczętował Jerzy Mniszech z Wielkich Kunczyc, kasztelan radomski, starosta sanocki, sokalski, samborski, żupnik ruski. Zezwolił on swojemu słudze, Wojciechowi Łaskiemu, na warzenie soli w dwóch panwiach w żupie drohobyckiej. Poprzednio korzystał z nich prawem dożywotnim Mikołaj Łączyński, pisarz skarbowy. Wolno mu brać *surowicze* do tych panwi, nadanie obejmuje wszystkie przynależności z *mytem starym i nowym koszowym* oraz innymi dochodami. Na to nadanie zgodę musi wyrazić król.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac. [potwierdzenie], jęz. pol. [dokument Mniszcha].

256

k. 261–261v.

Kraków [7 września 1588]

Król potwierdza nadanie Jerzego Mniszcha z Wielkich Kunczyc, kasztelana radomskiego, starosty sanockiego, sokalskiego, samborskiego, żupnika ruskiego. Zezwolił on swojemu słudze, Wojciechowi Łaskiemu, na warzenie soli w dwóch panwiach w żupie drohobyckiej ze wszystkimi przynależnościami¹.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 253.

257

k. 261v.–262v.

Kraków, 7 września 1588

Król potwierdza zeznanie złożone przed księgami kancelarii koronnej przez Wojciecha [or. Albertus] Łaskiego z Łaska, wojewodę sieradzkiego i starostę marienburskiego w Inflantach. Zeznał on, że nie zezwalał swojemu pełnomocnikowi Mikołajowi Zdarskiemu na zajęcie wsi Wiśniowa, Dobra i Wola Wiśniowska, które pozyskał pewnym prawem Jan Dimitrowski, jego sługa, od Hieronima Misopata, wojskiego san-

domierskiego. Daje natomiast zgodę na wwiązanie Stanisława Ciołka z Żelichowa w zamek Rytwiany, miasto Staszów, wsie Stary Staszów, Szczeka, Niedziałki, Kłoda i Rudnicka Wola w ziemi sandomierskiej. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

258

k. 262v.–263 Kraków, 8 września 1588
Król nadaje słudze, Pawłowi Postolskiemu, dobra, które przypadły prawem kaduka skarbowi po Eberhardzie Oerthkenie, szlachcicu infanckim z powiatu felińskiego. Dobra te zajął bezprawnie Joachim *Wonsunde* [von Sunde?]. Postolski oddał wielkie usługi Zygmuntowi Augustowi i Stefanowi Batoremu, zasłużył się także w czasie podróży króla elekta do Królestwa.
jęz. łac.

259

k. 263–265 Kraków [8 września 1588]¹
Król potwierdza zeznanie Remigiana Buczyńskiego z Olszyn złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż wypełniając zobowiązanie wobec brata Jana Buczyńskiego z Olszyn, zawarte w księgach grodzkich krakowskich, przenosi ów zapis do ksiąg kancelarii koronnej. Zeznanie Remigiana Buczyńskiego w grodzie krakowskim 2 września (*feria sexta post festum S. Aegidii*) 1588 r. dotyczyło ustąpienia dóbr tegoż na korzyść brata Jana. Były to dobra spadkowe po zmarłym Adamie Brzeńskim z Lednicy, połowa wsi Ropa z dworem i folwarkiem oraz młynem, wsie Wyskitka, Zdynia, Lagi, Konieczna, Rogietów w ziemi krakowskiej, powiecie bieckim, oraz wszelkie inne dobra. Zeznanie to miało zostać przeniesione do ksiąg kancelarii mniejszej koronnej w przeciągu tygodnia. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

¹ Die et anno quibus supra.

260

k. 265–265v.

Kraków [8 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Stanisława Golskiego, strażnika polnego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie oraz uwolnienie Mikołaja Buczackiego z Tworowa, podkomorzego kamienieckiego i starosty barskiego, z sumy 12 tysięcy i 400 złotych, zapisanych mu przez tegoż Buczackiego na mieście Goździec i dobrach do niego należących.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

261

k. 265v.–266

Kraków [8 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Stanisława Golskiego, strażnika polnego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie oraz uwolnienie Jana Adaukta Buczackiego z Tworowa z sumy 3600 złotych, zapisanych mu przez tegoż Buczackiego na mieście Utorop i dobrach do niego należących.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

262

k. 266–267

Kraków [8 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Stanisława Golskiego, strażnika koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapis na mieście Czartków i wsi Uchryn w powiecie trembowelskim na korzyść Mikołaja Buczackiego z Tworowa, podkomorzego kamienieckiego. Począwszy od dnia zeznania, w przeciągu roku jego brat Jan Golski przed dowolnymi księgami wieczystymi grodzkimi lub ziemskimi ziemi ruskiej lub podolskiej zezna pokwitowanie Mikołaja Buczackiego z długu 4200 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

263

k. 267–267v.

Kraków, 8 [września 1588]

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Buczackiego z Tworowa, podkomorzego kamienieckiego i starosty barskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie dożywotnich praw do starostwa barskiego na korzyść Stanisława Golskiego, strażnika koronnego. Buczacki uzyskał to nadanie od Zygmunta Augusta.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

264

k. 267v.–268

Kraków, 9 września 1588

Król potwierdza dożywotnie prawa Pawła Duczymińskiego do kuźnicy żelaza zwanej Brodawa Łąka nad rzeką Omulew. Uzyskał je drogą cesji od Jana Mossaka, została ona potwierdzona przez Stefana Batorego.

jęz. łac.

265

k. 268v.–270

Kraków, 10 września 1588

Król, na prośbę chorego Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, starosty brańskiego, rogoźnieńkiego, suraskiego, świeckiego, wysłał do jego miejsca pobytu w Krakowie Stanisława Radeckiego, prepozyta lubelskiego, pisarza ksiąg kancelarii koronnej [metrykanta — wyd.] w celu przyjęcia zeznania. Dulski zeznał dług, jaki jest winien Hieronimowi Mieleckiemu z Mielca, staroście sandomierskiemu. Dług wynosi 10 500 złotych. Sumę tę Dulski zapisuje na wszystkich dobrach. Zobowiązuje się ją spłacić na najbliższe święto Jakuba Apostoła [25 VII 1589 r.] w urzędzie grodzkim sandomierskim lub Nowego Miasta Korczyna. Wadium w sprawie odpowiada sumie długu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

266

k. 270–270v.

Kraków, 11 września 1588

Król potwierdza dożywotnie prawa Bartłomieja Krampa, przełożonego arsenału królewskiego w Krakowie, do młyna prochowego na rzece Prądnik w królewskiej wsi Zielonki w ziemi krakowskiej. Prawa te Kramp uzyskał od Stefana Batorego. Rozszerza te prawa na syna Bartłomieja, Pawła Krampa, w uznaniu jego sztuki rusznikarskiej.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

267

k. 270v.–273

Kraków [12 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jana Kostki ze Stangenbergu, syna Jana, wojewody sandomierskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie zapisu z ksiąg grodzkich sandomierskich z 4 lipca (*sabbato post festum Visitationis Beatae Mariae Virginis*) 1587 r. Dotyczył on zapisu zastawnego dla Kaspra Stanisławskiego, podczaszego sanockiego, w wysokości 7 tysięcy złotych, na dobrach dziedzicznych Anny i Katarzyny, córek Jana Kostki, wojewody sandomierskiego, na mieście Sędziszowie z przedmieściem i folwarkiem i zasiewami zimowymi oraz letnimi, a także na dwóch wsiach Wolicach w województwie sandomierskim i powiecie pilzneńskim. Jan Kostka występował jako opiekun prawny siostr. Spłata ma nastąpić na św. Jana Chrzciciela 1591 roku [24 VI].

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

268

k. 273–274v.

Kraków [12 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jana Kostki ze Stangenbergu, syna Jana, wojewody sandomierskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie zapisu z ksiąg grodzkich sandomier-

skich z dnia 4 lipca (*sabbato post festum Visitationis Beatae Mariae Virginis*) 1587 r., zeznanego przez Jana Kostkę i Kaspra Stanisławskiego ze Stanisławic. Zeznali oni wzajemny zapis na dobrach w związku z pewną umową dotyczącą miasta Sędziszowa i wsi Wolice. W grodzie sandomierskim ekstrakt podpisał Krzysztof Podlodowski, pisarz grodzki.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

269

k. 274v.–275v.

Kraków, 12 września 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców i Sebastiana Lubomirskiego, starosty dobczyckiego, nadaje Stanisławowi Pszonce, przedmieszczaninowi wielickiemu, i jego żonie Urszuli miejsce zwane Smolieniewskie na przedmieściu Poniedziałek. Mogą także w swoim domu handlować solą, winem zaprawionym miodem i piwem. Dobra Pszonki bardzo ucierpiały podczas zimowego kwaterunku żołnierzy arcyksięcia Maksymiliana.

jęz. łac.

270

k. 275v.–276

Kraków [12 września 1588]

Król nadaje pewne dobra mieszczanom i przedmieszczanom wielickim. Ucierpieli oni podczas kwaterunku żołnierzy arcyksięcia Maksymiliana. Nadanie dotyczy Mikołaja Labeckiego z żoną Zofią, mieszkających za szkołą w rogu, w domu zwanym z dawna *Jurczyczka*, a także sławetnej Podszkolnej, zamieszkałej także koło szkoły, z jednej strony obok Wojciecha łąziebnika, z drugiej zaś strony granicząc z drogą królewską. Wstawiali się za nimi pewni doradcy i Sebastian Lubomirski, starosta dobczycki. Otrzymują oni prawo sprzedaży soli, wina zaprawionego miodem i piwa.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

271

k. 276–276v.

Kraków, 13 września 1588

Król zgadza się, by Krzysztof Zawisza, harcerz królewski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Czyniów z rąk spadkobierców ostatniego posiadacza¹.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię i nazwisko.

272

k. 276v.–277

Kraków [13 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Cypriana Garlickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż otrzymał z rąk Piotra Myszkowskiego, biskupa krakowskiego, 1100 złotych, tytułem spłaty długu Macieja Marcinowskiego. Dług ten był odnotowany w dwóch zapisach, jeden dotyczący 1000 złotych w księgach grodzkich krakowskich został przeniesiony do ksiąg ziemskich krakowskich, drugi 100 złotych zapisany w księgach ziemskich krakowskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

273

k. 277–279v.

Kraków [13 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Macieja Marcinowskiego, pana na Marcinowicach, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż zapisał Piotrowi Myszkowskiemu, biskupowi krakowskiemu, prawa do swoich dóbr dziedzicznych, wsi Marcinowice z folwarkiem Przysieka, folwarkiem Karczowicze, i opuszczonej wsi Kaługa w województwie krakowskim, powiecie ksiąskim. W sprawie zeznawała także Rozyna Gutteterówna, córka zmarłego Jerzego Guttetera, żona Macieja Marcinkowskiego, w obecności braci Kaspra i Waleriana Gutteterów. Zeznała ona zgodę na ten zapis swojego męża.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

274

k. 279v.–280v.

Kraków [13 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Macieja Marcinowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż dotrzyma pewnej umowy zawartej z Piotrem Myszkowskim, biskupem krakowskim, w Księżu 7 września [1588 — wyd.]. Wadium ustalono na 2500 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

275

k. 281

Kraków [13 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jana Konieckiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż otrzymał z rąk Piotra Myszkowskiego, biskupa krakowskiego, 1600 złotych, tytułem spłaty długu Macieja Marcinowskiego. Dług ten był odnotowany w dwóch zapisach, jednym dotyczącym 1000 złotych w księgach ziemskich krakowskich, drugim 600 złotych w księgach grodzkich krakowskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

276

k. 281v.–282v.

Kraków [13 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jana Kostki ze Stangenbergu, syna Jana, wojewody sandomierskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie zapisu z ksiąg grodzkich kamienieckich, zeznanego przez niego oraz Jana Talaphusa 22 maja (*feria quinta post Dominica[m] seu festa solemnia Pentecostes*) 1587 r. przed Maciejem Nadolskim, podstarościm kamienieckim. Zeznali oni zapis wzajemny na swoich dobrach, z powodu pewnej umowy zawartej w zamku Satanów 27 maja (*feria quarta post festum S. Trinitatis*) 1588 r.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

277

k. 282v.–284

Kraków, 15 września 1588

Król zgadza się, by Aleksander Koniecpolski z Koniecpola, starosta wieluński, mógł wykupić dożywotnie prawa do wszystkich sołectw i wójtostw starostwa wieluńskiego oraz dóbr przynależnych do starostwa i miasta Radomsko. Koniecpolski zasłużył się jako żołnierz, podczas wojen moskiewskich Stefana Batorego i pod Janem Zamojskim, broniąc Krakowa i walcząc pod Byczyną z arcyksięciem Maksymilianem. Atak jego oddziału jazdy na doświadczoną jazdę niemiecką przyczynił się do zwycięstwa. Zasłużył się także w czasie bezkrólestwa dla utrzymania pokoju wewnętrznego. Dobra Koniecpolskiego zostały zniszczone przez wrogie oddziały.

jęz. łac.

278

k. 284–284v.

Kraków [15 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jana Myśliszowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie opiekunów dla swoich córek: Urszuli i Anny. Opiekunami mają być: Jadwiga z Tęczyna, wdowa po Stanisławie Myszkowskim, wojewodzie krakowskim; Jan Tarnowski, referendarz koronny, prepozyt krakowski, wrocławski, kruszewicki; Erazm, dziekan krakowski, i Zygmunt Dembińscy.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

279

k. 284v.–285

Kraków [15 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jana Myśliszowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapis wszystkich dóbr, części dziedzicznych wsi Myśliszowice i wszystkich pozostałych dóbr dla swoich córek: Urszuli i Anny Myśliszowskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

280

k. 285–286v.

Kraków, 17 września 1588

Król potwierdza zeznanie Piotra Ujazdowskiego z województwa płockiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapis tytułem zabezpieczenia posagu Zofii Dziećmiarowskiej, 2 tysięcy złotych na połowie wszystkich dóbr, na części wsi dziedzicznej Ujazdów Rydzewski.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

281

k. 286v.–287

Kraków [17 września 1588]¹

Król potwierdza zeznanie Kaspra Stanisławskiego ze Stanisławic, podczaszego sanockiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on odstąpienie swojemu synowi Kasprowi, dworzaninowi królewskiemu, praw do sumy 7 tysięcy złotych zapisanych mu na Sędziszowie z przynależnościami przez Jana Kostkę ze Stangenbergu, wojewodzica sandomierskiego. Zapis ten został pierwotnie zeznany w księgach grodzkich sandomierskich i przeniesiony do ksiąg kancelarii mniejszej².

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Die et anno quibus supra.

² Zob. dok. 265, 266.

282

k. 287–287v.

Kraków [17 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Lubomirskiego, żupnika krakowskiego, starosty dobczyckiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Lubomirski zeznał pokwitowanie Kaspra Stanisławskiego, podczaszego sanockiego, z sumy 5 tysięcy złotych, zapisanych w księgach ziemskich krakowskich 13 stycznia (*feria secunda post festum*

Sanctorum Trium Regum) 1586 r. Stanisławski zapisał tę sumę na wsiach Wielka (*Magna*), Góry, Gołkowice i Oczyn. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

283

k. 287v.–289v. Kraków [17 września 1588]
Król ponownie wydzierżawia żupy krakowskie, tak bocheńskie, jak i wielkie, Sebastianowi Lubomirskiemu, staroście dobczykiemu. Stefan Batory wydzierżawił już żupy Lubomirskiemu, który zarządzał nimi wraz z Jackiem Młodziejowskim, podskarbisem koronnym. Dzierżawa ta kończy się 18 marca 1589 r., wtedy to Młodziejowski zrezygnuje z zarządzania żupami. Okres dzierżawy zacznie się od 18 marca 1589 r. i trwać ma 3 lata do 18 marca roku 1592. Z tytułu dzierżawy Lubomirski ma wpłacać do skarbu 63 tysiące złotych. Z tej sumy 2 tysiące mają być przeznaczane co roku na odnawianie i konserwację podziemnych sztolni. Na zapobieganie sprzedaży soli zamorskiej w Królestwie może pobrać z sumy dzierżawy 500 złotych co roku. Zakazane jest pobieranie ceł od soli spławianej rzekami. Poza dzierżawą ma wypłacać naznaczone pensje w wysokości 27 639 złotych, 9 groszy i 9 denarów. Po śmierci osoby pobierającej pensję król nie będzie jej nadawał nikomu. Król nie będzie nadawał nikomu przywileju handlowania solą zamorską lub ruską w miejscach z dawna wyznaczonych na sprzedaż soli krakowskiej. Warzelnia bydgoska ma trzy lata rządzić się ustaloną ordynacją. Żupnik może zrezygnować z tej dzierżawy w ciągu trzech lat jej trwania.
jęz. łac.

284

k. 289v.–290 Kraków [17 września 1588]
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, nadaje pensję trębaczowi królewskiemu, Andrzejowi Kułakowskiemu (in. Kołakowski). Służył on już Zygmunтови Augustowi i Stefanowi Batoremu, pozo-

stając nieprzerwanie przy dworze od 30 lat. Król wyznacza mu dożywotnią pensję: 2 złote utrzymania na tydzień i 10 złotych na kwartał. Podaje się do wiadomości Jana Rusinowskiego i Stanisława Kuczkowskiego, zarządców ceł Królestwa, by wypłacali z komory krakowskiej te sumy.

jęz. łac.

285

k. 290–291

Kraków [17 września 1588]

Król zgadza się, by Piotr Strzała, sędzia ziemski zatorski, mógł odstąpić dożywotnie prawa do karczmy we wsi Brzezinka Chajduka w ziemi krakowskiej Sebastianowi Spieszynskiemu przed dowolnymi aktami urzędowymi Królestwa. Prawa te uzyskał od Zygmunta Augusta.

jęz. łac.

286

k. 291–291v.

Kraków [17 września 1588]

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Krzysztof Dunin, syn Hieronima, mógł wykupić dożywotnie prawa do wsi królewskiej Małszyce (*Maliszicze*) w województwie sandomierskim, powiecie opoczyńskim, z rąk spadkobierców zmarłego Jakuba Dziaduskiego, ostatniego posesora.

jęz. łac.

287

k. 291v.–292v.

Kraków [17 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jana Łączyńskiego, sekretarza królewskiego, burgrabiego i pisarza grodzkiego krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapisanie Marcinowi Andrzejowskiemu, altaryście garwolińskiemu, czynszu rocznego w wysokości 2 grzywien, na każdą grzywnę licząc 48 groszy, z łanu ziemi dziedzicz-

nej w mieście Garwolin, przynależnej do folwarku Budzyn. Dobra te uzyskał zmarły Stanisław Koziebrodzki od zmarłego Janusza, księcia mazowieckiego. Po zakupieniu ich przez przez Gabriela Chlewińskiego zostały następnie sprzedane Janowi Łączyńskiemu, ojcu Jana. Wypłata ma następować na św. Jana Chrzciciela [24 VI]. Zobowiązuje się on stanąć w pierwszym terminie w grodzie czerskim na wezwanie w tej sprawie.

jęz. łac.

288

k. 293–294

Kraków, 17 września 1588

Król potwierdza zeznanie Kaspra Stanisławskiego ze Stanisławic, podczaszego sanockiego, i Jakuba Dembołęckiego z Dembowejłąki złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni wzajemne zapiśanie sobie sum na swoich dobrach i potwierdzenie umowy zawartej w dniu 17 września, podpisanej i opieczętowanej przez Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, starosty brańskiego, rogoźnieńskiego, suraskiego, świeckiego; Andrzeja Fogelwедера [or. *Wogielweder*], prepozyta warszawskiego i kanonika krakowskiego; Stanisława Krasickiego, oboźnego koronnego, starosty lubomelskiego, bolemowskiego, dolińskiego; Kaspra Stanisławskiego, podczaszego sanockiego; Jakuba Dembołęckiego i Kaspra Stanisławskiego, dworzan królewskich. Wadium w sprawie ustalono na 10 tysięcy złotych. Strony zobowiązują się stawić na wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim krakowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

289

k. 294–294v.

Kraków [17 września 1588]

Król zgadza się, by Stefan Lipsein, serwitör królewski, mógł ustąpić dożywotnich praw do domu nadanego mu po zmarłym Marianie Przy-

łęckim, sędzim grodzkim krakowskim¹. Lepsein ustąpi tych praw Piotrowi Chwalikowskiemu, podwielkorządcy zamku krakowskiego. Król rozszerza dożywocie na żonę Chwalikowskiego, Agnieszkę z Modzerowa. Nadanie podano do wiadomości wielkorządcy krakowskiego, Michała Maleczkowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 1.

290

k. 294v.–297

Kraków [17 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Kaspra Stanisławskiego, podczaszego sanockiego, i jego syna Baltazara, podkomorzego sanockiego i kuchmistrza koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni wydzierżawienie dóbr dziedzicznych Katarzyny, najpierw żony Stanisława Lipnickiego, a teraz Kaspra Stanisławskiego, oraz dóbr Baltazara, mianowicie wsi Krzyszkowice z folwarkiem, Sebastianowi Lubomirskiemu, żupnikowi krakowskiemu. Dzierżawa ma trwać cztery lata od piątku po święcie Trzech Króli z 1589 roku do tego święta w roku 1593. Jednocześnie Stanisławscy kwitują Lubomirskiego z sumy należności dzierżawnej. Wadium w sprawie ustalono na 500 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

291

k. 297–298v.

Kraków [17 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Kaspra Stanisławskiego, podczaszego sanockiego, i jego syna Baltazara, podkomorzego sanockiego i kuchmistrza koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Obaj zeznali dług w wysokości 5 tysięcy złotych, które są winni Sebastianowi Lubomirskiemu, żupnikowi krakowskiemu, i jego spadkobiercom. Zapisują ten dług na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązują się go spłacić w grodzie krakowskim za cztery lata od przyszłego święta Trzech Króli,

czyli w roku 1593. Wadium w sprawie wynosi 5 tysięcy złotych. Katarzyna, żona Kaspra, i Elżbieta z Fulsztyna, żona Baltazara, zeznają zgodę na ten zapis w przeciągu roku pod wadium 5 tysięcy złotych. Strony zobowiązują się stawić w grodzie krakowskim lub nowokorczyńskim na pierwsze wezwanie w sprawie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

292

k. 298v.–299

Kraków, 18 września 1588

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Adam Domogłowski mógł ustąpić Adamowi Przetockiemu swoich praw dożywotnich do karczmy Ryczywół w dzierżawie krzeczowskiej, przed dowolnymi księżmi wierzytelnymi Królestwa. Dożywocie zostaje rozszerzone na żonę Przetockiego Zofię z Poradowa. Do karczmy przynależy zagroda w Kacinie zwana *Sepichowska*, oprócz tego łąka z pastwiskami przy wsi Gorzkowa, a także kawałki gruntu zwane *Sussyskami*. Nadanie obejmuje też swobodny wyrąb lasu krzeczowskiego na potrzeby własne i budowy, za wiedzą dzierżawcy krzeczowskiego i bez czynienia nadmiernej szkody. Przysługuje im też prawo użytkowania lasu i pastwisk i zbierania żołądzi.

jęz. łac.

293

k. 299–300

Kraków, 19 września 1588

Król potwierdza zeznanie Jana Piotraszewskiego, złożone przed księżmi kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw dziedzicznych do domu w mieście Oświęcim, który przekazuje starszym gminy żydowskiej w Oświęcimiu na synagogę i cmentarz. Dom był położony pomiędzy budynkiem zmarłego Feliksa Woynieckiego, pisarza grodzkiego oświęcimskiego, i domem Żyda Szafrąca Sadły. Piotraszewski wszedł w jego posiadanie mocą donacji rajców oświęcimskich i Żyda Arona.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

294

k. 300–301

Kraków, 20 września 1588

Król potwierdza nadanie starostwa łosickiego dla Marcina Leśniowskiego, kasztelana podlaskiego, starosty zatorskiego. Zasłużył się on w czasach Stefana Batorego i wówczas otrzymał te dobra w dożywocie. Dożywotnie prawa zostają rozszerzone na Annę z Kuflewa (*Kuffliaw*), jego żonę. Na dobrach tych zapisano za panowania Zygmunta Augusta 10 tysięcy złotych litewskich.

jęz. łac.

295

k. 301–301v.

Kraków [20 września 1588]¹

Król zgadza się, by Maciej Kącki, żołnierz weteran, zasłużony w wyprawach moskiewskich, mógł wykupić wsie Wierzbowce, Listnowce i Oleskowce w województwie podolskim z rąk spadkobierców zmarłego Feliksa Siekierzyńskiego, podczaszego kamienieckiego. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

¹ Die et anno quibus supra.

296

k. 301v.–302v.

Kraków, 20 września [1588]

Król potwierdza zeznanie małżonków: Jakuba Dembołęckiego Konojackiego, pana na Dembowejłące, oraz Barbary, córki Justa Decjusza, wielkorządcy krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni, iż ulepszając zapis wzajemnego dożywocia, dokonany w księgach miejskich Radzyna w Prusach, zapisują sobie nawzajem w dożywocie wszystkie swoje dobra.

jęz. łac.

297

k. 303–303v.

Kraków [20 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jakuba Dembołęckiego Konojackiego, pana na Dembowejłące, oraz Barbary, córki Justa Decjusza, wielkorządcy krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni pokwitowanie Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, głównego opiekuna Barbary Dembołęckiej po śmierci ojca. Pokwitowali go ze wszystkich dóbr ruchomych i nieruchomości, które Dulskiemu przekazali Joachim Gliński i Melchior Krupka, współopiekunowie, a które zostały przekazane Barbarze zgodnie z inwentarzem. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***298**

k. 303v.–304

Kraków [20 września 1588]

Król potwierdza dożywotnie prawa Krzysztofa Fredry z Pleszowic, dowódcy oddziału piechoty, do Moyzy Kibiary w starostwie lajskim. Fredro zasłużył się w wojnach moskiewskich Stefana Batorego i w obronie zamków inflanckich, wtedy dostał te dobra w nagrodę. Należały one do zmarłego Wawrzyńca Heremisy. Do nadania tego król dodaje Fredrze jeszcze dwa grunty zwane *derewnie*, jeden ruski, drugi inflancki, o nazwie *Łothewskie Kibiary*, które od dawna przynależały do tych dóbr, a które obecnie posiada Andrzej Orzechowski, starosta lajski.

*jęz. łac.***299**

k. 304–305

Kraków [20 września 1588]

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Paweł Kostka ze Stangenbergu mógł wykupić dobra Schynwald w województwie chełmińskim i powiecie rogoźnieńskim z rąk spadkobierców zmarłego Stanisława Kostki, podkomorzego chełmińskiego. Dobra te król nada je mu jednocześnie w dożywocie.

jęz. łac.

300

k. 305–306

Kraków [20 września 1588]

Król zgadza się, by Zofia z Działynia, wdowa po Stanisławie Garnyszu, podstolim krakowskim, mogła ustąpić dożywotnich praw do wsi Barczyce, Przysietnica, Ryte, Młodów, Ulsana, Wolica i Działyń w starostwie sądeckim Jadwidze z Tęczyna, wdowie po Stanisławie Myszkowskim z Mirowa, wojewodzie krakowskim. Może ustąpić tych praw przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

301k. 306–306v.¹

Kraków, 17 września 1588

Król potwierdza zeznanie Kaspra Stanisławskiego, podczaszego sanockiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż w imieniu swoim i spadkobierców zapisał 5 tysięcy złotych na wszystkich dobrach swojemu synowi Baltazarowi Stanisławskiemu, podkomorzemu ziemi sanockiej i kuchmistrzowi koronnemu. W przypadku wysuwania ewentualnych roszczeń przez Sebastiana Lubomirskiego, żupnika krakowskiego, w sprawie długu 5 tysięcy złotych, zapisanego w księgach kancelarii koronnej, Kasper Stanisławski obiecuje spłatę tej sumy².

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Karta 306–306v. zapisana inną ręką.

² Zob. dok. 288.

302

k. 306v.

Kraków [20 września 1588]

Król potwierdza zeznanie Jadwigi, wdowy po Baltazarze Grochockim, żony Wojciecha (Alberta) Kuczewskiego (in. Kuczowskiego), harcerza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznawała ona w asyście Sebastiana Bąka, swego brata, i Jana Strusia, krewnego

ze stron ojczystych. Zeznała przeniesienie na męża Wojciecha Kuczewskiego praw do sumy posagu i oprawy zapisanych jej przez Baltazara Grochockiego na wszystkich dobrach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

303

k. 307–308

Kraków [20 września 1588]

Król zgadza się, by Mikołaj Brzeski mógł odstąpić dożywotnie prawa do starostwa kamienieckiego podolskiego Janowi Potockiemu, rotmistrzowi królewskiemu. Potocki zasłużył się we wszystkich wyprawach moskiewskich i pod Byczyną, walcząc pod Janem Zamoyskim.

jęz. łac.

304

k. 308–309

Kraków, 28 września 1588

Król, w uznaniu zasług rodu Ostrorogów, szczególnie zaś braci Jana i Mikołaja Ostrorogów, zgadza się, by Jan Ostrorog mógł odstąpić bratu Mikołajowi dożywotnie prawa i stare sumy na dobrach królewskich Jastrzębice i Wolstwin w województwie bełskim. Dokonać może tego przed dowolnymi księgami ziemskimi lub grodzkimi województwa bełskiego.

jęz. łac.

305

k. 309–309v.

Kraków [28 września 1588]

Król, w uznaniu zasług rodu Ostrorogów, szczególnie zaś Mikołaja Ostroroga, zgadza się, by Mikołaj Ostrorog mógł odstąpić bratu Janowi dożywotnie prawa na dobrach królewskich Stolno, Siedliszcze, Macoszyn, Butyn, Kosin, Wola Osowa w powiecie chełmskim. Dokonać może tego przed dowolnymi księgami ziemskimi lub grodzkimi ziemi chełmskiej. Stanisław Ostrorog, kasztelan międzyrzecki

i starosta chełmski, użyczył Zygmunтови Augustowi 22 tysięcy złotych na potrzeby wojny moskiewskiej. Suma ta została zapisana na dobrach Nowosiołki, Czułczyce (Chulczyce?), Stolno, Siedliszcze, Stołp, Krzywa Wola, Hajczyce, Macoszyn, Butyn, Kosin, Wola Osowa mocą konstytucji sejmowej w Piotrkowie. Po śmierci Stanisława suma ta przypadła jego synom Janowi i Mikołajowi Ostrorogom i jej połowa będzie spłacana corocznie temuż Mikołajowi przez skarb koronny.

jęz. łac.

306

k. 310–310v.

Kraków [28 września 1588]

Król potwierdza dożywotnie prawa Jana Ostroroga na dobrach królewskich Nowosiołki, Czułczyce (Chulczyce?), Stolno, Siedliszcze, Stołp, Krzywawola, Hajczyce, Macoszyn, Butyn, Kosin, Wola Osowa w ziemi chełmskiej i tamtejszym powiecie. Uzyskuje on także prawa do odstąpienia praw dziedzicznych do wsi Stolno, Siedliszcze, Macoszyn, Butyn, Kosin, Wola Osowa w powiecie chełmskim na korzyść brata Mikołaja. Dóbr nadanych ma używać tak, jak jego ojciec Stanisław Ostroróg. Stanisław Ostroróg, kasztelan międzyrzecki i starosta chełmski, użyczył Zygmunтови Augustowi 22 tysięcy złotych na potrzeby wojny moskiewskiej. Suma ta została zapisana na dobrach Nowosiołki, Czułczyce (Chulczyce?), Stolno, Siedliszcze, Stołp, Krzywawola, Hajczyce, Macoszyn, Butyn, Kosin, Wola Osowa mocą konstytucji sejmowej w Piotrkowie. Po śmierci Stanisława suma ta przypadła jego synom Janowi i Mikołajowi Ostrorogom i jej połowa będzie spłacana corocznie temuż Janowi przez skarb koronny.

jęz. łac.

307

k. 310v.–311v.

Opatów, 29 września 1588

Król potwierdza zeznanie Jana Stefanowskiego, pana na Gurczycach, pisarza skarbu nadwornego, złożone przed księgami kancelarii koron-

nej. Zeznał on dług w wysokości 4 tysięcy złotych, które jest winien Aleksandrowi Skarszewskiemu. Sumę tę zapisuje Skarszewskiemu na wszystkich dobrach. Zobowiązuje się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie na rokach ziemskich sandomierskich. Wadium ustalono na 4 tysiące złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

308

k. 311v.–312v.

Opatów, 30 września 1588

Król nadaje w dożywocie wieś Kępa (*Kempa*) w Vakka Kepu w powiecie felińskim Wojciechowi Markowskiemu, zastępcy dowódcy jazdy zamku Felin w Inflantach. Markowski zasłużył się w czasach Stefana Batorego, służąc pod Marcinem Kazanowskim, starostą felińskim.

jęz. łac.

309

k. 312v.–313

Opatów, 30 września 1588

Król nadaje w dożywocie miasto Szadek z wsiami Wielgawieś, Kobylija, Kromolin i Brodnia w starostwie sieradzkim, a także Lubin w starostwie piotrkowskim, Mikołajowi Zebrzydowskiemu, synowi zmarłego Andrzeja z Więcborka, podczaszego koronnego, starosty sieradzkiego i piotrkowskiego.

jęz. łac.

310

k. 312v.–313v.

Opatów [30 września 1588]

Król zgadza się na odroczenie do przyszłego sejmu sprawy Krzysztofa Lanckorońskiego z Brzezia, kasztelana małopolskiego, jednej z czterech spraw instygatorskich: Jana, kasztelana gnieźnieńskiego; Piotra, syna zmarłego Mikołaja, starosty szydłowskiego; Aleksandra i Samuela, synów zmarłego Samuela, Zborowskich; a także wspomnianej

sprawy Krzysztofa Lanckorońskiego. Związane były z dobrami miasta Oleśnica, niepłaceniem kwarty przez zmarłego Piotra Zborowskiego, wojewodę i starostę generalnego krakowskiego, i jego syna Jana Zborowskiego. Sprawy te były rozpatrywane najpierw przed sądem zadowornym, potem w grodzie nowokorczyńskim, a potem znów przed sądem zadwornym.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

311

k. 313v.–314v.

Łża, 3 października 1588

Król zgadza się, by Jan Przysiałowski, zasłużony w wojnach, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Gliniany, w województwie ruskim, z rąk obecnych posiadaczy.

jęz. łac.

312

k. 314v.–315

Radom, 3 października 1588

Król, w uznaniu zasług, nadaje Janowi Łączyńskiemu, sekretarzowi królewskiemu i burgrabiemu zamku krakowskiego, pensję roczną w wysokości 300 złotych na cłach Królestwa. Ma ją otrzymywać na św. Mikołaja [6 XII].

jęz. łac.

313

k. 315–315v.

Radom, 4 października 1588

Król nadaje Wojciechowi Kuczowskiemu, harcerzowi królewskiemu, dobra pozostałe po śmierci Stanisława Bąka, mieszczanina krakowskiego, narodzonego z nieślubnego związku. Dobra te przypadły skarbowi prawem kaduka. Czyni to nadanie w uznaniu zasług Kuczowskiego za Stefana Batorego i obecnych.

jęz. łac.

314

k. 315v.–316

Radom [4 października 1588]

Król zgadza się, by Jan Sieciński, zasłużony za Stefana Batorego i obecnie, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa włodzimierskiego z rąk spadkobierców zmarłego Strońskiego¹.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

315

k. 316–316v.

Radom [4 października 1588]

Król zgadza się na odroczenie do przyszłego sejmku czterech spraw instygatorskich: Feliksa Dąbrowskiego o dziedziczne dobra Zborowskich, wieś Prusy; a także sprawy Jana, kasztelana gnieźnieńskiego; Piotra, syna zmarłego Mikołaja, starosty szydlowskiego; Aleksandra i Samuela, synów Samuela, Zborowskich, o niedopuszczenie gwałtowne do intromisji instygatora do spornej wsi. Były one rozpatrywane w grodzie nowokorczyńskim, a potem w sądzie zadwornym 1 października, jednak sprawa ta została przerwana i odesłana na sejm.

jęz. łac.

316

k. 316v.–317

Radom [4 października 1588]

Król zgadza się na odroczenie do przyszłego sejmku czterech spraw instygatorskich: Andrzeja Królewskiego i Jana Miroszowskiego o dobra dziedziczne Zborowskich, wieś Skrobaczów; Jana, kasztelana gnieźnieńskiego; Piotra, syna Mikołaja, starosty szydlowskiego; Aleksandra i Samuela, synów zmarłego Samuela Zborowskiego, o niedopuszczenie gwałtowne do intromisji instygatora do spornej wsi Skrobaczów. Sprawa była rozpatrywana w grodzie nowokorczyńskim, a potem w sądzie zadwornym 1 października, jednak została przerwana i odesłana na sejm.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

317

k. 317v.–318

Radom, 5 października 1588

Król rozszerza dożywotnie prawa Stanisława Łączyńskiego do wójtostwa narewskiego na jego żonę. Prawa te otrzymał Łączyński od Anny Jagiellonki. Królowa zgodziła się, by uzyskał on cesję praw dożywotnich do wójtostwa od Anny Giedrochówny, wdowy po Macieju Szymanowskim, z którą następnie Łączyński się ożenił.

jęz. łac.

318

k. 318–319

[Radom, 5 października 1588]

Król potwierdza dożywotnie prawa Stanisława Łączyńskiego i jego żony Anny Giedrochówny do wójtostwa bielskiego. Prawa te otrzymał Łączyński od Anny Jagiellonki. Królowa zgodziła się, by wykupił prawa do wójtostwa od spadkobierców Macieja Szymanowskiego.

jęz. łac.

319

k. 319

Radom, 6 października 1588

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Marcin Rybieński mógł sprzedać Wojciechowi Markowskiemu dwa opuszczone haki ziemi w powiecie rujeńskim w Inflantach, przynależne do Othlod Moyzy. Ziemię tę posiada Rybieński prawem lennym.

jęz. łac.

320

k. 319v.

[Radom, 6 października 1588]

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dożywotnie prawa Stanisława Irzykowskiego do posiadania i użytkowania młyna *Teize*, z przynależnościami, z dworkiem z trzema zagrodnikami, tak jak otrzymał je Wojciech Bredambacki od mistrza Gottharda [Kettlera — wyd.]. Nadanie to otrzymał Irzykowski od Stanisława Pękosławskie-

go, komisarza generalnego w Inflantach, za przyzwoleniem Stefana Batorego.

jęz. łac.

321

k. 319v.–320

[Radom, 6 października 1588]

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dożywotnie prawa Marka Pnęckiego, żołnierza zasłużonego w Inflantach, do posiadania półtora haka ziemi we wsi Pimsta w powiecie felińskim. Na ziemi tej mieszkali poprzednio Jakub Letuer i Tomasz Lepiko. Nadanie to otrzymał Pnęcki od Stanisława Pękosławskiego, komisarza generalnego w Inflantach, za przyzwoleniem Stefana Batorego.

jęz. łac.

322

k. 320–320v.

Radom [6 października 1588]

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dożywotnie prawa Marcina Rachockiego do dwóch opuszczonych haków ziemi zwanych Lethna i miejsca, gdzie kiedyś stał dworek Rothera Osembergka. Rachocki zasłużył się w Inflantach za panowania Stefana Batorego. Nadanie to otrzymał od Stanisława Pękosławskiego, komisarza generalnego w Inflantach, za przyzwoleniem króla.

jęz. łac.

323

k. 321

Radom [6 października 1588]

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dożywotnie prawa Wojciecha Markowskiego do narożnego domu i miejsca w mieście Felin, przy ulicy zwanej Breitstrasse (*Bretestrale*). Dom ten był własnością zmarłego Bartłomieja Brinkmana i Konrada Capella. Nadanie dotyczy też ogrodu na przedmieściach, a także ziemi zwanej Tursy, o wymiarach połowy haka, na terenach miasta. Markowski za-

służył się jako żołnierz. Nadanie to otrzymał od Stanisława Pękosławskiego, komisarza generalnego w Inflantach, za przyzwoleniem Stefana Batorego.

jęz. łac.

324

k. 321v.–322 Radom, b.d.¹, październik [1588]
Król potwierdza zeznanie Wacława Gwiazdowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Piotra z Potulic, wojewody kaliskiego i starosty starogardzkiego i ujskiego, z sumy 500 złotych długu. Uwolnił także Jakuba Grochowickiego z zapisu na rzecz tegoż wojewody kaliskiego w księgach grodzkich poznańskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

325

k. 322–322v. Radom, 8 października 1588
Król nadaje zamek i starostwo felińskie Janowi i Zygmunтови Kazanowskiemu, synom zmarłego Marcina Kazanowskiego, starosty wiskiego i felińskiego. Swego czasu Jan Piotrowski, dziekan poznański, scholastyk łęczycki, kanonik krakowski, sekretarz królewski, oraz Eliasz Pielgrzymowski, pisarz Wielkiego Księstwa Litewskiego, zostali wysłani do Inflant jako komisarze. Przedstawili wyliczenia wynagrodzeń, które w czasach Stefana Batorego zostały obiecane tak jeździe, jak i piechocie felińskiej. Wobec szczupłości środków skarbu wypłatą zobowiązań mają się zająć obdarowani starostwem Jan i Zygmunt Kazanowscy.

jęz. łac.

326

k. 322v.–323v. Radom, 23 października 1588
Król nadaje starostwo piotrkowskie Zygmuntowi Myszkowskiemu z Mirowa, swojemu dworzaninowi. Starostwo wakuje po śmierci Andrzeja Zebrzydowskiego z Więcborka, podczaszego koronnego, starosty sieradzkiego i piotrkowskiego.

jęz. łac.

327

k. 323v.–324 Radom, 24 października 1588
Król potwierdza dożywotnie prawa Stanisława Ruszkowskiego, chorążego kaliskiego i starosty iberpolskiego (*Uberpol*), do 20 łąnów litewskich we wsiach i mojach: Luzimer, Pudiwer, Illia, Wogorek. Nadanie to otrzymał od królewskiego komisarza, Stanisława Pękosławskiego, starosty sandomierskiego i marienburskiego, za przyzwoleniem Stefana Batorego.

jęz. łac.

328

k. 324–324v. Radom [24 października 1588]
Król nadaje zamek i starostwo iberpolskie (*Uberpol*) Stanisławowi Ruszkowskiemu, chorążemu kalickiemu i staroście iberpolskiemu. Wobec szczupłości dochodów skarbu król nie może wypłacić należnych wynagrodzeń Ruszkowskiemu i żołnierzom chroniącym starostwo. Może on je trzymać aż do pełnego spłacenia należności.

jęz. łac.

329

k. 324v.–325 Radom, 25 października 1588
Król potwierdza dożywotnie prawa Mikołaja Łuczylińskiego do dworu Wirakuz i wsi Lopper, Kathka, Sara i młyna wodnego tamże, te dobra były położone w starostwie iberpolskim. Trzymał je niegdyś Wolman ab Hoyter.

jęz. łac.

330

k. 325–326

Lublin, 31 października 1588

Król potwierdza dożywotnie prawa Andrzeja Zawadzkiego, sekretarza królewskiego, do wsi Babianka w starostwie parczewskim. Uzyskał te prawa drogą cesji od Jana z Tęczyna, kasztelana wojnickiego, starosty lubelskiego, parczewskiego.

*jęz. łac.***331**

k. 326–326v.

Lublin, 2 listopada 1588

Król nadaje w dożywocie starostwo kamionackie Franciszkowi Rylskiemu, łożniczemu królewskiemu. Starostwo to dzierżył uprzednio zmarły Mikołaj Firlej z Dambrowicy, wojewoda lubelski.

*jęz. łac.***332**

k. 326v.–327

Lublin, 7 października [sic!] ¹ 1588

Król nadaje kasztelanę lwowską Stanisławowi Włodkowi z Hermanowa, kasztelanowi kamienieckiemu, staroście halickiemu, kołomyjskiemu. Włodek zasłużył się w wojnach moskiewskich i na Podolu, a także w senacie za Stefana Batorego. Poprzedni kasztelan lwowski, Jan z Sienna, został wyniesiony na wojewodę podolskiego.

jęz. łac.

¹ Zapewne błąd pisarza, chodzi raczej o 7 listopada.

333

k. 327–328

Lublin [7 listopada 1588?]

Król nadaje Janowi Zamoyskiemu, kanclerzowi i hetmanowi koronnemu, zamek dorpacki z przynależnościami.

jęz. łac.

334

k. 328–328v.

Lublin [7 listopada 1588?]

Król nadaje Janowi Drohojowskiemu kasztelaniją sanocką. Uprzednio urząd ten dzierżył Jan Fredro z Pleszowic, który otrzymał kasztelaniją przemyską. Drohojowski pochodzi z zasłużonej rodziny, pracował z oddaniem jako sekretarz królewski Stefana Batorego.

jęz. łac.

335

k. 328v.–329

Brześć Litewski, 25 listopada 1588

Król nadaje Rafałowi Sieniawskiemu urząd kasztelana kamienieckiego. Zasłużył się on, broniąc Rzeczypospolitej przed Tatarami, a także w czasie pokoju. Poprzedni kasztelan, Stanisław Włodek, otrzymał kasztelaniją lwowską.

jęz. łac.

336

k. 329–330

Lublin [7 października 1588]

Król nadaje urząd wojewody ruskiego Mikołajowi Herburtowi z Fulsztyna i [panu] na Dziedziłowie. Zasłużył się on jako wojewoda podolski po śmierci Mikołaja z Mielca. Urząd wojewody ruskiego dzierżył zmarły Stanisław Żółkiewski.

jęz. łac.

337

k. 330–333

Brześć [Litewski], 14 listopada 1588

Król przyjmuje zeznanie Andrzeja Sapiehy (*Sapiecha*), wojewodzica nowogrodzkiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie zapisu zrzeczenia się praw z ksiąg grodzkich krakowskich 5 marca (*feria sexta post Cinerum proxima*) 1588 r., zgodnie z umową zawartą z Małgorzatą ze Szczekarzowic, żoną Jana Myszkowskiego z Mirowa, kasztelana żarnowieckiego. Zrzeczenie się dotyczyło

zapisu na wsi Korabniki w ziemi i powiecie krakowskim. Na dobrach tych zmarły Paweł Korytko z Pochorcy [podkomorzy, a następnie kasztelan przemyski] zapisał 7 tysięcy złotych Hieronimowi Zalaszowskiemu, rajcy krakowskiemu. Zgodę na ten zapis wyraziła Agnieszka, żona Pawła, w obecności świadków. Ustąpienie praw na korzyść Sapiehy zeznali sławetni [Zalaszowscy] Hieronim, Jan, Samuel i Izabella, żona Zygmunta Alancza, mieszczanina krakowskiego Sabina, wdowa po sławetnym Janie Belzie, Małgorzata, żona Antoniego Destesy. Zeznawali oni jako synowie i córki Małgorzaty, córki zmarłego Jana Zatorskiego, żony Hieronima Zalaszowskiego, rajcy krakowskiego, występując także w imieniu Mikołaja i Stanisława, dzieci tychże Małgorzaty i Hieronima. Ustąpienie zeznała także sama Małgorzata Zalaszowska. Przeniesiony został też zapis z ksiąg grodzkich do ziemskich krakowskich, 19 kwietnia (*sabbato post Dominicam Conductus Paschae*) 1586 r. Zeznający potwierdzili ustąpienie praw do sumy Andrzejowi Sapieże. Andrzej Sapieha ustępuje swoich praw na tych dobrach Małgorzacie ze Szczekarzowic, żonie Jana Myszkowskiego z Mirowa, kasztelana żarnowieckiego, zezwalając na wwiązanie w dobra. Sapieha zobowiązał się przenieść ten zapis do ksiąg wieczystych Królestwa w przeciągu roku. Strony zobowiązały się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim krakowskim lub nowokorczyńskim. Ekstrakt podpisał Andrzej Łagiewnicki, wicesurrogator i sędzia spraw urzędu grodzkiego krakowskiego.

jęz. łac.

338

k. 333–337 [Brześć Litewski, 14 listopada 1588]
Król przyjmuje zeznanie Andrzeja Sapiehy (*Sapiecha*), wojewodzica nowogrodzkiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie swojego zeznania zrzeczenia się praw z ksiąg grodzkich krakowskich 22 stycznia (*feria sexta postridie festi Sancta Agnethis Virginis*) 1588 r. na korzyść Małgorzaty ze Szczekarzowic, córki Andrzeja Tarły, żony Jana Myszkowskiego z Mirowa, kasztelana żarnowieckiego. Prawa te uzyskał od Hieronima Zalaszowskiego, rajcy kra-

kowskiego, drogą zrzeczenia się ich przez niego w księgach ziemskich krakowskich 9 stycznia (*feria secunda post festum sanctorum Trium Regum*) 1584 r. Dotyczyło to zapisu zmarłego Pawła Korytki, kasztelana przemyskiego, na wsi Korabniki w ziemi i powiecie krakowskim. W zeznaniu przed aktami ziemskimi krakowskimi Korytko darował Zalasowskiemu Korabniki, następnie zaś Zalasowski ustąpił je Sapieże przed aktami grodzkimi krakowskimi 19 kwietnia 1586 r. Zeznanie Sapięhy w Krakowie podpisał Mikołaj Zebrzydowski, starosta generalny; ekstrakt wydał Jan Łączyński, pisarz grodzki krakowski. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

339

k. 337–338 Brześć [Litewski], 17 listopada 1588
Król zgadza się, by Wojciech (*Albertus*) Witosławski mógł wykupić dożywotnie prawa do wsi Popielów, położonej w starostwie drahimskim. Dobra te dzierży bezprawnie Popielowski¹ zwany *Mandywol*. Witosławski zasłużył się jako żołnierz za Stefana Batorego, a także w walce przeciw arcyksięciu Maksymilianowi, brał udział w bitwie pod Byczyną. Sumy zapisane na tych dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

340

k. 338–340 Brześć [Litewski], 19 listopada 1588
Król potwierdza dokument oblatowany w kancelarii koronnej przez Stanisława Radziwińskiego, wojewodę podlaskiego i starostę liwskiego i kamienieckiego. Dokument wydany w Brześciu [Litewskim] 18 listopada 1588 r. został podpisany i opieczętowany przez Jana Tarnowskiego, referendarza koronnego, prepozyta krakowskiego, inowrocławskiego i kruszwickiego; Krzysztofa Momuta [Monwida] Dorohostajskiego,

stolnika litewskiego, starostę wołkowyskiego; Stanisława Krasickiego, oboźnego koronnego, starostę lubomelskiego i bolemowskiego. Radziwiński w dokumencie tym poświadczał dług 3 tysięcy złotych, które jest winien Jerzemu Chodkiewiczowi, krajczemu, oraz Hieronimowi Chodkiewiczowi, koniuszemu litewskiemu. Spłata miała nastąpić w dwóch ratach. Pierwsza, wynosząca 1333 złote i 10 groszy, ma zostać spłacona w 1588 roku, nazajutrz po święcie [Niepokalanego] Poczęcia [Najświętszej] Marii Panny, czyli 9 grudnia według nowego kalendarza, w zamku grodzieńskim, w urzędzie grodzkim. Druga rata, wynosząca 1666 złotych i 20 groszy, ma zostać spłacona w 1589 roku w tym samym miejscu w Grodnie, na święto [Zielonych] Świątek według nowego kalendarza.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac., jęz. pol.

341

k. 340–345

Brześć [Litewski], 22 listopada 1588

Król przyjmuje zeznanie braci Jana i Stanisława Trzebińskich, spadkobierców i braci zmarłej Elżbiety, ostatniej żony Marcina Skoruty (in. *Skoruthka*). Złożone ono zostało przed księgami kancelarii koronnej. Bracia zeznali, iż wypełniając postanowienie zapisane w księgach grodzkich przemyskich i unikając zapłaty wadium, przenoszą zeznanie z ksiąg grodzkich przemyskich do ksiąg kancelarii koronnej. Zeznanie zostało złożone w Przemyślu przed Mikołajem Ostrowskim, podstarościm przemyskim, 6 lutego (*feria sexta post festum Purificationis Gloriosissima Virginis Mariae*) 1587 r. w czasie bezkrólewia, pod konfederacją generalną województwa ruskiego, przez Marcina Skorutę, syna zmarłego Jerzego. Skoruta zeznał zapis wsi Bybło (*Bebell, Bibell*) z folwarkiem Borszowice i fortalicją zwaną *Czwierdza* i młynem oraz ogrodem zwanym *Gaii* na korzyść Jana Łączyńskiego, pisarza grodzkiego krakowskiego. Dobra te zostały pozyskane ongiś od zmarłego Tomasza Grochowskiego z dóbr Zwrotowicze, inaczej Hrusiatycze. Zapis obejmował też prawo wolnego ciągnięcia wody z rzeki Wiar przez grunta wsi Komorowicze do młyna dziedzicznego wsi Bybło, a także prawo do

budowy grobli. Łączyński pozyskał te prawa od Stefana Fredry za 5672 złotych, od Seweryna Skowrona za 3 tysiące złotych i od Aleksandra Zarzeckiego za 3 tysiące złotych, zapisanych na tych dobrach. Skoruta zeznał zgodę na wwiązanie Łączyńskiego w te dobra, w swoją część Nowego Miasta zwanego dawniej *Bobel* [sic!] i wsi przynależnych: Posada, Komorowice, Paszkowice, Grodzisko i innych. Strony zobowiązują się stawić na wezwanie w sprawie w sądzie grodzkim przemyskim lub nowokorczyńskim. Zgodę na to zeznała osobiście w grodzie przemyskim Elżbieta, żona Marcina Skoruty, w obecności męża i ojca, Mikołaja Trzebińskiego, oraz Jana Trzebińskiego. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

342

k. 345–346 Brześć Litewski [22 listopada 1588]
Król, w uznaniu zasług rodu, nadaje województwo podolskie Janowi z Sienna Sienieńskiemu, kasztelanowi i staroście horodelskiemu i czorsztyńskiemu. Sienieński zasłużył się już w senacie za Zygmunta Augusta, a potem za Stefana Batorego. Wojewodą podolskim był do tej pory Mikołaj Herburt z Fulsztyna, wyniesiony na urząd wojewody ruskiego¹.
jęz. łac.

¹ Zob. dok. 336.

343

k. 346–346v. Brześć [Litewski], 23 listopada 1588
Król potwierdza protestację Jakuba Drożyńskiego, harcerza królewskiego, przeciw Prokopowi Pieniżkowi, staroście wendeńskiemu i rumborskiemu, złożoną przed księgami kancelarii koronnej. Drożyński został zdradziecko poturbowany na drodze publicznej przez swoich żołnierzy jazdy 4 grudnia 1587 r., kiedy wyjeżdżał z dziedzicznej wsi Rogów, należącej do Mikołaja Firleja z Dambrowicy, kasztelana bie-

kiego i starosty nowokorczyńskiego i kazimierskiego, kierując się do Opatowa.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

344

k. 346v.–347v.

Brześć Litewski [23 listopada 1588]

Król potwierdza zeznanie Baltazara Stanisławskiego, podkomorzego sanockiego i kuchmistrza koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do 2200 złotych, które jest winna mu Jadwiga ze Żmigrodu, wdowa po zmarłym Mikołaju Tarle ze Szczekarzowic, chorążym sandomierskim, mocą zapisu w księgach grodzkich sanockich. Suma zapisana jest przez Jadwigę na wsiach Wańkowa i Ropianka w powiecie sanockim. Praw tych Baltazar ustępuje Kasprowi Stanisławskiemu, podczaszemu sanockiemu, swojemu ojcu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

345

k. 347v.–348

Brześć Litewski [23 listopada 1588]

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Jan Szaniawski mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Zagórzycze, w starostwie górskim. Wójtostwo jest nieobsadzone po śmierci Jana Kozłowskiego.

jęz. łac.

346

k. 348–349

Brześć [Litewski, 23 listopada 1588]

Król potwierdza zeznanie Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego koronnego, starosty krzeczowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Młodziejowski zeznał dług 3 tysięcy złotych, które jest wi-

nien Stanisławowi Krasickiemu, oboźnemu koronnemu, staroście lubomelskiemu, bolesławskiemu, i jego spadkobiercom. Dług zapisuje na Młodziejowicach i zobowiązuje się go spłacić w grodzie nowokorczyńskim na św. Jana Chrzciciela 1589 roku. Wadium w sprawie wynosi 3 tysiące złotych. Młodziejowski zobowiązuje się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim przemyskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

347

k. 349–349v.

Brześć [Litewski, 23 listopada 1588]

Król potwierdza zeznanie Stanisława Krasickiego, oboźnego koronnego, starosty lubomelskiego, bolimowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Krasicki zeznał pokwitowanie Baltazara Stanisławskiego ze Stanisławic, podkomorzego sanockiego i kuchmistrza koronnego, z długu 3300 złotych. Suma ta została zapisana w księgach kancelarii 9 lutego 1588 r.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

348

k. 350–351

Brześć [Litewski, 23 listopada 1588]

Król potwierdza zeznanie Baltazara Stanisławskiego ze Stanisławic, podkomorzego sanockiego, kuchmistrza koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 2200 złotych, które jest winien Jackowi Młodziejowskiemu, podskarbiemu koronnemu i staroście krzeczowskiemu. Dług ten zapisuje na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się go spłacić w grodzie przemyskim na święto Nawrócenia św. Pawła [25 I] 1589 r. Wadium w sprawie wynosi 2200 złotych. Zobowiązuje się stawić na wezwanie w sprawie w sądzie grodzkim nowokorczyńskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

349

k. 351–351v. Brześć [Litewski, 23 listopada 1588]
Król potwierdza nadanie dożywocia na sześciu kmieciach we wsi Zagórzycy w starostwie górskim, w powiecie pilźnieńskim. Kmiecie ci to: Michał Gwiazdoń, Jan Skurteka, Dominik, Marcin Kwas, Jan Kaptalka i Jan Ościeniec. Po śmierci Jana Kozłowskiego, który był ich panem, z nadania Stefana Batorego zostali przyznani tytułem dożywocia Janowi Szaniawskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

350

k. 351v.–352 Brześć Litewski, 25 listopada 1588
Król potwierdza dożywotnie prawa Andrzeja Markowicza do użytkowania i posiadania młyna zwanego wójtowskim (*advocatialis*), czyli trzeciej miary; młyn położony jest w mieście Parczewie.

jęz. łac.

351

k. 352–353 Brześć [Litewski, 25 listopada 1588]
Król zgadza się, by Krzysztof Pszonka mógł ustąpić Piotrowi Krajewskiemu dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Dembowa Kłoda, w dzierzawie parczewskiej, przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

352

k. 353–353v. [Brześć Litewski, 25 listopada 1588]
Król, za wstawiennictwem Jana Zamoyskiego, zgadza się, by Stanisław Marchocki, harcerz królewski, zasłużony w wojnach moskiewskich Stefana Batorego podczas oblężenia Pskowa, mógł wykupić dożywot-

nie prawa do sołectwa we wsi Niedary, nieobsadzonego po śmierci Donata¹, ostatniego prawnego posiadacza.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

353

k. 353v.–354

Brześć Litewski, 7 grudnia 1588

Król potwierdza zeznanie Jana Rożnowskiego, syna zmarłego Marcina, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jerzego Wisławskiego ze swojej części sumy 300 złotych długu, który Wisławski miał wobec Marcina Rożnowskiego, a który odziedziczyli bracia Jan i Maciej Rożnowscy. Dług był zapisany w księgach grodzkich starościńskich poznańskich.

jęz. łac.

354

k. 354–355

Brześć [Litewski, 7 grudnia 1588]

Król potwierdza zeznanie Stanisława Rożnowskiego, syna zmarłego Marcina, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jerzego Wisławskiego ze swojej części sumy posagu i oprawy, którą Wisławski był mu dłużny po śmierci Małgorzaty Rożnowskiej, bezdzietnej żony Wisławskiego. Dług był zapisany dla braci Jana i Macieja Rożnowskich w księgach grodzkich starościńskich poznańskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

355

k. 355–356v.

Brześć [Litewski, 7 grudnia 1588]

Król potwierdza zeznanie Krzysztofa Dzierżka, sekretarza i dworzana królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Ze-

znał on dług 400 talarów, licząc po 35 groszy polskich na talar, które jest winien sławetnemu Muratowi Kurymowiczowi, Ormianinowi i mieszczaninowi lwowskiemu. Dług ten zapisuje na dobrach królewskich, które dzierży, a mianowicie na wsi Wzniesienie w powiecie lwowskim. Wieś tę uzyskał Dzierżek prawem dożywotnim od Stefana Batorego. Murat Kurymowicz będzie mógł ją trzymać jako zastaw przez rok, od Bożego Narodzenia aż do spłaty długu. Dzierżek zobowiązuje się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim lubelskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

356

k. 356v.–357

Brześć Litewski, 3 grudnia 1588

Król potwierdza, w uznaniu zasług, pensję roczną Stanisława Przyjemskiego, marszałka nadwornego koronnego, starosty konińskiego. Pensję w wysokości 2 tysięcy złotych na żupach bydgoskich wyznał mu Stefan Batory. Pensję tę ma otrzymywać w Bydgoszczy na czas pierwszego spławienia soli. Podaje się do wiadomości Macieja Węgierskiego, burgrabiego gnieźnieńskiego i żupnika bydgoskiego, lub jego zastępcy.

jęz. łac.

357

k. 357–358

Brześć Litewski [3 grudnia 1588]

Król, w uznaniu zasług, nadaje w dożywocie starostwo kokenhauskie w Inflantach Krzysztofowi Radziwiłłowi, księciu na Birżach i Dubinkach, wojewodzie wileńskiemu, hetmanowi litewskiemu. Radziwiłł zasłużył się w czasie bezkrólestwa i podczas licznych wojen z Moskwą. Obok zamku i miasta Kokenhausen nadanie obejmuje także zamki Aszkierat (*Oskarad*) i Lenoward (*Leneward*) z przynależnościami.

jęz. łac.

358

k. 358–358v.

Brześć Litewski, 4 grudnia 1588

Król, za wstawiennictwem Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana, nadaje w dożywocie wieś Kozimin w starostwie chmielnickim Andrzejowi Cieklińskiemu. Wieś wakuje po śmierci Jacka (Hiacynta) Cieklińskiego, ojca Andrzeja.

*jęz. łac.***359**

k. 358v.–359

Brześć [Litewski], 5 grudnia 1588

Król nadaje Pawłowi Siecińskiemu, dworzaninowi pokojowemu króla, dobra po Suszczyku¹, mieszczaninie gabińskim, przypadłe skarbowi prawem kaduka.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

360

k. 359–359v.

Brześć [Litewski], 6 grudnia 1588

Król, w uznaniu zasług, nadaje kasztelanę lubaczowską Zygmunтови Trzczańskiemu, staroście bełskiemu, w dożywocie.

*jęz. łac.***361**

k. 359v.–360

Brześć [Litewski], 6 grudnia 1588]

Król potwierdza Teofila Mierzwińskiego, zasłużonego żołnierza, podstarościego nowogrodzkiego, w dożywotnich prawach do opustoszałej wsi *Kazarich Mulstaga*. Wieś, obejmująca cztery haki ziemi, położona jest w starostwie nowogrodzkim. Posiadać ma ją na tych samych zasadach i z takimi przynależnościami, jak posiadał ją zmarły Jan Petyn. Mierzwiński dostał te dobra na podstawie mandatu Macieja Leńka,

starosty nowogrodzkiego inflanckiego, działającego na mocy uprawnień od Stefana Batorego.

jęz. łac.

362

k. 360–360v.

Grodno, 22 grudnia 1588

Król nadaje grunt z budynkiem w mieście Knyszyn *nobili ac famato* Marcinowi Buszyńskiemu, zwanemu Żydek. Buszyński, serwitor Zygmunta Augusta, otrzymał ten grunt od Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana, starosty knszyńskiego, z zastrzeżeniem potwierdzenia króla. Dom z gruntem zwany Mulnik był położony pomiędzy domem Szymona Sapiowskiego i Protasa.

jęz. łac.

363

k. 360v.–361v.

Grodno [22 grudnia]1588

Król zgadza się, by Andrzej Ramułt (*Ramulth*) z Solca mógł ustąpić praw do wójtostwa w mieście Łosice i 250 złotych na nim zapisanych w grodzie opoczyńskim na korzyść Jakuba Zębockiego, podstarościego łosickiego. Andrzej Ramułt działał jako stryj i opiekun Samuela, Piotra, Elżbiety i Zofii, dzieci Stanisława Ramułta z Solca, posiadacza wójtostwa w mieście Łosice. Zębocki był polecany królowi przez Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego, starostę księstwa zatorskiego i starostę łosickiego. Dożywocie zostaje rozszerzone na żonę Zębockiego, Annę Woleńską.

jęz. łac.

364

k. 361v.–362v.

Grodno [22 grudnia 1588]

Król zgadza się, by sławetny Franciszek Neusted, rajca Rygi, mógł ustąpić dóbr lennych nadanych mu przez Stefana Batorego, a mianowicie siedmiu haków ziemi we wsi Mexkul w powiecie sancel skim.

Może ich ustąpić swojemu zięciowi, Dawidowi Hilchenowi, sekretarzowi miejskiemu ryskiemu. Hilchen otrzymuje te dobra także prawem lennym.

jęz. łac.

365

k. 362v.–364v.

Grodno [22 grudnia 1588]

Król potwierdza okazany dokument Zygmunta Augusta, wydany w Lublinie na sejmie 4 marca 1569 r., podpisany przez podkanclerzego koronnego Franciszka Krasieńskiego, opieczetowany pieczęcią koronną. Król potwierdzał w nim swój dokument z wielkoksiążęcej kancelarii litewskiej, wydany w Knyszynie 17 września 1564 r., uwalniający dom Stanisława Iwanowskiego, podstarościego mielnickiego, a także ogród i dwie włóki w mieście Łosice, ze wszystkich obciążeń skarbowych i nadający prawo wyszynku *wszelakiego picia miodem, piwem i gorzałką*. Dokument został potwierdzony po włączeniu Podlasia do Korony Królestwa Polskiego. O potwierdzenie prosił króla Jakub Zębocki, podstarości łosicki, obecny właściciel tych dóbr.

jęz. łac., jęz. pol.

366

k. 364v.–367

Grodno, 24 grudnia 1588

Król potwierdza zeznanie Jana Kopysteńskiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie zapisu z grodu krakowskiego 20 września (*feria tertia ante festum Sancti Mathiae Apostoli et Evangelistae*) 1588 r., przyjętego przez Andrzeja Łagiewnickiego z Napruszowa, wicegerensa i sędziego spraw urzędu grodzkiego krakowskiego. Kopystyński zeznał tam ustąpienie praw do sumy 1550 złotych zapisanych na kamienicy koło dworu Tęczyńskich i Pieniążków dla Jerzego i Filipa Maischnerów, ojca i syna, mieszczan i kupców krakowskich, zezwalając na ich wwiązanie w ten dom. Wadium w sprawie wynosi 2800 złotych. Kopystyński uzyskał te prawa drogą cesji od Mikołaja Zebrzydowskiego, starosty

generalnego krakowskiego, na podstawie zapisu Kaspra Maciejowskiego, koniuszego koronnego, 1550 złotych dla Jana Paczka, sekretarza królewskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

367

k. 367–370

Grodno, 24 grudnia 1588

sabbato in vigilia festi Nativitatis Domini nostri Jesu Christi

Król potwierdza okazany dokument papierowy, opatrzony pieczęcią sędziów i ławników Najwyższego Sądu Prawa Magdeburgskiego w Krakowie 20 września (*feria tertia in vigilia festi Sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae*) 1588 r. Dokument dotyczył zeznania darowizny dwóch kamienic przez Zofię z Brzezin, wdowę po Jakubie Mnichowskim. Jedna kamienica, zwana Eichlerowska, stała przy ulicy Floriańskiej (in. *Tworzyjańskiej*), pomiędzy domami zmarłego Waleriana Pernusa i domem narożnym Jana Myszkowskiego, kasztelana żarnowieckiego. Kamienica została zakupiona przez Zofię z Brzezin od Stanisława Mińskiego, kasztelana zakroczymskiego. Druga darowizna dotyczyła kamienicy na rogu ulicy Świńskiej, kupionej od potomków Sadkowskich¹. Obie kamienice Zofia z Brzezin darowuje zakonowi jezuitów u św. Barbary w Krakowie. Zastrzega sobie prawo do używania tych kamienic do śmierci, a także używanie ich przez Dorotę Barzy, wojewodzinę krakowską, również do śmierci. Zofia chce, by w kamienicy Eichlerowskiej znalazły miejsce kobiety, które udają się na służbę bożą. Oddaje się sprawę pod opiekę Mikołaja Zebrzydowskiego z Zebrzydowic, starosty krakowskiego, lanckorońskiego, bolesławskiego, a także magistratu Krakowa.

jęz. łac., jęz. pol.

¹ Ulica Świńska była zapewne częścią obecnej ul. św. Tomasza, od ul. Szpitalnej do muru miejskiego, zob. S. Tomkowicz, *Ulice i place Krakowa w ciągu dziejów*, Kraków 1926, s. 102–104.

368

k. 370–370v.

Grodno, 26 grudnia 1588

Król nadaje kasztelanię sieradzka Hieronimowi Bużeńskiemu z Bużenina. Czyni to w uznaniu zasług jego rodu. Kasztelania wakowała po śmierci Stanisława Koniecpolskiego.

*jęz. łac.***369**

k. 370v.–371v.

Grodno, 27 grudnia 1588

Król zgadza się, by Jerzy Radoszowski Boxa, podkomorzy wieluński, mógł wykupić z rąk spadkobierców dożywotnie prawa do wsi Modrze w powiecie kościańskim, nieobsadzonej po śmierci Barbary z Górków, żony Wojciecha Czarnkowskiego, kasztelana rogoźnieńskiego. Radoszowski zasłużył się już za Stefana Batorego, a także jako poseł, w walce z arcyksięciem Maksymilianem. Król nadaje tę wieś w dożywocie tak Radoszowskiemu, jak i jego żonie, Zofii Mogielnickiej. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

*jęz. łac.***370**

k. 371v.–372

Grodno, 28 grudnia 1588

Król nadaje chorągwo zakroczymskie Stanisławowi Kowalewskiemu. Urząd wakował po śmierci Terencjusza Borukowskiego.

*jęz. łac.***371**

k. 372–373

Grodno [28 grudnia 1588]

Król potwierdza nadanie Hieronima Mieleckiego z Mielca, starosty sandomierskiego, a uprzednio brzesko–kujawskiego. Mielecki nadał Eremianowi Chrzyszczewskiemu z Calieczyna cztery łany ziemi we wsi Chwalibóz (*Faliboss*) w starostwie brzeskim, a ponadto dwa i pół łana należące do Jana Bigela, mieszczanina brzeskiego. Łany te na-

zywano: Chydziński, Piduniowski, dwa zwano Gallowskie, dwa i pół Bigliowskie. Nadanie z 1584 roku było wyrazem uznania dla zasług Chrząszczewskiego pod Połockiem i Wielkimi Łukami.

jęz. łac.

372

k. 373–373v. Grodno, 29 grudnia 1588
Król nadaje Janowi Golthsmidtow, mieszczaninowi i kupcowi warszawskiemu, prawo sprzedaży sukna, pachnideł oraz wszelkich innych towarów w miejscu pobytu dworu. Przyjmuje go w poczet nadwornych kupców. Ma unikać miejsc dotkniętych zarazą i nie przywozić z nich towaru. Ma być uwolniony od tych ceł i opłat, z których zwolnieni są mieszczanie i kupcy warszawscy.

jęz. łac.

373

k. 373v.–374 Opatów, 30 września 1588
Król odracza na przyszły sąd sejmowy termin sądenia spraw wytoczonych przez instygatora królewskiego Zborowskim: Janowi, kasztelanowi gnieźnieńskiemu; Piotrowi, synowi zmarłego Mikołaja, starosty szydlowskiego; Aleksandrowi i Samuelowi, synom zmarłego Samuela, w sprawie Krzysztofa (Andrzeja) Gołuchowskiego, podkomorzego ziemi sandomierskiej, co do wstrzymania należnych spłat kwarty z wsi Smogorzów i Topola przez zmarłego Piotra Zborowskiego, wojewodę i starostę generalnego krakowskiego, i jego syna Jana. Sprawy zostały przedstawione w sądzie grodzkim nowokorczyńskim i odesłane do sądu zadwornego.

jęz. łac.

374

k. 374–375 Kraków, 3 czerwca 1588
Król potwierdza Łukasza Ruskowskiego z żoną Jadwigą Wolską w dożywotnim posiadaniu dóbr w Inflantach, dworu, czyli Mekudth Moyzy,

liczącej cztery haki ziemi, a także Pagash Obdecath, o czterech hakach ziemi i dziesięciu chłopach. Ruskowski zasłużył się jako dowódca żołnierzy w zamku poznańskim, brał udział w licznych wojnach. Dobra te Ruskowski otrzymał na mocy mandatu Stanisława Pękosławskiego, starosty sandomierskiego i marienburskiego, upoważnionego przez Stefana Batorego.

jęz. łac.

375

k. 375–376 Piotrków, 18 października 1588
Król nadaje starostwo sieradzkie Stanisławowi Bykowskiemu, kasztelanowi konarskiemu łączycyckimu. Bykowski brał udział w elekcji króla, posłował do arcyksięcia Maksymiliana, brał na czele roty udział walce z tym najeźdźcą. Starostwo wakuje po śmierci Andrzeja Zebrzydowskiego, podczaszego koronnego, starosty piotrkowskiego i sieradzkiego.

jęz. łac.

376

k. 376–376v. Grodno, 24 grudnia 1588
Król potwierdza zeznanie Mikołaja Opackiego, dworzanina królowny Anny Wazówny, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie swoich praw, zapisanych w księgach grodzkich starościńskich warszawskich, na korzyść Stanisława Sękowskiego. Prawa dotyczyły dóbr zeznanych przez Annę, córkę zmarłego Wiktoryna Nadarzyńskiego, żonę Jana Uchańskiego. Za zgodą męża zeznała dług 460 złotych i zapis praw do pięciu kmieci: Jana Siski, Jana Ryłki, Macieja Stopki, Macieja Pawłoczki, Jana Czegiółki, w dobrach Wolica koło folwarku Walentów (*Walenthow*), siedzących na półłanie, i dwóch gruntów obsianych zwanych Ryczałtowska i Giżyńska.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

377

k. 376v.–377

Grodno, 28 grudnia 1588

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Kochlewskiego, pisarza kancelarii mniejszej koronnej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 330 grzywien, które jest winien Maciejowi Klobarowi (na każdą grzywnę licząc 48 groszy polskich). Dług ten zapisuje na swoich dobrach, zobowiązuje się go spłacić w grodzie wieluńskim na święto Trzech Króli 1589 roku, pod wadium odpowiadającym wysokości długu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

378

k. 377v.–378

Grodno, 31 grudnia 1588

Król potwierdza zeznanie Dobrogosta Grajewskiego, syna zmarłego Stanisława Grajewskiego, stolnika podlaskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 250 złotych, które jest winien Kasprowi Kłodzińskiemu, staroście błońskiemu i wolkimickiemu. Dług ten zapisuje na swoich dobrach, zobowiązuje się go spłacić w grodzie brańskim na święto Obrzezania Pańskiego 1589 roku, pod wadium odpowiadającym wysokości długu. Zobowiązuje się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego¹.

jęz. łac.

¹ Pod formułą relacyjną podpis metrykanta: *Stanislaus Radeczky Notarius A(ctorum)*, sygnalizujący koniec roku i pierwszej części księgi wpisów, poniżej kreski wypełniające pustą kartę, podobnie skasowano karty 378v., 379, 379v. oraz 380, 380v., 381, 381v., 382, 382v. i 383. Na k. 383v. znajduje się napis informujący o początku zapisów w roku 1589: *Annus Domini Millesimus Quingentesimus Octogesimus Nonus.*

379

k. 384–384v.

Grodno, 5 stycznia 1589

Król¹, w uznaniu zasług, nadaje urząd skarbnika gostyńskiego Ezechielowi Sojeckiemu. Urząd wakuje po śmierci Stanisława Soleckiego.
jęz. łac.

¹ Powtórzenie tytułatury króla, jednak bez podania imienia.

380

k. 384v.–385

Grodno, 4 stycznia 1589

Król potwierdza okazany w kancelarii dokument. Dotyczył on aktu sprzedaży zapisanego w księgach urzędu rajcowskiego miasta Wenden. Klemens Artus, mieszczanin wendeński, sprzedał kamienicę Piotrowi Stabrowskiemu, staroście trejdeńskiemu. Dom ten był położony między domem Stabrowskiego i Daniela Szmidtha, mieszczanina wendeńskiego.
jęz. łac.

381

k. 385

Grodno, 3 stycznia 1589

Król potwierdza dożywotnie prawa Miśka, Juśka, Stefana, Daniela Kudijowskich, synów Iwana, a także Jaremy i Andrzeja, synów Jerzego, do ich części wsi Kudijowce w powiecie barskim. Prawa te uzyskali od Mikołaja Buczackiego, ówczesnego starosty barskiego, na mocy dekretu.
jęz. łac.

382

k. 385–385v.

Grodno [3 stycznia 1589]

Król potwierdza Henryka Dranka Skibechela, kowala–ślusarza, w posiadaniu haka ziemi w powiecie wolmarskim. Podczas okupacji moskiewskiej miasta Wenden przygotował klucze do bram, dzięki którym

żołnierze Stefana Batorego odzyskali miasto. Hak ten pozyskał dzięki nadaniu rewizorów Batorego.

jęz. łac.

383

k. 385v.–386

Grodno [3 stycznia 1589]

Król potwierdza prawa Piotra Lencza, mieszczanina wendeńskiego, do użytkowania i posiadania domu zmarłego Jana Schademeistra z Wenden wraz z ogrodem. Lencz pozyskał ten dom dzięki nadaniu rewizorów Stefana Batorego. Nadanie dotyczy domu z ogrodem i dwóch gruntów poza miastem, zwanych Zemathen Latznige i Sermul.

jęz. łac.

384

k. 386–386v.

Grodno, 5 stycznia 1589

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Stanisław Pakosz z Walowic mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Hankówka, należącej do tenuty Jasło, z rąk spadkobierców zmarłego Marka Wielopolskiego, ostatniego posiadacza tych dóbr.

jęz. łac.

385

k. 386v.–387

Grodno, 5 [stycznia 1589]

Król zgadza się, by Hieronim z Mielca, starosta sandomierski, mógł ustąpić Michałowi Sokołowskiemu z Warzymowa, staroście rogoźnieńskiemu, przed dowolnymi aktami urzędowymi Królestwa, swoich dożywotnich praw do wójtostwa w Brześciu Kujawskim i sum na tymże wójtostwie zapisanych.

jęz. łac.

386

k. 387–388

Grodno [5 stycznia 1589]

Król zgadza się, by Hieronim Mielecki, starosta sandomierski, mógł ustąpić Michałowi Sokołowskiemu z Warzymowa, staroście rogoźnieńskiemu, przed dowolnymi aktami urzędowymi Królestwa, swoich praw do połowy ceł brzeskich i starych sum tamże zapisanych. Sumy te zostaną pomniejszone o jedną czwartą.

jęz. łac.

387

k. 388–388v.

[Grodno, 5 stycznia 1589]

Król zgadza się, by Hieronim Mielecki z Mielca, starosta sandomierski, mógł ustąpić Michałowi Sokołowskiemu z Warzymowa, staroście rogoźnieńskiemu, przed dowolnymi aktami urzędowymi Królestwa, swoich dożywotnich praw do młynów pod miastem Brześciem i sum tamże zapisanych.

jęz. łac.

388

k. 388v.–389

Grodno [5 stycznia 1589]

Król nadaje starostwo brzeskie w dożywocie Michałowi Sokołowskiemu z Warzymowa, dzierżawcy rogoźnieńskiemu. Starostwo zostało przekazane do dyspozycji króla przez Hieronima z Mielca, który nie mógł łączyć tego urzędu ze stanowiskiem starosty sandomierskiego. Sokołowski ma wypłacać Mieleckiemu 500 złotych pensji rocznej, zapisanej na starostwie brzeskim.

jęz. łac.

389

k. 389–389v.

Warszawa¹ [sic!], 6 stycznia 1589

Król nadaje urząd pisarza ziemskiego przemyskiego Janowi Łączyńskiemu, pisarzowi grodzkiemu krakowskiemu. Urząd pisarza wakował po wyniesieniu Jana Jaskmanickiego na sędziego ziemskiego przemys-

skiego. Król dokonał wyboru z czterech kandydatów przedstawionych przez szlachtę.

jęz. łac.

¹ Zapewne pomyłka, król był wówczas w Grodnie.

390

k. 389v.–390

[Grodno, 6 stycznia 1589?]

Król nadaje urząd sędziego ziemskiego przemyskiego Janowi Jaskmanickiemu, dotychczasowemu pisarzowi ziemskiemu przemyskiemu. Urząd sędziego wakował po śmierci Walentego Orzechowskiego. Król dokonał wyboru z czterech kandydatów przedstawionych przez szlachtę.

jęz. łac.

391

k. 390–390v.

Grodno, 8 stycznia 1589

Król nadaje Piotrowi Tylickiemu, prepozytowi gnieźnieńskiemu, kanonikowi krakowskiemu, sekretarzowi wielkiemu koronnemu, pewne dobra. A mianowicie te, które przypadły skarbowi królewskiemu prawem kaduka po zmarłym w Krakowie młodzieńcu, Szymonie, synu Reginy Gąsiorkówny.

jęz. łac.

392

k. 390v.–391

Grodno [8 stycznia 1589]

Król, na prośbę Wojciecha Baranowskiego, biskupa przemyskiego i podkanclerzego koronnego, zgadza się na wcielenie parafii strzałkowickiej do parafii samborskiej i ufundowanie z dochodów parafii strzałkowickiej kolegium psalterzystów NMP w parafii samborskiej. Psalterzyści zobowiązani są do opieki duszpasterskiej nad świątynią w Strzałkowicach, osobiście albo przez wikarego.

jęz. łac.

393

k. 391–391v.

Grodno, 9 stycznia 1589

Król nadaje Jakubowi Niezabitowskiemu, zasłużonemu żołnierzowi, pewne dobra. A mianowicie dobra po zmarłym sławetnym Stanisławie Zakrzewskim, mieszczaninie z Kamieńca Podolskiego. Przypadły one skarbowi królewskiemu prawem kaduka.

*jęz. łac.***394**

k. 391v.–392v.

Grodno, 10 stycznia 1589

Król zgadza się, by Magdalena Ryńska z Orzechowiec (*de Orzechowcze*), wdowa po Franciszku Białkowskim, żona Jana Ryńskiego, mogła ustąpić dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Dobrzany w starostwie lwowskim i sum tamże zapisanych przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa. Ustąpić tych praw może na korzyść męża, Jana Ryńskiego. Prawa te uzyskała na mocy przywileju Zygmunta Augusta – nadania dożywocia na tych dobrach jej i Franciszkowi Białkowskiemu. Małżonkowie otrzymują wójtostwo w dożywocie.

*jęz. łac.***395**

k. 392v.–393

Grodno [10 stycznia 1589]

Król zgadza się, by spadkobiercy zmarłego Macieja Rzekieckiego mogli ustąpić dożywotnich praw do młyna we wsi Strzalec w starostwie lwowskim oraz sum na tym młynie zapisanych na korzyść Mikołaja Herburt z Fulsztyna, kasztelana halickiego, starosty lwowskiego.

*jęz. łac.***396**

k. 393–393v.

Grodno [10 stycznia 1589]

Król zgadza się, by Mikołaj Herburt z Fulsztyna, kasztelan halicki, starosta lwowski, mógł wydzierżawić na trzy lata dochody ze starostwa

lwowskiego, całe lub w części, dokonując zapisu dzierżawy w księgach urzędowych Królestwa.

jęz. łac.

397

k. 393v.–394v.

Grodno [10 stycznia 1589]

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Góreckiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie swoich dóbr dziedzicznych, wsi Gierałtowice w ziemi i powiecie krakowskim, która przypadła mu po śmierci brata Zygmunta. Dóbr tych zrzeka się na korzyść Bartłomieja Dobruchowskiego, harcerza królewskiego, i jego spadkobierców. Zobowiązuje się stanąć na wezwanie w sprawie przed sądem lub urzędem grodzkim krakowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

398

k. 394v.–395v.

Grodno [10 stycznia 1589]

Król zgadza się, by Stanisław Wolski, pisarz ziemski kamieniecki i rotmistrz, mógł ustąpić przed księgami wieczystymi Królestwa dożywotnich praw do wsi Jezierzany w powiecie kamienieckim i starych sum na tej wsi zapisanych. Praw tych ustąpić może na korzyść swoich córek: Jadwigi, żony Jakuba Niezabitowskiego, i niezamężnej Katarzyny. Wolski zasłużył się już podczas rządów poprzednich królów. Sumy stare zapisane na tych dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą.

jęz. łac.

399

k. 395v.–396

Grodno, 11 stycznia 1589

Król potwierdza zeznanie Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego i starosty zatorskiego oraz łosickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika,

Jakuba Zębockiego, podstarościego łosickiego, w sprawach i rozprawach o dług z cześnikiem ziemi drohickiej¹ Wodyńskim. Sprawa była sądzona przed sądem starościńskim grodzkim krakowskim i odesłana do urzędu grodzkiego drohickiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

400

k. 396–396v.

Grodno, 13 stycznia 1589

Król nadaje Stanisławowi Waysowi karczmę w powiecie kircholmskim z przynależnymi gruntami w powiecie lenowarskim. Ways zasłużył się w czasie wojen moskiewskich i inflanckich za Stefana Batorego. Dobra te otrzymał mocą nadania komisarza na Inflanty, Stanisława Pękosławskiego, starosty sandomierskiego i marienburskiego. Ziemie te to połowa haka z dóbr zmarłego Joachima Seya i dwa haki Kleisa i Fricca.

jęz. łac.

401

k. 396v.–397

Grodno [13 stycznia 1589]

Król zgadza się, by Aleksander Mieliński, chłopiec pokojowy, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa w mieście Kłęcko z rąk Piotra, Jana i Heleny Czarnkowskich, mających te prawa po zmarłej Zofii ze Zbąszyńska Czarnkowskiej. Poprzednio prawa te uzyskał Stanisław Mieliński, brat Aleksandra, który nie zdołał z nich skorzystać, bowiem zmarł.

jęz. łac.

402

k. 397–398

Grodno, 11 stycznia 1589

Król potwierdza zeznanie Baltazara Stanisławskiego, podkomorzego sanockiego i kuchmistrza koronnego, złożone przed księgami kancela-

rii koronnej. Zeznał on dług 1100 złotych, które jest winien Bartłomiejowi Żółtowskiemu, harcerzowi królewskiemu. Dług ten zapisuje na swoich dobrach. Zobowiązuje się go spłacić w grodzie grodzieńskim na święto Obrzezania Pańskiego roku przyszłego [1590].
jęz. łac.

403

k. 398 Grodno, 15 stycznia 1589
Król zgadza się, by Filip Groppenborg mógł ustąpić swoich praw do dóbr Kurmen w powiecie lutyńskim Andrzejowi von Wissenowi.
jęz. łac.

404

k. 398–398v. Grodno [15 stycznia 1589]
Król nadaje Jakubowi Klonowskiemu pewne dobra w dożywocie, cztery haki w powiecie aszkierackim (*Ascheraden*). Dobra te przypadły skarbowi po śmierci Winckelmana, mieszczanina ryskiego. Klonowski zasłużył się jako żołnierz w czasach Stefana Batorego, pod komendą Stanisława Pękosławskiego, starosty sandomierskiego i marienburskiego. Uśmierzał bunt gdańszczan, brał udział w wojnach moskiewskich, bronił Krakowa, walczył pod Byczyną.
jęz. łac.

405

k. 398v.–399 Grodno [15 stycznia 1589]
Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, mieszczanina i kupca krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Hieronima Chodkiewicza, koniuszego litewskiego, z wierzytelności zapisanej w rewersie.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

406

k. 399–399v.

Grodno, 16 stycznia 1589

Król nadaje dobra Luben Moyza, w powiecie marienhauskim, po zmarłym bezpotomnie sławetnym Janie Fastusie, mieszczaninie i wójcie ryskim, trzymającym je na mocy przywileju Stefana Batorego. Dobra te otrzymuje w dożywocie Mikołaj Suchodolski, starosta marienhauski, który zasłużył się w obronie Inflant przed najazdem moskiewskim.

*jęz. łac.***407**

k. 399v.–400

Grodno, 16 stycznia 1589

Król potwierdza nadanie komisarza królewskiego Stanisława Pękosławskiego dla Mikołaja Gutta, rotmistrza marienburskiego. Otrzymał on dwory Nethken i Krage oraz cztery haki opuszczonej ziemi w powiecie marienburskim za czyny wojskowe. Król dodaje jeszcze trzy haki ziemi, przynależne do zamku marienburskiego, dobra te, zwane Halsswik, przypadły skarbowi prawem kaduka; trzymał je ostatnio zmarły Krzysztof Tulkowski.

*jęz. łac.***408**

k. 400v.–401

Grodno, 18 stycznia 1589

Król potwierdza prawa Stanisława Skarzyńskiego do dożywotniego posiadania dóbr Zwartów w powiecie pebalgskim, mierzących sześć łanów ziemi. Skarzyński został polecony królowi jako żołnierz, który odznaczył się za panowania Stefana Batorego, walczył pod Gdańskiem, we wszystkich wojnach moskiewskich. Dobra te uzyskał od Stanisława Pękosławskiego, komisarza królewskiego na Inflanty, starosty sandomierskiego, marienburskiego.

jęz. łac.

409

k. 401–402

Grodno [18 stycznia 1589]

Król potwierdza zeznanie Jana Gawrońskiego z powiatu łęczyckiego, syna Stanisława, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż jest winien Łukaszowi Gawrońskiemu, bratu stryjecznemu, 100 złotych. Zapisuje tę sumę na wszystkich dobrach i zobowiązuje się ją spłacić na Zielone Świąta 1589 roku w urzędzie grodzkim starościńskim łęczyckim. Wadium w sprawie wynosi także 100 złotych. Zobowiązuje się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem lub urzędem grodzkim łęczyckim.

*jęz. łac.***410**

k. 402

Grodno, 19 stycznia 1589

Król potwierdza zeznanie Jerzego Berlina, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika Jana Collieriusa w sprawach krzywd i długów.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***411**

k. 402v.

Grodno [19 stycznia 1589]

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Granowskiego, harcerza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw wynikających z dokumentu króla, nadającego mu dożywotnie prawa do dóbr Moyzel zwanych Henekus (in. Hempus) w powiecie helmeckim. Praw tych ustępuje Maciejowi Bronikowskiemu¹.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 414.

412

k. 402v.–404v.

Grodno, 20 stycznia 1589

Król potwierdza zeznanie Krzysztofa Morsztyna z Raciborska, ojca, i Krzysztofa Morsztyna, syna, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni przeniesienie umowy z ksiąg grodzkich krakowskich, zeznanej tam *sabbato* 17 stycznia (*ante festum Sanctae Priscae virginis*) 1587 r. Krzysztof Morsztyn, syn, zapisuje swemu ojcu Krzysztofowi 800 złotych na wsi Koźmice Małe z folwarkiem i oddaje mu ją w dożywotnią dzierżawę. Wieś tę Morsztyn, ojciec, zastawił synowi za 800 złotych przed aktami ziemskimi krakowskimi. W Krakowie zeznanie przyjął Andrzej Łagiewnicki, podstarości i sędzia spraw urzędu grodzkiego krakowskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

413

k. 404v.–405

Grodno [20 stycznia 1589]

Król nadaje Kasprowi Szygieckiemu, mieszczaninowi kaliskiemu, prawo wyszynku w jego domach w Kaliszu w dożywocie, dotyczy ono wszystkiego rodzaju napojów sprowadzanych i domowych, win węgierskich, reńskich, edemburskich [or. *Edenburgici*], morawskich, małmazji, win francuskich, hiszpańskich, a także gorzałki oraz piwa gdańskiego, krotoszyńskiego, wareckiego i każdego innego. Szygiecki zasłużył się w przygotowaniu obrony Kalisza przed wojskami arcyksięcia Maksymiliana.

jęz. łac.

414

k. 405–405v.

Grodno, 22 stycznia 1589

Król zgadza się, by Wojciech Granowski, harcerz królewski, mógł ustąpić dożywotnich praw do dóbr Moyzel, zwanych Hempus (in. Henekeus)¹, w powiecie helmeckim, Maciejowi Bronikowskiemu.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 411.

415

k. 405v.–406

Grodno, 22 stycznia 1589

Król nadaje zamiast corocznej pensji pieniądze z podwód z Kalisza w dożywocie Krzysztofowi Stojewskiemu, sekretarzowi królewskiemu. Stojewski zasłużył się już w czasach Stefana Batorego, został polecony przez pewnych doradców.

jęz. łac.

416

k. 406–406v.

Grodno [22 stycznia 1589]

Król nadaje Janowi Dziadkowskiemu w dożywocie dobra w powiecie szmelyńskim, które przypadły skarbowi prawem kaduka po zmarłym szlachcicu Schersztynie¹. W skład tych dóbr wchodzi dwór Farsfogal z przynależnościami. Dziadkowski zasłużył się podczas wojen Stefana Batorego, szczególnie podczas obrony blokhausu w Rydze.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

417

k. 406v.–407v.

Kraków, na sejmie koronacyjnym, 29 stycznia 1588

Król nadaje pewne wolności mieszczanom nowo założonego miasta Zamościa nad Wieprzem w województwie ruskim, w ziemi chełmskiej. Założycielem miasta był zasłużony dla Rzeczypospolitej Jan Zamoyski, kanclerz i hetman koronny. Miasto zostaje na cztery lata uwolnione od kontrybucji publicznych uchwalonych na obecnym sejmie i na sejmach przyszłych.

jęz. łac.

418

k. 407v.–408

Warszawa, b.d.

Król potwierdza przywilej dla miasta Kazimierza koło Krakowa wydany w Krakowie 21 sierpnia (*feria quinta proxima ante festum S. Bartho-*

lomei) 1539 r. przez Zygmunta I, podpisany przez Samuela Maciejowskiego, biskupa nominata chełmskiego, podkanclerzego koronnego. Dokument ustalał podległość wszystkich mieszczan kazimierskich sądom miejskim tego miasta. Wszyscy posiadacze nieruchomości na Kazimierzu mieli zeznawać swoje transakcje przed tamtejszymi aktami miejskimi, z wyjątkiem posiadających wyjęcie spod prawa miejskiego.
jęz. łac.

419

k. 408–408v.

Grodno, 3 lutego 1589

Król potwierdza nadanie dla Łukasza Kińskiego. Kiński zasłużył się za panowania Stefana Batorego podczas wojen moskiewskich. Otrzymał wówczas w dożywocie dwa i pół haka ziemi, zwanych Wane Muza¹, w powiecie felińskim, które przed wojnami moskiewskimi posiadał Jan Malk. Dostał także dom z gruntem, należące wcześniej do zmarłego Macieja, złotnika, i ogród na przedmieściu Felina oraz łąn ziemi z gruntów sąsiadujących z miastem. Nadanie to otrzymał od Stanisława Pękosławskiego, komisarza królewskiego na Inflanty, starosty sandomierskiego i marienburskiego.

jęz. łac.

¹ Wanamois (3), *BHO* I, s. 647.

420

k. 408v.–409

Grodno, 4 lutego 1589

Król nadaje urząd koadiutora opactwa paradyckiego Peregrynowi Kurskiemu, klerykowi diecezji poznańskiej. Dotychczasowy opat klasztoru cystersów św. Marii w Paradyżu, Stanisław Wirzbiński, nie może sprawnie spełniać wszystkich funkcji z powodu ciężaru wieku. Kurski jest przewidziany na przyszłego opata tego klasztoru. Został wybrany na ten urząd przez Łukasza Kościeleckiego, biskupa poznańskiego, i konwent tegoż klasztoru, proszono króla o zatwierdzenie wyboru.

jęz. łac.

421

k. 409–409v.

Grodno, 6 lutego 1589

Król zgadza się, by Wojciech Swoszowski mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa w nowo lokowanym mieście Tustań (*Tusthan*) z rąk spadkobierców zmarłego szlachcica Siemiątkowskiego¹. Otrzymuje też prawa do wsi zwanej Podgrodzie, której właścicielem był również Siemiątkowski. Swoszowski odznaczył się w bitwie pod Byczyną.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

422

k. 410–410v.

Grodno [6 lutego 1589]

Król nadaje Janowi Praebentowi i jego żonie Katarzynie w dożywocie dobra zwane Baluen z rodzinami: Andriok, Boling, Rumesls, Dunckiss i Kanap oraz wieś Meditten w starostwie marienhauskim opuszczoną przez trzy inne rodziny: Schlauet, Grubel i Sudorp. Uprzednio dobra te trzymał Jan Titken. Praebent dochował wierności Rzeczypospolitej i Stefanowi Batoremu w czasie moskiewskiego najazdu na Inflanty. Walczył w rocie inflanckiej Mikołaja Korffa przez całą wojnę.

jęz. łac.

423

k. 410v.–411

Warszawa, b.d.

Król potwierdza zeznanie Gerarda Madnila Popielowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Ustanowił on pełnomocnika w osobie Jozuego Janewicza [in. Janowicza lub Janowskiego — wyd.]¹, sędziego ziemskiego powiatu puckiego, do sprawy o wieś Popielów, którą ma w sądzie królewskim z Wojciechem Witosławskim, harcerzem królewskim. Wieś została nadana przez króla w dożywocie Wi-

tosławskiemu, czemu sprzeciwił się Popielowski, wskazując na swoje prawa do tych dóbr.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ *Urządnicy Prus Królewskich XV–XVIII wieku. Spisy*, opr. K. Mikulski, Wrocław 1990, s. 149, 209.

424

k. 411–412

Grodno [6 lutego 1589]

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, syna zmarłego Mikołaja Kiszki, wojewody podlaskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 5 tysięcy złotych, które jest winien Sebastianowi Montelupiemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się spłacić 2 tysiące w sobotę przed niedzielą Wstępną (*Invocavit*) [18 II] w grodzie mielnickim, 3 tysiące w poniedziałek po niedzieli Przewodniej [10 IV] w urzędzie grodzkim krakowskim. Wadium odpowiada wysokości długu. Zobowiązuje się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie.

jęz. łac.

425

k. 412–412v.

Grodno [6 lutego 1589]

Król potwierdza zeznanie Jana Przebendowskiego z Inflant, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on w sprawie dokumentów pewnego Macieja Bartscha, przechowywanych u Klemensa Artusa, sekretarza miasta Wenden. Dotyczyły one sprawy Bartscha, rozpatrywanej w sądzie królewskim, w której Przebendowski miał wystąpić jako zastępca procesowy Bartscha. Artus oddał dokumenty otwarte, twierdził, że otrzymał je od chłopca starosty szmeltynskiego [Kaspra Młodawskiego]¹, w końcu, pytany przez kustosa Jana, zaprzeczył, że je przechowywał.

jęz. łac.

¹ *Urządnicy inflanccy XVI–XVIII wieku*, opr. K. Mikulski, A. Rachuba, Kórnik 1994, nr 2214.

426

k. 412v.–413

Grodno, 7 lutego 1589

Król zgadza się, by Piotr Grotowski mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa w mieście Tustań (*Taustan*), przynależnym do starostwa halickiego, z rąk spadkobierców Siemiątkowskiego¹. Grotowski zasłużył się jako żołnierz.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

427

k. 413–413v.

Grodno [7 lutego 1589]

Król nadaje Stanisławowi Marchockiemu, harcerzowi królewskiemu, dobra ruchome i nieruchome oraz 400 złotych, które przypadły skarbowi prawem kaduka po jakimś Feliksie Kuraszku, słudze Stanisława Zbąskiego.

jęz. łac.

428

k. 413v.–414

Grodno, 7 lutego 1589

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie sławetnego Baptysty Fontaniniego, rajcy krakowskiego, i jego żony Agnieszki z 1700 złotych długu. Zapis długu na kamienicy i ogrodzie Fontany w Krakowie został wpisany do ksiąg rady Kleparza.

jęz. łac.

429

k. 414–414v.

Grodno, 7 lutego 1589

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika w osobie sławetnego Baptysty Fontaniniego, rajcy krakowskiego,

w sprawie zapisu na dobrach, jaki został dzisiaj dokonany na jego korzyść przez Mikołaja Kiszkę, starostę drohickiego, w księgach kancelarii koronnej i w sprawie 2 tysięcy złotych długu tegoż Kiszki.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

430

k. 414v.–416v.

Grodno [7 lutego 1589]

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, syna zmarłego Mikołaja Kiszki, wojewody podlaskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 15 tysięcy złotych, które jest winien Sebastianowi Montelupiemu. Zapisuje tę sumę na dobrach dziedzicznych: wsiach Świnia, Dzięcioły, Czuchleby, Mieszki (*Miesski*), Zadworze, Ziemielawy, Chocice, Huszłowo, Mysza Wólka, Androsze, Hliwki, Krzywośniety, Mszany, Juniewiczze, Miliejki, Sielwonki, Dzielkowskie, Boża Wola, Żurawłówka, Ondreyczenięta i Zawadka w województwie podlaskim, powiecie mielnickim, ze wszystkimi przynależnościami. Zapis trwać ma do Wielkanocy roku 1590, a w przypadku niespłacenia długu ma zostać przedłużony na kolejne 3 lata, i tak aż do spłacenia całej sumy w urzędzie grodzkim krakowskim. Kiszka zgadza się na wwiązanie Montelupiego w wymienione dobra przez wóznego. Zobowiązuje się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

431

k. 416v.–417

Grodno, 8 lutego 1589

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Przetockiego, rządcy zamku wileńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika w osobie Kaspra Kwileckiego do sprawy o wieś Przetoczno.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

432

k. 417–417v.

Grodno, 8 lutego 1589

Król, za wstawiennictwem rotmistrzów inflanckich, potwierdza Augustyna Gieysztora (*Giestor*) w posiadaniu dożywotnim sześciu haków ziemi w starostwie seswiejskim. Mianowicie dwóch haków zwanych Szwarps i Borchusen, które przypadły skarbowi prawem kaduka, czterech z ziemi przynależnej do zamku seswiejskiego w powiecie kujanińskim, o nazwach Snedz, Rapal, Odgan, Mechs, Agrisos, Krusthyn i Brehs. Ziemie te wyznaczył Gieysztorowi Fiedor Puciaty, starosta seswiejski. Gieysztor zasłużył się podczas wojen moskiewskich Stefana Batorego i w oblężeniu Wenden pod rozkazami Fiedora Puciaty.

*jęz. łac.***433**

k. 417v.–418

Brześć Litewski, 8 listopada 1588

Król zgadza się, by Stanisław Żółkiewski z Żółkwi, dzierżawca kałuski, mógł wykupić dożywotnie prawa do dzierżawy hrubieszowskiej z rąk spadkobierców zmarłego Andrzeja hrabiego (*comes*) na Tęczynie, wojewody krakowskiego. Żółkiewski zasłużył się jako żołnierz, brał udział w bitwie pod Byczyną.

*jęz. łac.***434**

k. 418–418v.

Grodno, 9 lutego 1588

Król zgadza się, by Wojciech Swoszowski mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa w miasteczku Siemikowce z rąk spadkobierców Siemiątkowskiego (*Siemiathowski*). Swoszowski zasłużył się jako żołnierz, brał udział w bitwie pod Byczyną.

jęz. łac.

435

k. 418v.–419

Grodno, 10 lutego 1589

Król zgadza się, by uczciwy Wojciech Księżykował mógł ustąpić swoich praw do młyna konnego w Wyszogrodzie Piotrowi z Potulic, wojewodzie kaliskiemu, staroście wyszogrodzkiemu. Prawa te Wojciech uzyskał drogą cesji od swego ojca Szymona, kowala, na mocy przywileju oryginalnego książąt mazowieckich, potwierdzonego przez królów Polski Zygmunta [Starego? — wyd.] i Stefana Batorego. Dokument został wpisany do ksiąg grodzkich wyszogrodzkich.

jęz. łac.

436

k. 419–420v.

Grodno [10 lutego 1589]

Król przyjmuje zeznanie Stanisława Łoknickiego z Łoknic, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapis na wszystkich swoich dobrach na korzyść Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana koronnego, z powodu pewnej umowy dzierżawy Moyzy Randen w starostwie dorpackim. Dzierżawa ma trwać rok od św. Michała Archanioła 1588 r., została zawarta w Dorpacie z Wojciechem Wnukiem, w imieniu Jana Zamoyskiego. Czynsz został ustalony na 1631 złotych i 2 grosze, płatność ustalono na 31 grudnia roku minionego, drugą na przyszłe święto Jana Chrzciciela. Łoknicki zobowiązuje się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie przed dowolnym urzędem czy sądem. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

437

k. 420v.–421

Grodno, 12 lutego 1589

Król zgadza się, by Krzysztof Zawisza, harcerz królewski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Isaje w starostwie samborskim. Wójtostwo to użytkuje bezprawnie Jerzy Sokół. Zawisza zasłużył się jako żołnierz w czasach Stefana Batorego.

jęz. łac.

438

k. 421–421v.

Grodno, 15 lutego 1589

Król potwierdza zeznanie Przeclawa Młozewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do 300 złotych, które jest mu dłużny Łukasz Sapieha, syn Michała. Wspomniany dług został zapisany w księgach grodzkich brańskich 24 kwietnia (*feria quinta in crastino festi Sancti Adalberti*) 1586 r. Młozewski ustępuje praw Lwu Sapieżu, podkanclerzemu litewskiemu, staroście słonimskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

439

k. 421v.–422

Grodno, 17 lutego 1589

Król potwierdza zeznanie Łukasza Chojeckiego z powiatu augustowskiego i Hieronima Rozumnowicza, popa cerkwi św. Trójcy, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Strony dokonały zamiany dóbr. Chojecki oddał Rozumnowiczowi, łącznie z prawem ich dziedziczenia, dwa łany chełmińskie, zwane Żydkowskie, położone na terenie miasta Augustowa, pomiędzy gruntami miasta i swoim własnym, który też zwany jest Żydkowski. Rozumnowicz oddał Chojeckiemu w dziedziczne posiadanie dwa łany we wsi Żarnowo, przynależne do cerkwi, położone obok ziemi sławetnego Mikołaja Bagieńskiego, mieszczanina augustowskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

440

k. 422–422v.

Grodno, 17 lutego 1589

Król nadaje Janowi Funckowi z Amerongen w dożywocie dobra, które posiadał kiedyś Marcin Wrangel. Dobra te obejmują dwóch chłopów w Sepen i czterech zagrodników na haku ziemi w powiecie saliskim, należącym kiedyś do dwóch braci zwanych Mriburg, z których jeden zabił drugiego, a także dwie rodziny w powiecie trejdeńskim. Dobra

te były poprzednio własnością rodziny Salis, obecnie ich panem jest mieszczanin ryski, Vlenbrok, który nie ma do nich praw. Prawa te przypadły skarbowi prawem kaduka. Funck zasłużył się już w czasach Zygmunta Augusta i za Stefana Batorego w Inflantach podczas wojen z Moskwą.

jęz. łac.

441

k. 422v–423v.

Bielsk, 21 luty 1589

Król zgadza się, by karzeł Michał mógł ustąpić dożywotnich praw do łana ziemi we wsi Rajsko w starostwie bielskim na korzyść dzieci brata, zwanego Mieliech Żak, Chwiedka, Marka i Panasa. Ziemia ta jest położona pomiędzy ziemią wójta i niejakiego Kalisza (*Kalish*). Dobra te otrzymał od królowej Bony, nadanie zostało potwierdzone jako dożywotnie przez Zygmunta Augusta.

jęz. łac.

442

k. 423v.

Liw, 24 luty 1589

Król zgadza się, by Wawrzyniec Jakubowicz, mieszkający w dobrach arcybiskupich przy kościele kolegiackim łowickim, mógł wykupić dożywotnie prawa do młyna we wsi Dzierzbietowice w starostwie łączyckim z rąk spadkobierców młynarza Jana.

jęz. łac.

443

k. 424

b.m., 26 luty 1589

Król zgadza się, by Maciej Osielski mógł wykupić dożywotnie prawa do młyna Kłobski na rzece Chodeczka we wsi Kłobia w starostwie brzeskim z rąk spadkobierców Wawrzyńca zwanego Wawrzynek. Do młyna przynależy łan ziemi zwany Stoikowski.

jęz. łac.

444

k. 424–424v.

Warszawa, 1 marca 1589

Król nadaje urząd kasztelana przemyskiego Mikołajowi Herburtowi z Fulsztyna, kasztelanowi halickiemu i staroście lwowskiemu. Urząd wakuje po śmierci Jana Fredry z Pleszowic.

*jęz. łac.***445**

k. 424v.–425

Warszawa, 4 marca 1589

Król nadaje urząd kasztelana halickiego [Stanisławowi] Lanckorońskiemu z Brzezia, staroście skalskiemu. Lanckoroński zasłużył się już za panowania Zygmunta Augusta. Urząd wakuje po wyniesieniu Mikołaja Herburt na kasztelanię przemyską.

*jęz. łac.***446**

k. 425–425v.

Warszawa, 5 marca 1589

Król nadaje Maciejowi Siemiątkowskiemu, dworzaninowi pokojowemu królewskiemu, dobra, które przypadły skarbowi prawem kaduka. Były to dobra po Bartłomieju, wójcie w mieście Kamionka [Strumiłowa] w starostwie bełskim, który zmarł bezpotomnie. Zmarła także jego żona Zofia, która wyszła ponownie za mąż za szlachcica Zygmunta Kalinowskiego i używała dóbr Bartłomieja do swojej śmierci.

*jęz. łac.***447**

k. 425v.–426

Warszawa, 6 marca 1589

Król zgadza się, by Mikołaj Jurowski i jego żona Jadwiga Chotkowska mogli ustąpić dożywotnich praw do młyna przy mieście Przasnyszu na rzece Węgiec (Wangra) na korzyść Andrzeja Niegosza i jego żony Anny Jazdzówny przed dowolnymi aktami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

448

k. 426–426v. Warszawa, na sejmie, 7 marca 1589
Król nadaje Danielowi Nepfelowi dwór Hertzberg po Henryku a Loue w powiecie marienburskim łącznie z dobrami Fabiana a Pate w powiecie pernigelskim i dobra Sassen z karczmą zwaną Luiden w powiecie trejdeńskim, ze wszystkimi rodzinami tam osiadłymi. Nepfel przez wiele lat służył Stefanowi Batoremu w kancelarii litewskiej.
jęz. łac.

449

k. 426v.–427 Warszawa, na sejmie, 8 marca 1589
Król nadaje Wawrzyńcowi Braneckiemu, harcerzowi królewskiemu, prawo wykupu wsi Rozlazłów w dzierżawie gabińskiej trzymanej przez Hieronima Gostomskiego, kasztelana nakielskiego, starostę waleckiego, w dożywocie. Nadanie dotyczy części wsi trzymanyh nieprawnie przez spadkobierców Stanisława Kosackiego, przez Zygmunta i Jana Rychtykackich, Andrzeja Stoniewskiego, Sebastiana Chodakowskiego, Jana Waliszewskiego, Krzysztofa Szymanowskiego, Piotra Kapidurę. Prawo wykupu dotyczy też tej części wsi, którą posiada Hieronim Gostomski. Branecki zasłużył się w wojnie z arcyksięciem Maksymilianem, brał udział w bitwie pod Byczyną.
jęz. łac.

450

k. 427v. Warszawa, 8 [marca 1589]
Król potwierdza zeznanie szlchetnego Angelusa Cabortiego, aptekarza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika i zastępcy procesowego, Szymona Mińskiego, swojego sługi, ze sławetnym Franciszkiem Cabortim, mieszczaninem i aptekarzem lubelskim, w sprawie pewnego długu zapisanego w księgach miejskich lubelskich.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

451

k. 427v.–428

Warszawa, 10 marca 1589

Król zgadza się, by Mikołaj Zebrzydowski, starosta generalny krakowski, starosta lanckoroński i bolesławski, mógł wykupić dożywotnie prawa do młyna zwanego Boszyn, w starostwie bolesławskim, z rąk spadkobierców Giżyckiego¹.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

452

k. 428–428v.

Warszawa [10 marca 1589]

Król potwierdza¹ dokument Stefana Batorego, w którym król ten, za wstawiennictwem królowej Anny, przyznał Adamowi Nieborskiemu, dworzaninowi i przełożonemu piwnic z winem, prawo do poboru czterech brył soli z kamery solnej warszawskiej na każde święto Jana Chrzciciela.

jęz. łac.

¹ Potwierdzenie bez przytoczenia dokumentu w całości.

453

k. 428v.–429

Warszawa, 12 marca 1589

Król zgadza się, by Wojciech Sośnicki, dworzanin, mógł ustąpić praw dożywotnich do wójtostwa w mieście Ujście na korzyść Piotra z Potulic, wojewody kaliskiego, starosty wyszogrodzkiego, ujskiego i dzierzawcy pilskiego¹.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 463.

454

k. 429–429v.

Warszawa, na sejmie [12 marca 1589]

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Samuel Małuski mógł ustąpić dożywotnich praw do kuźnicy Własna, w starostwie

olsztyńskim, na korzyść Joachima Ocieskiego, starosty olsztyńskiego, przed dowolnymi księgami wieczystymi Królestwa.

jęz. łac.

455

k. 429v.–430

Warszawa, na sejmie, 13 marca 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Jan Wysocki z Budziślawia mógł wykupić dożywotnie prawa do wsi zwanej Rosocha w starostwie kolskim z rąk spadkobierców swojego brata, Stanisława Wysockiego.

jęz. łac.

456

k. 430–430v.

Warszawa, na sejmie, 14 marca 1589

Król wyznacza pensję kardynałowi Hippolitowi Aldobrandiniemu, najwyższemu penitencjariuszowi i nuncjuszowi papieskiemu, który przysłużył się w pojednaniu Królestwa z Domem Austriackim [Habsburgami]. Wynosić ma ona 3 tysiące dukatów neapolitańskich i być płacona corocznie z dochodów ceł Foggi¹. Podaje się do wiadomości Filipa Owadowskiego, agenta królewskiego do spraw tychże ceł.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę.

457

k. 430v.–431

Warszawa, na sejmie, 15 marca 1589

Król zatwierdza dokument przedstawiony w imieniu mansjonarzy kościoła parafialnego w Radziejowie i sławetnych burmistrzów i rajców tego miasta. Wpis był wniesiony do ksiąg grodzkich radziejowskich przez zmarłego Jana z Leszna Leszczyńskiego, starostę radziejowskiego. Zapisał on na całym starostwie radziejowskim 1000 złotych oraz czynsz roczny od tej sumy, czyli 60 złotych.

jęz. łac.

458

k. 431–431v. Warszawa [na sejmie, 15 marca 1589]
Król zgadza się, by rotmistrz Antoni Lubowiecki mógł ustąpić przed dowolnymi księgami wieczystymi Królestwa praw dożywotnich do wójtostwa, czyli sołectwa, we wsi Skotniki w starostwie radziejowskim na korzyść Stanisława Lubowieckiego, swojego syna. Lubowiecki zasłużył się w wyprawach moskiewskich Stefana Batorego.
jęz. łac.

459

k. 431v.–432v. Warszawa [na sejmie, 15 marca 1589]
Król potwierdza zeznanie Mikołaja Jazłowieckiego z Buczacza, starosty śniatyńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on potwierdzenie ustąpienia praw do dóbr Soleczniki, Danniki, Niezdziłowice, Olbarowicze i Cytowiany w Wielkim Księstwie Litewskim. Dobra te scedowała na korzyść Lwa Sapiehy, podkanclerzego litewskiego, Anna, żona Jazłowieckiego, córka Mikołaja Sieniawskiego, kasztelana kamienieckiego, hetmana polnego koronnego, starosty stryjskiego.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. pol.

460

k. 432v.–434 [Warszawa, na sejmie, 15 marca 1589]
Król potwierdza zeznanie Mikołaja Jazłowieckiego z Buczacza, starosty śniatyńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on potwierdzenie ustąpienia praw do dóbr Ikaznia z przynależnościami w Wielkim Księstwie Litewskim. Dobra te ustąpiła na korzyść Lwa Sapiehy, podkanclerzego litewskiego, Anna, żona Jazłowieckiego, córka Mikołaja Sieniawskiego, kasztelana kamienieckiego, hetmana polnego koronnego, starosty stryjskiego.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. pol.

461

k. 434–435

Warszawa, na sejmie, 16 marca 1589

feria quinta ante Dominica Judica

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Zebrzydowskiego, starosty generalnego krakowskiego, starosty lanckorońskiego i bolesławskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 6550 złotych, które jest winien Sebastianowi Lubomirskiemu, żupnikowi krakowskiemu i staroście dobczykiemu. Dług ten zapisuje na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się go spłacić w urzędzie grodzkim krakowskim w dwóch ratach, pierwszej w wysokości 3 tysięcy złotych na święto Epifanii 1590 roku, drugiej na św. Jana Chrzciciela w roku 1590 w wysokości 3550 złotych. Wadium odpowiada sumie długu. Zobowiązuje się on stanąć na pierwsze i drugie wezwanie w sprawie przed sądem lub urzędem grodzkim krakowskim lub nowokorczyńskim, a także doprowadzić do złożenia odpowiedniego zeznania w księgach ziemskich krakowskich przez małżonkę Dorotę z Herburtów.

*jęz. łac.***462**

k. 435–435v.

Warszawa [na sejmie, 15 marca 1589]

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Lubomirskiego, żupnika krakowskiego i starosty dobczyckiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Mikołaja Zebrzydowskiego, starosty generalnego krakowskiego, z sumy 4300 złotych; została ona zapisana w grodzie krakowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***463**

k. 435v.–436

Warszawa [na sejmie, 15 marca 1589]

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Sońnickiego, dworzanina królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw dożywotnich do wójtostwa w mieście Ujście Piotrowi z Po-

tulic, wojewodzie kaliskiemu, staroście wyszogrodzkiemu, ujskiemu, pilskiemu¹.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. nr 453.

464

k. 436

Warszawa, na sejmie, 17 marca 1589

Król potwierdza dożywotnie prawa Zuzanny, żony Marcina, młynarza, do młyna wodnego, folusza zwanego Liszonek i konnego młyna słodowego w Gąbinie.

jęz. łac.

465

k. 436v.–437

Warszawa [na sejmie, 17 marca 1589]

Król zgadza się, by Jan Studzieński wraz z żoną Anną mogli ustąpić dożywotnich praw do wsi Cudynowce Sebastianowi Słowaczyńskiemu i jego żonie Eudoksji Tołmaczównie. Słowaczyński zasłużył się w wojnach moskiewskich Stefana Batorego.

jęz. łac.

466

k. 437–437v.

Warszawa, 18 marca [1589]

Król, za wstawiennictwem doradców, zatwierdza Eberharda Fogego [Foge] z Inflant w dożywotnich prawach do pewnych dóbr. Były to wsie Santzmagen, Icken, Pobussen, Amrocken i dwór Czwalzen, nowo zbudowany przez tegoż Fogego. Dobra te były położone w powiecie ermeskim, a także na obszarze biskupstwa kurońskiego w Inflantach. Foge zasłużył się w wyprawach moskiewskich Stefana Batorego.

jęz. łac.

467

k. 437v.–438 Warszawa, na sejmie [18 marca 1589]
Król zgadza się, by Herman Sadliński mógł ustąpić bratu Pawłowi dożywotnich praw do wsi Klonówka i Wolental oraz do jezior Cudynia, Siemianin, Długie, Jelemo, Babek, które uzyskał od Zygmunta Augusta. Ustąpić ich może przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa. Dożywotnie prawa obejmują też żonę Pawła, Annę Skorównę z Gaja Obornicką.
jęz. łac.

468

k. 438–438v. Warszawa, na sejmie [18 marca 1589]
Król nadaje w dożywocie Maciejowi Leńkowi, staroście nowogrodzkiemu inflanckiemu, dobra Ikskul (*Uxkul*) i Kircholm w Inflantach. Leniek zasłużył się jako żołnierz w czasach Stefana Batorego i podczas obrony blokhausu ryskiego.
jęz. łac.

469

k. 438v.–439 Warszawa [na sejmie, 18 marca 1589]
Król nadaje dobra, które przypadły skarbowi prawem kaduka po śmierci Tomasza Lepssena, sługi Zofii z Gosławic Zbyszewskiej, Wawrzyńcowi Gembickiemu, sekretarzowi królewskiemu.
jęz. łac.

470

k. 439–439v. Warszawa, 20 marca 1589
Król zgadza się, by Andrzej Rogulski, dworzanin i sekretarz królewski, mógł oddać wieś Bogucice (*Boguczicze*) w dzierżawę na trzy lata. Rogulski ma do niej prawa dożywotnie.
jęz. łac.

471

k. 439v.–440

Warszawa, na sejmie 20 marca [1589]

Król zgadza się, by Jan Gołuchowski, dworzanin i trukczaszy (*dapifer noster*)¹, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa w mieście Śniatyniu i do innych dóbr z rąk spadkobierców Stanisława Gołuchowskiego. Gołuchowski zasłużył się podczas wojen moskiewskich za panowania Stefana Batorego.

jęz. łac.

¹ Według pozycji *Urzednicy centralni i nadworni Polski XIV–XVIII wieku...*, s. 131, tytuł *dapifer noster* przed rokiem 1633 określał dworzanina podległego podstolemu.

472

k. 440–440v.

Warszawa, na sejmie, 24 marca 1589

Król potwierdza zeznanie Stanisława hrabiego na Tarnowie, kasztelana sandomierskiego, starosty buskiego i stobnickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 6 tysięcy złotych, które jest winien Elżbiecie Bełżeckiej, wdowie po Bartłomieju Bełżeckim, i spadkobiercom Bełżeckiego. Sumę tę zapisuje na folwarku Rzepniów i części wsi Drewlany w województwie bełskim, powiecie buskim, zobowiązując się spłacić ją na Boże Narodzenie 1589 roku w urzędzie grodzkim bełskim lub lwowskim. Zobowiązuje się on stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie w sądzie lub urzędzie grodzkim bełskim lub lwowskim.

jęz. łac.

473

k. 441

Warszawa, 24 marca 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, nadaje Andrzejowi Piwie, dzierżawcy miasta Szczerców (*Szczerczow*) i wsi Chrząstów Dup, pensję zbożową płaconą do skarbu z tych dóbr.

jęz. łac.

474

k. 441–442

Warszawa, 24 marca 1589

Król potwierdza zeznanie Piotra Tylickiego, prepozyta gnieźnieńskiego, kanonika krakowskiego, sekretarza wielkiego koronnego, i Stanisława Ługowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni umowę, zawartą w Warszawie 23 marca [1589 roku], potwierdzili ją we wszystkich punktach i zapisali na wszystkich dobrach. Wadium w sprawie ustalono na 300 złotych. Zobowiązali się oni stanąć na wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim krakowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

475

k. 442–442v.

Warszawa, na sejmie, 25 marca 1589

Król zgadza się, by Jan Luborski, harcerz króla Zygmunta Augusta, mógł ustąpić dożywotnich praw do dworu zwanego *der Holminsche Gericht Hoff*, położonego w Prusach, w powiecie gdańskim, sławetnemu Michałowi Bartschowi, mieszczaninowi gdańskiemu¹.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 489.

476

k. 442v.–443v.

Warszawa, na sejmie, 26 marca 1589

Król potwierdza zeznanie Stanisława hrabiego na Tarnowie, kasztelana sandomierskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do dóbr i zapisów Jana Krezy na zamku Bobolice i na innych dobrach na korzyść Stanisława Fogelwedera, archidiacona warszawskiego, sekretarza królewskiego. Prawa te uzyskał od Krzysztofa Gawrońskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

477

k. 443v.–448

Warszawa, na sejmie, 26 marca 1589

Król potwierdza akty komisarzy dotyczące rozgraniczenia granic pomiędzy wsią Czarnowa, własnością miasta Torunia, i miasteczkiem Solec, dzierżawą Jana z Kościelca, kasztelana międzyrzeckiego i starosty bydgoskiego. Akty zostały wydane w miejscu sporu granicznego 21 października 1585 r. (*feria secunda post festum Sancti Lucae Evangelista*), w Krakowie 9 maja (*feria quinta post festum Sancti Stanislai in Maio*) 1585, w Krakowie 24 lipca 1585 r. Komisarze: Jan Spåwski, wojewoda inowrocławski; Krzysztof Kostka, wojewoda pomorski; Jan Dulski, kasztelan chełmiński; Stanisław Sierakowski, kasztelan łódzki; Wojciech Niemojewski, podkomorzy inowrocławski; Stanisław Kostka, podkomorzy chełmiński; Sylwester Czekanowski, stolnik inowrocławski; Samuel Konarski, chorąży pomorski i Jan Modlibóg, łowczy inowrocławski, wystawili 9 września 1585 r. wezwanie, tzw. inotescencję. Komisarzami, którzy faktycznie przeprowadzili sprawę, byli: Stanisław Sierakowski, kasztelan łódzki; Wojciech Niemojewski, podkomorzy inowrocławski; Sylwester Czekanowski, stolnik inowrocławski, i Samuel Konarski, chorąży pomorski. Świadcami ich czynności byli: Jan Niemojewski, sędzia grodzki inowrocławski; Mikołaj Różyński, podsędek ziemski inowrocławski; Wojciech i Jan Czekanowscy; Maciej Rożnowski; Jan Derpowski; Wojciech Broniewski; Andrzej Popowski; Piotr Baranowski, a także Michał Kutłowski, woźny generalny Królestwa.

jęz. łac.

478

k. 448v.–449

Warszawa, na sejmie, 27 marca 1589

Król uwalnia dobra klasztoru franciszkanów w Przasnyszu spod jurysdykcji miejskiej. Klasztor i kościół pod wezwaniem św. Jakuba i Anny, matki NMP, odbudował Paweł Kostka z Rostkowa, chorąży zakroczymski. Uzyskał też zgodę papieża Sykstusa V na wprowadzenie tam zakonu bernardynów — Zakonu Braci Mniejszych.

jęz. łac.

479

k. 449–449v. Warszawa, na sejmie, 27 marca 1589
Król aprobuje przeprowadzoną już transakcję. Sławetni Adam i Doro-
ta, mieszczenie stobniccy, ustąpili dożywotnich praw do dwóch łąnów
ziemi, które uzyskali nadaniem Stefana Batorego. Oddali je sławetne-
mu Jakubowi Muretiemu i jego żonie Urszuli.

jęz. łac.

480

k. 449v.–450 Warszawa, na sejmie, 28 marca 1589
Król zgadza się, by Andrzej, Jerzy i Marcin Kowalscy mogli ustąpić do-
żywotnich praw do swoich części wójtostwa w starym mieście Koninie
na korzyść Jakuba Kowalskiego.

jęz. łac.

481

k. 450–450v. Warszawa, na sejmie, 28 marca 1589
Król zgadza się, by Baltazar Stanisławski ze Stanisławic, podkomorzy
sanocki, mógł ustąpić dożywotnich praw do wsi Płowce i tamtejszego
dworu w powiecie sanockim na korzyść Tomasza Chłopickiego i jego
żony Jadwigi z Morawska.

jęz. łac.

482

k. 450v.–451 Warszawa, na sejmie, 28 marca 1589
Król nadaje Bartłomiejowi Dobruchowskiemu, harcerzowi królewskie-
mu, dobra po zmarłym Andrzeju Sosnowickim zwanym Denisowic,
które przypadły skarbowi prawem kaduka. Denisowic zostawił dobra
znajdujące się w powiecie chełmskim i gdziekolwiek indziej. Dobru-
chowski zasłużył się za panowania Stefana Batorego.

jęz. łac.

483

k. 451–452

Warszawa, na sejmie, 31 marca 1589

Król kasuje, bez dosłownego powtarzania treści, dokument Stefana Batorego zawierający zmianę terminu odbywania się jarmarków w Kamionce Strumiłowej i przywraca dawne terminy, ustalone przez Zygmunta I na św. Antoniego w czerwcu [13 VI] i św. Idziego [1 IX].

jęz. łac.

484

k. 452–453

Warszawa, na sejmie, 31 marca 1589

Król potwierdza zeznanie Stanisława hrabiego na Tarnowie, kasztelana sandomierskiego, starosty buskiego i stobnickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 3300 złotych, które jest winien Sebastianowi Lubomirskiemu, żupnikowi krakowskiemu, staroście dobczyckiemu. Zapisuje ten dług na wszystkich dobrach. Zobowiązuje się go spłacić na najbliższe święto Obrzezania Pańskiego [1 I 1589 r.] w urzędzie grodzkim krakowskim lub przed urzędem grodzkim nowokorczyńskim. Tarnowski zobowiązuje się, że jego żona Zofia z Ocieszyna, z dwoma najbliższymi krewnymi w linii męskiej, ma wyrazić przed aktami ziemskimi krakowskimi lub wiślickimi zgodę na obciążenie dóbr męża w przypadku niezapłacenia w obiecwanym terminie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

485

k. 453–453v.

Warszawa, na sejmie, 31 marca 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego i podskarbiego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jana Krzyżtoporskiego, starosty ostrze-

szowskiego, ze spłaty 500 złotych długu. Dług został zapisany w kancelarii koronnej w Grodnie 14 grudnia 1585 r.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

486

k. 453v.–454v.

Warszawa, na sejmie, 31 marca 1589

Król potwierdza zeznanie Samuela Małuskiego z Małusz, złożone przed księgami kancelarii koronnej w obecności opiekuna, Adama Małuskiego, stryja. Zeznał on ustąpienie dożywotnich praw do kuźnicy zwanej Własna w starostwie olsztyńskim na korzyść Joachima Ocieskiego, starosty olsztyńskiego. Wadium w sprawie wynosi 1500 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

487

k. 454v.–455v.

Warszawa, na sejmie, 31 marca 1589

Król potwierdza zeznanie Franciszka Krasińskiego, sędziego ziemskiego ciechanowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie swojej części kamienicy na ulicy od strony Wisły, przy zamku warszawskim, położonej między domami sławetnego Filipa Szlichtynga, mieszczanina warszawskiego, i Łukasza Kościeleckiego, biskupa poznańskiego. Praw tych ustępuje na korzyść brata, Jana Krasińskiego, kantora krakowskiego, sekretarza królewskiego¹. Wadium w tej sprawie wynosi 200 złotych, a zeznający zobowiązuje się stawić przed urzędem ziemskim lub grodzkim ciechanowskim

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Kamienica nr 8 przy ulicy Jezuickiej. Ten sam wpis w MK 133, k. 379–380v.

488

k. 455v.–456

Warszawa, na sejmie 31 marca 1589

Król potwierdza zeznanie Stanisława Mirosławskiego, syna zmarłego Łukasza Mirosławskiego z powiatu kaliskiego. Zeznał on pokwitowanie Anny z Oporowa ze spłaty pierwszej raty długu w wysokości 450 złotych, zapisanych w grodzie krakowskim, z datą spłaty na święto Oczyszczenia NMP. Pozostałą sumę 1000 złotych ma spłacić na kolejne święto Oczyszczenia NMP. W imieniu Anny sumę spłacał jej mąż Andrzej Rzeczycki, instygator królewski.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

489

k. 456–456v.

Warszawa, na sejmie 1 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Luborskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw dożywotnich do dworu *der Holminsche Gericht Hoff* w ziemi pruskiej, powiecie gdańskim, na korzyść sławetnego Michała Bartscha, mieszczanina gdańskiego¹.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 475.

490

k. 456v.–457

Warszawa, 1 kwietnia 1589

Król potwierdza donację Zygmunta I dla mansjonarzy przy przemyskim kościele katedralnym. Król nadał im wówczas siedem beczek soli z żup przemyskich co roku. Za wstawiennictwem Wojciecha Baranowskiego Zygmunt III poza zatwierdzeniem dodaje jeszcze trzy beczki soli.

jęz. łac.

491

k. 457–457v.

Warszawa, na sejmie, 3 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Anna Ławska, wdowa po Janie Zwierzchowskim, mogła ustąpić praw dożywotnich do boru rozciągającego się między rzekami Omulew (*Omolew*) i Płodownica, od bagna *Głęboki Kąth* aż do miejsca, gdzie rzeka Płodownica wpada do rzeki Omulew. Może też ustąpić sum na tym borze zapisanych. Ustąpi tych wszystkich praw na korzyść syna, Jana Zwierzchowskiego, przed dowolnymi aktami urzędowymi Królestwa.

*jęz. łac.***492**

k. 457v.–458v.

Warszawa, na sejmie, 4 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Anny z Wielkiego (*Magna*) Szczawina, żony Jana Herburt z Fulsztyna, chorążego ziemi lwowskiej. Zeznawała ona za zgodą męża; ojca, Pawła Szczawińskiego, kasztelana łęczyckiego i ochmistrza dworu królowej Anny [Jagiellonki]; i brata, Samuela Szczawińskiego. Zeznała ona aprobatę zeznania dokonanego w księgach sejmowych 25 lutego 1585 r. (*feria secunda post festum Sancti Mathiae Apostoli*). Dotyczyło ono jej aprobaty dla zapisu Jana Herburt w księgach ziemskich przemyskich. Herburt ustąpił praw do wsi Łuczyce w województwie ruskim na korzyść Krzysztofa Buchowskiego. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***493**

k. 458v.–459

Warszawa, 4 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Herburt, chorążego lwowskiego, i jego żony Anny, córki Pawła Szczawińskiego, kasztelana łęczyckiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Małżonkowie zeznali wzajemny zapis dożywocia na wszystkich dobrach dziedzicznych ruchomych i nieruchomościach i zapisach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

494

k. 459v.–460

Warszawa, 5 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Mikołaj Zebrzydowski z Zebrzydowic, starosta generalny krakowski, starosta lanckoroński i bolesławski, mógł na swój koszt odbudować kościół św. Krzyża w Bolesławcu, który spłonął w pożarze miasta.

jęz. łac.

495

k. 460–460v.

Warszawa, 5 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Detlen Plater (*Plata*) z Inflant mógł sprzedać dwór Feliks w parafii Alsten w Inflantach, który nadał mu wielki mistrz zakonu inflanckiego.

jęz. łac.

¹ BHO I, s. 77.

496

k. 460v.–461

Warszawa, 5 kwietnia 1589

Król nadaje młyn na stawie zwanym Gorceżyński proboszczowi kościoła św. Krzyża w Bolesławcu (*Bolesławiecz*). Obecnie użytkownikiem młyna jest młynarz Kwiatów. Kościół św. Krzyża jest odbudowywany przez Mikołaja Zebrzydowskiego, starostę generalnego krakowskiego. Król nadaje też szpitalowi miejskiemu co roku 6 grzywien, licząc na grzywnę 48 groszy, które do tej pory skarb otrzymywał od miasta jako spłatę podwód.

jęz. łac.

497

k. 461–462

Warszawa, 5 kwietnia 1589

Król potwierdza dożywotnie prawa Bartłomieja Berdysza i jego małżonki, sławetnej Anny, córki Jana, czyli Iwana, i Małgorzaty, do otrzy-

mywania dochodów trzeciej miary z młyna zwanego *Obrothow* na rzece Hrodelec w powiecie sokalskim.

jęz. łac.

498

k. 462–464

Warszawa, 5 kwietnia 1589

Król potwierdza założenie miasta Piotrków przez Jana Rusinowskiego, dziedzica na Wierzbianach. Miasto powstanie na terenach wsi dziedzicznej Piotrków w województwie brzeskim na Kujawach, w powiecie radziejowskim. Rządzić się będzie prawem magdeburskim. Jarmarki mają się odbywać na święto Bożego Ciała, na św. Wawrzyńca Męczennika [10 VIII], na Wszystkich Świętych [1 XI]. Targi cotygodniowe mają być w czwartki. Miastu zostaje nadana wolność od wszystkich opłat wnoszonych na rzecz państwa na lat 12.

Lista świadków.

jęz. łac.

499

k. 464–465

Warszawa, na sejmie, 6 kwietnia 1589

Król potwierdza uchwałę miasta Kamionka Strumiłowa, postanowioną przez mieszczan 4 listopada 1588 r. (*feria sexta ante festum Sancti Martini episcopi*), dotyczącą obsadzenia urzędu wójta i sędziego przez obecnego rajcę Macieja Kamienieckiego, zwanego Chłopowicz.

jęz. łac.

500

k. 465–467

Warszawa, na sejmie, 8 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła, księcia na Ołyce i Nieświeżu, kasztelana trockiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapis i wprowadzenie w posiadanie dóbr dziedzicznych, wsi Gródek, Grodzisko, Sabnie, Hołowienki i części wsi Młozewo z wszystkimi przynależnościami dla Jana Mogilnickie-

go Tobiszczyka z Mogilnicy. Na dobrach tych Radziwiłł zapisał 8300 złotych, które zobowiązuje się spłacić na św. Jana Chrzyciela za rok. W przypadku niespłacenia sumy Mogilnicki będzie miał przedłużaną własność z roku na rok.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

501

k. 467–467v.

Warszawa, na sejmie, 8 kwietnia 1589

Król nadaje Wacławowi Kielczewskiemu, dworzaninowi królewskiemu, część wsi Bolków w powiecie łęczyckim w dożywocie. Część wakuje po śmierci Stanisława Lubnickiego, kasztelana wieluńskiego. Drugą część posiada Maciej Lubnicki, który dostał to nadanie wraz ze zmarłym bratem Stanisławem od Stefana Batorego. Kielczewski zasłużył się już w czasie panowania tego władcy.

jęz. łac.

502

k. 468

Warszawa, 10 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Sebastian Krapiewski mógł sprzedać dobra dziedziczne, cztery haki ziemi w ziemi ryskiej, w Inflantach.

jęz. łac.

503

k. 468–469

Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Andrzej Wierziński, dworzanin królewski, mógł zeznać przed księgami urzędowymi Królestwa ustąpienie praw dożywotnich do sołectwa we wsi Haie (lub Ihaie) w starostwie samborskim Jerzemu Mnischowi, kasztelanowi radomskiemu, staroście samborskiemu.

jęz. łac.

504

k. 469–469v. Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589
Król nadaje Adrianowi Żernickiemu dobra po zmarłym bezpotomnie
Marcinie Zawadzkim, mieszkańcu Pyzdr, dobra te przypadły skarbowi
prawem kaduka.
jęz. łac.

505

k. 469v.–470v. Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, wstawiających się za
Andrzejem Sienieńskim z Sienna, panem na Gołogórach, lokuje miasto
Lackie. Może je lokować na terenie dóbr dziedzicznych w ziemi halickiej.
Miasto rządzić się ma prawem magdeburskim, mieszkańcy nie mogą od-
woływać się do praw polskich i ruskich. Ustanowione zostają trzy jarmar-
ki: na św. Stanisława w maju [8 V], na Wniebowstąpienie NMP [15 VIII],
na Trzech Króli [6 I]. Ustala się też czas targów cotygodniowych¹.
jęz. łac.

¹ Zostawiono miejsce na dopisanie dnia tygodnia.

506

k. 470v.–471v. Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, wstawiających się za
Andrzejem Sienieńskim z Sienna, panem na Gołogórach, lokuje mia-
sto Nowe Dembno. Może je lokować na terenie dóbr dziedzicznych
w ziemi halickiej, powiecie trembowelskim. Miasto rządzić się ma praw-
em magdeburskim, mieszkańcy nie mogą odwoływać się do praw
polskich i ruskich. Ustanowione zostają trzy jarmarki: na Niedzielę
Palmową, na święto Nawiedzenia NMP [2 VII], na święto Andrzeja
Apostoła [30 XI]. Ustala się też czas targów cotygodniowych¹.
jęz. łac.

¹ Zostawiono miejsce na dopisanie dnia tygodnia.

507

k. 471v.–472 Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589
Król uwalnia kamienicę Stanisława Borcolana, doktora filozofii i medycyny, położoną na rynku sandomierskim, od wszystkich ciężarów i obowiązku gościny. Kamienica była położona w zachodniej części rynku, obok ulicy prowadzącej w stronę ulicy Żydowskiej. Borcolan przeznaczył czynsz z niej na utrzymanie pięciu studentów filozofii w Akademii Krakowskiej.

jęz. łac.

508

k. 472–472v. Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589
Król zgadza się, by Mikołaj Zebrzydowski z Więcborka mógł wydzierżawić dobra i dochody dzierżawy Szadkowskiej, a także wsie Wielka (*Wielga*) Wieś, Kobyla (*Kobela*), Kromolin, Brondy (*Brodnia*) i Lubin.

jęz. łac.

509

k. 472v–473 Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589
Król zatwierdza zeznanie z akt grodzkich bydgoskich. Andrzej z Kościelca, opat bledzewski, kupił za 200 złotych czynsz roczny zwany wyderkaff w wysokości 15 złotych u Łukasza Śleszyńskiego. Z czynszu ma korzystać Jan z Przedecza, pleban miasta Krajenka, i jego następcy. Śleszyński zapisał tenże czynsz na swoich dobrach dziedzicznych, wsi osiadłej Tłuków i wsi pustej Kijaczkowo w województwie kaliskim, powiecie nakielskim.

jęz. łac.

510

k. 473v. Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589
Król zgadza się, by Jerzy Mniszech, wojewoda sandomierski, mógł wykupić dożywotnie prawa do dochodów tzw. „trzeciej części” z młyna

w mieście Sól (*Sol*). Wykupić je może z rąk spadkobierców Kaspra Łączkiego (*Łanczki*).

jęz. łac.

511

k. 474–477

Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1589

Król nobilituje Stanisława Bartolona (in. Borcolan), doktora filozofii i medycyny. Przyjęty zostaje do herbu Nałęcz przez Andrzeja Malickiego, podstarościego sandomierskiego. W przypadku, gdyby ktoś naganiał jego szlachectwo, winny będzie musiał zapłacić 2000 złotych węgierskich w czystym złocie, połowa z nich przypadnie skarbowi, połowa naganianemu [Bartolonowi].

Datum per manus Wojciecha Baranowskiego, podkanclerzego koronnego.

jęz. łac.

512

k. 477–477v.

Warszawa, na sejmie, 11 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jakuba Dziaduskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Krzysztofa Dunina ze spłaty sumy 230 grzywien należnej Dziaduskiemu za wykupienie przez Dunina dożywotnich praw do wsi Małyszycy (in. Malszyce) w województwie sandomierskim, powiecie opoczyńskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

513

k. 477v.–478v.

Warszawa, 12 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego koronnego, starosty krzeczowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 13 590 złotych, który ma wobec Jakuba, Zuzanny i Zofii Zaleskich, dzieci zmarłego Jakuba

Zaleskiego, dzierżawcy siemneńskiego, meteleńskiego. Do sumy tej dodaje jeszcze 680 złotych do spłaty. Dług ten zapisuje na wszystkich dobrach. Zobowiązuje się go spłacić na św. Wojciecha biskupa w roku 1590 w urzędzie grodzkim kaliskim. Oświadcza, że do święta Obrzeźniania Pańskiego jego żona, Agnieszka z Włostowa, stanie w urzędzie grodzkim sandomierskim z dwoma krewnymi z rodu ojca i potwierdzi ten zapis.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

514

k. 478v.–480

Warszawa, 12 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Piotra Bogatki z powiatu czerskiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 6 tysięcy złotych, które jest winien Jakubowi, Zuzannie i Zofii, dzieciom zmarłego Jakuba Zaleskiego, dzierżawcy siemneńskiego i meteleńskiego. Do sumy tej dopisuje 300 złotych. Zapisuje te 6300 złotych na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się spłacić dług w urzędzie grodzkim kaliskim na św. Wojciecha 1590 roku. Oświadcza też, że jego żona Zuzanna Sabczanka zezna do święta Obrzeźniania Pańskiego zgodę na ten zapis, stawiając się w urzędzie z dwoma świadkami z rodu ojczystego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

515

k. 480–480v.

Warszawa, na sejmie, 12 kwietnia 1589

Król nadaje Jerzemu Osieckiemu dobra, które przypadły skarbowi prawem kaduka po śmierci Aleksandra Guza i Wojciecha Czaplina, mieszkańców Poznania, oraz Jana chirurga z Pyzdr. Osiecki zasłużył się w czasie wojny z arcyksięciem Maksymilianem.

jęz. łac.

516

k. 480v. Warszawa, na sejmie, b.d.¹, kwiecień 1589
Król zatwierdza Jana Markowicza z Kawęczyna, syna zmarłego Wojciecha, w dożywotnich prawach do młyna na rzece Długa w starostwie warszawskim.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

517

k. 481–482 Warszawa, na sejmie, 12 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Wojciecha Markowicza z młyna zwanego Siwkowski, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie dożywotnich praw do młyna Siwkowski na rzece Czarna Wojciechowi Siwkowi. Nadanie obejmuje też jezioro Knidza i wszystkie ziemie, łąki i ogrody przynależne do młyna i położone między wsiami Bródno i Ząbkowa Wola w powiecie warszawskim, a także sumy zapisane na tych dobrach.

jęz. łac.

518

k. 482–482v. Warszawa, na sejmie, 22 kwietnia 1589
Król¹ potwierdza zeznanie Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego koronnego, i Piotra Bogatki, opiekunów Jakuba, Zuzanny i Zofii, dzieci zmarłego Jakuba Zaleskiego, dzierżawcy siemneńskiego i meteleńskiego. Zeznali oni ustanowienie pełnomocnictwa dla Andrzeja Stareskiego, współopiekuna dzieci, by mógł zająć się sprawą 450 złotych ze stacji klasztoru w Trzemesznie, przynależnej wspomnianym Zaleskim. Sumę ma wypłacić Janowi Obiechanowskiemu, na mocy zapisu w testamencie Jakuba Zaleskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na tytuł wpisu.

519

k. 482v.–483

Warszawa, na sejmie, 13 kwietnia 1589

Król nadaje Piotrowi Ossowskiemu coroczne dochody z podatku za podwody, płaconego przez Wschowę.

jęz. łac.

520

k. 483–483v.

Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Kiszki z Ciechanowca, starosty drohickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapis darowizny swojego dworu w Warszawie na przedmieściu zwanym Krakowskie, koło klasztoru bernardynów. Zapis ten wniesiony został do ksiąg radzieckich warszawskich. Kiszka ustąpił dworu Mikołajowi Mniszchowi, staroście łukowskiemu, i na okoliczność tej darowizny zapisuje się Mniszchowi na swoich dobrach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

521

k. 484–484v.

Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Uxkiela, pana na Menczu, dworzani- na królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zgłoszenie sądowych pretensji i zająćia dóbr Walentego Uberfelda z racji pewnych umów i zapisów. Dotyczy to w szczególności wsi Brick, należącej do klasztoru oliwskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

522

k. 484v.–485v.

Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Zuconella, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie dożywotnich praw do wójto-

stwa wsi Zemborzyce w powiecie lubelskim oraz do młyna w tejże wsi. Dobra te uzyskał nadaniem Stefana Batorego. Ustąpił ich Kasprowi Wilkowskiemu, medykwowi Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła, księcia na Ołyce i Nieświeżu, kasztelana trockiego, i żonie Wilkowskiego, Jadwidze.
jęz. łac.

523

k. 485v.–486 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król daje Stanisławowi Karnkowskiemu, arcybiskupowi gnieźnieńskiemu, legatowi, prymasowi, prawo włączenia probostwa piotrkowskiego w archidiecezji gnieźnieńskiej, województwie sieradzkim, do kolegium, czyli kapituły woliborskiej.
jęz. łac.

524

k. 486–486v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król, za wstawiennictwem doradców, nadaje Mikołajowi Grodzickiemu i jego żonie Zofii, córce Wojciecha Rostogi, dożywotnie prawa do kuźnicy żelaza zwanej *Pieta* w starostwie krzepickim.
jęz. łac.

525

k. 486v.–487v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król nadaje Bogusławowi Słupskiemu, rotmistrzowi, w dożywocie młyn Surowiecz z dwoma hakami ziemi zwanymi Konde; młyn ten przynależał do dóbr Wetiguer. Do tej pory trzymał go bezprawnie niejaki Meller¹. Słupski zasłużył się podczas bezkrólestwa w obronie blokhausu w Inflantach i otrzymał za to dobra Wetiguer i Liaswer oraz Kiryner w powiecie lajskim. Zasłużył się też za Stefana Batorego w wojnach moskiewskich i pod Pskowem.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

526

k. 487v.–488 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król zgadza się, by Danił Ostafinowicz Radzejowski mógł ustąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa swoich praw dożywotnich do części wsi Radiowcze w powiecie kamienieckim na korzyść Jeremiasza i Waśka, synów Waśka Radzejowskiego, swego bratanka.
jęz. łac.

527

k. 488–488v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król, na prośbę mieszczan gąbińskich oraz na podstawie konstytucji sejmowych, ustanawia cło w Gąbinie. Od kupców i wszystkich, którzy nie należą do stanu szlacheckiego, pobierać się ma po szelągu od konia, od wołu i krowy po trzy denary, od nierogacizny po jednym denarze.
jęz. łac.

528

k. 489–490 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król, na wniosek rewizorów królewskich, podnosi za zgodą sejmu cła mostowe na rzece Tyśmicznica w Ostrowcu, w dzierżawie parczewskiej. Zostały one ustanowione przez Stefana Batorego w wysokości trzech denarów. Cło zostaje podniesione do sześciu denarów, kupcy płacić mają teraz po sześć denarów od konia i od prowadzonego bydła
jęz. łac.

529

k. 490–490v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król zgadza się, by Zofia Czechowska z Piratyna (*Pirathin, Pyrathyn*) mogła ustąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi praw dożywotnich do wójtostw we wsiach Kustyn i Rudno w starostwie buskim na korzyść swojego syna Michała Czechowskiego.
jęz. łac.

530

k. 490v.–491 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król potwierdza osadzenie na prawie niemieckim nowej wsi, *Konieczny*, w starostwie wałęckim przez Franciszka Radziskiego, sołtysa tejże wsi. Wstawił się za Radziskim Hieronim Gostomski z Leżenic, kasztelan nakielski, starosta wałęcki. Król naznacza Radziskiemu dwa łany ziemi i zapisuje na niej 200 talarów. Ustępuje mu też dwóch zagrodników i łąki w miejscu zwanym Zbyczyńskie. Okres wolnizny tej wsi zostaje ustalony na sześć lat.
jęz. łac.

531

k. 491–491v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król nadaje urząd kasztelana radomskiego Krzysztofowi Lanckorońskiemu z Brzezia, kasztelanowi małogoskiemu.
jęz. łac.

532

k. 491v.–492 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król potwierdza przywilej Stefana Batorego dla Jana i Kaspra Gobełiów. W uznaniu zasług braci w wynalezieniu nowego sposobu bicia pieniędzy, chcąc wynagrodzić im koszty nowej maszyny, król zakazał naśladowania tejże na czas 30 lat pod karą 5 tysięcy złotych węgierskich w czystym złocie. Obecnie okres zostaje przedłużony o następne 30 lat, kara zostaje podwyższona do 10 tysięcy złotych węgierskich, połowa ma przapaść skarbowi, połowa braciom.
jęz. łac.

533

k. 492–493v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król potwierdza, że pewni doradcy przedłożyli mu nobilitację cesarza Rudolfa II obejmującą braci Feliksa, Walentego, Wita i Wojciecha

(*Alberta*) Kosmasów i ich potomstwo. Na tej podstawie król nobilituje tychże w Królestwie Polskim. W ich sprawie występował u króla Andrzeja Opaliński, marszałek wielki koronny.

Datum per manus podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

534

k. 493v.–495 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król nobilituje Stanisława Grocholskiego Chojkowicza. Zasłużył się on w czasach Stefana Batorego podczas buntu gdańszczan, pod Tczewem, w wojnach moskiewskich, służył wtedy pod Janem Zamoyskim, był pod Pskowem, bronił Krakowa przed arcyksięciem Maksymilianem.

jęz. łac.

535

k. 495–497 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król, w uznaniu zasług podczas sprawowania urzędu, nobilituje Andrzeja Suskiego, pisarza grodzkiego przemyskiego.

Datum per manus podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

536

k. 497–500 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król, w uznaniu męstwa, nobilituje Wawrzyńca Justimontiego z Bolonii, Włocha. Zasłużył się on w czasie bezkrólewia i podczas obrony Krakowa przed Maksymilianem. Brał udział w blokowaniu mostu, przez który żołnierze Maksymiliana, stacjonujący w Mogile, starali się dotrzeć na drugi brzeg. Bronił też dóbr Biezańów i salin Sebastiana Lubomirskiego w starostwie dobczyckim. Opiekował się kościołem św. Franciszka. Justimonti został przyjęty do rodu przez Mikołaja Wolskiego z Podhajec, miecznika koronnego i starostę krzepickiego. Naga-

nijący szlachectwo będzie musiał zapłacić karę w wysokości 2 tysięcy złotych węgierskich w czystym złocie.

jęz. łac.

537

k. 500–503v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król potwierdza (*vidimus*) dokument Zygmunta Augusta, podpisany przez Piotra Myszkowskiego, biskupa krakowskiego, podkanclerzego koronnego, zawierający konstytucje ziem pruskich, uchwalone w Piotrkowie na sejmie 26 marca w roku 1563.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

538

k. 503v.–504 Warszawa, 16 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Wawrzyńca Gembickiego, sekretarza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika, Jana Gembickiego, swojego brata, ma on występować w sprawie dóbr po zmarłym Tomaszu Lipsenie, słudze Zofii z Gosławic Zbyszewskiej. Przypadły one skarbowi prawem kaduka i zostały nadane Wawrzyńcowi Gembickiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

539

k. 504–504v. Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589
Król zgadza się, by Stanisław Mioduski mógł ustąpić dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Złotoria w ziemi dobrzyńskiej. Ustąpić ich może na korzyść Wojciecha Quos Trzepskiego przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

540

k. 504v.–505

Warszawa, 16 kwietnia 1589

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dożywotnie prawa Jana Wilda do młyna zwanego *Szredni* w starostwie bydgoskim. Prawo dożywotnie dotyczy również żony Jana, Katarzyny.

jęz. łac.

541

k. 505–505v.

Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Krzysztof Gnoiński mógł ustąpić Janowi Rogozińskiemu dożywotnich praw do wsi Pieczonogi (*Piechenigi*) w województwie krakowskim. Ustąpić ich może przed księgami urzędowymi Królestwa. Rogoziński zasłużył się jako żołnierz.

jęz. łac.

542

k. 505v.–506

Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Jerzy Mniszech, kasztelan radomski, starosta samborski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostw dzierzawy ozińskiej w starostwie samborskim.

jęz. łac.

543

k. 506v.–507

Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589

Król potwierdza, iż Jan Zamoyski, kanclerz i hetman wielki koronny, złożył protestację na sejmie wobec senatorów i posłów Królestwa i Wielkiego Księstwa Litewskiego. Dotyczyła ona wojny i turbacji Rzeczypospolitej w ostatnim czasie. Wobec zignorowania przez sejm niebezpieczeństw grożących Rusi, Podolu, Wołyniowi, Kijowszczyźnie i Braclawszczyźnie Zamoyski oświadcza, że nie bierze odpowiedzialności za ich obronę. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

544

k. 507–507v. Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Joachima Mnichowskiego z powiatu sandomierskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 130 złotych, które jest winien Janowi Gołuchowskiemu, dworzaniowi królewskiemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się spłacić ją na Zielone Świąta 1589 roku. Stawi się na pierwsze wezwanie w sprawie przed którymkolwiek sądem i urzędem koronnym, również przed sądem zadwornym.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

545

k. 508–509 Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Andrzeja Zucnella, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on sprzedaż prawem wieczystym Kasprowi Wilkowskiemu, doktorowi medycyny, dwóch folwarków zwanych Gawronowski (or. *Gawnorowski*) i Kilowski, pozostających pod jurysdykcją miejską Lublina, położonych między dobrami dziedzicznymi Bogacicz z jednej strony a dobrami mieszczanina lubelskiego Andrzeja Konopnicy z drugiej strony. Leżą one koło wodociągu Lublina. Cena sprzedaży została ustalona na 5 tysięcy złotych, Zucnello potwierdza otrzymanie tejże kwoty. Dobra sprzedane są w takim kształcie i z takimi przynależnościami, jak zostały ongiś ustąpione przez Marka Antoniusza z Caynis. Na dobrach było zapisane 2200 złotych dla Marka Antoniusza i 200 złotych zapisu dla szpitala lubelskiego, z czynszem 10 złotych. Wilkowski przyjmuje na siebie i swoje dobra te długi i czynsz. Zucnello ustanawia jako swojego pełnomocnika, w celu zeznania tej transakcji przed aktami miejskimi lubelskimi, starszego ławnika lubelskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

546

k. 509–510

Warszawa, 16 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Kaspra Wilkowskiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 2100 złotych, które jest winien Andrzejowi Zuconellowi, Włochowi. Sumę tę zapisuje na dwóch folwarkach zwanych Gawronów (in. Gawronowski) i Kilów (or. *Kilow*, in. Kilowski) pozostających pod jurysdykcją miejską Lublina, położonych między dobrami dziedzicznymi Bogacicz z jednej strony a dobrami mieszczanina lubelskiego Andrzeja Konopnicy z drugiej strony. Folwarki te zostały mu sprzedane przez Zuconella. Dług ten będzie spłacać w ratach w urzędzie wójtowskim w Lublinie: pierwsza rata, 600 złotych, spłacona będzie na Trzech Króli roku 1590, druga rata, 500 złotych, na Trzech Króli roku 1591, trzecia rata, 500 złotych, na Trzech Króli roku 1592, czwarta rata, 500 złotych, na Trzech Króli roku 1593. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

547

k. 510–511

Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia, 1589

Król potwierdza, że w jego obecności na sejmie, 16 kwietnia, w bernardyńskim kościele [św. Anny] za murami Warszawy podczas hołdu lennego książąt został złożony protest Annibala z Capui, arcybiskupa Neapolu, nuncjusza papieskiego. Protest dotyczył hołdu złożonego przez posłów księcia w Prusach, a w szczególności wolności i praw Kościoła katolickiego w Prusach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

548

k. 511–512

Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589

Król potwierdza, że w jego obecności na sejmie, 16 kwietnia w kościele św. Bernarda, za murami Warszawy podczas hołdu lennego książąt został złożony protest Annibala z Capui, arcybiskupa Neapolu, nun-

cjusza papieskiego. Protest dotyczył hołdu złożonego przez księcia Kurlandii, w szczególności sprawy wolności i praw Kościoła katolickiego w Kurlandii.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

549

k. 512v.–513

Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589

Król potwierdza terminy jarmarków i targów w Wałczu, ustanowione przez Stefana Batorego. Targi mają się odbywać w soboty, jarmarki na Wszystkich Świętych [1 XI], w Niedzielę Palmową i na św. Małgorzaty [13 VII]. Król dodaje czwarty termin na Boże Ciało.

jęz. łac.

550

k. 513–513v.

Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1589

Król, na podstawie dokumentu wystawionego przez rewizorów, ustanawia cło w mieście Pławno, dobrach dziedzicznych Stanisława Przerembskiego. Ułatwił on przeprawę przez rzeki Wartę i Matwię, budując mosty i nasypy. Od wołu i konia kupcy mają płacić po pół grosza, od krowy jeden szeląg, od owcy trzy denary, od wozu pustego, zaprzęgniętego w parę, pół grosza, od takiego wozu załadowanego jeden grosz, od wozu poczwornie zaprzężonego i załadowanego dwa grosze, od pustego jeden grosz.

jęz. łac.

551

k. 513v.–515

Warszawa, na sejmie, 17 kwietnia 1589

Król potwierdza ordynację dla wsi Nadarzycy w starostwie wałeckim. Ordynację przygotował Hieronim Gostomski z Leżenic, kasztelan nakielski, starosta wałecki. Zasadzcy, Janowi Hertgengerowi, sołtysowi tejże wsi, daje cztery łany i zapisuje na nich 300 talarów. Sołtysi tejże wsi będą mogli korzystać dla swoich potrzeb z jeziora Nadarzyc, mogą tam

łowić małymi włókami. Kmiecie tej wsi będą mogli sprzedawać swoją ziemię, korzystać z lasu, za wiedzą starosty bądź podstarościego. Mogą też swobodnie wypasać bydło na pastwisku zwanym Zowyki. Kmiecie mają płacić staroście co roku czynsz na św. Marcina w wysokości 9 talarów starych, licząc 35 groszy na talar. Mają wtedy przynieść 2 kapłony, 1 gęś, 30 jaj kurzych, co trzy lata konopie. Pańszczyzna zostaje ustalona na 10 dni w roku, pod karą 30 grzywien polskich. Są oni też zobowiązani do przewozu zboża raz w roku, do Szczecina albo Bydgoszczy, zgodnie z poleceniem. Nie mają prawa do wyrobu piwa, pod karą 30 grzywien, mają je pić w karczmach starostwa; musi ono być robione z folwarcznego zboża i sprzedawane za uczciwą cenę. Sądy będą się odbywać raz do roku we wsi zwanej Wicza na św. Michała, przydować ma na nich podstarości. Czynsz zagrodników zostaje ustalony na 4 talary na św. Michała, pańszczyzna ich zostaje ustalona także na 10 dni.

jęz. łac.

552

k. 515–515v. Warszawa, na sejmie, 17 kwietnia 1589
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, rozszerza dożywotnie prawa do wsi Wierzbie w województwie krakowskim na Agnieszkę Popowską, małżonkę Stanisława Olszewskiego, burgrabiego krakowskiego. Olszewski zasłużył się już Zygmuntowi Augustowi, Wierzbie otrzymał od Henryka Walezego prawem dożywotnim. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

553

k. 515v.–517 Warszawa, 17 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Jana hrabiego na Tęczynie, kasztelana wojnickiego, starosty lubelskiego, parczowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznawał on w imieniu Gabriela, Andrzeja, Jana oraz Agnieszki, Katarzyny, Izabelli i Zofii, dzieci i spadkobierców Andrzeja hrabiego na Tęczynie, wojewody krakowskiego, starosty hru-

bieszowskiego, i Zofii, córki Dembowski¹, wojewody bełskiego, starosty hrubieszowskiego. Zeznał on pokwitowanie Stanisława Żółkiewskiego, wojewodzica ruskiego i starosty hrubieszowskiego i kałuskiego, z 16 tysięcy złotych, zapisanych na starostwie hrubieszowskim. Zobowiązuje się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim sandomierskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

554

k. 517–517v.

Warszawa, 17 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Stanisława Żółkiewskiego, starosty hrubieszowskiego i kałuskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jana hrabiego na Tęczynie, kasztelana wojnickiego i starosty lubelskiego, parczowskiego, z sumy 16 tysięcy złotych zapisanych przez króla [Zygmunta Augusta] na starostwie hrubieszowskim z tytułu konstytucji o pożyczce 500 tysięcy złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

555

k. 517v.–518v.

Warszawa, 18 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Stanisława Sobockiego, tymczasowego komandora poznańskiego i łoznego królewskiego. Zeznał on dług w wysokości 500 złotych, które jest winien Stanisławowi Karsznickiemu, sędziemu ziemskiemu sieradzkemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się ją spłacić w grodzie piotrkowskim na święto Oczyszczenia NMP roku 1590. Stanie na każde wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim piotrkowskim, pod wadium 500 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

556

k. 518v.–519

Warszawa, 18 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Wierzbińskiego, dworzanina królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie dożywotnich praw do sołectwa we wsi Ihaie w starostwie samborskim na korzyść Jerzego Mniszcha, kasztelana radomskiego, starosty samborskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

557

k. 519–519v.

Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589

Król potwierdza przywilej Zygmunta Augusta, w którym król pozwolił na wcielenie wójtostwa do miasta Wschowa. Na trwającym sejmie proszono o odnowienie tej inkorporacji. Król wciela zatem wójtostwo i jego dobra do miasta.

jęz. łac.

558

k. 519v.–520

Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589

Król ustanawia targi cotygodniowe w mieście Koronowo, w powiecie bydgoskim. W sprawie tej wstawiali się u króla pewni doradcy w imieniu Wawrzyńca Żalińskiego, opata koronowskiego. Targi mają odbywać się we wtorki (*diebus Martis*).

jęz. łac.

559

k. 520–520v.

Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589

Król nadaje Janowi Bojanowskiemu, łożnemu królewskiemu, prawem dożywotnim wsie Bytoń, Bodzanów, Bieganów, Złotowo w starostwie radziejewskim. Starostwo to było nieobsadzone po śmierci Jana Leszczyńskiego, zostało nadane Stanisławowi Orzelskiemu, sędziemu

ziemskiemu kaliskiemu. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą. Nadanie to było powiązane z warunkiem wykupienia tych wsi z rąk spadkobierców Leszczyńskiego, o ile okaże się, że są na nich zapisane jakieś sumy.
jęz. łac.

560

k. 521–522 Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589
Król nadaje Świętosławowi Orzelskiemu, sędziemu ziemskiemu kaliskiemu, starostwo radziejowskie w dożywocie. Starostwo jest nieobsadzone po śmierci Jana Leszczyńskiego. Nadanie obejmuje zamek oraz miasta Radziejów i Skolska, a także wsie Stary Radziejów, Ozołowo, Próchnów, Skolniki, opuszczoną wieś Kuczynę, Ostrowo, Płowki oraz jezioro Gopło przy wsi Złotowo (*Złoczowo*) z prawem połowu.
jęz. łac.

561

k. 522v.–522v. Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589
Król potwierdza Stanisława Kurczowicza, młynarza, i jego żonę Zofię w dożywotnich prawach do dwóch młynów na rzece Warcie we wsi Glinno, powiecie sieradzkim.
jęz. łac.

562

k. 522v.–523 Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589
Król potwierdza Jarmolę Jurgowicza (in. Jurgiewicz) w dożywotnich prawach do kamienicy w mieście Wenden. Jurgowicz zbudował kamienicę na należącym uprzednio do zmarłego organisty Pawła opuszczonym gruncie, nadanym mu przez starostę i magistrat. Nadanie obejmuje też grunt zwany Buszczyna, który otrzymał od komisarzy Stefana Batorego oraz opuszczony grunt zwany Wirzchuma.
jęz. łac.

563

k. 523–523v. Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589
Król potwierdza Stanisława Podbielskiego w dożywotnich prawach do kamienicy zwanej Anglerowska w mieście Wenden. Kamienica była położona na rogu przy Bramie Ryskiej. Nadanie obejmuje też wszystkie przynależności tej kamienicy, ogrody, grunty, tak jak zostały oddane Podbielskiemu przez Jerzego Nowosielskiego, rotmistrza kozackiego. Nowosielski otrzymał je nadaniem Stefana Batorego. Przedtem należały one do zmarłego Jana Mollera. Po wwiązaniu w te dobra przez Mikołaja Suchodolskiego, podstarościego wendeńskiego, Podbielski otrzyma je w dożywocie.

jęz. łac.

564

k. 523v.–529v. Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589
Król nadaje księżtom Fryderykowi i Wilhelmowi Kettlerom Kurlandię i Semigalię w lenno. Lista świadków.

jęz. łac.

565

k. 529v.–530v. Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589
Król potwierdza zastawy, sprzedaże i zamiany na dobrach przedstawione przez Fryderyka i Wilhelma Kettlerów, książąt Kurlandii i Semigalii.

jęz. łac.

566

k. 530v.–531v. Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Spytka Jordana z Zakliczyna, starosty sądeckiego. Zeznał on dług 5 tysięcy złotych, które jest winien Sebastianowi Pakoszowi z Uliaszowic. Sumę tę zapisuje na wszystkich dobrach

i zobowiązuje się ją spłacić na Boże Narodzenie roku 1589. Stanie na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim sandomierskim albo lubelskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

567

k. 531v.–532 Warszawa, 18 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Pawła Szczerbica, pisarza dekretów kancelarii koronnej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Szczerbic wystąpił jako opiekun Pawła, Anny, Katarzyny i Joanny, dzieci zmarłego Marcina Foxa, doktora filozofii i medycyny, lekarza królewskiego, swego brata przyrodniego. Zeznał on ustanowienie szlachtetnego i sławetnego (*nobilem et famatum*) Juliusza de la Pace, mieszczanina i kupca krakowskiego, w sprawach dotyczących wymienionych dzieci.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

568

k. 532–532v. Warszawa, na sejmie, 19 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła, księcia na Ołyce i Nieświeżu, kasztelana trockiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Radziwiłł wystąpił w imieniu i jako opiekun prawny Aleksandra i Karola Chodkiewiczów, synów Jana Chodkiewicza, pana na Szklowie i Myszy, kasztelana wileńskiego, starosty żmudzkiego, marszałka (*archimalsalcus*) Wielkiego Księstwa Litewskiego. Zeznał on protestację w sprawie długu 116 550 złotych, które Rzeczpospolita jest winna wspomnianemu kasztelanowi wileńskiemu za żołd dla wojska walczącego w Inflantach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

569

k. 532v.–533v.

Warszawa, na sejmie, 19 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Krzysztofa Krupki, dworzanina królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Krupka zeznał w imieniu Konrada Krupki Przeclawskiego, krewnego, pokwitowanie Wojciecha Zajączkowskiego, opata wągrowieckiego, z długu 250 grzywien. Sumę tę przekazał Wacław Gwiazdowski, w pokwitowaniu ujęto także 80 grzywien, które otrzymał od wspomnianego opata Abraham Szczepanowski. Roszczenie Konrada wynikało z nadania mu przez Zygmunta Augusta dochodów ze stacji klasztoru wągrowieckiego w dożywocie. Od 1583 do 1587 roku coroczna wypłata została wstrzymana przez opata.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

570

k. 534–537

Warszawa, na sejmie, 19 kwietnia 1589

Król daje dwa młyny miastu Poznaniowi. Młyny wodne w Poznaniu należały do starostwa generalnego, jeden był położony za klasztorem dominikanów, drugi za Bramą Wrocławską na rzece Warcie. Częste powodzie uszkodziły poważnie oba młyny. Król ustanowił komisarzy do zbadania stanu tychże budynków. Miasto jest zobowiązane do ich naprawy. Powinno ono w przyszłości co roku dostarczać do zamku poznańskiego z młyna za klasztorem 16 małdratów miary poznańskiej mąki żytniej, 4 pszenicznej, a z drugiego młyna 6 małdratów mąki żytniej, 1 pszenicznej. Piekarze poznańscy, także i ci, którzy nie należą do cechu, a sprzedają chleb na Wolnicy, są zobowiązani do zakupu mąki w tych młynach. Czwarta część dochodów z młynów ma być odprawiana do skarbu w Rawie. Sprawę tę przedstawił Andrzej z Bnina Opaliński, marszałek koronny, starosta generalny Wielkopolski, starosta śremski i leżajski. Lista świadków.

jęz. łac.

571

k. 537–538 Warszawa, na sejmie, 19 kwietnia 1589
Król potwierdza dokument Anny Jagiellonki, w którym nadała ona wdowie Katarzynie Popielskiej prawo do wykupienia praw dożywotnich do wójtostwa we wsi Wrona, w starostwie zakroczymskim. Dokument został wystawiony w Warszawie 26 maja 1587 r., podano go do wiadomości Grzegorza Zieleńskiego, wojewody płockiego, starosty zakroczymskiego.

jęz. łac.

572

k. 538 Warszawa, na sejmie, 20 kwietnia 1589
Król zgadza się, by mieszczenie Soli mogli zbudować w swoim mieście łaźnię publiczną. W sprawie tej prosił króla Jerzy Mniszech, kasztelan radomski, starosta sanocki, sokalski, samborski.

jęz. łac.

573

k. 538v.–539 Warszawa, na sejmie, 20 kwietnia 1589
Król podwyższa cło mostowe w mieście Kazimierzu koło Krakowa. Podczas sejmu prosili o to króla sławetni Marcin Giżowski, Stanisław Masło i Jan Andrzejowicz, rajcy kazimierscy. Zwracali oni uwagę, że mosty te służą kupcom i wymagają stałych napraw. Od konia ma się płacić odtąd po pół grosza, od wołu i bydła jeden grosz.

jęz. łac.

574

k. 539–540 Warszawa, 18 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Zygmunta Błażowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Wystąpił on jako opiekun i w imieniu Jana i Błażeja oraz małoletniego Michała Kostrzejewskich. Zeznał pokwitowanie Łukasza Sernego z sumy 112 grzywien, przypadającej Janowi,

którą był winien mocą dekretu królewskiego ze wsi Stepanikowce i Pokleski, uzyskanych przez Sernego od króla w dożywocie. Jan i Błażej złożą zeznanie w sprawie na najbliższych roczkach kamienieckich, Michał zaś, gdy dojdzie do pełnoletniości, w grodzie kamienieckim. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

575

k. 540–540v. Warszawa, 18 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Mikołaja Kostrzejowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż otrzymał w kancelarii mniejszej koronnej 37 grzywien i 24 grosze, czyli swoją część z sumy 150 groszy, które był winien jemu i braciom Kostrzejowskiego Łukasz Serny, na mocy dekretu królewskiego, ze wsi Stepanikowce i Pokleski, uzyskanych przez Sernego od króla w dożywocie. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

576

k. 540v.–541v. Warszawa, 21 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Mikołaja Herburt z Fulsztyna, kasztelana przemyskiego, starosty lwowskiego i generalnego ruskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie czynszu rocznego (*na wyderkoff*), w wysokości 10 złotych ze wsi Horbacze, w powiecie lwowskim dla szpitala felsztyńskiego w ziemi przemyskiej. Sumę tę Herburt i jego spadkobiercy mają płacić zarządcy szpitala na św. Marcina. Wadium ustalono na 100 złotych. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego. Prowizja ma być płacona od sumy 400 złotych.
jęz. łac.

577

k. 542–542v. Warszawa, na sejmie, 21 kwietnia 1589
Król zgadza się, by Reinhold a Dreuen, Inflantczyk, mógł sprzedać swoje dobra w powiecie lemburskim, które trzyma prawem lennym. W skład tych dóbr wchodzi 12 rodzin chłopów z ich rolami i pastwiskami zwanymi Kletisch i Ittisch, prawo do połowu w stawach w Gierichaske Vacca i wszelkie inne dobra przynależne do dworu. Reinhold a Dreuen chce te dobra sprzedać Maciejowi Dembińskiemu, staroście sancelskiemu.
jęz. łac.

578

k. 542v.–543 Warszawa, 21 kwietnia 1589
Król rozszerza dożywotnie prawa do pewnych dóbr na Elżbietę Jazłowiecką z Buczacza, żonę Jakuba Pretficza z Gawron, starosty trembowelskiego. Dożywocie dotyczy wsi Romanowka, Siemianów, Humnica i sadzawki zwanej Zieleniczka przy rzece Hnida koło Trembowli, które to dobra przynależały do starostwa trembowelskiego. Do tej pory dożywocie na nich miał tylko Pretficz.
jęz. łac.

579

k. 543–544 Warszawa, 22 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Mikołaja Firleja z Dambrowicy, kasztelana bieckiego, referendarza koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do części kamienicy przy ulicy Szewskiej (*Swieczka*) w Krakowie, a także do ogrodu z domem nad Wisłą, za bramą, prowadzącą ku Wiśle, zwaną pospolicie Wiślną, które to prawa uzyskał od Franciszka Wesseliniego, starosty siemneńskiego i meteleńskiego w roku 1588 na mocy zapisu w księgach kancelarii koronnej. Dóbr tych ustępuje wspomnianemu Franciszkowi Wesseliniemu i jego spadkobiercom.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

580

k. 544–544v.

Warszawa, 22 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie rotmistrza Łukasza Sernego, syna Bartłomieja, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Serny zeznał w imieniu swoim oraz braci, Jana i Zachariasza. Ustanowił pełnomocnika w osobie Wojciecha Jaroty, mieszczanina warszawskiego, w sprawie dotyczącej uzyskania od Jana Kupcowicza, mieszczanina warszawskiego, 153 złotych długu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

581

k. 544v.–545

Warszawa, na sejmie, 23 kwietnia 1589

Król nadaje Maciejowi Dembińskiemu starostwo sancelskie. Dembiński zasłużył się podczas najazdu moskiewskiego pod Wenden.

jęz. łac.

582

k. 545v.

Warszawa, na sejmie, 23 kwietnia 1589

Król, na prośbę Macieja Dembińskiego (in. Dębieński), starosty sancelskiego, potwierdza jego prawa dziedziczne do kamienicy [w Sancel?], w której mieszkał kiedyś Marcin Bernutz, oraz do przynależnych gruntów i chłopów. Dom stał opuszczony, a Dembiński odbudował go wielkim nakładem, prawa do niego uzyskał od Stefana Batorego.

jęz. łac.

583

k. 545v.–546v.

Warszawa, 23 kwietnia 1589

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza sprzedaż huty szkła w starostwie chęcińskim przez opatrzego Macieja zwanego Almanus. Zbudował ją własnym nakładem, od Zygmunta Augusta uzyskał prawo jej sprzedaży. Dóbr tych ustąpił już, bez wymaganej

zgody króla, przed księgami wójtowskimi Radoszyc na korzyść sławetnego Szymona Suchinia i jego żony Anny Chibowskiej.

jęz. łac.

584

k. 546v.–547

Warszawa, 24 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, mieszczanina i kupca krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Ustanowił on braci, sławetnych Franciszka i Kaspra Filawów, swoimi pełnomocnikami do sprawy długu w wysokości 41 złotych i 8 groszy, które winna mu jest Zofia z Ossolina Drohojowska; długu Andrzeja Ryszkowskiego w wysokości 91 złotych; długu Stanisława Zawadzkiego, spadkobiercy zmarłego, w wysokości 200 złotych, 14 groszy i półgroszka; Mikołaja Czyżowskiego w wysokości 28 złotych i 2 groszy; Marcina Uhrowieckiego w wysokości 16 złotych; Antoniego Massariego w wysokości 2049 złotych i 8 groszy; Jakuba Zadykowicza, Ormianina, w wysokości 7 złotych, 13 groszy i pół grosza.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

585

k. 547–547v.

Warszawa, 24 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie potwierdza zeznanie Erazma Bełzy, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie Leszczyckiego¹ swoim pełnomocnikiem do sprawy wójtostwa we wsi Bieganowo w starostwie radziejowskim, którą Bełza uzyskał nadaniem królewskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

586

k. 547v.–548

Warszawa, 24 kwietnia 1589

Król, za wstawiennictwem Jerzego Mniszcha, kasztelana radomskiego, starosty samborskiego, nadaje uczciwemu Iwanowi, popowi prawosławnemu, w dożywocie popstwo we wsi Dubowa Jabłonka, w starostwie samborskim. Było ono nieobsadzone po śmierci Dymitra, ojca tegoż Iwana.

jęz. łac.

587

k. 548–548v.

Warszawa, 25 kwietnia 1589

Król, za wstawiennictwem Jerzego Mniszcha, kasztelana radomskiego, potwierdza uczciwym Iwanowi i Steczkowi, braciom, popom prawosławnym, dożywocie na popstwie we wsi Gołuszcze z połową łąnu tamże. Poponat ten trzymał ich ojciec Dion.

jęz. łac.

588

k. 548v.

Warszawa, 25 kwietnia 1589

Król, w uznaniu zasług, nadaje Sewerynowi Bonerowi, staroście rabsztyńskiemu, kasztelanię biecką. Trzymał ją do tej pory Jan¹ [!] Firlej z Dambrowicy, który otrzymał urząd wojewody krakowskiego.

jęz. łac.

¹ Pomyłka kancelarii, chodziło o Mikołaja Firleja.

589

k. 549–550

Warszawa, 25 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Kaspra Dembińskiego, podkomorzego mielnickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznawał on w imieniu swoim oraz swoich braci Erazma, dziekana krakowskiego, i Hieronima, synów Walentego Dembińskiego, kaszte-

łana krakowskiego; w imieniu Zygmunta i Erazma, synów Jakuba Dembińskiego, starosty czorsztyńskiego; Samuela i Seweryna, synów Samuela Dembińskiego, starosty chęcińskiego; Rafała, Andrzeja i Stanisława, synów Jana Dębińskiego, starosty lubomelskiego. Zeznał on, iż otrzymał w kancelarii mniejszej koronnej 750 grzywien, które Konarski¹, kanonik krakowski, w imieniu Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana, zwrócił Dembińskim. Suma ta była związana ze spłatą trzeciej części dochodów z młyna położonego na Kazimierzu pod Krakowem. Jan Zamoyski jest obecnie jego dożywotnim właścicielem.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

590

k. 550–550v.

Warszawa, 26 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Stanisław Olszewski, burgrabia zamku krakowskiego, mógł ustąpić dożywotnich praw do wójtostwa wsi Chlina, przynależnej do miasta Żarnowiec. Ustąpić ich może Janowi Kotłowskiemu [Kotkowskiemu?].

jęz. łac.

591

k. 500v.–551

Warszawa, 26 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jana Bojanowskiego, łożnego królewskiego, z długu 14 tysięcy złotych, zapisanego w aktach kancelarii mniejszej koronnej 8 maja 1585 r.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

592

k. 551v.–552

Warszawa, 26 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Potockiego, pisarza polnego koronnego, i Feliksa Naropińskiego, harcerza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni zawarcie dzisiaj pewnej umowy, która dzisiaj została podpisana przez Jakuba Strusia, starostę chmielnickiego. Potwierdzają tę umowę we wszystkich punktach. Wadium ustalono na 400 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

593

k. 552v.–554v.

Warszawa, 26 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie stron: Prokopa Pieniążka, starosty wendeńskiego i rumborskiego, i Justyny *Plantemberk* [Plettenberg], wdowy po Jodoku Fürstembergu, kasztelanie wendeńskim, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni zawarcie, pewnej umowy. Dotyczyła ona uzgodnień co do oprawy Justyny w powiecie wendeńskim. Strony potwierdzają tę umowę, zawartą 26 kwietnia 1589 r. i opatrzoną listą świadków. Zobowiązują się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem zadwornym. Wadium ustalono na 2 tysiące złotych. Umowa dotyczyła warunków sprzedaży dworu Justyny przez Pieniążka, ustąpienia przez nią staroście 20 chłopów z jednym opuszczonym hakiem ziemi, dworem i ogrodem za zgodą króla¹. Justyna ma też przekazać wszelkie dokumenty i dekrety królewskie i komisarskie dotyczące tych dóbr staroście. Dokument podpisali Justyna von Plettenberg i Prokop Pieniążek².

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. też dok. 610.

² Tekst umowy został podany w całości.

594

k. 554v.–556v.

Warszawa, 26 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż wypełniając postanowienie z umowy zawartej w urzędzie grodzkim krakowskim, 5 kwietnia (*feria quarta post festa solemnia Sacrae Paschalis*) 1589 r. przenosi ją do ksiąg kancelarii koronnej. Wojciech Kowalowski odstąpił braciom Sebastianowi i Walerianowi Montelupim prawo do 500 złotych, ustąpionych mu przed aktami surogatorskimi grodzkimi krakowskimi przez Kaspára Suskiego de Castelione. Z kolei Sebastian Montelupi odstąpił tę sumę Bohdanowi Leśniowiczowi, podstaroście mu lanckorońskiemu. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***595**

k. 556v.–557

Warszawa, 27 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Piotr Ujazdowski mógł ustąpić dożywotnich praw do wójtostw we wsiach Grabówka i Rzaniec w powiecie różańskim. Ustąpić ich może Janowi Podoskiemu, staroście różańskiemu, dworzaninowi królowej. Ujazdowski otrzymał te prawa od królowej Anny Jagiellonki.

*jęz. łac.***596**

k. 557–557v.

Warszawa, 27 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Jakub Naropiński mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa w mieście Budziszewice (*Brudziszewicze*) w ziemi rawskiej z rąk obecnych posiadaczy. Budziszewice są dzierżawą Andrzeja Drzewickiego. Naropiński zasłużył się za panowania Stefana Batorego podczas oblężenia Pskowa.

jęz. łac.

597

k. 557v.–558

Warszawa, 27 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Mikołaj Laskowski mógł ustąpić dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Dzierżązna (*Dzierzazna*) Melchiorowi Poczernickiemu, synowi Jana. Ustąpić ich może przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

*jęz. łac.***598**

k. 558v.–559

Warszawa, 27 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, mieszczanina i kupca krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, syna Mikołaja, wojewody podlaskiego, z 3 tysięcy złotych długu, zapisanego w kancelarii koronnej. Wymienioną w tekście sumę jako pełnomocnik odebrał i Kiszkę pokwitował bratanek [stryjeczny wnuk?] zeznającego, Walerian Montelupi.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***599**

k. 559–559v.

Warszawa, na sejmie, 7 kwietnia 1589

feria sexta post f. Solennia Paschae proxima

Król potwierdza zeznanie Franciszka Wesseliniego, wolnego barona na Hadad, pana na Dembnie, starosty siemnieńskiego i meteleńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie swoimi pełnomocnikami sławetnych Jerzego Rosemberga, burmistrza, i Kaspra Gibela, mieszczan gdańskich, do sprawy, którą ma ze swoim sługą, Jakubem Kyrzstynem. Postępować mają zgodnie z otrzymaną instrukcją.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

600

k. 559v.–561

Warszawa, 27 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Stefana Wichrowskiego, syna zmarłego Miłkołaja, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 150 złotych, które jest winien Bartłomiejowi Tylickiemu. Sumę tę zapisuje Tylickiemu na kmieciu Stanisławie Niedzieli we wsi Wichrowice¹, kmieć ten jest osadzony na łanie ziemi.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na nazwę powiatu.

601

k. 561–562v.

Warszawa, 28 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Herburta z Fulsztyna, chorążego ziemi lwowskiej, pana na Bruchnalu, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie dóbr dziedzicznych, zameczku i miasta Bruchnal oraz przynależnych wsi Przelbice, Golczyn i części wsi Podłuby w ziemi lwowskiej z prawem patronatu i prezenty oraz ze wszelkimi przynależnościami. Dóbr tych ustępuje Janowi Dulskiemu, kasztelanowi chełmińskiemu, podskarbiemu koronnemu. Zobowiązuje się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim lwowskim, przemyskim lub buskim. W sprawie tej złoży też zeznanie Anna z Wielkiego Szawina, córka Pawła Szczawińskiego, kasztelana łęczyckiego, żona Jana Herburta; zeznawać będzie za zgodą męża, ojca i brata Samuela Szczawińskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

602

k. 563–564

Warszawa, 28 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, i Jana Herburta z Fulsztyna, chorążego ziemi lwowskiej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni za-

warcie pewnej umowy w Warszawie 28 kwietnia [1589 r.]. Zobowiązują się ją wypełnić we wszystkich punktach. Wadium w sprawie ustalono na 5 tysięcy złotych. Zobowiązują się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim lwowskim lub buskim.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

603

k. 564–565 Warszawa, 29 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Stanisława Kryskiego, wojewody mazowieckiego, i Wojciecha Kryskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni zgodę na zapis zeznany przez Agnieszkę z Kryskich z Drobnina, żonę Jakuba Uchańskiego, wojewodzica płockiego, w grodzie stężyckim, w obecności męża, i przeniesiony do ksiąg ziemskich chełmskich. Zapis, na który wyraziła zgodę, został zeznany przez Jakuba Uchańskiego na korzyść Pawła Uchańskiego, wojewody bełskiego. Dotyczył on przeniesienia praw własności do zamku i wsi Uchanie oraz wsi Wola Uchańska i wsi przynależnych, położonych w województwie ruskim, powiecie chełmskim.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

604

k. 565–566v. Warszawa, 29 kwietnia 1589
Król potwierdza zeznanie Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego i podskarbiego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 35 200 złotych, które jest winien Janowi Herbutowi z Fulsztyna, chorążemu lwowskiemu. Sumę tę zapisuje na swoich dobrach. Zobowiązuje się dług ten spłacić w ratach w grodzie przemyskim. Pierwsza rata na św. Kiliana [8 VII] wyniesie 15 tysięcy złotych, druga na św. Michała [29 IX] 5 tysięcy złotych, trzecia rata na Boże Narodzenie [25 XII] w roku 1590 10 tysięcy złotych, czwarta rata na święto Narodzin Jana Chrzciciela [24 VI] 1591 roku wyniesie 5200 zło-

tych. Dulski zobowiązuje się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim lwowskim lub przemyskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

605

k. 566v.–568

Warszawa, 29 kwietnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Hlebowicza z Dąbrowna (in. Dubrowna), wojewody trockiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 6500 złotych, które jest winien Janowi Herburtowi z Fulsztyna, chorążemu lwowskiemu. Dług ten zapisuje na wszystkich dobrach. Zobowiązuje się go spłacić na Boże Narodzenie roku 1590, złożyć pieniądze przed aktami grodzkimi lwowskimi. Stanie na pierwsze wezwanie w sprawie w sądzie grodzkim lwowskim lub buskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

606

k. 568–568v.

Warszawa, 29 kwietnia 1589

Król potwierdza dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Płocko, w starostwie łomżyńskim, Maciejowi Żebrowskiemu i Ewie z Zawistowa, jego żonie. Uzyskali to dożywocie od królowej Anny Jagiellonki.

jęz. łac.

607

k. 568v.–569

Warszawa, 29 kwietnia 1589

Król potwierdza Pawłowi Szczawińskiemu z Wielkiego Szczawina, kasztelanowi łączyckiemu, przełożonemu dworu królowej, dożywocie na dzierżawie bielskiej. Szczawiński uzyskał już to nadanie od Anny Jagiellonki w Warszawie 27 kwietnia 1587 r. Dzierżawa była nieobsadzona po śmierci Mikołaja Kiszki z Ciechanowca, wojewody podlaskiego.

jęz. łac.

608

k. 569–570v.

Warszawa, 30 kwietnia 1589

Król potwierdza, powtarzając w całości, okazany mu dokument papierowy króla Stefana Batorego wydany w Przedborzu 11 marca 1585 r. Dokument ten podpisał Eliasz Pielgrzymowski, sekretarz króla. Dotyczył nadania Kasprowi (*Gasparus*) Sokołowskiemu 10 opuszczonych włók ziemi koło zamku Rzeżyca w dożywocie. Nadanie to nastąpiło jako potwierdzenie decyzji komisarzy królewskich do Inflant: Teodora Skumina, podskarbiego litewskiego, starosty brasławskiego i olickiego, oraz Jerzego de Rozen. Zygmunt III dodaje do tej ziemi jeszcze 10 ha-ków zwanych Arczin lub Nowa Moyza obok terenu Esza, tam, gdzie postawił swoje budynki.

*jęz. łac.***609**

k. 570v.–571

Warszawa, 30 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Franciszek Rylski, sekretarz królewski i starosta kamionacki, mógł wykupić dożywotnie prawa do młyna zwanego Dobrotwa, położonego w starostwie kamionackim nad rzeką Wrotna. Może je kupić od Gabriela i Eustachego Łaszczów.

*jęz. łac.***610**

k. 571–572

Warszawa, 30 kwietnia 1589

Król zgadza się, by Prokop Pieniążek, starosta wendeński, mógł ustąpić Justynie Plettenberg (*Plantenbergk*) dożywotnich praw do chłopów mieszkających we wsi Viben Pagostum w starostwie wendeńskim. Prawa te miał uzyskać od tejże Justyny Plettenbergówny, wdowy po Jodoku Fürstembergu, kasztelanie wendeńskim, zapisane to zostało w księgach kancelarii koronnej¹. Chłopi ci zwali się: Woytan, Klangis, Knyszysz, Putnis, Stanis, Oczysz lub Odysz, Peter Sarnus, Dzenit, Aleksel, Teumnis, Kalwicz, Hincz, Lepsdzoder, Lepiszke, Bokier, Do-

leth, Kanlisz, Mezak, Jawnozenie. Dokument opatrzone pieczęciami Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 593.

611

k. 572–573

Warszawa, na sejmie, b.d.¹, 1589

Król nadaje Andrzejowi Szwartzowi z Inflant dwór Szwartzenkol w powiecie rumborskim prawem lennym. Szwartz zasłużył się w obronie Inflant przed najazdem moskiewskim, walcząc pod komendą Mikołaja Korffa. Dwór ten był własnością przodków Szwartz z nadania arcybiskupa Sylwestra, przywileje te zniszczały podczas wojny.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

612

k. 573–575

Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1589

feria tertia post Dominicam Misericordiae

Król, na podstawie zgody sejmu, potwierdza zamianę pewnych dóbr. W 1585 roku na sejmie ustanowiono rewizorów w osobach Stanisława Włodka z Hermanowa, wówczas kasztelana kamienieckiego, obecnie [w 1589 r.] lwowskiego, starosty halickiego i kołomyjskiego; Wiktoryna Kowalskiego, podsędka ziemi lwowskiej, i Jana Potockiego, dworzanina. Mieli oni rozpatrzyć zamianę dóbr królewskich, wsi Hlebow, Okno i Baczykow w powiecie trembowelskim, ówczesnej dzierżawy Mikołaja Herburt z Fulsztyna, obecnego wojewody ruskiego. Miały być one zamienione na dobra tegoż Herburt, wsie Marzejkow, Babia Łąka, Tajna Łąka w powiecie kamienieckim. Lista świadków.

jęz. łac.

613

k. 575–576

Warszawa, na sejmie, 17 kwietnia 1589

feria secunda post Dominicam Misericordiae

Król zmienia cło mostowe w Parczewie. W 1585 roku Stefan Batory ustanowił pewnych rewizorów do sprawdzenia ceł i mostów. Mieli oni dokonać przeglądu zarówno starych ceł mostowych w wysokości czterech denarów od konia, wołu, krowy i pojazdu, jak i ceł nowych na rzekach Konotopa i Pywonia, na drodze prowadzącej do Łukowa, gdzie mieszkańcy Parczewa wykonali pewne prace. Na podstawie ustaleń rewizorów i za zgodą sejmu zostaje ustalone nowe cło. Ponieważ rewizorzy podwyższyli cła w Łucku i Chełmie do dwóch szelągów, podróżujący byłiby obciążeni dość znacznie, dlatego zostają obniżone do pół grosza, włączając w to starą opłatę czterech denarów. Podróżnicy korzystający z mostu, zarówno jadący w stronę Łukowa i Chełma, jak i w stronę Brześcia, mają płacić od konia, wołu, krowy i pojazdu pół grosza cła¹.

jęz. łac.

¹ Karty od k. 576 do k. 577 przekreślone, z napisem vacat.

614

k. 577–577v.

Warszawa, 1 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do sumy 2 tysięcy złotych, zapisanych mu w księgach kancelarii koronnej w Warszawie 15 lutego [1589 r.] przez zmarłego Andrzeja Zebrzydowskiego, podczaszego koronnego i starostę sieradzkiego. Praw tych ustępuje Walerianowi Montelupiemu, swojemu bratankowi.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***615**

k. 578–578v.

Warszawa, 1 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do sumy

100 złotych, zapisanych mu w księgach kancelarii grodzkiej krakowskiej przez Hieronima Trepkę. Praw tych ustępuje Walerianowi Montelupiemu, swojemu bratankowi.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

616

k. 578v.–579

Warszawa, 1 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła, księcia na Ołyce i Nieświeżu, kasztelana trockiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw, które uzyskał od Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana, do części nieruchomości po siostrze, Krystynie Radziwiłłównie. Praw tych ustępuje rodzeństwu: Jerzemu, kardynałowi i biskupowi wileńskiemu; Albrychtowi, marszałkowi wielkiemu litewskiemu, staroście kowieńskiemu; Stanisławowi, księciu na Ołyce i Nieświeżu, a także Zofii, wdowie po Achacym Czemie, wojewodzie pomorskim, i Annie, żonie Mikołaja Buczackiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

617

k. 579–580

Warszawa, 1 maja 1589

Król rozszerza dożywotnie prawa do wójtostw we wsiach Brodnia i Brzeg, w starostwie sieradzkim, na Zofię Wolską, żonę Jana Beleńskiego, który otrzymał dożywocie na tych dobrach od Zygmunta Augusta.

jęz. łac.

618

k. 580–580v.

Warszawa, 1 maja 1589

Król zgadza się, by Piotr Myszkowski, starosta chęciński, mógł wykupić od Secygniewskiego¹ (*Seczigniewski*) dożywotnie prawa

do wsi Brzezcie, Brzegi i Żerniki, przynależnych do starostwa chełmińskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsce na imię.

619

k. 580v.–581

Warszawa, 2 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego i podskarbiego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Dulski zeznał ustanowienie oprawy dla posagu swojej żony Zofii Herburtówny z Felsztyna. Zapisał jej 6500 złotych na mieście Bruchnał z przynależnościami. Dobra te uzyskał od Jana Herburt, chorążego lwowskiego, prawem dziedzicznym.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

620

k. 581–581v.

Warszawa, 2 maja 1589

Król potwierdza Bartłomieja Ostromięckiego, przełożonego arsenału w Inflantach, w dożywotnich prawach do haka ziemi i czterech chłopów we wsi Krewicza w powiecie rujęńskim w Inflantach. Ostromięcki zasłużył się podczas wojen prowadzonych przez Stefana Batorego. Nadanie to otrzymał od Stanisława Pękosławskiego, komisarza generalnego na Inflanty, starosty sandomierskiego, marienburgskiego.

jęz. łac.

621

k. 581v.–582v.

Warszawa, 2 maja 1589

Król potwierdza okazany dokument papierowy królowej Anny Jagielonki, wydany w Warszawie 29 kwietnia 1589 r. Dotyczył on zgody na ustąpienie połowy łąna we wsi Wielka Wola przez Jadwigę Bolemską,

mieszczkę warszawską, sławetnemu Janowi Bolemowskiemu, synowi. Bolemowska otrzymała prawa do tej ziemi od Zygmunta Augusta.
jęz. łac.

622

k. 582v.–583 Warszawa, 3 maja 1589
Król potwierdza sławetnemu Jakubowi Dembniakowi dożywotnie prawa do młyna we wsi Niedabil, położonej w dzierżawie Marcina Fałęckiego, kasztelana rozpierskiego. Król potwierdza też oddanie Dembniakowi trzeciej części dochodów z tego młyna, które uzyskał od zmarłego Łukasza Bexy.
jęz. łac.

623

k. 583–583v. Warszawa, 3 maja 1589
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Jan Rakowski mógł wykupić dożywotnie prawa do huty szkła zwanej Zuszawka w starostwie dobczyckim, z rąk Stanisława Jordana bądź innych posiadaczy.
jęz. łac.

624

k. 583v.–584v. Warszawa, 4 maja 1589
Król potwierdza zeznanie Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego, starosty zatorskiego i łosickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Leśniowolski zeznał dług w wysokości 1500 złotych, które jest winien Annie Hinczance, wdowie po Stanisławie Chądzyńskim, podkomorzym drohickim. Dług ten zapisuje na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się go spłacić w urzędzie grodzkim warszawskim na przyszłe święto Obrzezania Pańskiego [1 I 1590 r.].
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

625

k. 584v.–585

Warszawa, 4 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Herburt z Fulsztyna, chorążego lwowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie praw do sumy 8 tysięcy złotych na swoją żonę Annę, córkę Pawła Szczawińskiego, kasztelana łęczyckiego. Suma ta jest częścią 35 200 złotych zapisanych mu przez Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego i podskarbiego koronnego w kancelarii koronnej.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego

jęz. łac.

626

k. 585–586

Warszawa, 4 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Anny Hinczanki, wdowy po Stanisławie Chądzyńskim, podkomorzym drohickim, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Złożyła ona zeznanie za zgodą krewnych ze strony ojca, Floriana Pniewskiego, i Macieja Bogackiego. Anna zeznała unieważnienie (*cassatio*) pewnej umowy, dotyczącej dóbr odziedziczonych przez nią po śmierci Doroty Hinczanki, którą zawarła z Zofią Kuszłową i spadkobiercami Elżbiety Smarzewskiej oraz Marcinem Leśniowolskim z Obór, kasztelanem podlaskim. Umowa została ustalona w Drohiczynie 10 października 1586 r., w obecności Jana Grota, sędziego drohickiego; Arnolfa Hlebowicza Kurczowskiego [in. Korczewskiego], chorążego mielnickiego; Pawła Arciechowskiego (*Arczejowski*); Marcina Smorzewskiego; Krzysztofa Korowicza; Jana Kosska.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

627

k. 586–586v.

Warszawa, 4 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Zofii Herburtówny z Fulsztyna, żony Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, zło-

żone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznała ona za zgodą męża pokwitowanie z 6 tysięcy złotych jej braci przyrodnich: Jana i Mikołaja Hlebowiczów, synów Jana Hlebowicza z Dubrowna, wojewody trockiego, i Katarzyny z Krotoszyna. Suma ta była należna za jej część dóbr Kieblów i Berzyna.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

628

k. 586v.–587

Warszawa, 4 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Zofii Herburtówny z Fulsztyna, żony Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznała ona za zgodą męża pokwitowanie Jana Hlebowicza z Dubrowna, wojewody trockiego, i Katarzyny z Krotoszyna¹, jego żony, z odziedziczonego przez Dulską po ojcu „srebra” [*argentum*], którego wartość oszacowano na 500 złotych. Tego srebra dotyczył zapis w aktach grodzkich lwowskich, przeniesiony następnie do akt ziemskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Katarzyna Hlebowiczowa była matką Zofii z Herburtów Dulskiej.

629

k. 587v.–588

Warszawa, 4 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Barbary Gosławskiej z Bębelska, wdowy po Walentym Dembińskim, kasztelanie krakowskim, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznała, iż, na mocy zgody króla, ustępuje praw dożywotnich do miasta Warta z przynależnościami swojemu synowi Hieronimowi Dembińskiemu, zgadza się na jego wwiązanie w te dobra przez woźnego ziemskiego lub generalnego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

630

k. 588–591v.

Warszawa, 4 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Jakuba Uchańskiego, wojewodzica płockiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie zapisu z ksiąg grodzkich grabowieckich, ustanowionego 28 marca (*feria secunda post Dominicam Laetare in Quadragesima*) 1588 r., do ksiąg kancelarii koronnej. Zapis dotyczył zastawu 600 złotych na 10 kmieciach w jego dziedzicznej wsi Uchanie w ziemi chełmskiej dla Gawła (*Gall*) Hyszowskiego (in. Hyszewski) z Hyszowic. Zobowiązuje się spłacić tę sumę na Boże Narodzenie. Zgadza się na wwiązanie go w te dobra przez woźnego. W ciągu roku w tej sprawie zezna też Agnieszka Kryska, żona Jakuba Uchańskiego; stanie przed księgami ziemskimi grabowieckimi z dwoma świadkami z rodu ojca. Uchański zobowiązuje się do stawienia w sprawach spornych przed sądem ziemskim lub grodzkim horodelskim lub grabowieckim. Ekstrakt z ksiąg grodzkich grabowieckich wydał Marcin Szyszawski, podstarości i sędzia spraw grodu grabowieckiego, i Piotr Czajczyc (*Czajczicz*), pisarz grodzki grabowiecki.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

631

k. 591v.–592

Warszawa, 5 maja 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Stanisław Olszanowski mógł ustąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa dożywotnich praw do wójtostwa wyszogrodzkiego swojemu bratu Janowi Olszanowskiemu. Prawa te uzyskał od Stefana Batorego.

jęz. łac.

632

k. 592–592v.

Warszawa, 6 maja 1589

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Jan Biejkowski, stolnik przemyski, mógł wykupić dożywotnie prawa do czę-

ści wsi Siekierczyce i Ordinia z rąk Hryczka Żeliborskiego lub innych osób posiadających te prawa.

jęz. łac.

633

k. 593–593v.

Warszawa, 6 maja 1589

Król potwierdza rozszerzenie dożywocia na pensji Jana Biejkowskiego¹ na jego żonę Katarzynę. Biejkowski, stolnik przemyski, zasłużył się już za panowania Henryka Walezego, wtedy też uzyskał pensję roczną ze skarbu koronnego w wysokości 200 złotych, wypłacaną na św. Marcina. Suma ta pochodziła z wpłat Żydów lwowskich i innych miast. Rozszerzenie dożywocia Biejkowski uzyskał od Zygmunta III.

jęz. łac.

¹ W nagłówku dokumentu jako Zbiekowski.

634

k. 593v.–594v.

Warszawa, 6 maja 1589

Król zgadza się, by Mikołaj Zaporski mógł ustąpić praw dożywotnich do wsi Wrocanka i jej wójtostwa w ziemi i powiecie sanockim na korzyść Jana Biejkowskiego, stolnika przemyskiego, i jego żony Katarzyny z Sienna.

jęz. łac.

635

k. 594v.

Warszawa, 6 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Kaspra Kłodzińskiego, starosty błońskiego i olkiennickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do wsi Mikicino w ziemi podlaskiej, powiecie bielskim, które uzyskał od [Romana]¹ Giebińskiego i Łukasza Górnickiego, starosty tykocińskiego. Praw tych ustępuje Jakubowi Manikowskiemu, dworzaninowi królewskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

¹ Imię częściowo nieczytelne.

636

k. 595–596

Warszawa, b.d.¹, 1589

Król zgadza się, by Stanisław Bykowski, kasztelan konarski łęczycki, starosta sieradzki, mógł wykupić wójtostwo i sześć łanów ziemi we wsi Kłocko (*Kloczko*) w starostwie sieradzkim z rąk spadkobierców Stanisława Waliszewskiego, ostatniego posiadacza tych dóbr.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

637

k. 596–596v.

Lublin, 13 maja 1589

Król potwierdza Jana Goślickiego i jego żonę Aleksandrynę w dożywotnim posiadaniu wsi Czereśniowka i Malczowce.

jęz. łac.

638

k. 596v.–597

Lublin, 13 maja 1589

Król nadaje Krzysztofowi Krupce, dworzaninowi królewskiemu, wieś Boronice, położoną w powiecie krakowskim, w dożywocie. Krupka przez większą część życia służył na dworze, poczynając od panowania Zygmunta Augusta. Brał udział w wyprawach Stefana Batorego, walczył pod Gdańskiem, Połockiem, Wielkimi Łukami i Pskowem. Dobra te wakują po śmierci Mikołaja Fanella, stolnika lubelskiego.

jęz. łac.

639

k. 597–597v.

Lublin, 15 maja 1589

Król zgadza się, by Adam Truszkowski, harcerz królewski, mógł wykupić ziemię zwaną Buzyska, leżącą pomiędzy fosą miasta ruskiego Drohiczyna i rzeką Bug, mierzącą około pięciu łanów. Wykupić ten grunt może od sławetnego Chodowskiego¹, wójta drohickiego. Grunt ten dostaje w dożywocie.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

640

k. 597v.–598

Lublin, 15 maja 1589

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, rozszerza dożywocie na wójtostwie miasta Górnego Baru na Zofię Goślicką, żonę Leszka Łojewskiego, który dotąd sam posiadał te prawa.

jęz. łac.

641

k. 598–599

Lublin, 17 maja 1589

Król nadaje Piotrowi Szreniawie, podstolemu krakowskiemu i nadwornemu, prawem dożywotnim wsie Sanniki, Mistice i Ostrożec w powiecie przemyskim. Szreniawa walczył za Stefana Batorego pod Gdańskiem, gdzie został raniony kulą z muszkietu, brał udział w wyprawach moskiewskich. Witął króla elekta Zygmunta III z innymi posłami pod Gdańskiem, towarzyszył mu w drodze do Krakowa. Dobra te wakowały po śmierci Mikołaja Fanella, stolnika lubelskiego.

jęz. łac.

642

k. 599–600

Lublin, 17 maja 1589

Król nadaje pewien grunt pod zamkiem lubelskim tamtejszym mieszkańcom. Z gruntu tego do tej pory nie płacono żadnego czynszu sta-

roście. Mieszkańcy tamtejsi mogą warzyć piwo i miód, produkować gorzałkę za opłatą od każdego browaru i gorzelnii u starosty. Mają dbać o dwa stawy królewskie, często gwałtownie zatapiane, jeden był położony na terenie zamieszkałym przez Żydów lubelskich, drugi koło rzeki Bystrzyca. Nie są zobowiązani do innych prac. Płacić mają od zabudowanych działek po 30 groszy starości.

jęz. łac.

643

k. 600–601

Warszawa, na sejmie, b.d., 1589

Król zgadza się, by Elżbieta Rebel, wdowa po Hermanie Torneyu, mogła ustąpić dożywotnich praw do wsi Anden¹ z półhakiem ziemi w powiecie ruteńskim, Piotrowi Torneyowi, synowi. Prawa te uzyskała od Stefana Batorego.

jęz. łac.

¹ Obecnie Sknaben, zob. *BHO II*, s. 598.

644

k. 601–601v.

Warszawa, b.d.¹, 1589

Król, na podstawie dawnych przywilejów mistrzów inflanckich i uchwalonej na poprzednim sejmie konstytucji, potwierdzającej nadania dóbr, wystawione przed czasami arcybiskupa ryskiego Wilhelma [von Brandenburg–Ansbach], potwierdza prawa Piotra Torneya do posiadania pewnych dóbr, w szczególności położonych w powiecie rujskim (*rugien*), a nadanych mu przez Waltera Plettenberga (*Platemberg*), mistrza inflanckiego. Dobra te zostały zakupione od Jana Steinhausa i dokładnie opisane w przywileju Plettenberga. Poprzednim właścicielem ich był Piotr Robelen.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

645

k. 601v.–602

Lublin, 18 maja 1589

Król zgadza się, by Jan Lesiewski mógł ustąpić Wojciechowi Lesiewskiemu, bratu, i jego żonie Elżbiecie Broniewskiej dożywotnich praw do sołectwa we wsi Kozłów w powiecie radomskim. Cesja ta może mieć miejsce przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

646

k. 602–603

Lublin, 19 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Jarzyny, spadkobiercy Jana Jarzyny, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Stanisława hrabiego na Tarnowie, kasztelana sandomierskiego, starosty buskiego, z sumy 1000 złotych. Wyplacił mu je zmarły Łukasz z Górki, wojewoda poznański, w sumach przypadających mu z dochodów ze starostwa buskiego. Suma ta została przysądzona wyrokiem sądu asesorskiego koronnego. Zobowiązuje się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim nowokorczyńskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

647

k. 603–604

Lublin, 20 maja 1589

Król, proszony przez doradców, zgadza się, by Spytek Jordan, dzierżawca wojnicki, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa miasta Piwniczna Szyja (*Collum cellarii*) z rąk spadkobierców Stanisława Białego.

jęz. łac.

648

k. 604

Lublin, 21 maja 1589

Król potwierdza Piotra z Trzeszcian Żelecha w dożywotnich prawach do dochodów z młyna, tzw. trzeciej części, w nowo założonym mieście Dembno.

jęz. łac.

649

k. 604–604v.

Lublin, 18 maja 1589

Król odnawia nadanie Wojciechowi Markowskiemu dóbr, które kiedyś przypadły skarbowi prawem kaduka. Był to dom narożny, czyli dwór, w mieście Felin, przy ulicy *Breteska*, dawna własność zmarłego Bartłomieja Bunilmana i Konrada Capella, a również ogród na przedmieściu miasta. Dom ten został nadany przez Stanisława Pękośławskiego, komisarza na Inflanty, Markowskiemu, w uznaniu zasług, które oddał, służąc w oddziale jazdy pod komendą zmarłego Marcina Kazanowskiego.

jęz. łac.

650

k. 604v.–605

Lublin, 15 maja 1589

Król zgadza się, by Piotr Konopnicki mógł wykupić dożywotnie prawa do sołectwa we wsi Pichlicze w powiecie wieluńskim z rąk Adama Skąpskiego (*Skampski*) lub innych posiadających prawa do tych dóbr.

jęz. łac.

651

k. 605v.–606

Lublin, 22 maja 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, rozszerza dożywotnie prawa do miasta Małogoszcz w województwie sandomierskim na Kłoczewską,

żonę Oborskiego¹. Suma zapisana na mieście zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na imiona Kłoczewskiej i Oborskiego.

652

k. 606–606v.

Lublin, 23 maja 1589

Król zgadza się, by Krzysztof Ilmanowski, pisarz kancelarii koronnej, mógł ustąpić dożywotnich praw do młyna, czyli tzw. trzeciej miary, położonego we wsi Bilcz w starostwie medenickim. Prawa te Ilmanowski uzyskał nadaniem Stefana Batorego. Ustąpić ich może Andrzejowi Golińskiemu.

jęz. łac.

653

k. 606v.–607

Lublin, 23 maja 1589

Król zgadza się, by Jerzy Latalski z Łabiszyna, wojewodzie poznański, mógł wykupić części wsi Osna w ziemi gnieźnieńskiej, które powróciły do dyspozycji króla po śmierci Macieja Kozielskiego. Wykupić je może od spadkobierców Kozielskiego. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

654

k. 607–608

Lublin, 23 maja 1589

Król powtarza zgodę, by Szymon Bar, serwitorkrólowski, z żoną Judytą, obywatelką Gdańska, mogli wykupić od chłopów pewne łąny we wsi Berwałd na Wielkich Żuławach sprzedane przez Reinholda Krokow (in. Crackaw). Sąd sejmowy wydał niekorzystny wyrok w sprawie posiadania przez Kordulę, wdowę, i spadkobierców po Reinholdzie Krokowie wymienionych w tekście dokumentu gruntów, w następstwie

czego król zezwolił na ich wykup przez Barów. Szymon Bar zasłużył się, pracując wiernie i pilnie dla króla.

jęz. łac.

655

k. 608–609

Lublin, 25 maja 1589

Król potwierdza zeznanie złożone przez strony: Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana wielkiego koronnego, i Ottona Schenkinga, biskupa nominata wendeńskiego, który zeznawał też w imieniu brata Jerzego Schenkinga. Zeznali oni zawarcie i potwierdzenie pewnego kontraktu w sprawie dzierżawy starostwa dorpackiego w Inflantach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

656

k. 609v.–610

Warszawa, b.d.¹, 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Prokop Sieniawski, podczaszy nadworny koronny, starosta adzelski, mógł ustąpić praw dożywotnich do starostwa adzelskiego przed księgami urzędowymi Królestwa Adamowi Młodawskiemu, dzierżawcy powenckiemu (*Pouent*). Do starostwa przynależą dobra Witczin, Kierczym, Taywakula, Koynekula, Aicherkula, Lanametskula, Tharuekula, Palemalkula, Sarawkula, Arokula, Meniszkula, Masmetskula, Ichtikula oraz dwór zmarłego Jana Torpen i zmarłego Jana Szwarzoff, oraz Sara Moysa zmarłego Jana Uxlanda i dwór Monnicz.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

657

k. 610–611

Lublin, 25 maja 1589

Król zgadza się, by Krzysztof Ilmanowski, pisarz kancelarii koronnej, mógł ustąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa praw

dożywotnich do wójtostwa we wsi Cietrzewina w starostwie sądeckim Krystynie Strzemięckiej, wdowie po Feliksie Strzemięckim.

jęz. łac.

658

k. 611–611v.

Lublin, 26 maja 1589

Król zgadza się, by Jakub Opatkowski zwany Wołuń, wójt opatowski, mógł ustąpić przed księgami urzędowymi Królestwa praw dożywotnich do wójtostwa, czyli sołectwa, wsi Opatów i do młyna zwanego Borowy; dobra te przynależą do starostwa krzepickiego. Ustąpić tych praw może synowi Stanisławowi Opatkowskiemu.

jęz. łac.

659

k. 611v.–612

Lublin, 26 maja 1589

Król, poinformowany w tej sprawie przez pewnych doradców, zgadza się, by Achacy Plemiński mógł ustąpić Janowi Plemińskiemu, sekretarzowi królewskiemu, przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa, praw dożywotnich do dzierżawy Kowalewo w województwie chełmińskim.

jęz. łac.

660

k. 612–613

Lublin, 26 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Stanisława Karnkowskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego, prymasa, złożone w urzędzie Jana Dulskiego, podskarbiego koronnego. Karnkowski protestował przeciwko ominięciu dawnego zwyczaju Królestwa poprzez powierzenie na ostatnim sejmie obowiązku rozliczania poborców województwom, co prowadzi do obniżenia powagi urzędu i naruszenia wolności Królestwa, do zwiększenia liczby poborców i rozmaitych rabunków.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

661

k. 613–613v.

Lublin, 26 maja 1589

Król potwierdza zeznanie złożone przez Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego, przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 6 tysięcy złotych, które jest winien Mikołajowi Firlejowi z Dambrowicy, wojewodzie krakowskiemu. Dług ten zapisuje na wszystkich swoich dobrach i zobowiązuje się go spłacić na 1 kwietnia 1590 r. w grodzie krakowskim. Zobowiązuje się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim krakowskim lub sandomierskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

662

k. 614–614v.

Lublin, 26 maja 1589

Król potwierdza zeznanie złożone przed księgami kancelarii koronnej przez Stanisława hrabiego na Górcze, wojewodę poznańskiego. Zeznał on ustąpienie swoich praw do kamienicy, położonej w Krakowie przy ulicy Grodzkiej¹, Marcinowi Leśniowskiemu z Obór, kasztelanowi podlaskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na określenie położenia domu.

663

k. 614v.–615v.

Lublin, 26 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Marcina Świącickiego, syna zmarłego Krzysztofa, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 30 złotych, które winien jest Mikołajowi Laskowskiemu *Liatale*. Sumę tę zapisuje na swoich dobrach, zobowiązuje się spłacić dług w grodzie warszawskim na św. Wojciecha 1590 roku [23 IV].

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

664

k. 615v.–616

Lublin, 24 maja 1589

feria quarta post festa Solennia Pentecostes

Król potwierdza zeznanie złożone przed księgami kancelarii koronnej przez Jana Tarnowskiego, referendarza duchownego koronnego. Zeznał on ustąpienie Hieronimowi hrabiemu na Rozdrażewie, biskupowi wrocławskiemu, praw do wsi Brzostów w województwie sandomierskim, powiecie opoczyńskim, oraz do wójtostwa w tej wsi. Wieś ta należała do biskupstwa wrocławskiego. Prawa odkupił Tarnowski od właścicieli trzymających te dobra na mocy przywileju Stanisława Karnkowskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego, podówczas biskupa wrocławskiego, i kapituły wrocławskiej¹.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Streszczenie w: *Regesty z Metryki Koronnej do dziejów powiatów opoczyńskiego, radomskiego, stężyckiego...*, nr 128.

665

k. 616–617

Lublin, 15 maja 1589

feria secunda post festum Ascensionis Domini

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Jakub Orłowski mógł ustąpić praw dożywotnich do dóbr Słone, powstałych na surowym korzeniu, do karczmy tamże, położonych w dzierzawie samborskiej, i do dwóch młynów w dobrach wsi Jasienica, a także do pańszczyzny w wymiarze czterech dni w roku z tejże wsi Jasienica. Ustąpić ich może przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa Stanisławowi Ryszkowskiemu.
jęz. łac.

666

k. 617–617v.

Chełm, 30 maja 1589

feria tertia post Dominicam Sanctissimae et Individuae Trinitatis

Król potwierdza zeznanie Piotra Tylickiego, prepozyta gnieźnieńskiego, kanonika krakowskiego i sekretarza wielkiego koronnego, złożo-

ne przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do sumy 1500 złotych, które jest mu winien Stanisław Ługowski na mocy kontraktu zawartego 23 marca w roku 1589, z sumy 2 tysięcy złotych zapisanych przez Ługowskiego sławetnemu Szymonowi Gąsiorkowi, synowi Reginy Gąsiorkówny. Po śmierci Szymona Gąsiorka suma ta przypadła skarbowi prawem kaduka, król zaś nadał ją Tylickiemu. Tylicki ustępuje praw do niej Pawłowi Staręskiemu ze Staroszytc; wypłata sumy miała nastąpić na św. Jana Chrzciciela.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

667

k. 617v.–618

Lublin, 20 maja 1589

Król nadaje urząd przełożonego wszystkich arsenałów królewskich w Inflantach (*supremus armamentarius*) Bartłomiejowi Ostromięckiemu. Zasłużył się on jako przełożony zbrojowni, zarządzał działami i bombardami, brał udział wojnie Stefana Batorego z Moskwą. Król ten powierzył mu nadzór nad zbrojowniami Inflant. Ma on zajmować się nadzorem nad bombardami, rusznicami, kulami, prochem, ich utrzymaniem w dobrym stanie, naprawami.

jęz. łac.

668

k. 618–619

Lublin, 15 maja 1589

Król zamienia Bartłomiejowi Ostromięckiemu, przełożonemu arsenałów w Inflantach, poleconemu przez doradców, otrzymywany do tychczas przydział zboża (*provisio frumentaria*) z dóbr ekonomii derpskiej na sumę 300 złotych. Ostromięcki zasłużył się w czasie wojen moskiewskich Stefana Batorego i uzyskał wówczas od tego władcy to nadanie. Sumę tę ma pobierać z dochodów z ekonomii dorpackiej na św. Wielkiejnocy ze skarbów Korony i Wielkiego Księstwa.

jęz. łac.

669

k. 619–619v.

Łopienniki, 27 maja 1589

Król potwierdza zeznanie braci Jana i Samuela Jawornickich złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni zgodę na zapis, dokonany w księgach ziemskich wiślickich przez ich braci, Piotra i Krzysztofa Jawornickich, na rzecz Stanisława Czussowskiego, sumy 2900 złotych na trzech kmieciach we wsiach Łagiewniki i Kotki.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

670

k. 619v.–620v.

Łopienniki, 27 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Krzysztofa Jawornickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on na zapis na trzech kmieciach we wsiach Łagiewniki i Kotki na rzecz braci, Jana oraz Samuela Jawornickich. W ciągu roku od daty zeznania Krzysztof Jawornicki ma wykupić ten zastaw od Stanisława Czussowskiego przed aktami ziemskimi wiślickimi, pod zakładem 1000 złotych. W razie sporów ma stanąć przed sądem grodzkim nowokorczyńskim

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

671

k. 620v.–621v.

Krasnystaw, 28 maja 1589

Król, w uznaniu zasług dla Rzeczypospolitej, nadaje starostwo dorpackie w dożywocie Janowi Zamoyskiemu, kanclerzowi i hetmanowi. Nadanie obejmuje przynależności starostwa na takich zasadach, na jakich trzymali je starostowie po wypędzeniu Moskwy z Inflant: Zygmunt Rozen; Wojciech Ręczajski, kasztelan warszawski; Stanisław Łoknicki, ekonom dorpacki.

jęz. łac.

672

k. 621v.–622

Krasnystaw, 29 maja 1589

Król rozszerza dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Zalesie w starostwie lwowskim na Zofię Ożdżankę, żonę Stanisława Jezierskiego. Sam Jezierski uzyskał nadanie na wójtostwo od króla¹.

jęz. łac.

¹ Zostawione wolne miejsce na imię.

673

k. 622–622v.

Krasnystaw, 29 maja 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, potwierdza dożywotnie prawa Jakuba Poniatowskiego do łana zwanego Juriow Kąt z przynależnościami w opuszczonej wsi¹ w starostwie dolińskim.

jęz. łac.

¹ Brak nazwy wsi.

674

k. 622v.–623

Krasnystaw, 29 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Konstantego Ostrońskiego, wojewody kijowskiego, marszałka ziem wołyńskich, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Kwituje dziedziców zmarłego Stanisława Ligęzy ze sprawy w sądzie ziemskim pilzneńskim o bezprawne domaganie się sumy 2200 złotych, podczas gdy przez służbę Ostrońskiego, Marcina Chrapkowicza, Ligęza otrzymał 1327 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

675

k. 623–623v.

Krasnystaw, 29 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Konstantego księcia na Ostrogu, wojewody kijowskiego, marszałka ziem wołyńskich, złożone przed księgami kan-

celarii koronnej. Zeznawał on w imieniu swoim oraz synów, książąt na Ostrogu: Janusza, wojewody wołyńskiego, i Aleksandra, oraz córki, Elżbiety, żony Jana Kiszki, kasztelana wileńskiego, a także w imieniu swojego wnuka, Janusza Radziwiłła, syna Krzysztofa, księcia na Dubinkach i Birzjach, wojewody wileńskiego, i zmarłej Katarzyny, córki Konstantego Ostrogińskiego. Zeznał zapis na swoich dobrach 2238 złotych i 15 groszy na rzecz Walentego Rymara, rajcy krakowskiego. Suma została zapisana na wsiach Krzeszowice, Szczepanowice oraz częścicach wsi Polanowice, Marszowice i Czechy w ziemi krakowskiej, powiecie proszowickim. Zapis ten dodaje do innego swojego zapisu, 15 800 złotych, który Rymar uzyskał od Rafała Łyczki drogą cesji.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

676

k. 624–625

Krasnystaw, 29 maja 1589

Król potwierdza zeznanie Macieja Topornickiego, sługi Jana Zamoyskiego, kanclerza i hetmana koronnego. Zeznał on, iż uzyskał zapis od Jana Zamoyskiego, zapisany w księgach krasnystawskich, w którym kanclerz nadał mu wieś Łukowa, z lasami i borami aż do granic starostwa beńskiego, oraz wieś Wieprzowe Jezioro, Wierzchrachanie, Tarnawatka Pankowa, z ziemiami aż do granic wsi należących do Jana Lipskiego z Lipska, a także Suchowolę i Hruskie w ziemi przemyskiej, powiecie przeworskim. W związku z tym nadaniem Topornicki zobowiązuje się do ustąpienia z darowanych dóbr na pierwsze wezwanie Zamoyskiego lub jego dziedziców.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

677

k. 625–625v.

Sawin, 31 maja 1589

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, nadaje Wojciechowi Humieckiemu z Rychły, łowczemu kamienieckiemu, dwór we wsi

Dłusko w starostwie kamienieckim w dożywocie. Dwór ten należał do zmarłego Jerzego Dąbrowskiego, podstarościego kamienieckiego.
jęz. łac.

678

k. 625v.–626v.

Lublin, 19 maja 1589

feria sexta ante festa Solemnia Pentecosten

Król potwierdza zeznanie rotmistrza Jana Potockiego, pisarza polnego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on potwierdzenie zapisu w księgach grodzkich lwowskich z 1587 roku, dotyczącego długu w wysokości 1500 złotych, które jest winien sławetnemu Janowi Wolfowiczowi, mieszczaninowi lwowskiemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach, zobowiązuje się ją spłacić na św. Agnieszkę Dziewicę [21 I] w roku 1590 w grodzie lwowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***679**

k. 626v.–627

Wilno, 20 lipca 1589

Król potwierdza prawa lenne Ludwika Phunta (in. Funth) z powiatu rzeżyckiego do dóbr Maxen w Inflantach w starostwie rzeżyckim. Phunt przedłożył królowi dokument kardynała Jerzego Radziwiłła, księcia na Ołyce i Nieświeżu, biskupa wileńskiego i administratora inflanckiego, zawierający potwierdzenie Phunta w posiadaniu wsi Maxen. W sprawie tych włości złożyli zeznanie pod przysięgą Jan Haneben i Franciszek Schroder. Zeznali oni, iż przed najazdem moskiewskim Phunt posiadał te dobra, potem został uprowadzony w niewolę z rodziną. W dobrach tych zamieszkiwali kmiecie, m.in. jedna rodzina Hansa Recka i rodzina Tomasza Gadziana, których obejmuje to nadanie. Dobra te, suche i podmokłe ziemie, rozciągają się od rzeki Rzeżycy (*Rositen*) aż do granicy lucyńskiej.

jęz. łac.

680

k. 627–628

Wilno, 23 lipca 1589

Król nadaje Stanisławowi Jaślikowskiemu, żołnierzowi weteranowi, zasłużonemu w obronie zamku Nowogródek w Inflantach, dobra Saurin Moyza w ziemi laudańskiej w dożywocie. Posiadał je przedtem Jan Sana, a potem Jan Chodkiewicz, kasztelan wileński, starosta żmudzki; administrator Inflant nadał je Antoniemu¹ za zgodą króla, obecnie bez prawa posiada je żona zmarłego Antoniego. Nadanie obejmuje żonę Jaślikowskiego Dorotę Żelisławską.

¹ Nie podano nazwiska ani przynależności stanowej.

681

k. 628–628v.

Wilno, 24 lipca 1589

Król wyraża zgodę, by wielebny Gedeon Bałaban, władyka lwowski, archimandryta żydyczyński mógł ustąpić urzędu archimandryty żydyczyńskiego (*Zydyczyn*) swojemu synowcowi Hrehoremu Bałabanowi, *człowiekowi w nabożeństwie greckim biegłemu i pobożnemu*. Podaje się do wiadomości duchowieństwa i szlachty ziemi wołyńskiej.

jęz. pol.

682

k. 628v.–629v.

Wilno, 24 lipca 1589

Król nadaje urząd zarządcy mennic w Wielkopolsce Marcinowi Leśniowolskiemu z Obór, kasztelanowi podlaskiemu, staroście łosickiemu.

jęz. łac.

683

k. 630–630v.

Wilno, 26 lipca 1589

Król zgadza się, by Wacław Kiełczewski, dworzanin królewski, mógł ustąpić Maciejowi Łubnickiemu dożywotnich praw do połowy wsi

Bolkowa w województwie łęczyckim. Kielczewski zasłużył się już podczas panowania Stefana Batorego. Zrzeczenie się może nastąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa¹.

jęz. łac.

¹ Zob. dok. 689.

684

k. 630v.–631

Wilno, 26 lipca 1589

Król zgadza się, by Świętosław Orzelski, starosta radziejowski, mógł wykupić dożywotnie prawa do należącej do króla części wsi Czołpin w województwie brzeskim z rąk spadkobierców Jana Leszczyńskiego.

jęz. łac.

685

k. 631–631v.

Wilno, 26 lipca 1589

Król zgadza się, by Marcin Świerczewski mógł ustąpić swoich dożywotnich praw do wójtostwa w mieście Lelów Erazmowi Gorzkowskiemu, synowi Krzysztofa. Nadanie królewskie obejmuje także Jadwigę Podczaszanekę, żonę Erazma.

jęz. łac.

686

k. 631v.–632

Wilno, 27 lipca 1589

Król zgadza się, by Paweł Szczerbic, pisarz dekretowy kancelarii koronnej, mógł ustąpić synowi, Janowi Szczerbicowi, swoich dożywotnich praw do wójtostwa w mieście Częstochowa, w województwie krakowskim, przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

687

k. 632–632v.

Wilno, 27 lipca 1589

Król nadaje Łukaszowi Mielżyńskiemu, sekretarzowi królewskiemu, pensję 600 złotych z żup bydgoskich. Mielżyński towarzyszył królowi od czasu jego przybycia jako elekta do Gdańska i pracował dla niego z wielkim oddaniem. Pensja ma być płacona na Zielone Święta. Podaje się do wiadomości Macieja Węgierskiego, burgrabiego gnieźnieńskiego i żupnika bydgoskiego.

jęz. łac.

688

k. 632v.–633

Wilno, b.d.¹, lipiec 1589

Król nadaje urząd podsędka ziemi przemyskiej Mikołajowi Ostrowskiemu, urząd wakował po śmierci poprzedniego podsędka².

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej wystawienia dokumentu.

² Zostawiono puste miejsce na jego nazwisko.

689

k. 633–633v.

Wilno, 30 lipca 1589

Król potwierdza zeznanie Waclawa Kiełczewskiego, dworzanina królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw dożywotnich do połowy wsi Bolkowa w województwie łęczyckim Maciejowi Łubnickiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

690

k. 633v.–634

Wilno, b.d.¹, 1589

Król potwierdza zeznanie Stanisława Przyjemskiego, marszałka nadwornego koronnego, starosty konińskiego, złożone przed księgami

kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Piotra z Potulic, wojewody kaliskiego, starosty ujskiego i pilskiego, z pierwszej raty długu, czyli 1000 złotych. Dług ten został zapisany w księgach kancelarii koronnej.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

691

k. 634–634v.

Wilno, b.d.¹, 1589

Król zgadza się, by Feliks Święcicki mógł sprzedać dobra Lawamelcz w powiecie adzelskim w Inflantach, które trzyma prawem lennym. Dobra te Święcicki otrzymał nadaniem Stefana Batorego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

692

k. 634v.–635

Wilno, 29 lipca 1589

Król potwierdza zeznanie Piotra Turzyńskiego, kanonika poznańskiego, sekretarza kancelarii koronnej. Zeznał on dług 150 złotych, które jest winien Sebastianowi Młodziejewskiemu, pisarzowi kancelarii koronnej. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach, zobowiązuje się ją spłacić na święto Obrzezania Pańskiego w 1590 roku.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

693

k. 635–636

Wilno, 2 sierpnia 1589

Król zatwierdza Stanisława Ruszkowskiego, chorążego kaliskiego, w dożywotnich prawach do starostwa iberpolskiego w Inflantach. Ruszkow-

ski zasłużył się jako żołnierz za panowania Stefana Batorego, brał udział w wojnie moskiewskiej. Nadanie starostwa uzyskał od tego króla.
jęz. łac.

694

k. 636–637

Wilno, 2 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Taranowskiego, podczaszego halickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Taranowski zeznał dług 300 złotych, które jest winien Baltazarowi Stanisławskiemu, podkomorzemu sanockiemu, kuchmistrzowi koronnemu. Dług zapisuje na wszystkich swoich dobrach i w ciągu czterech tygodni spłaci na ręce Elżbiety z Fulsztyna, żony Stanisławskiego. Zobowiązuje się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim lwowskim. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

695

k. 637–637v.

Wilno, 2 sierpnia 1589

Król potwierdza dokument przedłożony w kancelarii koronnej, podpisany i opieczętowany przez Stanisława Karnkowskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego, prymasa. Dokument, wystawiony w Łowiczu 6 czerwca 1589 r., dotyczył nadania przez Karnkowskiego pewnego terenu w Krakowie Marcinowi Leśniowolskiemu, kasztelanowi podlaskiemu, staroście zatorskiemu i łosickiemu. Teren z ruiną był położony z tyłu kamienicy Stanisława Górki, wojewody poznańskiego. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

696

k. 637v.–638

Wilno, 2 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie złożone przez Andrzeja Taranowskiego, podczaszego halickiego, przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał

on ustąpienie praw do 1700 złotych, które jest mu winien Stanisław Kamieniecki z Zatoyszcz; suma ta została zapisana w księgach grodzkich lwowskich. Ustępuje też połowy miasta Olesko i wsi Juśkowice (Iszkowice), zapisanych mu przez tegoż Kamienieckiego. Praw tych ustępuje [księdzu — *venerabili*] Mikołajowi Taranowskiemu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

697

k. 638–639

Wilno, 3 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Przetockiego, rządcy zamku wileńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Przetocki zapisał Kasprowi Gwileckiemu, siostrzeńcowi, prawo użytkowania i posiadania swoich części dziedzicznej wsi Przetoczno, położonej w Wielkopolsce. Po śmierci Przetockiego Gwilecki ma zwrócić te dobra spadkobiercom Przetockiego, którzy są zobowiązani zapłacić mu 400 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

698

k. 639

Wilno, 3 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Przetockiego, rządcy zamku wileńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jana Zębockiego z sumy 1000 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

699

k. 639–639v.

Wilno, 4 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie Krzysztofa Dzierzka, dworzanina i sekretarza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał

on ustąpienie dożywotnich praw do wójtostwa marienburskiego (*Marienburg*) i sum na tym wójtostwie zapisanych Mikołajowi Smarzewskiemu. Prawa te Dzierżek uzyskał od Stefana Batorego. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

700

k. 639v.–640 Wilno, 4 sierpnia 1589
Król potwierdza zeznanie Krzysztofa Dzierżka, dworzanina i sekretarza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Mikołaja Smarzewskiego ze 100 złotych, części należności z 800 złotych, które jest mu winien także Smarzewski. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

701

k. 640–640v. Wilno, 4 sierpnia 1589
Król nadaje daninę zbożową i pieniężną z komandorii poznańskiej i klasztoru żeńskiego owieńskiego Wawrzyńcowi Gembickiemu, sekretarzowi królewskiemu. Dochód ten pobierał zmarły Stanisław Sobocki, komandor poznański i łożny królewski. Gembicki zasłużył się już za Stefana Batorego i za obecnego panowania.
jęz. łac.

702

k. 640v.–641 Wilno, 5 sierpnia 1589
Król zgadza się, by Jan Rożnowski mógł ustąpić bratu, Adamowi Rożnowskiemu, dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Sokolniki, w powiecie pyzdrowskim. Ustąpić ich może przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.
jęz. łac.

703

k. 641–641v.

Wilno, 6 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Kochlewskiego, pisarza kancelarii mniejszej koronnej, złożone przed księgami tej kancelarii. Zeznał on pokwitowanie i uwolnienie Marcina Boksy Radoszowskiego, wojskiego ziemi wieluńskiej, z 330 grzywien zapisanych w księdze grodzkiej wieluńskiej w imieniu Stanisława hrabiego na Tarnowie, kasztelana sandomierskiego. Zapis ten dotyczył czynszu z kuźnicy Gorzynka zwanej Błonie w dobrach dziedzicznych Klonowo lub Braszowice. Pokwitowanie dotyczy także sumy 77 i pół grzywny oraz 9 groszy i pół z tytułu pańszczyzny z tej kuźnicy. Wymienione w dokumencie sumy zostały ustalone w wyroku wydanym przez komisarzy królewskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

704

k. 641v.–642

Wilno, 7 sierpnia 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, potwierdza Jana Trzeciaka, syna zmarłego Jana Stanisława, wójta wsi Kamion, w dożywotnich prawach do wójtostwa we wsi Kamion, w starostwie wyszogrodzkim. Nadanie obejmuje wszystkie przynależności wójtostwa, którego budynki strawił ogień.

jęz. łac.

705

k. 642v.

Wilno, 6 sierpnia 1589

Król nadaje w dożywocie Henrykowi Neikerhenowi z Inflant, serwitorowi królewskiemu, dwór Ketrer Menze w Inflantach, starostwie nitawskim, oraz Vacka Leikensche. Neikerhen służył wiernie królowi od chwili jego przybycia do Królestwa, brał udział w bitwie pod Byczyną.

jęz. łac.

706

k. 643–643v.

Wilno, 7 sierpnia 1589

Król nadaje Mikołajowi Sobockiemu wsie Blizanów, Grodzisko i Zborów w województwie i powiecie kaliskim w dożywocie. Dobra te posiadał do tej pory z królewskiego nadania zmarły Stanisław Sobocki, komandor poznański, łożny królewski, brat Mikołaja.

*jęz. łac.***707**

k. 643v.–644

Wilno, 7 sierpnia 1589

Król nadaje Piotrowi Jaskoleckiemu wieś Tykadłów i połowę wsi Tłokinia w województwie i powiecie kaliskim w dożywocie. Dobra te posiadał do tej pory z królewskiego nadania zmarły Stanisław Sobocki, komandor poznański, łożny królewski. Jaskolecki zasłużył się jako żołnierz za panowania Stefana Batorego.

*jęz. łac.***708**

k. 644

Orle w Inflantach, 22 sierpnia 1589

Król potwierdza nadanie Stefana Batorego, który przeznaczył Stefanowi Bielawskiemu, dzierżawcy bolnickiemu, zarząd nad dochodami zamków: kokenhauskiego, lenowarckiego i aszkieradzkiego do 24 grudnia 1588 r. Zygmunt III potwierdza to nadanie za wstawieniem doradców, w uznaniu zasług Bielawskiego, który towarzyszył mu z żołnierzami od Gdańska. Może korzystać spokojnie z tego nadania aż do rezygnacji, którą w razie takiej potrzeby powinien złożyć na ręce Krzysztofa Radziwiła, wojewody wileńskiego, hetmana wielkiego litewskiego.

jęz. łac.

709

k. 644v.–645

Wilno, 20 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie Stefana Potockiego, chłopca pokojowego króla, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on potwierdzenie podziału dóbr ojczystych, który został dokonany przez jego braci, Jana, Andrzeja, Jakuba i Mikołaja Potockiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

710

k. 645–645v.

Wenden, 24 sierpnia 1589

Król potwierdza nadanie dóbr Rostyk Moyza w powiecie *stropen* Florianowi Zaleskiemu, podstarościemu dyjamenckiemu. Zaleski uzyskał to nadanie w dożywocie od Stefana Batorego, w uznaniu zasług w wojnach z Moskwą; starał się też o opatrzenie Dyjamentu w czasie bezkrólewia. Dobra te były opuszczone po śmierci Rostyka¹, ich właściciela.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie imienia.

711

k. 645v.–646

Wenden, 24 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie złożone przed księgami kancelarii koronnej przez Marcina Kempanowskiego, brata zmarłego Stanisława Kempanowskiego, oraz Feliksa Świąćckiego, rotmistrza. Zeznawali oni w imieniu Reginy Kempanowskiej, siostry Stanisława Kempnowskiego, żony Feliksa Świąćckiego. Zeznali protestację przeciwko Krzysztofowi Pieniążkowi w sprawie o napaść i zajęcie dóbr. Krzysztof¹ Pieniążek 23 lipca 1589 r. napadł i poranił w Nitawie Stanisława Kempanowskiego, w wyniku czego tenże 28 lipca zmarł. Pieniążek zagarnął zamek nitawski i pozostawione przez zmarłego ruchomości.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

¹ W tekście występuje również jako Stanisław, zapewne pomyłka pisarza.

712

k. 646–646v.

Wenden, b.d.¹, 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, nadaje w dożywocie Magdalenie Olszowskiej, wdowie po Stanisławie Kempanowskim, dobra Moyza Krage w powiecie wendeńskim. Nadanie obejmuje poddanych w tych dobrach o nazwiskach: Sarmul Putni, Oda Rudgier, Polman, Gilisa, Dzerua, Maxternik i Obszaker.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

713

k. 647

Wenden, b.d.¹, 1589

Król zgadza się, by Feliks Święcicki mógł sprzedać dobra Lawamelcz w Inflantach, w powiecie adzelskim. Dobra te Święcicki uzyskał od Stefana Batorego prawem lennym.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

714

k. 647–648

Wenden, 24 sierpnia 1589

Król potwierdza zeznanie uczciwego Szymona Gratkowskiego, woźnego generalnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dokonanie oględzin zwłok zmarłego Stanisława Kempanowskiego w Wenden, w kamienicy Magdaleny Olszowskiej, wdowy po Kempanowskim. Oględzin dokonał w towarzystwie Wawrzyńca Drobisza, Jakuba Włościborskiego, Jana Malinowskiego, Wawrzyń-

ca Węgierskiego, Jarmoli Jurgiewicza i Piotra Golkowskiego. W cie-
le stwierdzono sześć ran, z czego dwie śmiertelne, zadane w głowę.
W sprawie zeznawali Marcin Kempanowski, syn Stanisława; Seba-
stian i Wojciech Kempanowscy; Zofia, żona Krzysztofa Marszow-
skiego; Jadwiga, żona Stanisława Winarskiego; Anna Kempanowska,
niezamężna córka Stanisława; Magdalena Olszowska, wdowa po
Kempanowskim; Krzysztof Czyglicz w imieniu Doroty Kempanow-
skiej i Regina Kempanowska, żona Feliksa Święcickiego. Zeznali oni,
iż Stanisław Kempanowski został zaatakowany bez ostrzeżenia przez
Krzysztofa Pieniążka 23 lipca 1589 r. w zamku Nitawa, gdzie ten-
że Kempanowski miał swoje mieszkanie. Zmarł w wyniku obrażeń
w dniu 28 lipca. Pieniążek zabrał mu wszystkie dobra, pieniądze, zło-
to, srebro, klejnoty, broń, rewersy, przywileje i rejestry. Zajął też sam
zamek nitawski.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

715

k. 648–648v. zamek Uperpol w Inflantach, 2 września 1589
Król zgadza się, by Wojciech Ręczajski, kasztelan warszawski, który
uzyskał zgodę monarchy na wykup starostwa kowalskiego, mógł zasta-
wić to starostwo u Bartłomieja Tylickiego z Tylicza. Ręczajski poniósł
znaczne wydatki na potrzeby wojenne.

jęz. łac.

716

k. 649–649v. zamek Uperpol w Inflantach, 2 września 1589
Król nadaje Janowi Cieklińskiemu, żołnierzowi zasłużonemu pod ko-
mendą Jana Zamojskiego, część wsi Bochrynowiec (*Bochrinowiecz*) na
Podolu w dożywocie. Dobra te dzierżył do tej pory zmarły Krzysztof
Ciekliński, brat Jana.

jęz. łac.

717

k. 649v.–650 zamek Uperpol w Inflantach, 2 września 1589
Król nadaje dobra Brinek sławetnej Małgorzacie von Dam prawem dziedzicznym. Dobra te zostały zajęte przez skarb na mocy dekretu Stefana Batorego, ich poprzedni właściciel, Jan Brinek, mieszczanin ryski, został oskarżony o zbrodnię obrazy majestatu za powodowanie zamieszek w mieście. Obecnie dobra zostają zwrócone Małgorzacie z Dam, wdowie po Janie Brinku, i jej sześciu małym dzieciom.

jęz. łac.

718

k. 650–650v. Rewal, 11 września 1589
Król potwierdza dożywotnie prawa Sylwestra Iwanowicza do użytkowania i posiadania kamienicy w mieście Wenden, którą zyskał po śmierci sławetnego Gierkieta Ołowy, mieszczanina wendeńskiego. Potwierdza też prawa Iwanowicza do Moyzy przy Wenden, którą posiadał zmarły Jurina Brzemoski. Iwanowicz uzyskał prawa do tych dóbr od [Grzegorza Chodkiewicza?] starosty grodzieńskiego, namiestnika królewskiego w Inflantach, nadanie to zostało potwierdzone przez Stefana Batorego.

jęz. łac.

719

k. 650v.–651v. Rewal, 11 września 1589
Król nadaje Mikołajowi Wolskiemu z Podhajec, miecznikowi koronnemu, staroście krzepickiemu, komandorię poznańską zakonu rycerzy jerozolimskich św. Jana w dożywocie. Do tej pory trzymał ją zmarły Stanisław Sobocki, komandor poznański, łożny królewski. Podaje się do wiadomości biskupa Łukasza z Kościelca, biskupa poznańskiego, i poznańskiej kapituły katedralnej.

jęz. łac.

720

k. 651v. Rewal, 12 września 1589
Król nadaje rotmistrzowi Janowi Wysockiemu dwór zwany Clemsperin Moyza, położony w powiecie lenowarckim, w dożywocie. Dwór ten przypadł skarbowi prawem kaduka po śmierci Filipa Vradera.
jęz. łac.

721

k. 652–652v. Rewal, 12 września 1589
Król nadaje starostwo chmielnickie Mikołajowi Strusiowi z Komorowa. Do tej pory starostwo to trzymał jego ojciec, Jakub Struś z Komorowa, który niedawno zginął pod zameczkiem baworowskim, walcząc na czele rotty jazdy z Tatarami.
jęz. łac.

722

k. 652v.–653 Rewal, 12 września 1589
Król potwierdza zeznanie Stanisława Krasickiego, oboźnego koronnego, starosty lubomelskiego, bolimowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego, starosty krzeczowskiego z sumy 3200 złotych długu, zapisanego w księgach kancelarii koronnej.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

723

k. 653–653v. Rewal, 13 września 1589
Król potwierdza zeznanie Stanisława Przyjemskiego, marszałka nadwornego, starosty konińskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przeniesienie swoich praw związanych z dotyczącym dzierżawy dóbr Łopatki zapisem, danym przez Teofila Zaleskiego zeznającemu, i z procesem w tej sprawie toczącym się przed sądem

grodzkim poznańskim. Prawa te przenosi na swojego bratanka, Andrzeja Przyjemskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

724

k. 653v.–654

Rewal, 14 września 1589

Król potwierdza prawo nadane przez Stefana Batorego zmarłemu Anzelmowi Strzyżeckiemu, by mógł ustąpić praw dożywotnich do wójtostwa Titowa Wola w starostwie przemyskim na korzyść Katarzyny z Drohojowa, wdowy po Janie Herburcie, kasztelanie sanockim, staroście przemyskim. Król, w uznaniu zasług Katarzyny z Drohojowa oddanych Annie Jagiellonce, zatwierdza jej dożywotnie prawa do tych dóbr.

jęz. łac.

725

k. 654v.

Rewal, 15 września 1589

Król zgadza się, by Mikołaj Herburt z Fulsztyna, kasztelan przemyski, starosta lwowski, mógł wykupić wszystkie dobra, wójtostwa, sołectwa, które kiedyś przynależały do starostwa lwowskiego i zostały oddane w zastaw. Dobra te otrzyma prawem dożywotnim.

jęz. łac.

726

k. 655–655v.

Rewal, 12 września 1589

Król zgadza się, by Krzysztof Niszczycki, starosta ciechanowski, mógł wykupić dobra Siemianówka i Chrosno w starostwie lwowskim od spadkobierców Marcina Kunata (*Kunath*). Dobra te otrzymuje prawem dożywotnim. Suma zapisana na nich zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

727

k. 655v.

Rewal, b.d.¹ wrzesień 1589

Król zgadza się, by Andrzej Taranowski, podczaszy halicki, mógł odstąpić urząd karbarza [przełożonego warzelni soli] żup wielickich duchownemu (*venerabilis*) Mikołajowi Taranowskiemu, swemu bratu, przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa. Podaje się do wiadomości szczególnie Sebastianowi Lubomirskiemu, staroście dobczycykiem, przełożonemu żup wielickich.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

728

k. 655v.–656v.

Rewal, 16 września 1589

Król potwierdza zeznanie Prokopa Sieniawskiego, podczaszego nadwornego koronnego i starosty adzelskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 5 tysięcy złotych, które jest winien Kasprowi Młodawskiemu, staroście szmeltyńskiemu, i Maciejowi Białkowskemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach i zobowiązuje się ją spłacić na najbliższe święto Jana Chrzciciela. Zobowiązuje się też stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie w grodzie halickim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

729

k. 656v.–657

Rewal, 16 września 1589

Król potwierdza zeznanie Prokopa Sieniawskiego, podczaszego nadwornego koronnego, starosty adzelskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapis na wszystkich swoich dobrach na korzyść Kaspra Młodawskiego i Macieja Białkowskiego, w związku z umową dotyczącą dzierżawy starostwa adzelskiego, zawartą za zgodą króla w Rewalu 13 września 1589 r. Umowę tę potwierdza we wszystkich punktach. Wadium w tej sprawie ustalono na 5 tysięcy złotych.

Zobowiązuje się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie w grodzie halickim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

730

k. 657–658

Rewal, 18 września 1589

Król, w uznaniu zasług, nadaje Albrychtowi Radziwiłłowi, księciu na Ołyce i Nieświeżu, marszałkowi wielkiemu litewskiemu, staroście kowieńskiemu, starostwo rumborskie w Inflantach w dożywocie. Starostwo jest nieobsadzone po śmierci Prokopa Pieniążka.

jęz. łac.

731

k. 658–658v.

Rewal, 24 września 1589

Król zgadza się, by Wojciech Lubowiecki mógł wykupić wójtostwo we wsi Czermno, w powiecie gostynińskim, z rąk spadkobierców Andrzeja Łopackiego, harcerza królewskiego. Lubowiecki otrzymuje dożywotnie prawa do tych dóbr.

jęz. łac.

732

k. 658v.–659v.

Rewal, 16 września 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Gołuchowskiego, syna Andrzeja, podśędka ziemi stężyckiej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Gołuchowski zeznał dług 92 dukatów (*aureus*) węgierskich, w czystym złocie, które jest winien Janowi Gołuchowskiemu, truckczasemu, bratu stryjecznemu. Dług ten zapisuje na wszystkich swoich dobrach. Zobowiązuje się go spłacić na najbliższe święto Obrzezania Pańskiego w kancelarii koronnej.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

733

k. 659v. Rewal, 2 października 1589
Król nadaje Mikołajowi Korffowi dwór Bakhusen w powiecie amboc-
kim w dożywocie. Dwór ten należał do Ottona Ambotena, przypadł
potem skarbowi.
jęz. łac.

734

k. 659v.–660 Rewal, 2 października 1589
Król zgadza się, by Mikołaj Korff mógł sprzedać dobra Krentburg, któ-
re otrzymał prawem lennym od Stefana Batorego.
jęz. łac.

735

k. 660 Rewal, 2 września [sic!]¹ 1589
Król nadaje rotmistrzowi Mikołajowi Korffowi dobra przynależne
ongis do dóbr Krentburg i Rosson. Krentburg i Rosson Korff uzyskał
od Stefana Batorego prawem lennym. Dobra przynależne zostały nie-
prawnie odłączone od wspomnianych dóbr.
jęz. łac.

¹ Zapewne błąd w dacie miesiąca.

736

k. 660–660v. Rewal, 4 października 1589
Król zgadza się, by Jan Bojanowski, łożny królewski, mógł zeznać pew-
ną umowę dotyczącą wypłacenia jego pensji w wysokości 1000 złotych
za okres 5 lat. Pensja ta pochodziła z wpłat miasta Rygi do skarbu ko-
ronnego.
jęz. łac.

737

k. 660v.–662

Ryga, 21 października 1589

Król potwierdza oblatowany w kancelarii koronnej dokument, wystawiony przez Wojciecha Dembińskiego, starostę orleńskiego, w Orlu 14 sierpnia 1588 r. Dokument podpisali Wojciech Dembiński, Mikołaj Dembiński i Paweł Jabłonowski. Dembiński oświadczył, że wziął pożyczkę 450 złotych (*półpiętha stha*) od Wawrzyńca Węgierskiego, ziemianina inflanckiego, zamieszkałego w powiecie wendeńskim. Sumę tę zapisuje na dobrach w starostwie orleńskim, na Tholk (in. Tolk) Moyzie. Zobowiązuje się spłacić dług w trzy tygodnie po Wielkiejnocy w roku 1589. Węgierski ma prawo użytkować Tolk Moyżę przez rok 1589, w tym czasie wybierze z niej 180 złotych. Dembiński jest zobowiązany mu zatem zapłacić jeszcze 270 złotych i z dochodu od tej sumy 27 złotych, czyli razem 297 złotych; spłata ma nastąpić w Tolk Moyzie. Jeśli spłata nie nastąpi, Węgierski i jego spadkobiercy mają prawo użytkować Tolk Moyżę. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac., jęz. pol.

738

k. 662–662v.

Ryga, 21 października 1589

Król rozszerza dożywocie na wójtostwie we wsi Haczow w starostwie sanockim na Michała Stanisławskiego ze Stanisławic, zasłużonego żołnierza. Prawa te uzyskała od króla¹ jego żona, pochodząca z Paniewa.

jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsce na jego imię, a także na imię żony Stanisławskiego.

739

k. 662v.–663

Ryga, 25 października 1589

Król zgadza się, by Stanisław Kostka ze Stangenbergu, dworzanin królewski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa Kościerzyny z rąk posiadaczy dzierżących prawnie te dobra.

jęz. łac.

740

k. 663–663v.

Ryga, 25 października 1589

Król nadaje swojemu dworzaninowi, Stanisławowi Kostce, dobra zwane Unirech w dożywocie. Dobra te przypadły skarbowi prawem kaduka po śmierci Unireckiego¹. Położone były obok dóbr Golub (*Golubie*) i Zgorzelino w Prusach.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie imienia zmarłego.

741

k. 663v.–664

Ryga, 25 października 1589

Król zgadza się, by Wawrzyniec Braniecki, harcerz królewski, mógł wykupić prawa do wójtostwa miasta Rawa z rąk spadkobierców Stanisława Lubiatowskiego. Braniecki zasłużył się w walce z arcyksięciem Maksymilianem, brał udział w bitwie pod Buczyną. Braniecki otrzymuje dożywotnie prawa do tychże dóbr.

*jęz. łac.***742**

k. 664–664v.

b.m., b.d.¹, 1589

Król potwierdza wybór Dawida Konarskiego, proboszcza kaliskiego, sekretarza królewskiego, na opata oliwskiego, dokonany przez tamtejszą kapitułę. Godność wakowała po śmierci Jana Kostki.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste pole na datę i miejsce.

743

k. 664v.–665

Ryga, 26 października 1589

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Orzechowskiego, starosty lajskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Ustanowił on peł-

nomocnika w osobie Wiktoryna Kowalskiego, podsędka ziemskiego lwowskiego, w sprawie odebrania od Konstantego *Corneadiego* [Korniakta?] pewnej sumy, jaką ten jest winien Orzechowskiemu.

jęz. łac.

744

k. 665–666

Ryga, 26 października 1589

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Orzechowskiego, starosty lajskiego, dworzanina królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie dożywocia dla swojej żony Polikseny z Mijomic (*Myomicz*) Mijomskiej na wszystkich dobrach. Zapis dożywocia został umocniony zakładem w wysokości 6 tysięcy złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

745

k. 666–666v.

Ryga, 27 października 1589

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Michał Schult, mieszczanin ryski, mógł ustąpić synowi Michałowi Schultowi dożywotnich praw do trzech haków ziemi, położonych w trakcie (powiecie) ascheradzki. Ongiś trzymał je Wilhelm Lyndeman. Prawa te zyskał od Stefana Batorego. Praw tych może ustąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

746

k. 666v.–667

Ryga, 27 października 1589

Król potwierdza nadanie Anny Jagiellonki dla Marcina Podgórskiego, jej podskarbiego nadwornego. Podgórski uzyskał od królowej w dożywocie dzierżawę ostrołęcką.

jęz. łac.

747

k. 667–667v.

Ryga, 28 października 1589

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Koszbiela, Jerzego de Pall i Bernarda Honderfaste, Inflantczyków, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni, że dobra Czepel Moyza w powiecie salceńskim należały do zmarłego Wilhelma z Rozen prawem dziedzicznym, zostały zakupione przez niego od Tomasza z Embden, starosty ryskiego, powinny należeć do Jana z Rozen, brata Wilhelma.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

748

k. 667v.–668

Ryga, 28 października 1589

Król potwierdza zeznanie Kaspra Młodawskiego, starosty szmeltyńskiego, i Macieja Białkowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni wzajemny zapis na swoich dobrach na rzecz Prokopa Sieniawskiego, podczaszego nadwornego koronnego, w związku z pewną umową dotyczącą dzierżawy starostwa adzelskiego w Inflantach. Wadium w sprawie wynosi 5 tysięcy złotych. Strony zobowiązują się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim piotrkowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

749

k. 668–669

Ryga, 29 października 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Leśniowolskiego z Obór, kasztelana czerskiego, starosty parnawskiego, i Kaspra Młodawskiego, starosty szmeltyńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni wzajemny zapis na swoich dobrach w związku z umową dotyczącą dzierżawy starostwa parnawskiego w Inflantach, którą to umowę potwierdzili. Wadium w sprawie wynosi 5 tysięcy złotych. Strony zob-

wiązują się stawić na pierwsze wezwanie w sprawie przed dowolnym sądem czy urzędem Królestwa.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

750

k. 669–669v.

Ryga, 29 października 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Rozena, Antoniego Kantelberga, Jerzego Vigantha i Luberta Tepela, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni, iż z całą pewnością wiedzą, że Mikołaj Bixhenden posiada prawem dziedzicznym dobra Williempal Moyza w powiecie szmelyńskim, które przedtem posiadał jego ojciec Jan, a przed nim dziad Jan Bixhenden. Dokumenty w tej sprawie, które były na zamku szmelyńskim, zostały zniszczone podczas najazdu moskiewskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

751

k. 669v.–670

Ryga, 29 października 1589

Król potwierdza dożywotnie prawa Jana Piątkowskiego do jednego haka ziemi z dworem zwanym Ramoth i dwoma kmieciami, Pieskałą i Pusklepą, w starostwie wendeńskim. Piątkowski zasłużył się za panowania Stefana Batorego w wyprawach na Moskwę pod dowództwem zmarłego Prokopa Pieniążka, który nadał mu te dobra. Przypadły one skarbowi prawem kaduka po śmierci Hanusza Chirurga.

jęz. łac.

752

k. 670–670v.

Ryga, 29 października 1589

Król nadaje starostwo wendeńskie Janowi Abrahamowiczowi, staroście lidzkemu, Litwinowi. Urząd wakował po śmierci Prokopa Pieniążka,

musiał zostać obsadzony przez obywatela Wielkiego Księstwa Litewskiego, zgodnie z konstytucjami ostatniego sejmu. Abrahamowicz został polecony przez Krzysztofa Radziwiłła, księcia na Dubinkach i Birzach, wojewodę wileńskiego.
jęz. łac.

753

k. 670v.–671 Nitawa, 2 listopada 1589
Król rozszerza dożywotnie nadanie wsi Poremba w województwie krakowskim dla Sebastiana Lubomirskiego, żupnika, starosty dobczyckiego, na jego żonę Annę.
jęz. łac.

754

k. 671–671v. Nitawa, 2 listopada 1589
Król nadaje prezydencję dorpacką Janowi Abrahamowiczowi, staroście wendeńskiemu i lidzkiemu. Odpowiednia ustawa o trzech prezydencjach inflanckich została przyjęta na ostatnim sejmie.
jęz. łac.

755

k. 671v.–672 Nitawa, 3 listopada 1589
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dobrze zasłużonemu żołnierzowi, Aleksandrowi Jowczykowi (in. *Jowczik*), dożywotnie prawa do dworu, czyli moyzy, której właścicielem był niejaki Bartłomiej Patkel. Dobra te Jowczyk uzyskał od rewizorów Inflant za panowania Stefana Batorego.
jęz. łac.

756

k. 672–672v.

Sanelys, 5 listopada 1589

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, nadaje rotmistrzowi Sewerynowi Gołąbkowskiemu i jego żonie Małgorzacie z Malczowa w dożywocie dobra, które do tej pory posiadali w Inflantach, w powiecie rzeżyckim, Bernard Oldeboken i Wilhelm Barbe. Gołąbkowski zasłużył się jako żołnierz za panowania Zygmunta Augusta i Stefana Batorego, brał udział we wszystkich wyprawach moskiewskich.

jęz. łac.

757

k. 672v.

Szawle, 6 listopada 1589

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, nadaje Janowi Birhemu (in. *Birche*), Inflantczykowi, dobra ojczyste w powiecie wendeńskim. Zostały one przekazane przez Stefana Batorego biskupstwu wendeńskiemu. Nadaje mu też dobra szlacheckie w powiecie marienburskim, które przypadły skarbowi prawem kaduka po zmarłym Janie Slikhenie i Hermanie Kerstenie. Dobra te nadaje prawem dożywotnim.

jęz. łac.

758

k. 673–673v.

Szawle, 6 listopada 1589

Król nadaje starostwo gostynińskie Stanisławowi Garwaskiemu, dworzaninowi i sekretarzowi królewskiemu¹. Urząd ten wakował po śmierci Szymona Szczawińskiego, kasztelana inowłodzkiego, ostatniego starosty gostynińskiego. Przysługuje mu też dożywotnie prawo do rocznej pensji w wysokości 700 złotych ze starostwa człuchowskiego.

jęz. łac.

¹ Zob. K. Chłapowski, *Starostowie w Wielkopolsce, na Kujawach i Mazowszu 1565–1696 (materiały źródłowe)*, Warszawa 2007, s. 67.

759

k. 673v.–674

Szawle, 6 listopada 1589

Król nadaje Stanisławowi Garwaskiemu, staroście gostynińskiemu, pensję roczną w wysokości 700 złotych, wypłacaną ze starostwa człuchowskiego. Podaje się do szczególnej wiadomości Stanisława Latańskiego, starosty inowrocławskiego i człuchowskiego. Wpłata ma następować na św. Jakuba Apostoła [25 VII].

jęz. łac.

760

k. 674–674v.

Mitawa, b.d.¹, listopad 1589

Król potwierdza fundację kościoła parafialnego w Rumborku (*Runenborgu*, in. *Runeborg*). Stefan Batory restytuował w Inflantach Kościół katolicki, między innymi założył i uposażył kościół parafialny w Rumborku, nadając mu wieś Kuken z 12 chłopami oraz uprawnymi i nieuprawnymi hakami ziemi, a mianowicie: Lubbę na połowie haka, Gryslisa na jednym haku, Largrisa na połowie haka, Mehogailisa na jednym haku, Sclaulpulis na połowie haka, Jonspulis na jednym haku, Dulbisa na haku, Enlatiego na haku, Lolokaisa na połowie haka, Staidę na półtorej haka, Kikursa na połowie haka, Skuiavego na jednym haku, oraz cztery haki zwane: Rempits, Kasiklis, Meysliti i drugi Rempits. Dobra te zostały przekazane przez Stanisława Pękosławskiego, podówczas komisarza inflanckiego. Ponieważ nie został wówczas wydany żaden przywilej w tej sprawie, król zatwierdza to nadanie dla kościoła rumborskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

761

k. 674v.

Mitawa, b.d.¹, listopad 1589

Król potwierdza fundację kościoła parafialnego w Szmeltynie. Stefan Batory restytuował w Inflantach Kościół katolicki, między innymi za-

łożył i uposażył kościół parafialny w Szmeltynie, nadając mu folwark z chłopami zwanymi Pinten, Milne, Sprost, Zapor, Rynie, Baltacz oraz czterema hakami nieuprawnymi zwanymi Pfafen Alicer, a także ogród i plebanię koło kościoła, również dom wikarego i dzwonnika oraz pół haka ziemi za ogrodami miejskimi.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

762

k. 675

Mitawa, b.d.¹, listopad 1589

Król potwierdza fundację kościoła parafialnego w Rujen. Stefan Batory restytuował w Inflantach Kościół katolicki, między innymi założył i uposażył kościół parafialny w Rujen, nadając mu dwór niejakiego Hermana Torneusa, z siedmioma hakami ziemi i 30 rodzinami chłopów i 7 rodzinami chłopów, którzy byli uprzednio własnością luteńskiego pastora, a także domem pastora obok kościoła, rybakiem we wsi Adziel obok jeziora Bartnic oraz innym rybakiem nad stawem młyńskim pod zamkiem rujeńskim. Nadanie obejmowało też prawo swobodnego korzystania z tegoż młyna na prywatny użytek proboszcza, bez oddawania miary; obecnie młyn jest w posiadaniu prezydenta wendeńskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

763

k. 675v.

Mitawa, b.d.¹, listopad 1589

Król potwierdza fundację kościoła parafialnego w Kokenhausen. Stefan Batory restytuował w Inflantach Kościół katolicki, między innymi założył i uposażył kościół parafialny w Kokenhausen, nadając mu 26 łanów ziemi przynależnych do zamku, z tego 20 nad rzeką Dźwiną, 6 pozostałych nad rzeczką Persą, z 4 rodzinami chłopów (i gruntami):

Hansa Budeneka, Wilhelma Zebsa, Tomasza Goruetera i Wilkasta, oraz ogród nad Dźwiną. Nadanie obejmowało też swobodę polowania i łowienia ryb w powiecie, a także swobodnego korzystania z młyna zamkowego bez konieczności oddawania miary.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

764

k. 675v.–676

Mitawa, b.d.¹, listopad 1589

Król potwierdza fundację kościoła parafialnego w Dorpacie. Stefan Batory restytuował w Inflantach Kościół katolicki, między innymi założył i uposażył kościół parafialny w Dorpacie, nadając mu Luna Moyżę z wioskami Luna, Kimle, Hohekinle, Hohekernokule, Oiakule, Meleferokule, a także młyn z ogrodem przy drodze publicznej z Rewala do Parnawy oraz chałupami chłopskimi.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

765

k. 676–676v.

Mitawa, b.d.¹, listopad 1589

Król potwierdza fundację kościoła parafialnego w starym Wenden [*Wenda*, in. *Starokies*]. Stefan Batory restytuował w Inflantach Kościół katolicki, między innymi założył i uposażył kościół parafialny w starym Wenden, nadając mu pomiędzy innymi dobrami chłopów: Zemeneka, Mendę, Vekisa, Kutkisa, Blokmena, Vienoutza, Bursbela, Vimbolsa.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

766

k. 676v.–677

Warszawa, 8 grudnia 1589

Król zgadza się, by Paweł Szczerbic, pisarz dekretowy kancelarii koronnej, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa olkuskiego z rąk obecnych posiadaczy.

jęz. łac.

767

k. 677–677v.

Warszawa, 9 grudnia 1589

Król nadaje urząd zbrojmistrza (*armamentarius*) zamku krakowskiego Marcinowi Zygmuntowiczowi, mieszczaninowi krakowskiemu, w dożywocie. Urząd wakował po śmierci sławetnego Bartłomieja Krampa. Zygmuntowicz ma też zająć dom zbrojmistrza i otrzymać ustaloną pensję. Podaje się do wiadomości Michała Maleczkowskiego, wielkorządcy krakowskiego.

jęz. łac.

768

k. 677v.–678

Warszawa, 9 grudnia 1589

Król nadaje w dożywocie Mikołajowi Mniszchowi z Wielkich Kunczyc, staroście łukowskiemu, część wsi Obelniki w starostwie łukowskim. Dobra te były nieobsadzone po śmierci Jana Kańskiego.

jęz. łac.

769

k. 678–678v.

Warszawa, 10 grudnia 1589

Król zgadza się, by Piotr Chrzastowski, dworzanin i trukczaszy króla¹ (*aulicus et dapifer noster*), mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Dzierzawiny (*Dzierzawini*) od spadkobierców Barba-

ry Błońskiej. Chrzastowski zasłużył się już za Stefana Batorego, brał udział w wojnach moskiewskich.

jęz. łac.

¹ Do tytułu *dapifer noster* zob. *Urzędnicy centralni i nadworni Polski XIV–XVIII wieku...*, s. 133 i nr 470.

770

k. 678v.–679

Warszawa, 10 grudnia 1589

Król, za wstawiennictwem Krzysztofa Radziwiłła, wojewody wileńskiego, nadaje Aleksandrowi Szabuniowiczowi dwór Langholm w starostwie aszkieradzkim w Inflantach prawem dziedzicznym. Dwór ten posiadał, także na prawie dziedzicznym, niejaki Ditrich Wiganth, który dopuścił się bratobójstwa, zabijając Kaspra Wigantha, swego stryjecznego brata.

jęz. łac.

771

k. 679

Warszawa, 12 grudnia 1589

Król potwierdza zeznanie Jana Gałczyńskiego, kantora gnieźnieńskiego, kanonika krakowskiego, sekretarza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Jana Świętosławskiego ze Świętosławic, podstarościego chęcińskiego, z umowy zawartej w grodzie warszawskim (*feria tertia post Dominicam Misericordiae*) w 1589 roku [15 IV].

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

772

k. 679v.–680

Warszawa, 13 grudnia 1589

Król zgadza się, by Adrian Rembowski, sekretarz królewski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wsi Lipienko w województwie pomor-

skim, powiecie tczewskim, z rąk spadkobierców zmarłego Kaspra Pienieńskiego.

jęz. łac.

773

k. 680–681v.

Warszawa, 15 grudnia 1589

Król, za przedłożeniem Jana Sienieńskiego z Sienna, wojewody podolskiego, starosty horodelskiego, czorsztyńskiego, potwierdza ordynację miasta Dębna w starostwie horodelskim¹. Ustanawia ona ogólne zasady zagospodarowania tej miejscowości. Targi mają odbywać się w środę i piątek. W mieście zostaje ustanowiony także skład soli z salin ruskich. Mieszkańcy mają prawo do łowienia ryb w rzece Bug, a także w okolicznych stawach, jednak bez używania sieci, do zbierania suchego drewna w lasach starostwa, jednak nie wolno im ścinać drzew, pod karą pięciu grzywien. Mieszkańcy zostają uwolnieni od podatków na okres czterech lat. W mieście mają być wyznaczone dwa place dla starosty i dwa dla wójta, który ma otrzymać także młyn na stawie pod miastem oraz dochody z pozostałych stawów.

jęz. łac.

¹ Potem znane jako Dubienka.

774

k. 681v.–683

Warszawa, 15 grudnia 1589

Król, za przedłożeniem Jana Sienieńskiego z Sienna, wojewody podolskiego, starosty horodelskiego, czorsztyńskiego, potwierdza ordynację miasta Wręby (in. Wremby) w starostwie horodelskim, założonego na surowym korzeniu. Ustanawia ona ogólne zasady zagospodarowania tej miejscowości. W mieście mają być wyznaczone dwa place dla starosty i dwa dla wójta, który otrzyma także staw w miejscu zwanym Pory DUBY z prawem budowy młyna. Mieszkańcy mogą korzystać z lasów w celu budowy domów. Zostają uwolnieni od podatków na okres czterech lat. W mieście zostaje ustanowiony także skład soli z salin ruskich. Mieszkańcy mają prawo do

łowienia ryb w rzece Bug, a także w okolicznych stawach, jednak bez używania sieci, do zbierania suchego drewna w lasach przy drodze publicznej do wsi Kladniowo i przy drodze ze wsi Poryduby do miasta Horodło, jednak nie wolno im ścinać drzew, pod karą pięciu grzywien.
jęz. łac.

775

k. 683–683v. Warszawa, 17 grudnia 1589
Król nadaje Walentemu Wiśniewskiemu, dworzaninowi i przystawowi (*curator hospitorum*)¹, dobra, czyli dwór Koss, zwany potocznie moyza, w powiecie zujeńskim w Inflantach. Dobra te bezprawnie trzymał Reinold z Dreuen. Wiśniewski zasłużył się w czasie wojen za Stefana Batorego.
jęz. łac.

¹ Występuje też jako Wiśniowski, okreśłany również jako *forer podróżny*, do jego zadań należało m.in. sprawdzanie gospód; zob. *Ordynacja dworu Zygmunta III z 1589 roku*, opr. K. Chłapowski, Warszawa 2004, s. 74.

776

k. 683v.–684 Warszawa, 18 grudnia 1589
Król zgadza się, by sławetna Katarzyna Ficken, wdowa po Hermanie Westerathu, mieszczaninie ryskim, mogła ustąpić swojemu adoptowanemu synowi, sławetnemu Tomaszowi Sudendorfowi, praw dożywotnich do trzech rodzin: Henryka Stempa, Jana Stempa i Jana Pippe, zamieszkałych powiecie zygwołdzkim. Może dokonać tej cesji przed dowolnymi księgami urzędowymi Inflant.
jęz. łac.

777

k. 684 Warszawa, 20 grudnia 1589
Król nadaje Pawłowi Nadolskiemu wieś Laczkowa w powiecie spiskim w dożywocie. Nadolski zasłużył się podczas bitwy pod Buczyną.
jęz. łac.

778

k. 684v.–685

Warszawa, 27 grudnia 1589

Król potwierdza dokument okazany przez Kaspra Maciejewskiego [in. Maciejowski], koniuszego koronnego, starostę spiskiego, a wydany przez Stefana Batorego w Krakowie 12 maja 1583 r. Dotyczył on nadania dożywocia na starostwie spiskim dla Kaspra Maciejewskiego po rezygnacji na jego korzyść przez Jana Maciejewskiego, kasztelana zawichojskiego.

jęz. łac.

779

k. 685–686

Warszawa, 17 grudnia 1589

Król potwierdza zeznanie złożone przez Wojciecha Sośnickiego, dworzanina i truckczaszego koronnego, przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 60 złotych, które jest winien Bieganowskiemu¹, komornikowi królewskiemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach i zobowiązuje się spłacić ją we wtorek po niedzieli wielkanocnej roku 1590 [24 IV].

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

780

k. 686–687v.

Warszawa, na sejmie, 17 kwietnia 1589

Król oddaje miastu Starej Warszawie na własność dochody z cła lądowego i wodnego, które uzyskało ono na 10 lat nadaniem Stefana Batorego, za wstawiennictwem Anny Jagiellonki¹. Król czyni to dlatego, że wie, jak bardzo miasto obciążone jest sejmami, konwokacjami i zjazdami. Lista świadków.

jęz. łac.

¹ Druk w: *Przywileje królewskiego miasta stołecznego Starej Warszawy, 1376–1772*, wyd. T. Wierzbowski, Warszawa 1913, s. 106–108; zob. też s. 102–103.

781

k. 687v.–688 Warszawa, na sejmie, 17 kwietnia 1589
Król, za zgodą senatorów i posłów, potwierdza prastare przywileje mieszczan Starej Warszawy, zwalniające ich z obowiązku dostarczania koni i podwód¹.

¹ Druk w: *ibidem*, s. 105–106.

782

k. 688–690v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1589
Król nobilituje Feliksa, Walentego, Wita i Alberta Cosmasów [in. Kosmas], którzy uzyskali już nobilitację od cesarza Rudolfa w roku 1582¹. W ich sprawie wstawiał się u króla Andrzej Opaliński, marszałek wielki koronny, zgodę wyraził też sejm. Lista świadków².

¹ Zob. literatura przedmiotu w *Materiały genealogiczne, nobilitacje, indygenaty w zbiorach Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie*, opr. Anna Wajs, Warszawa 1995, s. 66.

² Pod dokumentem podpis Stanisława Radeckiego, metrykanta (*notarius actorum*), dół karty 690v. zakreślony, podobnie k. 691–693. Na k. 693v. napis: *Annus Domini Millesimus Quingentesimus Nonagesimus* i ozdobny motyw kaligraficzny u dołu strony. Zob. też nr 533.

783

k. 694–694v. Warszawa, 2 stycznia 1590
Król zgadza się, by Feliks Drzemlik, komornik królewski, mógł wykupić prawa do połowy wójtostwa w mieście Kołomyja. Prawa do połowy wójtostwa wróciły do króla po śmierci Jakuba Niezabitowskiego. Drzemlik ma wykupić sumy zapisane na tych dobrach z rąk spadkobierców Niezabitowskiego i wójtostwo będzie trzymać dożywotnio. Drzemlik zasłużył się podczas najazdu Tatarów.
jęz. łac.

784

k. 694v.–695

Warszawa, 3 stycznia 1590

Król nadaje Andrzejowi Guthowi dobra Halsnik, Nekter i Krage w powiecie marienburskim prawem dożywotnim. Dobra te były kiedyś dobrami dziedzicznymi i przeszły na skarb prawem kaduka. Andrzej Guth był synem Mikołaja, żołnierza piechoty, który zasłużył się za Stefana Batorego. Mikołaj Guth zmarł jako rotmistrz w zamku Marienburg w Inflantach niebawem po przybyciu Zygmunta III do Królestwa.

jęz. łac.

785

k. 695–695v.

Warszawa, 3 stycznia 1590

Król nadaje Krzysztofowi Orłowskiemu, komornikowi, dwór Opakorwa w powiecie felińskim. Orłowski zasłużył się za Stefana Batorego i na początku panowania Zygmunta III. Dobra te przypadły skarbowi prawem kaduka po śmierci Piotra Żurawskiego (*Żorawski*).

jęz. łac.

786

k. 695v.–696

Warszawa, 6 stycznia 1590

Król nadaje w dożywocie dwór Blam zwany Moyza w powiecie szmelyńskim w Inflantach Wojciechowi Jankowskiemu, harcerzowi królewskiemu. Jankowski zasłużył się za Stefana Batorego w czasie wojen i pokoju. Dobra te przypadły skarbowi po śmierci Jana, który trzymał je bezprawnie.

jęz. łac.

787

k. 696–696v.

Warszawa, 7 stycznia 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych senatorów, zgadza się, by Michał Baliński mógł wykupić dożywotnie prawa do połowy wsi Starorypin i młyną zwanego Gniazdko w ziemi dobrzyńskiej od spadkobierców bra-

ta, Pawła Balińskiego. Michał Baliński i jego żona Elżbieta z Kuczborka uzyskują prawa dożywotnie do całej wsi i młyna oraz sum zapisanych na tych dobrach; uprzednio mieli prawa tylko do połowy tego majątku.
jęz. łac.

788

k. 696v.–697 Warszawa, 8 stycznia 1590
Król, na podstawie przywilejów wydanych przez Stefana Batorego, zgadza się, by Stanisław hrabia na Tarnowie, kasztelan sandomierski, starosta buski i stobnicki, mógł wykupić młyn we wsi Zielonki z rąk spadkobierców sławetnego Bartłomieja Krampa, puszkarza królewskiego. Prawa do młyna uzyskuje w dożywocie.
jęz. łac.

789

k. 697–697v. Warszawa, b.d.¹, styczeń 1590
Król odnawia komorę olkuską, ustanowioną przez Stefana Batorego, która przez zaniedbania zaprzestała działalności. Zajmować ma się m.in. sprzedażą ołowiu i metali. W ponownym ustanowieniu jej przysłużył się Marcin Leśniowolski, kasztelan podlaski, dlatego otrzymuje ją w dożywocie.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

790

k. 697v.–698v. Warszawa, 9 stycznia 1590
Król ustanawia ponownie Teodora Buschia dożywotnim mistrzem menniczym w Poznaniu. Stefan Batory ustanowił mennicę w Poznaniu i wyznaczył Teodora Buschia na mistrza menniczego. W sprawie tej wstawał się u króla Jan Dulski, podskarbi koronny.
jęz. łac.

791

k. 698v. Warszawa, 19 stycznia 1590
Król zgadza się, by Kasper Goski mógł wykupić wieś Karczewko w powiecie sieradzkim z rąk Pawła i Wojciecha Szczudlikowskich.
jęz. łac.

792

k. 699–700 Warszawa, 22 stycznia 1590
Król potwierdza zeznanie Spytka Jordana z Zakliczyna, starosty sądeckiego i stolnika ziemskiego krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw dożywotnich do starostwa sądeckiego, które uzyskał od Stefana Batorego na korzyść Sebastiana Lubomirskiego, żupnika i burgrabiego krakowskiego, starosty dobczyckiego. Lubomirski zasłużył się, walczył z arcyksięciem Maksymilianem, pod Byczyną i przy odpieraniu najazdu Tatarów.
jęz. łac.

793

k. 700–700v. Warszawa, 22 stycznia 1590
Król zgadza się, by Spytek Jordan z Zakliczyna, syn Spytka Jordana, starosty sądeckiego i stolnika krakowskiego, mógł ustąpić przed księgami urzędowymi Królestwa dożywotnich praw do wójtostwa w mieście Piwniczna Sebastianowi Lubomirskiemu, żupnikowi i staroście dobczyckiemu. Na mocy tej cesji Lubomirski będzie mógł wykupić wójtostwo z rąk dziedziców Stanisława Białego.
jęz. łac.

794

k. 700v.–701 Warszawa, 24 stycznia 1590
Król udziela Sebastianowi Lubomirskiemu, staroście dobczyckiemu, żupnikowi krakowskiemu, pokwitowania z tytułu dzierżawy żup krakowskich: tak wielickich, jak i bocheńskich, za okres od 18 marca

1589 r. do 18 marca 1590 r.; suma dzierżawna wynosiła 63 tysiące [złoty] i została wpłacona do skarbu, na co przedstawiono odpowiednie pokwitowania.

jęz. łac.

795

k. 701–701v.

Warszawa, 25 stycznia 1590

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Młodziejewskiego, pisarza kancelarii koronnej, złożone przed księgami tejże. Zeznał przekazanie Jerzemu i Bartłomiejowi Turzyńskim swoich praw do sumy 150 złotych, zapisanych w księgach kancelarii [koronnej?] w Wilnie przez Piotra Turzyńskiego, kanonika poznańskiego, 29 lipca w roku 1589.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

796

k. 701v.–702

Warszawa, 29 stycznia 1590

Król zgadza się, by [Andrzej?] Stradomski¹ mógł ustąpić przed dożywotnimi księgami urzędowymi Królestwa praw dożywotnich do wójtostwa wsi Ożeńów, w starostwie mierzwickim, na korzyść Jerzego Mniszcha, syna Mikołaja, starosty łukowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsce na imię. Zob. dok. 875.

797

k. 702–702v.

Warszawa, 30 stycznia 1590

Król nadaje w dożywocie Konstantynowi Gizie, burmistrzowi Gdańska, administrację terenów myśliwskich na wyspie Neryndze [Frische Nehrung — Mierzeja, wyd.] pozostającej w posiadłościach miasta.

jęz. łac.

798

k. 702v.–703

Warszawa, 1 lutego 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Maciej Becz, kucharz królewski, mógł wykupić sołectwo we wsi Reksowice (*Rechsowicze*) w starostwie olsztyńskim z rąk spadkobierców ostatniego prawowitego posiadacza. Becz służył za poprzedniego władcy [Stefana Batorego — wyd.] już od lat chłopięcych. Sołectwo otrzymuje w dożywocie, tak samo jego żona Zofia.

jęz. łac.

799

k. 703

Warszawa, 6 lutego 1590

Król nadaje prezydencję parnawską Maciejowi Dembińskiemu, staroście sancel skiemu.

jęz. łac.

800

k. 703–703v.

Warszawa, 7 lutego 1590

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on przekazanie Walerianowi Montelupiemu, bratankowi, praw do 1700 złotych, zapisanych mu w księgach grodzkich krakowskich przez Andrzeja Staszковского, prepozyta kościoła św. Marcina w Krakowie, na pewnych dobrach i do dzierżawy, czyli zapisu tegoż Staszковского na wsi Szyce w powiecie krakowskim. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

801

k. 703v.–704

Warszawa [8 lutego] 1590

feria quinta post festum Sanctae Dorotheae proxima

Król potwierdza zeznanie Stanisława Siecińskiego, scholastyka sandomierskiego, sekretarza królewskiego, złożone przed księgami kancela-

rii koronnej. Występuje on jako pełnomocnik sławetnych mieszczan lwowskich, małżonków Jana i Jadwigi, a także małżonków Łukasza i Anny Wojnarowiczów; Łukasz Wojnarowicz był bratem Jana. Zeznał on dekret sądu gajonego rohatyńskiego, wydany 12 maja (*feria sexta in crastino festi Ascensionis Domini*) 1589 r. zapisem w księgach. Dotyczył on ustąpienia praw Wojnarowiczów do kamienicy we Lwowie, położonej obok domu sławetnego Dominika Hepnera, chirurga, mieszczanina lwowskiego, i kamienicy Szylingowskiej na rogu ulicy Ruskiej. Ustąpili ich drogą sprzedaży sławetnym Mikołajowi i Dawidowi Serbkwiczom (*Serepkowiczom*), Ormianom, mieszczanom i kupcom lwowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

802

k. 704–705

Warszawa, 23 lutego 1590

Król nadaje urząd notariusza publicznego (*protonotarius publicus*) i wszelkie przynależne doń prawa Samuelowi Ericiemu. Przysięgę odebrać ma od niego burgrabia Gdańska. Naganienie tego nadania zagrożone jest grzywną w wysokości 2 tysięcy złotych.

jęz. łac.

803

k. 705

Warszawa, 26 lutego 1590

Król nadaje Aleksandrowi Konopnickiemu urząd podsędka wieluńskiego. Urząd wakował po śmierci Krzysztofa Kłomickiego. Szlachta ziemi wieluńskiej wybrała czterech kandydatów na zjeździe, zwołanym przez Wojciecha Łaskiego, wojewodę sieradzkiego, starostę marienburskiego. Z kandydatów tych król wybrał Konopnickiego.

jęz. łac.

804

k. 705v.

Warszawa, 28 lutego 1590

Król potwierdza przywileje cechu rybaków z miasta Serocka (*Sieroczec*) w starostwie zakroczymskim, w których zawarto ich prawa swobodnego połowu na rzece Narew. Prośba o potwierdzenie była spowodowana spalaniem się poprzedniego przywileju.

*jęz. łac.***805**

k. 705v.–706v.

Warszawa, 1 marca 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Bełżeckiego, dworzanina królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług, jaki winien jest Kasprowi Kazimlece, mieszczaninowi lwowskiemu, oskarżonemu o pewne przestępstwa. Bełżecki zobowiązuje się pod zakładem 1000 złotych stawić na żądanie instygatora przed sądem królewskim. Z tego tytułu Bełżecki zapisuje tę sumę instygatorowi.

*jęz. łac.***806**

k. 706v.–707v.

Warszawa, 23 luty 1590

feria sexta in vigilia Sancti Mathiae Apostoli

Król potwierdza zeznanie małżonków: Piotra Dunina i Barbary, córki zmarłego Michała Harnisza, rajcy warszawskiego, wdowy po Andrzeju Kośli. Małżonkowie zeznali przed księgami kancelarii koronnej potwierdzenie umowy w sprawie sprzedaży kamienicy w Warszawie sławetnemu Janowi Strubiczowi, mieszczaninowi warszawskiemu¹. Cena wynosiła 2 tysiące złotych. Umowa została zeznana w urzędzie radzieckim Nowej Warszawy 16 lutego (*feria sexta post festum Sancti Valentini proximi*) 1590 r. Kamienica była położona przy rynku Starej Warszawy, pomiędzy kamienicami spadkobierców Bornbacha (*Borumbacha*) i Giżyńską. Małżonkowie poświadczyli też uzyskanie od Strubicza 1700 złotych tytułem zapłaty za tę nieruchomość.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Kamienica nr 4 przy Rynku Starej Warszawy: Strona Barssa. Zob. *Katalog Zabytków Sztuki. Miasto Warszawa*, cz. I, *Stare Miasto*, t. 1, pod red. J. Z. Łozińskiego i A. Rottermunda, Warszawa 1993, s. 259.

807

k. 707v.–708

Warszawa, 6 marca 1590

Król zgadza się, by Jerzy Mniszech z Wielkich Kunczyc, wojewoda sandomierski, mógł ustąpić praw dożywotnich do wsi Prusiek w powiecie sanockim Wojciechowi Herburtowi z Fulsztyna i Zboisk.

jęz. łac.

808

k. 708

Warszawa, 8 marca 1590

Król nadaje urząd łowczego ziemi przemyskiej Krzysztofowi Buchowskiemu (in. *Puchowski*) z Rybotycz. Polecili go pewni doradcy króla. Urząd wakował po śmierci Piotra Dunikowskiego¹.

jęz. łac.

¹ Zob. *Urzędnicy województwa ruskiego XIV–XVIII wieku. Spisy*, opr. K. Przyboś, Wrocław 1987, nr 1729.

809

k. 708–708v.

Warszawa, 9 marca 1590

Król potwierdza dokument Stefana Batorego, wydany przez kancelarię mniejszą koronną w Grodnie 12 marca 1586 r. Dokument podpisał oprócz króla Piotr Tylicki. Król nadał w nim Stanisławowi Sierakowskiemu z Bogusławic, kasztelanowi łądzkiemu i staroście przedeckiemu, corocznie 100 beczek soli warzonej z dybowskiego składu solnego w dożywocie.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

810

k. 708v.–709

Warszawa, 12 marca 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by uczciwy Szymon Księżykował mógł ustąpić praw do młyna w dobrach starostwa wyszogrodzkiego, który trzyma prawem dziedzicznym. Ustąpić ich może przed dowolnymi księgami urzędowymi swojemu synowi Wojciechowi, który będzie trzymać młyn w dożywocie.

*jęz. łac.***811**

k. 709–709v.

Warszawa, na sejmie, 12 marca 1590

Król potwierdza prawa uczciwego Hrycza Tywonowicza, syna Omsko Tywona, ze wsi Krassowo w starostwie lwowskim do użytkowania i posiadania trzeciej miary dochodów z młyna na rzece Fubrza w tejże wsi. Prawa te posiadał tytułem nadania Mikołaja Herburta z Fulsztyna, starosty lwowskiego.

*jęz. łac.***812**

k. 709v.

Warszawa, na sejmie, 12 marca 1590

Król potwierdza prawa Zachariasza Wroczońskiego do popostwa we wsi Karaczenow w starostwie lwowskim.

*jęz. łac.***813**

k. 709v.–710

Warszawa, 12 marca 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Kasper Zawilowicz, karczmarz we wsi Zalesie w starostwie lwowskim, mógł ustąpić dożywotnich praw do karczmy i sum na niej zapisanych Piotrowi Zawilowiczowi, swojemu synowi.

jęz. łac.

814

k. 710–710v.

Warszawa, na sejmie, 14 marca 1590

Król zgadza się, by Florian Stawski mógł ustąpić Wojciechowi Choci-mierskiemu, dworzaninowi królewskiemu, praw dożywotnich do pola zwanego *Hawrilow Kamen* w ziemi halickiej na granicy wołoskiej. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

*jęz. łac.***815**

k. 710v.–711

Warszawa, na sejmie, 15 marca 1590

Król zgadza się, by Erazm Bełza mógł ustąpić Mikołajowi Leszczyckiemu (*Leszczyki*), dworzaninowi królewskiemu, praw dożywotnich do wójtostwa, czyli sołectwa, we wsi Bieganów w starostwie radziejowskim przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

*jęz. łac.***816**

k. 711–711v.

Warszawa, na sejmie, 19 marca 1590

Król aprobuje ustanowienie czynszu wykupnego (*wyderkaff*) dla większego Kolegium Sztuk Wyzwolonych Akademii Krakowskiej na dobrach Mikołaja Korycińskiego: na Charśnicy, Dąbrowcu, Wrocimowicach, Górze, Raclawicach w ziemi krakowskiej. Czynsz ten wynosi 135 złotych od sumy 2700. Dochód ten ma być przeznaczony dla ubogich studentów.

*jęz. łac.***817**

k. 711v.–712v.

Warszawa, na sejmie, 12 marca 1590

feria secunda post Dominicam Invocavit

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Leszczyńskiego z Leszna, opiekuna Katarzyny, córki jego zmarłego brata, Jana Leszczyńskiego, starosty radziejowskiego. Zeznanie zostało złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż w imieniu bratanicy odebrał od Jana Bojanow-

skiego, łożnego królewskiego, 350 złotych, tytułem części sum starych zapisanych na starostwie radziejowskim. Król nadał Bojanowskiemu prawem dożywotnim wsie Bieganów (in. Bieganowo), Bodzanów, Bytoń (*Bithon*) i Złoczowo, przynależne do tego starostwa.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

818

k. 712v.–713

Warszawa, na sejmie, 20 marca 1590

Król potwierdza, iż Jan Dulski, kasztelan chełmiński, podskarbi wielki koronny, złożony chorobą w Warszawie, zeznawał przed wysłanym doń Stanisławem Siecińskim, scholastykiem sandomierskim, sekretarzem królewskim. Zeznał on zapisanie wszystkich swoich dóbr na wypadek śmierci córce, Barbarze Dulskiej, ze zmarłej Barbary Mniszchówny z Wielkich Kunczyc. Ustanowił też jej pełnomocników i opiekunów w osobach Jerzego Mniszcha, wojewody sandomierskiego; Mikołaja Mniszcha, starosty łukowskiego; Jana Mniszcha, starosty krasnostawskiego; Mikołaja [Działyńskiego]¹, wojewody chełmińskiego, i Zofii Herburtówny, swojej żony.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ W dokumencie błędnie: Mikołaj Kostka, wojewoda chełmiński.

819

k. 713–714v.

Warszawa, 25 marca 1590

Król potwierdza zeznanie złożone przez Mikołaja Podoskiego, starosty nurskiego, i Emerencjanę Nieborską, jego żonę. Zeznali oni dług w wysokości 2500 złotych, które są winni Jakubowi Kowalewskiemu i Janowi Łanieckiemu. Sumę tę zapisują na dobrach Sławki, Grandy i Chodkowo w powiecie przasnyskim. Wadium w sprawie odpowiada sumie długu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

820

k. 714v.–715 Warszawa, na sejmie, 20 marca 1590
Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Hieronim Tarnowski, dożywotni posiadacz dóbr królewskich Szczawin w powiecie łączyckim, mógł wykupić prawa do wójtostwa, czyli sołectwa, we wsi Szeligi, przynależnej do dzierżawy Szczawin.
jęz. łac.

821

k. 715 Warszawa, 23 marca 1590
Król zgadza się, by Florian Sulimirski mógł odstąpić Jerzemu Łazowskiemu i Jerzemu Romowi (*Rhom*) swoje dożywotnie prawa do ziem Sieliszcze i Załuże, lokowanych na surowym korzeniu w starostwie chmielnickim.

822

k. 715–715v. Warszawa, na sejmie, 24 marca 1590
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Zofia ze Stanomina, żona Piotra Strzembosza, mogła ustąpić Adrianowi Chełnickiemu i jego żonie Annie z Kunicka dożywotnich praw do młyna, położonego na rzece zwanej Młyńsko, w dobrach zwanych Złotoria, w starostwie bobrownickim.
jęz. łac.

823

k. 715v.–716 Warszawa, na sejmie, 24 marca 1590
Król potwierdza ustanowienie przez kapitułę katedralną krakowską czynszu wykupnego (*wyderkaff*) w wysokości 150 złotych rocznie od sumy 3 tysięcy złotych, które od kapituły otrzymał Florian Gomoliński z Woźnik, podkomorzy sieradzki. Czynsz został zapisany na dobrach Parzynowicze w ziemi sieradzkiej, odpowiedniej inskrypcji dokonano w księgach grodzkich krakowskich.
jęz. łac.

824

k. 716–716v. Warszawa, na sejmie, 25 marca 1590
Król zgadza się, by Jakub Strzeszkowski, właściciel karczmy we wsi Wierzbica, oraz opatrzny Błażek Kłoszek, młynarz we wsi Łany (*Lanii*) w województwie krakowskim, mogli ustąpić Kasprowi Ziebrze swoich dożywotnich praw do karczmy i młyna przed urzędowymi księgami Królestwa.

jęz. łac.

825

k. 716v.–717 Warszawa, na sejmie, 25 marca 1590
Król potwierdza Wawrzyńca Kuklińskiego, zasłużonego w wielu wyprawach żołnierza, biegłego artylerzystę, w dożywotnim posiadaniu czterech i pół haka ziemi w powiecie rumborskim. Nadał mu je Jan Chodkiewicz, kasztelan wileński, administrator Inflant, prawa te potwierdzili rewizorzy Stefana Batorego do Inflant. Prawa te dotyczą też posiadania rodzin chłopów: Jana Scirna, Macieja Sima, Bartuła Cybulsa, osiadłych każdy na jednym haku; Andrzeja Rauksa, Sczirny, Suinisa, osiadłych każdy na połowie haka.

jęz. łac.

826

k. 717–717v. Warszawa, na sejmie, 26 marca 1590
Król przychyła się do prośby Macieja Chrostka, syna zmarłego Jana Chrostka, młynarza w mieście Piła (*Pilla*). Potwierdza jego dożywotnie prawa do tegoż młyna i prawa do trzeciej miary.

jęz. łac.

827

k. 717v.–718 Warszawa, na sejmie, 26 marca 1590
Król zgadza się, by Krzysztof Niszczycki, starosta przasnyski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostw, czyli sołectw, we wsiach Sie-

manianowka lub Siemianowa Wola i Chrosno w starostwie lwowskim. Niszczycki uzyskał dożywocie na tych wsiach od króla po śmierci Marcina Kunata (*Kunath*).

jęz. łac.

828

k. 718

Warszawa, 26 marca 1590

Król zgadza się, by Jan Ciekliński, za swoje zasługi, mógł ustąpić Hawryle i Joskowi Śnietowskiemu dożywotnich praw do pasieki zwanej *Pasieka Czienkowa*, położonej w powiecie latyczowskim, w lesie Schar. Po ich śmierci prawa do pasieki wrócą do króla. Należne obciążenia oddawane będą staroście latyczowskiemu.

jęz. łac.

829

k. 718–718v.

Warszawa, 28 marca 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Piotra Lintha, starszego nad armatą (*magister tormentorum*), do półtorej haka ziemi, zwanego Kayke Bamirdi, i opuszczonego [pólhaka?], z osiadłym tam chłopem Sosthem. Prawa te otrzymał Linth od Prokopa Pieniążka, starosty wendeńskiego, za służbę podczas oblężenia Wenden.

jęz. łac.

830

k. 718v.–719

Warszawa, 28 marca 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Jana Szablowskiego do opuszczonych dóbr zwanych Jurginia Rima w starostwie rumborskim, które uzyskał od Prokopa Pieniążka, starosty wendeńskiego, za zasługi żołnierskie. Prawa te potwierdził mu kardynał Jerzy Radziwiłł, biskup wileński, administrator biskupstwa wendeńskiego, namiestnik w Inflantach.

jęz. łac.

831

k. 719–719v.

Warszawa, na sejmie, 28 marca 1590

feria quarta ante Dominicam Laetare

Król potwierdza, iż podczas obrad sejmowych protestację złożył Jerzy Struś z Komorowa, starosta braclawski i winnicki, w imieniu swoim oraz Mikołaja Strusia, bratanka, syna zmarłego Jakuba Strusia, starosty chmielnickiego. Oświadczył on, iż w roku minionym, podczas najazdu Tatarów (in. Scytów), kiedy to został zabity przez nich Jakub Struś, najezdźcy ci spalili przywileje i dokumenty królów Władysława [Warneńczyka?] i Kazimierza, nadające prawa dziedziczne na wsiach Chorostkow, Howiłow, Przemlow, Ostrowiecz, Juzeka, Brusienców, Rostwiany, Darachow, Nastaszow w powiecie trembowelskim oraz na wsi Ruda, z lasem zwanym Raskow, wraz z przynależnymi [wsiami] Kniazią i Krynicą.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

832

k. 719v.–720

Warszawa, na sejmie, 29 marca 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Katarzyna, wdowa po Jakubie, młynarzu, mogła ustąpić synowi Stanisławowi dożywotnich praw, czyli trzeciej miary, na młynie zwanym Zawada w starostwie mławskim, nad rzeką Mławką. Zrzeczenie się może nastąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

833

k. 720

Warszawa, 30 marca 1590

Król potwierdza Marcina Więczkowskiego, zasłużonego w czasach Stefana Batorego, w dożywotnim posiadaniu nieuprawnej i niezamieszkałej ziemi w starostwie brzeźnickim, koło wsi Wąsosze, zwanej Przymiarki Wąsoskie, nad rzeką Wartą, wraz z pastwiskami. Prawa te obejmują też żonę Więczkowskiego, Zofię.

jęz. łac.

834

k. 720–720v.

Warszawa, 1 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Jan Kociński (*Koczinski*) mógł ustąpić dożywotnich praw do sołectwa we wsi Kocin (*Koczin*) swojemu synowi Janowi Kocińskiemu, przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

835

k. 720v.–721v.

Warszawa, 2 kwietnia 1590

Król nadaje prawem dziedzicznym Mikołajowi Firlejowi z Dambrowicy, wojewodzie krakowskiemu, wieś Chordzieza (in. Hordzieża) w powiecie łukowskim, nadaną ongiś przez Jana Olbrachta Marcinowi z Wrocimowic, kasztelanowi połanieckiemu, prawem dziedzicznym. Ród Marcina wygasł w linii męskiej. Nadanie obejmuje miasto Serokomla ze wsiami Ruda, Janów, Czarna i Zakempie. Na dobrach tych było zapisane, jak wynika z przywileju Jana Olbrachta, 680 grzywien, licząc na grzywnę 48 groszy. Te 680 grzywien zapisał król Kazimierz [Jagiellończyk], a Firlej ma tę sumę wypłacić potomstwu Marcina z Wrocimowic, również po kądzieli, jeżeli takowe się znajdzie.

jęz. łac.

836

k. 721v.–722

Warszawa, na sejmie, 30 marca 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, nadaje dożywotnio dwór w Vacca Asigal w starostwie kremońskim Bartłomiejowi Wersmanowi, zasłużonemu żołnierzowi, który brał udział w wyprawach moskiewskich Stefana Batorego i w odzyskiwaniu od Moskwy miasta Wenden. Nadanie obejmuje też osiadłych tam chłopów: Spernigera, Loe, Platza, Vorgena, Kolbarcha i zagrodników Silbisa, Marge, Kaszurgego, Sixa.

jęz. łac.

837

k. 722–722v.

Warszawa, 3 kwietnia 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Jana i Jerzego Chroślińskich do wsi Huścin (in. *Husczin*) w powiecie trembowelskim. Chroślińscy zasłużyli się jako żołnierze pod Jakubem i Jerzym Strusiami w czasach Stefana Batorego.

*jęz. łac.***838**

k. 722v.

Warszawa, na sejmie, 3 kwietnia 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, nadaje prawem dziedzicznym Wawrzyńcowi Węgierskiemu ziemię w dobrach miejskich Wenden, zwaną Hans Schmidt. Zajmował ją bezprawnie Wawrzyniec Woysza, krawiec.

*jęz. łac.***839**

k. 722v.–723

Warszawa, 4 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Dymitr Czerniecki, pop wsi Jabłonka Czerniecka w starostwie samborskim, mógł ustąpić przed księgami urzędowymi Królestwa dożywotnich praw do urzędu popa tamże Iwanowi, popowi, swojemu bratu ciotecznemu.

*jęz. łac.***840**

k. 723–723v.

Warszawa, 5 kwietnia 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Piotra Krajewskiego i jego żony Katarzyny do wójtostwa zakroczymskiego. Prawa do tych dóbr Krajewscy otrzymali z nadania Anny Jagiellonki.

jęz. łac.

841

k. 723v.–724 Warszawa, na sejmie, 5 kwietnia 1590
Król, za wstawiennictwem kardynała Jerzego Radziwiłła, nadaje prawem dożywotnim Antoniemu Albertowi Colonellowi dwór zwany Eneglardt w powiecie kremonskim w Inflantach. Colonello od dziecięciu lat był kapitanem piechoty zamku ryskiego, zasłużył się w walce z Moskwą. Dobra te posiadał zmarły Angiell Nowarth, po którego śmierci wróciły one do dyspozycji króla.

jęz. łac.

842

k. 724–724v. Warszawa, na sejmie, 5 kwietnia 1590
Król aprobuje i potwierdza nadanie kardynała Jerzego Radziwiłła, wieczystego administratora biskupstwa wileńskiego i gubernatora Inflant, w którym ten nadał prawem dziedzicznym Stanisławowi Podbielskiemu ziemię pod zamkiem ryskim, zwaną Wanschonken (in. *Wamschonken*), pod budowę domu. Działka ta była położona między gruntami Berlina i Joachima Gryzela. Dokument Radziwiłła został wydany w Rydze 8 listopada 1585 r., miał być zatwierdzony przez króla.

jęz. łac.

843

k. 724v.–725 Warszawa, na sejmie, 5 kwietnia 1590
Król potwierdza Stanisława Podbielskiego w dożywotnich prawach do domu zwanego Angielska w Wenden, przy Bramie Ryskiej, z rolami i ogrodami, dwoma opuszczonymi. Podbielski zasłużył się, walcząc w Inflantach z Moskwą, szczególnie podczas oblężenia Wenden. Prawa do tych dóbr uzyskał od Jerzego Nowosielskiego, rotmistrza kozackiego, który uzyskał dożywocie na nie od Stefana Batorego. Nadanie obejmuje też haki uprawiane: Putrę, Mezina, Raczina, Wiszytha i nieuprawiane: Woyszyth, Dalni, Rehz, Jawzin, Mezipeter.

jęz. łac.

844

k. 725–725v. Warszawa, na sejmie, 6 kwietnia 1590
Król potwierdza dożywotnie prawa Stanisława Gromkowicza, mieszczani-
na wiślickiego, do posiadania i użytkowania młyna na rzece Nida, za mura-
mi Wiślicy, przy Bramie Buskiej. W sprawie naprawy zniszczeń w Wiślicy
powstałych w czasie bezkrólewia zwracał się do króla Mikołaj Firlej z Dam-
browicy, wojewoda krakowski, oraz burmistrz, rajcy i społeczność miasta.
jęz. łac.

845

k. 725v.–726 Warszawa, na sejmie, 6 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Gabriel Rozen mógł ustąpić dożywotnich praw do
wsi Dolhe w starostwie trembowelskim Maciejowi Poradowskiemu,
sędziemu grodzkiemu trembowelskiemu. Cesji ma dokonać przed
księgami urzędowymi Królestwa.
jęz. łac.

846

k. 726–726v. Warszawa, na sejmie, 6 kwietnia 1590
Król, na prośbę Marcina Wolskiego z Podhajec, komandora poznań-
skiego, starosty krzepickiego, ustanawia nowy termin jarmarku i targu
cotygodniowego w Podhajcach, mieście dziedzicznym Wolskiego. Do
tej pory jarmark odbywał się na dzień św. Małgorzaty [13 VII], obecnie
zostaje przeniesiony na święto Wniebowzięcia NMP [15 VIII]. Targi
cotygodniowe mają się odbywać w soboty.
jęz. łac.

847

k. 726v.–727 Warszawa, na sejmie, 7 kwietnia 1590
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, nadaje opatrzemu
Steczkwowi Horbaczowi, synowi zmarłego Iwana Horbacza, popa z Ro-
hatyna, dożywotnie prawa do nowo zbudowanej pasieki, położonej

na ziemiach zamku rohatyńskiego. Pasiękę tę trzyma matka Steczka z nadania Piotra Opalińskiego, krajczego koronnego, starosty nakielskiego i rohatyńskiego.

jęz. łac.

848

k. 727 Warszawa, na sejmie, 7 kwietnia 1590
Król, zapoznawszy się z pismem rewizorów ustanowionych przez Stefana Batorego, podwyższa cło w Wieluniu. Trakt tamtejszy jest bardzo uczęszczany przez kupców z Moraw jadących do Prus, z Krakowa do Wielkopolski i z Mazowsza do Wrocławia. Dochody mają być przeznaczane na naprawę mostów i dróg. Od konia w zaprzęgu ma być płacone cło mostowe po pół grosza, od wołu i konia na sprzedaż po trzy denary, od barana czy kozła po denarze.

jęz. łac.

849

k. 727v.–728 Warszawa, na sejmie, 7 kwietnia 1590
Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, ustanawia jarmarki i targi w Lucembargu w województwie chełmińskim, w ziemi pruskiej. Jarmarki mają się odbywać na święto Wniebowzięcia NMP [15 VIII], drugi na święto Poczęcia NMP [8 XII], przed Bożym Narodzeniem. Ustanowione zostają też cztery targi na bydło: pierwszy na sobotę przed Bożym Narodzeniem, drugi na sobotę przed Niedzielą Zapustną (in. Pięćdziesiątnicą) przed Popielcem, trzeci na sobotę przed Wielkonocą, czwarty na sobotę przed Zielonymi Świątami.

jęz. łac.

850

k. 728–729 Warszawa, na sejmie, 8 kwietnia 1590
Król, zapoznawszy się z supliką mieszkańców Leżajska, przedstawioną na sejmie, podwyższa tamtejsze cła. Na sejmie ustanowieni zostali re-

wizorzy dla sprawdzenia stanu dróg. Dochody mają być przeznaczone na naprawę mostu koło Leżajska i dróg. Na mocy dawnych przywilejów od 100 wołów płacono po 20 groszy, od obciążonego towarami wozu pięć denarów. Obecnie od dwóch wołów lub krów płacić ma się pół grosza, od konia ciągnącego wóz lub idącego luzem jednego solida, od barana, skopa czy owcy ternara. Lista świadków.

jęz. łac.

851

k. 729–729v. Warszawa, na sejmie, b.d.¹, kwiecień 1590
Król zgadza się, by Piotr Opaliński z Bnina, krajczy koronny, starosta rohatyński i nakielski, mógł odstąpić burmistrzowi, rajcom i wspólnocie miejskiej prawo do łaźni w Rohatynie, położonej przed bramą zamku, nad rzeką Babinką, koło warsztatu [młyna prochowego?] ludwisarza prochowego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

852

k. 729v. Warszawa, 8 kwietnia 1590
Król, poinformowany przez Hieronima z Rozdrażewa, biskupa wrocławskiego i pomorskiego, iż Andrzej Zbysz, proboszcz inowrocławski, złożony ciężką chorobą, zgadza się, by Wojciech Omieczki, magister sztuk wyzwolonych, został koadiutorem i następcą Zbysza w kościele inowrocławskim.

jęz. łac.

853

k. 729v.–731v. Warszawa, 9 kwietnia 1590
Król udziela zgody na zamianę dóbr królewskich na szlacheckie. Na sejmie walnym rewizorzy: Hieronim Gostomski z Leżenic, kasztelan

nakielski, starosta wałecki; Adam Czarnkowski, starosta pyzdrowski, i Piotr Śmiłowski, sekretarz królewski, przedstawili sprawę zamiany wsi królewskiej Domienice z jeziorem w województwie poznańskim. Wieś ta pozostawała w dożywotnim posiadaniu Andrzeja z Bnina Opalińskiego, marszałka wielkiego koronnego, starosty generalnego wielkopolskiego, leżajskiego i śremskiego. Zamieniona ma być na wsie Lubaszce i Rozwarzyno w powiecie nakielskim, własność dziedziczną tegoż Andrzeja Opalińskiego. Lista świadków.

jęz. łac.

854

k. 731v.–732

Warszawa, 10 kwietnia 1590

Król, w uznaniu zasług Andrzeja Rzeczyckiego, instygatora królewskiego, rozszerza nadanie dożywocia na wsiach Olszaniki i Czerchawa oraz na wójtostwie w Olszanikach w starostwie samborskim na żonę Rzeczyckiego, Annę z Oporowa.

jęz. łac.

855

k. 732–732v.

Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1590

Król potwierdza nadanie Stefana Batorego dla Jana Siemka Bukowińskiego: wsi Bukowno z wójtostwem, położonej w starostwie olsztyńskim. Bukowiński uzyskał te prawa przez cesję od Jana Ocieskiego, starosty olsztyńskiego. Za zasługi dla skarbu i za wstawiennictwem pewnych doradców król rozszerza dożywotnie prawa na żonę Bukowińskiego, Zofię Janowską.

jęz. łac.

856

k. 732v.

Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1590

Król potwierdza prawa dożywotnie Floriana Koźmickiego do dwóch haków ziemi, przypadłe mu po pewnym Niemcu zwanym *Skoth*. Zie-

mia ta przynależy do zamku wendeńskiego. Koźmicki uzyskał te dobra od Prokopa Pieniążka, starosty wendeńskiego i rumborskiego.
jęz. łac.

857

k. 733 Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1590
Król potwierdza dożywotnie prawa Sebastiana Kasinowskiego, w uznaniu jego zasług, do dwóch haków ziemi opuszczonej zwanych Czematą Vanak i Wegerth oraz do gruntu zwanego Meynard. Dobra te otrzymał od Prokopa Pieniążka, starosty wendeńskiego. Przynależały one do dóbr zamku rumborskiego.
jęz. łac.

858

k. 733–733v. Warszawa, 10 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Zofia Solikowska, wdowa po Stanisławie Solikowskim, mogła ustąpić praw dożywotnich do wójtostwa w Sieradzu swojemu synowi Janowi Solikowskiemu przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.
jęz. łac.

859

k. 733v.–734 Warszawa, na sejmie, 10 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Roman Spiczyński (*Spiczinski*) mógł ustąpić przed księgami urzędowymi Królestwa praw dożywotnich do czwartej części opuszczonego pola zwanego *Wrociszcza Pełczynki*, przy jeziorze *Perepczyna*, w starostwie chmielnickim, swojemu bratu Aleksandrowi Spiczyńskiemu i Grzegorzowi, swojemu synowi.
jęz. łac.

860

k. 734–734v.

Warszawa, 11 kwietnia 1590

Król nadaje Mikołajowi Grabowskiemu, harcerzowi królewskiemu, dobra Salass Moyza w powiecie lutyńskim i rzeżyckim w Inflantach w dożywocie. Dobra te wróciły do dyspozycji władcy po śmierci Sebastiana Kochomskiego.

*jęz. łac.***861**

k. 734v.–735

Warszawa, na sejmie, 11 kwietnia 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, rozszerza dożywotnie prawa do pewnych łąnów ziemi na Barbarę z Pisar, żonę Jakuba Tomaszewskiego, domownika Jana z Tęczyna, kasztelana wojnickiego. Opis jednego łąnu, opuszczonego, zwanego *Sissinski*, z przynależnym gruntem, i opis połowy łąnu zwanego *Sidorowski* znajduje się w dokumencie wydanym dla Tomaszewskiego; łąny te znajdowały się we wsi Świdnik Większy (*Maior*) w starostwie lubelskim.

*jęz. łac.***862**

k. 735–735v.

Warszawa, na sejmie, 11 kwietnia 1590

Król potwierdza Mikołaja Suchodolskiego, starostę marienhauskiego, w dożywotnich prawach do odbudowanej przez niego kamienicy w Wenden, zwanej [po właścicielu] *Hendrych Chochbark*, z przynależnym gruntem, a także do dwóch innych domów murowanych nazywanych *Luthkienow* i *Grzywin*. Dobra te uzyskał od rewizorów Stefana Batorego po odzyskaniu Inflant od Moskwy. Nadanie obejmuje też kamienicę zwaną *Melchior Grothusen*, kiedyś należącą do wójta wendeńskiego, wraz z należącymi do niej od dawna siedmioma osiadłymi chłopami i dwoma rolami opuszczonymi. Te dobra nadał mu zmarły Aleksander Chodkiewicz, dowódca wojsk w Inflantach, starosta grodzieński i mohylewski. Suchodolski zasłużył się w Inflantach podczas najazdu moskiewskiego.

jęz. łac.

863

k. 735v.–736v. Warszawa, na sejmie, 11 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Stanisław Dobek Łowczowski, właściciel doży-
wotni połowy wsi Subocz, mógł ustąpić przed księgami urzędowymi
Królestwa swoich praw do tych dóbr Jadwidze, wdowie po Jakubie
Niezabitowskim, i Katarzynie, córkom Stanisława Wolskiego, pisarza
ziemskiego kamienieckiego, rotmistrza i właściciela drugiej połowy
wsi. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną
czwartą.
jęz. łac.

864

k. 736v.–737 Warszawa, na sejmie, 12 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Anna Krzyska mogła ustąpić praw dożywotnich
do wójtostwa międzyrzeckiego swojemu synowi Pawłowi Krzyskiemu,
przed księgami urzędowymi Królestwa.
jęz. łac.

865

k. 737–737v. Warszawa, na sejmie, 12 kwietnia 1590
Król, za wstawiennictwem Hieronima Gostomskiego z Leżenic, kasz-
telana nakielskiego i starosty wałeckiego, uznaje stary zapis 77 talarów,
licząc 35 groszy na talar, na młynie zwanym Borowy, przynależącym
do dworu wałeckiego. Sumę tę musi spłacić każdy, kto miałby wykupić
prawa do młyna od Jana Matera, syna Kaspra, lub jego spadkobierców.
Materowie ponieśli wielkie wydatki na budynek, tamę doprowadzającą
wodę, wykopanie stawu, dwie maszyny obrotowe. Z tytułu praw do
młyna Mater jest zobowiązany do powinności i robót na rzecz zamku
wałeckiego, od kamienia młyńskiego ma płacić po 2 grosze, dla staro-
sty trzeci grosz, ma też dostarczać konia z wozem na potrzeby starosty
i zarządców dworu wałeckiego.
jęz. łac.

866

k. 737v. Warszawa, na sejmie, 12 kwietnia 1590
Król, za wstawiennictwem Hieronima Gostomskiego, kasztelana nakielskiego, starosty wałęckiego i średzkiego, potwierdza dożywotnie prawa do sołectwa we wsi Nadorysz uczciwych Marcina, Jakuba, Pawła, synów zmarłego Jana Heitgrigera, sołtysa wsi Nadorysz w starostwie wałęckim.

jęz. łac.

867

k. 737v.–738v. Warszawa, na sejmie, 12 kwietnia 1590
Król potwierdza Stanisława Podbielskiego w dożywotnich prawach do Moyzy Woltimborchowej w powiecie wendeńskim, z sześcioma rodzinami zwanymi: Petro Mirko, Migoilo, Racznik, Miegaczk, Zanuoge, Baykul, i jedną służebnością opuszczoną. Dobra te Podbielski odzyskał swoją pracą od Moskwy, prawa do nich pozyskał od Prokopa Pieniążka, starosty wendeńskiego i rumborskiego, co zostało potwierdzone przez kardynała Jerzego Radziwiłła, administratora Inflant za panowania Stefana Batorego, w Rydze 9 października 1585 r. Podbielski okazał dokument Radziwiłła.

jęz. łac.

868

k. 738v.–739 Warszawa, na sejmie, 12 kwietnia 1590
Król zgadza się na prośbę Jana Ossowskiego, kasztelana połanieckiego, starosty górskiego, na pozyskanie przez niego dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Zagórzycy w tymże starostwie od Jana Kozłowskiego, obecnego posiadacza, lub wykupienie sum zapisanych od spadkobierców Kozłowskiego po jego śmierci. Dożywocie dla Ossowskiego obejmie też jego żonę Elżbietę z Koniecpola.

jęz. łac.

869

k. 739–739v. Warszawa, na sejmie, 13 kwietnia 1590
Król rozszerza dożywotnie prawa do dworu Bierzen w powiecie marienhauskim na Elżbietę Górską, żonę Marcina Beniśławskiego, posiadacza tych dóbr. Beniśławski, zasłużony we wszystkich wojnach Stefana Batorego, otrzymał od tego władcy dwór Bierzen w dożywocie.
jęz. łac.

870

k. 739v.–741 Warszawa, na sejmie, 12 kwietnia 1590
Król przekazuje Akademii Krakowskiej prawo patronatu prepozytury św. Floriana na Kleparzu pod Krakowem, wraz ze wszystkimi jej dochodami. Potwierdza decyzje podjęte w tej kwestii przez Zygmunta Augusta i Stefana Batorego. Sprawę tę przedstawił na sejmie Marcin Chełmski, chorąży krakowski, w imieniu posłów ziemskich. Lista świadków¹.
Jęz. łac.

¹ VL, t. II, wyd. J. Ohryzko, Petersburg 1859, s. 317, f. 1345.

871

k. 741–741v. Warszawa, na sejmie, b.d.¹, kwiecień 1590
Król wyraża zgodę na ustanowienie czynszu wykupnego [in. wyderkaff] przez mansonarzy kościoła kolegiackiego NMP w Sandomierzu. Po pierwsze mają otrzymywać 8 złotych rocznie od sumy 200 złotych, zapisanych na wsiach Zalesiany i Kampie [ob. Kępie Zaleskie], od Doroty i Piotra Kołaczkowskich, zgodnie z zapisem w księgach ziemskich. Po drugie mają dostawać 4 złote z sumy 100 złotych od Joachima, Przeclawa i Jana Podleskich z dóbr Gnieszowice, zgodnie z zapisem w księgach grodzkich sandomierskich, który przeniesiono do akt ziemskich. Po trzecie mają dostawać 5 złotych od sławetnego Wawrzyńca Boleadowskiego, handlarza korzeniami (*aromatarius*), i jego żony Elżbiety z kamienicy przy rynku sandomierskim, wedle zapisu w księgach

miejskich. W imieniu Macieja Kłosińskiego, prepozyta mansjonarzy, wstawiali się u króla pewni doradcy.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na datę dzienną.

872

k. 742 Warszawa, na sejmie, 13 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Hieronim Gostomski z Leżenic, kasztelan nakielski, starosta wałecki i średzki, mógł ustąpić Wawrzyńcowi Gulczewskiemu praw dożywotnich do wsi Budy w starostwie wałeckim, lokowanej na surowym korzeniu, przed księgami urzędowymi Królestwa.
jęz. łac.

873

k. 742–742v. Warszawa, na sejmie, 14 kwietnia 1590
Król nadaje Wojciechowi Tworzańskiemu w dożywocie Moyżę Juricharde w powiecie seswiejskim, z trzema rodzinami chłopskimi: Ansi-becka, Andrzeja Skrapena i Macieja Krummetha, w uznaniu wieloletnich zasług wojskowych Wojciecha w Inflantach. Dobra te Tworzański uzyskał od zmarłego Teodora Puciaty, starosty seswiejskiego, na mocy jego pełnomocnictw od Stefana Batorego. Prawa do Moyży obejmują też Zofię Kaczorównę, żonę Tworzańskiego.
jęz. łac.

874

k. 742v.–743v. Warszawa, na sejmie, 14 kwietnia 1590
Król potwierdza przywileje Zygmunta Augusta i Stefana Batorego wystawione dla Jana Conrada i jego braci Stanisława, Marcina i Walentego, mieszczan krakowskich, uprawniające ich do dożywotniego spławiania i przesyłania Wisłą soli z Wieliczki do komór na Mazowszu. Ustanowiona została też ich pensja w wysokości sześciu cetnarów soli tygodniowo,

trzech cetnarów z Wieliczki, a trzech z Bochni. Przywileje, o których mowa w dokumencie, wystawiono też dla Walentego, ojca Jana, Stanisława, Marcina i Walentego Conradów, dziada Walentego, Jana i Zygmunta Conradów. Mogą budować statki na brzegach krakowskim i kaczimierskim. Uwolnieni zostają także od ceł na brzegu i na wodzie.
jęz. łac.

875

k. 743v.–744 Warszawa, 15 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Stanisław Dobek Łowczowski mógł ustąpić swoich praw dożywotnich do wsi Biley w starostwie kamienieckim Mikołajowi Lanckorońskiemu (*Lanczkorunski*) z Brzezia przed księgami urzędowymi Królestwa.
jęz. łac.

876

k. 744–745 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1590
Król wyraża zgodę na zamianę dóbr królewskich na inne dobra, dziedziczne. Królewski młyn zwany Gliziński, z młynem żelaza (*feraria mola*), na rzece Liswarta, w dobrach wsi Miedzno w starostwie krzepickim, dzierzawie Mikołaja Wolskiego z Podhajec, miecznika koronnego i starosty krzepickiego, ma być zamieniony na młyn *Lutrowski* (in. *Luthrowski*) w dobrach wsi Sośniców (*Sossniczow*), przynależnej do klasztoru św. Jakuba w Krzepicach. W tej sprawie do obejrzenia dóbr zostali wysłani rewizorzy: Jan Myszkowski z Mirowa, kasztelan żarnowiecki, Jerzy Radoszowski Boxa, podkomorzy ziemski wieluński, i Andrzej Stradomski, sekretarz królewski. Uznali oni, że młyn Lutrowski przyniesie znacznie więcej pożytku dobrom królewskim. Na zamianę zgodził się Walenty, prepozyt, i cały konwent braci klasztoru św. Jakuba. W rekompensacie zostanie przekazany też klasztorowi las zwany *Lgniączca* koło łąki Błonie w Krzepicach, łąka zwana *Skrzypowiecz* i pasieka, którą posiada obecnie młynarz, oraz prawo wypasu w dziedzinach wsi Miedzno i Rębielice.
jęz. łac.

877

k. 745–745v. Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1590
Król nadaje w dożywocie wieś Odźwierniki o sześciu łanach w starostwie suraskim, województwie podlaskim, Aleksemu Prusinowskiemu, odźwiernemu królewskiemu (*ostiarius noster*), który służył na dworze już za panowania Stefana Batorego. Poprzednio posiadali ją odźwierni Józef i Jan. Z dwóch łanów Prusinowski ma pełnić wszelkie powinności względem starosty supraskiego.

jęz. łac.

878

k. 745v.–746 Warszawa, 15 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Katarzyna z Drohojowa, wdowa po Janie Herburcie z Fulsztyna, kasztelanie sanockim i staroście przemyskim, mogła ustąpić Stanisławowi Piotrowskiemu dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Tytowa Wola w starostwie przemyskim. Katarzyna zasłużyła się szczególnie królowej Annie Jagiellonce.

jęz. łac.

879

k. 746–746v. Warszawa, na sejmie, 16 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Daniel Kalb mógł ustąpić synowi z prawego łoża Danielowi Kalbowi swoich praw dożywotnich do trzech rodzin w ziemi nowomłyńskiej [w Inflantach], które to prawa otrzymał od Stefana Batorego. Rodziny te zwały się: Peter Machen, Olde Oldeste i Wilecg, mieszkaly nad rzeką Jogiel.

jęz. łac.

880

k. 746v.–747 Warszawa, 17 kwietnia 1590
Król potwierdza zeznanie Franciszka Wesselinięgo, dzierżawcy metełęńskiego, siemneńskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej.

Wesselini zeznał ustanowienie pełnomocnika i mandatariusza w osobie Marcina Berszewicza, starosty starogardzkiego, do sprawy odebrania 10 tysięcy złotych od sławetnego Jakuba Kierstena, swego sługi. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

881

k. 747–747v. Warszawa, 23 lutego 1590
Król potwierdza zeznanie Wojciecha Sawickiego, starosty mielnickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw dożywotnich do wsi Żurowice w starostwie mielnickim Marcynowi Leśniowskiemu z Obór, kasztelanowi podlaskiemu, staroście zatorskiemu i łosickiemu.
jęz. łac.

882

k. 747v.–748 Warszawa, 18 kwietnia 1590
Król potwierdza zeznanie Konstantego Ostrogskiego, wojewody kijowskiego, marszałka ziem wołyńskich, starosty włodzimierskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznawał on w imieniu swoim oraz swoich synów Janusza, wojewody wołyńskiego, i Aleksandra, księcia na Ostrogu, a także w imieniu córki Elżbiety, żony Jana Kiszki, kasztelana wileńskiego, i Janusza Radziwiłła, syna Krzysztofa Radziwiłła, wojewody wileńskiego, syna Katarzyny, córki Konstantego. Zeznał zapis na dobrach 1000 złotych długu, który jest winien szlachcicowi Walentemu Rymarowi, rajcy krakowskiemu, i jego spadkobiercom. Zapis ten dotyczy wsi Krzeszowice, Szczepanowice, części wsi Polanowice, Marszowice i Czechy w ziemi krakowskiej, w powiecie proszowickim. Dodaje ten zapis do innych, jakie Rymar uzyskał drogą cesji, potwierdzonej w kancelarii koronnej, od Rafała Łyczki, tak że suma długu całkowitego wynosi 18 318 złotych i 15 groszy. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

883

k. 748–748v.

Warszawa, 18 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Stanisław Reszka i jego żona¹ mogli ustąpić synowi Pawłowi Reszce praw dożywotnich do pięciu łańów ziemi, czyli sołectwa we wsi Słoncza, w starostwie tczewskim. Prawa do sołectwa tamże nadał im Zygmunt August.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie imienia.

884

k. 748v.–749v.

Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Stanisław Nieździński, ekonom, czyli zarządca dyneburski mógł ustąpić swojemu synowi Janowi Nieździńskiemu dożywotnich praw do czterech rodzin o nazwiskach: Peteren, Madelen, Semsumam i Gisenen i trzech zagrodników oraz czterech jezior: Otszesel [Otscheste?], Altsar [Althar?], Milne i Cage, oraz prawa swobodnego połowu na połowie jeziora, zwanego Liey, w powiecie dyneburskim. Prawa te uzyskał, w uznaniu zasług, od Mikołaja Talwosza, marszałka nadwornego litewskiego, starosty dyneburskiego. Potwierdził go w nich za pełnomocnictwem Stefana Batorego Jan Chodkiewicz, kasztelan wileński, administrator Inflant.

jęz. łac.

885

k. 749v.–750

Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1590

Król rozszerza dożywotnie prawa do wójtostwa w Kołomyi, a także do miasta Żukowa i wsi Żukoczyna na Zofię Budziszewską, żonę Jakuba Korycińskiego, który dobra te otrzymał w dożywocie. Koryciński zasłużył się we wszystkich wyprawach moskiewskich Stefana Batorego, w czasie bezkrólewia, niedawno narażał życie w obronie zameczku Doworow przed Tatarami, u boku zmarłego Jakuba Strusia, starosty chmielnickiego. Został tam pojmany przez wrogów

z wielkim niebezpieczeństwem dla życia i uszczerbkiem dla fortuny. Sumy zapisane na tych dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą.

jęz. łac.

886

k. 750 Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1590
Król pozwala, by Stanisław Kamieński mógł wykupić wójtostwo, czyli sołectwo, we wsi Szklary w starostwie ojcowskim z rąk obecnych posiadaczy i nadaje mu je w dożywocie.

jęz. łac.

887

k. 750v. Warszawa, na sejmie, 18 kwietnia 1590
Król zgadza się z prośbami doradców, wnoszonymi w sprawie Jana i Mikołaja Hlebowiczów z Dąbrowna, synów Jana z Dąbrowna, wojewody trockiego. Ustanawia w ich mieście Kęłbowie, w województwie poznańskim, powiecie kościańskim, trzy jarmarki: pierwszy na dzień Narodzin NMP [8 IX], drugi na św. Elżbietę [17 X], trzeci na św. Marka Ewangelistę [25 IV]. Targi mają się odbywać w czwartki.

jęz. łac.

888

k. 750v.–751 Warszawa, 18 kwietnia 1590
Król zgadza się, by Jan Dembiński (Dębieński) mógł ustąpić Sebastianowi Jabłonowskiemu praw dożywotnich do Felkiersan Moyzy w powiecie pebalskim [w Inflantach]. Prawa te uzyskał od króla Stefana Batorego.

jęz. łac.

889

k. 751–751v.

Warszawa, 18 kwietnia 1590

Król, w uznaniu zasług, nadaje w dożywocie Pawłowi Szczerbicowi, pisarzowi dekretowemu kancelarii koronnej, 18 łanów ziemi, około 10 we wsi Ladekop, zwanych Ladekoperwald, 8 we wsi Borend, zwanych Karwis, w ziemi pruskiej, na Wielkiej Żuławie. Ma on prawo je wykupić z rąk obecnych posiadaczy.

jęz. łac.

890

k. 751v.–752

Warszawa, 19 kwietnia 1590

Król, zgodnie z konstytucjami ubiegłorocznego sejmku, nadaje Lambertowi Wraderowi dobra nitawskie w powiecie wendeńskim w dożywocie. Pozostawały one nieobsadzone po śmierci Prokopa Pieniążka, starosty wendeńskiego i rumborskiego. Nadanie obejmuje wszystkie przynależności dóbr z wyjątkiem dworu, czyli Moyzy, zwanej Ketzes, którą władca nadał wcześniej Henrykowi Neikiersenowi.

jęz. łac.

891

k. 752–752v.

Warszawa, na sejmie, 19 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Hieronim Gostomski z Leżenic, kasztelan nakielski, starosta wałecki, mógł ustąpić synowi Janowi Gostomskiemu praw dożywotnich do starostwa wałeckiego, w tym do dwóch wsi Wiesiołka, w tym tej zwanej Gwira, wsi Nowy Dwór, Róża, Rozwład, Skrzetus, Witkow, Nadorysz (*Nadorzyc*), Sypniewo, Brzeźnica, Tridenług, Budy, Hamer z młynem, a także tych stworzonych na surowym korzeniu: Wesoła, Głowacz, Lezienicze, Gostomia. Gostomski zasłużył się, wspierając na własny koszt obronę kraju przed Turkami.

jęz. łac.

892

k. 752v.–753

Warszawa, 20 kwietnia 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się rozszerzyć prawa dożywotnie do sześciu haków ziemi pomiędzy zamkami Sancel i Nitawa na Annę, żonę Marcina Kaszuby, pomorskiego żołnierza, który prawa te uzyskał od Stefana Batorego.

*jęz. łac.***893**

k. 753–753v.

Warszawa, na sejmie, 20 kwietnia 1590

Król potwierdza braci Macieja i Szymona Kawiękich, synów zmarłego Stanisława, w dożywotnich prawach do części wójtostwa wsi Stara Rawa w trakcie rawskim.

*jęz. łac.***894**

k. 753v.–754

Warszawa, 20 kwietnia 1590

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, syna zmarłego Mikołaja, wojewody podlaskiego, z sumy 15 tysięcy złotych długu, zapisanego w księgach kancelarii mniejszej koronnej w Grodnie 7 lutego 1589 r. Dług ten został zapisany na dobrach dziedzicznych Kiszki zwanych Woźniki.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***895**

k. 754–757

Warszawa, 20 kwietnia 1590

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, syna zmarłego Mikołaja, wojewody podlaskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż winien jest Sebastianowi Montelupiemu i jego spadkobiercom 20 294 złote i 23 grosze. Sumę tę zapisu-

je na dobrach dziedzicznych Woźniki, Świnia, Dzięcioły, Czuchleby, Mieszki, Zadworze, Ziśnie, Ławy, Chocicze, Husłowo, Misia Wólka (*Missa Wolka*), Androsze, Hliwki, Krzywośniety, Mszany, Juniewiczze, Mileyki, Sieliwonki, Dziedkowskie, Boża Wolia, Żurawłówka, Odreyczemeta i Zawada w województwie podlaskim, powiecie mielnickim, ze wszystkimi przynależnościami, poddanymi, bojarami ziemskimi i putnymi, sołtysami, kmieciami, czynszami, pańszczyzną i wszelkimi innymi dochodami. Sumę zobowiązuje się spłacić do św. Jana Chrzciciela roku 1593 w grodzie krakowskim. W ciągu pół roku w sprawie tej ma zeznać przed aktami ziemskimi mielnickimi Anna Dulska, żona Kiszki, w towarzystwie dwóch świadków z rodu ojca.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

896

k. 757–757v.

Warszawa, 20 kwietnia 1590

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż w związku z dzisiejszym zapisem Mikołaja Kiszki, dokonany w kancelarii koronnej, wiążącym się z pewnymi długami zmarłego Jana Dulskiego, podskarbiego koronnego, ma potrącić od sumy głównej długu 294 złote i 23 grosze.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

897

k. 757v.–758v.

Warszawa, 20 kwietnia 1590

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, i Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni potwierdzenie pewnej umowy we wszystkich jej punktach, wadium w sprawie ustalono na 750 złotych. Strony zobowiązały się stanąć na pierwsze wezwanie w sprawie przed sądem grodzkim mielnickim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

898

k. 758v.–759

Warszawa, 24 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Andrzej Chrzęstowski, trukczaszy (*dapifer noster*), mógł wykupić prawa dożywotnie do wójtostwa we wsi Sękowa w starostwie bieckim z rąk spadkobierców Jana Gołęckiego, podstarościęgo bieckiego. Chrzęstowski zasłużył się za panowania Stefana Batorego jako żołnierz podczas zwalczania buntu gdańszczan i podczas wszystkich wypraw moskiewskich.

jęz. łac.

899

k. 759–760

Warszawa, 26 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Jan Mniszech z Wielkich Kunczyc, starosta krasnostawski, mógł ustąpić dożywotnich praw do starostwa krasnostawskiego na korzyść Mikołaja Mniszcha, swojego syna. Cesji tej może dokonać przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa. Jako nowy starosta Mikołaj Mniszech będzie zobowiązany płacić corocznie na św. Jana Chrzciciela 300 złotych do skarbu koronnego.

jęz. łac.

900

k. 760–760v.

Warszawa, 27 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Stanisław, soltys wsi Wręczyca (*Wrzanczicza*), w starostwie krzepickim, mógł ustąpić dożywotnich praw do sołectwa swojemu synowi Jakubowi. Cesji tej może dokonać przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

901

k.760v.–761

Warszawa, 27 kwietnia 1590

Król potwierdza zeznanie Jakuba Krzesińskiego, szlachcica z ziemi łączyckiej. Zeznał on pokwitowanie Janusza Zbaraskiego, wojewody

braclawskiego, starosty krzemienieckiego, z sumy 30 tysięcy złotych, które otrzymał na podstawie zapisu wojewody, asekurowanego i podpisanego przez zmarłego Andrzeja Firleja z Dąbrowicy, kasztelana lubelskiego i starosty sandomierskiego, Krzysztofa Młóżewskiego i Mikołaja Herbowskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

902

k. 761–761v.

Warszawa, 28 kwietnia 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Sebastiana Krapiewskiego, zasłużonego żołnierza, do dworu Andzel Moyza w powiecie rodenpejskim, do chłopów zwanych Reype i Ipodukai, przynależnych do tych dóbr, do karczmy Czelpemco nad rzeką Kreinouppa. Dobra te Krapiewski otrzymał od Stanisława Pękosławskiego, komisarza Stefana Batorego na Inflanty. Nadanie to zostaje poszerzone o dwie pustki zwane Racien i Garaeian pod zamkiem ryskim, w miejscu zwanym Ferberg. Dożywocie obejmuje także Elżbietę Gierlich, żonę Sebastiana.

jęz. łac.

903

k. 761v.–762

Warszawa, 29 kwietnia 1590

Król nadaje Hieronimowi Gostomskiemu z Leżenic, kasztelanowi nakielskiemu, staroście wałeckiemu, prawa dożywotnie do wsi Długołęka w ziemi gostynińskiej. Dobra te utraciła na mocy wyroku wdowa po szlachcicu Piwie¹, pochodząca z Sierpca (*de Sieprcz*). Podstawą dekretu było niepłacenie przez nią kwarty.

jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsce na jej imię.

904

k. 762–762v.

Warszawa, 29 kwietnia 1590

Król zgadza się, by Hieronim Radoszewski mógł ustąpić Wojciechowi Chiczowskiemu (in. Chyczowski) praw dożywotnich do połowy wsi Kurzelowce w powiecie barskim. Cesji może dokonać przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa.

*jęz. łac.***905**

k. 762v.–763

Warszawa, 30 kwietnia 1590

Król potwierdza zeznanie Stanisława Łoknickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 800 złotych, jakie winien jest Janowi Zamoyskiemu, kanclerzowi koronnemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach, zobowiązuje się ją spłacić w urzędzie grodzkim krasnostawskim na św. Marcina [w roku 1590].

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***906**

k. 763–765

Warszawa, na sejmie, b.d.¹, kwiecień 1590

Król, za zgodą sejmu, przychylając się do prośby mieszczan Leżajska, podnosi cla w tym mieście. Do tej pory od 100 wołów płacono 12 groszy, od załadowanego wozu kupieckiego 5 denarów. Odtąd za 2 woły lub krowy płacone ma być pół grosza, od każdego konia, zaprzęzonego lub nie, płaci się jednego solida, od barana, skopa, owcy zgodnie ze starym przywilejem ternara. Dochody mają być przeznaczone na budowę i naprawę dróg i mostów. Lista świadków.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

907

k. 765–765v.

Warszawa, b.d.¹, kwiecień 1590

Król zgadza się, by Marcin Ostroróg z Lwówka, kasztelan kamiński, mógł odstąpić swojemu synowi Jerzemu Ostrorogowi prawa dożywotnie do wsi Korzeń i Muchnowo i wójtostw, czyli sołectw, tamże. Prosilili króla o zgodę na to pewni doradcy. Cesja ma nastąpić przed dowolnymi księgami urzędowymi Królestwa. Suma zapisana na tych dobrach zostaje pomniejszona o jedną czwartą.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

908

k. 765v.–766

Warszawa, b.d.¹, kwiecień 1590

Król zgadza się, by Tomasz Gilewski mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa w mieście Nakło z rąk Andrzeja z Bnina Opalińskiego, marszałka wielkiego koronnego, oraz innych osób mających do niego tytuł prawny. W sprawie tej prosilili u króla pewni doradcy.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

909

k. 766–767

Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1590

Król, za zgodą sejmu, przychyłając się do prośby mieszczan Śremu, podnosi cła w tym mieście. Dochody mają być wykorzystane na budowę i naprawę mostów i grobli w Śremie i wsi Piszancza. Do tej pory od konia w zaprzęgu płacono solida, teraz pół grosza. Cło od wołów i świń ma być płacone według dawnego przywileju

jęz. łac.

910

k. 767–768 Warszawa, na sejmie, 15 kwietnia 1590
Król potwierdza przywilej Wojciecha Bagińskiego, w którym uzyskał on dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Trzciana lub Trzcieniec (*Trzciana seu Trzczeniecz*), w starostwie jaworowskim, powiecie lwowskim. Zgodnie z protestacją Bagińskiego oryginał uległ spaleni. Rewizorzy królewscy ustalili, że do wójtostwa należały cztery łany frankońskie, a także cztery grunty zwane *Obszary*, jeden nad *Waliową*, a jeden w kącie zwanym *Chmielowy*. Wójt posiadał też prawo karczowania ziemi na takim obszarze, na jakim może wysiać 10 beczek miary przemyskiej. Posiadał też karczmę z jej dochodami, położoną przy głównej drodze na Potylice. Do karczmy należało pół łana i dwie niwy, jatka i browar. Do wójtostwa było przypisane także prawo wykarczowania łąk na górze Bukowa (*ad viginti stadia lanei*), łąka na czarnym błocie przy trzech pagórkach. Z posiadaniem wójtostwa wiąże się też prawo wolnego mielenia w młynie Borowy i Zawodowski. Na swoje potrzeby wójt mógł pozyskiwać drewno z borów i gajów przynależnych do wsi Trzcieniec. Miał też prawo połowu ryb i wypasu w miejscu zwanym Rossochy, a także prawo założenia stawu poniżej stawu Pawła, mieszkańca tejże wsi Trzcieniec. Do wójta należał też ogród w połowie wsi, przed karczmą. Należał mu się szósty grosz z czynszu od mieszkańców Trzcianca, trzeci grosz od kar zasądzonych. Kmiecie, zagrodnicy i mieszkańcy wsi powinni odpracować na jego rzecz 14 dni w roku.
jęz. łac.

911

k. 768–768v. Warszawa, b.d.¹, kwiecień 1590
Król nadaje starostwo, czyli ekonomię rogoźnińską, w Prusach Andrzejowi z Bnina Opalińskiemu, marszałkowi wielkiemu koronnemu, staroście generalnemu wielkopolskiemu, staroście śremskiemu, leżajskiemu. Starostwo było nieobsadzone po śmierci Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego. Opaliński ma zarządzać ekonomią zgodnie z królewską ordynacją.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

912

k. 768v.–769

Warszawa, b.d.¹, kwiecień 1590

Król ustanawia urządzenie (*ordinatio*) starostwa rogoźnieńskiego, które otrzymał Andrzej z Bnina Opaliński, marszałek wielki koronny. Opaliński jest zobowiązany do oddawania kwarty. Z racji ciężarów, jakie ponosi, zarządzając tymi dobrami, z dochodów tych ma pobierać na potrzeby swoje i rodziny corocznie 4 tysiące złotych. To, co pozostanie, ma oddawać do skarbu koronnego i nadwornego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

913

k. 769–769v.

Warszawa, b.d.¹, kwiecień 1590

Król potwierdza zeznanie Stanisława Dąbskiego (*Dambski*), kanonika łuckiego i sekretarza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie swojemu słudze, Janowi Zagajkowi, praw dziedzicznych do pewnego terenu w Łucku. Teren jest położony obok mostu zamkowego i gruntu Stanisława Golasa, kuśnierza. Prawa do terenu Dąbski uzyskał od Stefana Batorego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

914

k. 769v.–770

Warszawa, 30 kwietnia 1590

Król potwierdza (obłata) dokument podpisany przezeń i wystawiony w kancelarii większej koronnej w Warszawie na sejmie 18 kwietnia 1590 r. Za wstawiennictwem pewnych doradców w sprawie uczciwych: Jakuba Mitchela, Alana Craika (in. Kraik), Dawida Anschlera, Wilhelm Buchana, Huberta Boidego (in. Boyde), Piotra Oromego, Jana Lufego i Wawrzyńca Bormeta, kupców szkockich, król nadał im doży-

wotnio prawa swobodnego handlu w Królestwie i towarzyszenia dworowi, sprzedawania towarów na jarmarkach i zjazdach kupieckich. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

915

k. 770–770v.

Warszawa, 1 maja 1590

Król potwierdza prawa Fryderyka, Karola, Jana, Krzysztofa i Chryściana Billych, synów zmarłego Krzysztofa¹ Billy'ego, do dóbr zwanych Punen. Potwierdzenie dotyczy praw do poddanych tam osiadłych: Szymona Haselcena Punczego, Amolechena Belgala i tego zwanego Kulle, a także praw do swobodnego połowu ryb w stawie Fiddel i do łąki w Uko, w powiecie rewalskim.

jęz. łac.

¹ W innym miejscu jako Fryderyk Jan Billy.

916

k. 770v.–771

Warszawa, 1 maja 1590

Król zgadza się, by Karol Merschet z Hillesem, poddany inflancki, mógł wykupić dwa haki ziemi zwane Kriche Liben z trzema osiadłymi rodzinami i łąką zwaną Luporue, w powiecie orleskim, od sławetnego Lamberta Baera, i przyłączyć je do swoich sąsiednich dwóch haków.

*jęz. łac.***917**

k. 771

Warszawa, 1 maja 1590

Król potwierdza Hardewiga Schmollinga w posiadaniu czterech rodzin: Pausenów, Mulenów, Priczenów, Hantynów w Vacka Rebes, w powiecie burtnickim, w Inflantach. Schmolling, zasłużony żołnierz, Inflantczyk, walczył za Stefana Batorego z Moskwą.

jęz. łac.

918

k. 771–771v.

Warszawa, 3 maja 1590

Król zgadza się na donację Jana Birolda (Bierold), prepozyta kłodawskiego, który ofiarował kościołowi kłodawskiemu folwark z ziemią, ogrodem i łąkami w mieście Kłodawie, w starostwie przedeckim. Dobra te odziedziczył po ojcu Wojciechu Bieroldzie. Król upoważnia Stanisława Karnkowskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego, prymasa, do włączenia tego majątku do dóbr kościelnych.

*jęz. łac.***919**

k. 771v.–772

Warszawa, 3 maja 1590

Król zgadza się, by ucziwy Paweł z Łazin wraz z żoną Jadwigą mógł wykupić dożywotnie prawa do młyna zwanego *Pyla*, czyli jego trzeciej miary. Młyn ten był położony we wsi Dobięgniów w starostwie przedeckim. Prawa te małżonkowie mogą wykupić od spadkobierców Baltazara z Łazina, ojca Pawła.

*jęz. łac.***920**

k. 772–772v.

Warszawa, 3 maja 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Jana Dziatkowskiego do dóbr Adscher z 12 chłopami, w powiecie helmeckim. Dobra te otrzymał za Stefana Batorego od Stanisława Pękoślawskiego. Potwierdzenie dotyczy także innych dóbr w powiecie szmeltęńskim, dworu po zmarłym Scherstedzie, z wsią zwaną Zernigal, które otrzymał od Zygmunta III. Dziatkowski zasłużył się jako żołnierz.

jęz. łac.

921

k. 772v.–773

Warszawa, 4 maja 1590

Król, wspierając działania Mikołaja Wolskiego z Podhajec, miecznika koronnego i starosty krzepickiego, zezwala na podjęcie pewnych prac Grzegorzowi kuźnikowi (*minerator*) w kopalni żelaza zwanej Warchołowska, we wsi Złochowice (*Zlochwiec*), w starostwie krzepickim. Może on wykarczować część lasu w tych dobrach w celu budowy karczmy i utworzenia ról i pastwisk. Prawa do tych dóbr otrzymują Grzegorz i jego żona Anna w dożywocie. Czynsz roczny zostaje ustalony na sześć grzywien, na każdą licząc 48 groszy, płatnych na św. Marcina, począwszy od roku 1592, w starostwie krzepickim.

jęz. łac.

922

k. 773–773v.

Warszawa, 4 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Zamoyskiego, kanclerza koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw do części dóbr i wsi Pleszów i Kowale, które uzyskał zapisem książy Albrychta Radziwiłła, marszałka litewskiego, i Stanisława Radziwiłła. Ustępuje je z powrotem tymże Radziwiłłom.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

923

k. 773v.–774

Warszawa, 4 maja 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dożywotnie prawa Romana Iwaszkowskiego Gniewosza do pewnych części wsi Iłhumnicze.

jęz. łac.

924

k. 774.–777

Warszawa, 4 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Firlejów z Dąbrowicy: Mikołaja, wojewody krakowskiego, starosty nowokorczyńskiego; Andrzeja, kasztelana

małogoskiego; Jana, podskarbiego koronnego; Piotra i Henryka, synów Jana, wojewody krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni podział wszystkich dóbr ojczystych i matczy-nych w Królestwie. Najstarszy z braci, Mikołaj Firlej, otrzymał Bejsce (*Beyszcze*) z dworem i folwarkiem oraz prawo patronatu tamże, Podolany z folwarkami Mogolice i Stojanowice z przynależnościami, kamienicę murowaną w Krakowie przy rynku z przynależnościami. Na dobrach Bejsce, Grochowice i Morawiany były ustanowione zapisy w sumie 15 400 złotych, które Mikołaj wykupi. Drugi z braci, Andrzej Firlej, otrzymuje dobra Kock (*Koczko*), z fortalicją z prawem patro-natu i kolatury murowanego kościoła parafialnego tamże. Otrzymuje też przynależne wsie Górka, Pożarów, Talczyn (*Talcz*) oraz część wsi Skromowice, Skromowska Wola, Rogala, Sułoszyn, Lutowice i Tar-zów (*Tharzew*), folwark w Białobrzegach z częścią wsi Białobrzegi, Pogwizdów, Stoczek, Zakalew, Bodziniewice i Skarbiczczyk, połowę dziedzicznego boru przy Ossawnie i Ossowskiej Woli. Dobra Ossow-no i Ossowska Wola powinny zostać podzielone w ciągu 18 tygodni przez Andrzeja Borkowskiego, pisarza ziemskiego lubelskiego. Trzeci z braci, Jan Firlej, uzyskuje wieś Balice z dworem, folwark Barów, Szczelice i Niegoszewice w ziemi krakowskiej. Wieś Niegoszewice została zastawiona i winien ją wykupić. Dostaje też wieś Ossowno z folwarkiem, wieś Wola Ossowińska z folwarkiem, Sietno, część wsi Oszczepal w powiecie lubelskim, ogród w Krakowie na przedmieściu zwanym Mikołajskie, czynsz wykupny z cła portowego krakowskie-go, przy czym czynsz ten i karczma w Balicach należą dożywotnio do Jana Wróblowskiego. Dostaje także stary dwór z ogrodem, poło-żony w Lublinie pod zamkiem. Uzyskuje prawo patronatu kościoła szpitalnego na ulicy Długiej w Kocku. Dostaje prawa do gruntu we wsi Białobrzegi, scedowane przez kasztelana małogoskiego, może na gruncie tym zbudować spichlerz, do zboża spławianego Wieprzem. Piotr Firlej uzyskuje miasto Markuszowice z fortalicją, z prawem pa-tronatu tamtejszego kościoła, wsie Łany, Kalinie, Zabłocie, Kłoda, Barłożyska, Łakocz, Boboniska, Ostaszów z folwarkiem Dembicza i folwarkiem Tarkawica. Piotr Firlej ma spłacić pewne sumy braciom na najbliższe Boże Narodzenie w grodzie lubelskim — Andrzejowi,

kasztelanowi małogoskiemu, 500 złotych, Janowi, podskarbiemu, 500 złotych, Henrykowi 1000 złotych. Henryk Firlej, z innej matki, Barbary Mniszchówny, otrzymuje dobra Ciemierniki z prawem patronatu tamtejszego kościoła, z dworem i folwarkiem oraz wsiami Stoczek, Wygnanów, Skoki, Wierzchowiny, oraz zagrodników należących do dworu ciemiernickiego. Dostaje też dwór Ostrów z folwarkiem i ze wsiami Ostrówek, Kamionowa Wola, Łossawa i Żórawiniec. Na prawie lennym zaś otrzymuje wieś Ruda z folwarkiem Janów i trzecią część miasta Sorokomla, dlatego ma wypłacić każdemu z braci po 700 złotych. Dostaje także spichlerz nad rzeką Wieprz w dobrach wsi Górka. Mikołaj Mniszech, starosta łukowski, winien w ciągu sześciu tygodni przeprowadzić rozgraniczenie dóbr Ostrów, Dembica i Tarkowica. Dobra i oprawa dóbr matki na Balicach z przynależnościami i na kamienicy w Krakowie zostały wycenione na 35 tysięcy złotych, z czego oprawę wyceniono na 23 tysiące złotych. Podzielone zostają także wszelkie sumy dłużne. Wadium w sprawie ustalono na 10 tysięcy złotych

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

925

k. 777–778

Warszawa, 5 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Henryka Firleja z Dambrowicy, syna zmarłego Jana, wojewody krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Firlej wyraził zgodę na ustalenia zawarte w umowie zeznanej w kancelarii przez jego braci. Dotyczyła ona cesji na rzecz Zbigniewa i Feliksa Słupeckich, synów zmarłego Stanisława Słupeckiego, kasztelana lubelskiego. Cesja dotyczyła dóbr Szczecin, Wola Szczeczka, Klietzkowie, Wczelów w województwie lubelskim. Andrzej Wczelowski odstąpił je Janowi Firlejowi, wojewodzie krakowskiemu. Druga cesja dotyczyła dóbr Snierzno w Wielkim Księstwie Litewskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

926

k. 778–779

Warszawa, 5 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Jana, Piotra i Henryka Firlejów z Dambrowicy, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznali oni ustąpienie bratu, Mikołajowi Firlejowi, wojewodzie krakowskiemu, wszystkich praw wynikających z zapisu zmarłego stryja, Mikołaja Firleja, wojewody lubelskiego, w księgach ziemskich lubelskich na rzecz ich ojca, wynoszącego 6 tysięcy złotych polskich. Suma ta była zapisana na wsiach i folwarkach Radno, Gołąbie, na mieście Rawie i na innych dobrach. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***927**

k. 779–780

Warszawa, 5 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Firleja z Dambrowicy, wojewody krakowskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zapis na wszystkich swoich dobrach na rzecz swoich braci: Andrzeja, Jana, Piotra i Henryka Firlejów, zabezpieczający ich od ciężaru zapisu w księgach ziemskich lubelskich, dokonanego przez Jana Firleja z Dambrowicy, wojewodę krakowskiego, w wysokości 6 tysięcy złotych na dobrach Ciemierniki i dobrach przynależnych dla zmarłego Stanisława Samborzeckiego z Okrzei. Dobra Ciemierniki przypadły przy podziale majątku Henrykowi Firlejowi.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***928**

k. 780–780v.

Warszawa, 5 maja 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Alberta Dreiena do haka ziemi w powiecie rujeńskim i do dwóch rodzin chłopskich, Mors i Mugger, mieszkających w tych dobrach. Prawa te Stanisław Pękosławski, komisarz na Inflanty, potwierdził wdowie Gertrudzie z Lebenhausen, matce Dreiena.

jęz. łac.

929

k. 780v.

Warszawa, 5 maja 1590

Król zgadza się, by Katarzyna Ficken (in. Ficzen), wdowa po Hermanie Westerathu, mieszczaninie ryskim, mogła ustąpić Tomaszowi Sudendorfowi, adoptowanemu synowi, praw dożywotnich do pięciu rodzin chłopskich: Soldow, Bernhardt, Aunegal Thomas, Kasz Hans, Luie i Walke Jurgens w powiecie nowomyślnskim i kremońskim.

*jęz. łac.***930**

k. 780v.–781

Warszawa, 5 maja 1590

Król potwierdza dożywotnie nadanie dla Andrzeja Conciora, Szkota, dowódcy piechoty, które uzyskał od Stanisława Pękosławskiego, komisarza królewskiego na Inflanty. Nadanie obejmowało prawa do haka ziemi, który uprzednio dzierżył Henryk ab Urgern, i do chłopów Grudena i Stalaxa, a także do innych dwóch haków, które kiedyś otrzymał od Stefana Batorego Herkules de Rosetis, z chłopami Kaulesenem, Saiksem, Lassenem, Osselem, Kanstem, Felxem, Dilem, Ozemem i kuźnią żelaza, w powiecie rujeńskim, a także prawem połowu na rzece zwanej Salis Borgle. Concior zasłużył się w wojnach Stefana Batorego z Moskwą.

*jęz. łac.***931**

k. 781–781v.

Warszawa, 8 maja 1590

Król potwierdza zeznanie stron: Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, i Sebastiana Montelupiego. Zeznali oni wzajemne pokwitowanie i uwolnienie ze zobowiązań wynikających z umowy zawartej przez nich w kancelarii koronnej 20 kwietnia 1590 r.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

932

k. 781v.–782v.

Warszawa, 7 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Ręczajskiego (*Renczański*), kasztelana warszawskiego, starosty kowalskiego. Zeznał on, iż wypełniając postanowienia dekretu dotyczące jego i Zofii z Zamościa, wdowy po Łukaszu Działyńskim, podczaszym koronnym, złożył w kancelarii koronnej sumę 4400 złotych węgierskich, przynależnych Zofii ze starostwa kowalskiego na mocy przywileju króla Aleksandra. W sprawie tej zeznawał także w kancelarii Jakub Pilchowski, rotmistrz. Zeznał odebranie w kancelarii wymienionej powyżej sumy, którą zapisuje na wszystkich swoich dobrach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

933

k. 782v.–783

Warszawa, 7 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Potockiego, pisarza polnego koronnego i starosty kamienieckiego. Zeznał on zapis na korzyść Mikołaja Brzeskiego na dobrach starostwa kamienieckiego. Zobowiązuje się wypłacać corocznie Brzeskiemu 1200 złotych w urzędzie grodzkim trembowelskim na święto Obrzezania Pańskiego [1 I].

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

934

k. 783–783v.

Warszawa, 8 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Mikołaja Kiszki, syna Mikołaja Kiszki, wojewody podlaskiego, z sumy 20 294 złotych i 23 groszy, które tenże Kiszka zobowiązał się spłacić zapisem z 20 kwietnia 1590 r. w kancelarii koronnej. Suma ta była zapisana na starostwie drohickim i wsi Woźniki.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

935

k. 783v.–784v.

Warszawa, 8 maja 1590

Król potwierdza zeznanie stron: Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, i Sebastiana Montelupiego. Zeznali oni zawarcie dzisiaj pewnej umowy, którą mają zamiar wypełnić we wszystkich punktach. Wadium w sprawie wynosi 500 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

936

k. 784v.–787

Warszawa, 8 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług w wysokości 5780 złotych, 22 i pół grosza, które jest winien Sebastianowi Montelupiemu. Sumę tę zapisuje na swoich dobrach i ich częściach: na wsi Huszlewo z folwarkiem Misia Wólka (*Misza Wolka*), na Androszach, na wsiach Heliszki (*Helyszki*), Mszany, Jumienice i Mileyki w województwie podlaskim, powiecie mielnickim, oraz na wszystkich przynależnościach i poddanych tychże dóbr. Dług zobowiązuje się spłacić na św. Jakuba Apostoła. W razie braku spłaty w roku przyszłym prawo Montelupiego do tychże dóbr zostanie wydłużone o trzy lata, do św. Jakuba [25 VII] w roku 1593. Kiszka zobowiązuje się także, że zeznanie w sprawie złoży jego żona, Anna Dulaska, w towarzystwie dwóch świadków, w ciągu pół roku. Stawi się na pierwsze wezwanie w sprawie w grodzie mielnickim lub suraskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

937

k. 787–787v.

Warszawa, 8 maja 1590

Król zgadza się, by Zofia, wdowa po Mikołaju Łączyńskim (*Lanczinski*), pisarzu skarbu koronnego, a obecnie żona Pawła Brzezińskiego, mogła ustąpić praw dożywotnich do wójtostwa w Starym Samborze.

Scedować je może przed księgami urzędowymi Wojciechowi Przysławskowskiemu.

jęz. łac.

938

k. 787v.–788

Warszawa, 8 maja 1590

Król nadaje Wacławowi Kielczewskiemu, dworzaninowi, który służył już Stefanowi Batoremu, w dożywocie dobra Kuczfał, mierzące 50 łanów¹. Dobra te trzymał bezprawnie zmarły Konopacki².

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na nazwę powiatu.

² Zostawiono puste miejsce na imię Konopackiego.

939

k. 788–788v.

Warszawa, 10 maja 1590

Król zgadza się, by Katarzyna Tarnowska z Zalesia mogła ustąpić synowi Janowi Tarnowskiemu, synowi zmarłego Jana, cześnika czerskiego, dożywotnich praw do wsi Damirów w powiecie czerskim. Tarnowski zasłużył się, broniąc Krakowa przed arcyksięciem Maksymilianem, walczył też pod Byczyną w oddziale Stanisława Żółkiewskiego, ostatnio odznaczył się w walkach z Turkami i Tatarami. Tarnowska prawa te uzyskała wraz z mężem od Zygmunta Augusta.

jęz. łac.

940

k. 788v.–790v.

Warszawa, 10 maja 1590

Król potwierdza przywilej Stefana Batorego¹, wydany w Warszawie 5 marca 1585 r., i drugi, Jana Leśniowolskiego z Obór, wydany w Warszawie 7 lutego 1584 r. Stefan Batory zatwierdził Janowi Lubiewskiemu, w nagrodę za wierną służbę w walce z Moskwą w Inflantach, nadanie Jana Leśniowolskiego, kasztelana czerskiego i starosty parnawskiego. Lubiewski otrzymał dziewięć opuszczonych haków ziemi w powiecie parnawskim, w tym

siedem haków we wsi Liwko, zwanych Focz i Melt, przy granicy wsi Sarwo i z brzegiem morskim, poza tym półtora haka we wsi Kawer, oraz pół haka ziemi zwanej Pocz, ze czterema ogrodnikami i z jednym osadzonym poddanym nazwanym *Thenis*, w tychże dobrach i z wyspą, czyli ostrowem, zwanym Mania. Nadanie obejmowało też prawo swobodnego połowu w tych dobrach i swobodnej wycinki lasów starostwa parnawskiego. Zygmunt III rozszerzył prawa do tych dóbr na żonę Lubiewskiego, Zofię Ostrowską.
jęz. łac., jęz. pol. [dok. Leśniowolskiego].

¹ Przytoczono w całości teksty dokumentów.

941

k. 790v.–791

Warszawa, 12 maja 1590

Król nadaje urząd podskarbiego wielkiego koronnego Janowi Firlejowi z Dambrowicy¹. Urząd wakował po śmierci Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego. Firlej zasłużył się już w sprawach Rzeczypospolitej, szczególnie województwa krakowskiego.
jęz. łac.

¹ *Urzędnicy centralni i nadworni Polski XIV–XVIII wieku...*, nr 752.

942

k. 791–791v.

Warszawa, 13 maja 1590

Król zgadza się, by Trojan Białłyński (in. Baliński) mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa we wsi Kozłowice, w starostwie sochaczewskim, z rąk obecnych posiadaczy.
jęz. łac.

943

k. 791v.–792

Warszawa, 13 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Henryka a Tysenhausen z Hastfer, Inflantczyka, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustano-

wienie pełnomocników: Franciszka Neusteda, burmistrza ryskiego, i Helikona, syndyka ryskiego, w sprawie, jaką ma z Jerzym Berlinem i jego współnikami.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

944

k. 792–792v.

Warszawa, 14 maja 1590

Król zgadza się, by Wawrzyniec Kawęcki mógł ustąpić praw dożywotnich do wójtostwa we wsi Stara Rawa, w starostwie rawskim, Marcynowi Trzczańskiemu z Trzciany, przed aktami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

945

k. 792v.–793v.

Warszawa, 14 maja 1590

Król nadaje w dożywocie Janowi Wildemu dobra Step i Plimber w powiecie dyneburskim. Dobra te posiadali bezprawnie Wilhelm Step i Egelbert Plimper. Do dóbr tych przynależały opuszczone ziemie i lasy zwane Gerth, Wonder, Narden, Reskien i Fingienogien. Wilde zasłużył się jako żołnierz za panowania Stefana Batorego. Skarb winien był mu z tytułu służby 3500 złotych, jednak Wilde ustąpił z tych roszczeń.

jęz. łac.

946

k. 793v.–794v.

Warszawa, 18 marca [sic!]¹ 1590

Król, w celu powiększenia dochodów ekonomii malborskiej, oddaje dobra Marenschoff na Małej Żuławie Szymonowi Barowi, serwitrowi królewskiemu. Dobra te obejmowały 60 łanów ziemi oraz 92 i pół łana lasu dransneńskiego. Dobra te zagospodarowywali niegdyś sławetni Jakub Heydeman, Jerzy Glisen i Jan Clausen, mieszczanie gdańscy, z nadania Jana Dulskiego, ekonoma malborskiego. Z nada-

nia wyłączono część lasu wyznaczoną przez Jana Dulskiego Mikołajowi Kokałowskiemu. Ma on prawo warzenia piwa, budowy piekarni, budowania grobli, połowu ryb, z wyłączeniem jezior Mulccensee i Phaffensee, zarezerwowanych dla potrzeb zamku malborskiego. Z dóbr tych zobowiązany jest płacić rocznie 3 tysiące grzywien pruskich na Boże Narodzenie. Z nowo utworzonych łąnów ma płacić 5 grzywien pruskich od łąna. Zagrodnik Kukuker ma trzymać 4 i pół łąna bez obciążeń, do jego obowiązków będzie należeć naprawa wałów i oczyszczanie fos.
jęz. łac.

¹ Być może pomyłka pisarza.

947

k. 794v.–796

Warszawa, 20 maja 1590

Król powierza żupy krakowskie w zarząd Piotra Franca, Włocha. Zasłużył się on już za panowania Stefana Batorego, został wówczas nobilitowany. Otrzymywać ma tytułem wiktów 10 złotych tygodniowo, a tytułem uposażenia 70 złotych na kwartał. Podaje się do wiadomości Sebastiana Lubomirskiego, starosty sądeckiego, dobczyckiego, przełożonego żup krakowskich, i do wiadomości urzędników żupnych.
jęz. łac.

948

k. 796–796v.

Warszawa, 20 maja 1590

Król nadaje po wieczne czasy biskupowi Ottonowi Schenkingowi (*Sacking*) i kapitule kościoła wendeńskiego folwark zwany Czernkaw w powiecie kremonskim w Inflantach, który należał kiedyś do katedry ryskiej. Dobra te wróciły do dyspozycji monarchy prawem kaduka po śmierci niejakiego Jana *Ministra*, który uzyskał je od Zygmunta Augusta.
jęz. łac.

949

k. 796v.–797

Warszawa, 20 maja 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza dożywotnie prawa sławetnego¹, syna zmarłego Hamowicza², do młyna we wsi Polochowcze, czyli trzeciej miary.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię i nazwisko.

² Zapis imienia nieczytelny — *Andi* [?].

950

k. 797

Warszawa, 20 maja 1590

Król nadaje w dożywocie Janowi Herburtowi z Fulsztyna, chorążemu lwowskiemu, dom położony za bramą prowadzącą w kierunku Lublina, w mieście Drohobycz, a także dwie panwie do warzenia soli zwane *Trzany*. Dobra te posiadał bezprawnie Bartłomiej Biernat (*Bernath*) Wajdakowski (*Vaydakowski*).

jęz. łac.

951

k. 797v.

Warszawa, 20 maja 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza popa imieniem Prokop w dożywotnim posiadaniu urzędu popa we wsi Modrycz w starostwie drohobyckim.

jęz. łac.

952

k. 797v.–798

Warszawa, 20 maja 1590

Król nadaje w dożywocie urząd popa we wsi Derazice w starostwie drohobyckim Lesowi Broszowicowi, prawosławnemu popu.

jęz. łac.

953

k. 798

Warszawa, 20 maja 1590

Król nadaje w dożywocie urząd popa we wsi Staniła (*Sthanila*) w starostwie drohobyckim Sienkowi Bewozniemu, prawosławnemu popu.

jęz. łac.

954

k. 798–798v.

Warszawa, 20 maja 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, potwierdza popa Dymitra w dożywotnim posiadaniu urzędu popa we wsi Solec w starostwie drohobyckim.

jęz. łac.

955

k. 798v.

Warszawa, 20 maja 1590

Król nadaje w dożywocie urząd popa we wsi Stebnik w starostwie drohobyckim Pawłowi, popu.

jęz. łac.

956

k. 798v.–799

Warszawa, 28 maja 1590

Król nadaje w dożywocie Wandzel Moyżę w Inflantach Stanisławowi Kossowi, truckczasemu, zasłużonemu za panowania Stefana Batorego. Dobra te były nieobsadzone po śmierci Filipa Dulskiego.

jęz. łac.

957

k. 799–800

Warszawa, 27 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Wojciecha Witosławskiego, deputata całej chorągwi rotmistrza Jana Ciświckiego (*Cziszwiczi*), złożone przed księgami kancelarii koronnej. Witosławski zeznał zapis 40 złotych

na wszystkich swoich dobrach na rzecz Wyszomirskiego (*Wyssimierski*), kanonika i oficjała przemyskiego, które mu da, jeśli nie spłaci 40 złotych na św. Bartłomieja [24 VIII] w roku przyszłym sławetnej Erchardowej, wdowie po Erchardzie, doktorze medycyny, mieszczaninie przemyskim¹. Będzie to satysfakcja za szkody wyrządzone jej przez żołnierzy wspomnianego Ciświckiego w dobrach biskupstwa przemyskiego, przez nią dzierzawionych. Wadium w sprawie ustalono na 40 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na imiona Wyszomirskiego, Erchardowej i jej męża.

958

k. 800–800v.

Warszawa, 1 czerwca 1590

Król potwierdza zgodę królowej Anny Jagiellonki, by Franciszek Wolski mógł ustąpić praw dożywotnich do wójtostwa w Tykocinie Grzegorzowi Stefanowiczowi, swojemu krewnemu.

jęz. łac.

959

k. 800v.–806v.

Warszawa, 24 czerwca 1590

Król potwierdza oblatowanie instrumentu notarialnego w kancelarii koronnej. Został on wystawiony przez Łukasza Macieja Welwińskiego, kłeryka diecezji gnieźnieńskiej, notariusza publicznego, z upoważnienia papieskiego (*apostolica auctoritate*) w roku 1590, 18 czerwca, w poniedziałek, a podpisany przez Arnolfa Uchańskiego ze Służewa, opata sulejowskiego, i braci cystersów, Szymona z Plogie, Jakuba, szafarza, Walentego, przebitera, Krzysztofa, kustosa, Wojciecha, podprzeora, i kantora Melchiora oraz Bartłomieja, diakona tegoż konwentu w diecezji gnieźnieńskiej. Jest to zapis ugody między opatem i konwentem klasztoru cystersów w Sulejowie z jednej oraz Sebastianem i Waleriuszem Montelupimi z drugiej strony, zawartej w sporze o pra-

womocność testamentu zmarłego Jerzego Fabii, Dalmatyńczyka, opata sulejowskiego, spisane go dnia 10 listopada 1587 r. Egzekutorami byli Sebastian i Walerian Montelupi.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

960

k. 806v.–807

Warszawa, 6 maja 1590

Król potwierdza zeznanie Firlejów: Andrzeja, kasztelana małopolskiego; Jana, podskarbiego koronnego; Piotra i Henryka z Dambrowicy, synów Jana Firleja, wojewody krakowskiego i marszałka wielkiego koronnego. Zeznali oni ustąpienie praw do sum zapisanych na młynach lubelskich na korzyść brata, Mikołaja Firleja, wojewody krakowskiego.

jęz. łac.

961

k. 807–807v.

Warszawa, 22 maja 1590

Król zgadza się, by Jan Kruszyński, serwitor i harcerz królewski, mógł zająć wieś Wielka Limska (*Magna Limska*) w ziemi pruskiej, powiecie grudziądzkim, i trzymać ją prawem dożywotnim. Dobra te nadał Zygmunt August Sebastianowi Kotarskiemu, któremu zajął je gwałtownie magistrat Grudziądzka. Kotarski zasłużył się jako żołnierz w czasach Stefana Batorego.

jęz. łac.

962

k. 807v.–808

Warszawa, 24 maja 1590

Król rozszerza dożywotnie prawa do wójtostwa w mieście Pierzchnica w starostwie szydłowskim na Katarzynę z Lipnika, żonę Melchiora Pierzchnickiego, który posiada te dobra z nadania królewskiego.

jęz. łac.

963

k. 808–808v.

Warszawa, 7 czerwca 1590

Król zgadza się, by Adam Rębieski, podczaszy sieradzki, mógł ustąpić praw dożywotnich do wsi Jakubice w powiecie sieradzkim i do folwarku Paczków tamże. Ustąpić ich może synom: Mikołajowi oraz Aleksandrowi Rębieskim, przed księgami urzędowymi Królestwa. Prawa te uzyskał od Stefana Batorego. Rębieski zasłużył się poprzedniemu i obecnemu władcy.

jęz. łac.

964

k. 808v.–809

Warszawa, 6 czerwca 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Tomasza Drohojowskiego z Drohojowa, referendarza koronnego i starosty przemyskiego. Odebrał je od Drohojowskiego, złożone chorobą w Warszawie, Stanisław Sieciński, scholastyk sandomierski, sekretarz królewski, wysłany do niego w tym celu. Drohojowski zeznał pokwitowanie spadkobierców Jana Ligęzy z Bobrka, wojskiego sanockiego, czyli Anny i Katarzyny, córek Jana Kostki, wojewody sandomierskiego, z sumy 1093 złotych i 15 groszy. Suma została przysądzona Drohojowskiemu przez króla.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

965

k. 809–809v.

Warszawa, 6 czerwca 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Rusinowskiego, pana na Wierzbiczanych, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie praw wieczystych do kamienicy w Poznaniu Lewkowi Moskowiczowi, Żydowi poznańskiemu, i jego spadkobiercom. Kamienica była położona na ulicy Żydowskiej, pomiędzy domami sławetnego Jana Chudego, krawca, i Piotra Wieprzka z drugiej strony. Ustąpienie dotyczy także dwóch zapisów na tej kamienicy, uczynionych na ko-

rzyć Rusinowskiego przez Jana Łopateckiego w księgach grodzkich poznańskich.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

966

k. 810–810v.

Warszawa, 12 czerwca 1590

Król przyjmuje Sebastiana Giovego, Włocha, w poczet serwitörów królewskich, wyłączając go spod wszystkich jurysdykcji, poza królewską. Dotyczy to także jego domostwa w Krakowie. Swoje interesy, w szczególności te związane z kramem w Krakowie, ma prowadzić bez przeszkód i sprzeciwów.

jęz. łac.

967

k. 810v.–811

Warszawa, 13 czerwca 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, nadaje Wojciechowi Jastrzembskiemu, pisarzowi kancelarii koronnej, dobra, które przypadły skarbowi prawem kaduka po Benedykcie Krajowskim zwanym Mazur, zmarłym bezpotomnie. Dobra te znajdować się mogą w Kazimierzu lub innych miejscach. Podaje się do szczególnej wiadomości burmistrza, rajców, wójtów i ławników miasta Kazimierza przy Krakowie.

jęz. łac.

968

k. 811–811v.

Warszawa, 13 czerwca 1590

Król nadaje mieszczanom Starej Warszawy prawo handlu solą z żup wielickich i bocheńskich¹.

¹ Druk w: T. Wierzbowski, *Przywileje...*, s. 109–110, nr 91.

969

k. 811v.–812v.

Warszawa, 15 czerwca 1590

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 6700 złotych, jakie winien jest Maciejowi Bialińskiemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach i zobowiązuje się ją spłacić na najbliższe święto Jakuba Apostoła [25 VII] w urzędzie grodzkim krakowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

970

k. 812v.–813

Warszawa, 18 czerwca 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Jan Trepka mógł wykupić prawa dożywotnie do wójtostwa we wsi Miedzno (in. Miedzienino) w starostwie krzepickim z rąk obecnych posiadaczy lub, w razie ich braku, wedle taksy ustalonej przez komisarzy.

jęz. łac.

971

k. 813–813v.

Warszawa, b.d.¹, 1590

Król potwierdza zeznanie Pawła Orzechowskiego, podkomorzego chełmskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on dług 1500 złotych, które jest winien Janowi Firlejowi z Dambrowicy, podskarbiemu koronnemu. Sumę tę zapisuje na wszystkich dobrach. Zobowiązuje się ją spłacić na św. Marcina Biskupa i Wyznawcę [11 XI] w urzędzie grodzkim lubelskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

972

k. 813v.–814

Warszawa, 25 czerwca 1590

Król potwierdza zeznanie Marcina Leśniowolskiego z Obór, kasztelana podlaskiego, starosty zatorskiego i łosickiego, przełożonego komory ołowiu w Olkuszu, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika w osobie Jana Piotraszewskiego, sekretarza królewskiego, do negocjacji w Olkuszu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

973

k. 814–814v.

Warszawa, 27 czerwca 1590

Król potwierdza zeznanie Baltazara Mężeńskiego, podsędka ziemi zambrowskiej, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on protestację przeciwko Andrzejowi Modliszewskiemu, staroście łomżyńskiemu, którą złożył już w urzędzie grodzkim nurskim. Dotyczyła ona akcji prawnej w sprawie niepłacenia pogłównego w powiecie łomżyńskim i zambrowskim, z pozwu Tomasza Zamosckiego, sędziego ziemskiego zambrowskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

974

k. 814v.–815

Warszawa, b.d.¹, czerwiec 1590

Król potwierdza zeznanie Andrzeja Gonowskiego, pisarza skarbu koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika, sławetnego Macieja Janiciusa Wiatrowskiego, w sprawie o kaduk po zmarłym Wojciechu Balkowiczu, mieszczaninie poznańskim, w sądzie miejskim poznańskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na wpisanie daty dziennej.

975

k. 815–815v.

Warszawa, 25 czerwca 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, rozszerza dożywotnie prawa do wsi Lubień z wójtostwem tamże oraz do wójtostwa we wsi Orle na Annę Wróblowską, żonę Wojciecha Zaleskiego, łowczego sieradzkiego, który uzyskał także nadanie królewskie na te dobra.

jęz. łac.

976

k. 815v.–816

Warszawa, 26 czerwca 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Pawła Rostogi do kuźnicy w dobrach wsi Krasowice w starostwie grabowskim. Rozszerza także dożywocie na żonę Rostogi, Jadwigę Owsianę (*Owssiana*).

jęz. łac.

977

k. 816–816v.

Warszawa, 30 czerwca 1590

Król zgadza się, by Jadwiga z Tęczyna, wdowa po Stanisławie Myszkowskim z Mirowa, wojewodzie krakowskim, mogła ustąpić Hieronimowi Staszkowskiemu, podstaroście krakowskiemu, praw dożywotnich do wsi Barcice (*Parczicze*) z folwarkiem i do wsi przynależnych: Rytra (*Ryter*), Przysietnicy, Młodowa, do wsi Olszana z folwarkiem i do wsi Wolica.

jęz. łac.

978

k. 816v.–817

Warszawa, 3 lipca 1590

Król ustanawia ordynację dla Poznania, mającą zapewnić miastu większe bezpieczeństwo od pożarów. Domy powinny być budowane z kamienia albo cegieł, lub przynajmniej pokrywane dachówką. Podaje się do wiadomości Andrzeja z Bnina Opalińskiego, marszałka wielkiego koronnego, starosty generalnego wielkopolskiego, śremskiego i leżajskiego.

jęz. łac.

979

k. 817–817v.

Warszawa, 6 lipca 1590

Król nadaje Janowi Kruszyńskiemu, zasłużonemu harcerzowi królewskiemu, wszelkie dobra w województwie chełmińskim i innych miejscach po Łukaszu Kamieńskim; dobra te przypadły skarbowi prawem kaduka. Kamieński zawarł kazirodcze małżeństwo z córką stryja, Ludmiłą.

*jęz. łac.***980**

k. 817v.–818

Warszawa, 7 lipca 1590

Król nadaje Jerzemu Butlerowi w dożywocie wieś Wollest w Inflantach, w powiecie tauruskim, oraz dobra Vacka Memnischena obejmujące sześć haków, scedowane przez Jerzego Farensbacha, prezydenta wendeńskiego. Butler odznaczył się jako żołnierz w służbie Stefana Batorego w Inflantach, brał udział w trzech wyprawach tego króla na Moskwę.

*jęz. łac.***981**

k. 818–818v.

Warszawa, 9 lipca 1590

Król, za wstawiennictwem pewnych doradców, zgadza się, by Jakub Chimczyk mógł wykupić wójtostwo we wsi Ptaszkowa w starostwie sądeckim z rąk obecnych posiadaczy.

*jęz. łac.***982**

k. 818v.–819

Warszawa, 8 lipca 1590

Król potwierdza ustanowienie przez Jana Czyszkowskiego (*Czisskowski*, *Czyskowski*) czynszu wykupnego (*widerkaff*) na rzecz proboszcza, wikarego i rektora szkoły kościelnej w jego dziedzicznej wsi Radorzecz w powiecie łukowskim. Czynsz w wysokości 10 grzywien polskich rocznie od sumy głównej 200 złotych został zapisany w księgach ziemskich łukowskich.

jęz. łac.

983

k. 819

Warszawa, 9 lipca 1590

Król zgadza się, by Bernard, Jadwiga i Anna Ptaszkowscy mogli ustąpić Jakubowi Chimczykowi swoich praw do sum zapisanych na wójtostwie we wsi Ptaszkowa w starostwie sądeckim.

jęz. łac.

984

k. 819–819v.

Warszawa, 11 lipca 1590

Król nadaje urząd kasztelana ciechanowskiego Franciszkowi Krasieńskiemu, sędziemu ziemskiemu ciechanowskiemu. Nominacja nastąpiła po awansie Stanisława Krasieńskiego na kasztelanię sierpecką.

jęz. łac.

985

k. 819v.–820

Warszawa, 11 lipca 1590

Król nadaje urząd kasztelana sierpeckiego (*Sierpc*) Stanisławowi Krasieńskiemu, dotychczasowemu kasztelanowi ciechanowskiemu. Urząd wakował po śmierci Wojciecha Krasieńskiego.

jęz. łac.

986

k. 820–820v.

Warszawa, 14 lipca 1590

Król zezwala obożnemu koronnemu Stanisławowi Krasickiemu na wykupienie z rąk Babskiej¹ wójtostwa w Woli Szydłowieckiej w starostwie bolimowskim.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

987

k. 820v.–821

Warszawa, 15 lipca 1590

Król nadaje w dożywocie Janowi Płazie z Mstyczowa, staroście lubaczowskiemu, staw rybny Jamnicki przynależny do dzierżawy żarnowieckiej. Prawo do przyłączenia tego opuszczonego stawu do dóbr małoszyckich nadał Płazie już Stefan Batory. Płaza poniósł duże koszty na jego zagospodarowanie, budowę grobli i młyna.

jęz. łac.

988

k. 821–821v.

Warszawa, 17 lipca 1590

Król zgadza się, by Maciej Nadolski mógł wydzierżawić dobra Maczkowce, Mordyny, Snetow oraz wójtostwo smotryckie ze wszelkimi przynależnościami na 10 lat. Dzierżawca będzie posiadać te dobra przy zachowaniu dożywotnich praw Nadolskiego.

jęz. łac.

989

k. 821v.–822

Warszawa, 18 lipca 1590

Król zgadza się, by Stanisław Krasicki z Siecina (*Sieczyn*), oboźny koronny (*currum praefectus*), starosta lubomelski, doliński, boliowski, mógł wykupić wójtostwo we wsi Humienie w dzierżawie bolemowskiej z rąk Erazma Petrykowskiego lub innych osób bezprawnie ją posiadających. Krasicki zasłużył się w czasach panowania Zygmunta Augusta i Stefana Batorego. Wójtostwo to otrzymuje w dożywocie.

jęz. łac.

990

k. 822

Warszawa, 19 lipca 1590

Król zgadza się, by Roch Sierakowski, skarbnik powiatu gostynińskiego, mógł ustąpić praw dożywotnich do wójtostwa we wsi Długołęczany

w starostwie gostynińskim Piotrowi Sierakowskiemu, swojemu bratu. Cesji tej ma dokonać w księgach urzędowych Królestwa.
jęz. łac.

991

k. 822v. Warszawa, 19 lipca 1590
Król zgadza się, by Rudolf z Unrug (ab *Unrug*) mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa, czyli sołectwa, we wsi Podmokłe Wielkie (*maiori Podmokle*) w starostwie babimojskim, po śmierci swojego ojca, zmarłego Walentego z Unrug, z rąk Fryderyka i Eryka Unrugów, braci.
jęz. łac.

992

k. 823 Warszawa, 19 lipca 1590
Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Montelupi zeznał ustanowienie pełnomocnika, Waleriana Montelupiego, do odebrania 5780 złotych i 22 groszy od Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego, syna Mikołaja Kiszki, wojewody podlaskiego, zgodnie z zapisem w księgach kancelarii koronnej mniejszej. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

993

k. 823–823v. Warszawa, 20 lipca 1590
Król zgadza się, by Stanisław Gostomski z Leżenic, wojewoda rawski, starosta radomski, mógł wykupić prawa do młyna zwanego Paczyna w dobrach wsi Gołębiów (*Golembiow*) i Wola Gołębiowska (*Golembiowska*) w starostwie radomskim, nad rzeką Paczyną, z rąk spadkobierców zmarłego¹.
jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsce na imię i nazwisko.

994

k. 823v.–830

Warszawa, 31 lipca 1590

Król potwierdza oblatę dokumentu przedstawionego w kancelarii mniejszej koronnej. Zawierał on akt wykupu starostwa wschowskiego przez Jerzego Kretkowskiego, dworzanina królewskiego, a także wsi i jeziora Dominice przez Andrzeja z Bnina Opalińskiego, marszałka wielkiego koronnego. Dobra te wykupione zostały z rąk Mikołaja Górskiego, spadkobiercy i brata zmarłego Jana Górskiego, starosty wschowskiego, na podstawie aktu powołania komisji wydanego w Krakowie 6 [b.d.]¹ 1588 roku. Dokument komisarzy został podpisany przez Stanisława Wilkowskiego, podsędką wschowskiego; Jana Przybyszewskiego, pisarza wschowskiego; Łukasza Rydzyńskiego; Jana Małachowskiego; Joachima Tossa, burgrabiego ziemi wschowskiej, i Mikołaja Krzyckiego Kotwicza, komisarzy wyznaczonych przez króla do wykupu starostwa wschowskiego oraz wsi i jeziora Dominice. Akt ten został wydany we Wschowie 2 listopada (*feria secunda post festum omnium Sanctorum proxima*) 1588 r.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na miesiąc.

995

k. 830–830v.

Warszawa, 3 sierpnia 1590

Król potwierdza wydaną zgodę, by Łukasz Opaliński z Bnina mógł wykupić od Andrzeja z Bnina Opalińskiego, marszałka wielkiego koronnego, swojego ojca, starostwo leżajskie z wszelkimi przynależnościami i zapisami związanymi z pożyczką 500 tysięcy złotych [dla Zygmunta Augusta].

jęz. łac.

996

k. 830v.–831

Warszawa, 4 sierpnia 1590

Król potwierdza zeznanie Sebastiana Montelupiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Mikołaja Kisz-

ki, starosty drohickiego, syna Mikołaja, wojewody podlaskiego, z sumy 5780 złotych i 22 groszy, które otrzymał. Suma ta była zapisana w kancelarii koronnej mniejszej. Dług był zapisany na wsiach Huszlewo, Misia Wólka, Androsze, Heliszki (*Hekflin*), Mszany, Juniewiczze i Mileyki w województwie podlaskim, powiecie mielnickim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

997

k. 831–832

Warszawa, 4 sierpnia 1590

Król potwierdza zeznanie stron: Piotra Tylickiego, prepozyta gnieźnieńskiego, kanonika krakowskiego i sekretarza wielkiego koronnego, oraz Oczki¹, doktora medycyny. Strony zeznały zawarcie umowy w pewnych sprawach, potwierdzenie jej we wszystkich punktach. Wadium ustalono na 130 złotych, zapisanych na wszystkich dobrach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

998

k. 832–832v.

Warszawa, 5 sierpnia 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by wdowa¹ po Joachimie Gertwerze mogła ustąpić praw dożywotnich do pastwiska w Bernaw w starostwie sztumskim oraz łana ziemi w Libental w tymże starostwie. Ustąpić ich może przed księgami urzędowymi Królestwa Janowi Machwiczowi (*Mafficz*), ławnikowi ziemskiemu i poborcy malborskiemu.

jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsce na jej imię i nazwisko rodowe.

999

k. 832v.–833

Warszawa, 7 sierpnia 1590

Król zgadza się, by Maciej Nadolski mógł ustąpić Wawrzyńcowi Tchórzewskiemu praw dożywotnich do wsi Makowcze, Mordyny (*Mordini*), Snietowka i wójtostwa smotryckiego w województwie podolskim. Sumy zapisane na tych dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą.

jęz. łac.

1000

k. 833–833v.

Warszawa, 8 sierpnia 1590

Król zgadza się, by Anna Dembińska mogła ustąpić praw dożywotnich do wójtostwa w Murowanej Woli w starostwie chełcińskim Maciejowi Sroczyckiemu, pisarzowi skarbu koronnego. Cesji ma dokonać przed księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

1001

k. 833v.–834

Warszawa, b.d., sierpień 1590

Król potwierdza prawo sławetnego Marcina Liasska (*Liassek*) do dożywocia na młynie we wsi Ostrów, na rzece Bzura, w starostwie łęczyckim. Prawo wykupu młyna z rąk Andrzeja Liasska Marcin Liasek zyskał od Stefana Batorego. Dożywotnie prawa zostają rozszerzone na żonę Marcina, Agnieszkę.

jęz. łac.

1002

k. 834–834v.

Warszawa, b.d.¹, 1590

Król zgadza się, by Jan Bojanowski, łożny królewski, zawarł pewną umowę na 10 lat z magistratem Rygi w sprawie swojej corocznej pensji

1000 złotych, którą ma pobierać dożywotnio z tego miasta. Miasto będzie wolne od płacenia tej pensji do roku 1601.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

1003

k. 834v.–835

Warszawa, 12 sierpnia 1590

Król nadaje w dożywocie Stanisławowi Rogowskiemu, komornikowi królewskiemu, osiem łanów ziemi we wsi Chwalibóz [in. Falboż] w starostwie brzeskim, przy samym Brześciu Kujawskim. Dobra te posiadał bezprawnie Jeremiasz Chrząszczewski. Rogowski zasłużył się za panowania Stefana Batorego i obecnego władcy.

jęz. łac.

1004

k. 835–835v.

Warszawa, 12 sierpnia 1590

Król potwierdza zeznanie Mikołaja Orzeszki, dworzanina królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Orzeszko zeznał dług 170 złotych, które winien jest Mikołajowi Laskowskiemu Latale (*Lialthala*). Sumę tę zapisuje na wszystkich swoich dobrach i zobowiązuje się ją spłacić do Niedzieli Palmowej [7 IV 1591] w urzędzie grodzkim warszawskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1005

k. 835v.–836

Warszawa, 17 sierpnia 1590

Król nadaje ekonomię malborską i dzierzawę tczewską Stanisławowi Kostce ze Stangenbergu, dworzaninowi królewskiemu. Nie była ona obsadzona po śmierci Jana Dulskiego, kasztelana chełmińskiego, podskarbiego koronnego. Ma on zarządzać wszystkimi dobrami, z wyłączeniem

czeniu tych, które otrzymali na mocy odrębnych przywilejów Jan Gross i Szymon Bar. Pierwszą sumę z ekonomii ma wpłacić na Boże Narodzenie, zgodnie z rewizją Szymona Rudnickiego, kustosza gnieźnieńskiego, sekretarza królewskiego, i jego towarzyszy. Drugą połowę ma wpłacić na św. Jana Chrzciciela 1591 roku.

jęz. łac.

1006

k. 836–836v.

Warszawa, 17 sierpnia 1590

Król, za wstawiennictwem Wojciecha Baranowskiego, biskupa przemyskiego, podkanclerzego koronnego, zgadza się, by Wojciech Sękowski, należący do rodziny biskupa, mógł wykupić wójtostwo w mieście Rypin (*Rypno*), w ziemi dobrzyńskiej, z rąk spadkobierców Starorypińskiego¹.

jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsce na imię.

1007

k. 836v.–837

Warszawa, 18 sierpnia 1590

Król potwierdza zeznanie złożone przez Pawła Szczerbica, pisarza dekretowego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pewną umowę, którą zawarł ze szlachetnie urodzonymi: Stanisławem Podczaszym; Różą, żoną Jana Marcisza (*Marczisz*); Andrzejem Podczaszym; Zuzanną, żoną Stanisława Soleckiego; Jadwigą, żoną Erazma Gorzkowskiego, córkami i synami zmarłego Jana Podczaszego. Umowa została podpisana przez nich i przez Jana Trepkę oraz Krzysztofa Gorzkowskiego 23 maja 1590 r. Dotyczyła pewnych części wsi Chruszczobród i Marszowice (*Marzowicze*) oraz kuźnic. Szczerbic zobowiązał się do wykonania umowy. Wadium w sprawie ustalono na 500 złotych. Szczerbic zobowiązał się też do stawienia się na pozew w sprawie w grodzie krakowskim.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1008

k. 837–837v.

Warszawa, 18 sierpnia 1590

Król zgadza się, by Jakub Zebrzydowski z Zebrzydowic mógł ustąpić urzędu burgrabiego zamku krakowskiego, który otrzymał w dożywocie, na korzyść Hieronima¹ Staszковского, podstarościego krakowskiego. Cesji ma dokonać przed księgami urzędowymi Królestwa. Staszkowski zasłużył się już za Zygmunta Augusta. Podaje się do wiadomości Mikołaja Zebrzydowskiego, wojewody lubelskiego i starosty generalnego krakowskiego, starosty lanckorońskiego i bolesławskiego.
jęz. łac.

¹ Staszkowski w tekście dwa razy występuje jako Hieronim, raz błędnie jako Mikołaj. Zob. *Urzednicy województwa krakowskiego XVI–XVIII wieku*, opr. S. Cynarski i A. Falniowska-Gradowska, Kórnik 1990, nr 941.

1009

k. 837v.–838v.

Warszawa, 23 sierpnia 1590

Król potwierdza zeznanie złożone przez strony: Stanisława Kostkę, wojewodzica pomorskiego, i Jana Szorca (*Schorcz*), podkomorzego malborskiego. Zeznali oni zawarcie i potwierdzenie umowy dotyczącej pewnych spraw, podpisanej i opieczetowanej przez nich i Piotra Tylickiego, prepozyta gnieźnieńskiego, kanonika krakowskiego i sekretarza wielkiego koronnego, Szymona Rudnickiego, kustosza gnieźnieńskiego, oraz sekretarzy królewskich: Łukasza Mielżyńskiego, Mikołaja Niewieścińskiego, Łukomskiego¹, Pawła Szczerbica.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsce na imię.

1010

k. 838v.–839

Warszawa, 25 sierpnia 1590

Król zgadza się, by Jan Zamoyski, kanclerz i hetman wielki koronny, mógł ustąpić Florianowi Zamoyskiemu z Zamościa, chorążemu chełm-

skiemu, dożywotnich praw do dóbr Potarzyn, z folwarkiem Potarzyn, w województwie bełskim, oraz do kilku wsi do tegoż Potarzyna przynależnych. Dożywocie obejmuje też żonę Floriana, Katarzynę z Urską.
jęz. łac.

1011

k. 839–839v. Warszawa, 25 sierpnia 1590
Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Jakub Kostka, miecznik chełmiński, mógł ustąpić swojemu synowi Janowi Kostce praw dożywotnich do wsi Blumhoff w województwie chełmińskim.
jęz. łac.

1012

k. 839v.–840 Warszawa, 25 sierpnia 1590
Król zgadza się, by Stanisław Włodek z Hermanowa, wojewoda bełski, starosta halicki i kołomyjski, mógł ustąpić swojemu synowi Janowi praw dożywotnich do dóbr Łosnow (*Lossnow*) zapisem w księgach urzędowych Królestwa.
jęz. łac.

1013

k. 840–841 Warszawa, 28 sierpnia 1590
Król potwierdza zeznanie Stanisława Jeżowskiego, który złożony chorobą w Warszawie zeznawał przed wysłanym do niego Stanisławem Radeckim, prepozytem lubelskim i sekretarzem kancelarii koronnej. W sprawie zeznawała też Katarzyna Czerniakowska, żona Jeżowskiego. Małżonkowie zeznali ustanowienie wzajemnego dożywocia na wszystkich swoich dobrach. W szczególności Jeżowski ustanowił dożywocie dla małżonki na dobrach dziedzicznych Duchnawo (in. Duchnow), Wielgolas, Golica i Metnowo (in. Methnow).
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

1014

k. 841–841v.

Warszawa, 29 sierpnia 1590

Król, za wstawiennictwem Mikołaja Firleja, wojewody krakowskiego, aprobuje ustąpienie przez Marcina Broniowskiego dożywotnich praw do dóbr Balnice, Troyca i Kujdance Zofii z Mielca, żonie Jana Szymona [Olelkowicza], księcia słuckiego. Broniowski otrzymał te prawa od Stefana Batorego. Cesja została dokonana przed księgami grodzkimi warszawskimi. Król miał na uwadze zasługi zmarłego Mikołaja Mieleckiego, wojewody podolskiego, a także prośby Mikołaja Firleja, opiekuna Zofii i Katarzyny, córek Mieleckiego. Nadanie obejmuje także miasto Kołaczkowce i wieś Chomikowce, które także posiadał kiedyś wojewoda podolski. Sumy stare zapisane na tych dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą.

*jęz. łac.***1015**

k. 841v.–842

Warszawa, 31 sierpnia 1590

Król, w uznaniu zasług Stanisława Krasickiego, oboźnego koronnego, starosty lubomelskiego, bolemowskiego i dolińskiego, ustanawia jarmark (*annus meractus*) w Dubiecku w województwie ruskim. Targ ten ma się odbywać w święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła [25 I].

*jęz. łac.***1016**

k. 842

Warszawa, 3 września 1590

Król nadaje urząd popa we wsi Drozdowice Iwanowi Iwanowiczowi, popu prawosławnemu, w dożywocie.

jęz. łac.

1017

k. 842–842v.

Warszawa, 3 września 1590

Król potwierdza uczciwego Macieja Lenczwicza i jego żonę w posiadaniu dożywotnich praw do młyna we wsi w starostwie drohobyckim¹.
jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsca na imię żony i nazwę wsi.

1018

k. 842v.–843

Warszawa, 3 września 1590

Król potwierdza Jana Kostowicza Palczykowicza w dożywotnich prawach do młyna we wsi Liczno, w starostwie drohobyckim, na rzece Bystra. Młyn ten zbudował Palczykowicz na swój koszt.
jęz. łac.

1019

k. 843–843v.

Warszawa, b.d.¹, 1590

Król, w uznaniu zasług, nadaje dworzanom królewskim, Janowi Łąckiemu i Pawłowi Arciszewskiemu, wsie Nowy Dwór i Nową Wieś w województwie pomorskim w dożywocie. Wsie te wróciły do dyspozycji króla po śmierci Augustyna Konarskiego.
jęz. łac.

¹ Zostawiono puste miejsca na wpisanie daty dziennej i miesięcznej.

1020

k. 843v.

Warszawa, 3 listopada [sic!] 1590

Król potwierdza Stanisława Klimka w dożywotnich prawach do wójtostwa we wsi Długoleka, w ziemi sandomierskiej.
jęz. łac.

1021

k. 843v.–844

Warszawa, 8 września 1590

Król zgadza się, by Krzysztof Kostka ze Stangenbergu, starosta kościerzynski, mógł ustąpić zapisem w księgach urzędowych Janowi Szorcowi, podkomorzemu malborskiemu, staroście kiszewskiemu, praw do jezior Strupino, Białe i do rzeki Czarlino, z których mają prawo korzystać grody kościerzynski i kiszewski.

*jęz. łac.***1022**

k. 844–844v.

Warszawa, 9 września 1590

Król próbuje cesję w wpisaną w księgi grodzkie wieluńskie. Maciej Farth oraz Marcin i Jan Chudowie, bracia stryjeczni, ustąpili praw dożywotnich do wójtostwa we wsi Męka w starostwie sieradzkim Grzegorzowi Farthowi.

*jęz. łac.***1023**

k. 844v.–845

Warszawa, 12 września 1590

Król zgadza się, by Marcin Skrzetuski, sekretarz królewski i podstarości międzyrzecki, mógł wykupić dożywotnie prawa do młyna zamku międzyrzeckiego, czyli sumę na nim zapisaną. Wykupić ją może z rąk spadkobierców zmarłego Tomasza Świniarskiego.

*jęz. łac.***1024**

k. 845–845v.

Warszawa, 12 września 1590

Król rozszerza prawa dożywotnie, przysługujące Andrzejowi Błazowskiemu na dobrach królewskich Dereniówka (Dereniowiec), z folwarkami Karpowce, Dołhe, wsiach Hryczówka (in. Krysówka) i Zalawie, z gruntem *Woythowcze*. Dożywocie obejmuje odtąd żonę Błazowskie-

go, Elżbietę Skarbkównę. Suma stara zapisana na Zalawiu i Wojtowcu ma być pomniejszona o jedną czwartą, co małżonkowie mają zeznać przed księgami urzędowymi.

jęz. łac.

1025

k. 845v.–846

Warszawa, 28 września 1590

Król nadaje urząd podsędka ziemi rawskiej Wawrzyńcowi Lipskiemu.

jęz. łac.

1026

k. 846–846v.

Warszawa, 13 września 1590

Król potwierdza zeznanie stron: Wojciecha Baranowskiego, biskupa przemyskiego i podkanclerzego koronnego, i Bartłomieja Kleczkowskiego, podstarościę ostrowskiego, pana dziedzicznego na wsi Grodzisko w powiecie ostrowskim. Strony zeznały wzajemne pokwitowanie ze wszystkich spraw związanych z granicami wsi Goworowo, należącej do prepozytury płockiej, i wsi Grodzisko. Zgadzają się na wyrok w sprawie wydany przez Jana Górskiego, sędziego ziemskiego nurskiego, i Mikołaja Podoskiego, starostę nurskiego, komisarzy królewskich. Granica ma iść korytem rzeki Orz, od granicy wsi Wólka do wsi Grodzisko, do dóbr wsi Goworowa i dziedzicznej wsi Czarnowo. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1027

k. 846v.

Warszawa, 20 września 1590

Król potwierdza zeznanie Franciszka Wolskiego, poborcy królewskiego (*dispensator*), złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustąpienie Grzegorzowi Stefanowiczowi praw dożywotnich do wójtostwa w Tykocinie, które uzyskał od Stefana Batorego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

Na końcu dokumentu formułka:

Relatio Reverendi etc vt in fine huius libri habetur.

jęz. łac.

1028

k. 847

Warszawa, 27 września 1590

Król potwierdza zeznanie Jerzego Horna ze wsi królewskiej Gorzławieś, na Wielkiej Żuławie, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika, Kaspra Gebła, mieszczanina gdańskiego, do wszystkich postępowań prawnych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1029

k. 847–847v.

Warszawa, 1 października 1590

Król nadaje Maciejowi Bartzowi dobra w powiecie ermeskim, ludeńskim i wendeńskim w Inflantach po zmarłym Jerzym z Borch, które przypadły skarbowi prawem kaduka. Bartz zasłużył się podczas panowania Stefana Batorego w Inflantach, walcząc z Moskwą.

jęz. łac.

1030

k. 847v.–848

Warszawa, 7 października 1590

Król zgadza się, by Andrzej Włosinowski mógł ustąpić praw dożywotnich do opuszczonej wsi Poślugówka w powiecie gnieźnieńskim Augustynowi Bielawskiemu, synowi Stefana Bielawskiego, dzierżawcy bolnickiego.

jęz. łac.

1031

k. 848–848v.

Warszawa, 8 października 1590

Król potwierdza zeznanie Lwa Sapiehy, wielkiego kanclerza litewskiego, starosty słonimskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika, Pawła Czarnego, mieszczanina krakowskiego, w sprawie o dobra po zmarłym Stanisławie Latkowskim. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***1032**

k. 848v.–849

Warszawa, 28 września 1590

Król potwierdza zeznanie Wodyńskiego (*Wodinski*)¹, sędziego ziemskiego mielnickiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zobowiązanie dotrzymania pewnej umowy, zawartej z Marcinem Leśniowolskim z Obór, kasztelanem podlaskim, starostą zatorskim, łosickim, i zapis dla niego na wszystkich dobrach.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsca na imię.

1033

k. 849–849v.

Warszawa, 10 października 1590

Król, za wstawiennictwem kanclerza wielkiego koronnego Jana Zamoyckiego, nadaje słudze kanclerza Bartłomiejowi Oprzałkowi dożywotnie prawa do wójtostwa w Barze, które nie jest obsadzone po śmierci Piotra Kłomnickiego.

*jęz. łac.***1034**

k. 849v.

Warszawa, 10 października 1590

Król zgadza się, by Wojciech Rakowski, łożny królewski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostwa, czyli sołectwa, we wsi Korzeń,

w powiecie gostyńskim, z rąk spadkobierców Marcina Ostroroga z Lwówka, kasztelana kamieńskiego.
jęz. łac.

1035

k. 850–850v. Warszawa, 10 października 1590
Król nadaje łożnemu królewskiemu, Wojciechowi Rakowskiemu, wsie Korzeń i Muchnowo w powiecie gostyńskim w dożywocie. Rakowski odznaczył się w czasie bezkrólewia. Dobra te wakowały po śmierci Marcina Ostroroga z Lwówka, kasztelana kamieńskiego. Sumy zapisane na tych dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą.
jęz. łac.

1036

k. 850v. Warszawa, 10 października 1590
Król zgadza się, by Wojciech Rakowski, łożny królewski, mógł wykupić sołectwo, czyli wójtostwo, we wsi Muchnowo, w powiecie gostyńskim, z rąk jego posiadaczy. Otrzymuje prawa do tych dóbr w dożywocie.
jęz. łac.

1037

k. 851–851v. Warszawa, 14 października 1590
Król potwierdza zgodę Anny Jagiellonki, by Jan Łączyński, burgrabia krakowski, pisarz ziemski przemyski i grodzki krakowski, oraz jego żona Anna z Ryglic Łyczkówna mogli ustąpić zapisem w księgach urzędowych swoich dożywotnich praw do wójtostwa we wsi Unin, w starostwie garwolińskim, Mikołajowi Goleckiemu i jego żonie Jadwidze z Rzeczycy.
jęz. łac.

1038

k. 851v.–852

Warszawa, 20 października 1590

Król nadaje Wojciechowi Sękowskiemu, sekretarzowi kancelarii koronnej, dobra, które przypadły skarbowi prawem kaduka po zmarłym Feliksie Slakowskim, mieszczaninie olkuskim.

jęz. łac.

1039

k. 852

Warszawa, 21 października 1590

Król nadaje Piotrowi Scholtzowi, pisarzowi skarbu, dobra, które przypadły skarbowi prawem kaduka po Mikołaju zwanym Claus Georschon Jois, cudzoziemcu.

jęz. łac.

1040

k. 852–853

Warszawa, 24 października 1590

Król potwierdza zgodę Anny Jagiellonki, by Jakub Uchański, stolnik królowej, i jego żona Agnieszka z Drobnina mogli wykupić dożywotnie prawa do wsi Wichradz z wójtostwem w powiecie czerskim z rąk spadkobierców Tomasza Okunia, kanonika włocławskiego.

jęz. łac.

1041

k. 853–853v.

Warszawa, 26 października 1590

Król potwierdza dożywotnie prawa Stanisława Szafranca z Pieskowej Skały do cel kijowskich, braclawskich i wołyńskich. Ponieważ konstytucje sejmowe zniosły dożywocie na cłach podlaskich, ograniczając ich posiadanie do trzech lat, Szafraniec otrzyma 2 tysiące złotych, które zostaną zapisane przez króla na innych dobrach¹.

jęz. łac.

¹ Zob. VL, t. II, s. 264, 313–314.

1042

k. 853v.–854v.

Warszawa, 28 października 1590

Król potwierdza dokument wydany w Zamościu 19 października 1590 r. przez kanclerza Jana Zamoyskiego. Zamoyski aprobował ustąpienie przez Baltazara Napiórkowskiego Adamowi Koryckiemu i jego żonie Elżbiecie praw dożywotnich do wójtostwa we wsi Jeżowo (Nowe Jeżowo) w starostwie jaworowskim. Napiórkowski uzyskał te prawa od Fabiana Młodeckiego za zgodą Zamoyskiego. Do uprawnień Zamoyskiego jako starosty jaworowskiego należało nadawanie wójtostw i sołectw należących do tego starostwa.

jęz. łac., jęz. pol.

1043

k. 854v.–855v.

Warszawa, 30 października 1590

Król nadaje Adamowi Balińskiemu z Chomiąży, kasztelanowi bydgoskiemu, staroście kruszwickiemu, wieś Skolsko w starostwie kruszwickim w dożywocie. Wieś tę dzierżył zmarły Marcin Żarczyński, który uzyskał ją drogą cesji od Stefana Bielawskiego, starosty kruszwickiego, za zgodą Stefana Batorego.

jęz. łac.

1044

k. 855v.–856

Warszawa, 24 października 1590

Król zgadza się, by Jan Kaliński, pisarz ziemski łęczycki, mógł ustąpić synowi Stanisławowi praw do części dóbr we wsi Kaleń w województwie łęczyckim, czyli trzech łąnów ziemi tamże, z przynależnościami. Cesji ma dokonać przed księgami urzędowymi Królestwa.

jęz. łac.

1045

k. 856–856v.

Warszawa, 8 września 1590

Król potwierdza zapis Anny Jagiellonki, w wysokości 2 tysięcy złotych, na dobrach Goździk i Zalesie z folwarkiem w dzierżawie dembeńskiej

dla Jana Coclera Śremskiego (*Srzemensis*), kustosza warszawskiego, kanonika krakowskiego.

jęz. łac.

1046

k. 856–856v.

Warszawa, 9 września 1590

Król aprobuje ustąpienie przez Marcina Jasnoszka, mieszczanina łączyckiego, dożywotnich praw do młyna pod zamkiem łączyckim Bartłomiejowi Borowiczowi, młynarzowi, i jego żonie Annie.

jęz. łac.

1047

k. 856v.

Warszawa, 2 listopada 1590

Król zgadza się, by Wojciech Lubowiecki, harcerz królewski, mógł wykupić dożywotnie prawa do wójtostw we wsiach Mnichowice i Lekarzowice w starostwie brzeskim, z rąk obecnych posiadaczy lub wedle taksy komisarzy.

jęz. łac.

1048

k. 856v.–858

Warszawa, 7 listopada 1590

Król aprobuje dokument Seweryna Bonara [Bonera] z Balic, kasztelana krakowskiego, starosty rabsztyńskiego, jurborskiego, wydany w Warszawie 27 kwietnia 1590 r. Boner potwierdził w nim dożywotnie prawa Krzysztofa Ilmanowskiego, pisarza kancelarii koronnej, do sołectwa krzeczowskiego (*Krzeczow*) w kasztelanii krakowskiej. Ilmanowski uzyskał te prawa drogą cesji od Doroty Krzeczowskiej, wdowy po Jerzym Krzeczowskim, co zostało potwierdzone przez króla.

jęz. łac.

1049

k. 858–858v.

Warszawa, 8 listopada 1590

Król potwierdza zeznanie Daniela Nefpela, pełnomocnika radców Jerzego Fryderyka [Hohenzollerna], margrabiego brandenburskiego, księcia w Prusach. Protestacja dotyczyła Lewina z Bilaw, który pobrał od tychże doradców 660 złotych i 5500 grzywien pruskich pod pewnymi warunkami, których nie wypełnił.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1050

k. 858v.–859

Warszawa, 8 listopada 1590

Król zgadza się, by Kazimierz Barzyński (*Barzinski*) mógł wykupić wójtostwo we wsi Wielkie (*Magni*) Boguszyce, w powiecie rawskim, z rąk spadkobierców Jana Długoleckiego. Dobra te Barzyński otrzymuje w dożywocie.

jęz. łac.

1051

k. 859–859v.

Warszawa, 13 listopada 1590

Król rozszerza dożywotnie prawa do wsi Szynwald (*Schinualdt*) i Jan-kowice w województwie chełmińskim i powiecie rogoźnieńskim oraz do Januszowa w województwie pomorskim na Zofię Knuszykównę, żonę Samuela Łaskiego, sekretarza królewskiego, który prawa takie otrzymał już od poprzedniego władcy. Łaski zasłużył się w poselstwach do cesarza Maksymiliana [II]. Sumy zapisane na tych dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą.

jęz. łac.

1052

k. 859v.–860

Warszawa, 20 listopada 1590

Król potwierdza zeznanie Szymona Braunswika, prokuratora skarbowego na Prusy (*fiscalis Prussiae* lub *fisci nostri in Prussia mandatarius*),

złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on ustanowienie pełnomocnika, Krzysztofa de Pein, mieszczanina gdańskiego, w sprawie o kamienicę w Gdańsku, po zmarłym Achacym Grabowieckim, która przypadła skarbowi prawem kaduka i została nadana Braunswikowi. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

1053

k. 860–860v. Warszawa, 21 listopada 1590
Król potwierdza zeznanie Adriana Chełmickiego złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on odstąpienie praw do 4 tysięcy złotych Piotrowi Tylickiemu, prepozytowi gnieźnieńskiemu, kanonikowi krakowskiemu, sekretarzowi wielkiemu koronnemu. Sumę tę był winien Chełmickiemu zmarły Łukasz Działyński, podczaszy koronny, starosta brodnicki, kowalski. Została zapisana w księgach grodzkich inowrocławskich.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

1054

k. 860v.–861v. Warszawa, 21 listopada 1590
Król potwierdza zeznanie Piotra Tylickiego, prepozyta gnieźnieńskiego, sekretarza wielkiego koronnego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on zobowiązanie dotrzymania warunków umowy, którą zawarł tego dnia z Adrianem Chełmickim.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

1055

k. 861v. Warszawa, 26 listopada 1590
Król zgadza się, by Piotr Jarułowcki mógł ustąpić Pawłowi Bronowskiemu praw dożywotnich do wójtostwa we wsi Bielec w sta-

roście drohobyckim. Cesji ma dokonać w księgach urzędowych Królestwa.

jęz. łac.

1056

k. 862–862v.

Warszawa, 28 listopada 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Łaszcz, starosty chełmskiego, podczaszego królowej. Łaszcz, złożony chorobą, zeznał w Warszawie przed Janem Gałczyńskim, kantorem gnieźnieńskim, kanonikiem krakowskim, sekretarzem królewskim, wysłanym do przyjęcia tego oświadczenia. Zeznanie ustanawiało dożywocie dla żony Łaszcz, Anny Wielopolskiej, na wszystkich jego dobrach ruchomych i nieruchomych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1057

k. 862v.–863

Warszawa, 28 listopada 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Łaszcz, starosty chełmskiego, podczaszego królowej. Łaszcz, będąc chory, zeznał w Warszawie przed Janem Gałczyńskim, kantorem gnieźnieńskim, kanonikiem krakowskim, sekretarzem królewskim, wysłanym do przyjęcia tego oświadczenia. Łaszcz ustanowił opiekunów dla swojego syna Jana: matkę Annę Wielopolską; Annę Jagiellonkę, królową; Jana Zamoyskiego, kanclerza, hetmana wielkiego koronnego; Aleksandra Łaszcz, chorążego bełskiego, brata starosty chełmskiego; Stanisława Żółkiewskiego, kasztelana lwowskiego, hetmana polnego, starostę hrubieszowskiego.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1058

k. 863–864

Warszawa, 28 listopada 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Łaszcz, starosty chełmskiego, podczaszego królowej. Łaszcz, będąc chory, zeznał w Warszawie przed Janem Gałczyńskim, kantorem gnieźnieńskim, kanonikiem krakowskim, sekretarzem królewskim, wysłanym do przyjęcia tego oświadczenia. Łaszcz chciałby dla zbawienia duszy, by w kościele chełmskim odprawiano co tydzień w środę mszę za jego duszę. Zeznał zapis dla wikarych i szkoły kościoła chełmskiego, w wysokości 50 złotych, na dobrach dziedzicznych Olesko. Suma ma być wypłacana corocznie w urzędzie grodzkim chełmskim, jej połowa wikarym, połowa rektorowi szkoły. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***1059**

k. 864–865

Warszawa, 28 listopada 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Łaszcz, starosty chełmskiego, podczaszego królowej. Łaszcz, będąc chory, zeznał w Warszawie przed Janem Gałczyńskim, kantorem gnieźnieńskim, kanonikiem krakowskim, sekretarzem królewskim, wysłanym do przyjęcia tego oświadczenia. Zeznał zapis dla klasztoru franciszkanów za murami w Warszawie, w wysokości 50 złotych, na dobrach dziedzicznych Steniatyn (*Stniatyn*). Po wykupieniu wsi z zastawu suma będzie wypłacona w urzędzie grodzkim warszawskim, połowa będzie przeznaczona na wikt klasztorny, połowa na ozdobę klasztoru.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

*jęz. łac.***1060**

k. 865v.–866

Warszawa, 30 listopada 1590

Król aprobuje zeznanie Filipa Szlichtynga (*Slichting*), mieszczanina warszawskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on cesję, za zgodą Anny Jagiellonki, praw dożywotnich do wójtostwa

w mieście Osieck (*Osieczko*) sławetnemu Jakubowi Szlichtyngowi, swojemu synowi.

jęz. łac.

1061

k. 866–866v.

Warszawa, na sejmie, 4 grudnia 1590

Król zgadza się, by Jan Bojanowski, łożny królewski, mógł wykupić wsie Czarnocice i Strzewo w województwie brzeskim z rąk spadkobierców Jana Roszkowskiego. Dobra te otrzymuje w dożywocie.

jęz. łac.

1062

k. 866–867v.

Warszawa, na sejmie, 5 grudnia 1590

Król zgadza się, by Łukasz Mielżyński, sekretarz królewski, mógł wykupić wieś Piołynow, w województwie brzeskim, z wójtostwem Chwalibóz (*Falybosz*), z rąk spadkobierców Jana Roszkowskiego. Dobra te otrzymuje w dożywocie. Roszkowski posiadał także wieś Zakowicze, którą uzyskał drogą zamiany od plebana miasta Kowale w zamian za wieś Pniewy, na której były zapisane stare sumy. Sprawa zamiany podlega dochodzeniu prawnemu. Mielżyński może wykupić od spadkobierców Roszkowskiego te zapisy. Jeśli zamiana zostanie unieważniona, będzie musiał ustąpić ze wsi Pniewy, pozyska za to Zakowicze. Sumy zapisane na dobrach zostają pomniejszone o jedną czwartą.

jęz. łac.

1063

k. 867v.–868

Warszawa, na sejmie, 6 grudnia 1590

Król potwierdza zeznanie złożone przez Jana Szowkego, mieszczanina hamburskiego, przed księgami kancelarii koronnej. Złożył on protestację przeciwko swemu zięciowi (*gener*), lubelskiemu Żydowi, Józefowi z rodu Sara, w sprawie fałszywego pokwitowania długu 1445 złotych.

Ze swojej strony Żyd nie zanegował długu, lecz przedstawił nową wiaryzłość, w wysokości 393 złotych, z Naumburga i Poznania.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1064

k. 868–868v.

Warszawa, 7 grudnia 1590

Król potwierdza zeznanie złożone przez Stanisława Makowieckiego, kanonika gnieźnieńskiego, wielkiego pisarza najwyższego skarbu koronnego (*Thesauri Regni supremus notarius*), złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on pokwitowanie Stanisława Kuczковского i Jana Rusinowskiego (*Russniowski*) z 250 złotych raty z tytułu spłaty 500 złotych zapisanych mu w kancelarii koronnej w Krakowie 28 maja 1588 r. Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1065

k. 868v.–869

Warszawa, na sejmie, 9 grudnia 1590

Król potwierdza Jana Klińskiego, dworzanina królewskiego, w dożywotnich prawach do sołectwa we wsi zwanej Frankenstein (*Franczkenstin*), inaczej *Grutha*. Poprzednio dzierżyli je Feliks i Jakub Chojęńscy.

jęz. łac.

1066

k. 869–869v.

Warszawa, 10 grudnia 1590

Król, w uznaniu zasług Steczka Arłamowskiego, wójta Mościckiego, potwierdza nadanie mu gruntu opuszczonego, rozciągającego się od wsi Sumnicza do czarnego potoku przy młynie zwanym Arłamowski i od rzeki przy wsi szlachcica Curyło do brzegu stawu, od wspomnianego młyna do drogi Jaworowskiej. Wstawiał się za nim Jan Feliks Herbut z Fulsztyna, dzierżawca wiszeński i mościcki, który ten obszar mu nadał.

jęz. łac.

1067

k. 869v.–870

Warszawa, na sejmie, 11 grudnia 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, nadaje w dożywocie Janowi Machwiczowi, ławnikowi ziemi malborskiej, dobra po zmarłych Joachemie Gertnerze i wdowie po nim; pastwisko w Bernaw i łan ziemi w Libental, w starostwie sztumskim.

jęz. łac.

1068

k. 870–870v.

Warszawa, b.d.¹, 1590

Król nadaje Wawrzyńcowi Gembickiemu, sekretarzowi królewskiemu, wieś Rajskowo w powiecie kaliskim w dożywocie.

jęz. łac.

¹ Zostawiono wolne miejsca na wpisanie dat, dziennej i miesięcznej.

1069

k. 870v.–871v.

Warszawa, 21 grudnia 1590

Król potwierdza przedstawiony w kancelarii dokument (*insert*). Okazał go Jakub Łowicki, podkomorzy brzeski, dokument był wypisany z ksiąg ziemskich brzezińskich i opatrzony pieczęcią sądu ziemskiego, podpisany przez Sebastiana Dunina, pisarza ziemskiego łęczyckiego. Wydany został na roczkach ziemskich brzezińskich 17 listopada (*feria tertia proxima post festum Sancti Martini Episcopi*) 1489 r. Na roczkach stanęła obojście Wincentiana z Leżenic, wdowa po Piotrze Duninie z Ujazdu, wojewodzie brzeskim. Zeznała ona, że sprzedaje dziedziczne dobra Ostrów, Parzyce, Czerchów, Tyminica, Modlna, Krzeszewo i drugie Krzeszewo, Dambrówka i druga Dambrówka, Bogdanczów, *Lieznicza*, znajdujące się w ziemi i powiecie łęczyckim, za 4 tysiące złotych węgierskich w czystym złocie królowi Kazimierzowi [Jagiellończykowi]. Zgadza się na intromisję przez woźnego Marcina Garbiskę z Ujazdu. Ustąpienie z dóbr przyjął w imieniu króla Jakub z Wielkiego Klonowa, sędzia nadworny.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1070

k. 871v.–872 Warszawa, na sejmie, 4 grudnia 1590
Król, za wstawiennictwem doradców, rozszerza prawa dożywotnie do wójtostwa we wsi Sokolniki w starostwie lwowskim na Annę, żonę Zygmunta Poradowskiego, podstarościego lwowskiego, córkę Jana Łodzińskiego. Poradowski uzyskał prawa do tychże dóbr od Stefana Batorego.
jęz. łac.

1071

k. 872–872v. Warszawa, 7 grudnia 1590
Król nadaje Krzysztofowi Ilmanowskiemu, pisarzowi kancelarii koronnej, prawo wykupu trzech łąnów ziemi, młyna i stawów oraz zagrodników, a także karczmy zwanej *Szynowczowa*, z młynem Kośmidrowski i czterema chłopami, i stawem. Dobra te trzymał bezprawnie Wojciech Piotrowicz, mieszczanin żarnowiecki, na przedmieściu zwanym Krakowskie, karczmę zaś trzymała mieszczka Dorota Synowcowa.
jęz. łac.

1072

k. 873–873v. Warszawa, na sejmie, 18 grudnia 1590
feria tertia post festum Sanctae Luciae virginis proxima
Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, aby czcigodny Iwan, pop prawosławny, mógł odstąpić swojemu synowi Alestarowi dożywotnie prawa do cerkwi (*synagoga*) św. Salwatora we wsi Stołpy (in. Stołp), nadane mu przez Zygmunta Augusta.
jęz. łac.

1073

k. 873v.–874v. Warszawa, na sejmie, 11 grudnia 1590
Król zgadza się, by Demko Waśko mógł ustąpić praw dożywotnich do połowy wójtostwa we wsi Załokieć, w starostwie samborskim, swoje-

mu krewnemu Hryczkowi i krewnemu Mikołajowi Bilińskiemu. Prawa te Demko uzyskał od Stefana Batorego. Dobra te obejmowały dwa łany ziemi, dwa obszary i dwa kawałki ziemi zwane *pułmarkami*, połowę młyna zwanego folusz oraz karczmę. Przypadała mu też połowa dochodu ze wsi Załokieć, zgodnie ze zwyczajem wsi wołoskich z każdego półłanka w wysokości trzech groszy na Boże Narodzenie i na Wielkanoc, a także prace na rzecz wójta oraz trzecizna (*trzecizna*), oraz grzywny zwane *kraczek*.

jęz. łac.

1074

k. 874v.–875 Warszawa, na sejmie, 11 grudnia 1590
Król zgadza się, by ucziwy Piotr Opacki (*Opaczki*) Malkowicz mógł ustąpić praw dożywotnich do sołectwa wsi Opaka, w ekonomii samoborskiej, szlachcicowi Mikołajowi Skoradyńskiemu, zięciowi, i Harasiowi Malkowiczowi, bratankowi. Ustąpienie obejmuje wszelkie przynależności sołectwa, z obszarami i pomiarkami, młynem zbożowym i foluszem, karczmą i *trzecizną*, robociznami, kołędą doroczną, tłokami.

jęz. łac.

1075

k. 875–875v. Warszawa, 28 listopada¹ 1590
Król zgadza się, by Piotr Szreniawa (*Szreniawa*), podstoli nadworny i ziemski krakowski, mógł ustąpić praw dożywotnich do wsi Gołąb (*Golamb*) w województwie sandomierskim Andrzejowi Chrzastowskiemu, dworzaninowi i truckczasemu (*aulicus et dapifer noster*).

jęz. łac.

¹ Zaburzenie porządku chronologicznego, następny dokument, nr 1076, nie ma nagłówka, co może świadczyć o dużym pośpiechu w pracach kancelarii podczas sejmu.

1076

k. 875v.–876 Warszawa, na sejmie, 15 grudnia 1590
Król zgadza się, by Zofia z Bnina Leszczyńska, wdowa po Janie Leszczyńskim, staroście radziejowskim, mogła ustanowić czynsz wykupny w wysokości 6 złotych rocznie od sumy 200 złotych. Ma być on przeznaczony na fundację ołtarza św. Wojciecha i Stanisława w kaplicy kościoła radziejowskiego, na potrzeby altarysty. Czynsz został ustanowiony na dobrach Wojciecha Pigieła i Andrzeja Płaczka, mieszczan radziejowskich.
jęz. łac.

1077

k. 876–876v. Warszawa, na sejmie, 18 grudnia 1590
Król zgadza się, by Marcin Tulibowski, chorąży brzeski, i Barbara Duninówna, jego żona, mogli wykupić prawa dożywotnie do młyna na rzeczce Młyńsko, w dobrach królewskich złotoryjskich (*Złotoria*), przynależnych do starostwa bobrownickiego. Wykupić je mogą od Zofii ze Stanomina, żony Piotra Strzembosza, która dzierży je bezprawnie.
jęz. łac.

1078

k. 876v.–877v. Warszawa, 20 grudnia 1590
Król potwierdza zeznanie stron: Stanisława Humnickiego z Humnicka jako jednej oraz Mikołaja Poradowskiego i Leonarda Sadowskiego jako drugiej strony. Zeznali oni zawarcie pewnej umowy w Warszawie 18 grudnia 1590 r., dotyczącej zapłaty 200 złotych przez Humnickiego Poradowskiemu i Sadowskiemu. Strony zobowiązują się stawić na pierwszy pozew w sprawie.
Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.
jęz. łac.

1079

k. 877v.–878

Warszawa, 28 grudnia 1590

Król potwierdza zeznanie Stanisława Makowieckiego, kanonika gnieźnieńskiego, najwyższego pisarza skarbu (*thesauri Regni supremus notarius*), złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on, iż za pośrednictwem sługi, Jana Rusinowskiego, otrzymał od tegoż Rusinowskiego i Stanisława Kuczkowskiego 250 złotych, jako ostatnią ratę spłaty długu 500 złotych, zapisanego w księgach kancelarii koronnej w Krakowie 28 maja 1588 r. Kwituje Rusinowskiego i Kuczkowskiego z tego długu.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1080

k. 878–878v.

Warszawa, na sejmie, 28 grudnia 1590

Król nadaje starostwo nurskie Mikołajowi Podoskiemu, osiadłemu w powiecie nurskim. Potwierdzili jego osiadłość posłowie z tego terenu na obecnym sejmie, wstawiając się za jego kandydaturą.

jęz. łac.

1081

k. 878v.–881v.

Warszawa, na sejmie, 31 grudnia 1590

Król potwierdza (oblata) dokument, wystawiony przez cesarza Rudolfa II w Augsburgu (*Augusta Vindelicorum*) 20 sierpnia 1582 r., nobilitujący Feliksa Cosmę i jego potomków, a także braci, Walentego, Wita i Alberta.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1082

k. 881v.–882v.

Warszawa, na sejmie 31 grudnia 1590

Król rozszerza dożywotnie prawa do miasta Tyrawy i przynależnych wsi na Barbarę Krzykowską, żonę Wawrzyńca Wybramowskiego, rot-

mistrza królewskiego. Wybramowski dostał te prawa wcześniej w uznaniu zasług.

jęz. łac.

1083

k. 882v.–883v.

Warszawa, na sejmie, 31 grudnia 1590

Król potwierdza (oblata) dokument wygotowany przez Jakuba Klanowskiego w Warszawie na sejmie 10 kwietnia 1589 r. Dokument został podpisany i opieczętowany przez Klanowskiego i przez Baltazara Schuela, prokuratora skarbowego na Inflanty, a także przez Daniela Hermanna, sekretarza królewskiego. Dotyczył sprawy o pewien dworek w powiecie ascheradzkim, który winien przypaść skarbowi prawem kaduka, a także o dobra, które wielki mistrz inflancki [Walter] Plettenberg nadał zmarłemu Henrykowi Tullenowi, a które zostały wykupione przez Joachima Winkelmana i ustąpione Hermanowi, bratu Joachima, ich obecnemu posiadaczowi. Hermann Winkelmann zostaje zatwierdzony w dziedzicznych prawach do tych dóbr. Za poniesione wydatki i prace Winkelmann zapłacił Klanowskiemu 100 talarów.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1084

k. 883v.–884

Warszawa, na sejmie, 30 grudnia 1590

Król, za wstawiennictwem doradców, zgadza się, by Maciej Poradowski, sędzia grodzki trembowelski, mógł wykupić dożywotnie prawa do młyna zbudowanego w mieście Trembowli, na rzece Hnidza, z rąk spadkobierców Macieja Łackiego (*Łanczki*).

jęz. łac.

1085

k. 884–885v.

Warszawa, na sejmie, 26 grudnia 1590

Król potwierdza zeznanie Wawrzyńca Laskowskiego (*Liaskowski*), pisarza ziemskiego warszawskiego, dziedzicznego właściciela dworu za

murami Warszawy. Zeznanie zostało złożone przed księgami kancelarii koronnej. Laskowski nadał żonie, Annie z Drwalewa, dożywotnie prawa do rzeczonoego domu, położonego między domem kapituły warszawskiej, obecnie należącym do Kaspra Sadłochy, prepozyta warszawskiego, i domem Adama Trąbskiego z Noskowa, syna zmarłego Andrzeja Trąbskiego, starosty różańskiego. Wadium w sprawie ustalono na 1000 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego.

jęz. łac.

1086

k. 885v.–886v.

Warszawa, na sejmie, 26 grudnia 1590

Król potwierdza zeznanie Jana Skargi, sekretarza królewskiego, złożone przed księgami kancelarii koronnej. Zeznał on w imieniu swoim i brata, Piotra Skargi, jezuitę, ustąpienie dóbr dziedzicznych w mieście Grójec (*Grodziec*) i w jego okolicy na korzyść Franciszka Skargi, swojego stryja. Wadium w sprawie wynosi 500 złotych.

Relacja podkanclerzego Wojciecha Baranowskiego¹.

jęz. łac.

¹ Pod dokumentem kończącym zapisy w księdze podpis metrykanta Stanisława Radeckiego.

INDEKSY

Indeks nadań urzędów

Prezentacja streszczeń w formie elektronicznej, z możliwością wyszukiwania dowolnych fraz, sprawia, że tradycyjny indeks rzeczowy jest zbyt cenny. Poniższe zestawienie ma zwrócić uwagę na te nadania, które są najczęściej przedmiotem kwerendy — nadania urzędów.

nadanie lub potwierdzenie posiadania urzędu:

archimandryty żydyczyńskiego: 681

burgrabiego zamku krakowskiego:
1008

chorążego zakroczymskiego: 370

ekonomy malborskiego: 1005

karbarza żup wielickich: 727

kasztelana bieckiego: 588

kasztelana ciechanowskiego: 984

kasztelana halickiego: 445

kasztelana kamienieckiego
(podolskiego): 335

kasztelana lubaczowskiego: 360

kasztelana lwowskiego: 332

kasztelana nakielskiego: 33

kasztelana przemyskiego: 444

kasztelana radomskiego: 531

kasztelana rawskiego: 51

kasztelana sanockiego: 334

kasztelana sieradzkiego: 368

kasztelana sierpeckiego: 985

koadiutora inowrocławskiego: 852

koadiutora opactwa paradyskiego:
420

łowczego ziemi przemyskiej: 808

marszałka nadwornego: 53

menniczego wielkopolskiego: 682,
790

notariusza publicznego: 802

opata lubińskiego: 90

opata oliwskiego: 715

pisarza ziemskiego przemyskiego:
389

podśędka ziemi przemyskiej: 688

podśędka ziemi rawskiej: 1025

podśędka ziemi wieluńskiej: 803

podskarbiego wielkiego koronnego:
941

prezydenta dorpackiego: 754

- prezydenta parnawskiego: 799
przełożonego arsenałów Inflant: 667
serwitora królewskiego: 966
sędziego ziemskiego przemyskiego:
390
skarbnika gostynińskiego: 379
starosty barskiego: 74
starosty brzeskiego: 388
starosty chmielnickiego: 721
starosty dorpackiego: 83, 84, 333,
571
starosty drohobyckiego: 67
starosty dyjamenckiego: 172
starosty felińskiego: 325
starosty gnieźnińskiego: 68
starosty gostynińskiego: 758
starosty iberpolskiego: 328, 693
starosty kamienieckiego: 331
starosty kamienieckiego
(podolskiego): 303
starosty kokenhauskiego: 357
starosty kowalskiego: 83, 715
starosty krasnostawskiego: 899
starosty łosickiego: 294
starosty marienburskiego: 171
starosty nakielskiego: 33
starosty nowomłyńskiego: 172
starosty nurskiego: 1080
starosty ozimińskiego: 97
starosty piotrkowskiego: 326
starosty radziejowskiego: 560
starosty rumborskiego: 730
starosty rogoźnińskiego: 911
starosty samborskiego: 97
starosty sancelckiego: 581
starosty sądeckiego: 792
starosty sandomierskiego: 196
starosty sieradzkiego: 375
starosty spiskiego: 778
starosty tłumackiego: 73
starosty wschowskiego: 218
starosty ujskiego: 52
starosty wendeńskiego: 752
starosty zatorskiego: 26
wielkorządcy krakowskiego: 220
wojowody podolskiego: 342
wojowody rawskiego: 8
wojowody ruskiego: 336
zbrojmistrza Wawelu: 767
żupnika bydgoskiego: 24
żupnika krakowskiego: 283, 947
żupnika ruskiego: 98

Indeks osób

W indeksie osobowym poza nazwiskami i imionami wymienionych w dokumentach osób znalazły się też informacje o ich przynależności stanowej, sz. oznacza szlachciankę lub szlachcica, p. — plebejuskę lub plebejusza, m. — mieszczkę lub mieszczanina, ch. — chłopą. Jeśli szlachcic piastował jakieś wysokie urzędy centralne lub ziemskie, podaje się najwyższy z nich, rezygnując z zaznaczania przynależności stanowej. W wykazie nie uwzględniono Zygmunta III Wazy, pojawia się on tylko jako wystawca dokumentu. Nie uwzględniono też podkanclerzego koronnego Wojciecha Baranowskiego, gdy jego nazwisko pojawia się wyłącznie w formule relacyjnej.

Abrahamowicz Jan, sz., prezydent
dorpacki: 752, 754

Adam, m.: 479

Alancz Izabella z Zalaszowskich,
m.: 337

Alancz Zygmunt, m.: 337

Aldobrandini Hipolit, kardynał: 456

Aleksander Jagiellończyk: 932

Aleman Dominik, sz., kuchmistrz
koronny: 12, 13, 14, 248

Alestar, p., pop: 1072

Almanus Maciej, p.: 583

Amboten Otto, sz.: 733

Amolechen Belgal, ch.: 915

Andriok, ch.: 422

Andrzejowicz Jan, m.: 573

Andrzejowski Marcin, altarysta
garwoliński: 287

Anna Jagiellonka: 2, 47, 48, 86, 163,
173, 196, 198, 318, 317, 318, 452,
492, 571, 595, 606, 607, 621, 724,
746, 781, 840, 878, 958, 1037,
1040, 1045, 1056, 1057, 1058,
1059, 1060

Anna Wazówna: 376

Annibal z Capui, arcybiskup
Neapolu: 547, 548

Anscher Dawid, p.: 914

Ansibeck, ch.: 873

Antoni, sz.: 680

Arciechowski Paweł, sz.: 151, 626

Arciszewski Paweł, sz.: 1019

- Arlamowski Steczko, m.: 1066
Aron, Żyd: 293
Artus Klemens, m.: 380, 425
Babska, sz.: 985
Aunegal Thomas, ch.: 929
Baer Lambert, m.: 916
Bagieński Mikołaj, m.: 439
Bagieński Wojciech, sz.: 910
Balińska Elżbieta z Kuczborka, sz.: 787
Baliński Adam, kasztelan bydgoski: 1043
Baliński Michał, sz.: 787
Baliński Paweł, sz.: 787
Balkowicz Wojciech, m.: 974
Baltacz, ch.: 761
Bałaban Gedeon, władca lwowski: 681
Bałaban Hrehory, archimandryta żydaczowski: 681
Bantkowski Paweł, sz.: 190
Bar Judyta, m.: 654
Bar Szymon, m., serwitor królewski: 654, 946, 1005
Baranowska z Fredrów Dorota, sz.: 104
Baranowski Andrzej, sz.: 101, 102, 103, 104, 105
Baranowski Maciej, podkomorzy kaliski: 104
Baranowski Piotr, sz.: 477
Baranowski Wojciech, podkanclerzy koronny: 42, 392, 490, 1006, 1026
Barbe Wilhelm, sz.?: 756
Bartłomiej, cysters: 960
Bartłomiej, m.: 446
Bartolon zob. Borcolan
Bartsch Maciej, p.?: 425
Bartz Maciej, sz.: 1029
Bartsch Michał, m.: 475, 487
Barzy Dorota, sz.: 367
Barzyński Kazimierz, sz.: 1050
Batory Andrzej, kardynał: 61
Batory Baltazar, sz.: 56, 61
Baykul, ch.: 867
Bąk Stanisław, m.: 313
Bąk Sebastian, sz.: 302
Becz Maciej, p.: 798
Becz Zofia, p.: 798
Bekiesz Gabriel, sz.: 118, 129, 138, 139
Bekiesz Kasper, starosta lanckoroński: 28, 129, 138, 139
Bekiesz Władysław, sz.: 118, 129, 138, 139
Belańska Zofia z Wolskich, sz.: 617
Belański Jan, sz.: 617
Bełza Erazm, sz.: 585, 815
Bełza Jan, m.: 337
Bełza Sabina, m.: 337
Bełżecka Elżbieta, sz.: 472
Bełżecki Bartłomiej, sz.: 472
Bełżecki Jan, sz.: 189, 805
Benisławska Elżbieta z Górskich, sz.: 869
Benisławski Marcin, sz.: 869
Berdysz Anna, p.: 497
Berdysz Bartłomiej, p.: 497
Berlin Jerzy, sz.: 410, 842, 943
Bernutz Marcin, p.?: 582
Berszewicz Marcin, starosta starogardzki: 880
Bewozni Sienko, ch., pop: 953
Bexa Łukasz, p.?: 622
Bialiński Maciej, sz.: 969

- Białkowska Magdalena zob. Ryńska
- Białkowski Franciszek, sz.: 394
- Białkowski Maciej, sz.: 728, 729, 748
- Biały Stanisław, sz.: 647, 793
- Białyński Trojan, sz.: 942
- Bieganowski, sz.: 779
- Bigiel Jan, m.: 371
- Biejkowska Katarzyna z Sienna, sz.: 633, 634
- Biejkowski Jan, stolnik przemyski: 632, 633, 634
- Bielawski Augustyn, sz.: 1030
- Bielawski Stefan, starosta kruszewicki: 708, 1030, 1043
- Bielecki Jan, sz.: 66
- (z) Bilaw Jerzy, sz.: 1049
- Biliński Mikołaj, sz.: 1073
- Billy Chrystian, sz.: 915
- Billy Fryderyk, sz.: 915
- Billy Jan, sz.: 915
- Billy Karol, sz.: 915
- Billy Krzysztof, sz.: 915
- Billy Krzysztof, sz.: 915
- Birhe (Birche) Jan, sz.: 757
- Birold (Bierold) Jan, prepozyt kłodawski: 918
- Birold (Bierold) Wojciech, m.: 918
- Birtułowski, sz.: 187
- Bixhenden Jan, sz.: 750
- Bixhenden Jan, sz.: 750
- Bixhenden Mikołaj, sz.: 750
- Blokmen, ch.: 765
- Błażowski Andrzej, sz.: 1024
- Błażowska Elżbieta ze Skarbków, sz.: 1024
- Błażowski Zygmunt, sz.: 574
- Błońska Barbara, sz.: 769
- Bogacki Maciej, sz.: 626
- Bogatko Piotr, sz.: 514, 518
- Bogatko Zuzanna Sabczanka, sz.: 514
- Bogusławski Melchior, sz.: 207
- Boguszkowski Mateusz, sz.: 65
- Boide (Boyde) Hubert, p.: 914
- Bojanowski Jan, łożny królewski: 559, 591, 736, 817, 1002, 1061
- Bokier, ch.: 610
- Bolemowska Jadwiga, m.: 621
- Bolemowski Jan, m.: 621
- Bolemowska Elżbieta, m.: 871
- Bolemowski Wawrzyniec, m.: 871
- Boling, ch.: 422
- Bonar (Boner) Seweryn, kasztelan krakowski: 108, 588, 1048
- (z) Borch Jerzy, sz.: 1029
- Borcolan (in. Bartolan) Stanisław, sz.: 507, 511
- Borkowski Andrzej, pisarz ziemski lubelski: 27, 924
- Bormet Wawrzyniec, p.: 914
- Bornomissa Jan, sz.: 96
- Borowicz Bartłomiej, m.: 1046
- Borukowski Terencjusz, chorąży zakroczymski: 370
- Brahe Gustaw, hrabia Visingsburga: 156
- Branecki (Braniecki) Wawrzyniec, sz.: 449, 741
- Branwicka z Sadłochów Anna: 59, 60
- Branwicka z Gorzkowskich Anna, sz.: 58, 59, 60
- Branwicki Adam, sz.: 59
- Branwicki Maciej, sz.: 58, 59, 60
- Bredambacki Wojciech, sz.: 320
- Brinek Jan, m.: 717
- Brinek Małgorzata z Dam, m.: 717
- Brinkman Bartłomiej, sz.?: 323

- Broniewski Stanisław, sz.: 213
 Broniewski Wojciech, sz.: 477
 Bronikowski Maciej, sz.: 411, 414
 Broniowski Marcin, sz.: 1014
 Broniowska Zofia z Mielca, sz.: 1014
 Bronowski Paweł, sz.: 1055
 Broszowicz Les, ch., pop: 952
 Brunswik Szymon, sz.: 1052
 Brzechwa Andrzej, opat tyniecki:
 117
 Brzemoski Jurina, sz.: 718
 Brzeński Adam, sz.: 259
 Brzeski Mikołaj, sz.: 303, 933
 Brzezińska Zofia, 1° voto Łączyńska,
 sz.: 937
 Brzeziński Paweł, sz.: 937
 Buchan Wilhelm, p.: 914
 Buchowski Krzysztof, sz.: 493
 Buczacka Anna z Radziwiłłów, sz.:
 616
 Buczacki Jan Adaukt, sz.: 261
 Buczacki Mikołaj, podkomorzy
 kamieniecki: 158, 260, 262, 263,
 381, 616
 Buczyńska Anna, sz.: 70
 Buczyńska Lida, sz.: 70
 Buczyńska Zuzanna, sz.: 70
 Buczyńska Wiernkowa Zofia, sz.:
 69, 70
 Buczyński Aleksander, sz.: 69, 70
 Buczyński Hieronim, sz.: 70
 Buczyński Jan, sz.: 70, 259
 Buczyński Remigian, sz.: 259
 Budenek Hans, ch.: 763
 Budziszewska Zofia zob. Korycińska
 Bujwid, sz.: 21
 Bukowińska Zofia, sz.: 855
 Bukowiński Jan Siemko, sz.: 855
 Bunilman Bartłomiej, p.?: 649
 Bursbel, ch.: 765
 Buschio Teodor, p.: 790
 Buszyński Marcin, zwany Żydek
 sz.?: 362
 Butler Jerzy, sz.: 980
 Bużeński Hieronim, kasztelan
 sieradzki: 39, 368
 Bykowski Stanisław, kasztelan
 konarski: 375, 636
 Caborti Angelus, sz.?: 450
 Caborti Franciszek, m.: 450
 Capell Konrad, sz.?: 323, 649
 (z) Caynis Marek Antoniusz, sz.: 545
 Chądzyńska Anna z Hinczów, sz.:
 150, 151, 152, 153, 624, 626
 Chądzyński Stanisław, podkomorzy
 drohiczyński: 150, 151, 152, 153,
 624, 626
 Chełmicki Adrian, sz.: 1053, 1054
 Chełmski Marcin, sz.: 870
 Chełnicka Anna z Kunicka, sz.: 822
 Chełnicki Adrian, sz.: 822
 Chimczyk Jakub, sz.: 981, 983
 Chlewiński Gabriel, sz.: 287
 Chłapowski Krzysztof: 218, 252, 758,
 775
 Chłopicka Jadwiga, sz.: 481
 Chłopicki Tomasz, sz.: 482
 Chochbark Hendrych, m.?: 862
 Chocimiński Wojciech, sz.: 814
 Chodakowski Sebastian, sz.: 449
 Chodkiewicz Aleksander, starosta
 grodzieński: 568, 862
 Chodkiewicz Hieronim, koniuszy
 litewski: 340, 405
 Chodkiewicz Jan, kasztelan
 wileński: 568, 680, 825, 884

- Chodkiewicz Jerzy, krajczy litewski:
340
- Chodkiewicz Karol, sz.: 568
- Chodowski, m.: 639
- Chojecki Łukasz, sz.: 47, 439
- Chojeński Feliks, sz.: 1065
- Chojeński Jakub, sz.: 1065
- Chrapkowicz Marcin, sz.: 674
- Chrostek Jan, p.: 826
- Chrostek Maciej, p.: 826
- Chrośliński Jan, sz.: 837
- Chrośliński Jerzy, sz.: 837
- Chrzastowski Piotr, sz.: 769, 898,
1075
- Chrzęszczewski Eremian, sz.: 371,
1003
- Chrzonowski Andrzej, opat
lubiński: 90
- Chrzczonowski (Chronovius)
Kasper, prepozyt radziejowski: 43
- Chudy Jan, m.: 965, 1022
- Chudy Marcin, m.: 1022
- Chwalikowska Agnieszka, sz.: 289
- Chwalikowska ze Skrzetuskich
Urszula: 55
- Chwalikowski Mikołaj, sz.: 55
- Chwalikowski Piotr, sz.: 289
- Chyczowski (Chiczowski) Wojciech,
sz.: 904
- Ciekińska z Goślickich Katarzyna,
sz.: 79
- Ciekiński Andrzej, sz.: 78, 358
- Ciekiński Florian, sz.: 240
- Ciekiński Jacek, sz.: 78, 358
- Ciekiński Krzysztof, sz.: 716
- Ciekiński Jan, sz.: 77, 79, 716, 828
- Cielatyński Piotr, sz.: 250
- Ciemierz Marcin, m.: 134
- Cikowski Stanisław, podkomorzy
krakowski: 83, 117
- Ciołek Stanisław, sz.: 219, 257
- Ciświcki Jan, sz.: 957
- Clausen Jan, m.: 946
- Collerius Jan, m.?: 409
- Colonello Antoni Albert, sz.: 841
- Concior Andrzej, sz., Szkot: 930
- Conrad Jan, m.: 874
- Conrad Marcin, m.: 874
- Conrad Stanisław, m.: 874
- Conrad Walenty, m.: 874
- Conrad Walenty, m.: 874
- Conrad Walenty, m: 874
- Conrad Zygmunt, m.: 874
- Corneadi Konstanty, sz.: 743
- Cosmas zob. Kosmas
- Craik (Kraik) Alan, p.: 914
- Curyło zob. Czuryło
- Cybul Bartulo, ch.: 825
- Cynarski Stanisław*: 1008
- Czaplin Wojciech, m.: 515
- Czapliński Mikołaj Iwoń, sz.: 48
- Czarnkowska Barbara z Górków,
sz.: 369
- Czarnkowska Helena, sz.: 44, 401
- Czarnkowska Zofia ze Zbąszyna:
44, 401
- Czarnkowski Adam, starosta
pyzdrowski: 853
- Czarnkowski Jan, sz.: 44, 401
- Czarnkowski Piotr, sz.: 44, 401
- Czarnkowski Wojciech, kasztelan
rogoźniński: 369
- Czarny Paweł, m.: 1031
- Czajczyc Piotr, pisarz grodzki
grabowiecki: 630
- Czegiółka Jan, ch.: 376

- Czeglicz Krzysztof, sz.: 249
 Czechowska Zofia, sz.: 529
 Czechowski Michał, sz.: 529
 Czekanowski Jan, sz.: 477
 Czekanowski Sylwester, stolnik
 inowrocławski: 477
 Czekanowski Wojciech, sz.: 477
 Czema Achacy, wojewoda
 pomorski: 616
 Czema Zofia z Radziwiłłów: 616
 Czerniecki Dymitr, pop: 838
 Czerski Feliks, sędzia ziemski
 krakowski: 117
 Czuryło, sz.: 1066
 Czuryło Stanisław, sz.: 54
 Czussowski Stanisław, sz.: 669, 670
 Czyglicz Krzysztof, sz.: 714
 Czyżkowski Jan, sz.: 982
 Czyżowski Mikołaj, sz.: 584
 Ćwiklińska Anna, sz.: 58, 59, 60
 Ćwikliński Marcin, sz.: 58, 59, 60
 Decjusz Just, sz.: 296
 (z) Dam Małgorzata, zob. Brinek
 Dąbrowski Jan, sz.: 315
 Dąbrowski Jerzy, sz.: 677
 Dąbski (Dambski) Stanisław,
 kanonik łucki: 913
 Dembińska Anna, sz.: 1000
 Dembińska z Gosławskich Barbara:
 155, 161, 629
 Dembiński Andrzej, sz.: 589
 Dembiński Erazm, sz.: 589
 Dembiński Erazm, dziekan
 krakowski: 278, 589
 Dembiński Hieronim, sz.: 155, 160,
 589, 629
 Dembiński Jakub, starosta
 czorsztyński: 589
 Dembiński Jan, sz.: 589, 887
 Dembiński Kasper, podkomorzy
 mielnicki: 160, 589
 Dembiński (Dębieński) Maciej,
 starosta sancelcki: 577, 581, 582,
 799
 Dembiński Mikołaj, sz.: 737
 Dembiński Rafał, sz.: 589
 Dembiński Samuel, sz.: 589
 Dembiński Samuel, starosta
 chęciński: 589
 Dembiński Seweryn, sz.: 589
 Dembiński Stanisław, sz.: 589
 Dembiński Walenty, kasztelan
 krakowski: 155, 161, 162, 589,
 629
 Dembiński Wojciech, starosta
 orleński: 737
 Dembiński Zygmunt, sz.: 278, 589
 Dembniak Jakub, sz.: 622
 Dembołęcka z Decjuszów Barbara,
 sz.: 296, 297
 Dembołęcki (Konojacki) Jakub, sz.:
 14, 288, 296, 297
 Derpowski Jan, sz.: 477
 Destesa Antoni, m.: 337
 Destesa Małgorzata, m.: 337
 Dil, ch.: 930
 Dimitrowski Jan, sz.: 257
 Dion, pop: 587
 Długołęcki Jan, sz.: 1049
 Dobromirski Szymon, sz.: 135
 Dobruchowski Bartłomiej, sz.: 397,
 482
 Dobryzowski Marcin, sz.: 184, 185,
 186
 Dobrzynek Stanisław, p.: 139
 Dobrzynek Walenty, p.: 140

- Dobrzyszowski Marcin, sz.: 180
- Doleth, ch.: 610
- Dominik ch.: 343
- Domogłowski Adam, sz.: 292
- Donat, sz.: 352
- Dorohostajski Krzysztof Momut,
stolnik litewski: 340
- Dorota, m.: 479
- (a) Dreuen Reinhold, sz.: 577, 775
- Dreien Albert, sz.: 928
- Dreien Gertruda z Lebenhausen,
sz.: 928
- Drezner Katarzyna, sz.: 58, 59, 60,
228
- Drezner Paweł, sz., serwitör
królewski: 58, 59, 60, 228
- Drobisz Wawrzyniec, sz.: 714
- Drohojowska Zofia z Ossolina, sz.:
584
- Drohojowski Jan Tomasz, kasztelan
sanocki: 46, 145, 334
- Drohojowski Jan Tomasz,
referendarz koronny: 964
- Drożyński Jakub, sz.: 343
- Drzemlik Feliks, sz.: 783
- Drzewicka z Padniewskich Zofia,
sz.: 175, 176
- Drzewicki Andrzej, sz.: 596
- Drzewicki Maciej, sz.: 175, 176
- Duczymiński Paweł, sz.: 264
- Dulbis, ch.: 760
- Dulska Barbara, sz.: 818
- Dulska Barbara z Mniszchów, sz.: 818
- Dulska Zofia z Herburtów, sz.: 619,
627, 628, 818
- Dulski Filip, sz.: 956
- Dulski Jan, kasztelan chełmiński,
podskarbi wielki koronny: 4, 6,
14, 116, 137, 164, 165, 265, 288,
297, 477, 485, 601, 602, 604, 619,
625, 627, 628, 660, 661, 790, 818,
896, 911, 941, 946, 956, 1005
- Dulski Marcin, starosta
augustowski: 47, 127
- Dulski Piotr, sz.: 127
- Dunckiss, ch.: 422
- Dunikowski Maciej, sz.: 111
- Dunin Hieronim, sz.: 286
- Dunin Krzysztof, sz.: 286, 512
- Dunin Barbara z Harniszów, 1° voto
Kośla, m.: 806
- Dunin Piotr, sz.: 806
- Dunin Piotr, wojewoda brzeski:
1069
- Dunin Sebastian, pisarz ziemski
łęczycki: 1069
- Dunin Urszula z Salomonów, sz.: 224
- Dunin Wincentiana z Leżenic, sz.:
1069
- Dymitr, ch., pop: 954
- Dymitr, pop: 586
- Dzenit, ch.: 610
- Dzerua, ch.: 712
- Dziadkowski Jan, sz.: 416
- Dziaduski Jakub, sz.: 286, 512
- Działyńska Zofia z Zamościa, sz.: 932
- Działyński Łukasz, podczaszy
koronny: 83, 932, 1053
- Działyński Mikołaj, wojewoda
chełmiński: 818
- Dziatkowski Jan, sz.: 920
- Dziecimiarowska Zofia, sz.: 280
- Dzierżek Krzysztof, sz.: 179, 188,
355, 699, 700
- Dzierżek z Mieleskich Regina, sz.:
179

- Dzik Teofil, sz.: 91
- Edward Fortunatus, margrabia badeński: 156
- (z) Embden Tomasz, starosta ryski: 747
- Enlati, ch.: 760
- Erazm, dziekan krakowski: 278
- Erchardowa, m.: 957
- Erchard, m.: 957
- Erici Samuel, p., notariusz publiczny: 802
- Ezdra Jakub, Żyd krakowski: 248
- Ezdra Wolfgang, Żyd krakowski: 248
- Fabia Jerzy, opat sulejowski: 959
- Fałęcki Marcin, kasztelan rozpierski: 622
- Falniowska-Gradowska Alicja*: 1008
- Fanello Anna zob. Żaboklicka
- Fanello Helena (z Rokoszów): 14, 15
- Fanello Mikołaj, stolnik lubelski: 14, 15, 15, 157, 638, 641
- Farensbach Jerzy, prezydent wendeński: 245, 980
- Farth Grzegorz, m.: 1022
- Farth Maciej, m.: 1022
- Fastius Jan, m.: 406
- Felx, ch.: 930
- Ficken Katarzyna zob. Westerath
- Filaw Franciszek, m.: 584
- Filaw Kasper, m.: 584
- Firlej Andrzej, kasztelan lubelski: 124, 164, 165, 183, 196, 901, 924, 927, 960
- Firlej Elżbieta, sz.: 216, 217
- Firlej Henryk, sz.: 924, 925, 926, 927, 960
- Firlej Jan, podskarbi koronny: 924, 926, 927, 941, 960, 971
- Firlej Jan, wojewoda krakowski: 924, 925, 960
- Firlej Mikołaj, wojewoda lubelski: 51, 331
- Firlej Mikołaj, wojewoda krakowski: 177, 178, 186, 216, 217, 343, 579, 588, 661, 835, 844, 924, 926, 927, 960, 1014
- Firlej Piotr, sz.: 924, 926, 927, 960
- Foge Eberhard, sz.: 466
- Fogelweder Andrzej, prepozyt warszawski: 288
- Fogelweder Stanisław, archidiakon warszawski: 236, 238, 239, 240, 241, 476
- Fontana Agnieszka, m.: 428
- Fontanini Baptysta, m.: 428, 429
- Fox Anna, sz.: 567
- Fox Joanna, sz.: 567
- Fox Katarzyna, sz.: 567
- Fox Marcin, sz.: 567
- Fox Paweł, sz.: 567
- Franco Piotr, sz.: 947
- Franksztyn Jan, m.: 186
- Fredro Jan, kasztelan przemyski: 334, 444
- Fredro Krzysztof, sz.: 298
- Fredro Stefan, sz.: 110, 341
- Fredro Walenty, podczaszy przemyski: 86
- Fricc, ch.?: 400
- Froczkówna Anna zob. Wojciechowska
- Fryderyk II, król Danii: 56
- Funck Jan, sz.: 440
- Funt (Phunt) Ludwik, sz.: 679
- Fürstemberg Jodok, kasztelan wendeński: 247, 610

- Fürstemberg Justyna
z Plettenbergów: 593, 610
- Gadzian Tomasz, ch.: 679
- Gajewski Jan, sz.: 159
- Gałczyński Jan, kantor gnieźnieński:
72, 771, 1056, 1057, 1058, 1059
- Garbiska Marcin z Ujazdu, sz.?:
1069
- Garlicki Cyprian, sz.: 272
- Garnysz Stanisław, sz.: 300
- Garnysz Zofia z Działyńskich, sz.:
300
- Garwaski Stanisław, starosta
gostyniński: 758, 759
- Gawroński Jan, sz.: 409
- Gawroński Krzysztof: 476
- Gawroński Łukasz, sz.: 409
- Gawroński Marcin, sz.: 99
- Gawroński Stanisław, sz.: 409
- Gąsiorek Szymon, p.: 391, 666
- Gąsiorkówna Regina, p.: 391, 666
- Gąsiorowski Antoni: 53, 471, 941
- Gebel Kasper, m.: 1028
- Gembicki Jan, sz.: 538
- Gembicki Wawrzyniec Roman, sz.:
149, 469, 538, 701, 1068
- Gertner, sz.: 1067
- Gertner Joachim, sz.: 1067
- Gertwer, wdowa po Joachimie, sz.:
998
- Gertwer Joachim, sz.: 998
- Gibel Kasper, m.: 599
- Giebiński Roman, sz.: 635
- Giebułtowski Stanisław, sz.: 239, 243
- Gieysztor Augustyn, sz.: 432
- Gilewski Tomasz, sz.: 908
- Gilisa, ch.: 712
- Giove Sebastian, sz.: 966
- Gisenen, ch.: 884
- Giza Konstantyn, m.: 797
- Giżowski Marcin, m.: 573
- Giżycki, sz.: 451
- Gliński Joachim, sz.: 297
- Glisen Jerzy, m.: 946
- Głoskowski Stanisław, sz.: 49
- Głoskowski Trojan, sz.: 76
- Głowienka Grzegorz Maciej, p.: 22
- Gniewosz Iwaszkowski Roman, sz.:
923
- Gołęcki Jan, podstarości biecki: 898
- Gniewosz Mikołaj, sz.: 253
- Gniewosz Paweł, sz.: 253
- Gnoiński Krzysztof, sz.: 541
- Gobelio Jan, sz.: 532
- Gobelio Kasper, sz.: 532
- Golas Stanisław, p.: 913
- Golecka Jadwiga z Rzeczcycy, sz.:
1037
- Golecki Mikołaj, sz.: 1037
- Goliński Andrzej, sz.: 652
- Golkowski Piotr, sz.: 714
- Golski Stanisław, sz., strażnik
koronny: 260, 261, 262, 263
- Golthsmidt Jan, m.: 372
- Gołąbkowska Małgorzata
z Malczowa, sz.: 756
- Gołąbkowski Seweryn, sz.: 756
- Gołuchowski Andrzej, sz.: 732
- Gołuchowski Jan, sz.: 471, 544, 732
- Gołuchowski Jan, sz.: 732
- Gołuchowski Krzysztof,
podkomorzy sandomierski: 373
- Gołuchowski Piotr, sz.: 229, 232,
233
- Gomoliński Florian, podkomorzy
sieradzki: 823

- Gonowski Andrzej, sz., pisarz
dworu: 252, 974
- Gorueter Tomasz, ch.: 763
- Gorzowska Jadwiga, sz.: 685, 1007
- Gorzowski Erazm, sz.: 685, 1007
- Gorzowski Krzysztof, sz.: 685, 1007
- Goski Kasper, sz.: 792
- Gosławski Jan, sz.: 226
- Gosławska Dorota z Salomonów,
sz.: 226
- Gosłowska Barbara zob. Dembińska
- Gostomski Anzelm, wojewoda
rawski: 8, 9
- Gostomski Hieronim, kasztelan
nakielski: 9, 32, 33, 34, 38, 40,
87, 449, 530, 551, 853, 865, 866,
872, 891, 903
- Gostomski Jan, kasztelan rawski:
40, 51
- Gostomski Jan, sz.: 891
- Gostomski Stanisław, wojewoda
rawski: 8, 992
- Goślicka Aleksandryna, sz.: 637
- Goślicki Jan, sz.: 637
- Górecki Sebastian, sz.: 397
- Górka Andrzej, kasztelan
międzyrzecki: 148
- Górka Łukasz, wojewoda poznański:
646
- Górka Stanisław, wojewoda
poznański: 662, 695
- Górnicki Łukasz, starosta
tykociński: 635
- Górski Jan, sędzia ziemski nurski:
1026
- Górski Jan, starosta wschowski: 211,
218, 994
- Górski Mikołaj, sz.: 994
- Grabowiecki Achacy, m.?: 1052
- Grabowski Mikołaj, sz.: 860
- Grajewski Stanisław, stolnik
podlaski: 378
- Grajewski Dobrogost, sz.: 378
- Granowski Wojciech, sz.: 7, 411, 414
- Gratkowski Szymon, p.: 714
- Grochocka Jadwiga zob. Kuczevska
- Grochocki Baltazar, sz.: 302
- Grocholski Chojkowicz Stanisław,
sz.: 534
- Grochowicki Jakub, sz.: 324
- Grochowski Tomasz, sz.: 111, 341
- Grodzicka Zofia, sz.: 524
- Grodzicki Mikołaj, sz.: 524
- Gromkowicz Stanisław, m.: 844
- Groppenborg Filip, sz.: 403
- Gros Jan, sz.?: 1005
- Grot Jan, sędzia drohicki: 151, 626
- Grothusen Melchior, m.?: 862
- Grotowski Piotr, sz.: 426
- Gruden, sz.: 930
- Grubel, ch.: 423
- Grudziecki Stanisław, sz.: 174
- Grudzińska Jadwiga, sz.: 113
- Grudziński Stefan, kasztelan
nakielski: 24, 32, 33
- Grudziński Zygmunt, sz.: 113
- Gruncki Feliks, sz.: 250
- Gruszczyńska Barbara zob.
Radoszowska
- Gruszczyński Walenty, sz.: 63
- Gryslis, ch.: 760
- Gryzel Joachim, m.: 842
- Grzegorz, p.: 921
- Grzybowski Mikołaj, podkomorzy
warszawski: 189
- Gulczewski Wawrzyniec, sz.: 872

- Gulski Stanisław, sz.: 158
Guth Andrzej, sz.: 784
Guth Mikołaj, sz.: 784
Gutteter Jerzy, sz.: 273
Gutteter Kasper, sz.: 273
Gutteter Rozyna zob. Marcinkowska
Gutteter Walerian, sz.: 273
Guz Aleksander, m.: 515
Gwiazdoń Michał, ch.: 349
Gwiazdowski Aleksander, sz.: 235
Gwiazdowski Piotr, sz.: 235
Gwiazdowski Waclaw, sz.: 42, 64, 89, 235, 324, 569
Gwilecki Kasper, sz.: 697
Habsburgowie: 456
Halecki Dymitr, podskarbi nadworny litewski: 116
Hałcnowski Joachim, sz.: 182
Hamowicz, p.: 949
Haneben Jan, sz.: 679
Hantyn, ch.: 917
Hanusz Chirurg, p.: 751
Harnisz Michał, m.: 806
Heitgriger Marcin, ch.: 866
Heitgriger Jakub, ch.: 866
Heitgriger Jan, ch.: 866
Heitgriger Paweł, ch.: 866
Helikon, m.: 943
Henryk Walezy: 171, 552, 633
Hepner Dominik, m.: 801
Herbowski Mikołaj, sz.: 901
Herbultowska Anna, sz.: 250
Herbultowski Mikołaj, sz.: 250
Herburt Anna z Wielkiego Szczawina, sz.: 492, 493, 601, 625
Herburt Jan, chorąży lwowski: 492, 493, 601, 602, 604, 605, 619, 625, 950
Herburt Jan, kasztelan sanocki: 86, 724, 878
Herburt Jan Feliks, sz.: 1066
Herburt z Drohojowskich Katarzyna, sz.: 86, 724, 878
Herburt Mikołaj, wojewoda ruski: 73, 74, 336, 342, 612
Herburt Mikołaj, kasztelan przemyski: 395, 396, 444, 445, 576, 725
Herburt Zofia zob. Pieniążek
Herburtówna Anna zob. Uchańska
Heremisa Wawrzyniec, sz.: 298
Hermann Daniel, sz.: 1083
Hertgenger, p.: 551
Heydeman Jakub, m.: 946
Hilchen Dawid, m.: 364
Hincza Aleksander, sz.: 150, 151
Hincz, ch.: 610
Hlebowicz Jan, wojewoda trocki: 160, 605, 627, 628, 887
Hlebowicz Katarzyna, sz.: 627, 628
Hlebowicz Jan, sz.: 627, 887
Hlebowicz Mikołaj, sz.: 627, 887
Homicz Łazarz, p., pop: 131, 132
Honderfast Bernard, sz.: 747
Horbachowa, p.: 847
Horbach Iwan, p., pop: 847
Horbach Steczko, p.: 847
Horn Jerzy, ch.: 1028
(ab) Hoyter Wolman, sz.: 329
Hryczko, m.: 1073
Humiecki Wojciech, łowczy kamieniecki: 677
Humnicki Stanisław, sz.: 1078
Hyszowski (Hyszewski) Gawel (Gall), sz.: 630
Ilko, p.: 206

- Ilmanowski Krzysztof, sz.: 57, 652, 657, 1048, 1071
- Ilnicka Anna, sz.: 130
- Ilnicki Hryczek, sz.: 130
- Ipodukai, ch.: 902
- Irzykowski Stanisław, sz.: 320
- Iwan, p., pop: 1072
- Iwan, p.: 497
- Iwan, p., pop: 587
- Iwan, pop: 131
- Iwan, pop: 586
- Iwan, pop: 839
- Iwanowicz Iwan, p., pop: 1016
- Iwanowicz Sylwester, sz.: 718
- Iwanowski Stanisław, sz.: 365
- Jabłonowski Paweł, sz.: 737
- Jabłonowski Sebastian, sz.: 888
- Jakub, cysters: 959
- Jakub, ch.: 900
- Jakub, p.: 832
- Jakubowicz Wawrzyniec, m.: 442
- Jan, m., młynarz: 442
- Jan, m.: 515
- Jan, sz.: 786
- Jan, sz.: 877
- Jan, kustosz wendeński: 425
- Jan Olbracht: 835
- Jan Stanisław, ch.: 704
- Jancyńska Anna, sz.: 195
- Jancyński Waclaw, sz.: 195
- Janewicz (in. Janowski lub Janowicz)
Jozue, sędzia ziemski pucki: 423
- Jankowski Wojciech, sz.: 786
- Janusz, książę mazowiecki: 287
- Jarota Wojciech, m.: 580
- Jarułtowski Piotr, sz.: 1055
- Jarzyna Jan, sz.: 646
- Jarzyna Wojciech, sz.: 646
- Jaskmanicki Jan, sędzia ziemski przemyski: 389, 390
- Jaskolecki Piotr, sz.: 707
- Jasnoszek Marcin, m.: 1046
- Jastrzemski Wojciech, sz.: 967
- Jaślikowska z Żelisławskich Dorota, sz.?: 680
- Jaślikowski Stanisław, sz.?: 680
- Jawnozenie, ch.: 610
- Jawornicki Jan, sz.: 669, 670
- Jawornicki Krzysztof, sz.: 669, 670
- Jawornicki Piotr, sz.: 669, 670
- Jawornicki Samuel, sz.: 669, 670
- Jazdówna Anna zob. Niegosz
- Jazłowiecka Anna z Sieniawskich, sz.: 459, 460
- Jazłowiecki Mikołaj, starosta śniatyński: 459, 460
- Jaźwiecki, sz.: 7
- Jerzy Fryderyk Hohenzollern, margrabia von Brandenburg-Ansbach, książę pruski: 56, 169, 1049
- Jeziarska Zofia, sz.: 672
- Jeziarski Stanisław, sz.: 672
- Jeżowska Katarzyna z Czerniakowskich, sz.: 1013
- Jeżowski Stanisław, sz.: 1013
- Jois Georschon Claus (Mikołaj), p.?: 1039
- Jonspulis, ch.: 760
- Jordan Krzysztof, sz.: 133
- Jordan Spytek, starosta sądecki: 566, 647, 792, 793
- Jordan Stanisław, sz.: 623
- Jowczyk Aleksander, sz.: 755
- Jozjasz Józef, Żyd: 202
- Józef, sz.: 877

- Jurgowicz (Jurgiewicz) Jarmola, sz.: 562, 714
- Jurowicz Jaczko, p.: 203
- Jurowska z Chotkowskich Jadwiga, sz.: 447
- Jurowski Mikołaj, sz.: 447
- Justimonti Wawrzyniec, sz.: 536
- Kalb Daniel, sz.?: 879
- Kalb Daniel, sz.?: 879
- Kalborski Maciej, sz.: 245
- Kalinowska Zofia, p.: 446
- Kalinowski Zygmunt, sz.: 446
- Kaliński Jan, pisarz ziemski łączycyki: 1044
- Kaliński Stanisław, sz.: 1044
- Kalwicz, ch.: 610
- Kamieniecki Maciej, m.: 499
- Kamieniecki Stanisław, sz.: 696
- Kamiński Łukasz, p.: 979
- Kamiński Stanisław, sz.: 886
- Kanap, ch.: 422
- Kanlisz, ch.: 610
- Kanst, ch.: 930
- Kantelberg Antoni, sz.: 750
- Kański Jan, sz.: 768
- Kapidura Piotr, sz.: 449
- Kaptałka Jan, ch.: 349
- Karnkowski Stanisław, arcybiskup gnieźnieński: 523, 660, 664, 695, 918
- Karsznicki Stanisław, sędzia ziemski sieradzki: 555
- Kasinowski Sebastian, sz.: 857
- Kasz Hans, ch.: 929
- Kaszuba Anna, sz.: 892
- Kaszuba Marcin, sz.: 892
- Kaszurge, ch.: 836
- Kaulesen, ch.: 930
- Katarzyna, p.: 832
- Kawęcki Wawrzyniec, sz.: 943
- Kawięcki Maciej, sz.: 893
- Kawięcki Stanisław, sz.: 893
- Kawięcki Szymon, sz.: 893
- Kazanowski Jan, sz.: 325
- Kazanowski Marcin, starosta feliński: 245, 308, 325, 649
- Kazanowski Zygmunt, sz.: 325
- Kazimierz Jagiellończyk: 250, 831, 835, 1069
- Kazimleko Kasper, m.: 805
- Kącki Eustachy, sz.: 57
- Kącki Maciej, sz.: 295
- Kempanowska Anna, sz.: 714
- Kempanowska Dorota, sz.: 714
- Kempanowska Magdalena z Olszowskich, sz.: 712, 714
- Kempanowska Regina, sz.: 711
- Kempanowski Marcin, sz.: 711, 714
- Kempanowski Sebastian, sz.: 714
- Kempanowski Stanisław, sz.: 247, 711, 712, 714
- Kempanowski Wojciech, sz.: 714
- Kersten Herman, sz.: 757
- Kettler Fryderyk, książę: 564
- Kettler Gotthard, mistrz zakonu kawalerów mieczowych: 320
- Kettler Wilhelm, książę: 564
- Kiełczewski Wacław, sz.: 501, 683, 689, 938
- Kiełczowski Jakub, p.?: 190
- Kiersten Jakub, m.: 880
- Kikurs, ch.: 760
- Kiński Łukasz, sz.: 419
- Kiszewski Stanisław, opat lubiński: 90
- Kiszka Anna z Dulskich, sz.: 895, 936

- Kiszka Elżbieta z Ostrogskich, sz.:
675, 882
- Kiszka Jan, kasztelan wileński: 675,
882
- Kiszka Mikołaj, starosta drohicki:
424, 429, 430, 520, 598, 607, 894,
895, 896, 897, 931, 934, 935, 936,
992, 996
- Kiszka Mikołaj, wojewoda podlaski:
424, 430, 598, 894, 895, 934, 992,
996
- Kizling Jan, p.?: 177
- Klangis, ch.: 610
- Klanowski Jakub, sz.: 1083
- Kleczkowski Bartłomiej, podstarości
ostrowski: 1026
- Kleiss, ch.: 400
- Klimek Stanisław, p.: 1020
- Kliński Jan, sz.: 1065
- Klobar Maciej, sz.: 377
- Klober Sebastian, sz.: 25
- Klonowski Jakub, sz.: 404
- Kłodnicka Dorota zob. Pieniążek
- Kłodziński Kasper, starosta błoński:
378, 635
- Kłosiński Maciej, prepozyt
mansjonarzy sandomierskich:
871
- Kłoszek Błażek, p.: 824
- Kłomnicki Piotr, sz.: 1033
- Kłonicki Krzysztof, podśędek
wieluński: 803
- Kmita Jan, pisarz ziemski
krakowski: 117
- Knyszysz, ch.: 610
- Kobylińska z Witowskich Zofia, sz.:
166
- Kobyliński Jan, sz.: 166
- Kochlewski Wojciech, sz.: 25, 191,
377, 703
- Kochomski Sebastian, sz.: 860
- Kociński Jan, sz.: 834
- Kociński Jan, sz.: 834
- Kokałowski Mikołaj, sz.: 946
- Kolbarch, ch.: 836
- Kołaczkowska Dorota, sz.: 871
- Kołodziejczyk Anna*: 2
- Kołaczkowski Piotr, sz.: 871
- Komorowski Krzysztof, kasztelan
oświęcimski: 117
- KonarSKI Augustyn, sz.: 1019
- KonarSKI Dawid, opat oliwski: 742
- KonarSKI Samuel, chorąży
pomorski: 477
- KonarSKI, kanonik krakowski
- Koniecki Jan, sz.: 275
- Konieczkowski Aleksander, starosta
wieluński: 277
- Konieczkowski Stanisław, kasztelan
sieradzki: 368
- Konopacki, sz.: 938
- Konopnica Andrzej, m.: 545, 546
- Konopnicki Aleksander, podśędek
wieluński: 803
- Konopnicki Piotr, sz.: 650
- Kopysteński Jan, sz.: 366
- Korczewski Arnolf Hlebowicz,
chorąży drohicki: 151
- Korff Mikołaj, sz.: 422, 611, 733,
734, 735
- Korniakt (?) zob. Corneadi
- Korowicz Krzysztof, sz.: 626
- Korowicka Katarzyna, sz.: 150, 151,
152, 153
- Korowicki Krzysztof, sz.: 150, 151,
152, 153

- Korycka Elżbieta, sz.: 1042
Korycki Adam, sz.: 1042
Korycki Jan, sz.: 22
Korycińska Zofia z Budziszewskich,
sz.: 885
Koryciński Mikołaj, sz.: 816
Korytko Agnieszka, sz.: 337
Korytko Paweł, kasztelan przemyski:
337, 338
Kosacki Stanisław, sz.: 449
Kosmas (Cosma) Feliks, sz.: 533,
782, 1081
Kosmas (Cosma) Walenty, sz.: 533,
782, 1081
Kosmas Wit (Cosma), sz.: 533, 782,
1081
Kosmas (Cosma) Wojciech (Albert),
sz.: 533, 782, 1081
Kossek Jan, sz.: 626
Koss Stanisław, sz.: 956
Kostka Anna, sz.: 267, 964
Kostka Katarzyna, sz.: 267, 964
Kostka Jakub, miecznik chełmiński:
62, 1011
Kostka Jan, sz.: 62, 267, 268, 276,
1011
Kostka Jan, wojewoda sandomierski:
267, 268, 276, 281, 964
Kostka Krzysztof, wojewoda
pomorski, starosta
kościerzyński: 477, 1021
Kostka Mikołaj, wojewoda
chełmiński: 818
Kostka Paweł, sz.: 299, 478
Kostka Stanisław, podkomorzy
chełmiński: 299, 477
Kostka Stanisław, sz.: 739, 740, 1005,
1009
Kostrzejowski Błażej, sz.: 574
Kostrzejowski Jan, sz.: 574
Kostrzejowski Michał, sz.: 574
Kostrzejowski Mikołaj, sz.: 574
Koszbiał Mikołaj, sz.: 747
Koszek Jan, sz.: 150, 151, 152, 153
Koszek Zofia, sz.: 150, 151, 152, 153
Kościelecki Andrzej, opat
bledzewski: 509
Kościelecki Jan, kasztelan
międzyrzecki: 477
Kościelecki Łukasz, biskup
poznański: 82, 90, 420, 487, 719
Kośla Andrzej, sz.: 806
Kotarski Sebastian, sz.: 961
Kotłowski Jan, sz.: 590
Kowalewski Jakub, sz.: 819
Kowalewski Stanisław, chorąży
zakroczymski: 370
Kowalkowski Tomasz, sz.: 216
Kowalowski Wojciech, sz.: 594
Kowalski Andrzej, sz.: 480
Kowalski Jakub, sz.: 480
Kowalski Jerzy, sz.: 480
Kowalski Marcin, sz.: 480
Kowalski Wiktoryn, podśudek ziemi
lwowskiej: 612, 743
Koziebrodzki Stanisław, sz.: 287
Kozielski Maciej, sz.: 653
Kozłowski Jan, sz.: 345, 349, 868
Kozmicki Florian, sz.: 856
Krajewska Katarzyna, sz.: 840
Krajewski Piotr, sz.: 351, 840
Krajowski Mazur Benedykt, p.: 967
Kramp Bartłomiej, m.: 266, 767, 788
Kramp Paweł, m.: 266
Krapiewska z Gierlichów Elżbieta,
sz.: 902

- Krapiewski Sebastian, sz.: 502, 902
- Krasicki Stanisław, oboźny koronny:
288, 340, 346, 347, 722, 985, 989,
1015
- Kraśniński Franciszek, podkanclerzy
koronny: 365
- Kraśniński Franciszek, kasztelan
ciechanowski: 487, 984
- Kraśniński Jan, kantor krakowski: 81,
82, 487
- Kraśniński Stanisław, kasztelan
sierpecki: 81, 82, 984, 985
- Kraśniński Wojciech, kasztelan
sierpecki: 985
- Kraszowski Mikołaj, sz.: 72
- Krauszowski Stanisław, sz.: 57
- Kretkowski Jerzy, sz.: 218, 993
- Kreza z Sienguszków Małgorzata,
sz.: 236, 238, 239, 240, 241
- Kreza Jan, sz.: 236, 237, 238, 239,
240, 241, 242, 243, 476
- Krokow Reinhold, sz.: 654
- Krokow Kordula, sz.: 654
- Królewski Andrzej, sz.: 316
- Krummeth Maciej, ch.: 873
- Krupka Przeclawski Konrad, sz.:
253, 569
- Krupka Krzysztof, sz.: 14, 569, 638
- Krupka Melchior, sz.: 297
- Kruszyński Jan, sz.: 41, 961, 979
- Kryski Stanisław, wojewoda
mazowiecki: 603
- Kryski Wojciech, sz.: 603
- Krzeczowska Dorota, sz.: 1048
- Krzeczowski Jerzy, sz.: 1048
- Krzesiński Jakub, sz.: 901
- Krzycki Kotwicz Mikołaj, sz.: 994
- Krzyska Anna, sz.: 864
- Krzyski Paweł, sz.: 864
- Krzyszowska z Mieszkowskich
Anna, sz.: 192, 193
- Krzyszowski Marek, sz.: 192, 193
- Krzysztof, cysters: 959
- Krzyżanowski Bartłomiej, sz.: 195
- Krzyżtoporska Elżbieta
z Adamanów: 125
- Krzyżtoporski Jan, starosta
ostrzeszowski: 485
- Krzyżtoporski Stanisław, sz.: 125
- Księżykował Szymon, m.: 435
- Księżykował Wojciech, m.: 435
- Kuczborski Bartłomiej, sz.: 190
- Kuczewska (Kuczowska) Jadwiga,
1° voto Grochocka, sz.: 302
- Kuczewski (Kuczowski) Wojciech,
sz.: 302
- Kuczkowska Katarzyna, sz.: 222
- Kuczkowski Jan, sz.: 238, 242, 284
- Kuczkowski Stanisław, sz.: 3, 4, 5,
222, 1064, 1079
- Kuczkowska Barbara z Salomonów,
sz.: 222
- Kuczowski Wojciech, sz.: 313
- Kudijowski Andrzej, sz.: 381
- Kudijowski Daniel, sz.: 381
- Kudijowski Iwan, sz.: 381
- Kudijowski Jarema, sz.: 381
- Kudijowski Jerzy, sz.: 381
- Kudijowski Juško, sz.: 381
- Kudijowski Miško, sz.: 381
- Kudijowski Stefan, sz.: 381
- Kukliński Wawrzyniec, sz.: 825
- Kulle, ch.: 915
- Kułakowski (Kołakowski) Andrzej,
p.?: 284
- Kunath Marcin (*Kunath*), sz.: 726, 827

- Kupcowicz Jan, m.: 580
Kuraszek Feliks, p.: 427
Kurczowicz Stanisław, ch.: 561
Kurczowicz Zofia, sz.: 561
Kurczowski Arnolf Hlebowicz,
chorąży mielnicki: 626
Kurski Peregryn, kleryk: 420
Kurymowicz Murat, m.: 355
Kuszel Mikołaj, sz.: 150, 151, 152,
153
Kuszel Zofia, sz.: 150, 151, 152, 153,
626
Kutkis, ch.: 765
Kutlowski Michał, p.: 477
Kwas Marcin, ch.: 349
Kwiaton, m.: 496
Kwilecki Kasper, sz.: 431
Kwilecki Stanisław, sz.: 30
Kyrstyn Jakub, sz.: 599
Labecka Zofia, m.: 270
Labecki Mikołaj, m.: 270
Lampartowicz Wojciech, m.: 208
Lanckoroński Krzysztof, kasztelan
radomski: 167, 310, 531
Lanckoroński Mikołaj, sz.: 875
Lanckoroński Stanisław, kasztelan
halicki: 22, 445
Largris, ch.: 760
Laskowska Anna z Drwalewa, sz.:
1085
Laskowski Liatała Mikołaj, sz.: 597,
663, 1004
Laskowski Wawrzyniec, pisarz
ziemski warszawski: 1085
Lassen, ch.: 930
Latański Jerzy, sz.: 653
Latański Stanisław, starosta
inowrocławski: 759
Latkowski Stanisław, sz.: 210, 1031
Latoszek Wawrzyniec, p., woźny: 57
Lencz Piotr, m.: 383
Lenczowicz Maciej, p., pop: 1007
Leniek Maciej, starosta
nowogrodzki: 361, 468
Lepiko Tomasz, ch.: 321
Lepiszke, ch.: 610
Lepsen (Lepsin, Lepsein) Stefan, sz.,
serwitor królewski: 1, 289
Lepssen (Lipsen) Tomasz, p.: 469,
538
Lepszoder, ch.: 610
Lepszy Kazimierz: 84
Lesiewska Elżbieta z Broniewskich,
sz.: 645
Lesiewski Jan, sz.: 645
Lesiewski Wojciech, sz.: 645
Leszczycki, sz.: 585
Leszczycki Mikołaj, sz.: 188, 815
Leszczyńska Katarzyna, sz.: 816
Leszczyńska Zofia z Bnina, sz.: 1076
Leszczyński Andrzej, sz.: 124, 164,
165, 817
Leszczyński Jan, starosta
radziejowski: 457, 559, 560, 684,
817, 1076
Leśniowicz Bohdan, sz., podstarości
lanckoroński: 594
Leśniowolska z Kuflewa Anna, sz.:
294
Leśniowolski Jan, kasztelan czerski:
245, 749, 940
Leśniowolski Marcin, kasztelan
podlaski: 26, 29, 150, 151, 152,
153, 294, 363, 399, 624, 626, 662,
682, 695, 789, 881, 972, 1032
Leśniowolski Stanisław, sz.: 83

- Letuer Jaub, ch.: 321
- Liaskownicka z Gierałtowskich
Elżbieta, sz.: 235
- Liaskownicki Piotr, sz.: 235
- Liassek Agnieszka, m.: 1001
- Liassek Andrzej, m.: 1001
- Liassek Marcin, m.: 1001
- Ligeza Jan, wojski sanocki: 964
- Ligeza Katarzyna z Obrazowa, sz.:
10
- Ligeza Mikołaj, kasztelan wiślicki:
198, 199
- Ligeza Stanisław, starosta
opoczyński: 10, 11, 17
- Ligeza Stanisław, sz.: 674
- Ling Trebald, m.?: 252
- Linka Stanisław, sz.: 163
- Linth Piotr, p.: 829
- Lipnicka Katarzyna zob.
Stanisławska
- Lipnicki Stanisław, sz.: 290
- Lipsen Tomasz zob. Lepssen
- Lipska z Salomonów Zofia: 225
- Lipska Zofia, sz.: 163
- Lipski Andrzej, sz.: 225
- Lipski Jakub, sz.: 163
- Lipski Wawrzyniec, podsędek ziemi
rawskiej: 1025
- Leśniak Franciszek*: 1
- Liszewski Maciej, sz.: 204
- Loe, ch.: 836
- Lolokais, ch.: 760
- (a) Loue Henryk, sz.: 448
- Lubba, ch.: 760
- Lubiatowski Stanisław, sz.: 741
- Lubiewska Zofia z Ostrowskich, sz.:
940
- Lubiewski Jan, sz.: 940
- Lubnicki Maciej, sz.: 501
- Lubnicki Stanisław, sz.: 501
- Lubnicki Stanisław, kasztelan
wieluński: 501
- Lubomirska Anna, sz.: 753
- Lubomirski Sebastian, sz., żupnik
krakowski: 175, 176, 252, 269,
270, 282, 283, 290, 291, 301, 461,
462, 484, 536, 727, 753, 792, 793,
794, 947
- Luborski Jan, sz.: 475, 489
- Lubowiecki Antoni, sz.: 458
- Lubowiecki Stanisław, sz.: 458
- Lubowiecki Wojciech, sz.: 731, 1047
- Ludmiła, p.: 979
- Lufe Jan, p.: 914
- Luie, ch.: 929
- Luziński Szymon, sz.: 202
- Lyndeman Wilhelm, sz.: 745
- Łabęcki Jakub, sz.: 30
- Łagiewnicki Andrzej, sędzia grodzki
krakowski: 337, 338, 366, 412
- Łaniecki Jan, sz.: 819
- Łaska Anna z Kurozwęk, sz.: 45
- Łaski Hieronim, wojewoda
sieradzki: 45
- Łaski Wojciech, sz.: 255
- Łaski Wojciech, wojewoda
sieradzki: 257
- Łaska Zofia z Knyszyków, sz.: 1051
- Łaski Samuel, sz.: 1051
- Łaski Olbracht, wojewoda sieradzki:
45, 171, 249, 255, 256, 257, 803
- Łaszcz Aleksander, chorąży bełski:
1057
- Łaszcz z Wielopolskich Anna, sz.:
1056, 1057
- Łaszcz Eustachy, sz.: 609

- Łaszcz Gabriel, sz.: 609
 Łaszcz Jan, starosta chełmski: 1056,
 1057, 1058, 1059
 Łaszcz Jan, sz.: 1057
 Łaszcz Piotr, sz., rotmistrz: 31
 Łaszcz Stanisław, sz.: 31
 Ławska Anna zob. Zwierzchowska
 (z) Łazin Baltazar, ch.: 919
 (z) Łazin Jadwiga, ch.: 919
 (z) Łazin Paweł, ch.: 919
 Łazowski Jerzy, sz.: 893
 Łącki Jan, sz.: 1019
 Łącki Kasper, sz.: 510
 Łącki Maciej, sz.: 1083
 Łączyńska Anna z Giedrochów,
 1° voto Szymanowska, sz.: 317, 318
 Łączyńska Anna z Ryglic, sz.: 1037
 Łączyńska Zofia zob. Brzezińska
 Łączyński Jan, sz., pisarz grodzki
 krakowski: 110, 111, 255, 287,
 312, 341, 389, 1037
 Łączyński Jan: 287
 Łączyński Mikołaj, sz.: 937
 Łączyński Stanisław, sz.: 317, 318
 Łodziński Jan, sz.: 1070
 Łojewska Zofia z Goślickich, sz.: 640
 Łojewski Leszek, sz.: 640
 Łoknicki Stanisław, sz.: 84, 141, 436,
 671, 905
 Łopacki Andrzej, sz.: 731
 Łopatecki Jan, sz.: 965
 Łowczowski Dobek Stanisław, sz.:
 863, 875
 Łowicki Jakub, podkomorzy brzeski:
 1069
 Łubieński Wojciech, sz.: 55
 Łubnicki Maciej, sz.: 683, 689
 Łuczyliński Mikołaj, sz.: 329
 Ługowski Stanisław, sz.: 474, 666
 Łukomski, sz.: 1009
 Łukowski Jan Sariusz, sz.: 54
 Łyczko Marcin, stolnik sanocki: 111
 Łyczko Rafał, sz.: 675, 882
 Łysakowska Anna, sz.: 119
 Łysakowski Krzysztof, sz.: 119
 Machen Peter, ch.: 879
 Machwicz Jan, ławnik ziemski
 malborski: 998, 1067
 Maciej, p.: 464
 Maciej, m.: 419
 Maciejowski Bernard, biskup łucki:
 29, 186
 Maciejowski Jan, kasztelan
 zawichojski: 100, 778
 Maciejowski Kasper, koniuszy
 koronny: 186, 366, 778
 Maciejowski Samuel, biskup
 chełmski: 418
 Madelen, ch.: 884
 Magnus, królewicz duński: 56
 Maischner Filip, m.: 366
 Maischner Jerzy, m.: 366
 Makowiecki Stanisław, kanonik
 gnieźnieński: 1064, 1079
 Maksymilian Habsburg, arcyksiążę:
 20, 96, 145, 168, 219, 269, 270,
 277, 339, 369, 375, 413, 449, 515,
 534, 536, 742, 792, 939
 Maksymilian II Habsburg, cesarz: 1051
 Maleczkowski Michał, wielkorządca
 krakowski: 1, 117, 159, 220, 289,
 767
 Malicki Andrzej, podstarości
 sandomierski: 511
 Malinowski Jan, sz.: 714
 Malk Jan, sz.: 419

- Malkowicz Haraś, p.?: 1074
 Małachowski Jan, sz.: 994
 Małgorzata, p.: 497
 Małuski Adam, sz.: 486
 Małuski Samuel, sz.: 454, 486
 Manikowski Jakub, sz.: 635
 Marchocki Stanisław, sz.: 352, 427
 Marcinkowska Rozyna
 z Gutteterów, sz.: 273
 Marcinowski Maciej, sz.: 272, 273,
 274, 275
 Marcinowski Stanisław, sz.: 18, 19,
 128, 209
 Marcisz Róża, sz.: 1007
 Marcisz Jan, sz.: 1007
 Marge, ch.: 836
 Markowicz Andrzej, m.: 350
 Markowicz Jan, m.: 516
 Markowicz Wojciech, m.: 516, 517
 Markowski Wojciech, sz.: 308, 319,
 323, 649
 Marszowska Zofia, sz.: 714
 Marszowski Krzysztof, sz.: 714
 Masło Stanisław, m.: 573
 Massari Antoni, p.: 584
 Mater Jan, p.: 865
 Mater Kasper: 865
 Maxternik, ch.: 712
 Mehogailis, ch.: 760
 Melchior, cysters: 959
 Meller, p.?: 525
 Menda, ch.: 765
 Merschel Karol, sz.: 916
 Mezak, ch.: 610
 Mężyk Dorota, sz.: 227
 Mężyk Jan, sz.: 227
 Mężyk Katarzyna, z Salomonów, sz.:
 227
 Mężyński Baltazar, podsedek
 zambrowski: 973
 Miączyńska Elżbieta, sz.?, m.?: 142
 Miączyńska Małgorzata, sz.?, m.?:
 142
 Miączyński Jan, sz.?, m.?: 142
 Miączyński Marcin, sz.?, m.?: 142
 Miączyński Sebastian, sz.?, m.?: 142
 Miączyński Wojciech (Pyznicz),
 sz.?, m.?: 142
 Michał, p.: 441
 Miegaczek, ch.: 867
 Mielecka Katarzyna, sz.: 1014
 Mielecka Zofia, sz.: 1014
 Mielecki Hieronim, starosta
 sandomierski: 196, 265, 371,
 385, 386, 387, 388
 Mielecki Jan, wojewoda podolski: 83
 Mielecki Mikołaj, wojewoda
 podolski: 336, 1014
 Mieliński Aleksander, sz.: 401
 Mieliński Stanisław, sz.: 401
 Mielżyński Łukasz, sz.: 687, 1009,
 1062
 Mierzwiński Teofil, sz.: 361
 Mieszkowski Maciej, m.: 192
 Mięksiski Jan, sz.: 148
 Migoilo, ch.: 867
Mikulski Krzysztof: 423, 425
 Mileński Stanisław, sz.: 44
 Milne, ch.: 761
 Minister Jan, p.: 948
 Mińska Urszula, sz.: 160, 162
 Miński Stanisław, kasztelan
 zakroczymski: 160, 162, 183, 367
 Miński Szymon, sz.: 450
 Mioduski Stanisław, sz.: 539
 Mirko Petro, ch.: 867

- Mirosławski Łukasz, sz.: 488
 Mirosławski Stanisław, sz.: 488
 Miroszowska z Salomonów Jadwiga,
 sz.: 223
 Miroszowski Jan, sz.: 316
 Miroszowski Krzysztof, sz.: 223
 Mitchel Jakub, p.: 914
 Mleczko Maciej, sz.: 228
 Młodawski Adam, sz.: 656
 Młodawski Kasper, starosta
 szmelyński: 728, 729, 748, 749
 Młodecki Fabian, sz.: 148, 1042
 Młodziejowska Agnieszka
 z Włostowa, sz.: 219, 513
 Młodziejowski Jacek, podskarbi
 nadworny: 116, 219, 252, 283,
 346, 348, 513, 518, 722
 Młodziejowski Sebastian, sz.: 692, 795
 Młożewski Krzysztof, sz.: 901
 Młożewski Przeclaw, sz.: 438
 Mnichowska z Gniewoszów
 Elżbieta, sz.: 253
 Mnichowska z Lasockich Zofia, sz.:
 201, 367
 Mnichowski Jakub, sz.: 201, 253
 Mnichowski Jakub, sz.: 198, 200,
 201, 367
 Mnichowski Jan, sz.: 199
 Mnichowski Joachim, sz.: 199, 200,
 544
 Mnichowski Stanisław, sz.: 199, 200,
 253
 Mniszech Jadwiga z Tarłów, sz.: 101,
 102, 103, 212
 Mniszech Jan, starosta
 krasnostawski: 101, 818, 899
 Mniszech Jerzy, wojewoda
 sandomierski: 97, 98, 101, 102,
 103, 105, 107, 212, 214, 255, 256,
 503, 510, 542, 556, 572, 586, 587,
 818
 Mniszech Jerzy, starosta łucki: 212
 Mniszech Jerzy, sz.: 796
 Mniszech Mikołaj, starosta
 łukowski: 76, 114, 520, 768, 796,
 818
 Mniszech Mikołaj, starosta
 krasnostawski: 899
 Mniszewski Andrzej, sz.: 49
 Modlibóg Jan, łowczy
 inowrocławski: 477
 Modliszewski Andrzej, sz.: 973
 Mogilbicki Tobiszczyk Jan, sz.: 500
 Moller Jan, sz.?: 563
 Montelupi Sebastian, sz.: 405, 424,
 428, 429, 430, 584, 591, 594, 598,
 614, 615, 800, 894, 895, 896, 897,
 931, 934, 935, 936, 959, 969, 992,
 996
 Montelupi Walerian, sz.: 594, 598,
 614, 615, 800, 959, 992
 Morsztyn Krzysztof, sz.: 412
 Morsztyn Krzysztof, sz.: 412
 Moskowicz Lewko, Żyd poznański:
 965
 Mossak Jan, sz.: 264
 Mriburg, ch., bracia: 440
 Mulen, ch.: 917
 Mureti Jakub, m.: 479
 Mureti Urszula, m.: 479
 Myszowska Jadwiga z Tęczyńskich,
 sz.: 278, 300, 977
 Myszowska Małgorzata
 ze Szczekarzowic, sz.: 337, 338
 Myszowski Jan, kasztelan
 żarnowiecki: 337, 338, 367, 876

- Myszkowski Piotr, biskup
krakowski: 100, 233, 272, 273,
274, 275, 537
- Myszkowski Piotr, starosta
chęciński: 618
- Myszkowski Piotr, starosta
oświęcimski: 100
- Myszkowski Stanisław, wojewoda
krakowski: 300, 977
- Myszkowski Zygmunt, dworzanin: 326
- Mysliszowska Anna, sz.: 278, 279
- Mysliszowska Urszula, sz.: 278, 279
- Mysliszowski Jan, sz.: 278, 279
- Nadarzyński Wiktoryn, sz.: 376
- Nadolski Maciej, podstarości
kamieniecki: 276, 988, 999
- Nadolski Paweł, sz.: 777
- Napiórkowski Baltazar, sz.: 148,
1042
- Naropiński Feliks, sz.: 592
- Naropiński Jakub, sz.: 596
- Neikerhen (Neikiersen, Neukirchen)
Henryk, sz.: 705, 890
- Nepfel Daniel, sz.: 447, 1049
- Neusted Franciszek, m.: 364, 943
- Nichowski Walenty, sz.: 46
- Nieborski Adam, sz.: 452
- Niedziela Stanisław, ch.: 600
- Niegosz Andrzej, p.: 447
- Niegosz Anna, p.: 447
- Niemojewski Jan, sędzia grodzki
inowrocławski: 477
- Niemojewski Wojciech,
podkomorzy inowrocławski: 477
- Niesiecki Kasper: 2*
- Niewieściński Mikołaj, sz.: 1009
- Niezabitowska z Wolskich Jadwiga:
234, 398, 863
- Niezabitowski Jakub, sz.: 234, 393,
398, 783, 863
- Nieździński Jan, sz.: 884
- Nieździński Stanisław, sz.: 884
- Niszczycy Krzysztof, starosta
ciechanowski: 726, 827
- Nowarth Angiell, sz.: 841
- Nowosielski Jerzy, sz.: 563, 843
- Obieczanowski Jan, sz.: 518
- Oborska z Kłoczewskich, sz.: 651
- Oborski, sz.: 651
- Obszaker, ch.: 712
- Ocieski Joachim, starosta olsztyński:
454, 486, 855
- Oczko, m.: 997
- Oczysz (Odysz), ch.: 610
- Oda Rudgier, ch.: 712
- Oerthken Eberhard, sz.: 258
- Okuń Tomasz, kanonik włocławski:
1040
- Olbiecki Jan, sz.: 12, 13, 106, 107
- Oldeboken Bernard, sz.?: 756
- Olde Oldeste, ch.: 879
- Olelkowicz Aleksander, książę
ślucki: 9
- Olelkowicz Jan Szymon, książę
ślucki: 1014
- Oleśnicka z Sieniawskich Zofia, sz.:
229, 230, 231, 232, 233
- Oleśnicki Andrzej, sz.: 233
- Oleśnicki Jan, sz.: 229, 230, 231,
232, 233
- Ołowa Gierkiet, m.: 718
- Olszanowski Stanisław, sz.: 614
- Olszanowski Jan, sz.: 631
- Olszewska Agnieszka z Popowskich,
sz.: 552
- Olszewski Stanisław, sz.: 552, 590

- Olszowska zob. Kempanowska
- Omieczki Wojciech, koadiutor
inowrocławski: 852
- Omsko Tywon, ch.: 712
- Opacki Mikołaj, sz.: 376
- Opacki Piotr, ch.: 1074
- Opaliński Andrzej, marszałek wielki
koronny: 33, 211, 533, 570, 782,
853, 908, 911, 912, 978, 994, 994
- Opaliński Edward*: 53, 471, 803, 941
- Opaliński Łukasz, sz.: 995
- Opaliński Piotr, krajczy koronny:
847, 851
- Opatkowski Vołuń Jakub, m.?: 658
- Opatkowski Stanisław, m.?: 658
- Orłowski Jakub, sz.: 665
- Orłowski Krzysztof, sz.: 785
- Orome Piotr, p.: 914
- Orzechowska Poliksena
z Mijomskich, sz.: 744
- Orzechowski Andrzej, starosta
słupski: 92, 298, 743, 744
- Orzechowski Paweł, podkomorzy
chełmski: 96, 971
- Orzechowski Walenty, sędzia
ziemski przemyski: 390
- Orzelski Jan, starosta kościański: 149
- Orzelski Stanisław, sędzia ziemski
kaliski: 559, 560
- Orzelski Świętosław, starosta
radziejowski: 684
- Orzeszko Mikołaj, sz.: 1004
- Osebergk Rother, sz.: 322
- Osiecki Jerzy, sz.: 515
- Osielski Maciej, sz.: 443
- Ossel, ch.: 930
- Ossowska Elżbieta z Koniccpola,
sz.: 868
- Ossowski Jan, kasztelan połaniecki:
868
- Ossowski Piotr, sz.: 519
- Ostrogska Katarzyna, sz.: 675
- Ostrogski Aleksander, książę: 675,
882
- Ostrogski Janusz, wojewoda
wołyński: 675, 882
- Ostrogski Konstanty, wojewoda
kijowski: 674, 675, 882
- Ostromięcki Bartłomiej, sz.: 620,
667, 668
- Ostroróg Jan, sz.: 304, 305, 306
- Ostroróg Jerzy, sz.: 907
- Ostroróg Marcin, kasztelan
kamiński: 907, 1034, 1035
- Ostroróg Mikołaj, sz.: 304, 305, 306
- Ostroróg Stanisław, kasztelan
międzyrzecki: 305, 306
- Ostrowski Jan, starosta dyjamencki:
172
- Ostrowski Mikołaj, podstarości
przemyski: 110, 341, 688
- Ościeniec Jan, ch.: 349
- Owadowski Filip, sz.: 456
- Ozen, ch.: 930
- (de la) Pace Juliusz, sz. i m.: 567
- Paczek Jan, sz.: 366
- Padniewska Zofia zob. Drzewicka
- Pająk Benedykt, p.: 117
- Pakosz Sebastian, sz.: 566
- Pakosz Stanisław, sz.: 384
- Palczykowicz Kostowicz Jan, p.:
1018
- (de) Pall Jerzy, sz.: 747
- Patkel Bartłomiej, sz.: 755
- Pausen, ch.: 917
- Paweł, ch., pop: 955

- Paweł, m.: 85
 Paweł, organista: 562
 Pawłoczka Maciej, ch.: 376
 (de) Pein Krzysztof, m.: 1052
 Pernus Walerian, m.: 367
 Peteren, ch.: 884
 Petrykowski Erazm, sz.: 989
 Petyn Jan, sz.: 361
 Pękosławski Stanisław, starosta
 sandomierski: 60, 92, 171, 173,
 196, 247, 320, 321, 322, 323, 327,
 374, 400, 404, 407, 408, 419, 620,
 649, 760, 920, 928, 930
 Piasecki Marek, sz.: 85
 Pielgrzymowski Eliaszk, pisarz
 litewski: 325, 608
 Pieniżkowie, sz.: 366
 Pieniżek Kłodnicka Dorota, sz.: 36
 Pieniżek Jan, sz.: 36
 Pieniżek Krzysztof, sz.: 711, 714
 Pieniżek Mikołaj, sz.: 71, 99
 Pieniżek Prokop, starosta
 wendeński: 247, 343, 593, 610,
 730, 751, 752, 829, 830, 856, 857,
 867, 890
 Pieniżek z Herburtów Zofia: 71, 99
 Pierzchnicka Katarzyna z Lipnika,
 sz.: 962
 Pierzchnicki Melchior, sz.: 962
 Pieskała, ch.: 751
Pietrzyk Zdzisław: 189, 664
 Piętkowski Jan, sz.: 751
 Pigiel Wojciech, m.: 43, 1076
 Pilchowski Jakub, sz.: 932
 Pinten, ch.: 761
 Piotrowicz Wojciech, m.: 1071
 Piotrowski Jan, dziekan poznański:
 325
 Piotrowski Stanisław, sz.: 878
 Piotraszewski Jan, sz.: 293, 972
 Pippe Jan, p.: 776
 Pisiński Kasper, sz.: 772
 Piwo Andrzej, sz.: 442
 Piwo, sz.: 903
 Piwo, wdowa, sz.: 903
 Plater Detlen, sz.: 495
 Platz, ch.: 836
 Plemiędzy Achacy, sz.: 659
 Plemiędzy Jan, sz.: 659
 Plettenberg (Plantenbergk,
 Plantemberk) Justyna zob.
 Fürstemberg
 Plettenberg Walter, wielki mistrz
 zakonu inflanckiego: 644, 1083
 Plimper Engelbert, sz.: 945
 (z) Plogie Szymon, cysters: 956
 Płaczek Andrzej, m.: 1076
 Płaza Jan, starosta lubaczowski: 986
 Pnęcki Marek, sz.: 321
 Pniewski Florian, sz.: 626
 Pobidziński Mikołaj, sz.: 215
 Pobidziński Wacław, podstarości
 sanocki: 103
 Pobikrowski Maciej, podstarości
 drohiczyński: 151, 152
 Poczernicki Jan, sz.: 597
 Poczernicki Melchior, sz.: 597
 Podbielski Stanisław, sz.: 563, 842,
 843, 867
 Podczaszy Andrzej, sz.: 1007
 Podczaszy Jan, sz.: 1007
 Podgórski Marcin, podskarbi
 nadworny królowej: 746
 Podczaszy Stanisław, sz.: 1007
 Podleski Jan, sz.: 871
 Podleski Joachim, sz.: 871

- Podleski Preclaw, sz.: 871
Podlodowski Krzysztof, sz.: 268
Podoska Emerencjana
z Nieborskich, sz.: 819
Podoski Jan, starosta różański: 595
Podoski Mikołaj, starosta nurski:
819, 1026, 1080
Podszkolna Jadwiga, m.: 270
Polman, ch.: 712
Poniatowski Jakub, sz.: 673
Popielska Katarzyna, sz.: 571
Popielowski Madnil Gerard, sz.: 423
Popielowski Mandywol, sz.: 339
Popławska Barbara zob.
Radoszowska
Popowska Agnieszka zob.
Olszewska
Popowski Andrzej, sz.: 477
Poradowska Anna z Łodzińskich,
sz.: 1070
Poradowski Maciej, sędzia grodzki
trembowelski: 845, 1084
Poradowski Mikołaj, sz.: 1078
Poradowski Zygmunt, podstarości
lwowski, sz.: 1070
Poremski Baltazar, sz.: 108
Postolski Paweł, sz.: 258
Potocki Andrzej, sz.: 709
Potocki Jakub, sz., rotmistrz: 20, 709
Potocki Jan, pisarz polny: 303, 592,
678, 709, 933
Potocki Jan, sz.: 612
Potocki Mikołaj, sz.: 709
Potocki Stefan, sz.: 709
Potulicki Piotr, wojewoda kaliski:
38, 52, 88, 89, 324, 435, 453, 463,
690
Praebent Jan, sz.: 422
Praebent Katarzyna, sz.: 422
Pretficz Elżbieta z Jazłowieckich,
sz.: 578
Pretficz Jakub, starosta
trembowelski: 578
Priczen, ch.: 917
Prokop, ch., pop: 951
Protas, p.: 362
Prusinowski Aleksander, sz.: 877
Przebendowski Jan, sz.: 425
Przeclawski Konrad zob. Krupka
(z) Przedecza Jan, pleban: 509
Przeremska Katarzyna
(Sierakowska z Bogusławic), sz.:
11, 17
Przeremski Stanisław, sz.: 550
Przeremski Wincenty, kasztelan
rozpiński: 10, 11, 17
Przetocka z Poradowa Zofia, sz.: 292
Przetocki Adam, sz.: 292
Przetocki Wojciech, sz.: 431, 697, 698
Przyboś Kazimierz: 808
Przybysławski Bocian Jan, sz.: 217
Przybyszewski Jan, pisarz
wschowski: 994
Przyjemski Andrzej, sz.: 723
Przyjemski Stanisław, marszałek
nadworny koronny: 34, 52, 53,
87, 88, 356, 690, 723
Przyłęcki Marian (Marcjan), sędzia
grodzki krakowski: 1, 289
Przyslakowski Wojciech, sz.: 937
Przystałowski Jan, sz.: 311
Pszonka Krzysztof, sz.: 351
Pszonka Stanisław, m.: 269
Pszonka Urszula, m.: 269
Ptaszkowska Anna, sz.: 983
Ptaszkowska Jadwiga, sz.: 983

- Ptaszkowski Bernard, sz.: 983
- Puciata Fiedor (Teodor), starosta
seswiejski: 432, 873
- Puncze Haselcen Szymon, ch.: 915
- Puskiepa, ch.: 751
- Putnis, ch.: 610
- Rachocki Marcin, sz.: 322
- Rachuba Andrzej*: 425
- Racznik, ch.: 867
- Radecki Stanisław, prepozyt
lubelski: 192, 193, 265, 378, 782,
1013, 1086
- Radoszewski Hieronim, sz.: 904
- Radoszowska z Mogielnickich Zofia,
sz.: 369
- Radoszowska z Popławskich
Barbara, 1° voto Gruszczyńska,
sz.: 39, 63
- Radoszowski Boksa Andrzej,
chorąży wieluński: 39, 63
- Radoszowski Boksa Jerzy,
podkomorzy wieluński: 369, 876
- Radoszowski Boksa Marcin, wojski
wieluński: 703
- Radzejowski Danił Ostafinowicz,
sz.: 526
- Radzejowski Jeremiasz, sz.: 526
- Radzejowski Waśko, sz.: 526
- Radzejowski Waśko, sz.: 526
- Radziejowski Andrzej, wojski
czerski: 35
- Radziejowski Jan, sz.: 35
- Radziwiński Stanisław, wojewoda
podlaski: 340
- Radziski Franciszek, p.: 530
- Radziwiłł Albrycht, marszałek
litewski: 616, 730, 922
- Radziwiłł Janusz, książę: 675, 882
- Radziwiłł Jerzy, kardynał: 616, 679,
830, 841, 842, 867
- Radziwiłł Katarzyna z Ostrogskich:
882
- Radziwiłł Krystyna, sz.: 616
- Radziwiłł Krzysztof [„Piorun”],
wojewoda wileński: 357, 708,
752, 770, 882
- Radziwiłł Mikołaj Krzysztof,
kasztelan trocki: 450, 522, 568,
616
- Radziwiłł Stanisław, sz.: 616, 922
- Rakowski Jan, sz.: 623
- Rakowski Wojciech, sz.: 1034, 1035,
1036
- Ramułt Andrzej, sz.: 363
- Ramułt Elżbieta, sz.: 363
- Ramułt Piotr, sz.: 363
- Ramułt Samuel, sz.: 363
- Ramułt Stanisław, sz.: 363
- Ramułt Zofia, sz.: 363
- Rauks Andrzej, ch.: 825
- Reck Han, ch.: 679
- Rembowski Adrian, sz.: 772
- Reszka Paweł, ch.: 883
- Reszka, ch.: 882
- Reszka Stanisław, ch.: 883
- Reype, ch.: 902
- Rębieski Adam, podczaszy
sieradzki: 963
- Rębieski Aleksander, sz.: 963
- Rębieski Mikołaj, sz.: 963
- Ręczajski Wojciech, kasztelan
warszawski: 83, 84, 671, 715, 932
- Robelen Piotr, sz.: 644
- Rogowski Stanisław, sz.: 1003
- Rogoziński Jan, sz.: 541
- Rogoziński Mikołaj, sz.: 254

- Rogulski Andrzej, sz., dworzanin królewski: 18, 19, 128, 209, 470
- Rokosz Helena zob. Fanello
- Romiszowski Wojciech, sz.: 193
- Rom Jerzy, sz.: 821
- (de) Rosen Jerzy, sz.: 608
- Rosemberg Jerzy, m.: 599
- (de) Rosetis Herkules, sz.: 930
- Rostoga z Owsianych Jadwiga, sz.: 976
- Rostoga Paweł, sz.: 976
- Rostoga Wojciech, sz.: 524
- Rostyk, sz.: 710
- Rozzkowski Jan, sz.: 1061, 1062
- Rozdrażewski Hieronim z Rozdrażewa, biskup wrocławski: 852
- Rozen Gabriel, sz.: 845
- Rozen Jan, sz.: 747, 750
- Rozen Jerzy, sz.: 671
- Rozen Wilhelm, sz.: 747
- Rozen Zygmunt, starosta derpski: 84
- Rozdrażewski Hieronim, biskup wrocławski: 664
- Rozumnowicz Hieronim, pop: 439
- Roźnowski Adam, sz.: 702
- Roźnowski Jan, sz.: 353, 354, 702
- Roźnowski Maciej, sz.: 353, 354, 477
- Roźnowski Marcin, sz.: 353, 354
- Różanka Andrzej, sz.: 216, 217
- Różanka Stanisław, sz.: 216, 217
- Różyński Mikołaj, podsędek ziemski inowrocławski: 477
- Rudnicki Szymon, kustosz gnieźnieński: 1005, 1009
- Rudnik Adam, m.: 207
- Rudnik Marcin, m.: 207
- Rudolf II Habsburg, cesarz: 169, 533, 782, 1081
- Rudzicka z Rupniowskich Helena, sz.: 181, 182
- Rudzicka Zofia, sz.: 181, 182
- Rudzicki Andrzej, sz.: 181, 182
- Rudzicki Jerzy, sz.: 181
- Rumesls, ch.: 422
- Rupniowska Agnieszka, sz.: 181
- Rupniowski Jan, sz.: 180, 181
- Rupniowski Krzysztof, sz.: 180
- Rupniowski Marcin, sz.: 181
- Rupniowski Prokop, sz.: 181
- Rupniowski Stanisław, sz.: 181
- Rusian Marcin, sz.: 210
- Rusinowski Jan, sz.: 6, 137, 284, 498, 965, 1064, 1079
- Rusinowski Stanisław, sz.: 3, 4, 5, 182
- Ruskowska Jadwiga, sz.: 374
- Ruskowski Andrzej, sz.: 191
- Ruskowski Łukasz, sz.: 374
- Ruskowski Stanisław, sz.: 328
- Rusocki Mikołaj, sz.: 45
- Rusocki Stanisław, kasztelan biecki: 45
- Ruszkowski Stanisław, chorąży kaliski: 327, 693
- Rybieński Marcin, sz.: 319
- Rychtykacki Jan, sz.: 449
- Rychtykacki Zygmunt, sz.: 449
- Rydzyński Łukasz, sz.: 994
- Rylski Franciszek, starosta kamieńczykowski: 331, 609
- Ryłko Jan, ch.: 376
- Rymar Walenty, m.: 675, 882
- Rynie, ch.: 761
- Ryńska Magdalena, 1° voto Białkowska, sz.: 394
- Ryński Jan, sz.: 394
- Ryszkowski Andrzej, sz.: 584
- Ryszkowski Stanisław, sz.: 665

- Rzeczycka Anna z Oporowa, sz.:
115, 488, 854
- Rzeczycki Andrzej, instygator
królewski: 80, 106, 114, 115, 488,
854
- Rzekiecki Maciej, sz.: 395
- Sadkowscy, m.?: 367
- Sadlińska Anna, sz.: 467
- Sadliński Herman, sz.: 467
- Sadliński Paweł, sz.: 467
- Sadłocha Anna, sz.: 59
- Sadłocha Kasper, prepozyt
warszawski: 59, 60, 1085
- Sadowski Leonard, sz.: 1073
- Saisk, ch.: 929
- Salomonowa Katarzyna, sz.: 221,
222, 225, 226
- Salomon Mikołaj, sz.: 222, 223, 224,
225, 227
- Salomonówna Barbara zob.
Kuczkowska
- Salomonówna Dorota zob. Gosławska
- Salomonówna Katarzyna, zob. Mężyk
- Salomonówna Urszula zob. Dunin
- Salomonówna Zofia zob. Lipska
- Samborzecki Stanisław, sz.: 926
- Sana Jan, sz.: 680
- Sapieha Andrzej, sz.: 337, 338
- Sapieha Lew, podkanclerzy litewski:
459, 460, 1031
- Sapieha Łukasz, sz.: 438
- Sapieha Michał, sz.: 438
- Sapiowski Szymon, p.: 362
- Sapiński Jerzy, sz.: 167
- Sara Józef, Żyd: 1062
- Sarcandi Anna, sz.: 28
- Sarmul Putni, ch.: 712
- Sarnus Peter, ch.: 610
- Sawicki Wojciech, starosta
mielnicki: 881
- Schademeister Jan, m.?: 383
- Schenking Jerzy, sz.: 655
- Schenking Otto, biskup wendeński:
655, 948
- Schersted, sz.?: 920
- Schersztyn, sz.: 416
- Schlauret, ch.: 422
- Schmidt Hans, m.: 838
- Schmolling Hardewig, sz.: 917
- Scholtz Piotr, sz.: 1039
- Schroder (Schroeder?) Franciszek,
sz.: 679
- Schult Michał, m.: 745
- Schult Michał, m.: 745
- Schuel Baltazar, sz.: 1083
- Scirn Jan, ch.: 825
- Sclaupulis, ch.: 760
- Semsumam, ch.: 884
- Serebkowicz Dawid, Ormianin, m.:
801
- Serebkowicz Mikołaj, Ormianin,
m.: 801
- Serebrzeski, sz.?: 252
- Sey Joachim, sz.?: 400
- Sczirna, ch.: 825
- Secygniewski, sz.: 618
- Serny Bartłomiej, sz.: 580
- Serny Jan, sz.: 580
- Serny Łukasz, sz.: 574, 575, 580
- Serny Zachariasz, sz.: 580
- Sękowski Stanisław, sz.: 376
- Sękowski Wojciech, sz.: 1006, 1038
- Sieciński Paweł, sz.: 359
- Sieciński Stanisław, prepozyt
lubaczowski: 14, 15, 28, 69, 70,
165, 175, 801, 818, 964

- Siedliszczyńska Weronika, sz.: 91
 Siekierzyński Feliks, podczaszy kamieniecki: 295
 Siemiątkowski Maciej, sz.: 446
 Siemiątkowski, sz.: 421, 426, 434
 Sieniawski Mikołaj, hetman polny, kasztelan kamieniecki: 83, 459, 460
 Sieniawski Prokop, podczaszy nadworny: 229, 232, 233, 656, 728, 729, 748
 Sieniawski Rafał, kasztelan kamieniecki: 335
 Sienieński Andrzej, sz.: 505, 506
 Sienieński Jan, wojewoda podolski: 332, 342, 773, 774
 Sienko, p.: 206
 Sierakowska Katarzyna zob. Przeremska
 Sierakowski Piotr, sz.: 990
 Sierakowski Roch, skarbnik gostyński: 990
 Sierakowski Stanisław, kasztelan łódzki: 477
 Silbis, ch.: 836
 Silnicki Mikołaj, sz.: 241
 Sim Maciej, ch.: 825
 Siska Jan, ch.: 376
 Siwok Wojciech, m.: 517
 Six, ch.: 836
 Skarga Franciszek, sz.: 1086
 Skarga Jan, sz.: 1086
 Skarga Piotr, jezuita: 1086
 Skarszewski Aleksander, sz.: 307
 Skarżyński Stanisław, sz.: 408
 Skąpski Adam, sz.: 650
 Skibechel Drank Henryk, m.: 382
 Skoradyński Mikołaj, sz.: 1074
 Skoruta Jerzy, sz.: 110, 341
 Skoruta z Trzebińskich Elżbieta, sz.: 110, 341
 Skoruta Marcin, sz.: 110, 111, 341
 Skoth, Niemiec, p.?: 856
 Skowron Seweryn, sz.: 110, 341
 Skrapen Andrzej, ch.: 873
 Skrzetuska Urszula zob. Chwałikowska
 Skrzetuski Jan, sz., sekretarz królewski: 169
 Skrzetuski Marcin, sz.: 1023
 Skuiave, ch.: 760
 Skumin Teodor, podskarbi litewski: 116, 608
 Slakowski Feliks, m.: 1038
 Slikhen Jan, sz.: 757
 Słostowski Piotr, sz.: 75, 112
 Słowaczyńska Eudoksja z Tołmaczów, sz.: 465
 Słowaczyński Sebastian, sz.: 465
 Słupecki Feliks, sz.: 925
 Słupecki Stanisław, kasztelan lubelski: 935
 Słupecki Zbigniew, sz.: 925
 Słupski Bogusław, sz.: 92, 146, 147, 525
 Słupski Wawrzyniec, sz.: 146, 147
 Smarzewska Elżbieta, sz.: 626
 Smarzewski Mikołaj, sz.: 699, 700
 Smorczewski Marcin, sz.: 150, 151, 152, 153
 Smorczewski Piotr, sz.: 150, 151, 152, 153
 Smorzewski Marcin, sz.: 626
 Sobocki Andrzej, sz.: 174
 Sobocki Mikołaj, sz.: 706
 Sobocki Stanisław, komandor poznański, sz.: 109, 174, 555, 701, 706, 707, 719

- Sojecki Ezechiel, skarbnik
gostyniński: 379
- Sokołowski Kasper, sz.: 608
- Sokołowski Michał, starosta
rogoźnieński: 385, 386, 387,
388
- Sokół Adam, sz.: 193
- Sokół Jerzy, sz.: 437
- Sokół Walenty, sz.: 193
- Soldow, ch.: 929
- Solecka Zuzanna, sz.: 1007
- Solecki Stanisław, skarbnik
gostyniński: 379, 1007
- Solikowska Zofia, sz.: 858
- Solikowski Jan, sz.: 858
- Solikowski Stanisław, sz.: 858
- Sosnowicki Andrzej, sz.: 482
- Sośnicki Wojciech, trukczaszy
koronny: 244, 453, 463, 779
- Sperniger, ch.: 836
- Spiczyński Aleksander, sz.: 859
- Spiczyński Grzegorz, sz.: 859
- Spiczyński Roman, sz.: 859
- Spieszynski Sebastian, sz.: 285
- Splawski Jan, wojewoda
inowrocławski: 477
- Sprost, ch.: 761
- Sroczycki Maciej, sz.: 1000
- Stabrowski Piotr, starosta trejdeński:
136, 380
- Stabrowski Wojciech, sz.: 136
- Stadnicka Barbara, sz.: 14, 15, 157
- Stadnicka Jadwiga, sz.: 157
- Stadnicka Katarzyna, sz.: 157
- Stadnicki Andrzej, sz.: 157
- Stadnicki Jan, sz.: 157
- Stadnicki Jerzy, sz.: 157
- Stadnicki Krzysztof, sz.: 157
- Stadnicki Mikołaj, sz.: 15, 157
- Staida, ch.: 760
- Stalax, ch.: 930
- Stanis, ch.: 610
- Stanisław, ch.: 900
- Stanisław, p.: 832
- Stanisławska, sz.: 738
- Stanisławska z Fulsztyna Elżbieta,
sz.: 291, 694
- Stanisławska Katarzyna, 1° voto
Lipnicka, sz.: 290, 291
- Stanisławski Baltazar, kuchmistrz
koronny: 290, 291, 301, 344, 347,
348, 402, 481, 694
- Stanisławski Kasper, podczaszy
sanocki: 267, 268, 281, 282, 288,
290, 291, 301, 344
- Stanisławski Kasper, sz.: 281, 288
- Stanisławski Michał, sz.: 738
- Staszkowski Andrzej, ksiądz: 800
- Staszkowski Hieronim, sz.: 977,
1008
- Staręski Andrzej, sz.: 518
- Staręski Paweł, sz.: 666
- Starorypiński, sz.: 1006
- Stawski Florian, sz.: 814
- Steczko, p., pop: 587
- Stefan Batory: 2, 7, 12, 13, 18, 20, 31,
40, 41, 42, 46, 48, 52, 53, 61, 67,
78, 83, 90, 91, 93, 95, 96, 97, 98,
112, 114, 115, 116, 117, 120, 124,
133, 135, 141, 149, 168, 169, 172,
174, 185, 189, 195, 196, 207 215,
219, 220, 234, 246, 248, 258, 264,
266, 277, 283, 284, 294, 298, 308,
313, 314, 320, 321, 322, 323, 325,
327, 332, 334, 339, 342, 349, 352,
355, 356, 361, 362, 369, 374, 382,

- 383, 400, 404, 406, 408, 415, 416,
419, 422, 432, 435, 437, 440, 448,
452, 458, 465, 466, 468, 471, 479,
482, 483, 501, 522, 525, 528, 532,
534, 549, 562, 563, 582, 596, 608,
613, 620, 632, 638, 641, 643, 652,
667, 668, 683, 691, 693, 699, 701,
707, 708, 710, 713, 717, 718, 724,
734, 735, 745, 751, 755, 756, 757,
760, 762, 763, 764, 769, 775, 778,
780, 784, 785, 786, 788, 789, 790,
792, 798, 825, 833, 836, 837, 843,
848, 855, 867, 869, 870, 873, 874,
877, 879, 884, 885, 888, 892, 898,
902, 917, 920, 930, 938, 940, 945,
947, 956, 961, 963, 980, 987, 989,
1001, 1003, 1014, 1027, 1029,
1043, 1070, 1073
- Stefanowicz Grzegorz, sz.: 958, 1027
- Stefanowski Jan, sz.: 307
- Steinhausen Jan, sz.: 644
- Stemp Henryk, p.: 776
- Stemp Jan, p.: 776
- Step Wilhelm, sz.: 945
- Stojewski Krzysztof, sz.: 415
- Stoniewski Andrzej, sz.: 449
- Stopka Maciej, ch.: 376
- Stradomski Andrzej, sz.: 796, 876
- Streptowski Aleksander, sz.: 251
- Stroński, sz.: 314
- Struś Jakub, sz.: 592, 885
- Struś Jan, sz.: 302
- Struś Jakub, starosta chmielnicki:
721, 831, 837
- Struś Jerzy, starosta braclawski: 831,
837
- Struś Mikołaj, starosta chmielnicki:
721, 831
- Strzała Piotr, sędzia ziemski
zatorski: 285
- Strzembosz Piotr, sz.: 822, 1077
- Strzembosz Zofia ze Stanomina, sz.:
822, 1077
- Strzemięcka Krystyna, sz.: 657
- Strzemięcki Feliks, sz.: 657
- Strzeszkowski Jakub, sz.: 824
- Strzyżewski Anzelm, sz.: 724
- Studzieńska Anna, sz.: 465
- Studzieński Jan, sz.: 465
- Suchiń Anna z Chibowskich, m.:
583
- Suchiń Szymon, m.: 583
- Suchodolski Mikołaj, starosta
marienhauški: 406, 563, 862
- Sudendorf Tomasz, m.: 776
- Sudorp, ch.: 422
- Suinis, ch.: 825
- Sulimirski Florian, sz.: 821
- Suski Andrzej, pisarz grodzki
przemyski: 535
- Suski de Castellione Kaspar, sz.: 594
- Suszczuk, m.: 359
- Swoszowski Wojciech, sz.: 421, 434
- Sykstus V: 478
- Sylwester, arcybiskup inflancki: 611
- Synowcowa Dorota, m.: 1071
- Szablowski Jan, sz.: 830
- Szabuniowicz Aleksander, sz.: 770
- Szafraniec Sadło, Żyd: 293
- Szafraniec Stanisław, sz.: 232, 1041
- Szaniawski Jan, sz.: 345, 349
- Szczalapski Jan, sz.: 59, 60
- Szczawiński Paweł, kasztelan
łęczycki: 196, 197, 492, 493, 601,
607, 625
- Szczawiński Paweł, sz.: 197

- Szczawiński Samuel, sz.: 196, 492, 601
- Szczawiński Szymon, sz., kasztelan inowłodzki: 758
- Szczerbic (Sczerbic), Jan, sz.: 686
- Szczerbic (Sczerbic) Paweł, sz.: 213, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 567, 686, 766, 889, 1007, 1009
- Szczepanowski Abraham, sz.: 569
- Szczudlikowski Paweł, sz.: 792
- Szczudlikowski Wojciech, sz.: 792
- Szlichtyng Filip, m.: 82, 487, 1060
- Szlichtyng Jakub, m.: 1060
- Szmidth Daniel, m.: 380
- Szorc Jan, podkomorzy malborski: 1009, 1021
- Szowke Jan, m.: 1063
- Szreniawa Piotr, podstoli krakowski: 641, 1075
- Szturm Krzysztof, m.: 202
- Szumka Jadwiga, sz.: 58, 59
- Szumski Jan, sz.: 58, 59, 60
- Szwartz Andrzej, sz.: 611
- Szwartzoﬀ, sz.: 656
- Szygiecki Kasper, m.: 413
- Szymanowski Krzysztof, sz.: 449
- Szymanowski Maciej, sz.: 318, 317
- Szyszawski Marcin, podstarości grabowiecki: 630
- Śleszyński Łukasz, sz.: 509
- Śliwiński Józef: 2
- Śmiłowski Piotr, sz.: 853
- Śnietowski Hawryło, sz.: 828
- Śnietowski Hryćko, sz.: 77
- Śnietowski Josko, sz.: 828
- Śnietowski (Śnietkowski) Iwan, sz.: 50
- Śnietowski Jaszko, sz.: 77
- Śnietowski Leszek, sz.: 50
- Śremski Jan Cocler, kustosz warszawski: 1045
- Świerczewski Marcin, sz.: 685
- Święcicka Regina, sz.: 711, 712
- Święcicki Feliks, sz.: 691, 711, 713, 714
- Święcicki Krzysztof, sz.: 663
- Święcicki Marcin, sz.: 663
- Świniarski Tomasz, sz.: 1023
- Świętosławski Jan, podstarości chęciński: 771
- Talaphus Jan, sz.: 276
- Talwosz Mikołaj, marszałek nadworny litewski: 884
- Taranowski Andrzej, podczaszy halicki: 694, 696, 727
- Taranowski Mikołaj, sz.: 696, 727
- Tarło Andrzej, sz.: 338
- Tarło Jan, wojewoda lubelski: 45
- Tarło Jadwiga, sz.: 344
- Tarło Mikołaj, chorąży sandomierski: 344
- Tarnowski Hieronim, sz.: 820
- Tarnawski Stanisław, chorąży sanocki: 103
- Tarnowska Katarzyna z Zalesia, sz.: 939
- Tarnowska Zofia z Ocieszyna, sz.: 37, 484
- Tarnowski Jan, cześnik czerski: 939
- Tarnowski Jan, sz.: 939
- Tarnowski Jan, referendarz koronny: 278, 340, 664
- Tarnowski Stanisław, kasztelan sandomierski: 37, 472, 476, 484, 646, 703, 788

- Tchórzewski Wawrzyniec, sz.: 999
- Telepei Fietko, ch.: 121
- Telepei Steczko, ch.: 121
- Telepei Wasyl, ch.: 121
- Telepian Jerzy, ch.: 120
- Telepian Kostia, ch.: 120
- Telepian Paweł, ch.: 120
- Telepian Piotr, ch.: 120
- Tepell Libert, starosta helmecki:
247, 750
- Teumnis, ch.: 610
- Tęczyńscy, sz.: 366, 553
- Tęczyńska Agnieszka, sz.: 553
- Tęczyński Andrzej, sz.: 553
- Tęczyński Andrzej, wojewoda
krakowski: 26, 27, 433, 553
- Tęczyński Gabriel, sz.: 553
- Tęczyński Jan, kasztelan wojnicki:
330, 553, 554, 861
- Tęczyńska Izabella, sz.: 553
- Tęczyński Jan, sz.: 553
- Tęczyńska Katarzyna: 553
- Tęczyńska Zofia, sz.: 553
- Tęczyńska Zofia z Dembowskich,
sz.: 553
- Tęgoborski Mikołaj, sz.: 237
- Tęgoborski Walenty, sz.: 236, 237
- Thenis, ch.: 940
- Titken, ch.: 422
- Tomaszewska Barbara z Pisar, sz.:
861
- Tomaszewski Jakub, sz.: 861
- Tomkowicz Stanisław*: 367
- Topornicki Maciej, sz.: 676
- Torney Elżbieta z Rebel, sz.: 643
- Torney (Torneus) Herman, sz.: 643,
742
- Torney Piotr, sz.: 643, 644
- Torpen Jan, sz.: 656
- Toss Joachim, sz.: 994
- Trąbski Andrzej, starosta różański:
1085
- Trąbski Adam, sz.: 1084
- Trepka Hieronim, sz.: 615
- Trepka Jan, sz.: 1007
- Tręczyński Daniel, sz.?: 126
- Trembiński Kasper, sz.: 21
- Trembiński Mikołaj, podstarości
szydłowski: 21
- Trepka Jan, sz.: 970
- Trojanowski Stanisław, sz., leśniczy
bielski: 2
- Truszkowski Adam, sz.: 639
- Trzciniński Marcin, sz.: 944
- Trzciniński Zygmunt, sz.: 360
- Trzebiński Jan, sz.: 110, 341
- Trzebiński Mikołaj, sz.: 110
- Trzebiński Stanisław, sz.: 341
- Trzeciak, Jan, ch.: 704
- Trzeciak Stanisław, ch.: 704
- Trzepski Quos Wojciech, sz.: 539
- Tulibowska z Duninów Barbara, sz.:
1077
- Tulibowski Marcin, chorąży brzeski:
1077
- Tulkowski Krzysztof, sz.: 407
- Tullen Henryk, sz.: 1083
- Turzyński Bartłomiej, sz.: 795
- Turzyński Jerzy, sz.: 795
- Turzyński Piotr, kanonik poznański:
692, 795
- Tworowski Mikołaj, starosta barski:
73, 74
- Tworzańska Zofia z Kaczorów, sz.:
873
- Tworzański Wojciech, sz.: 873

- Tylicki Bartłomiej, sz.: 600, 715
 Tylicki Piotr, prepozyt gnieźnieński:
 391, 474, 666, 997, 1009, 1053,
 1054
 (a) Tysenhausen Henryk, sz.: 943
 Tyszowski Iwanczo, p.: 205
 Tyszowski Iwanko, p.: 205
 Tyszowski Waśko, p.: 205
 Tywonowicz Hrycz, ch.: 811
 Uberfeld Walenty, sz.: 521
 Uchańska Agnieszka z Kryskich, sz.:
 603, 630, 1040
 Uchańska z Herburtów Anna, sz.:
 67
 Uchańska Anna z Nadarzyńskich,
 sz.: 376
 Uchański Arnolf, opat sulejowski:
 959
 Uchański Jakub, wojewodzie płocki:
 603, 630, 1040
 Uchański Jan, sz.: 376
 Uchański Paweł, wojewoda bełski:
 67, 68, 75, 603
 Uhrowiecki Marcin, sz.: 584
 Uhrowiecki Mikołaj, sz.: 96
 Ujazdowski Piotr, sz.: 280, 595
 Unirecki, sz.: 740
 Unrug Eryk, sz.: 991
 Unrug Fryderyk, sz.: 991
 Unrug Rudolf, sz.: 991
 Unrug Walenty, sz.: 991
 (ab) Urgern Henryk, sz.: 930
 Ustrzycki Mikita, sz.: 203
 Uxkiel Jan, sz.: 521
 Uxlind Jan, sz.: 656
 Vekis, ch.: 765
 Vienoutz, ch.: 765
 Viganth Jerzy, sz.: 750
 Vimbols, ch.: 765
 Vlenbrok, m.: 440
 Vorgen, ch.: 836
 Vrader Filip, sz.: 720
 Walenty, prepozyt krzepicki: 876
 Walenty, cysters: 959
 Waliszewski Jan, sz.: 449
 Waliszewski Stanisław, sz.: 636
 Walke Jurgens, ch.: 929
 Wawrzynek Wawrzyniec, ch.: 443
 Wajdakowski Bartłomiej Biernat,
 sz.: 950
Wajs Anna: 782
 Waśko Demko, ch.: 1073
 Ways Stanisław, sz.: 400
 Wczelowski Andrzej, sz.: 925
 Welwiński Maciej, notariusz
 publiczny: 959
 Wersman Bartłomiej, sz.: 835
 Wesselini z Sarcandich Anna, sz.:
 95, 138, 139, 184, 185, 186
 Wesselini Franciszek, sz.: 28, 94, 95,
 116, 118, 129, 138, 139, 177, 178,
 184, 185, 186, 579, 599, 880
 Westerath Herman, m.: 929
 Westerath Katarzyna z Fickenów,
 m.: 776, 929
 Westerath Tomasz z Sudendorfów,
 m.: 929
 Węgierski Maciej, sz., żupnik
 bydgoski: 24, 356, 687
 Węgierski Wawrzyniec, sz.: 714,
 737, 838
 Wiatrowski Maciej Janicius, m.: 974
 Wichrowski Stefan, sz.: 600
 Wichrowski Mikołaj, sz.: 600
 (z) Wielkiego Klonowa Jakub, sędzia
 nadworny: 1069

- Wielopolski Marek, sz.: 384
 Wieprzek Piotr, m.: 965
 Wiernkówna Zofia zob. Buczyńska
 Wierziński Andrzej, sz.: 503, 556
 Wierzbowska Kolbuszówna Anna,
 sz.: 48
 Wierzbowska Jadwiga, sz.: 246
 Wierzbowski Jan, sz.: 48
 Wierzbowski Maciej, sz.: 246
Wierzbowski Teodor: 780, 781, 968
 Więczkowska Zofia, sz.: 833
 Więczkowski Marcin, sz.: 833
 Wiganth Ditrich, sz.: 770
 Wiganth Kasper, sz.: 770
 Wilczopolski Stanisław, proboszcz
 brański: 208
 Wild Jan, sz.: 540, 945
 Wilecg, ch.: 879
 Wilhelm Kettler: 565
 Wilhelm von Brandenburg–
 Ansbach, arcybiskup ryski: 644
 Wilkast, ch.: 763
 Wilkowska Jadwiga, sz.: 522
 Wilkowski Kasper, sz.: 522, 545, 546
 Wilkowski Stanisław, podsędek
 wschowski: 994
 Winckelman, m.: 404
 Winarska Jadwiga, sz.: 714
 Winarski Stanisław, sz.: 714
 Winkelmann Hermann, sz.: 1083
 Winkelmann Joachim, sz.: 1083
 Wirzbiński Stanisław, opat
 paradycki: 420
 Wisławska Małgorzata
 z Rożnowskich, sz.: 354
 Wisławski Jerzy, sz.: 353, 354
 (von) Wissen Andrzej, sz.: 403
 Wiśniewski Walenty, sz.: 775
 Witosławski Stanisław, sz.: 93
 Witosławski Wojciech, sz.: 339, 957
 Władysław Warnerczyk: 831
 Włodek Jan, sz.: 1012
 Włodek Stanisław, wojewoda bełski:
 332, 335, 612, 1012
 Włosinowski Andrzej, sz.: 1030
 Włościborski Jakub, sz.: 714
 Wnuk Wojciech, sz.: 436
 Wodyńska z Hinczów Dorota, sz.:
 150, 151, 152, 153
 Wodyński Jan, sz.: 150, 151, 152,
 153
 Wodyński, podczaszy ziemi
 drohickiej: 399
 Wodyński, sędzia ziemski mielnicki:
 1032
 Wojciech, cysters: 959
 Wojciech, m.: 270
 Wojciechowska Froczkówna Anna:
 36
 Wojciechowski Feliks, sz.: 36
 Wojnarowicz Anna, m.: 801
 Wojnarowicz Jadwiga, m.: 801
 Wojnarowicz Jan, m.: 801
 Wojnarowicz Łukasz, m.: 801
 Wolfowicz Jan, m.: 678
 Wolska Katarzyna, sz.: 398, 863
 Wolska Zofia zob. Beleńska
 Wolski Franciszek, sz.: 1027
 Wolski Mikołaj, miecznik koronny:
 143, 144, 536, 719, 846, 876, 921
 Wolski Stanisław, pisarz ziemski
 kamieniecki: 234, 398, 863
 Wonsunde Joachim, sz.: 258
 Woszczyna Bartłomiej, m.: 154
 Woszczyna Jan, sz.: 154
 Woyniecki Feliks, sz.: 293

- Woysza Wawrzyniec, p.: 838
 Woytan, ch.: 610
 Wójcik Walenty, p.: 22
 Wrader Lambert, sz.: 890
 Wrangel Marcin, sz.: 440
 (z) Wrocimowic Marcin, kasztelan
 połaniecki: 835
 Wrocowski Zachariasz, p., pop: 812
 Wróblowski Jan, sz.: 924
 Wrzeczycka Felicja, sz.: 143
 Wrzeczycki Stanisław, sz.: 143
 Wybramowska z Krzykawskich
 Barbara, sz.: 1082
 Wybramowski Wawrzyniec, sz.:
 1082
 Wydźga Mikołaj, sz.: 126
 Wysocki Jan, sz.: 455, 720
 Wysocki Stanisław, sz.: 455
 Wysoczyńska Małgorzata, sz.: 123
 Wysoczyński Iwan, sz.: 122
 Wysoczyński Mikołaj, sz.: 122, 123
 Wyszomirski, kanonik przemyski:
 957
 Wyszynski Maciej, sz.?: 252
 Zadykowicz Jakub, Ormianin: 584
 Zagajek Jan, sz.: 913
 Zagora Jakub, m.: 208
 Zajączkowski Wojciech, opat
 wągrowiecki: 569
 Zakrzewski Stanisław, m.: 393
 Zalasowski Hieronim, m., rajca
 krakowski: 337, 338
 Zalasowski Hieronim, m.: 337
 Zalasowski Jan, m.: 337
 Zalasowski Mikołaj, m.: 337
 Zalasowski Samuel, m.: 337
 Zalasowski Stanisław, m.: 337
 Zalescy, sz.: 513, 514, 518
 Zaleska Anna z Wróblowskich, sz.:
 975
 Zaleska Zuzanna, sz.: 513, 514, 518
 Zaleska Zofia, sz.: 513, 514, 518
 Zaleski Florian, sz.: 710
 Zaleski Jakub, sz.: 513, 514, 518
 Zaleski Jakub, sz.: 513, 514, 518
 Zaleski Jan, sz.: 254
 Zaleski Teofil, sz.: 723
 Zaleski (Zalewski) Wojciech, łowczy
 sieradzki: 124, 975
 Zamoscki Tomasz, sędzia ziemski
 zambrowski: 973
 Zamoyska Anna, sz.: 170
 Zamoyska Katarzyna z Urska, sz.:
 1010
 Zamoyski Florian, chorąży
 chełmski: 1010
 Zamoyski Jan, kanclerz i hetman:
 20, 29, 83, 84, 148, 170, 250, 277,
 303, 333, 352, 358, 362, 417, 436,
 534, 543, 589, 616, 655, 671, 676,
 716, 905, 922, 1010, 1033, 1042,
 1057
 Zamoyski Stanisław, kasztelan
 chełmski: 170
 Zanuoge, ch.: 867
 Zapor, ch.: 761
 Zaporski Mikołaj, sz.: 634
 Zarzecki Aleksander, sz.: 110, 341
 Zawadzki Andrzej, sz.: 330
 Zawadzki Marcin, p.: 504
 Zawadzki Stanisław, sz.: 584
 Zawilowicz Kasper, p.: 813
 Zawisza Krzysztof, sz.: 271, 437
 Zbaraski Janusz, wojewoda
 braclawski: 901
 Zbąski Stanisław, sz.: 427

- Zbiejkowski zob. Biejkowski
- Zborowscy, sz.: 167, 310, 315, 316, 373
- Zborowski Aleksander, sz.: 310, 315, 316
- Zborowski Andrzej, marszałek nadworny koronny: 53
- Zborowski Jan, kasztelan gnieźnieński: 177, 310, 315, 316, 373
- Zborowski Krzysztof, sz.: 20, 133
- Zborowski Mikołaj, starosta szydlowski: 93, 310, 316, 373
- Zborowski Piotr, sz.: 315, 316, 373
- Zborowski Piotr, wojewoda krakowski: 117, 310, 373
- Zborowski Samuel, sz.: 310, 315, 316, 373
- Zborowski Samuel, sz.: 310, 315, 316, 373
- Zbysz Andrzej, proboszcz inowrocławski: 852
- Zbyszewska Zofia, sz.: 469, 538
- Zdzarski Mikołaj, sz.: 257
- Zebrzydowska Anna, sz.: 29
- Zebrzydowska Dorota z Herburtów, sz.: 29, 189, 461
- Zebrzydowska Zofia, sz.: 29
- Zebrzydowski Andrzej, podczaszy koronny: 309, 326, 375, 614
- Zebrzydowski Jakub, sz.: 1008
- Zebrzydowski Jan, sz.: 29
- Zebrzydowski Mikołaj, wojewoda lubelski: 28, 29, 187, 189, 309, 338, 366, 367, 451, 461, 494, 496, 1008
- Zebrzydowski Mikołaj, sz.: 508
- Zebis Wilhelm, ch.: 763
- Zemenek, ch.: 765
- Zębocka Anna z Woleńskich, sz.: 363
- Zębocki Jakub, sz.: 363, 365, 398
- Zębocki Jan, sz.: 698
- Ziebro Kasper, sz.: 824
- Zieleński Grzegorz, wojewoda plocki: 571
- Zuconello Andrzej, sz.: 522, 545, 546
- Zurzusz Anna, sz.: 162
- Zurzusz Herman, sz.: 162
- Zuzanna, p.: 464
- Zwierzchowska Anna z Ławskich, sz.: 491
- Zwierzchowski Jan, sz.: 491
- Zwierzchowski Jan, sz.: 491
- Zygmunt I: 418, 435(?), 483, 490
- Zygmunt August: 2, 40, 52, 53, 83, 97, 98, 99, 123, 127, 143, 169, 170, 196, 207, 258, 284, 285, 294, 305, 306, 342, 362, 365, 394, 440, 467, 475, 537, 552, 554, 557, 569, 583, 621, 638, 756, 870, 874, 883, 939, 948, 961, 989, 995, 1008
- Zygmunt III Waza: 8, 31, 56, 68, 98, 143, 171, 183, 258, 708, 784, 785
- Zygmuntowicz Marcin, m.: 767
- Żaboklicka z Fanellów Anna, sz.: 14, 15, 157
- Żaboklicki Piotr, sz.: 14, 157
- Żak Chwiedko, p.: 441
- Żak Marek, p.: 441
- Żak Mielich, p.: 441
- Żak Panach, p.: 441
- Żaliński Wawrzyniec, opat koronowski: 558
- Żarczyński Marcin, sz.: 1043

- Żebrowska Ewa z Zawistowa: 606
Żebrowski Maciej, sz.: 606
Żelech Piotr, sz.: 648
Żeliborski Hryczko, sz.: 632
Żeliński Jan, sz.: 65
Żerek Krzysztof, sz.: 174
Żerek-Kleszcz Hanka: 803
Żernicki Adrian, sz.: 504
Żorowski Stanisław, sz.: 41
- Żółkiewski Mikołaj, podkomorzy
lwowski: 169
Żółkiewski Stanisław, kasztelan
lwowski: 168, 434, 553, 554, 939,
1057
Żółkiewski Stanisław, wojewoda
ziem ruskich: 168, 336
Żółtowski Bartłomiej, sz.: 402
Żurawski Piotr, sz.: 785

Indeks miejscowości i nazw geograficznych występujących w streszczeniach dokumentów

dz. — dzierzawa, m. — miasto, niezid. — niezidentyfikowano, op. — miejscowość opuszczona, pow. — powiat, star. — starostwo, w. — wioska, woj. — województwo

Adscher, w., Inflanty, pow. helmecki: 920	Aszkierat, zamek, Inflanty: 357, 708, 745, 1083
Adzel, m., Inflanty starosta: 656, 728, 729 starostwo: 656, 729, 748	powiat: 404 Augsburg, m., Rzesza Niemiecka: 1081
Adziel, w., Inflanty, pow. rujeński: 762	Augustów, m., woj. podlaskie, pow. bielski: 47, 439
Aicherkula, w., Inflanty, star. adzelskie: 656	mieszczanin: 439 Babia Góra, góra w Beskidzie Żywieckim: 156
Altsar, jezioro, Inflanty, pow. dyneburski: 884	Babia Łąka, w., woj. podolskie, pow. kamieniecki: 612
Amerongen, w., Inflanty?: 440	Babianka, w., woj. lubelskie, star. parczewskie: 330
Amrocken, w., Inflanty, pow. ermeski: 466	Babice, w., woj. sandomierskie, pow. stężycki: 189
Anden (Sknaben), w., Inflanty, pow. rujeński: 643	Babinka, rzeka, star. rohatyńskie: 851
Androsze, w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430, 895, 936, 996	Baczykow, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 612
Andzel Moyza, w., Inflanty, pow. rodenpejski: 902	Badenia, margrabstwo w Rzeszy: 156
Arokula, w., Inflanty, star. adzelskie: 656	

- Bakhusen, dwór, Inflanty, pow. ambocki: 733
- Bakota, w., woj. podolskie: 234
- Balice, w., woj. i ziemia krakowska: 924, 1048
- Balnica, w., woj. ruskie: 1014
- Baluen, w., Inflanty, pow. marienhauski: 422
- Bałutów, w., woj. i pow. lubelski: 27
- Bar, m., woj. podolskie: 640
starosta: 73, 74, 158, 261, 263, 381
wójtostwo: 1033
- Barcice (Barczyce), w., woj. krakowskie, pow. sądecki: 300, 977
- Barów, folwark, woj. krakowskie: 924
- Bargłówka, w., woj. podlaskie, star. augustowskie: 127, 163
- Barhinowce, w., woj. podolskie, pow. latyczowski: 79
- Bartodzieje, w., woj. inowrocławskie, pow. bydgoski: 147
- Baworów, woj. ruskie, ziemia halicka: 721
- Bejsce, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 924
- Bełz, m., woj. i pow. bełski księgi ziemskie: 304
sąd i urząd grodzki: 210, 304, 472
starosta: 250, 360, 1056
województwo: 67, 68, 75, 553, 1012
ziemia: 210
- Benedyktowice (Bieńkowice), w., woj. krakowskie, pow. szczyrzycki: 222, 223, 227
- Berwałd, w., woj. malborskie, Wielka Żuława: 654
- Bernaw, woj. malborskie, star. sztumskie: 998, 1067
- Berzyna, w., niezid.: 627
- Bębello, w., woj. sandomierskie, pow. chęciński: 155, 161, 629
- Biała Cerkiew, m., woj. kijowskie: 83
- Białe, jezioro, woj. pomorskie: 1021
- Białobrzegi, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Biecz, m., woj. krakowskie, pow. biecki
kasztelan: 177, 178, 186, 343, 579, 588
podstarości: 898
sąd grodzki: 101, 102, 103
starosta: 199, 200
- Bieganowo (Bieganów), w., woj. brzesko-kujawskie, star. radziejowski: 585, 815, 817
- Bielec, w., woj. ruskie, star. drohobycki: 1055
- Bielsk, m., woj. podlaskie, ziemia bielska: 2
starosta: 116
wójt: 318, 607
- Bieńkowice zob. Benedyktowice
- Biertowice, w., woj. krakowskie, star. lanckoroński: 187
- Bierzen, dwór, Inflanty, pow. marienhauski: 869
- Biezdzedza, w., woj. sandomierskie, pow. pilzneński: 213
- Biezorędko, w., woj. sandomierskie, pow. chęciński: 253
- Bieżeń, w., woj. krakowskie: 536
- Bilaw, w., niezid.: 1049

- Bilcz, w., woj. ruskie, star.
medenickie
młyn: 652
- Biley, w., woj. podolskie, star.
kamienieckie: 875
- Birże, m., Wielkie Księstwo
Litewskie, woj. trockie, pow.
upicki: 357, 675, 752
- Blam Moyza, dwór, Inflanty, pow.
szmelyński: 786
- Bledzew, klasztor, woj. poznańskie,
pow. międzyrzecki
opat: 509
- Blizanów, w., woj. i pow. kaliski: 706
- Blumhoff, w., woj. chełmińskie:
1011
- Błonie, m., woj. mazowieckie
starosta: 378, 635
- Bnin, m., woj. kaliskie, pow.
pyzdrowski: 211, 851, 853, 994, 995
- Bobolice, zamek, woj. krakowskie,
pow. lelowski: 236, 237, 238, 241,
476
- Bobrek, w., woj. krakowskie, pow.
proszowicki: 199, 216, 217, 674,
964
- Bochnia, m., woj. krakowskie, pow.
szczyrzycki
żupy: 283, 794, 874, 968
- Bochrynowiec, w., woj. podolskie:
716
- Bodzanów, w., woj. brzesko-
kujawskie, star. radziejowski:
559, 817
- Bodziniewice, w., woj. lubelskie,
pow. łukowski: 924
- Bogacicz, w., woj. i pow. lubelski:
545, 546
- Bogdanczów, w., woj. i pow.
łęczycki: 1069
- Bogucice, w., woj. i ziemia
sandomierska, pow. wiślicki: 18,
470
- Bogucice, w., woj. i pow. krakowski:
133
- Bogusławice, w., woj. brzesko-
kujawskie, pow. przdecki: 10,
11, 17
- Boguszyce Wielkie, w., woj. i pow.
rawski: 1050
- Bolimów (Bolemów), m., woj.
rawskie: 340, 347
starosta: 722, 989, 1015
- Bolkowa, w., woj. łęczyckie: 683, 689
- Bolków, w., woj. i pow. łęczycki: 501
- Bolesławiec, m., ziemia wieluńska,
pow. ostrzeszowski
młyn: 496
kościół św. Krzyża: 494, 496
starosta: 28, 29, 187, 189, 347,
367, 451, 461, 495, 1008
starostwo: 451
- Borend, w., woj. malborskie, Wielka
Żuława: 889
- Borinia, w., woj. ruskie, star.
samborskie: 122
- Borkowice, w., niezid. (woj.
lubelskie?): 27
- Boronice, w., woj. i pow. krakowski:
638
- Borszowice, folwark, woj. ruskie:
110
- Borunice, w., woj. ruskie, ziemia
przemyska: 16
- Botelka, w., woj. ruskie, star.
samborskie: 122

- Boża Wola, w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430, 895
- Braclaw, m., woj. braclawskie
cła: 1041
starosta: 831
wojewoda: 901
- Brandenburgia
margrabia: 1049
- Brodnica, m., woj. chełmińskie
starosta: 83, 1053
- Brandenburgia, Rzesza Niemiecka
margrabia: 169
- Brańsk, m., woj. podlaskie, pow. brański
księgi grodzkie: 438
starosta: 4, 6, 116, 208, 378
- Braślav, Wielkie Księstwo Litewskie, m., woj. wileńskie
starosta: 116, 608
- Braszowice, w., woj. i pow. sieradzki: 25, 703
- Brda, rzeka, woj. inowrocławskie: 146
- Brick, w., woj. pomorskie: 521
- Brinek, w., Inflanty, pow. ryski: 717
- Brodnia, w., woj. i star. sieradzkie: 308, 617
- Bródno, w., woj. mazowieckie, pow. warszawski: 517
- Brondy, w., woj. i star. sieradzkie: 508
- Bruchnal, m., woj. ruskie, ziemia i pow. lwowski: 601, 619
- Brudzewice, w., woj. sandomierskie, star. opoczyński: 17
- Brusienców, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 831
- Brusów, w., woj. sandomierskie, pow. stężycki: 189
- Brzeg, w., woj. i star. sieradzkie: 617
- Brzegi, w., woj. sandomierskie, pow. chełmiński: 618
- Brześć Kujawski, m., woj. i pow. brzesko-kujawski: 1003
chorąży: 1077
cła: 386
młyn: 387
podkomorzy: 1069
starosta: 371, 388
wójtostwo: 385
- Brześć Litewski, m., Wielkie Księstwo Litewskie, woj. brzesko-litewskie: 613
- Brzeście, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 233
- Brzezie, w., woj. i pow. krakowski: 167, 444, 875
- Brzezie, w., woj. sandomierskie, pow. chełmiński: 618
- Brzezinka Hajduka, w., woj. krakowski, pow. szczyrzycki: 285
- Brzeziny, woj. sandomierskie, pow. stężycki: 189
- Brzeziny, m., woj. łęczycki, pow. brzeziński
sąd ziemski: 1069
- Brzeźnica, w., woj. poznański, star. wałecki: 891
- Brzostów, w., woj. sandomierskie, pow. opoczyński: 664
- Brzozowica, w., woj. mazowieckie, pow. garwoliński: 160
- Brzozowka, w., woj. sandomierskie, pow. pilzneński: 216
- Buczacz, m., woj. ruskie, pow. halicki: 73, 74, 459, 460, 578

- Budy, w., woj. poznańskie, star. waleckie: 872, 891
- Budzisław, w., woj. brzesko–kujawskie, star. radziejowskie?: 455
- Budziszewice, m., woj. rawskie: 596
- Bug, rzeka: 639, 773
- Bukowno, w., woj. krakowskie, pow. lelowski: 855
- Burtniki, m., Inflanty powiat: 917
- Busko, m., woj. bełskie starosta: 37, 472, 646, 788 urząd grodzki: 601, 602, 605
- Butla, rzeka, woj. ruskie, ziemia samborska: 214
- Butyn, w., woj. ruskie, pow. chełmski: 305, 306
- Bybło zob. Nowe Miasto, m., woj. ruskie, ziemia przemyska: 110, 341
- Byczyna, m., Śląsk bitwa: 20, 31, 56, 96, 145, 168, 277, 303, 339, 404, 421, 433, 434, 449, 705, 741, 777, 792, 939
- Bydgoszcz, m., woj. inowrocławskie kamienice: 146 kasztelan: 1043 młyn w starostwie: 540 żupy: 24, 283, 356, 687
- Bystra, rzeka, woj. ruskie: 1018
- Bystrzyca, rzeka, woj. lubelskie: 642
- Bystrzyca, w., woj. i pow. lubelski: 14, 15, 16
- Bystrzyca, w., woj. sandomierskie, dz. pilzneńska: 91
- Bytoń, w., woj. brzesko–kujawskie, star. radziejowskie: 559
- Cage, jezioro, Inflanty, pow. dyneburski: 884
- Capua, m., Włochy: 547
- Cekcyn, w., woj. pomorskie, star. tucholskie: 204
- Cerekwica, w., woj. poznańskie: 113
- Charłęże, w.: 14, 16
- Charńnica, w., woj. i ziemia krakowska: 816
- Chełm, m., woj. ruskie, pow. chełmski kościół: 1058 księgi grodzkie: 305 księgi ziemskie: 305, 603 podkomorzy: 96, 971 powiat: 482 starosta: 305, 306, 1056, 1057, 1058, 1059 urząd grodzki: 1058
- Chełmno, m., woj. i pow. chełmiński podkomorzy: 299, 1009 kasztelan: 4, 6, 14, 116, 137, 164, 165, 265, 297, 485, 602, 604, 619, 625, 627, 628, 661, 818, 941, 1005 miecznik: 1011 województwo: 979
- Chęciny, m., woj. sandomierskie, pow. chęciński huta szkła w starostwie: 583 podstarości: 771 starosta: 589, 618
- Chlina, w., woj. krakowskie, pow. ksiąski: 590
- Chmielnik, m., woj. podolskie, pow. latyczowski starosta: 78, 593, 721, 831, 885
- Chocice, w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430, 895

- Chodkowice, w., woj. podlaskie: 150
- Chodkowo, w., woj. mazowieckie, pow. przasnyski: 819
- Chomiąża, w., woj. kaliskie: 1043
- Chomikowce, w., woj. ruskie, ziemia halicka: 1014
- Chordzieza (Hordzieża), w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 835
- Chorostkow, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 831
- Chrolowicze, w., woj. podlaskie: 150
- Chrosno, w., woj. ruskie, star. lwowski: 726, 827
- Chruszczobród, w., księstwo siewierskie: 1007
- Chrzastów Dup, w., woj. sieradzkie: 473
- Chwalibóz (*Faliboss*), w., woj. brzesko-kujawskie, star. brzeskie: 371, 1003, 1062
- Ciechanowiec, m., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 607
- Ciechanów, m., woj. mazowieckie, pow. ciechanowski kasztelan: 81, 82, 984, 985 powiat: 72 sąd grodzki: 82 sąd ziemski: 82 sędzia ziemski: 81, 487, 984 starosta: 726
- Ciemierniki (Czemierniki), w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924, 927
- Cietrzewina (Trzetrzewina), w., woj. krakowskie, pow. sądecki: 657
- Clemsperin Moyza, w., Inflanty, pow. lenowarcki: 720
- Cudynowce, w., woj. podolskie?: 465
- Cytowiany, w., Wielkie Księstwo Litewskie: 459
- Czaniów, w., woj. ruskie, pow. lwowski: 212
- Czapple, w., woj. podolskie, pow. latyczowski: 48
- Czolino, rzeka, woj. pomorskie: 1021
- Czarna, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 835
- Czarnochowice, w., woj. i pow. krakowski: 133
- Czartków, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 262
- Czartnocice, w., woj. brzesko-kujawskie: 1062
- Czarnosin, w., woj. sandomierskie, pow. chełmiński: 253
- Czarnowo, w., woj. mazowieckie, pow. ostrowski: 1026
- Czarnów, w., woj. chełmińskie: 477
- Czechy, w., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 675, 882
- Czekarzewice, w., woj. i pow. sandomierski: 212, 337, 338, 344
- Czepel Moyza, w., Inflanty, pow. sancelski: 747
- Czerchawa, w., woj. ruskie, star. samborskie: 80, 854
- Czerchów, w., woj. i pow. łęczycki: 1069
- Czereśniowka, w., niezid.: 637
- Czermno, w., woj. rawskie, pow. gostyniński: 183, 731
- Czernkaw, folwark, Inflanty, pow. krewoński: 948

- Czersk, m., woj. mazowieckie, pow. 183, 196, 216, 217, 331, 343, 588,
 czerski 661, 844, 901, 924, 926, 927, 941,
 kasztelan: 749, 940 960, 971
 starosta: 939
 urząd grodzki: 287
 wojski: 35
 ziemia: 514
- Czerwonka, w., woj. mazowieckie: 198
- Częstochowa, m., woj. krakowskie,
 pow. lewowski: 686
- Człuchów, m., woj. chełmińskie
 starosta: 768, 769
- Czołpin, w., woj. brzesko-kujawskie:
 684
- Czorsztyn, zamek, woj. krakowskie,
 pow. sądecki
 starosta: 342, 589, 773, 774
- Czeszybiesz, m., woj. ruskie: 20
- Czuchleby, w., woj. podlaskie, pow.
 mielnicki: 430, 895
- Czułczyce, w., woj. ruskie, pow.
 chełmski: 305, 306
- Czyniów, w., woj. ruskie, pow.
 lwowski: 271
- Dalmacja: 959
- Dambrowka, w., woj. i pow. łęczycki:
 1069
- Damirów, w., woj. mazowieckie,
 pow. czerski: 939
- Dania: 56
- Danniki, w., Wielkie Księstwo
 Litewskie: 459
- Darachow, w., woj. ruskie, pow.
 trembowelski: 831
- Dąbrowiec, w., woj. i ziemia
 krakowska: 816
- Dąbrowica (Dambrowica), w., woj.
 i pow. lubelski: 51, 124, 164, 165,
- 183, 196, 216, 217, 331, 343, 588,
 661, 844, 901, 924, 926, 927, 941,
 960, 971
- Dąbrowno (Dubrowno), w., niezid.:
 605, 627, 628, 887
- Demba, w., woj. sandomierskie, star.
 opoczyńskie: 17
- Dembe, dz., woj. mazowieckie,
 ziemia czerska: 1045
- Dembiany, w., woj. sandomierskie,
 pow. wiślicki: 160
- Dembica, w., woj. lubelskie, pow.
 łukowski: 924
- Dembno, w., woj. krakowskie, pow.
 sądecki: 117, 138, 139, 177, 178,
 184, 185, 186, 599
- Demborzeczka, w., woj. sandomierskie,
 star. opoczyńskie: 17
- Dembowa Kłoda, w., woj. lubelskie,
 star. parczewskie: 351
- Dembowałąka, w., niezid.: 288, 296,
 297
- Derazice, w., woj. ruskie, star.
 drohobyckie: 952
- Dereniówka, w., woj. ruskie, ziemia
 halicka: 1024
- Długa, rzeka, woj. mazowieckie: 516
- Długa Łąka (Długołęka), w., woj.
 i pow. sandomierski: 124, 1020
- Długołęczany (Długołęka), w.,
 woj. rawskie, star. gostyński: 903,
 990
- Dłuska, w., woj. mazowieckie, pow.
 garwoliński: 160
- Dłusko, w., woj. podolskie, pow.
 kamieniecki: 677
- Dobczyce, m., woj. krakowskie,
 pow. szczyrzycki

- huta szkła w starostwie: 623
 saliny: 536
 starosta: 252, 269, 270, 282, 283,
 461, 462, 727, 753, 792, 793,
 794, 947
- Dobiegniewo, w., woj. brzesko-
 kujawskie: 207
- Dobiegniów, w., woj. kaliskie, star.
 przedeckie: 919
- Dobra, w., woj. ruskie: 98
- Dobra, w., woj. lubelskie: 164, 165
- Dobra, w., woj. i pow. sandomierski:
 257
- Dobrzanków, woj. mazowieckie,
 star. ciechanowskie: 173
- Dobrzany, w., woj. ruskie, star.
 lwowskie: 394
- Dobrzyń, m., ziemia dobrzyńska
 skład soli: 190
- Dolina, m., woj. ruskie
 starostwo: 673, 989
 starosta: 1015
- Dolhe (Dołhe), w., woj. ruskie, star.
 trembowelskie: 845, 1024
- Dolna Wieś, przedmieście m. Lipnica,
 woj. krakowskie: 95, 184, 185
- Dołhe, rzeka, woj. ruskie: 122
- Domasno, w., woj. sandomierskie,
 star. opoczyńskie: 17
- Domienice (Dominice), w., woj.
 poznańskie: 853, 994
- Dominiki, woj. poznańskie, star.
 wschowskie: 211, 218
- Dorpat, m., Inflanty, pow. dorpacki:
 83, 325
 ekonomia: 668, 671
 jezuici: 141
 kościół parafialny: 764
- starostwo: 83, 84, 333, 655, 671,
 754
- Doworow, zamek, woj. ruskie?: 885
- Drewlany, w., woj. bełskie, pow.
 buski: 472
- Drobnin, w., woj. płockie, pow.
 bielski: 603, 1040
- Drohiczyn, m., woj. podlaskie, pow.
 drohicki: 639
 fosa: 639
 podczaszy: 399
 podkomorzy: 624, 626
 sędzia: 626
 starosta: 150, 152, 153, 424, 429,
 430, 520, 598, 894, 897, 931,
 935, 936
 urząd i sąd grodzki: 399
 wójt: 639
 ziemia Buzyska: 639
- Drohobycz, m., woj. ruskie, ziemia
 przemyska
 brama: 950
 dom: 950
 starosta: 67, 68, 75
 starostwo: 1017
 żupy: 98, 255, 256
- Drohojów, w., woj. ruskie: 46, 724,
 878, 964
- Drozdowce Turlicze, w., woj. ruskie,
 ziemia przemyska: 119
- Drozdowice, w., woj. ruskie, star.
 drohobyckie?: 1016
- Drwalewo, w., woj. mazowieckie,
 pow. czerski: 1085
- Dubiecko, m., woj. ruskie, ziemia
 przemyska: 1015
- Dubienka (Dębno), m., woj. bełskie
 ordynacja: 773

- Dubinki, m., Wielkie Księstwo Litewskie, woj. i pow. wileński: 357, 675, 752
- Dubowa Jabłonka, w., woj. ruskie, star. samborskie: 586
- Duchnow, w., woj. mazowieckie, pow. czerski?: 1013
- Dybów, m., woj. i pow. inowrocławski skład soli: 809
- Dyjament, zamek, Inflanty: 710 starostwo: 173
- Dyneburg, m., Inflanty, pow. dyneburski ekonom: 884 starosta: 884
- Działyń, w., woj. krakowskie, pow. sądecki: 300
- Dziedziłów (Dziedziłów), w., woj. ruskie, ziemia lwowska: 336
- Dzielnokskie (Dziedkowskie), w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430, 895
- Dzierżawiny, w., niezid.: 769
- Dzierżazna, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 538
- Dzierzbietowice, w., woj. i star. łączyckie: 442
- Dzięcioły, w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 895
- Dźwina, rzeka, Inflanty: 763
- Engellardt, dwór, Inflanty, pow. kremonski: 841
- Ermes, m., Inflanty dobra: 1029
- Fasfogal, dwór, Inflanty, pow. szmeltyński: 416
- Falboż zob. Chwalibóž
- Felin, miasto, Inflanty, pow. feliński: 325, 419 kamienica przy Breitstrasse: 323, 649 powiat: 258 starosta: 245, 325
- Feliks, dwór, Inflanty, pow. feliński: 495
- Felkiersan Moyza, w., Inflanty, pow. pebalski: 888
- Foggia, m., Włochy cła: 456
- Francja: 171 wino: 413
- Frankonia, księstwo niemieckie: 169
- Frankenstein, w., woj. chełmińskie, star. brodnickie: 1065
- Fulsztyn (Felsztyn), m., woj. ruskie, ziemia przemyska: 29, 67, 71, 73, 74, 86, 99, 189, 336, 396, 601, 604, 605, 612, 619, 625, 627, 694, 725, 807, 811, 878, 950, 1066 szpital: 576
- Gaj, w., woj. pomorskie?: 467
- Garwolin, m., woj. mazowieckie, ziemia czerska altarysta: 287
- Gawronowski (Gawronów), folwark, woj. i pow. lubelski: 545, 546
- Gawrony, w., woj. brzesko-kujawskie, pow. brzeski: 578
- Gąbin, m., woj. rawskie, ziemia gostynińska: 40 cło: 527 młyn: 464 mieszczanin: 359 piwo: 413

- Gdańsk, m., woj. pomorskie: 53, 83,
93, 96, 97, 202, 408, 534, 638,
641, 687, 708, 898
burgrabia: 802
kamienica: 1052
mieszczanin: 475, 489, 654,
1028, 1052
Nerynga — Frische Nehrung: 797
rajca: 599
- Gdeszyn, w., woj. bełskie, pow.
grabowiecki: 136
- Gdów, w., woj. krakowskie, pow.
szczyrzycki: 118, 129
- Gierchasko Vacca, w., Inflanty, pow.
lemburski
stawy: 577
- Gierałtowice, w., woj. i pow.
krakowski: 397
- Gliniany, w., woj. ruskie: 311
- Glinno, w., woj. i pow. sieradzki: 561
- Głowacz, w., woj. poznańskie, star.
wałeckie: 891
- Gniazdko, w., ziemia dobrzyńska: 787
- Gnieszowice, w., woj. i pow.
sandomierski: 871
- Gniezno, m., woj. kaliskie, pow.
gnieźniński
arcybiskup: 523, 660, 664, 695, 918
burgrabia: 356, 687
kantorek: 72, 771
kanonik: 5, 1064, 1079
kantorek: 1056, 1057, 1058, 1059
kasztelan: 310, 315, 316, 373
kleryk: 959
kustosz: 1005, 1009
prepozyt: 391, 474, 666, 996,
1009, 1053, 1054
starostwo: 68
- Gnojno, w., woj. sandomierskie,
pow. wiślicki: 163
- Golczyn, w., woj. ruskie, ziemia
lwowska: 601
- Golica, w., woj. mazowieckie, pow.
czerski?: 1013
- Golub (Golubie), m., woj. i pow.
chełmiński: 740
- Gołąbie, w., woj. rawskie?: 926
- Gołab, w., woj. sandomierskie, pow.
stężycki: 1075
- Gołębiów, w., woj. sandomierskie,
star. radomskie: 993
- Gołębiowska Wola, w., woj.
sandomierskie, star. radomskie:
993
- Gołkowice, w., woj. krakowskie,
pow. sądecki lub Gołczowice
w pow. proszowickim: 282
- Gołogóry, w., woj. ruskie, ziemia
halicka: 505, 505
- Gołuszcze, w., woj. ruskie, star.
samborski?: 587
- Gopło, jezioro, woj. brzesko-
-kujawskie, star. radziejowski:
560
- Gorzków, w., woj. krakowskie, pow.
lełowski: 292
- Gorzławieś, w., woj. malborskie,
Wielka Żuława: 1028
- Gosławice, w., woj. sandomierskie,
pow. pilzneński: 469, 538
- Gostomia, w., woj. poznańskie, star.
wałeckie: 891
- Gostynin, m., woj. rawskie, pow.
gostyniński
starostwo: 758, 759
skarbnik: 379, 990

- Goworowo, w., woj. mazowieckie,
pow. ostrowski: 500, 1026
- Goździec, m., woj. ruskie, ziemia
halicka: 260
- Goździł, w., woj. mazowieckie,
dzierzawa dembeńska: 1045
- Góra, w., woj. sandomierskie, pow.
pilzneński: 96
starosta: 345, 868
- Góra, w., woj. i ziemia krakowska:
816
- Górka, m., woj. poznańskie: 369,
662
- Górka, w., woj. lubelskie, pow.
łukowski: 924
- Górna Wieś, przedmieście m.
Lipnica, woj. krakowskie: 95,
184, 185
- Górne Uszne, w., woj. ruskie, star.
samborskie?: 121
- Góry, w., woj. krakowskie?: 282
- Grandy, w., woj. mazowieckie, pow.
przasnyski: 819
- Grabowiec, m., woj. bełskie
księgi grodzkie: 630
- Grabów, m., ziemia wieluńska, pow.
ostrzeszowski
wójtostwo: 166
- Grabówka, w., woj. mazowieckie,
pow. różański: 595
- Grajów, w., woj. krakowskie: 176
- Grochowice, w., woj. sandomierskie,
pow. wiślicki?: 924
- Grodno, m., Wielkie Księstwo
Litewskie: 116, 402
starosta: 718, 862
- Grodzisko, w., woj. mazowieckie,
pow. ostrowski: 500, 1026
- Grodzisko, w., woj. i pow. kaliski: 706
- Gródek, w., woj. mazowieckie: 500
- Grójec (Grodziec), m., woj.
mazowieckie: 1086
- Grudziądz, m., woj. i pow.
chełmiński
magistrat: 961
- Grudzisko (Grodzisko), w., woj.
ruskie, ziemia przemyska: 110,
341
- Grzybowa, w., woj. krakowskie,
pow. szczyrzycki: 118, 129
- Gurczyce (Gurzyce?), w., woj.
sandomierskie?: 307
- Gwira zob. Wiesiołka
- Haczow, w., woj. ruskie, star.
sanockie: 738
- Hadad, Siedmiogród: 116, 129, 138,
139, 599
- Hajczyce, w., woj. ruskie, pow.
chełmiński: 305, 306
- Halicz, m., woj. ruskie, ziemia
halicka
kasztelan: 395, 445
podczaszy: 694, 727
starosta: 332, 396, 444, 612, 1012
urząd i sąd grodzki: 728, 729
ziemia: 814
- Halszwick (Halsnik), w., Inflanty,
pow. marienburski: 407, 784
- Hałcnów, w., woj. krakowskie, pow.
oświęcimski: 182
- Hamburg, m., Rzesza Niemiecka
mieszczanin: 1063
- Hamer, w., woj. poznańskie, star.
wałeckie: 891
- Hankówka, w., woj. krakowskie,
pow. biecki: 384

- Hastfer, w., Westfalia: 943
- Heliszki, w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 936, 996
- Helmet, m., Inflanty, pow. helmecki starosta: 247
- Henekeus (Hempus) Moyzel, w., Inflanty, pow. helmecki: 411, 414
- Hermanów, w., woj. ruskie, ziemia lwowska: 612
- Hertzberg, dwór, Inflanty, pow. marienburski: 448
- Hiszpania
wino: 413
- Hlebow, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 612
- Hliwki, w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430, 895
- (der) Holminsche Gericht Hoff, dwór, woj. pomorskie, pow. gdański: 475, 489
- Hnida, rzeka, woj. ruskie: 578, 1084
- Hohekernokule, w., Inflanty, pow. dorpacki: 764
- Hohekonle, w., Inflanty, pow. dorpacki: 764
- Holsztyn, księstwo
książe: 56
- Hołomiec, w., woj. ruskie: 98
- Hołowienki, w., woj. mazowieckie: 500
- Horbacze, w., woj. ruskie, pow. lwowski: 576
- Hordzieża zob. Chordzieża
- Horodło, m., woj. bełskie, pow. horodelski: 774
starosta: 341, 773, 774
- Howiłow, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 831
- Hrodelec, rzeka, woj. bełskie, pow. sokalski
młyn: 497
- Hrubieszów, m., woj. bełskie, starostwo: 433, 554
starosta: 26, 553, 554, 1057
- Hrusiatyczne (in. Zwrotowicze), w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 110, 341
- Hruskie, w., woj. ruskie, pow. przeworski: 676
- Hryczówka (Krysówka), w., woj. ruskie, ziemia halicka: 1024
- Huggen, w., Inflanty, pow. dorpacki: 141
- Hulicz, w., woj. ruskie: 98
- Humienne, w., woj. rawskie, dzierzawa bolemowska: 989
- Humnica (Humnisko), w., woj. ruskie, star. trembowelskie: 578, 1078
- Huszlowo (Huszlewo, Husłowo), w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430, 895, 936, 996
- Huścin, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 837
- Hyszowice, w., niezid.: 630
- Iberpol, zamek, Inflanty, starosta: 327, 328, 693
- Ikaznia, w., Wielkie Księstwo Litewskie: 460
- Ichtikula, w., Inflanty, star. adzelskie: 656
- Icken, w., Inflanty, pow. ermeski: 466
- Ihaje, w., woj. ruskie, star. samborskie: 503
sołectwo: 556
- Ihumnicze, w., niezid.: 923

- Ikskul (Uxkul), m., Inflanty: 468
 Ilikowcze, w., woj. podolskie: 31
 Illia, w., Inflanty, pow. iberpolski:
 327
 Ilnik Królewski, w., woj. ruskie, star.
 samborskie: 130, 131
 Ilnik Ziemiański, w., woj. ruskie,
 star. samborskie: 130, 131
 Inflanty: 83, 141, 169, 298, 320, 406,
 422, 425, 440, 495, 568, 577, 611,
 644, 671, 862, 873, 980, 1029
 administrator: 679, 825, 867, 884
 komisarz: 247, 649, 760, 902,
 928, 930
 Kościół katolicki: 760, 761, 762,
 763, 764, 765
 księgi urzędowe: 776
 prezydencje: 754
 przełożony arsenału: 620, 667,
 668
 rewizorzy: 755, 825
 urzędnicy skarbu: 1083
 Inowłódz, m., woj. łęczyckie, pow.
 brzeziński
 kasztelan: 758
 Inowrocław, m., woj.
 inowrocławskie
 koadiutor: 852
 księgi grodzkie: 1053
 powiat: 6
 prepozyt: 340, 852
 sędzia grodzki: 477
 Isaje, w., woj. ruskie, star.
 samborskie: 437
 Jablunow (Jabłonów), w., woj.
 ruskie, star. samborskie: 122
 Jabłonka Czarniecka, w., woj. ruskie,
 star. samborskie: 839
 Jadowniki, w., woj. krakowskie, pow.
 sądecko-czchowski: 95
 Jakubice, w., woj. i pow. sieradzki:
 963
 Jakubów, w., woj. mazowieckie, pow.
 garwoliński: 160
 Jankowice, w., woj. chełmińskie,
 pow. chełmiński: 62, 1051
 Janowiec, m. i zamek, woj.
 sandomierskie, pow. radomski:
 164
 Januszów, w., woj. pomorskie: 1051
 Janów, w., woj. lubelskie, pow.
 łukowski: 835
 Jarocino, w., woj. i pow.
 sandomierski: 124
 Jasionka, w., woj. mazowieckie, pow.
 garwoliński: 160
 Jastrzębice, w., woj. białskie: 304
 Jaworów, m., woj. ruskie, pow.
 lwowski
 starosta: 148, 250, 1042
 Jeremikowce, w., woj. podolskie: 234
 Jeruite Kulla, w., Inflanty, pow.
 dorpacki: 141
 Jezierzany, w., woj. podolskie, pow.
 kamieniecki: 398
 Jeziorki, w., woj. podlaskie,
 dzierzawa augustowska: 47
 Jeżewo, w., niezid.: 90
 Jeżowo, w., woj. ruskie, star.
 jaworowski: 250, 1042
 Jędrzejów, w., woj. mazowieckie,
 pow. garwoliński: 160
 Jogiel, rzeka, Inflanty: 879
 Juniewiczze (Jumienice), w., woj.
 podlaskie, pow. mielnicki: 430,
 895, 936, 996

- Jurbork, m., Żmudź, pow. wieloński
starosta: 108, 1048
- Jurginia Rima, w., Inflanty, star.
rumborskie: 830
- Juricharde Moyza, w., Inflanty, pow.
seswiejski: 873
- Juśkowice, w., woj. ruskie: 696
- Juzeka, w., woj. ruskie, pow.
trembowelski: 831
- Kacin, w., woj. krakowskie, pow.
lelowski: 292
- Kaleń, w., woj. i star. łączyckie: 1044
- Kalincze, w., woj. podolskie, pow.
latyczowski: 66
- Kalisz, m., woj. i pow. kaliski
chorąży: 327, 693
mieszczanin: 413
podwody: 414
powiat: 488
proboszcz: 742
sędzia ziemski: 559, 560
urząd grodzki: 3, 38, 513, 514
wojewoda: 38, 324, 453, 463, 690
województwo: 68, 88, 89
- Kaługa, w., woj. krakowskie, pow.
ksiąski: 273
- Kałuża, m., woj. ruskie, pow.
halicki: 554
- Kamieniec, (Kamieńczyk), m., woj.
mazowieckie:
starosta: 331, 340, 609
- Kamień (Krajeński), m., woj.
kaliskie
kasztelan: 1034, 1035
- Kamieniec Podolski, m., woj.
podolskie, pow. kamieniecki
kasztelan: 335, 459, 460, 612
księgi grodzkie: 276
- mieszczanin: 393
- pisarz ziemski: 234, 398
- podczaszy: 295
- podkomorzy: 261, 262, 263
- podstarości: 276, 677
- starosta: 303, 933
- urząd grodzki: 574
- Kamion, w., woj. mazowieckie, star.
wyszogrodzkie: 704
- Kamionka, m., woj. ruskie, pow.
lwowski
starosta: 331
- Kamionka Strumiłowa, m., woj.
i star. bełskie: 446, 483
starosta: 609
wójt: 499
- Kamionobród, w., woj. ruskie, pow.
lwowski: 212
- Kamionowa Wola, w., woj. lubelskie,
pow. łukowski: 924
- Kampie (ob. Kępie Zaleskie), w.,
woj. i pow. sandomierski: 871
- Karaczenow, w., woj. ruskie, star.
lwowskie: 812
- Karczewko, w., woj. i pow. sieradzki:
792
- Karkus, zamek, Inflanty, pow.
karkuski: 245
- Karpowce, folwark, woj. ruskie,
ziemia halicka: 1024
- Kathka, w., Inflanty, star.
iberpolskie: 329
- Kawer, w., Inflanty, pow. parnawski:
940
- Kawęczyn, w., woj. mazowieckie:
516
- Kazarich Mulstaga, w., Inflanty, star.
nowogrodzkie: 361

- Kazimierz (Dolny), m., woj. lubelskie, pow. lubelski
starosta: 177, 178, 186
- Kazimierz, m., woj. krakowskie: 202
brzeg Wisły: 874
cło mostowe: 573
kaduk: 967
księgi rady: 221, 222, 223, 224,
225, 226, 227
ława: 967
młyn: 589
rajcy: 573
sądy: 418
wójt: 967
- Kazom Wieżowa Wola,
woj. mazowieckie, star.
zakroczymskie: 49
- Kcynia, m., woj. i pow. kaliski
urząd grodzki: 235
- Ketrer (Ketzes) Menze (Moyza),
Inflanty, star. nitawskie: 705,
890
- Kęblów, m., woj. poznańskie, pow.
kościański: 887
- Kędzierzynka, w., woj. krakowskie,
pow. szczyrzycki: 118, 129
- Kępie Zaleskie zob. Kampie
- Kibiary Łotewskie, w., Inflanty, star.
lajskie: 298
- Kibiara Moyza, w., Inflanty, star.
lajskie: 298
- Kieбло, w., woj. krakowskie: 181, 182
- Kieбłów, w., niezid.: 627
- Kiełpecie, w., woj. ruskie: 98
- Kierczym, w., Inflanty, star.
adzelskie: 656
- Kierepet, zamek, Inflanty, pow.
kierpecki: 171
- Kierwer Moyza, w.?, Inflanty, star.
lajskie: 92
- Kijaczkowo, w., woj. kaliskie: 509
- Kijów, m., woj. kijowskie: 674, 675
cła: 1040
wojewoda: 882
- Kilowski (Kilów) folwark, woj.
i pow. lubelski: 545, 546
- Kimle, w., Inflanty, pow. dorpacki: 764
- Kircholm, m., Inflanty, pow.
kircholmski: 468
powiat: 400
- Kiryner, w., Inflanty, pow. lajski: 525
- Kiszewa, w., woj. pomorskie, pow.
tczewski
starostwo: 1021
- Kiszewo, w., woj. poznańskie: 90
- Kladniowo, w., woj. bełskie: 774
- Kleparz, m., woj. krakowskie: 192,
193
kościół św. Floriana: 870
księgi rady: 428
- Kleszczów, w., woj. kaliskie: 42, 64
- Kieczkowie, w., woj. lubelskie: 925
- Klonna, w., woj. sandomierskie, star.
opoczyńskie: 17
- Klonów (Klonowo), w., woj. i pow.
sieradzki: 37, 703
- Klonówka, w., woj. pomorskie, pow.
tczewski: 467
- Kłęcko, m., woj. kaliskie: 44, 401
- Kłobia, w., woj. i star. brzeskie: 443
- Kłocko, w., woj. i star. sieradzkie: 636
- Kłoda, w., woj. i pow. sandomierski:
257
- Kłodawa, m., woj. i pow. łęczycki: 918
- Knidza, jezioro, woj. mazowieckie,
pow. warszawski: 517

- Kniazia, w.?, woj. ruskie, pow. trembowelski: 831
- Knyszyn, m., woj. podlaskie, ziemia bielska: 362
starosta: 362
- Kobakowce (Koleczkowce), w., woj. podolskie: 234
- Kobelówłoka, w., niezid.: 158
- Kobyła, w., woj. i star. sieradzkie: 309, 508
- Kocin, w., woj. krakowskie, pow. lelowski: 834
- Kock, m., woj. lubelskie: 924
kościół szpitalny: 924
ulica Długa: 924
- Kokenhausen, zamek, Inflanty, pow. kokenhauski: 708
kościół parafialny: 763
starosta: 357
- Kołomyja, m., woj. ruskie, ziemia halicka: 98
starosta: 333, 612, 1012
wójtostwo: 783, 885
- Komorowice, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 110, 341
- Komorów, w., woj. i pow. bełski: 831
- Koniecbyczny, woj. kaliskie, star. waleckie: 530
- Konieczpol, m., woj. sieradzkie, pow. radomszczański: 277, 868
- Konieczna, w., woj. krakowskie, pow. biecki: 259
- Konin, m., woj. kaliskie: 34
starosta: 53, 87, 88, 356, 690, 723
wójtostwo: 480
- Koprzywnica, w., woj. i pow. sandomierski: 233
- Korabniki, w., woj. i pow. krakowski: 337, 338
- Korniath, m., Siedmiogród: 138, 139
- Koronowo, m., woj. bydgoskie: 558
opat: 558
- Koroszczeńska Wola, w., woj. ruskie, star. przemyskie: 202
- Korzeń, w., woj. rawskie, pow. gostyński: 907, 1034, 1035
- Kosin, w., woj. ruskie, pow. chełmski: 305
- Koss Moyza, w., Inflanty, pow. zujeński: 775
- Kostrze, w., woj. krakowskie, pow. szczyrzycki: 117
- Kościan, m., woj. poznańskie, pow. kościański
cło: 68
starosta: 149
- Kościelec, w., woj. i pow. inowrocławski: 82, 509
- Kościierzyna, m., woj. pomorskie
starosta: 1021
wójtostwo: 739
- Kotki, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 669, 670
- Kowal, m., woj. brzesko-kujawskie, pow. kowalski: 1062
starosta: 83, 715, 932
starostwo: 932, 1053
- Kowalewo, w., woj. chełmińskie: 659
- Kowale, w., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 922
- Kowno, m., Wielkie Księstwo Litewskie, woj. trockie
starosta: 616, 730
- Koynekula, w., Inflanty, star. adzelskie: 656

- Kozimin, w., woj. podolskie, star. chmielnickie: 78, 358
- Kozłowice, w., woj. rawskie, star. sochaczewskie: 942
- Kozłów, w., woj. sandomierskie, pow. radomski: 645
- Koźmice Małe, w., woj. krakowskie, pow. szczyrzycki: 412
- Krage Moyza, w., Inflanty, pow. wendeński: 712
- Krage, w., Inflanty, pow. marienburski: 784
- Krajenka, m., woj. poznańskie pleban: 509
- Kraków, m., woj. krakowskie: 3, 4, 24, 33, 97, 129, 165, 171, 174, 175, 183, 192, 193, 218, 325, 391, 641, 939
- Akademia: 507, 816, 870
- biskup: 99, 272, 273, 275, 537
- Brama Krakowska: 579
- Brama Mikołajska: 85
- Brama Wiślna: 159, 177, 579
- brzeg Wisły: 874
- burgrabia: 157, 175, 176, 180, 287, 312, 552, 590, 792, 1008, 1037
- clo portowe: 924
- dom: 1, 85, 966
- dwór Tęczyńskich i Pieniążków: 366
- dziekan: 589
- jezuici: 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 367
- kamienica: 28, 662, 924
- kanonik: 235, 238, 239, 240, 241, 391, 474, 589, 666, 997, 1009, 1045, 1053, 1056, 1057, 1058, 1059
- kram: 966
- kantor: 81, 82, 487
- kapituła katedralna: 823
- kasztelan: 161, 228, 589, 629, 1048
- komora celna: 284
- księgi ziemskie: 272, 275, 337
- kupiec: 567, 592
- ławnicy: 210
- mieszczanie: 142, 313, 405, 584, 767, 874, 1031
- obrona: 8, 20, 145, 219, 277, 404, 534, 536
- pisarz grodzki: 389, 1037
- poborca województwa: 180
- podstoli: 1075
- podstarości: 412, 977, 1008
- podstoli: 300
- podwielkorządca: 289
- prepozyt: 278, 340
- przedmieście Mikołajskie: 924
- rajca: 337, 428, 429, 675, 882
- roczki: 461
- Rynek: 28
- Smoleńsk (jurydyka): 159
- starosta generalny: 28, 117, 187, 189, 310, 367, 451, 461, 494, 1008
- stolnik: 792, 793
- teren: 695
- ulica Grodzka: 662
- ulica Szewska: 177, 579
- ulica św. Szczepana: 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 367
- ulica Świńska: 367
- urząd grodzki: 5, 19, 39, 99, 106, 107, 157, 161, 175, 176, 199, 237, 241, 259, 272, 275, 287, 288, 291, 337, 338, 366, 397, 399, 412, 424, 430, 461, 462, 474, 484, 487, 594, 615, 661, 780, 895, 969

- wielkorządy: 118, 160, 220, 296,
297, 767
województwo: 941
zamek królewski na Wawelu: 1,
116
zbrojmistrz zamku: 767
Zwierzyniec: 177
żupnik: 175, 176, 282, 283, 290,
291, 301, 461, 462, 484, 753,
792, 793, 794, 947
żupy: 947
- Krasne, w., woj. mazowieckie, pow.
przasnyski: 81, 82
- Krasnystaw, m., woj. ruskie: 101
księgi (ziemskie): 676
starosta: 818, 899
urząd grodzki: 905
- Krasowice, w., woj. sieradzkie, star.
grabowskie?: 976
- Krassowo, w., woj. ruskie, star.
lwowskie: 811
- Kreinouppa, rzeka, Inflanty: 902
- Kremona, m., Inflanty, pow.
kremoński: 929
- Krentburg, dwór, Inflanty?: 734, 735
- Krewicza, w., Inflanty, pow. rujeński:
620
- Kriuka (Krziwka), w., woj. ruskie,
star. samborskie: 120
- Kromolin, w., woj. i star. sieradzkie:
309, 508
- Krotoszyn, m., woj. kaliskie: 413,
627, 628
- Królestwo Polskie
skarb: 668
- Kruszwica, m., woj. brzesko-
-kujawskie: 278
prepozyt: 340
- starosta: 1043
- Krużłowa, woj. krakowskie, pow.
sądecko-czchowski: 71, 99
- Krynica, w.?, woj. ruskie, pow.
trembowelski: 831
- Krysówka zob. Hryczówka
- Krzczonów, w., woj. krakowskie,
pow. szczyrzycki: 228
- Krzeczów, w., woj. krakowskie, pow.
szczyrzycki: 57, 116, 292
starosta: 252, 346, 348, 513, 722,
1048
- Krzemieniec, m., woj. wołyńskie,
pow. krzemieniecki
starosta: 901
- Krzepice, m., woj. krakowskie, pow.
lelowski: 154
klasztor: 876
starosta: 144, 536, 719, 846, 876,
921
starostwo: 524, 658
- Krzeszlin, w., woj. podlaskie?: 152,
153
- Krzeszewo, w., woj. i pow. łęczycki:
99
- Krzeszewo, w., woj. i pow. łęczycki:
99
- Krzeszowice, w., woj. krakowskie,
pow. proszowicki: 675, 882
- Krzyszkowice, w., woj. krakowskie,
pow. szczyrzycki?: 290
- Krzywa Wola, w., woj. ruskie, pow.
chełmski: 305, 306
- Krzywośniety, w., woj. podlaskie,
pow. mielnicki: 430, 895
- Książ [Wielki], m., woj. krakowskie,
pow. ksiąski
powiat: 253

- Kuczbork, w., niezid.: 787
- Kuczfal, w., niezid.: 938
- Kuczyna, w., op., woj. brzesko–
kujawskie, star. radziejowskie:
560
- Kudijowce, w., woj. podolskie, star.
barskie: 381
- Kujdańce, w., woj. ruskie, pow.
kołomyjski?: 1014
- Kuken, w., Inflanty, pow. rumborski:
760
- Kułaczkowce, m., woj. ruskie,
ziemia halicka: 1014
- Kunicko, w., niezid. (Kunice, woj.
sandomierskie?): 822
- Kurlandia, księstwo
biskupstwo: 56
lenno: 564
zastawy: 565
- Kurmen, w., Inflanty, pow. lutyński:
403
- Kuronia, Inflanty
biskupstwo: 466
- Kurozwęki, m., woj. sandomierskie:
45
- Kurzelowce, w., woj. podolskie, pow.
barski: 904
- Kurzyna, w., woj. i pow.
sandomierski: 124
- Kustyn, w., woj. belskie, star. buskie:
529
- Kwapinka, w., woj. krakowskie, pow.
szczyrzycki: 118, 129
- Lackie, m., woj. ruskie, ziemia
halicka: 505
- Laczkowa, w., Spisz: 777
- Ladekop, w., woj. malborskie,
Wielka Żuława: 889
- Lagi, w., woj. krakowskie, pow.
biecki: 259
- Lajs, zamek i starostwo, Inflanty
starosta: 92, 298, 743, 744
- Lanametskula, w., Inflanty, star.
adzelskie: 656
- Langholm, dwór, Inflanty, star.
aszkeradzkie: 770
- Lanckorona, m., woj. krakowskie,
pow. szczyrzycki
starosta: 138, 139, 187, 189, 367,
451, 461, 494, 1008
starostwo: 28, 29
wójtostwo: 28
- Latyczów, m., woj. podolskie
las: 77
pasieka: 77, 828
starosta: 828
- Lawamelcz, w., Inflanty, pow.
adzelski: 691, 713
- Łądzka, w., woj. podlaskie: 150
- Lednica, w., woj. krakowskie, pow.
szczyrzycki: 259
- Lekarzowice, w., woj. brzesko–
kujawskie, star. brzeskie: 1047
- Lelów, m., woj. krakowskie, pow.
lelowski: 685
komornik graniczny: 238, 241
księgi ziemskie: 242, 243
- Lemburg (in. Małopól), m., Inflanty
powiat: 577
- Leniów, w., woj. sandomierskie?:
253
- Lenoward, zamek, Inflanty: 357, 708
powiat: 400
- Leszno, m., woj. poznańskie, pow.
kościński: 164, 457, 817
- Lethna, dworek, Inflanty: 322

- Leżajsk, m., woj. ruskie, ziemia przemyska
 cła: 850
 mieszczanie: 906
 starosta: 211, 570, 853, 911, 977
 starostwo: 994
- Leżenice, w., woj. mazowieckie, ziemia czerska, pow. warecki: 8, 9, 40, 51, 87, 530, 853, 865, 872, 891, 903, 993, 1069
- Lgota, w., woj. krakowskie, pow. lelowski: 239, 243
- Liastwer, w., Inflanty, pow. lajski: 525
- Libental, w., woj. malborskie, star. sztumskie: 998, 1067
- Libinia, w., woj. podolskie: 31
- Lichów, w., niezid.: 126
- Liczno, w., woj. ruskie, star. drohobyckie: 1018
- Lida, m., Wielkie Księstwo Litewskie, woj. wileńskie: 752
 starosta: 754
- Liey, jezioro, Inflanty, pow. dyneburski: 884
- Lieznicza, w., woj. i pow. łęczycki: 1069
- Linie, w., ziemia i star. dobrzyńskie: 207
- Lindtholm, w., Szwecja: 156
- Lipienko, w., woj. pomorskie, pow. tczewski: 772
- Lipków, w., woj. podolskie, star. barskie: 30
- Lipnica [Murowana], m., woj. krakowskie, pow. sądecki: 94, 184, 185
- Lipnik, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki?: 962
- Lipsko, m., woj. sandomierskie: 676
- Lisowice, w., woj. podlaskie?: 153
- Listnowce, w., woj. podolskie: 295
- Liswarta, rzeka, woj. krakowskie: 154, 876
- Litynka, w., woj. podolskie: 31
- Liw, m., woj. mazowieckie: 340
- Liwko, w., Inflanty, pow. parnawski: 940
- Lodziczenze, w., op., woj. podolskie, pow. latyczowski: 48
- Lopper, w., Inflanty, star. iberpolskie: 329
- Lubaczów, m., woj. białskie, pow. lubaczowski
 kasztelan: 360
 prepozyt: 14, 15, 16, 28, 69, 70, 165, 175, 176
 starosta: 987
- Lubaszczce, w., woj. kaliskie, pow. nakielski: 853
- Luben Moyza, w., Inflanty, pow. marienhauski: 406
- Lubień, w., woj. i ziemia łęczycka: 125, 975
- Lubików, w., woj. rawskie: 183
- Lubin, w., woj. poznańskie, pow. kościański
 opactwo: 90
- Lubin, w., woj. sieradzkie, star. piotrkowski: 309, 508
- Lubinie, w., woj. ruskie?: 86
- Lublin, m., woj. lubelskie
 farmaceuta: 450
 kasztelan: 164, 183, 891, 925
 księgi miejskie: 450
 mieszczanie: 545, 546
 młyny: 960
 pisarz ziemski: 27, 924

- prepozyt: 192, 193, 265
 sąd i urząd grodzki: 9, 355, 566,
 601, 926, 927, 971
 starosta: 330, 553, 554
 stolnik: 14, 157, 638
 szpital: 545
 Trybunał Koronny: 9
 wodociąg: 545
 wojewoda: 51, 331, 1008
 wójt: 546
 zamek: 642, 924
 Żydzi: 642, 1063
- Lubomła, m., woj. ruskie, pow.
 chełmski
 starosta: 288, 340, 346, 347, 589,
 722, 989, 1015
- Lubzina, w., woj. sandomierskie,
 pow. pilzneński: 216, 217
- Lucembarg, m., woj. chełmińskie,
 ziemia pruska
 jarmark: 849
- Lucyn, m., Inflanty
 starostwo: 679
- Luna Moyza, w., Inflanty, pow.
 dorpacki: 764
- Lutowice, w., woj. lubelskie, pow.
 łukowski: 924
- Luzimer, w., Inflanty, pow.
 iberpolski: 327
- Lwów, m., woj. ruskie
 chorąży: 493, 601, 602, 604, 605,
 619, 625, 950
 kamienica: 801
 kasztelan: 332, 335, 612, 1057
 księgi ziemskie: 628
 kupcy: 801
 mieszczanin: 355, 677, 801, 805
 Ormianie: 801
- podkomorzy: 168
 podsędek ziemski: 743
 starosta: 395, 396, 444, 576, 725,
 811
 starostwo: 725
 ulica Ruska: 801
 urząd grodzki: 472, 602, 604,
 605, 628, 677, 694
 władyka: 681
 Żydzi: 633
- Lwówek, m., woj. poznańskie: 1034,
 1035
- Łabiszyn, m., woj. brzesko-
 kujawskie: 653
- Łagiewniki, w., woj. sandomierskie,
 pow. wiślicki: 669, 670
- Łany, w., woj. krakowskie, pow.
 ksiąski: 824
- Łapanów, w., woj. krakowskie: 176
- Łask, m., woj. sieradzkie: 45, 257
- Ławy, w., woj. podlaskie, pow.
 mielnicki: 895
- Łazin, w., woj. rawskie?: 919
- Łęczyca, m., woj. i pow. łęczycki:
 177
 kasztelan: 197, 198, 375, 492,
 493, 601, 607, 625, 636
 mieszczanin: 1046
 młyn: 1046
 pisarz ziemski: 1044, 1069
 scholastyk: 325
 urząd grodzki: 409
 zamek: 1046
 ziemia: 901
- Łęki, w., woj. sandomierskie, pow.
 pilzneński?: 105
- Łęki, w., woj. sandomierskie, pow.
 pilzneński: 101

- Łomża, m., woj. mazowieckie,
ziemia łomżyńska
starosta: 973
- Łopatki, w., woj. poznański?: 723
- Łopuchowa, w., woj. krakowskie,
star. dobczyckie
wójtostwo: 7
- Łopuszanka, w., woj. ruskie, star.
samborskie: 132
- Łosice, m., woj. podlaskie, ziemia
mielnicka: 365
starosta: 26, 29, 151, 294, 399,
624, 682, 695, 881, 972, 1032
wójtostwo: 363
- Łosnów?, w., niezid.: 1012
- Łososiny, w., niezid.: 69, 70
- Łossawa, w., woj. lubelskie, pow.
łukowski: 924
- Łowicz, m., woj. rawskie, pow.
sochaczewski: 442
- Łuck, m., woj. wołyńskie, pow.
łucki: 613
kanonik: 913
most: 913
starosta: 114, 212
- Łuczycy, w., woj. ruskie: 492
- Łukowa, w., woj. ruskie, star. bełskie:
676
- Łuków, m., woj. lubelskie, ziemia
łukowska: 54, 613
księgi ziemskie: 982
pisarz ziemski: 80, 114, 115
starosta: 76, 520, 768, 796, 818
- Macoszyn, w., woj. ruskie, pow.
chełmski: 305, 306
- Maczkowce (Makowcze), w., woj.
podolskie, pow. kamieniecki:
988, 999
- Maków, w., woj. krakowskie, star.
lanckorońskie
wójtostwo: 28
- Malbork, m., woj. malborskie
ekonomia: 946, 1005
las dransneński: 944
ławnik ziemski: 998, 1067
poborca: 998
podkomorzy: 1021
starosta: 250
- Malczowce, w., niezid.: 637
- Malkowice, w., woj. i pow.
sandomierski: 93
- Malkowska Wola, w., woj. i pow.
sandomierski: 93
- Malszyce (Małszyce), w.,
woj. sandomierskie, star.
opoczyński: 17, 512
- Małogoszcz, m., woj. sandomierskie:
651
kasztelan: 167, 310, 531, 924,
960
- Małusze, w., woj. krakowskie, pow.
lełowski: 486
- Małszyce, w., woj. sandomierskie,
pow. opoczyński: 286
- Manicze, w., woj. i pow. sieradzki:
254
- Marcinkowo [Małe i Wielkie], w.,
woj. kaliskie, pow. kcyński: 101,
102, 103, 104, 105
- Marcinowice, w., woj. krakowskie,
pow. ksiąski: 273
- Marenshoff, w., woj. malborskie,
Mała Żuława: 946
- Marienburg, m., Inflanty
powiat: 757
rotmistrz: 407

- starosta: 92, 171, 247, 249, 257, 327,
374, 400, 404, 408, 419, 620
wójtostwo: 699
zamek: 784
- Marienhause, m., Inflanty
starosta: 406, 803, 862
- Marszowice, w., woj. krakowskie,
pow. proszowicki: 675, 882, 1007
- Marzejkow, w., woj. podolskie, pow.
kamieniecki: 612
- Masmetskula, w., Inflanty, star.
adzelskie: 656
- Marskienice w., woj. krakowskie,
pow. sądecko-czchowski: 94, 95
- Matkienice, w., niezid.: 94
- Maxen, w., Inflanty, star. rzeżyckie:
679
- Mazowsze, województwo: 173, 848
kamery solne: 874
przywilej książąt: 435
wojewoda: 603
- Meditten, w., Inflanty, pow.
marienhauksi: 422
- Medyka, w., woj. ruskie, pow.
przemyski: 75, 112
- Mekudth Moyza, w., Inflanty: 374
- Meleferekule, w., Inflanty, pow.
dorpaccki: 764
- Mencz, w., woj. pomorskie?: 521
- Meniszkuła, w., Inflanty, star.
adzelskie: 656
- Mexkul, w., Inflanty, pow. sancelski:
364
- Metel, niezid.: 116, 117, 129, 138,
177, 178, 184, 185, 186, 513, 514,
518, 579, 599, 880
- Metnowo, w., woj. mazowieckie,
pow. czerski: 1013
- Męka, w., woj. i star. sieradzkie:
1022
- Miączyno Wielkie, w., woj.
krakowskie?: 142
- Miąsowa, w., woj. sandomierskie,
pow. chęciński: 253
- Miecznik, niezid.: 796
- Miedzno, w., woj. krakowskie, pow.
lelowski: 876, 970
- Mielec, m., woj. sandomierskie: 196,
265, 371, 385, 387, 388
- Mielnik, m., woj. podlaskie, pow.
mielnicki
akta ziemskie: 895
chorąży: 626
podkomorzy: 160, 589
podstarości: 365
sędzia ziemski: 1032
starosta: 881
urząd grodzki: 424, 897, 936
- Mienczulski, rzeka, woj. ruskie:
121
- Mieńczewo, w., woj. podlaskie: 150
- Mierzwica, w., woj. ruskie, pow.
lwowski: 212
- Mieszki, w., woj. podlaskie, pow.
mielnicki: 430, 895
- Mieścisko, m., woj. kaliskie, pow.
gnieźniński: 113
- Międzylesie, w., niezid.: 152
- Międzyrzecz, m., woj. poznańskie,
pow. poznański
kasztelan: 148, 306
podstarości: 1023
wójt: 864
zamek: 1023
- Mikicino, w., woj. podlaskie, pow.
bielski: 635

- Miliejki (Mileyki), w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430, 895, 936, 996
- Milne, jezioro, Inflanty, pow. dyneburski: 884
- Mińsk [Mazowiecki], m., woj. mazowieckie: 160
- Miroszów, w., woj. krakowskie, pow. ksiąski: 193
- Mirów, w., woj. krakowskie, pow. lelowski: 233, 327, 337, 977
- Misia Wólka (Missa Wolka), w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 895, 936, 996
- Mistice, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 16, 641
- Mława, m., woj. płockie, ziemia zawkrzeńska starostwo: 832
- Mławka, rzeka: 832
- Młodatycze, w., woj. ruskie?: 111
- Młodów, w., woj. krakowskie, pow. sądecki: 300, 977
- Młożewo, w., woj. mazowieckie: 500
- Młodziejowice, w., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 219, 346
- Młożewo, w., woj. podlaskie: 150
- Młyńsko, w., ziemia dobrzyńska, star. bobrownickie: 232, 1077
- Młyńsko, rzeka, ziemia dobrzyńska, star. bobrownickie: 822
- Mnichowice, w., woj. brzesko-kujawskie, star. brzeskie: 1047
- Mnichowice Małe, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 199, 200
- Mnichów, w., woj. sandomierskie, pow. chęciński: 253
- Moczierowice w., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 219
- Moczydła, w., woj. mazowieckie, pow. garwoliński: 160
- Modlna, w., woj. i pow. łączycy: 1069
- Modrycz, w., woj. ruskie, star. drohobyckie: 951
- Modrze, w., woj. poznańskie, pow. kościański: 369
- Mogiła, w., woj. krakowski, pow. proszowicki: 534
- Mogilnica, w., woj. mazowieckie?: 500
- Mogolice, folwark, woj. krakowskie: 924
- Mohylew, m., Wielkie Księstwo Litewskie: 862
- Mokrocin, w., woj. ruskie, pow. lwowski: 212
- Mokrusz, w., woj. krakowskie: 181, 182
- Monnicz, dwór, Inflanty, star. adzelskie: 656
- Morawiany, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 924
- Morawsko, w., woj. ruskie: 481
- Morawy: 848
- Mordyny, w., woj. podolskie, pow. kamieniecki: 988, 999
- Mosina, m., woj. poznańskie: 34
- Moskwa: 179, 406, 422, 671, 679, 862
- wyprawy Stefana Batorego: 7, 53, 56, 83, 93, 112, 148, 168, 174, 295, 303, 332, 352, 357, 400, 404, 408, 419, 432, 440, 458, 465, 466, 471, 525, 534, 611,

- 641, 667, 693, 710, 751, 756,
769, 836, 841, 843, 885, 898,
917, 980, 1029
- Mościska, m., woj. ruskie
wójt: 1066
- Moyze Kula, w., Inflanty, pow.
dorpacki: 141
- Mstyczów, w., woj. krakowskie, pow.
ksiąski: 987
- Mszany, w., woj. podlaskie, pow.
mielnicki: 430, 895, 936, 996
- Mszczonów, m., woj. mazowieckie: 35
- Muchnowo, w., woj. rawskie, pow.
gostyniński: 907, 1035, 1036
- Mulccensee, jezioro, woj.
malborskie: 946
- Murowana Wola, w., woj.
sandomierskie, star. chęciński:
1000
- Myomicze (Mijomice), w., woj.
sieradzkie, pow. ostrzeszowski:
744
- Mysza Wólka, w., woj. podlaskie,
pow. mielnicki: 430
- Mysz, w., Wielkie Księstwo
Litewskie, woj. nowogródzkie:
568
- Mzurów, w., woj. krakowskie, pow.
lełowski: 238
- Nadarzyce, w., woj. poznańskie, star.
waleckie: 551
- Nadbużna, w., woj. podlaskie: 150
- Nadorysz, w., woj. poznańskie, star.
waleckie: 866, 891
- Najdaka, w., woj. poznańskie, star.
kościński: 149
- Nakło, m., woj. kaliskie, pow.
nakielski
- kasztelan: 24, 32, 33, 34, 40, 87,
449, 530, 853, 865, 872, 891,
903
- starosta: 847, 851
starostwo: 33
wójtostwo: 908
- Nastaszów, w., woj. ruskie, pow.
trembowelski: 831
- Naumburg, m., Rzesza Niemiecka:
1063
- Neapol, królestwo: 207, 547
- Nekter, w., Inflanty, pow.
marienburgski: 784
- Neuhausen zob. Nowogródek
Inflancki
- Newel, m., Wielkie Księstwo
Moskiewskie: 83
- Nieciecza, w., woj. i pow. lubelski: 27
- Niedabil, w., niezid.: 622
- Niedary, w., woj. krakowskie, pow.
sądecko-czchowski: 352
- Niedziela, w., woj. ruskie, star.
samborskie: 206
- Niedziałki, w., woj. i pow.
sandomierski: 257
- Niegoszewice, w., woj. i ziemia
krakowska: 924
- Niegowa, w., woj. krakowskie, pow.
lełowski: 241
- Niegowka, w., woj. krakowskie, pow.
lełowski: 238
- Niemierzewice, w., woj. podolskie,
pow. kamieniecki: 246
- Nieszowo, w., woj. mazowieckie,
pow. garwoliński: 160
- Nieśwież, m., Wielkie Księstwo
Litewskie, woj. nowogródzkie:
500, 522, 568, 616, 679, 730

- Niezdziłowice, w., Wielkie Księstwo Litewskie: 459
- Nieznanowice, w., woj. sandomierskie, pow. chęciński: 232
- Niżne Usne, w., woj. ruskie, star. samborskie?: 121
- Nitawa, zamek, Inflanty, pow. wendeński: 705, 711, 714, 890, 892
- Nosków, w., woj. kaliskie: 1085
- Nowa Wieś, w., woj. pomorskie: 1019
- Nowe Dembno, m., woj. ruskie, pow. trembowelski: 506
- Nowe Jeżowo, w., woj. ruskie, star. jaworowskie: 148, 1042
- Nowe Miasto, m., woj. ruskie, ziemia przemyska: 110, 341
- Nowe Miasto Korczyn, m., woj. sandomierskie, pow. wiślicki urząd i sąd grodzki: 10, 101, 102, 103, 110, 157, 199, 216, 217, 265, 291, 310, 315, 316, 346, 348, 373, 646, 670, 676
starosta: 177, 178, 186, 341, 343, 924
- Nowe Młyny, m., Inflanty
dobra: 929
starostwo: 172
ziemia: 979
- Nowogród, m., Wielkie Księstwo Moskiewskie: 83
- Nowogródek Inflancki (Neuhausen), m., Inflanty
obrona: 680
podstarości: 361
starosta: 361, 468
- Nowogródek, m., Wielkie Księstwo Litewskie
województw: 337
- Nowosiołki, w., woj. ruskie, pow. chełmski: 305
- Nowy Dwór, w., woj. poznańskie, star. waleckie: 891
- Nowy Dwór, w., woj. pomorskie: 1019
- Nowy Sącz, m., woj. krakowskie
starosta: 567, 791, 793, 947
starostwo: 792
- Nur, m., woj. mazowieckie, pow. nurski
sędzia ziemski: 1026
starosta: 819, 1026, 1080
urząd grodzki: 973
- Obelniki, w., woj. lubelskie, star. łukowskie: 768
- Obory, w., woj. mazowieckie, ziemia czerska: 26, 150, 151, 152, 153, 245, 363, 399, 624, 626, 662, 682, 749, 881, 940, 972, 1032
- Obrazów, w., woj. i pow. sandomierski?: 10
- Ocieszyn, w., woj. poznańskie: 37
- Oczyn, w., woj. krakowskie?: 282
- Odreyczemeta zob. Ondreyczenięta
- Odźwierniki, w., woj. podlaskie, star. suraskie: 877
- Ogrzelnik, w., woj. krakowskie, pow. lelowski: 238
- Oiakule, w., Inflanty, pow. dorpacki: 764
- Okno, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 612
- Okrągła, w., woj. sandomierskie: 45
- Okrzeja, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 927

- Olbarowicze, w., Wielkie Księstwo Litewskie: 459
- Oleskowce, w., woj. podolskie: 295
- Olesko, m., woj. ruskie: 696, 1058
- Oleśnica, m., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 167, 233, 310
- Oliwa, klasztor, woj. pomorskie
dobra: 521
opat: 742
- Olkusz, m., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 14, 194
kamera ołowiu: 789, 972
kopalnie: 248
mieszczanin: 1038
wójtostwo: 766
żupnik: 248
- Olszana, w., woj. krakowskie, pow. sądecki: 977
- Olszanik, w., woj. ruskie, star. samborskie: 80, 854
- Olsztyn, m. i zamek, woj. krakowskie, pow. lełowski
starosta: 855
starostwo: 454, 486
- Olszyny, w., woj. krakowskie: 259
- Ołyka, m., woj. wołyńskie, pow. łucki: 500, 522, 568, 616, 679, 730
- Omulew, rzeka, woj. mazowieckie: 264, 491
- Ondreyczyęta (Odreyczemeta), w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430, 895
- Opaka, w., woj. ruskie, star. samborskie: 1074
- Opakorwa, dwór, Inflanty, pow. feliński: 785
- Opatów, m., woj. i pow. sandomierski: 343
- wójtostwo: 658
- Opoczno, m., woj. sandomierskie, pow. opoczyński
starosta: 10, 17
urząd grodzki: 11
- Oporów, m., woj. łęczycki?: 115, 854
- Ordinia, w., woj. ruskie?: 632
- Orle, w., woj. kaliskie?: 975
- Orle, m., Inflanty
dobra: 916
starosta: 737
- Orz, rzeka, woj. mazowieckie: 1026
- Orzechowce, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 170, 394
- Orzechówka, w., woj. podlaskie, star. augustowski: 127
- Orzek, w., niezid.: 111
- Oszczepal, w., woj. i pow. lubelski: 924
- Osieck, m., woj. mazowieckie, pow. garwoliński: 1060
- Osiek, w., woj. sieradzkie, star. wieluński: 22
- Osiek, m., woj. sandomierskie
sąd miejski: 57, 59
starosta: 212
wójtostwo: 124
- Osmolin, m., woj. rawskie, pow. gąbiński: 183
- Osmolska Wieś, w., woj. rawskie: 183
- Osna, w., woj. kaliskie, ziemia gnieźnieńska: 653
- Osowa, w., woj. sandomierskie, pow. checiński: 253
- Osowa Wola, w., woj. ruskie, pow. chełmski: 305, 306

- Ossawno, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Ossolin, w., woj. i pow. sandomierski: 584
- Ossowińska Wola, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Ostrożec, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 16, 641
- Ostrołęka, m., woj. mazowieckie: 746
- Ostrowiec, w., woj. lubelskie, dzierzawa parczewska: 528
- Ostrowiecz, w., woj. ruskie, pow. trembowelski: 831
- Ostrowo, w., woj. brzesko-kujawskie, star. radziejowskie: 560
- Ostróg, m., woj. wołyńskie: 674, 675, 882, 907, 1034
- Ostrów (Mazowiecka), m., woj. mazowieckie podstarości: 1026
- Ostrów, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Ostrów, w., woj. i star. łączycki: 1001, 1069
- Ostrówek, w., woj. lubelskie?: 924
- Ostrzeszów, m., ziemia wieluńska, pow. ostrzeszowski: 485
- Oświęcim, m., woj. krakowskie, pow. śląski: 293
gmina żydowska: 293
kasztelan: 117
synagoga: 293
- Otschesel [Otscheste?], jezioro, Inflanty, pow. dyneburski: 884
- Owińska, w., woj. poznańskie klasztor cysterek: 109
- Ownia, w., woj. sandomierskie, pow. stężycki: 189
- Ozimin, w., woj. ruskie, star. samborskie: 97, 542
- Ozołowo, w., woj. brzesko-kujawskie, star. radziejowskie: 560
- Ożeniów, w., star. mierzwickie: 796
- Paczkowice, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 110
- Paczków, folwark, woj. i pow. sieradzki: 963
- Paczyna, rzeka, woj. sandomierskie: 993
- Pagash Obdecath, dwór, Inflanty: 374
- Palemalkula, w., Inflanty, star. adzelskie: 656
- Paniewo, w., woj. brzesko-kujawskie?: 738
- Paradyż, klasztor, woj. poznańskie: 420
- Parczew, m., woj. lubelskie mosty: 613
młyn: 350
starosta: 330, 553, 554
- Parnawa, m., Inflanty, pow. parnawski: 764
kasztelan: 749
las: 940
podstarości: 245
starosta: 245, 940
- Parzyce, w., woj. i pow. łączycki: 1069
- Parzynowice, w., woj. i pow. sieradzki: 823
- Paszkowice, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 341

- Paszówka, folwark, woj. sandomierskie: 233
- Perepczyna, jezioro, woj. podolskie, star. chmielnickie: 859
- Pernigel, m., Inflanty
dobra w powiecie: 448
- Persa, rzeka, Inflanty: 763
- Phaffensee, jezioro, woj. malborskie: 946
- Piaseczno, w., woj. mazowieckie, pow. warszawski: 116
- Piątniczany, w., woj. podolskie, pow. kamieniecki: 22
- Pichlicze, w., woj. sieradzkie, pow. wieluński: 650
- Pieczonogi, w., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 541
- Pierzchnica, m., woj. sandomierskie: 962
- Pierzchowice, w., woj. krakowskie, pow. szczyrzycki: 54
- Pieskowa Skała, zamek, woj. krakowskie, pow. proszowicki: 232, 1041
- Piła, kuźnica żelaza, woj. krakowskie, star. krzepickie: 524
- Pilzno, m., woj. sandomierskie, pow. pilzneński
księgi ziemskie: 674
- Piła, m., woj. i pow. poznański
młynarz: 826
starosta: 453, 463, 690
- Pimsta, w., Inflanty, pow. feliński: 321
- Pińczów, m., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 232, 233
- Piołynow, w., woj. brzesko–kujawskie: 1062
- Piotrków, m., woj. brzesko–kujawskie: 498
- Piotrków, m., woj. sieradzkie: 100, 171, 305
probostwo: 523
sąd grodzki: 10, 11, 555
starostwo: 140, 309, 327, 375
- Piratyn, w., woj. bełskie?: 529
- Piwniczna (Szyja), m., woj. krakowskie, starostwo sądeckie: 793
wójtostwo: 647
- Pleczowice, w., woj. mazowieckie?: 198
- Pleszowice, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 298, 334, 444
- Pleszów, w., woj. i pow. krakowski: 922
- Plimber, w., Inflanty, pow. dyneburski: 945
- Pławno, m., woj. sieradzkie: 550
- Płock, m., woj. i pow. płocki
kanonik: 236, 238, 239, 240, 241
wojewoda: 571, 603, 630
- Płocko, w., woj. mazowieckie, star. łomżyński: 606
- Płodownica, rzeka, woj. mazowieckie: 491
- Płotele, m., Wielkie Księstwo Litewskie, Żmudź
starosta: 136
- Płowce, w., woj. ruskie, pow. sanocki: 481
- Płowki, w., woj. brzesko–kujawskie, star. radziejowski: 560
- Pniewy, w., woj. brzesko–kujawskie: 1062
- Pobussen, w., Inflanty, pow. ermeski: 466

- Pochorce, w., woj. ruskie?: 337
- Podgrodzie, m., woj. ruskie, star. rohatyńskie: 195
- Podgrodzie, w., woj. ruskie, star. halickie: 421
- Podhajce, m., woj. podolskie, pow. halicki: 536, 719, 846, 876
- Podlasie: 365
 cła: 1041
 kasztelan: 150, 151, 152, 153, 399, 607, 624, 626, 662, 682, 695, 789, 894, 972, 1032
 stolnik: 378
 wojewoda: 340, 424, 430, 598, 992, 996
- Podluby, w., woj. ruskie, ziemia lwowska: 601
- Podmokłe Wielkie, w., woj. poznańskie, star. babimojskie: 991
- Podolany, w., woj. krakowskie: 924
- Podole: 22, 332
 wojewoda: 72, 74, 83, 168, 332, 336, 342, 543, 773, 1014
- Pogwizdów, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Pokleski (Pokleki), w., woj. podolskie: 574, 575
- Polanowice, w., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 675, 882
- Polochowcze, w., niezid.: 949
- Połaniec, m., woj. i pow. sandomierski
 kasztelan: 835, 868
- Połock, m., Wielkie Księstwo Moskiewskie: 371, 638
- Podteremcze Słobódka, w., woj. podolskie: 234
- Pomorze: 892
 biskup: 852
 wojewoda: 616
 wojewodzie: 1009
- Popielów, w., woj. pomorskie, star. puckie: 423
- Popielów, w., woj. poznańskie, star. drahimskie: 339
- Popowce, w., woj. podolskie: 234
- Poradów, w., woj. krakowskie: 292
- Poremba, w., woj. krakowskie: 753
- Poryduby, w., woj. bełskie: 774
- Posada, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 110, 341
- Posługówka, m., woj. kaliskie, pow. gnieźnieński: 1030
- Potarzyn, w., woj. i starostwo bełskie: 170, 1010
- Potulice, w., woj. kaliskie: 52, 88, 89
- Powent, w., Inflanty: 656
- Poznań, m., woj. i pow. poznański: 515, 1063
 biskup: 82, 90, 420, 487, 719
 Brama Wrocławska: 570
 dominikanie: 570
 dziekan: 325
 kamienica: 965
 kanonik: 235, 692, 795
 kapituła katedralna: 719
 klasztor: 109, 700
 komandor: 109, 174, 555, 701, 706, 707, 719, 846
 księgi grodzkie: 965
 mennica: 790
 młyny: 570
 mieszczanin: 974
 ordynacja: 978
 prebenda zakonu św. Jana: 719

- sąd miejski: 974
ulica Żydowska: 965
urząd i księgi grodzkie: 38, 324,
353, 354, 724
województwo: 646, 662, 695
wojewódzic: 653
województwo: 68
Wolnica: 570
Poznańska Wólka, w., woj. lubelskie,
star. łukowski: 76
Pożarów, w., woj. lubelskie, pow.
łukowski: 924
Prądnik, rzeka: 266
Prosiatków, w., woj. podolskie, pow.
kamieniecki: 135
Proszowice, m., woj. krakowskie,
pow. proszowicki
młyn: 63
Próchnów, w., woj. brzesko-
kujawskie, star. radziejowskie: 560
Prusiek, w., woj. ruskie, pow.
sanocki: 807
Prusy Królewskie: 848
konstytucje: 537
urzędnik skarbu: 1052
Prusy Książęce: 33
książe: 56, 1049
prawa Kościoła katolickiego: 547
Prusy, w., woj. sandomierskie, pow.
wiślicki: 315
Przasnysz, m., woj. mazowieckie,
ziemia ciechanowska
klasztor: 478
młyn: 447
starosta: 827
Przedecz, m., woj. kaliskie: 509
starosta: 809
starostwo: 918
Przedrzymiechy, w., woj. ruskie,
pow. lwowski: 212
Przelbice, w., woj. ruskie, ziemia
lwowska: 601
Przemlow, w., woj. ruskie, pow.
trembowelski: 831
Przemysł, m., woj. ruskie, ziemia
przemyska
biskup: 42, 392, 1006, 1026
biskupstwo: 957
kanonik: 957
kasztelan: 337, 338, 444, 445,
576, 878
łowczy: 808
mansjonarze: 490
medyk: 957
mieszczanin: 957
pisarz grodzki: 535
pisarz ziemski: 389, 390, 1037
podczaszy: 86
podsędek: 688
sąd grodzki: 101, 102, 103, 110,
203, 341, 346, 348, 601, 604
sędzia ziemski: 389, 390
starosta: 46, 86, 145, 724, 964
starostwo: 145
stolnik: 631, 634, 641
wójtostwo: 46
żupy: 490
Przetoczno, w., Wielkopolska: 431
Przybówka, w., woj. i pow.
sandomierski: 101
Przymiarki Wąsoskie, w., woj.
sieradzkie, star. brzeźnickie: 833
Przysietnica, w., woj. krakowskie,
pow. sądecki: 300, 977
Psary, w., woj. krakowski, pow.
proszowicki: 13

- Psków, m., Wielkie Księstwo
Moskiewskie: 53, 83, 97, 352,
525, 534, 596, 638
- Ptaszkowa (Ptaszkowo), w., woj.
krakowskie, pow. sądecki: 981,
983
- Pudiwer, w., Inflanty, pow.
iberpolski: 327
- Pultowcze, w., woj. podolskie: 31
- Punen, Inflanty, pow. orleski: 915
- Putkowicze, w., woj. podlaskie: 150
- Putniowice, w., woj. lubelskie, pow.
chełmski?: 227
- Pychowice, w., woj. krakowskie,
pow. szczyrzycki: 117
- Pysznicza, w., woj. i star.
sandomierskie: 124
- Pyzdry, m., woj. kaliskie, pow.
pyzdrowski: 504, 515
starosta: 853
- Rabsztyn, zamek, woj. i pow.
krakowski: 108
starosta: 108, 588, 1048
- Raciborsko, w., woj. krakowskie,
pow. szczyrzycki: 412
- Raclawice, w., woj. i ziemia
krakowska: 816
- Radiowcze, w., woj. podolskie, pow.
kamieniecki: 526
- Radno, w., woj. rawski?: 926
- Radom, m., woj. sandomierskie,
pow. radomski
kasztelan: 97, 98, 101, 102, 103,
105, 107, 212, 214, 255, 256,
503, 531, 542, 556, 572, 586,
587
sąd grodzki: 4, 10, 11, 164
starosta: 993
- Radomsko, m., woj. sieradzkie: 277
- Radorzecz, w., woj. lubelskie, pow.
łukowski: 982
- Radoszyce, m., woj. sandomierskie,
pow. checiński
księgi wójtowskie: 583
- Radzice, w., woj. sandomierskie,
star. opoczyński: 17
- Radziejów, m., woj. brzesko-
kujawskie: 43
kościół parafialny: 457, 1076
księgi grodzkie: 457
starosta: 457, 684, 817, 1076
starostwo: 560, 817
- Radzyń, m., woj. chełmiński
księgi miejskie: 296
- Rajbrot, w., woj. krakowskie, pow.
szczyrzycki: 95, 184, 185
- Rajgród, m., woj. podlaskie: 47
starosta: 127
- Rajsko, w., woj. podlaskie, star.
bielskie: 441
- Rajskowo, w., woj. i pow. kaliski:
1068
- Ramoth, dwór, Inflanty, star.
wendeński: 751
- Randen Moyza, w., Inflanty, star.
dorpackie: 436
- Rataje, w., woj. i pow. poznański: 169
- Rawa, m., woj. i pow. rawski: 926
kasztelan: 51
podkomorzy: 9, 38
podśudek: 1025
skarb: 570
wojewoda: 8, 993
wójtostwo: 741
- Rębelice, w., woj. krakowskie, pow.
lelowski: 876

- Ren, rzeka
wino z okolic: 413
- Rekszowice, w., woj. krakowskie,
star. olsztyńskie: 798
- Rewal, m., Estonia: 764
- Rogała, w., woj. lubelskie, pow.
łukowski: 924
- Rogietów, w., woj. krakowskie, pow.
biecki: 259
- Rogoźno, m., woj. chełmińskie
ekonomia (starostwo): 911, 912
- Rogoźno, m., woj. poznańskie
kasztelan: 369
starosta: 116, 385, 386, 387, 388
- Rogów, w., woj. sandomierskie, pow.
wiślicki: 343
- Rohatyń, m., woj. ruskie, pow.
halicki
łaźnia: 851
pasieka: 847
pop: 847
starosta: 847, 851
- Romanowka, w., woj. ruskie, star.
trembowelskie: 578
- Ropa, w., woj. krakowskie, pow.
biecki: 259
- Ropianka, w., woj. ruskie, pow.
sanocki: 344
- Ropczyce, m., woj. sandomierskie,
pow. pilzneński: 96
- Rosocha, w., woj. kaliskie, star.
kolskie: 455
- Rosson, dwór, Inflanty: 735
- Rostków, w., woj. mazowieckie:
478
- Rostwiany, w., woj. ruskie, pow.
trembowelski: 831
- Rostyk Moyza, w., op., Inflanty: 710
- Rozdrażew (Rozrażew), m., woj.
kaliskie, pow. pyzdrowski: 664, 852
- Rozlazłów, w., woj. rawskie,
dzierzawa gąbińska: 449
- Rozprza, m., woj. sieradzkie
kasztelan: 10, 17, 622
- Roztoki, nazwa terenu, star.
samborskie: 120
- Rozwarzyno, w., woj. kaliskie, pow.
nakielski: 853
- Rozwład, w., woj. poznańskie, star.
wałeckie: 891
- Róża, w., woj. poznańskie, star.
wałeckie: 891
- Różan, m., woj. mazowieckie
starosta: 1085
- Ruda, w., woj. ruskie, pow.
trembowelski: 831
- Ruda, w., woj. lubelskie, pow.
łukowski: 835
- Ruda, w., woj. sandomierskie, pow.
radomski: 924
- Rudnicka Wola, w., woj. i pow.
sandomierski: 257
- Rudniki, w., woj. sandomierskie?: 45
- Rudno, w., woj. bełskie, star. uskie:
529
- Rujen, m., Inflanty
dobra: 928, 930
kościół parafialny: 762
powiat: 247, 319, 644
- Rumbork, zamek, Inflanty
kościół parafialny: 760
powiat: 825
starosta: 247, 343, 592, 730, 856,
867, 890
zamek: 857
- Rupniów, w., woj. krakowskie: 180

- Rusocice, w., woj. krakowskie: 45
- Russow, woj. i pow. kaliski: 174
- Ruś (województwo ruskie): 543
 cła: 75, 96
 sól: 24, 283
 wojewoda: 336, 576, 612
 żupy: 98
- Rybotycze, w., woj. ruskie: 808
- Rychła, w., woj. podolskie?: 677
- Ryga, m., Inflanty: 736
 blokhaus: 92, 416, 468
 burmistrz: 943
 katedra: 948
 magistrat: 1002
 mieszczanin: 964, 404, 406, 440,
 717, 745, 776, 929
 starosta: 747
 syndyk: 943
 zamek: 841, 842, 902
 ziemia: 502
- Rygllice, w., woj. krakowskie, pow.
 biecki: 111, 1037
- Ryki, w., woj. sandomierskie, pow.
 stężycki: 189
- Rypin, m., ziemia dobrzyńska, pow.
 rypiński: 1006
- Ryte, w., woj. krakowskie, pow.
 sądecki: 300
- Rytro, w., woj. krakowskie, pow.
 sądecki: 977
- Rytwiany, zamek, woj. i pow.
 sandomierski: 257
- Rzaniec, w., woj. mazowieckie, pow.
 różański: 595
- Rzeczyca, w., woj. krakowskie, pow.
 lelowski: 126, 1037
- Rzesza Niemiecka
 księżęta: 169
- Rzepnik, w., woj. sandomierskie,
 pow. pilzneński: 101
- Rzepniów, folwark, woj. bełskie,
 pow. buski: 472
- Rzeżyca (Rositten), zamek, Inflanty:
 608
 powiat: 756
 starostwo: 679
- Sabaszczewo, w., woj. kaliskie, pow.
 pyzdrowski: 55
- Sabnie, w., woj. mazowieckie: 500
- Salass Moyza, w., Inflanty, pow.
 lucyński i rzeżycki: 860
- Salis Borgle, rzeka, Inflanty: 930
- Sambor, m., woj. ruskie, pow.
 samborski: 214
 kolegium psalterzystów: 392
 ekonomia: 112
 starosta: 97, 503, 542, 572, 586
 starostwo: 542
- Sancel, m., Inflanty: 892
 kamienica: 582
 starosta: 577, 581, 582, 799
- Sandomierz, m., woj. i pow.
 sandomierski: 59
 chorągry: 344
 kamienica: 507, 871
 kasztelan: 37, 472, 476, 646, 788
 księgi miejskie: 871
 mansjonarze: 861
 podkomorzy: 373
 podstarości: 511
 powiat: 544
 rynek: 871
- sąd i urząd grodzki: 3, 58, 106, 107,
 164, 267, 268, 513, 553, 566, 661,
 871
- scholastyk: 701, 818, 964

- starosta: 60, 92, 171, 183, 196, 247,
265, 327, 371, 374, 385, 386, 387,
388, 400, 404, 408, 419, 484, 620,
901
- ulica Żydowska: 507
- województwo: 281, 510, 807
- Sanniki, w., woj. ruskie, ziemia
przemyska: 16, 641
- Sanniki, w., woj. rawskie, pow.
gostyniński: 21, 197
- Sanok, m., woj. ruskie, ziemia
sanocka
chorąży: 103
kasztelan: 86, 334, 724, 878
podczaszy: 267, 281, 288, 290,
291, 301
podkomorzy: 290, 291, 301, 344,
347, 348, 402, 694
starosta: 572
urząd grodzki: 105, 106
wojski: 964
- Santzmagen, w., Inflanty, pow.
ermeski: 466
- Sara, w., Inflanty, star. iberpolskie:
329
- Sara Moyza, w., Inflanty, star.
adzelskie: 656
- Sarawkula, w., Inflanty, star.
adzelskie: 656
- Sarwo, w., Inflanty, pow. parnawski:
940
- Sassen, w., Inflanty, pow. trejdeński:
448
- Satanów, zamek, woj. podolskie: 276
- Sauin Moyza, w., Inflanty, pow.
laudański: 680
- Sądowa Wisznia, m., woj. ruskie:
134
- Schynwald, w., woj. chełmińskie,
pow. rogoźniński: 299, 1051
- Szczecin, w., woj. lubelskie: 925
- Szczecka Wola, w., woj. lubelskie: 924
- Semigalia,
lenno: 565
zastawy: 565
- Sepen, w., Inflanty, pow. saliski: 440
- Serock, m., woj. mazowieckie, star.
zakroczymskie: 804
- Serokomla (Janowiec), m., woj.
lubelskie: 835, 924
- Seswieś (Sesswegen), m., Inflanty
starostwo: 432
- Sędziszów, m., woj. sandomierskie:
267, 268, 281
- Sękowa, w., woj. krakowskie, star.
bieckie: 898
- Sidzina, w., woj. krakowskie, pow.
szczyrzycki: 117
- Sieciechów, m., woj. sandomierskie
klasztór: 65
- Siecin, w., woj. płockie: 989
- Siedliszcze, w., woj. ruskie, pow.
chełmski: 305, 306
- Siedmiogród zob. Transylwania
- Siekierczyce, w., woj. ruskie?: 632
- Sieliszcze, w., woj. podolskie, star.
chmielnickie: 821
- Sieliwonki, w., woj. podlaskie, pow.
mielnicki: 430, 895
- Siemianówka (Siemianowa Wola),
w., woj. ruskie, star. lwowski:
726, 827
- Siemianów w., woj. ruskie, star.
trembowelskie: 578
- Siemikowce, w., woj. ruskie, ziemia
halicka: 434

- Sienno (Siemno, Sziemno), m., woj. sandomierskie: 332, 505, 634, 773, 774
 starosta: 116, 117, 129, 138, 177, 178, 184, 185, 186, 513, 514, 518, 579, 599, 880
- Sieradz, m., woj. i pow. sieradzki
 kasztelan: 368
 łowczy ziemski: 125, 975
 podczaszy: 614, 963
 podkomorzy: 823
 sędzia ziemski: 555
 starosta: 310, 326, 375, 636
 urząd grodzki: 39, 191
 wojewoda: 45, 171, 249, 257
 wójtostwo: 858
 ziemia wieluńska: 803
- Sieraków, w., woj. krakowskie: 129
- Sierosławice, w., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 218
- Sierpc, m., woj. płockie, pow. sierpecki: 903
 kasztelan: 984, 985
- Sietno, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Sipki, w., woj. podlaskie: 150
- Skała, m., woj. krakowskie: 22
 starosta: 445
- Skarbczecz, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Sknaben zob. Anden
- Skoki, w., woj. i pow. lubelski: 27, 924
- Skolniki w., woj. brzesko–kujawskie, star. radziejowski: 560
- Skolsk (Skolsko), w., woj. brzesko–kujawskie, star. kruszwickie: 560, 1043
- Skotniki, w., woj. krakowskie, pow. szczyrzycki: 117
- Skotniki, w., woj. brzesko–kujawskie, star. radziejowski: 458
- Skrobaczów, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 316
- Skromowice, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Skromowska Wola, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Skrzetus, w., woj. poznańskie, star. waleckie: 891
- Sławice, w., woj. krakowskie, pow. ksiąski: 193
- Sławki, w., woj. mazowieckie, pow. przasnyski: 819
- Słoncza, w., woj. pomorskie, star. tczewskie: 883
- Słone, w., woj. ruskie, star. samborskie: 665
- Słonim, m., Wielkie Księstwo Litewskie, woj. nowogródzkie
 starosta: 438, 1030
- Słostów, w., woj. sandomierskie, pow. pilzneński: 216
- Słuck, m., woj. nowogródzkie
 książę: 9, 1014
- Służewo, w., woj. mazowieckie, pow. warszawski: 75, 959
- Smogorzów, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 373
- Smoleńsk, m., Wielkie Księstwo Moskiewskie: 83
- Smotrycz, m., woj. podolskie: 988, 999
- Snierzno, w., Wielkie Księstwo Litewskie: 925

- Snietowka (Snietkowka), woj. podolskie, pow. kamieniecki: 50, 999
- Sochaczew, m., woj. rawskie, ziemia sochaczewska
młyn: 198
- Sokal, m., woj. i pow. bełski
starosta: 572
- Sokolniki, w., woj. kaliskie, pow. pyzdrowski: 702
- Sokolniki, w., woj. ruskie, star. lwowski: 1070
- Solec, m., woj. sandomierskie: 363
- Solec, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 98, 954
- Solec, m., woj. chełmińskie: 477
- Soleczniki, w., Wielkie Księstwo Litewskie: 459
- Sól, m., woj. ruskie, ziemia przemyska
łaźnia: 572
młyn: 510
- Somlio, Węgry: 61
- Sośniców, w., woj. krakowskie: 876
- Spisz
starosta: 778
- Stabrowo, w., niezid.: 136
- Stadniki w., woj. krakowskie, pow. szczyrzycki: 118, 129
- Stangenberg (Sztemberk) w., woj. malborskie: 62, 267, 281, 299, 739, 1021
- Staniła, w., woj. ruskie, star. drohobyckie: 953
- Stanisławice, w., woj. ruskie?: 281, 288, 347, 348, 481, 738
- Stanomin, w., woj. i pow. inowrocławski: 822, 1077
- Stara Rawa, w., woj. i ziemia rawska: 893, 944
- Starawieś zob. Tajno
- Starogard (Gdański), m., woj. pomorskie
starosta: 324, 880
- Staropól, w., woj. rawskie, pow. gostyński: 21
- Starorypin, w., ziemia dobrzyńska: 787
- Staroszyce, w., niezid.: 666
- Stary Radziejów, w., woj. brzesko-kujawskie, star. radziejowski: 560
- Stary Sambor, w., woj. ruskie, ekonomia samborska: 937
- Stary Staszów, w., woj. i pow. sandomierski: 257
- Staszów, m., woj. i pow. sandomierski: 257
- Stebnik, w., woj. ruskie, star. drohobyckie: 954
- Steniatyn, w., woj. ruskie, ziemia chełmska: 1059
- Step, w., Inflanty, pow. dyneburski: 945
- Stepanikowcze (Stepanikowice), w., woj. podolskie: 574, 575
- Stężycza, m., woj. sandomierskie
ziemia stężyczka
spichlerz: 189
sąd i urząd grodzki: 9, 603
- Stobnica, m., woj. sandomierskie, pow. wiślicki
mieszczanie: 479
podśudek: 732
starosta: 37, 472, 788
wójtostwo: 36

- Stoczek, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Stojanowice, folwark, woj. krakowskie: 924
- Stolno, w., woj. ruskie, pow. chełmski: 305, 306
- Stołąp (Stołąpy), w., woj. ruskie, pow. chełmski: 305, 306, 1072
- Strupino, jezioro, woj. pomorskie: 1021
- Stryj, m., woj. ruskie
starosta: 459, 460
- Stryj, rzeka, woj. ruskie: 123, 214
- Strzalec, w., woj. ruskie, star. lwowski: 395
- Strzałkowice, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 392
- Strzelce, m., woj. rawskie, ziemia gostynińska: 40
- Strzeżów, w., woj. lubelskie, ziemia łukowska: 114, 115
- Strzyżowa (Stryszowa, Strzeszowa), w., woj. krakowskie, pow. szczyrzycki: 118, 129
- Strżewo, w., woj. brzesko-kujawskie: 1062
- Subocz, w., woj. podolskie: 234, 863
- Suchawola, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 124
- Suchawola, woj. ruskie, pow. przeworski: 676
- Sudków, w., woj. krakowskie, pow. sądecko-czchowski: 95
- Sulejów, klasztor, woj. sandomierskie, pow. opoczyński: 959
- Sułoszyn, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Sułów, w., woj. lubelskie?: 176
- Sumnicza, w., woj. ruskie, ziemia przemyska: 1066
- Suraż, m., woj. podlaskie, pow. bielski
starosta: 4, 6, 116, 877
urząd grodzki: 936
- Sypniewo, w., woj. poznańskie, star. wałeckie: 891
- Swanenburg, zamek, Inflanty: 171
- Szadek, m., woj. sieradzkie: 309, 508
- Szczawin, w., woj. i pow. łęczycki: 820
- Szczeka, w., woj. i pow. sandomierski: 257
- Szczekarzowice zob. Czekarzewice
- Szczerców, m., woj. sieradzkie, pow. piotrkowski: 473
- Szczelice, w., woj. i ziemia krakowska: 924
- Szczepanowice, w., woj. krakowskie, pow. ksiąski: 675, 882
- Szczepiec, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 233
- Szczytnik, w., woj. mazowieckie, pow. garwoliński: 160
- Szeligi, w., woj. i pow. łęczycki: 820
- Szklary, w., woj. i pow. krakowski, star. ojcowskie: 886
- Szklów, m., Wielkie Księstwo Litewskie, pow. witebski: 568
- Szkocja
kupcy: 914
- Szmeltyń, m., Inflanty
dobra: 920
kościół parafialny: 761
starosta: 425, 728, 748, 749
- Szwartzenkol, Inflanty, pow. rumborski: 611
- Szyce, w., woj. i pow. krakowski: 800

- Szydłów, m., woj. sandomierskie, pow. wiślicki:
starosta: 93, 310, 315, 316, 376
- Szynwald zob. Schynwald
- Śliwna, w., woj. podolskie: 234
- Śmiłowice, w., woj. krakowskie, pow. proszowicki: 219
- Śniatyń, m., woj. ruskie, ziemia halicka
starosta: 459, 450
- Śrem, m., woj. poznańskie, pow. kościański
cło: 909
starosta: 211, 570, 853, 911, 977
wójtostwo: 471
- Świdnik Większy, w., woj. i star. lubelskie: 861
- Świecie, m., woj. pomorskie
starosta: 4, 6, 137
- Świerczynka, w., woj. sandomierskie, star. opoczyński: 17
- Świętosławice, w., niezid.: 771
- Świnia, w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 430
- Tajna Łąka, w., woj. podolskie, pow. kamieniecki: 612
- Tajno (Starawieś), w., woj. podlaskie, pow. bielski, star. augustowski: 127, 163
- Tajno, jezioro, woj. podlaskie, pow. bielski, star. augustowski: 127
- Talczyn, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Thamssynka Pustynia, w., woj. podolskie: 251
- Taraquie (Taraquier) Moyza, w., Inflanty, pow. lajski: 215
- Tarchowiszczce, w., woj. ruskie, pow. lwowski: 212
- Tarkowica, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Tarnawatka Pankowa, w., woj. ruskie, star. bełskie: 676
- Tarnów, m., woj. sandomierskie, pow. pilzneński: 472, 646, 703, 788
- Tarzów, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Taurus, zamek, Inflanty: 245
- Taywakula, w., Inflanty, star. adzelskie: 656
- Tczew, m., woj. pomorskie: 534, 1005
- Tęczyn, zamek, woj. krakowskie: 553, 554
- Tharuekula, w., Inflanty, star. adzelskie: 656
- Tholk (Tolk) Moyza, w., Inflanty, star. orleskie: 737
- Titowa Wola, w., woj. ruskie, star. przemyskie: 724, 878
- Tłokinia, w., woj. i pow. kaliski: 174, 707
- Tłuków, w., woj. kaliskie: 509
- Tłumacz, m., woj. ruskie
starostwo: 73, 74
- Tomiszowice, w., woj. krakowskie, pow. lelowski: 236
- Trembowła, m., woj. ruskie
młyn: 1084
sędzia grodzki: 1084
starosta: 578
urząd grodzki: 933
- Topola, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 373

- Topolin, w., woj. rawskie: 183
 Toruń, m., woj. chełmiński: 477
 Transylwania: 61
 Tridenług, w., woj. poznański, star.
 waleckie: 891
 Troki, m., Wielkie Księstwo
 Litewskie
 kasztelan: 500, 522, 605, 616
 województwo: 160, 627, 628, 887
 Troyca, w., woj. ruskie: 1014
 Trzciana, w., woj. ruskie, pow.
 lwowski: 910
 Trzemeszno, klasztor, woj. kaliskie,
 pow. gnieźnieński
 stacje: 518
 Trzetrzewina zob. Cietrzewina
 Tuczno, w., woj. inowrocławskie:
 179
 Turcja: 179
 sułtan: 75
 Turzinka, w., woj. ruskie, pow.
 lwowski: 168
 Tustań, m., woj. ruskie, star.
 halickie: 421, 426
 Tuszyn, w., woj. sieradzkie, star.
 piotrkowskie: 140
 Tworów, w., niezid.: 158, 260, 262,
 263
 Tykadłów, w., woj. i pow. kaliski:
 174, 707
 Tykocin, m., woj. podlaskie, ziemia
 bielska
 starosta: 635
 wójtostwo: 958, 1027
 Tylicz (Tylice), w., woj. chełmiński?:
 715
 Tyminica, w., woj. i pow. łęczycki:
 1069
 Tyniec, opactwo, woj. krakowskie,
 pow. szczyrzycki: 117
 Tyrawa, m., woj. ruskie, pow.
 sanocki: 1082
 Tyszowce, w., woj. ruskie, star.
 samborskie: 205
 Tyśmicznica, rzeka, woj. lubelskie:
 528
 Tytowa Wola zob. Titowa Wola
 Uberpol zob. Iberpol
 Uchanie, w., woj. ruskie, ziemia
 chełmska: 603, 630
 Uchańska Wola, w., woj. ruskie,
 ziemia chełmska: 603
 Uchryn, w., woj. ruskie, ziemia
 halicka: 262
 Ujazd, m., woj. łęczycki: 1069
 Ujazdów Rydzewski, w., woj.
 płocki?: 280
 Ujście (Uście), m., woj. i pow.
 pozański: 463
 starosta: 324
 starostwo: 52, 244, 453, 463, 690
 wójtostwo: 453, 463
 Uliaszowice, w., woj. sandomierskie,
 pow. pilzneński: 566
 Ulsana, w., woj. krakowskie, pow.
 sądecki: 300
 Unin, w., woj. mazowieckie, star.
 garwoliński: 1037
 Unirech, w., woj. chełmiński: 740
 Ursk, w., niezid.: 1010
 Utorop, m., woj. ruskie, ziemia
 halicka: 261
 Vacca Asigal, dwór, Inflanty, star.
 krewoński: 836
 Vacka Leikensche, w., Inflanty, star.
 nitawskie: 705

- Vacka Memnischen, w., Inflanty: 980
- Viben Pagostum, w., Inflanty, star. wendeńskie: 610
- Visingsborg, zamek, Szwecja: 156
- Walentów, w., woj. mazowieckie: 376
- Walowice, w., niezid.: 384
- Wałcz, m., woj. poznańskie, pow. wałecki
jarmarki: 549
młyn dworski: 865
starosta: 24, 32, 34, 40, 87, 449, 530, 853, 865, 872, 891, 903
starostwo: 891
zamek: 865
- Wandzel Moyza, w., Inflanty: 956
- Wane Muza, w., Inflanty, pow. feliński: 419
- Wańkowa, w., woj. ruskie, pow. sanocki: 344
- Wargocin, w., woj. sandomierskie, pow. stężycki: 189
- Warka, m., woj. mazowieckie, ziemia czerska
piwo: 413
- Warszawa, m., woj. mazowieckie: 1013, 1056, 1057, 1058, 1059
archidiakon, 236, 238, 239, 240, 241
cło: 780
dwór: 520
handel solą: 968
kamera solna: 452
kamienica: 82, 487
kapituła: 1085
kasztelan: 83, 671, 715
klasztór bernardynów: 520, 547
klasztór franciszkanów: 1059
Krakowskie Przedmieście: 520
kustosz: 1045
mieszczanie: 487, 580, 621, 806, 1060
kupcy: 372
pisarz ziemski: 1085
podkomorzy: 189
powiat: 517
prepozyt: 59, 60, 288, 476, 1085
przywileje: 780, 781
starostwo: 516
urząd i księgi grodzkie: 6, 136, 376, 624, 663, 1004, 1014, 1059
urząd radziecki: 806
zamek królewski: 82, 487
- Warta, m., woj. i pow. sieradzki: 162, 629
- Warta, rzeka, woj. sieradzkie: 550, 561, 833
- Warzymów, w., woj. brzesko-kujawskie, star. radziejowski: 388
- Wągrowiec, klasztor, woj. kaliskie, pow. kcyński
opat: 569
- Wąsosz, w., woj. sieradzkie, star. brzeźnickie: 833
- Wczelów, w., woj. lubelskie: 925
- Wenden, m., Inflanty
biskup: 655, 757, 830
Brama Ryska: 843
dobra miejskie: 838
kamienica: 380, 562, 563, 714, 718, 862
kapituła: 948
kasztelan: 247, 592, 610

- kościół parafialny: 765
 mieszczanie: 383
 oblężenie: 432, 581, 829
 okupacja moskiewska: 382, 836
 podstarości: 563
 powiat: 757
 prezydent ziemi: 245, 762, 980
 sekretarz miasta: 425
 starosta: 247, 343, 592, 754, 829,
 856, 857, 867, 890
 starostwo: 752, 830
 szlachta: 737
 urząd radziecki: 380
 zamek: 856
- Wesoła, w., woj. poznańskie, star.
 waleckie: 891
- Wetiguer, w., Inflanty, pow. lajski:
 525
- Węgierka, rzeka, woj. mazowieckie:
 447
- Węgry: 20, 56, 97, 214
 wino: 413
- Wichradz, w., woj. mazowieckie,
 pow. czerski: 1040
- Wichrowice, w., woj. brzesko-
 kujawskie: 600
- Wielawieś, w., woj. kaliskie, star.
 mieściskie: 113
- Wielgolas, w., woj. mazowieckie,
 pow. czerski: 1013
- Wielgawieś, w., woj. i star.
 sieradzkie: 309
- Wielgie, w., woj. sandomierskie,
 pow. radomski?: 220
- Wielka Poremba, w., woj. krakowskie,
 pow. oświęcimski: 108
- Wielka Wola, w., woj. mazowieckie:
 621
- Wieliczka, m., woj. krakowskie,
 pow. szczyrzycki: 270
 przedmieście: 269, 270
 żupy: 252, 283, 727, 794, 874, 968
- Wielka, w., woj. krakowskie?: 282
- Wielka Limska, w., woj. chełmińskie,
 pow. grudziądzki: 961
- Wielka Wieś, w., woj. sieradzkie,
 dzierzawa szadecka: 508
- Wielkie Kunczyce (Kończyce), w.,
 Śląsk Cieszyński: 76, 97, 98, 107,
 255, 256, 768, 807, 818, 899
- Wielkie Księstwo Litewskie: 543, 568
 hetman: 357
 kancelaria: 448
 kanclerz: 1030
 kasztelan: 884
 koniuszy: 405
 marszałek nadworny: 884
 marszałek wielki: 922
 obywatel: 752
 pisarz: 136, 325
 podkanclerzy: 438, 460
 podskarbi: 608
 stolnik: 340
- Wielkie Łuki, Wielkie Księstwo
 Moskiewskie: 371, 638
 Sczawino, w., niezid.: 492, 607
- Wielki Klonów, w., niezid.: 1069
- Wielkopolska: 848
 menniczy: 682
 starosta generalny: 211, 570, 911,
 977
- Wieluń, m., woj. sieradzkie
 chorąży: 39
 cło: 848
 kasztelan: 501
 księga grodzka: 703, 1022

- podkomorzy: 369, 876
 podsędek: 803
 starostwo: 277
 urząd grodzki: 23, 377
 wojski: 703
 Wieprz, rzeka: 27, 924
 Wierzowe Jezioro, w., woj. ruskie,
 star. bełskie: 676
 Wierzbica, w., woj. krakowskie, pow.
 ksiąski: 824
 Wierzbiczany, w., woj.
 inowrocławskie: 498, 965
 Wierzbie, w., woj. krakowskie, pow.
 ksiąski: 552
 Wierzbowce, w., woj. podolskie: 295
 Wierzchowina, w., woj. lubelskie,
 pow. łukowski: 924
 Wierchrachanie, w., woj. ruskie,
 star. bełskie: 676
 Wierzchucza Ruska, w., woj.
 podlaskie: 150
 Wiesiołka (Gwira), w., woj.
 poznańskie, star. wałeckie: 891
 Wiesiołka, w., woj. poznańskie,
 star. wałeckie: 891
 Więcbork, m., woj. kaliskie: 326, 508
 Williempal Moyza, w., Inflanty, pow.
 szmelyński: 750
 Wilno, m., Wielkie Księstwo
 Litewskie: 208, 795
 biskup: 679, 830
 kanonik: 236, 238, 239, 240, 241
 kasztelan: 568, 680, 825, 882
 rządca zamku: 431, 698
 wojewoda: 675, 770
 Winnica, m., woj. braclawskie, pow.
 winnicki
 starosta: 831
 Wirakuz, dwór, Inflanty, star.
 iberpolskie: 329
 Wisznia zob. Sądowa Wisznia
 Wiślica, m., woj. sandomierskie,
 pow. wiślicki
 Brama Buska: 844
 burmistrz: 844
 kasztelan: 200
 mieszczanin: 844
 księgi ziemskie: 669, 670
 Wiśniowa, w., woj. i pow.
 sandomierski: 257
 Wiśniowa Wola, w., woj. i pow.
 sandomierski: 257
 Wiśniowska Wola, folwark, woj.
 sandomierskie, pow. chełmiński:
 232
 Witczin, w., Inflanty, star. adzelskie:
 656
 Witkow, w., woj. poznańskie, star.
 wałeckie: 891
 Witowice, w., woj. i pow. krakowski:
 36
 Wizna, m., woj. mazowieckie:
 starosta: 325
 Włochy: 207
 Włocławek, m., woj. brzesko-
 kujawskie
 biskup: 664, 852
 kanonik: 1040
 prepozyt: 278
 Włodzimierz, m., woj. wołyńskie:
 314
 starosta: 882
 Włostów, w., woj. i pow.
 sandomierski: 513
 Wnorów, w., woj. i pow.
 sandomierski: 253

- Wogorek, w., Inflanty, pow. iberpolski: 327
- Wojkówka, w., woj. sandomierskie, pow. pilzneński: 101
- Wojnicz, m., woj. krakowskie, pow. sądecko-czchowski
dzierżawca: 647
kasztelan: 330, 553, 554
- Wojślawice, w., woj. sandomierskie, pow. wiślicki: 83
- Wola Brudzewska, w., woj. sandomierskie, star. opoczyński: 17
- Wola Szydłowiecka, w., woj. rawskie, star. bolimowski: 985
- Wolbórz, m., woj. sieradzkie kapituła: 523
- Wolental, w., woj. pomorskie, pow. tczewski: 467
- Wolica, w., woj. krakowskie, pow. sądecki: 300, 977
- Wolica, w., woj. mazowieckie: 376
- Wolice, dwie wsie, woj. sandomierskie, pow. pilzneński: 267, 268
- Wollest, w., Inflanty, pow. tauruski: 980
- Wolmar, m., Inflanty powiat: 382
- Wolstwin, w., woj. bełskie: 304
- Woltimborch Moyza, Inflanty, pow. wendeński: 867
- Wołyń, województwo
cła: 1041
duchowieństwo prawosławne: 681
marszałek ziem: 674, 675, 882
szlachta: 681
województwo: 882
- Woźna Wieś, w., woj. podlaskie, star. augustowski: 127
- Woźniki, w., woj. podlaskie, pow. mielnicki: 823, 894, 935
- Wółka, w., woj. lubelskie: 164, 165
- Wółka, w., woj. mazowieckie, pow. ostrowski: 1026
- Wremby, m., woj. bełskie, star. horodelskie: 774
- Wręczyca, w., woj. krakowskie, star. krzepickie: 900
- Wrocimowice, w., woj. i ziemia krakowska: 816, 835
- Wrocław, m., Śląsk: 848
- Wroczanica, w., woj. ruskie, pow. sanocki: 634
- Wrona, w., woj. mazowieckie, star. zakroczymskie: 571
- Wrotna, rzeka, woj. bełskie: 609
- Wrzeczyca, w., woj. krakowskie, star. krzepickie: 143
- Wschowa, m., woj. poznańskie, ziemia wschowska
burgrabia: 994
pisarz ziemski: 994
podśudek: 994
podwoły: 519
starosta: 994
starostwo: 218, 994
wójtostwo: 557
- Wygnanów, w., woj. lubelskie, pow. łukowski: 924
- Wysokie, w., woj. ruskie, star. samborskie: 123
- Wyskitka, w., woj. krakowskie, pow. biecki: 259
- Wyszogród, m., woj. ruskie, ziemia samborska: 214

- Wyszogród, m., woj. mazowieckie
księgi grodzkie: 435
młyn: 435, 810
starosta: 38, 89, 435, 453, 463
wójtostwo: 631
- Wzniesienie (Zniesienie), w., woj.
ruskie, pow. lwowski: 355
- Zadworze, w., woj. podlaskie, pow.
mielnicki: 430, 895
- Zadyb, w., woj. sandomierskie, pow.
stężycki: 189
- Zagórzycze (Zagórze), w., woj.
sandomierskie, pow. pilzneński:
345, 349, 868
- Zakalew, w., woj. lubelskie, pow.
lukowski: 924
- Zakempie, w., woj. lubelskie, pow.
lukowski: 835
- Zakliczyn, m., woj. krakowski: 793
- Zakowicze, w., woj. brzesko-
kujawskie: 1062
- Zakroczym, m., woj. mazowieckie,
pow. zakroczymski
chorąży: 370, 478
kasztelan: 160, 162, 183, 245, 367
starosta: 571
wójtostwa: 840
- Zakrze, w., woj. ruskie, star.
jaworowskie: 250
- Zalawie, w., woj. ruskie, ziemia
halicka: 1024
- Zalesiany, w., woj. i pow.
sandomierski: 871
- Zalesie, w., woj. ruskie, star.
lwowski: 672, 812, 939
- Zalesie, w., woj. mazowieckie,
ziemia czerska, dzierzawa
dembńska: 1045
- Załokieć, w., woj. ruskie, star.
samborskie: 1073
- Załuże, w., woj. podolskie, star.
chmielnickie: 821
- Zambrów, m., woj. mazowieckie
podsudek ziemski: 973
sędzia ziemski: 973
- Zambrzec, w., woj. sandomierskie,
pow. chęciński: 232
- Zamość, m., woj. ruskie, ziemia
chełmska: 932, 1010
przywileje: 417
- Zator, m., woj. krakowski, pow. śląski
starosta: 26, 363, 399, 624, 695,
881, 972, 1032
- Zator, w., woj. mazowieckie, pow.
błocki: 35
- Zatoyszcze, w., woj. ruskie: 696
- Zawada, w., woj. krakowski, pow.
sąddecki?: 674
- Zawadka (Zawada), w., woj.
podlaskie, pow. mielnicki: 430,
895
- Zawichost, m., woj. sandomierskie
kasztelan: 778
- Ząbkowa (Zambkowa) Wola,
w., woj. mazowieckie, pow.
warszawski: 517
- Zbąszyn, w., woj. poznański: 44
- Zborów, w., woj. i pow. kaliski: 706
- Zbygniew, w., woj. i star.
sandomierskie: 124
- Zdynia, w., woj. krakowski, pow.
biecki: 259
- Zeborze, w., woj. bełskie, pow.
grabowiecki: 136
- Zebrzydowice, w., woj. krakowski:
28, 29, 1008

- Zegrze, w., woj. i pow. poznański:
169
- Zemborzyce, w., woj. i pow. lubelski:
522
- Zernigal, w., Inflanty, pow.
szmelyński: 920
- Zgorzelino, w., woj. chełmińskie:
740
- Zielonki, w., woj. i ziemia
krakowska: 266, 788
- Zielonki, w., woj. podlaskie, pow.
mielnicki: 430
- Ziśnie, w., woj. podlaskie, pow.
mielnicki: 895
- Złochowice, w., woj. krakowskie,
pow. lewowski: 921
- Złotoria, w., ziemia dobrzyńska,
star. bobrownickie: 539, 822,
1080
- Złotowo (Złoczowo), w., woj.
brzesko-kujawskie, star.
radziejowskie: 559, 817
- Zniesienie zob. Wzniesienie
- Zwartów, w., Inflanty, pow.
pebałski: 408
- Zygwold, m., Inflanty
powiat: 776
- Zwiedin, w.?, Transylwania: 61
- Żarnowiec, m., woj. krakowskie,
pow. ksiąski: 590, 1071
dziejawa: 987
karczma: 1071
- kasztelan: 337, 876
przedmieście zwane Krakowskie:
1071
- Żarnowo, w., woj. podlaskie: 439
- Żarnów, w., woj. podlaskie: 47
- Żdów, w., woj. krakowskie, pow.
lewowski: 239
- Żelechów, m., woj. sandomierskie,
pow. stężycki: 220
- Żerniki, w., woj. sandomierskie,
pow. chełmiński: 618
- Żmigród, m., woj. krakowskie: 16,
344
- Żmudź, księstwo, Wielkie Księstwo
Litewskie
starostwo: 568
- Żółkiew, m., woj. ruskie, ziemia
lwowska: 168, 433
- Żórowo, w., woj. krakowskie, star.
bieckie: 41
- Żukoczyna, w., woj. ruskie: 885
- Żukowa, m., woj. ruskie: 885
- Żurawiniec, w., woj. lubelskie, pow.
łukowski: 924
- Żurawłówka, w., woj. podlaskie,
pow. mielnicki: 430, 895
- Żurowice, w., woj. podlaskie, star.
mielnickie: 881
- Żydaczów, m., woj. ruskie: 200
- Żydyczyn, m., woj. i ziemia
wołyńska:
archimandryta: 681

Spis treści

Wstęp	5
Wykaz skrótów.....	11
Regesty	13
Indeksy.....	393
Indeks nadań urzędów.....	395
Indeks osób	397
Indeks miejscowości i nazw geograficznych występujących w streszczeniach dokumentów	435